जशोर

अध्याय 1

1 परमेश् वरः अवदत् , "अस् माकं प्रतिरूपे मनुष् यम् अस् माकं सदृशं निर्माम; परमेश् वरः स् वरूपे मनुष् यस् य सृष् टवान्।
2 ततः परमेश् वरः भूमौ मनुषं निर्मितवान्, तस्य नासिकायां जीवनस्य निश्वासं प्रवहति स्म, मनुष्यः वाक्-सम्पन्नः जीवितः प्राणी अभवत्।
3 प्रभुः अवदत्, "मनुष्यस्य एकान्ते भवितुं न हितकरम्; अहं तस्य सहायकं करिष्यामि।
4 ततः प्रभुः आदमस्य उपरि गभीरा निद्रां कृतवान्, सः सुप्तवान्, तस्य एकं पृष्ठपार्श्वं अपहृत्य तस्मिन् मांसं निर्मितवान्, तत् च निर्मितवान्, आदमस्य समीपं च आनयत्, आदमः निद्रायाः जागृत्य, तस्य पुरतःएका महिला स्थिताम् अपश्यत्।
5 सः अवदत्, "एतत् मम अस्थिनां अस्थि अस्ति, सा स्त्री इति उच्यते, यतः एतत् पुरुषात् हृतम् अस्ति। आदमः तस्याः नाम हव्वा इति आहूतवान् यतःसा सर्वेषां जीवितानां माता आसीत्।
6 परमेश् वरः तान् आशीर्वादं दत्त्वा आदम् हव्वा च इति नाम्ना आह्वयति यस्मिन् दिने सःतान् सृष्टवान् ।
7 परमेश् वरःपरमेश् वरःआदमम् तस् य भार्यां च गृहीत्वा अदन-उद्याने तस् य परिधानं पालयितुम् अदन्-उद्याने स्थापितवान्। सः तान् आज्ञाप्य अवदत्, "उद्यानस्य प्रत्येकं वृक्षं भवन्तः खादितुम् अर्हन्ति, किन्तु शुभाशुभज्ञानवृक्षात् भवन्तः न खादिष्यन्ति, यतः यस्मिन् दिने भवन्तःतत् खादिष्यन्ति तस्मिन् दिने भवन्तःअवश्यमेव म्रियन्ते।
8 ईश्वरः तान् आशीर्वादं दत्त्वा आज्ञां दत्त्वा तेभ्यः गत; आदमः तस्य पत्नी च भगवता आज्ञानुसारं उद्याने निवसन्ति स्म।
9 परमेश् वरस् य सर्पःपृथिव्यां तैःसह सृजितःस सर्पःतेषां समीपम् आगतः यत् ते परमेश् वरस् य आज्ञायाः उल्लङ्घनं कर्तुम् आज्ञापितवान्।
10 ततः सर्पः तां स्त्रियं ज्ञानवृक्षस्य फलं खादितुम् प्रलोभयति स्म, सा च नागस्य वाणीं श्रुत्वा परमेश्वरस्य वचनं उल्लङ्घ्य शुभाशुभज्ञानवृक्षात् गृहीत्वा खादति स्म, तस्मात् सा च भर्तुः कृते अपि दत्तवती, सःच खादति स्म।
11 आदमः तस्य पत्नी च परमेश् वरस् य आज्ञां उल्लङ्घितवन् तः परमेश् वरःतत् ज्ञातवान्, तस् य क्रोधः तेषां विरुद्धं प्रज्वलितः सन् तान् शापं दत्तवान्।
12 तस्मिन् दिने परमेश् वरः तान् अदन-उद्यानात् निष्कास्य यस्मात् भूमितः ते हृताः आसन्, तस् य भूमिं कृषयितुं, ते अदन-उद्यानस्य पूर्वदिशि गत्वा निवसन्ति स्म। आदमः स्वपत्नीम् हव्वाम् अवगच्छत्, सा च द्वौ पुत्रौ, त्रीणि कन्याःच जनयति स्म।
13 सा प्रथमजातस्य कैनस्य नाम आहूय अवदत्, "मया भगवतः पुरुषःप्राप्त; अपरस्य नाम सा हाबिलम् आहूतवती, यतःसा अवदत्, "अवर्थेन वयं पृथिव्यां आगता; व्यर्थतया च तस्मात् हृताःभविष्यामः।"
14 बालकाः प्रवृद्धाः भूत्वा तेषां पिता तेभ्यः देशे सम्पत्तिं दत्तवान्; कैनःभूमौ कृषक; हाबिलःमेषपालःच आसीत्।
15 कतिपयवर्षेभ्यः परं ते भगवतः समीपं बलिदानं आनयन्ति स्म, कैनःभूमौ फलात् आनयति स्म, हाबिलःच तस्य मेदत्तःस्वस्य मेषस्य प्रथमपुत्रान् आनयति स्म, ईश्वरःच हाबिलस्य बलिदानस्य च समीपं व्यावृत्तःभूत्वा स्वर्गात् भगवतःअग्निःअवतीर्य तं भक्षयति स्म।
16 कैनस्य तस्य अर्पणस्य च समीपं प्रभुः न व्यावृत्त; न च प्रवृत्त; यतःसः भगवतःसमक्षं भूमौ नीचफलात् आनयत्, अतःकैनःस्वभ्रातुः हाबिलस्य विरुद्धं ईर्ष्याम् अकरोत्, तस्य वधार्थं च बहानानि अन्विषत्।
17 ततः किञ्चित्कालानन्तरं कैनः तस्य भ्राता हाबिल् च एकस्मिन् दिने स्वकार्यं कर्तुं क्षेत्रं गतवन्तौ। तौ क्षेत्रे आस्ताम्, कैनः स्वभूमिं कर्षन् कर्षन् च, हाबिलःच स्वमेषान् पोषयन् आसीत्। ततःमेषःतत् भागं अतिक्रान्तवान् यत् कैनः भूमौ कर्षितवान् आसीत्, अतःकैनः अतीव दुखितःअभवत्।
18 तदा कैनःक्रुद्धःस्वभ्रातुःहाबिलस्य समीपं गत्वा तं अवदत्, "मम त्वया च मध्ये किं वर्तते यत् त्वं मम देशे निवसितुं स्वमेषान् चरितुं च आनयसि?
19 हाबिलः भ्रातरं कैनं प्रत्युवाच, मम त्वया च मध्ये किं वर्तते यत् त्वं मम मेषस्य मांसं खादसि, तेषां ऊनानि च धारयसि?
20 इदानीं च मम मेषानां ऊनानि विहाय त्वया परिधाय तेषां फलमांसस्य प्रतिकारं कुरु, यदा त्वं एतत् करिष्यसि तदा अहं तव भूमितःगमिष्यामि यथा त्वया उक्तम्?
21 कैनःस्वभ्रातरं हाबिलम् अवदत्, "अद्य यदि अहं त्वां हन्ति तर्हि तव रक्तं कःमम कृते याचयिष्यति?
22 तदा हाबिलः कैनं प्रत्युवाच, यः ईश्वरः अस्मान् पृथिव्यां निर्मितवान्, सःमम कार्यस्य प्रतिशोधं करिष्यति, मम रक्तं च त्वत्तो मां वधयिष्यति, यतः प्रभुः न्यायाधीश; मध्यस्थः च अस्ति, सः एव मनुष्यस्य दुष्टानुसारं प्रतिकारं करिष्यति, दुष्टस्य च दुष्टस्य प्रतिकारं करिष्यति यत् सःपृथिव्यां कर्तुं शक्नोति।
23 इदानीं यदि त्वम् अत्र मां हन्तुं करोषि तर्हि ईश्वरः भवतः गुप्तदृष्टिकोणान् अवश्यमेव जानाति, अद्यत्वे मयि यत् दुष्टं कर्तुं कथितवान् तदर्थं भवतःन्यायं करिष्यति।
24 कैनःभ्रातुःहाबिलस्य वचनं श्रुत्वा कैनस्य भ्रातुःहाबिलस्य विरुद्धं क्रोधःप्रज्वलितः।
25 ततः कैनः त्वरितम् उत्थाय स्वस्य कर्षणयन्त्रस्य लोहभागं गृहीत्वा सहसा भ्रातरं प्रहृत्य तं मारितवान्, कैनः भ्रातुः हाबिलस्य रक्तं पृथिव्यां प्रक्षिप्तवान्, हाबिलस्य रक्तं च मेषस्य पुरतः पृथिव्यां प्रवहति स्म।
26 तदनन्तरं कैनः भ्रातरं हत्वा पश्चात्तापं कृतवान्, सः दुखितः अभवत्, तस्य विषये रोदिति स्म, तत् च तम् अतीव पीडयति स्म।
27 ततःकैनःउत्थाय क्षेत्रे एकं छिद्रं खनितवान्, यस्मिन् सःस्वभ्रातुः शरीरं स्थापयित्वा तस्य उपरि रजःपरिवर्तयति स्म।
28 ततःपरमेश् वरःकैनः स्वभ्रातुः प्रति यत् कृतं तत् ज्ञातवान्, ततः परमेश् वरःकैनस् य समक्षं प्रकटितः सन् तं अवदत् , "तव भ्राता हाबिल् भवद्भिःसह आसीत् कुत्र अस्ति?"
29 कैनःविडम्ब्य उक्तवान्, अहं न जानामि, अहं मम भ्रातुःपालकः वा? भगवान् तं प्राह त्वया किं कृतम्? तव भ्रातुःरक्तस्य वाणी मम समीपं क्रन्दति यस्मात् भूमौ त्वया तं हतम्।
30 त्वं हि भ्रातरं हत्वा मम पुरतःविडम्बनं कृत्वा हृदये कल्पितवान् यत् अहं त्वां न दृष्टवान्, न च तव सर्वाणि कर्माणि जानामि।
31 किन्तु त्वम् एतत् कृत्वा भ्रातरं व्यर्थं हतवान् यतःसःत्वां सम्यक् वदति स्म, अतः इदानीं तव भूमितः शापितः भव यत् तव हस्तात् भ्रातुः रक्तं ग्रहीतुं मुखं उद्घाटितवती, यस्मिन् त्वया तं दफनम् अकरोत्।
32 यदा त्वं तत् कर्षयिष्यसि तदा तत् त्वां न पुनः आदौ इव बलं दास्यति, यतःभूमौ कण्टका; कण्टकाःच उत्पन्नाःभविष्यन्ति, त्वं च मृत्योःदिवसं यावत् पृथिव्यां भ्रमन् भ्रमन् च भविष्यसि।
33 तस्मिन् काले कैनःयस्मात् स्थानात् परमेश् वरस् य समक्षात् निर्गतवान्, सःअदनस् य पूर्वदिशि स्थिते देशे चचरन् भ्रमन् च गतः।

34 तेषु दिनेषु कैनः स्वपत्नीं ज्ञात्वा सा गर्भवती पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम हनोकम् आहूतवान्, "तस्मिन् काले प्रभुः तस्मै पृथिव्यां विश्रामं शान्तं च दातुम् आरब्धवान्।"
35 तस्मिन् काले कैनः अपि नगरं निर्मातुम् आरब्धवान्, ततः सः नगरं निर्मितवान्, तस्य पुत्रस्य नाम्ना हनोक् इति नाम कृतवान्। यतः तेषु दिनेषु भगवता तस्मै पृथिव्यां विश्रामं दत्तम् आसीत्, सः आदौ इव न भ्रमति स्म, न भ्रमति स्म।
36 इरादः हनोकस्य जात; इरादः मेचुयाएल; मचुआएलः मथुसाएलः च अभवत्।

अध्याय 2

1 आदमस्य पृथिव्यां जीवनस्य शतत्रिंशत्तमे वर्षे सः पुनः स्वपत्न्याः हव्वाम् अवगत्य तस्य सदृशं तस्य प्रतिरूपेण च पुत्रं गर्भवती अभवत्, सा तस्य नाम सेठम् इति आह्वयत्, "यतो हि परमेश् वरः हाबिलस्य स्थाने अन्यत् बीजं मम कृते नियुक्तवान्, यतः कैनः तं मारितवान्।"
2 सेठः पञ्चशतवर्षाणि जीवितवान्, ततः सः पुत्रं जनयति स्म। सेठः स्वपुत्रस्य नाम एनोशम् आहूतवान् यत्, "यतो हि तस्मिन् काले मनुष्याणां पुत्राः प्रवृद्धाः अभवन्, परमेश्वरस्य विरुद्धं विद्रोहं च कृत्वा तेषां प्राणान् हृदयं च पीडयितुं प्रवृत्ताः।
3 एनोशस्य काले एव मनुष्यपुत्राः परमेश् वरस् य विरुद्धं विद्रोहं कुर्वन्त; उल्लङ्घनं च कुर्वन्ति स्म, येन परमेश् वरस् य क्रोधः मनुष् यपुत्राणां विरुद्धः वर्धते स्म।
4 मनुष्यपुत्राः गत्वा अन्यदेवताः सेवन्ते स्म, पृथिव्यां तान् सृष्टवान् भगवन्तं विस्मरन्ति स्म, तेषु दिनेषु मनुष्यपुत्राः पीतले लोहकाष्ठशिलाप्रतिमाः कृत्वा प्रणम्य तान् सेवन्ते स्म।
5 प्रत्येकं जनः स्वदेवं निर्मितवान्, ते तान् प्रणामं कृतवन्त; मनुष्यपुत्राः एनोशस्य तस्य सन्तानस्य च सर्वेषु दिनेषु प्रभुं त्यक्तवन्तः। पृथिव्यां तेषां कर्मणां घृणितकार्याणां च कारणात् भगवतः क्रोधः प्रज्वलितः।
6 ततः परमेश् वरः गिहोन-नद्याः जलं तान् अतिक्रान्तवान्, सः तान् नाशयति, भक्षयति च, पृथिव्याः तृतीयभागं च नाशितवान्, तथापि मनुष्यपुत्राः स्वदुष्टमार्गात् न निवृत्ता; तेषां हस्ताः अपि भगवतः दृष्टौ दुष्कृतं कर्तुं प्रसारिताः आसन्।
7 तेषु दिनेषु पृथिव्यां न वपनं न च फलानां कटनीं भवति स्म; मनुष्यपुत्राणां च भोजनं नासीत्, तेषु दिनेषु दुर्भिक्षः अतीव महती आसीत्।
8 तेषु दिनेषु भूमौ यत् बीजं रोपितवन्तः तत् कण्टका; कण्ठा; कण्ठाः च अभवन्; यतः आदमस्य दिवसात् एव पृथिव्याः विषये एषा घोषणा आसीत्, परमेश्वरस्य शापस्य विषये, यत् सः पृथिवीं शापितवान्, आदमः यत् पापं भगवतः समक्षं कृतवान् तस्य कारणात्।
9 यदा मनुष्याः ईश्वरस्य विरुद्धं विद्रोहं कुर्वन्ति, उल्लङ्घनं च कुर्वन्ति स्म, स्वमार्गं च दूषयन्ति स्म, तदा एव पृथिवी अपि दूषिता अभवत्।
10 एनोशः नवति वर्षाणि यावत् जीवितः सन् कैनन् जनयति स्म।
11 कैननः चत्वारिंशत् वर्षीयः चत्वारिंशत् वर्षीयः जात; सः बुद्धिमान् भूत्वा सर्वेषु प्रज्ञासु ज्ञानं कौशलं च प्राप्तवान्, सर्वेषु मनुष्यपुत्रेषु राज्यं कृतवान्, मनुष्यपुत्रान् च प्रज्ञां ज्ञानं च प्रति नेतवान्। यतः कैननः अतीव बुद्धिमान् आसीत्, सर्वेषु प्रज्ञासु च बुद्धिमान् आसीत्, स्वबुद्ध्या च सः आत्मानां, राक्षसानां च शासनं करोति स्म;
12 कैननः स्वबुद्ध्या ज्ञातवान् यत् परमेश् वरः पृथिव्यां पापं कृत्वा मनुष्यपुत्रान् नाशयिष्यति, परमेश् वरः उत्तरदिनेषु तेषां उपरि जलप्रलयजलं आनयिष्यति।
13 तेषु दिनेषु कैननः पाषाणपट्टिकासु भविष्यत्काले किं किं भविष्यति इति लिखित्वा तानि स्वनिधिषु स्थापयति स्म।
14 कैननः सर्व्वपृथिव्यां राज्यं कृतवान्, केचन मनुष्यपुत्रान् परमेश् वरस् य सेवां कर्तुम् अकरोत्।
15 यदा कैननः सप्ततिवर्षीयः अभवत् तदा तस्य त्रयः पुत्राः द्वौ पुत्र्यौ च अभवत्।
16 कैननस्य सन्तानानां नामानि एतानि सन्ति; प्रथमजातस्य महलालेल्, द्वितीयस्य एनान्, तृतीयस्य मेरेदस्य नाम, तेषां भगिन्यः आदा; जिल्ला च आसन्; एते पञ्च कैननस्य सन्तानाः तस्य जातः।
17 मथुसैलस्य पुत्रः लमेकः विवाहेन कैननस्य सम्बन्धी अभवत्, ततः सः स्वपुत्रीद्वयं स्वपत्नीरूपेण गृहीतवान्, अदा च गर्भवती भूत्वा लामेकस्य पुत्रं जनयति स्म, सा तस्य नाम जाबल इति कृतवती।
18 सा पुनः गर्भवती भूत्वा पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम जुबालम् अकरोत्। तस्याः भगिनी जिल्ला तेषु दिनेषु वन्ध्या आसीत्, तस्याः सन्तानं नासीत्।
19 तेषु दिनेषु मनुष्यपुत्राः परमेश् वरस् य अपराधं कर्तुम् आरब्धवन्त; आदमस् य आज्ञां च उल्लङ्घ् यन् तिस् य आज्ञां उल्लङ्घ् यन् पृथिव्यां फलं प्राप् नुवन् ।
20 केचन मनुष्यपुत्राः स्वपत्नीभ्यः वन्ध्याकरणं द्रव्यं पिबन्ति स्म, येन तेषां आकृतिः धारयितुं, येन तेषां सुन्दरं रूपं न क्षीणं भवति।
21 यदा मनुष्यपुत्राः काश्चन भार्यान् पिबन्ति स्म, तदा जिल्ला तैः सह पिबति स्म।
22 प्रसवधारिणीः भर्तृणां दृष्टौ विधवारूपेण घृणितरूपेण दृश्यन्ते स्म, यतः ते केवलं वन्ध्यासु सक्ताः आसन्।
23 दिनेषु वर्षेषु च जिल्ला वृद्धा अभवत् तदा प्रभुः तस्याः गर्भं उद्घाटितवान्।
24 सा गर्भवती पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम तुबलकैन इति आह्वयत्, "शुष्कत्वेन अहं तं सर्वशक्तिमान् परमेश्वरात् प्राप्तवान्।"
25 सा पुनः गर्भधारणं कृत्वा कन्यां जनयति स्म, सा च तस्याः नाम नामम् अकरोत्, यतः सा अवदत्, "शुष्कत्वात् परं मया प्रीतिः; आनन्दः च प्राप्तः।"
26 लामेकः वृद्धः वृद्धः च आसीत्, तस्य नेत्राणि च मन्दाः आसन् यत् सः न पश्यति स्म, तस्य पुत्रः तुबल कैनः तं नेष्यति स्म, एकस्मिन् दिने लामेकः क्षेत्रे गत; तस्य पुत्रः तुबलः कैनः तस्य समीपे आसीत्, तेषां क्षेत्रे गच्छन्तौ आदमस्य पुत्रः कैनः तेषां समीपं गतः। यतः लामेकः अतीव वृद्धः आसीत्, बहु न पश्यति स्म, तस्य पुत्रः तुबलकैनः अतीव युवा आसीत्।
27 तुबलकैनः पितरं धनुषः आकर्षयितुं अवदत्, ततः सः दूरस्थं कैनं बाणैः प्रहारं कृत्वा तं मारितवान्, यतः सः तेभ्यः पशुः इव भासते स्म।
28 ततः दूरं स्थित्वा कैनस्य शरीरे बाणाः प्रविश्य भूमौ पतित्वा मृतः।
29 परमेश् वरः कैनस्य दुष्कृतस्य प्रतिकारं दत्तवान् यत् सः स् वभ्रातुः हाबिल् प्रति यत् प्रभोः वचनम् अकरोत्।
30 यदा कैनः मृतः तदा लामेकः तुबलः च यत् पशुं हतं तत् द्रष्टुं गतवन्तौ, तदा तेषां पितामहः कैनः पृथिव्यां मृतः पतितः।
31 एतत् कृत्वा लामेकः अतीव दुखितः अभवत्, ततः हस्तौ ताडयन् स्वपुत्रं प्रहृत्य तस्य मृत्युं कृतवान्।
32 लामेकस्य भार्याश्च लामेकस्य कृतं श्रुत्वा तं मारयितुम् इच्छन्ति स्म।

33 ततःपरं लामेकस्य भार्याःतं द्वेष्टि यतःसःकैनं तुबलकैनं च हत्वा लामेकस्य भार्याःतस्मात् विरक्ताःअभवन्, तेषु दिनेषु तस्य वचनं न श्रोतुं इच्छन्ति स्म।
34 ततःलामेकःस्वपत्नीनां समीपम् आगत्य तस्य विषये तस्य वचनं श्रोतुं तान् निपीडितवान्।
35 सःस्वपत्न्यौ आदां जिल्लां च अवदत्, हे लमेकपत्न्यःमम वाणीं शृणुत, मम वचनं सावधानं कुरुत, यतः इदानीं यूयं कल्पितवन्तः उक्तवन्तःच यत् अहं मम व्रणयुक्तं पुरुषं, मम पट्टिकाभिःबालकं च हतवान्, तेषां हिंसा न कृता, किन्तु अवश्यं ज्ञातव्यं यत् अहं वृद्धः धूसरशिरः च अस्मि, मम नेत्राणि वयसा गुरुः सन्ति, अहं च एतत् कृतवान् अज्ञात एव ।
36 लामेकस्य पत्न्यःअस्मिन् विषये तस्य वचनं श्रुत्वा तस्य समीपं प्रत्यागत्य स्वपितुः आदमस्य उपदेशं स्वीकृत्य तस्य समीपं प्रत्यागतवन्तः किन्तु तेषु दिनेषु मनुष्यपुत्राणां विरुद्धं परमेश्वरस्य क्रोधःवर्धमानःइति ज्ञात्वा तेषां दुष्टकर्मणां कृते जलप्रलयजलेन तेषां नाशं कर्तुं तेषां सन्तानं न जातम्।
37 कैननस्य पुत्रः महलालेलः पञ्चषष्टिः वर्षाणि यावत् जीवितवान्, ततःसःयारेदं जनयति स्म। यारेदःद्वाषष्टिःवर्षाणि यावत् जीवितवान् ततःसःहनोकं जनयति स्म।

अध्याय 3

1 हनोकः पञ्चषष्टिः वर्षाणि यावत् जीवितवान्, ततः सः मथुसेलः जनयति स्म। हनोकःमथुशेलं जनयित्वा परमेश् वरस् य सह चरति स्म, सःभगवतःसेवां कृतवान्, मनुष्याणां दुष्टमार्गान् च अवहेलयति स्म।
2 हनोकस्य आत्मा भगवतः उपदेशेन, ज्ञानेन, बोधेन च वेष्टितः आसीत्। सः च बुद्धिपूर्वकं मनुष्यपुत्रेभ्यः निवृत्तः भूत्वा तेभ्यः बहुदिनानि यावत् गुप्तःअभवत्।
3 बहूनि वर्षाणां समाप्तेःअनन्तरं यदा सःभगवतःसेवां कुर्वन् स्वगृहे तस्य पुरतः प्रार्थयन् आसीत्, तदा स्वर्गात् भगवतः दूतः तं आहूय अवदत्, "अहम्" इति।
4 सःअवदत्, "उत्तिष्ठ, स्वगृहात् यत्र निगूढःअसि, तस्मात् स्थानात् बहिःगत्वा मनुष्यपुत्राणां समक्षं प्रकटय, यथा त्वं तान् गन्तव्यं मार्गं, परमेश्वरस्य मार्गेषु प्रवेशार्थं यत् कार्यं कर्तव्यं तत् च शिक्षयसि।
5 हनोकःभगवतःवचनानुसारं उत्थाय स्वगृहात्, स्वस्थानात्, यस्मात् कक्षे च निगूढःआसीत्, ततःनिर्गतवान्। सःच मनुष्यपुत्राणां समीपं गत्वा तान् भगवतः मार्गान् उपदिशति स्म, तस्मिन् काले च मनुष्यपुत्रान् संयोजयित्वा भगवतःउपदेशं परिचितवान्।
6 सः सर्वत्र यत्र मनुष्यपुत्राः निवसन्ति तत्र तस्य प्रचारं कर्तुं आज्ञापयत् यत्, भगवतःमार्गं सत्कर्म च ज्ञातुम् इच्छुकःपुरुषःकुत्र अस्ति? सःहनोकस्य समीपम् आगच्छतु।
7 ततः सर्वे मनुष्यपुत्राःतस्य समीपं समागताः यतः ये जनाः एतत् कामयन्ते स्म, ते हनोकस्य समीपं गतवन्तः हनोकःच भगवतःवचनं मनुष्यपुत्रेषु राज्यं कृतवान्, ते आगत्य तं प्रणम्य तस्य वचनं श्रुतवन्तः।
8 परमेश् वरस् य आत् मा हनोकस्य उपरि आसीत्, सः सर्वान् पुरुषान् परमेश् वरस् य बुद्धिम्, तस् य मार्गान् च उपदिष्टवान्, मनुष् यपुत्राः च हनोकस्य सर्वान् दिनान् परमेश् वरस् य सेवां कृतवन्तः ते च तस्य प्रज्ञां श्रोतुं आगताः।
9 ततःसर्वेऽपि मनुष्यपुत्रराजाःप्रथमतःअन्तिमपर्यन्तं स्वराजकुमारैः न्यायाधीशैःसह हनोकस्य प्रज्ञां श्रुत्वा हनोकस्य समीपम् आगत्य तं प्रणामं कृतवन्तः हनोकस्य अपि तेषां राज्यं कर्तुं प्रार्थितवन्तः येन सः अनुमोदितवान्।
10 ते सर्वे एकशतत्रिंशत् राजानःराजपुत्राःच समागत्य हनोकं तेषां राजानं कृत्वा सर्वे तस्य अधिकारे आज्ञायां च आसन्।
11 हनोकःतान् प्रज्ञां ज्ञानं प्रभोःमार्गं च शिक्षयति स्म। तेषां मध्ये शान्तिं कृतवान्, हनोकस्य जीवने च सम्पूर्णे पृथिव्यां शान्तिः अभवत्।
12 हनोकःमनुष्यपुत्राणां उपरि द्विशतत्रयचत्वारिंशत् वर्षाणि राज्यं कृतवान्, सःसर्वैःजनानां सह न्यायं धर्मं च कृतवान्, सःतान् भगवतः मार्गेषु नेतवान्।
13 हनोकस्य, मतुसेलस्य, एलीशायाः एलीमेलकस्य च त्रयः पुत्राः तेषां भगिन्यः मेल्का, नह्मा च, मथुसेलः सप्तशीतिवर्षं यावत् जीवितवान्, ततःसःलामेकं जनयति स्म।
14 लामेकस्य जीवनस्य षट्पञ्चाशमे वर्षे आदमः मृतः। सः मृत्योः समये नवशतत्रिंशत् वर्षीयः आसीत्, तस्य पुत्रद्वयं तस्य पुत्रेण हनोकेन मथुसेलेन च सह तं राजानां अन्त्येष्टौ इव महता धूमधामेन दफनम् अकरोत्, यस्मिन् गुहायां परमेश्वरःतस्मै अवदत्।
15 तस्मिन् स्थाने सर्वे मनुष्यपुत्राःआदमस्य कारणात् महतीं शोकं रोदनं च कृतवन्तः। अतःअद्यपर्यन्तं मनुष्यपुत्रेषु प्रथा अभवत्।
16 आदमः ज्ञानवृक्षस्य फलं खादित्वा मृतः। सः तदनन्तरं तस्य सन्तानैःसह यथा परमेश् वरःअवदत्।
17 आदमस्य मृत्योःवर्षे यत् हनोकस्य शासनस्य द्विशतचत्वारिंशत् वर्षं आसीत्, तस्मिन् काले हनोकःप्रभोःसेवायै मनुष्यपुत्रेभ्यःपृथक् भवितुं प्रथमवत् गोपनीयं कर्तुं च संकल्पितवान्।
18 हनोकः एवम् अकरोत् किन्तु तेभ्यः सर्वथा निगूढः न अभवत् किन्तु मनुष्यपुत्रेभ्यः त्रयः दिवसाः दूरं गत्वा एकदिनं यावत् तेषां समीपं गतः।
19 स्वकक्षे येषु दिनत्रयेषु सः स्वेश्वरं प्रार्थयति स्म, स्तुति स्म च, यस्मिन् दिने सःगत्वा स्वप्रजाभ्यःप्रकटितःअभवत्, तस्मिन् दिने सः तान् भगवतः मार्गं शिक्षयति स्म, ते च भगवतः विषये यत् किमपि पृष्टवन्तःतत् सर्वं सःतान् अवदत्।
20 सःबहुवर्षपर्यन्तं एवं कृतवान्, ततःपरं षड्दिनानि यावत् निगूढः अभवत्, सप्तदिनेषु एकदिनं च स्वजनस्य समक्षं प्रकटितः तदनन्तरं च मासे एकवारं, ततः वर्षे एकवारं यावत् सर्वे राजानः राजकुमाराः मनुष्यपुत्राःच तं अन्विष्य पुनःहनोकस्य मुखं द्रष्टुम्, तस्य वचनं च श्रोतुम् इच्छन्ति स्म किन्तु ते न शक्तवन्तः यथा सर्वे मनुष्यपुत्राः हनोकात् बहु भीताः आसन्, तस्य मुखस्य उपरि उपविष्टस्य ईश्वरसदृशस्य भयस्य कारणात् तस्य समीपं गन्तुं भीताः आसन् अतःकोऽपि मनुष्यःतं पश्यितुं न शक्तवान्, सःदण्डितःमृतः भवेत् इति भयात्।
21 सर्वे राजानः राजपुत्राः च मनुष्यपुत्रान् समागत्य हनोकस्य समीपम् आगन्तुं निश्चयं कृतवन्तः यदा सः तेषां मध्ये निर्गमिष्यति तस्मिन् काले सर्वे तं वक्तुं शक्नुयुः इति चिन्तयित्वा ते एवम् अकरोत्।
22 ततःसःदिवसःआगतःयदा हनोकःनिर्गत्य ते सर्वे समागत्य तस्य समीपम् आगतवन्तः हनोकः तान् भगवतः वचनं उक्तवान् सःतान् प्रज्ञां ज्ञानं च उपदिष्टवान्, ते च तस्य पुरतः प्रणामं कृत्वा अवदन्, राजा जीवतु! राजा जीवतु !
23 ततः परं यदा राजानः राजपुत्राःच मनुष्यपुत्राःच हनोकं प्रति वदन्ति स्म, हनोकः च तान् परमेश् वरस् य मार्गान् उपदिशन् आसीत्, तदा पश्यत, परमेश् वरस् य एकः दूतः हनोकं स् वर्गात्

आहूय तं स् वर्गम् आनेतुम् इच् छति स्म, यथा सः पृथिव्यां मनुष्यपुत्रेषु राज् यम् अकरोत्।
24 तदा हनोकः एतत् श्रुत्वा गत्वा सर्वान् पृथिवीनिवासिनः सङ्गृह्य तान् प्रज्ञां ज्ञानं च उपदिश्य दिव्यनिर्देशं दत्त्वा तान् अवदत्, "स्वर्गारोहणं मया अपेक्षितम्, अतःमम गमनदिनं न जानामि।
25 अतः इदानीं अहं भवद्भ्यःप्रज्ञां ज्ञानं च उपदिशिष्यामि, भवद्भ्यः त्यक्त्वा गमनात् पूर्वं भवद्भ्यः उपदेशं दास्यामि यत् पृथिव्यां कथं कार्यं कर्तव्यम्, येन भवन्तःजीवितुं शक्नुवन्ति। तथा च अकरोत् ।
26 सः तान् प्रज्ञां ज्ञानं च उपदिष्टवान्, उपदेशं च दत्तवान्, तान् भर्त्सयति स्म, पृथिव्यां कर्तव्यान् नियमान् न्यायान् च स्थापयति स्म, तेषां मध्ये शान्तिं कृतवान्, अनन्तजीवनं च उपदिशति स्म, एतानि सर्वाणि विषयाणि उपदिशन् च तेषां सह किञ्चित्कालं यावत् निवसति स्म।
27 तस्मिन् काले हनोकेन सह मनुष्यपुत्राः आसन्, हनोकः तान् वदति स्म, ते नेत्राणि उत्थाप्य स्वर्गात् महान् अश्वस्य उपमा अवतरति स्म, अश्वःवायुना गच्छति स्म।
28 ते दृष्टं हनोकं कथितवन्त; हनोकः तान् अवदत्, "अयं अश्वःमम कारणात् पृथिव्यां अवतरति। आगतः कालः यदा मया भवद्भ्यः गन्तव्य; अहं त्वया न पुनःद्रष्टःभविष्यामि।
29 तस्मिन् समये अश्वः अवतीर्य हनोकस्य पुरतः स्थितवान्, हनोकस्य सह स्थिताःसर्वे मनुष्यपुत्राःतं दृष्टवन्तः।
30 ततः पुनः हनोकः एकां वाणीं घोषयितुं आज्ञापितवान् यत्, "यः मनुष्यः स्वपरमेश् वरस् य मार्गं ज्ञात्वा आनन्दं प्राप्नोति, सः अद्य अस्मात् हन् तःपूर्वं हनोकस्य समीपम् आगच्छतु।"
31 तस्मिन् दिने सर्वे मनुष्यपुत्राः समागत्य हनोकस्य समीपम् आगतवन्तः। तस्मिन् दिने पृथिव्याः सर्वे राजानः स्वराजकुमारैः परामर्शदातृभिः सह तस्य समीपे एव स्थितवन्त; ततः हनोकः मनुष्यपुत्रान् प्रज्ञां ज्ञानं च उपदिष्टवान्, तेभ्यः ईश्वरीयं उपदेशं च दत्तवान्; सः तान् आयुः यावत् भगवतः सेवां कर्तुं तस्य मार्गे च गन्तुं च आज्ञापितवान्, सःच तेषां मध्ये शान्तिं कुर्वन् आसीत्।
32 तदनन्तरं सःउत्थाय अश्वमारुह्य गतः। सःनिर्गत्य सर्वे मनुष्यपुत्राः प्रायः अष्टशतसहस्राणि जनाः तस्य पश्चात् गतवन्त; तेन सह एकदिनस्य यात्रां गतवन्तः।
33 द्वितीये दिने सःतान् अवदत्, "स्वगृहं गृहं प्रति गच्छतु, किमर्थं गमिष्यथ?" कदाचित् त्वं म्रियसे; तेषु केचन तस्मात् गता; शेषाः च तस्य सह षड्दिनानि यात्रां गतवन्त; हनोकःतान् प्रतिदिनम् अवदत्, "भवतःतंबूम् आगच्छन्तु, मा भूत् मृताःभवेयुः। किन्तु ते प्रत्यागन्तुं न इच्छन्ति स्म, तेन सह गतवन्तः।
34 षष्ठे दिने केचन पुरुषाः अवशिष्टाः भूत्वा तम् आलम्ब्य तम् अवदन्, "वयं त्वया सह यत्र गच्छसि तत्र गमिष्यामः। यथा प्रभुः जीवति, मृत्युमात्रं अस्मान् विच्छिद्येत।
35 ते तेन सह गन्तुम् एतावत् आग्रहं कृतवन्तः यत् सः तान् वक्तुं विरमति स्म। ते तस्य पश्चात् गत्वा न प्रत्यागन्तुं इच्छन्ति स्म;
36 यदा राजानः प्रत्यागतवन्तः तदा ते हनोकेन सह गतानां अवशिष्टानां संख्यां ज्ञातुं जनगणनाम् अकरोत्। सप्तमे दिने एव हनोकःअश्वैःअग्निरथैःच सह चक्रवाते स्वर्गम् आरुह्य।
37 अष्टमे दिने हनोकेन सह स्थिताः सर्वे राजानः हनोकेन सह यस्मात् स्थानात् स्वर्गं गत; तेषां संख्यां पुनःआनेतुं प्रेषितवन्तः।
38 ते सर्वे राजानःतत्स्थानं गत्वा तत्र पृथिवीं हिमपूरिताम्, हिमस्य उपरि च विशालाः हिमशिलाः आसन्, एकः अपरं अन्यं अवदत्, "आगच्छ, हिमं भित्त्वा पश्याम; कदाचित् हनोकस्य सह अवशिष्टाः जनाःमृताःसन्ति, अधुना हिमशिलाणाम् अधःसन्ति, ते च तं अन्वेष्टुं न शक्तवन्त; यतःसःस्वर्गम् आरुह्य गतः।

अध्याय 4

1 हनोकःपृथिव्यां यावन्तःदिवसाःत्रिशतपञ्चषष्टिःवर्षाणि आसन्।
2 हनोकःस्वर्गमारुह्य पृथिव्याःसर्वे राजानःउत्थाय तस्य पुत्रं मथुसेलं गृहीत्वा अभिषिक्तवन्त; पितुःस्थाने तं राज्यं कृतवन्तः।
3 मथुसेलः यथा पिता हनोकः उपदिष्टवान् तथा ईश्वरस्य दृष्टौ ऋजुतया कार्यं कृतवान्, तथैव सः अपि जीवनपर्यन्तं मनुष्यपुत्रान् प्रज्ञां, ज्ञानं, ईश्वरभयं च उपदिष्टवान्, सन्मार्गात् दक्षिणं वा वामं वा न गतवान्।
4 किन्तु मथुसेलस्य उत्तरदिनेषु मनुष्यपुत्राः प्रभुतः विमुखाः भूत्वा पृथिवीं दूषयन्ति स्म, परस्परं लुण्ठन्ति लुण्ठयन्ति च, ईश्वरविरुद्धं विद्रोहं कृत्वा उल्लङ्घनं कृतवन्त; स्वमार्गं च दूषयन्ति स्म, मथुसेलस्य वाणीं न श्रोतुं न इच्छन्ति स्म, किन्तु तस्य विरुद्धं विद्रोहं कृतवन्तः।
5 तेषु परमेश् वरःतेषु अतिशयेन क्रुद्धःअभवत्, तेषु दिनेषु परमेश् वरः बीजं नाशयति स्म, येन पृथिव्यां न वपनं न च फलानां कटनीं जातम्।
6 यतः तेषां पोषणार्थं भूमिं रोपितवन्तौ कण्टका; कण्टकाः च न रोपितवन्तः।
7 तथापि मनुष्यपुत्राःस्वदुष्टमार्गात् न निवृत्ता; ईश्वरस्य दृष्टौ दुष्कृतं कर्तुं तेषां हस्ताः अद्यापि प्रसारिताः आसन्, ते च स्वदुष्टमार्गेण भगवन्तं क्रुद्धवन्त; प्रभुःच अतीव क्रुद्धःभूत्वा पश्चात्तापं कृतवान् यत् सःमनुष्यम् अकरोत्।
8 स च तान् नाशयितुम्, नाशयितुं च चिन्तयित्वा एवम् अकरोत्।
9 येषु दिनेषु मथुसेलस्य पुत्रः लामेकः एकशतषष्टिः वर्षीयः आसीत्, तदा आदमस्य पुत्रःसेथःमृतः।
10 सेठस्य जीवनं नवशतं द्वादशवर्षं यावत् आसीत्, ततःसःमृतः।
11 लामेकः एकशत-अशीतिवर्षीयः आसीत् यदा सः हनोकस्य पुत्रस्य एलीशायाःपुत्रीं अश्मुआं गृहीत्वा गर्भवती अभवत्।
12 तस्मिन् समये मनुष्यपुत्राःभूमिं रोपयन्ति स्म, किञ्चित् अन्नं च उत्पन्नम्, तथापि मनुष्यपुत्राःस्वदुष्टमार्गात् न निवृत्ता; ते च अपराधं कृत्वा ईश्वरविरुद्धं विद्रोहं कृतवन्तः।
13 तस्मिन् काले लमेकस्य पत्नी गर्भवती भूत्वा पुत्रं जनयति स्म।
14 मथुसेलःतस्य नाम नूहम् आहूय कथयति स्म, "पृथिवी स्वदिनेषु विश्रामं भ्रष्टा च आसीत्, तस्य पिता लामेकः तस्य नाम मेनाकेम् इति आह्वयत्, "एषःअस्मान् अस्माकं कार्येषु, पृथिव्यां यत् परमेश् वरःशापं दत्तवान्, दुखद परिश्रमेण च अस्मान् सान्त्वयिष्यति।"
15 बालकः वृद्धः भूत्वा दुग्धविच्छेदनं कृत्वा सः स्वपितुः मथुसेलस्य मार्गेण गत; परमेश्वरस्य समीपे सिद्ध; ऋजुःच अभवत्।
16 तेषु दिनेषु सर्वे मनुष्यपुत्राः पुत्रकन्याभिः सह पृथिव्यां वर्धमानाः भगवतः मार्गाद् विरहन्ति स्म, परस्परं स्वदुष्टाचारं शिक्षयन्ति स्म, भगवतःविरुद्धं पापं कुर्वन्ति स्म।
17 प्रत्येकं जनःस्वस्य देवं कृत्वा प्रत्येकं जनं स्वपरिजनं स्वजनं च लुण्ठन्ति लुण्ठन्ति स्म, पृथिवीं च दूषयन्ति स्म, पृथिवी च हिंसाभिः परिपूर्णा अभवत्।
18 तेषां न्यायाधीशाः शासकाः च मनुष्यकन्याः समीपं गत्वा तेषां भार्यान् स्वपत्नीभ्यःस्वस्य पसन्दं कृत्वा बलात् गृहीतवन्त; तेषु दिनेषु मनुष्यपुत्राः पृथिव्याः पशव; क्षेत्रस्य पशव; वायुपक्षिणः च गृहीत्वा एकजातीयानां पशूनां अन्येन सह मिश्रणं शिक्षयन्ति स्म, येन तेन

भगवन्तं क्रुद्धं कर्तुं शक्यते। परमेश् वरःसर्वां पृथिवीं दृष् टवान् सा च दूषिता अभवत्, यतःपृथिव्यां सर्वे मनुजाःसर्वे पशवःच स्वमार्गं दूषितवन्तः।
19 ततःपरमेश् वरःअवदत् , "अहं पृथिव्याःमुखात् मया निर्मितं मनुष्यम्, आम् मनुष्यात् वायुपक्षिभ्य; क्षेत्रे स्थितैःपशवै; पशुभिःसह, अपास्यामि, यतःअहं तान् निर्मितवान् इति पश्चात्तापं करोमि।
20 ये जनाःभगवतःमार्गेषु गच्छन्ति स्म, ते तेषु दिनेषु मृता; भगवता मनुष्यस्य उपरि यत् दुष्टं कथितं तत् आनयितुं पूर्वं, यतः एतत् भगवतःआसीत्, येन ते मनुष्यपुत्राणां विषये भगवता यत् दुष्टं उक्तं तत् न द्रष्टव्यम्।
21 तदा नूहःपरमेश् वरस् य दृष् टौ अनुग्रहं प्राप् त् , तस् य बीजान् उत्थापयितुं परमेश् वरःतं स्वसन्ततिं च चितवान् ।

अध्याय 5

1 नूहस्य चतुरशीतिवर्षे सेतस्य पुत्रः हनोकः मृत; सः मृत्योः समये नवशतपञ्चवर्षीयःआसीत्।
2 नूहस्य आयुषःनवशततमे वर्षे एनोशस्य पुत्रःकैननःमृत; कैननस्य सर्वे दिवसाःनवशतं दश वर्षाणि यावत् मृतः।
3 नूहस्य जीवनस्य द्विशतचतुस्त्रिंशत् वर्षे कैननपुत्रःमहलालेलःमृत; महलालेलस्य दिवसाः अष्टशतपञ्चनवतिः वर्षाणि अभवन्, ततः सः मृतः।
4 तेषु दिनेषु नोहस्य जीवनस्य त्रिशतत्रिंशत् वर्षे महलालेलस्य पुत्रः यारेदःमृतः। यारेदस्य सर्वे दिवसाःनवशतं द्वाषष्टिःवर्षाणि अभवन्, सःमृतः।
5 तेषु दिनेषु परमेश् वरःपरमेश् वरस् य दुष् टं भविष् यन् ति, तत् दुष् टं न पश्यन् तस् य दिनेषु सर्वे मृताः।
6 बहुवर्षेभ्यः परं नूहस्य जीवनस्य चतुशत-अशीतितमवर्षे यदा ते सर्वे मनुष्याः प्रभोः अनुसरणं कुर्वन्तः जनाः मनुष्यपुत्रेभ्यः दूरं मृता; तदा केवलं मथुसेलः एव अवशिष्ट; तदा परमेश्वरः नूहं मथुसेलं च अवदत्।
7 यूयं वदत, मनुष्यपुत्रान् च कथयतु, "एवं प्रभुः वदति, युष्माकं दुष्टमार्गात् प्रत्यागत्य स्वकर्माणि त्यजन्तु, तदा प्रभुःयुष्माकं प्रति यत् दुष्टं कर्तुम् अवदत् तत् पश्चात्तापं करिष्यति, येन तत् न भविष्यति।
8 यतःप्रभुः एवं वदति, पश्यत अहं युष्मान् एकशतविंशतिवर्षस्य अवधिं ददामि। यदि यूयं मम समीपं गत्वा स्वदुष्टमार्गान् त्यजसि तर्हि अहमपि मया भवद्भ्यः उक्तं दुष्टं निवर्तयिष्यामि, तत् न भविष्यति इति भगवान् वदति।
9 नूहःमथुसेलः च मनुष्यपुत्रेभ्यः परमेश् वरस् य सर्वाणि वचनानि दिने दिने तेभ्यःनित्यं वदतः।
10 किन्तु मनुष्यपुत्राःतान् न शृण्वन्ति स्म, तेषां वचनं प्रति कर्णौ न प्रविशन्ति स्म, ते च कठोरकण्ठाःआसन्।
11 ततःपरमेश् वरःतेभ्यःएकशतविंशतिवर्षपर्यन्तम् अददात्, "यदि ते पुनरागमिष्यन्ति, तर्हि परमेश् वरः दुष् टात् पश् चात्तापं करिष्यति, येन पृथिवीं न नाशिष् यति।"
12 लामेकस्य पुत्रःनूहःतेषु दिनेषु सन्तानं जनयितुं भार्याग्रहणं कर्तुं निवृत्तःयतःसःअवदत्, "अधुना ईश्वरःपृथिवीं नाशयिष्यति, तर्हि अहं किमर्थं सन्तानं जनयिष्यामि?
13 नूहःधार्मिकःआसीत्, सःस्वजन्मनि सिद्धःआसीत्, ततःपरमेश् वरःतं पृथिव्यां वंशात् बीजं उत्थापयितुं चिनोति स्म।
14 ततःपरमेश् वरःनूहम् अवदत् , "भार्याम् आदाय सन्तानं जनय, यतःअहं त्वाम् अस्मिन् जनने मम पुरतःधार्मिकं दृष्टवान्।
15 त्वं च त्वया सह तव सन्तानान् पृथिव्यां मध्ये उत्थापयिष्यसि; नूहः गत्वा भार्याम् आदाय हनोकस्य पुत्रीं नामां चिनोति स्म, सा पञ्चशताशीतिवर्षीया आसीत्।
16 तदा नूहःचतुशतानि अष्टनवतिःवर्षीयः आसीत् यदा सः नामाम् भार्यारूपेण गृहीतवान्।
17 ततः नामा गर्भवती पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम याफेथ इति आह्वयत्, "ईश्वरः मां पृथिव्यां विस्तारं कृतवान्; सा पुनः गर्भधारणं कृत्वा पुत्रं जनयति स्म, तदा सःतस्य नाम शेम इति आह्वयत्, "ईश्वरः मां पृथिव्यां बीजं उत्थापयितुं शेषं कृतवान्।"
18 यदा नामा शेमं जनयति स्म तदा नूहःपञ्चशतद्वयवर्षीयःआसीत्, बालकाः वर्धिताः भूत्वा तेषां पिता नूहःच यत् किमपि उपदिष्टवन्तौ तत् सर्वं प्रभोःमार्गेण गतवन्तौ।
19 तेषु दिनेषु नूहस्य पिता लमेकः मृतः। तथापि सः पितुः मार्गेषु सर्वात्मना न गत; नूहस्य जीवनस्य पञ्चनवतमे वर्षे मृतः।
20 लामेकस्य सर्व्वदिनानि सप्तशतसप्ततिवर्षाणि अभवन्, ततःसः मृतः।
21 ये जनाःप्रभुं ज्ञातवन्तःते सर्वे तस्मिन् वर्षे मृता; ये भगवता तेषां उपरि दुष्कृतं न आनयत्। यतःप्रभुःतान् मृतुं इच्छति स्म, येन ईश्वरः तेषां भ्रातृबान्धवयोः उपरि यत् दुष्टं आनयिष्यति, तत् न पश्यन्ति, यथा सःउक्तवान्।
22 तस्मिन् काले प्रभुः नूहं मथुसेलं च अवदत्, "तेषु दिनेषु मया युष्माकं प्रति यत् किमपि वचनं उक्तं तत् सर्वं उत्तिष्ठन्तु, मनुष्यपुत्रेभ्यः प्रचारयन्तु, कदाचित् ते स्वदुष्टमार्गात् निवर्तन्ते, तदा अहं दुष्टात् पश्चात्तापं करिष्यामि, तत् न आनयिष्यामि।
23 तदा नूहःमथुसेलःच उत्तिष्ठत; मनुष्यपुत्राणां कर्णयोःमध्ये ईश्वरः तेषां विषये यत् किमपि उक्तवान् तत् सर्वं उक्तवन्तौ।
24 किन्तु मनुष्यपुत्राःश्रोतुं न इच्छन्ति स्म, सर्व्वं वचनं प्रति कर्णौ न प्रविशन्ति स्म।
25 तदनन्तरं प्रभुः नूहं प्रति अवदत्, "सर्वस्य मांसस्य अन्त्यः मम पुरतः तेषां दुष्टकर्मणां कारणात् आगत; पश्यतु अहं पृथिवीं नाशयिष्यामि।"
26 गोफरकाष्ठं गृहीत्वा कस्मिंश्चित् स्थाने गत्वा विशालं पोतं कृत्वा तस्मिन् स्थाने स्थापयतु।
27 एवं त्वं तत् करिष्यसि; त्रिशतहस्तदीर्घता, पञ्चाशत् हस्तविस्तार; त्रिंशत् हस्तौ ऊर्ध्वता च।
28 ततःपार्श्वे उद्घाटितं द्वारं कृत्वा एकहस्तं यावत् उपरि समाप्तं कृत्वा अन्तःबहिःच पिण्डेन आच्छादयिष्यसि।
29 पश्यत अहं पृथिव्यां जलप्लावनम् आनयिष्यामि, सर्वे मांसाः नष्टाः भविष्यन्ति, स्वर्गाधः पृथिव्यां यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं नश्यति।
30 त्वं च तव गृहे च गत्वा स्त्रीपुरुषयोःद्वे दम्पती सङ्गृह्य पोतस्य समीपं आनयिष्यसि, तेभ्यःपृथिव्यां बीजं उत्थापयितुं।
31 सर्व्वपशुभक्षणं सर्वं त्वयि सङ्गृह्य तव तेषां च भोजनं भवेत्।
32 त्वं पुत्राणां कृते मनुष्यकन्यानां मध्ये त्रीणि कन्याश्च चिनुयसि, ताः तव पुत्राणां भार्याःभविष्यन्ति।
33 नूहः उत्थाय यस्मिन् स्थाने परमेश्वरः आज्ञां दत्तवान् तत्र पोतं निर्मितवान्, नूहःच यथा परमेश् वरःआज्ञापितवान् तथा अकरोत्।
34 पञ्चशतपञ्चनवतिवर्षे नोहः पोतस्य निर्माणं प्रारभत, यथा भगवता आज्ञापितं तथैव पञ्चवर्षेषु पोतं निर्मितवान्।

35 ततः परमेश् वरः नोहस् य आज्ञां दत्तवान् तथा मतुशेलस् य पुत्रस् य एलियाकीमस् य त्रीन् कन्यान् स् वपुत्राणां कृते भार्यारूपेण गृहीतवान्।
36 तदा एव हनोकस्य पुत्रः मथुसेलः मृत; सः नवशतषष्टिः वर्षीयः आसीत्।

अध्याय 6

1 तस्मिन् समये मथुशेलस्य मृत्योः अनन्तरं प्रभुः नूहं अवदत्, "त्वं स्वगृहैः सह जहाजे गच्छ; पश्य अहं तव समीपं सर्वान् पृथिव्याः पशवान्, क्षेत्रपशून्, वायुपक्षिणः च सङ्गृहीष्यामि, ते सर्वे आगत्य पोतं परितःकरिष्यन्ति।
2 त्वं गत्वा पोतद्वारेषु उपविशसि, सर्वे पशव; पशव; पक्षिणः च समागत्य भवतः पुरतः स्थापयिष्यन्ति, ये च भवतः पुरतः आगत्य कुञ्चिताः भविष्यन्ति, तेषां हस्ते गृहीत्वा प्रयच्छसि, ये तान् पोतस्य समीपं आनयिष्यन्ति, ये च भवतःपुरतःस्थिताःभविष्यन्ति, तेषां हस्ते समर्पयिष्यसि।
3 परदिने प्रभुः एतत् आनयत्, पशव; पशव; पक्षिणः च बहुधा आगत्य पोतं परितःकृतवन्तः।
4 नोहः गत्वा पोतद्वारे उपविष्टवान्, तस्य पुरतः कुञ्चितानां सर्वेषां मांसानां मध्ये सः जहाजे आनयत्, तस्य पुरतः स्थितान् सर्वान् पृथिव्यां त्यक्तवान्।
5 ततः एका सिंहिका स्वपशुभ्यां स्त्रीपुरुषयोः सह आगत्य त्रीणि नूहस्य पुरतः कुञ्चितौ, तौ सिंहिकां प्रति उत्थाय तां प्रहृत्य स्वस्थानात् पलायितवन्तौ, सा च गत्वा स्वस्थानानि प्रत्यागत्य नूहस्य पुरतःपृथिव्यां कुञ्चितवन्तौ।
6 सिंहिका पलाय्य सिंहानां स्थाने स्थिता।
7 नूहः एतत् दृष्ट्वा बहु आश्चर्यचकितः स उत्थाय पशूद्वयं गृहीत्वा जहाजे आनयत्।
8 नूहःपृथिव्यां सर्व्वजीवान् पोते आनयत्, येन नोहःजहाजे आनयत्, तदन्यःअन्यःकोऽपि अवशिष्टःनासीत्।
9 द्वौ द्वौ च नूहस्य समीपं जहाजे आगतवन्तौ, किन्तु शुद्धपशुभ्यः शुद्धपक्षिभ्यः च सप्त दम्पतीं यथा परमेश्वरस्य आज्ञां दत्तवान् तथा आनयत्।
10 सर्वे पशवःपशवःपक्षिणःच तत्रैव आसन्, ते च सर्वत्र पोतं परितः आसन्, ततःसप्तदिनानन्तरं यावत् वर्षा न अवतरिता।
11 तस्मिन् दिने च भगवता समग्रं पृथिवीं कम्पितवान्, सूर्यः अन्धकारमयः अभवत्, जगतः आधाराः च प्रचण्डाः अभवन्, सर्वा पृथिवी च प्रचण्डतया भ्रमिता, विद्युत् च प्रज्वलित; गरजःच गर्जति स्म, पृथिव्यां सर्वे फव्वाराः भग्नाः अभवन्, यथा पूर्वं निवासिनः न ज्ञाताः आसन्। परमेश् वरः मनुष् यपुत्रान् भयभीतान् कर्तुम् एतत् पराक्रमं कृतवान् यत् पृथिव्यां पुनःदुष्टता न भविष् यति।
12 तथापि मनुष्यपुत्राःस्वदुष्टमार्गात् न प्रत्यावर्तन्ते स्म, ते च तस्मिन् काले भगवतःक्रोधं वर्धयन्ति स्म, एतत् सर्वं प्रति स्वहृदयं अपि न प्रदर्शयन्ति स्म।
13 सप्तदिनानां अन्ते नूहस्य जीवनस्य षट्शतमे वर्षे जलप्रलयस्य जलं पृथिव्यां आसीत्।
14 गभीरस्य सर्वे प्रस्रोताः भग्ना; स्वर्गस्य खिडकयः च उद्घाटिता; चत्वारिंशत् दिवसाःचत्वारिंशत् रात्रयःच पृथिव्यां वर्षा अभवत्।
15 तदा नूहः तस्य गृहस्थः च सर्वे प्राणिनः च जलप्रलयस्य जलस्य कारणात् जहाजे आगतवन्त; ततःपरमेश् वरःतं निरुद्धवान्।
16 पृथिव्यां ये मनुष्यपुत्राःअवशिष्टाःआसन्, ते वर्षाकारणात् दुष्टात् क्लान्ताःअभवन्, यतःजलं पृथिव्यां अधिकं प्रचण्डतया आगच्छति स्म, पशवःपशवःच अद्यापि पोतं परितःआसन्।
17 मनुष्यपुत्राःप्रायःसप्तलक्षसहस्राणि स्त्रीपुरुषाःसमागत्य नोहस्य समीपं पोतस्य समीपं गतवन्तः।
18 ते नूहं आहूय, "अस्माकं कृते उद्घाटयतु यत् वयं भवतःसमीपं जहाजे आगच्छामः--किमर्थं वयं म्रियमाणाःभविष्यामः?
19 तदा नूहः उच्चैः स्वरेण तान् प्रत्युवाच, "किं यूयं सर्वे भगवतः विरुद्धं विद्रोहं कृत्वा सः नास्ति इति न उक्तवन्त? अतः भगवान् युष्मान् पृथिव्याःमुखात् नाशयितुं, छिन्दितुं च युष्माकं उपरि एतत् दुष्टं आनयत्।
20 किं न एतत् मया युष्मान् शतं विंशतिवर्षपूर्वं उक्तं यत् भवन्तः भगवतःवाणीं न शृण्वन्ति स्म, इदानीं किं भवन्तःपृथिव्यां जीवितुं इच्छन्ति?
21 ते नूहम् अवदन्, वयं भगवतः समीपं प्रत्यागन्तुं सज्जाः स्मः। केवलं अस्माकं कृते उद्घाटयन्तु यत् वयं जीवामः न म्रियमाणाः भवेम।
22 तदा नूहःतान् प्रत्युवाच, यूयं स्वप्राणानां क्लेशं दृष्ट्वा प्रभोःसमीपं प्रत्यागन्तुं इच्छन्ति। एतेषु विंशतिशतेषु वर्षेषु किमर्थं न प्रत्यागतवान् यत् भगवता त्वां निश्चितकालरूपेण प्रदत्तम् ।
23 किन्तु इदानीं युष्माकं प्राणानां क्लेशानां कारणात् आगत्य एतत् कथयतु, इदानीं प्रभुःयुष्मान् न श्रोष्यति, अस्मिन् दिने भवद्भ्यःकर्णं न दास्यति, येन भवन्तःइदानीं स्वकामेषु सफलाःन भविष्यन्ति।
24 मनुजाःपुत्राःसन्दूकं भित्त्वा वर्षाकारणात् प्रविष्टुं समीपं गतवन्त; यतःतेषां उपरि वर्षा सहितुं न शक्नुवन्।
25 ततःपरमेश् वरः पोतान् परितःस्थितान् सर्वान् पशून् पशून् च प्रेषितवान्। ते च पशवः तान् आक्रम्य तस्मात् स्थानात् तान् निष्कासितवन्त; प्रत्येकं जनाः स्वमार्गं गत्वा पुनः पृथिव्यां विकीर्णाः अभवन्।
26 पृथिव्यां वर्षा चत्वारिंशत् दिवसाःचत्वारिंशत् रात्रयःच अवतरति स्म, जलं च पृथिव्यां प्रचण्डं भवति स्म। पृथिव्यां जले वा सर्वे मांसाः मृता; मनुष्या; पशव; पशव; सरीसृपा; वायुपक्षिणः वा, केवलं नूहः तस्य सह जहाजे ये च आसन्, ते एव अवशिष्टाः।
27 जलं प्रबलं भूत्वा महतीं वृद्धिं कृत्वा पोतं उत्थाप्य पृथिव्याः उत्थापितम्।
28 सन्दूकं जलामुखे प्लवमानं जलस्य उपरि क्षिप्यते स्म यत् अन्तः सर्वे जीवाःकड़ाहीयां कुम्भवत् परिभ्रमन्ति स्म।
29 जहाजे ये प्राणिनः आसन् ते सर्वेऽपि महती चिन्ता आक्रान्त; सन्दूकःभग्नःइव आसीत्।
30 जहाजे ये प्राणिनः आसन् ते सर्वे भयभीताः अभवन्, सिंहाः गर्जन्ति स्म, वृषाः च निन्दन्ति स्म, वृकाः च कूजन्ति स्म, जहाजे स्थिताः प्रत्येकाः जीवाः स्वभाषायां वदन्ति स्म, शोचन्ति स्म च, येन तेषां स्वराः बहुदूरं प्राप्य, नूहः तस्य पुत्राः च स्वक्लेशेषु क्रन्दन्ति, रोदन्ति च। ते मृत्युद्वाराणि प्राप्ताःइति बहु भीताःआसन्।
31 तदा नूहः भगवन्तं प्रार्थयित्वा एतदर्थं तं क्रन्दन् अवदत्, हे भगवन् अस्मान् साहाय्यं कुरुत, यतः अस्माकं परितः एतत् दुष्टं सहितुं अस्माकं सामर्थ्यं नास्ति, यतः जलस्य तरङ्गाः अस्मान् परितः कृतवन्त; दुष्टाः प्रवाहाः अस्मान् भयभीताः कृतवन्त; मृत्युजालाः अस्माकं पुरतः आगताः। अस्मान् प्रति प्रत्युवाच भगवन्, अस्मान् प्रति मुखं प्रकाशय, अस्मान् प्रति अनुग्रहं कुरु, अस्मान् मोचय, अस्मान् मोचय च।
32 परमेश् वरःनूहस् य वाणीं श्रुत्वा तं स्मरणं कृतवान्।

33 ततः पृथिव्यां वायुः गत; जलं च शान्तम्, जहाजं च विश्रामं कृतवान्।
34 गभीरस्य प्रस्रोताःस्वर्गस्य खिडकयःच निरुद्धाःअभवन्, स्वर्गात् वर्षा च निरुद्धा अभवत्।
35 तेषु दिनेषु जलं क्षीणं जातं, पोतं च अररातपर्वतेषु अवस्थितम्।
36 तदा नूहःपोतस्य खिडकयःउद्घाटितवान्, तदापि नोहःभगवन्तं आह्वयति स्म, सः अवदत्, हे भगवन्, यः पृथिवीं, स्वर्गं च तस्मिन् सर्वाणि च निर्मितवान्, सः अस्माकं प्राणान् अस्मात् निरोधात्, यस्मिन् कारागारे त्वया अस्मान् स्थापितवान्, तस्मात् कारागारात् च बहिःआनय, यतःअहं निश्वासेन बहु क्लान्तःअस्मि।
37 परमेश् वरः नूहस् य वाणीं श्रुत्वा तम् अवदत् , "यदा पूर्णवर्षं पूर्णं भविष् यति तदा त्वं बहिःगमिष्यसि।"
38 वर्षस्य क्रान्तिसमये यदा नूहस्य जहाजे निवासं यावत् पूर्णवर्षं पूर्णं जातं तदा पृथिव्याः जलं शुष्कं जातम्, नूहः जहाजस्य आवरणं विमोचयति स्म।
39 तस्मिन् समये द्वितीयमासस्य सप्तविंशतिदिने पृथिवी शुष्कताम् अवाप्तवती, किन्तु नूहः तस्य पुत्राः च तस्य सङ्गिणः च जहाजात् न निर्गतवन्तःयावत् परमेश् वरःतान् न अवदत्।
40 यस्मिन् दिने भगवता तान् निर्गन्तुम् अवदत्, तदा ते सर्वे जहाजात् निर्गताः।
41 ततः ते प्रत्येकं स्वमार्गं स्वस्थानं च प्रत्यागत्य नूहः तस्य पुत्राः च यस्मिन् देशे परमेश्वरेण कथिते तस्मिन् देशे निवसन्ति स्म, ते च सर्वं दिवसं भगवतः सेवां कुर्वन्ति स्म, प्रभुः नूहस्य पुत्राणां च जहाजात् निर्गमनसमये आशीर्वादं दत्तवान्।
42 ततः सः तान् अवदत्, "प्रजनाः भूत्वा सर्व्वं पृथिवीं पूरयन्तु। बलवन्तःभूमौ च प्रचुरं वर्धयन्तु तत्र बहुलं कुर्वन्तु।

अध्याय 7

1 नूहस्य पुत्राणां नामानि याफेथ्, हाम, शेम च। जलप्रलयात् परं तेषां सन्तानाःजाताःयतःते जलप्रलयात् पूर्वं भार्यां गृहीतवन्तः।
2 एते याफेतस्य पुत्रा; गोमेरः मागोगः मदायः जवानः तुबलः मेशेचः तिरसःच सप्त पुत्राः।
3 गोमेरस्य पुत्राःअस्किनाज; रेफाथ; तेगार्मा च आसन्।
4 मगोगस्य पुत्राःएलीकानाफःलुबालःच आसन्।
5 मदायस्य सन्तानाःआचोन; ज़ीलो, चजोनी, लोटःच आसन्।
6 यावनस्य पुत्राःएलीशा, तर्शीश; चित्तिम; दुदोनिमःच आसन्।
7 तुबलस्य पुत्राःअरिफी, केसेद, तारी च आसन्।
8 मेशेकस्य पुत्राःदेदोन्, जारोन, शेबश्नी च आसन्।
9 तिरासस्य पुत्राः बेनीबः गेरा लुपिरिओन् गिलाकः च आसन्। एते याफेतस्य पुत्राःस्वकुलानुगुणा; तेषु दिनेषु तेषां संख्या चतुशतषष्टिः पुरुषाःआसन्।
10 एते च हामस्य पुत्रा; कुश; मित्सरैम; फुत; कनानः च, चत्वारः पुत्रा; कुशस्य पुत्राः सेबा, हविला, सबता, रामा, सतेका च, रामस्य पुत्राःशेबा, देदान च आसन्।
11 मित्स्रैमस्य पुत्राः लुद; अनोम; पथ्रोस्, चस्लोथ; चप्तोरः च आसन्।
12 फुतस्य पुत्राःगेबुल; हदान; बेना, अदनःच आसन्।
13 कनानस्य पुत्राःसिदोन, हेथ, अमोरी, गेर्गाशी, हिवी, अर्की, सेनी, आरोदी, सिमोदी, चमोथी च आसन्।
14 ते हामस्य पुत्राःस्वकुलानुगुणाःतेषु दिनेषु सप्तशतत्रिंशत् पुरुषाः आसन्।
15 एते च शेमस्य पुत्रा; एलमः अशूरः अर्पच्शद् लुदः अरामः च पञ्च पुत्रा; एलामस्य पुत्राःशुशन; मकुल; हार्मोनःच आसन्।
16 अशरस्य पुत्राः मीरुसः मोकील; अर्पचशादस्य पुत्राः शेलाक; अनार; अश्कोलःच आसन्।
17 लुदस्य पुत्राः पेथोर्, बिजयोन्, अरामस्य पुत्राः उज्, चूल, गदर; मशःच आसन्।
18 एते शेमस्य पुत्राः स्ववंशात्। तेषु दिनेषु तेषां संख्या प्रायः त्रयः शताःपुरुषाःआसन्।
19 एते शेमस्य वंशजा; शेमः अर्पचशद् अर्पचशद् च शेलकं जनयति स्म, शेलाकःएबरं जनयति स्म, एबरस्य द्वौ बालकौ जात; एकस्य नाम पेलेगः आसीत्, यतः तस्य काले मनुष्यपुत्राः विभक्ताः आसन्, उत्तरेषु दिनेषु पृथिवी विभक्ता अभवत्।
20 द्वितीयस्य नाम योक्तान इति अर्थात् तस्य काले मनुष्यपुत्राणां जीवनं न्यूनीकृतं न्यूनीकृतं च अभवत्।
21 एते योक्तानस्य पुत्रा; अल्मोदाद; शेलाफ; चाजरमोवेथ; येराच; हदुरोम्, ओजेल्, दिक्ला, ओबल; अबिमाएल; शेबा, ओफीर्, हविला, जोबाबःच; एते सर्वे योक्तानस्य पुत्राः।
22 तस्य भ्रातुः पेलेगः येन; येन सेरुग; सेरुग् नाहोरः नाहोरः च तेरा; तेरःअष्टत्रिंशत् वर्षीय; सःहारानःनाहोरःच जनयति स्म।
23 तेषु नोहपुत्रः हामपुत्रः कुशः वृद्धावस्थायां भार्यां गृहीत्वा पुत्रं जनयति स्म, तदा ते तस्य नाम निमरोदम् इति आह्वयन्ति स्म, "तदा पुनः मनुष्यपुत्राः ईश्वरविरुद्धं विद्रोहं कृत्वा उल्लङ्घनं कर्तुं आरब्धवन्त; बालकः वर्धित; तस्य पिता च तं बहु प्रेम्णा कृतवान्, यतःसःतस्य वृद्धावस्थायाःपुत्रःआसीत्।
24 ततः परमेश् वरः आदमस् य भार्यायाः कृते यत् चर्मवस्त्रं निर्मितवान्, तत् कुशाय दत्तम्।
25 यतः आदमस्य तस्य भार्यायाः च मृत्योः अनन्तरं यारेदस्य पुत्राय हनोकस्य कृते तानि वस्त्राणि दत्तानि, हनोकः परमेश् वरस् य समीपं नीतःतदा सःतानि वस्त्राणि स् वपुत्रे मथुशेलाय दत्तवान्।
26 मथुशेलस्य मृत्योः समये नूहः तान् आदाय पोतस्य समीपं नीतवान्, यावत् सः जहाजात् बहिः न गतः तावत् ते तस्य समीपे आसन्।
27 तेषां गमनसमये हामः तानि वस्त्राणि पितुः नूहात् अपहृत्य भ्रातृभ्यःगोपितवान्।
28 यदा हामः प्रथमजातं कुशं जनयति स्म तदा सः तस्मै वस्त्राणि गुप्तरूपेण दत्तवान्, ते च बहुदिनानि कुशस्य समीपे आसन्।
29 कुशः अपि तानि स्वपुत्रभ्रातृभ्यां निगूढवान्, कुशः निमरोदं जनयन् तस्य प्रेम्णा तानि वस्त्राणि तस्मै दत्तवान्, निमरोदः वर्धित; विंशतिवर्षीयःसन् तानि वस्त्राणि धारयति स्म।
30 निमरोदः च यदा सः वस्त्राणि धारयति स्म तदा सः बलवान् अभवत्, परमेश्वरः तस्मै बलं बलं च दत्तवान्, सः पृथिव्यां महान् लुब्धकः आसीत्, आम्, सः क्षेत्रे महान् लुब्धकः आसीत्, सः पशून् मृगयाम् अकरोत्, वेदीः च निर्मितवान्, तेषां उपरि पशून् भगवतः समक्षं अर्पितवान्।
31 निमरोदः बलवान् भूत्वा भ्रातृणां मध्ये उत्थाय भ्रातृणां सर्वेषां शत्रूणां विरुद्धं युद्धं कृतवान्।
32 ततःपरमेश् वरःस् वभ्रातृणां सर्वान् शत्रून् स् वहस् य समर्पयत् , परमेश् वरःतं काले काले स् वयुद्धेषु समृद्धिं कृतवान् , सःपृथिव्यां राजम् अकरोत्।
33 अतः तेषु दिनेषु यदा कश्चन मनुष्यः युद्धाय प्रशिक्षितान् जनान् आनयति स्म तदा सः तान् वदति स्म, यथा ईश्वरः पृथिव्यां महान् लुब्धकःनिमरोदं कृतवान्, यःस्वभ्रातृणां विरुद्धं प्रबलयुद्धेषु सफलः

अभवत्, सः तान् तेषां शत्रुहस्तात् तान् मोचयत्, तथैव ईश्वरः अद्य अस्मान् बलं दत्त्वा अस्मान् मोचयतु।
34 यदा निमरोदः चत्वारिंशत् वर्षीयः अभवत्, तदा तस्य भ्रातृणां याफेतस्य च मध्ये युद्धं जातम्, येन ते स्वशत्रुणाम् अधिकारे अभवन्।
35 तदा निमरोदः निर्गत्य कुशपुत्रान् तेषां कुटुम्बान् च प्रायः चतुशतषष्टिः पुरुषान् सङ्गृह्य स्वमित्रेभ्यः परिचितेभ्यः च प्रायः अशीतिःपुरुषान् भाडेन दत्त्वा तेषां भारं दत्त्वा तेषां सह युद्धाय गत; मार्गे स्थित्वा निमरोदःस्वेन सह गतानां जनानां हृदयं दृढं कृतवान्।
36 ततःसःतान् अवदत्, "मा भयं मा त्रस्ता; यतःअस्माकं सर्वे शत्रवः अस्माकं हस्ते समर्पिताःभविष्यन्ति, यूयं च तेषां सह यथा इच्छन्ति तथा कुरु।"
37 ये जनाःप्रायःपञ्चशताःआसन्, ते स्वशत्रुभिःसह युद्धं कृतवन्त; तान् नाशयित्वा वशीकृतवन्त; निमरोदःच तेषां स्वस्थानेषु स्थितान् अधिकारिणःस्थापयति स्म।
38 ततः स तेषां केचन बालकाः सुरक्षारूपेण गृहीता; ते सर्वे निमरोदस्य भ्रातृणां च दासाः आसन्, निमरोदस्य च सर्वे जनाः गृहं गतवन्तः।
39 निमरोदःशत्रून् जित्वा युद्धात् हर्षेण प्रत्यागत्य तस्य सर्वे भ्रातरः पूर्वं ज्ञातिभिःसह तं राजानं कर्तुं समागता; तस्य शिरसि राजमुकुटं स्थापयन्ति स्म।
40 सः स्वप्रजानां प्रजानां, राजपुत्रान्, न्यायाधीशान्, शासकान् च यथा राजेषु प्रचलति, तथैव निधाय।
41 सः नाहोरस्य पुत्रं तेरं स्वसमूहस्य प्रमुखं स्थापयित्वा तं गौरवं कृत्वा सर्वेभ्यःराजपुत्रेभ्यःउपरि उन्नमयितवान्।
42 सःस्वहृदयकामनानुसारं राज्यं कुर्वन् परितःसर्वान् शत्रून् जित्वा स्वपरामर्शदातृभिः सह स्वप्रासादस्य कृते नगरं निर्मातुम् उपदेशं दत्तवान्, ते च तथैव कृतवन्तः।
43 ते पूर्वदिशि एकां विशालां द्रोणीं प्राप्य तस्य कृते विशालं विस्तृतं नगरं निर्मितवन्त; निमरोदःतस्य नगरस्य नाम शिनार इति आहूतवान् यतः भगवता स्वशत्रून् प्रचण्डतया कम्पयित्वा तान् नाशितवान्।
44 निमरोदःशिनारनगरे निवसन् सुरक्षिततया राज्यं कृतवान्, सः शत्रुभिः सह युद्धं कृत्वा तान् वशीकृतवान्, सर्वेषु युद्धेषु सःसमृद्धः अभवत्, तस्य राज्यं च अतीव महत् अभवत्।
45 सर्वे राष्ट्राणि भाषाःच तस्य कीर्तिं श्रुत्वा तस्य समीपं समागत्य पृथिव्यां प्रणामं कृत्वा तस्मै बलिदानं आनयन्ति स्म, सः तेषां प्रभुः राजा च अभवत्, ते सर्वे तस्य सह शिनारनगरे निवसन्ति स्म, निमरोदःच नोहस्य सर्वेषां पुत्राणां उपरि पृथिव्यां राज्यं कृतवान्, ते च सर्वे तस्य सामर्थ्यस्य, परामर्शस्य च अधीनाःआसन्।
46 सर्वा पृथिवी एकजिह्वा, एकवचनेन च आसीत्, किन्तु निमरोदः भगवतःमार्गेण न गत; जलप्रलयदिनात् तान् दिनान् यावत् स्वपूर्वं सर्वेभ्यःमनुष्येभ्यःअपि दुष्टतरःआसीत्।
47 सः काष्ठशिलादेवताः निर्मितवान्, तान् प्रणम्य भगवतः विरुद्धं विद्रोहं कृत्वा सर्वान् प्रजान् पृथिव्याः जनान् च स्वस्य दुष्टमार्गान् उपदिशति स्म। तस्य पुत्रःमार्डोन् च पितुःअपेक्षया दुष्टतरःआसीत्।
48 ये कश्चित् निमरोदपुत्रस्य मार्दोनस्य कार्याणि श्रुत्वा तस्य विषये कथयति स्म, "दुष्टात् दुष्टात् निर्गच्छति। अतः दुष्टात् दुष्टता निर्गच्छति, तत्कालात् अद्यपर्यन्तं मनुष्याणां वचने प्रचलति इति सर्वेषु पृथिव्यां सुभाषितम् अभवत्।
49 तेषु दिनेषु नहोरस्य पुत्रःतेराःनिमरोदस्य सेनापति; राज्ञःप्रजानां च दृष्टौ अतीव महान् आसीत्, राजा राजपुत्राश्च तं प्रेम्णा तम् अतीव उच्चैःउन्नतवन्तः।
50 ततः तेरा भार्याम् अकरोत्, तस्याः नाम अम्थेलो, कोर्नेबोस् य कन्या आसीत्। तेषु दिनेषु तेरहस्य पत्नी गर्भं धारयित्वा पुत्रं जनयति स्म।
51 तेरहः सप्ततिवर्षीयः आसीत्, तदा तेरा स्वजन्मनि पुत्रस्य नाम अब्राम इति आह्वयति स्म, यतः तेषु दिनेषु राजा तं पालितवान्, स्वसङ्गठनेभ्यःसर्वेभ्यःराजपुत्रेभ्यःअपि तं गौरवं कृतवान्।

अध्याय 8

1 अब्रामस्य जन्मनि रात्रौ एव तेरहस्य सर्वे दासाःनिमरोदस्य सर्वे ज्ञानिनःतस्य जादूगराःच आगत्य तेरहस्य गृहे खादितवन्तःपिबन्तः च तस्याःरात्रौ तेन सह आनन्दितवन्तः।
2 यदा तेरहस्य गृहात् सर्वे ज्ञानिनः जादूगराःच निर्गता; तदा रात्रौ तारादर्शनार्थं स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थापितवन्त; तदा ते दृष्टवन्त; पूर्वतःएकःअतीव विशालःतारा आगत्य स्वर्गे धावति स्म, सःचत्वारि ताराणि स्वर्गस्य चतुर्भागात् निगलितवान्।
3 राज्ञःसर्वे ज्ञानिनःतस्य जादूगराःच तत् दृष्ट्वा विस्मिताःअभवन्, ऋषयःच एतत् विषयं ज्ञात्वा तस्य महत्त्वं ज्ञातवन्तः।
4 ते परस्परं अवदन्, "एतत् केवलम् अद्य रात्रौ तेरहस्य जन्म प्राप्यमाणस्य बालकस्य सूचकं भवति, यः वर्धमानः फलं प्राप्स्यति, प्रवृद्धः च भविष्यति, सः स्वसन्ततिभिः सह सर्वां पृथिवीं च शाश्वतं धारयिष्यति, सः तस्य वंशजः च महाराजान् हत्वा तेषां भूमिं उत्तराधिकारं प्राप्स्यति।
5 तस्याःरात्रौ ज्ञानिनःजादूगराःच गृहं गतवन्त; प्रातकाले एते सर्वे ज्ञानिनःजादूगराःच प्रातःउत्थाय नियतगृहे समागताः।
6 ते परस्परं उक्तवन्त; पश्यत, गतरात्रौ वयं यत् दर्शनं दृष्टवन्तःतत् राज्ञःकृते निगूढम् अस्ति, तत् तस्मै न ज्ञातम्।
7 यदि उत्तरदिनेषु राज्ञा एतत् ज्ञायते तर्हि सः अस्मान् वदेत्, "किमर्थं भवद्भिःएतत् विषयं मम कृते गोपितं, ततः वयं सर्वे मृत्युं प्राप्नुमः। अतःअधुना गत्वा वयं यत् दर्शनं दृष्टवन्तःतस्य व्याख्यां च राजानं वदाम; तदा वयं स्पष्टाःतिष्ठामः।
8 तेनैवं कृत्वा ते सर्वे राज्ञः समीपं गत्वा तं भूमौ प्रणम्य अवदन्, राजा जीवतु, राजा जीवतु।
9 वयं श्रुतवन्तःयत् तव सेनापतिनाहोरपुत्रस्य तेरहस्य पुत्रःजात; वयं श्वः रात्रौ तस्य गृहम् आगता; तस्याः रात्रौ तस्य सह खादितवन्त; पिबन्तःच आनन्दितवन्तः।
10 यदा तव दासाः तेरस्य गृहात् रात्रौ स्थातुं स्वस्वगृहं गन्तुं निर्गतवन्त; तदा वयं स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थापितवन्त; पूर्वतः एकं महान् तारकं दृष्टवन्त; तदेव तारकं महता वेगेन धावित्वा चत्वारि महातारकाणि, स्वर्गस्य चतुर्पार्श्वाद् ग्रसितवान्।
11 तव दासाः वयं यत् दर्शनं दृष्टवन्तः तत् दृष्ट्वा विस्मिताः भूत्वा अतीव भयभीताः अभवन्, वयं च दर्शनस्य उपरि अस्माकं न्यायं कृतवन्त; तस्य सम्यक् व्याख्यां च अस्माकं बुद्ध्या ज्ञातवन्तः यत् एतत् विषयं तेरहस्य जायमानस्य बालकस्य विषये प्रवर्तते, यः वर्धमानः भूत्वा बहुशक्तिं प्राप्स्यति, शक्तिशालिनः भूत्वा पृथिव्याः सर्वान् राजान् हन्ति, तेषां सर्वान् च उत्तराधिकारं प्राप्स्यति भूमिं; सः तस्य बीजं च सदा।
12 अधुना अस्माकं प्रभुः राजा च, पश्य वयं त्वां यथार्थतया परिचिताःअस्मत् बालकस्य विषये यत् दृष्टवन्तः।

13 यदि राज्ञःअस्य बालकस्य कृते स्वपितरं मूल्यं दातुं साधु मन्यते तर्हि वयं तं वधिष्यामः यत् सः देशे वर्धमानः वर्धते, तस्य दुष्टता अस्माकं विरुद्धं वर्धते, येन वयं अस्माकं बालकाः च तस्य दुष्टात् नाशं प्राप्नुमः।
14 राजा तेषां वचनं श्रुत्वा तस्य दृष्टौ उत्तमाःइव भासन्ते स्म, ततःसः तेरं प्रेषयित्वा आहूतवान्, ततःतेरा राज्ञःपुरतःआगतः।
15 राजा तेराहं प्राह, श्वःरात्रौ तव पुत्रःजात; तस्य जन्मसमये स्वर्गे एवं प्रकारःअवलोकितःइति मया कथितम्।
16 अतःइदानीं बालकं मम कृते ददातु यत् तस्य दुष्टता अस्माकं विरुद्धं उत्पद्यमानस्य पूर्वं वयं तं मारयाम; अहं च त्वां तस्य मूल्ये रजतसुवर्णपूर्णं गृहं दास्यामि।
17 तेरहः राजानं प्रत्युवाच, मम भगवन् राजा च, अहं तव वचनं श्रुतवान्, तव सेवकःस्वस्य राजा यत् इच्छति तत् सर्वं करिष्यति।
18 किन्तु मम प्रभुः राजा च, अहं भवद्भ्यः श्वः रात्रौ मम घटितं वक्ष्यामि, यत् अहं पश्यामि यत् राजा स्वसेवकं किं उपदेशं दास्यति, ततःअहं राजानं इदानीं उक्तं प्रति उत्तरं दास्यामि। राजा च ब्रूहि इति अवदत्।
19 तेरा राजानमब्रवीत्, "अयोन् मोरेदपुत्रः श्वः रात्रौ मम समीपम् आगत्य अवदत्।
20 राजा त्वां महान् सुन्दरः अश्वः मम कृते ददातु, अहं त्वां तस्य मूल्यस्य कृते रजतं सुवर्णं, तृणं, आहारं च दास्यामि। अहं तम् अवदम्, यावत् अहं भवतः वचनस्य विषये राजानं पश्यामि, तावत् प्रतीक्षस्व, पश्यतु यत् राजा यत् किमपि वदेत्, तत् अहं करिष्यामि।
21 इदानीं मम प्रभो राजा, पश्य मया एतत् भवद्भ्यः ज्ञापितं, मम राजा स्वदासाय यत् उपदेशं दास्यति, तत् अहं अनुसृत्य भविष्यामि।
22 राजा तेरहस्य वचनं श्रुत्वा तस्य क्रोधः प्रज्वलित; सः तं मूर्खप्रकाशे विचारितवान्।
23 राजा तेरहं प्रत्युवाच, किं त्वं तावत् मूर्ख; अज्ञानी, अवज्ञाहीनःवा एतत् कार्यं कर्तुं, तव सुन्दरं अश्वं रजतं सुवर्णं वा तृणं, तृणं च दातुं वा?
24 किं त्वं रजतसुवर्णयोः एतावत् न्यूनतां करोषि, यतः त्वं अश्वस्य पोषणार्थं तृणानि, आहारं च न प्राप्नोषि? किं च रजतं सुवर्णं वा तृणं भोजं वा यत् त्वं मया दत्तं सुन्दरं अश्वं दातुं शक्नोषि, यस्य सदृशः समग्रे पृथिव्यां कोऽपि नास्ति?
25 राजा तस्य वचनं त्यक्त्वा तेरहः राजानं प्रत्युवाच, "एवं राजा स्वसेवकं प्रति उक्तवान्।
26 अहं त्वां प्रार्थयामि, मम प्रभो राजा च, किं त्वया मां उक्तं यत्, तव पुत्रं ददातु यत् वयं तं मारयाम; अहं त्वां तस्य मूल्ये रजतं सुवर्णं च दास्यामि। मम पुत्रस्य मृत्योः अनन्तरं रजतसुवर्णयोः किं करिष्यामि? कः मां उत्तराधिकारं प्राप्स्यति? नूनं तदा मम मृत्योः समये रजतं सुवर्णं च मम राजानं प्रति प्रत्यागमिष्यति यः तत् दत्तवान्।
27 राजा तेरहस्य वचनं राज्ञः विषये यत् दृष्टान्तं च आनयत्, तदा तस्य मनसि बहु दुःखं जातम्, तस्य विषये सःव्याकुलःअभवत्, तस्य क्रोधःच तस्य अन्तःप्रज्वलितः।
28 ततःतेरा राज्ञःक्रोधःप्रज्वलितःइति दृष्ट्वा राजानं प्रत्युवाच, "मम यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं राज्ञःअधिकारे अस्ति। यत्किमपि राजा स्वदासस्य प्रति कर्तुम् इच्छति, तत् करोतु, आम्, मम पुत्रःअपि, सः राज्ञः सामर्थ्ये अस्ति, तस्य विनिमयरूपेण मूल्यहीन; सःस्वतःज्येष्ठौ भ्रातरौ च।
29 राजा तेराम् अवदत्, "न, किन्तु अहं तव कनिष्ठं पुत्रं मूल्येन क्रीणामि।"
30 तेरहः राजानं प्रत्युवाच, "अहं त्वां प्रार्थयामि मम प्रभुं राजा च यत् तव दासः भवतः पुरतः वचनं वदतु, राजा च स्वदासस्य वचनं शृणोतु, ततःतेरा अवदत्, मम राजा मम मनसि एतत् विषयं मनसि विचार्य मम राज्ञः वचनस्य विषये मम परिवारेण सह परामर्शं कर्तुं यावत् दिवसत्रयं समयं ददातु। स च राजानं बहु निपीडयति स्म एतत् अनुमोदयितुं।
31 राजा तेरहस्य वचनं श्रुत्वा एवम् अकरोत्, ततः सः तस्मै त्रिदिनानां समयं दत्तवान्, ततः तेरा राज्ञः समक्षात् बहिः गत्वा स्वकुटुम्बं प्रति गृहम् आगत्य राज्ञःसर्वाणि वचनं तान् अवदत्। प्रजाः च बहु भीताःअभवन्।
32 तृतीये दिने एव राजा तेरहं प्रति प्रेषितवान् यत्, "यथा मया त्वां उक्तं तथैव मूल्येन स्वपुत्रं प्रेषय; यदि त्वं एतत् न करोषि तर्हि अहं तव गृहे यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं प्रेषयित्वा हनिष्यामि, येन तव श्वःअपि न अवशिष्टःभविष्यति।
33 ततः तेरहः शीघ्रं गतः (यथा राज्ञः विषयः तात्कालिकः आसीत्, तस्मिन् दिने तस्य दासीया जनितस्य एकस्य सेवकस्य बालकं गृहीतवान्, ततः तेरा बालकं राज्ञः समीपम् आनयत्, तस्य मूल्यं च प्राप्नोत्।
34 निमरोदः अब्रामस्य मृत्युं न करोतु इति विषये प्रभुः तेरा सह आसीत्, राजा तेरातः बालकं गृहीत्वा सर्वशक्त्या तस्य शिरः भूमौ पातितवान् यतः सः अब्रामः इति मन्यते स्म। तत् च तस्मात् दिनात् आरभ्य तस्मात् गोपनीयं, अब्रामस्य मृत्युं न भोक्तुं प्रविडेन्स् इत्यस्य इच्छा इति कारणतः राज्ञा विस्मृतम्।
35 ततः तेरा अब्रामं स्वपुत्रं मातुः पालिकायाः च सह गुप्तरूपेण गृहीत्वा गुहायां निगूढं कृत्वा मासिकं तेषां भोजनं आनयति स्म।
36 ततःपरमेश् वरःअब्रामेन सह गुहायां आसीत्, सःवर्धित; अब्रामः च गुहायां दशवर्षं यावत् आसीत्, राजा तस्य राजपुत्राः च भविष्यद्वाणीःऋषिभिःच राजा अब्रामस्य वधं कृतवान् इति मन्यन्ते स्म।

अध्याय 9

1 तेषु दिनेषु अब्रामस्य ज्येष्ठभ्रातुः तेरहस्य पुत्रः हारनः भार्यां गृहीतवान्।
2 हारनःनवत्रिंशत् वर्षीयःआसीत् यदा सःतां गृहीतवान्; हारानस्य पत्नी गर्भं धारयित्वा पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम लोट इति आह्वयति स्म।
3 सा पुनःगर्भधारणं कृत्वा कन्यां जनयति स्म, तस्याः नाम मिल्का इति कृतवती। सा पुनःगर्भधारणं कृत्वा कन्यां जनयति स्म, तस्याः नाम सराय इति आह्वयत्।
4 अब्रामस्य आयुषःदशमे वर्षे यदा हरनःसारां जनयति स्म तदा सः द्वाचत्वारिंशत् वर्षीयः आसीत्। तेषु दिनेषु अब्रामः तस्य माता च धात्री च गुहातः बहिः गतवन्तौ, यतः राजा तस्य प्रजाः च अब्रामस्य प्रकरणं विस्मृतवन्तः।
5 अब्रामःगुहातःबहिःआगत्य नूहस्य पुत्रस्य शेमस्य च समीपं गत्वा तेषां समीपे भगवतः उपदेशं तस्य मार्गं च शिक्षितुं स्थितवान्, अब्रामः कुत्र अस्ति इति कोऽपि न जानाति स्म, अब्रामः चिरकालं यावत् नूहस्य पुत्रस्य शेमस्य च सेवां कृतवान्।
6 अब्रामःनोहस्य गृहे नवत्रिंशत् वर्षाणि यावत् आसीत्, अब्रामःत्रयः वर्षाणि यावत् प्रभुं जानाति स्म, सःमृत्योःदिनं यावत् भगवतःमार्गेषु

गत; यथा नूहः तस्य पुत्रः शेमः च तस्मै उपदिष्टवान्। तेषु दिनेषु च सर्वे पृथिव्याः पुत्राः भगवतः विरुद्धं महतीं अतिक्रमणं कृतवन्त; तस्य विरुद्धं विद्रोहं कृत्वा अन्यदेवताः सेवन्ते, पृथिव्यां तान् सृष्टवन्तः भगवन्तं च विस्मृतवन्तः पृथिव्याः निवासिनः च तस्मिन् काले प्रत्येकं जनः स्वस्य देवं कृतवन्त; काष्ठपाषाणदेवता ये वक्तुं न श्रोतुं न मोचयितुं शक्नुवन्ति स्म, मनुष्यपुत्राः तान् सेवन्ते स्म, ते च तेषां देवाः अभवन्।
7 तदा राजा सर्वे दासा; तेरा च सर्वैः गृहैः सह काष्ठपाषाणदेवतानां प्रथमाः आसन्।
8 वर्षस्य द्वादशमासानां अनन्तरं तेरहस्य काष्ठशिलानिर्मितानि द्वादशदेवतानि आसन्, सः प्रत्येकं मासिकं सेवते स्म, प्रतिमासं तेराः स्वदेवेभ्यः स्वस्य अन्नबलिदानं पेयबलिदानं च आनयति स्म। एवं तेरहः सर्वदिनानि अकरोत्।
9 सा सर्वा सा वंशजः भगवतः दृष्टौ दुष्टाः आसन्, एवं ते प्रत्येकं जनं स्वदेवं कृतवन्त; किन्तु तेषां सृष्टिकर्ता भगवन्तं त्यक्तवन्तः।
10 तेषु दिनेषु सम्पूर्णे पृथिव्यां कोऽपि मनुष्यः न लब्धः यः प्रभुं जानाति स्म (यतो हि ते प्रत्येकं स्वस्य ईश्वरस्य सेवां कुर्वन्ति स्म) केवलं नूहं तस्य गृहं च विहाय, तस्य परामर्शस्य अधीनाः सर्वे तेषु दिनेषु प्रभुं ज्ञातवन्तः।
11 तेषु दिनेषु तेरापुत्रः अब्रामः नूहस्य गृहे महान् आसीत्, तत् कश्चित् न जानाति स्म, प्रभुः तस्य समीपे आसीत्।
12 ततः परमेश् वरः अब्रामम् अवगन्तुं हृदयं दत्तवान्, सः च जानाति स्म यत् तस्य वंशस्य सर्वाणि कार्याणि व्यर्था; तेषां सर्वे देवाः व्यर्था; निष्फलाः च।
13 अब्रामः पृथिव्यां सूर्यं प्रकाशमानं दृष्ट्वा अब्रामः मनसि अवदत् यत् इदानीं पृथिव्यां प्रकाशमानः अयं सूर्यः ईश्वरः एव, अहं तस्य सेवां करिष्यामि।
14 तस्मिन् दिने अब्रामः सूर्यस्य सेवां कृत्वा तं प्रार्थितवान्, सायंकाले यथासाधारणं सूर्यास्तं जातं तदा अब्रामः मनसि अवदत्, "ननु एषः ईश्वरः न भवितुम् अर्हति?
15 अब्रामः अद्यापि मनसि कथयति स्म, "कोऽस्ति द्यावापृथिवी च निर्मितः?" पृथिव्यां कः सृष्टवान् ? सः कुत्र अस्ति ?
16 तस्य उपरि रात्रौ तमः अभवत्, सः पश्चिमोत्तरं दक्षिणं पूर्वं च दृष्टिम् उत्थाप्य सूर्यः पृथिव्याः अन्तर्धानं कृत्वा दिवसः अन्धकारमयः अभवत्।
17 अब्रामः पुरतः ताराणि चन्द्रं च दृष्ट्वा अवदत्, "ननु एषः एव परमेश्वरः यः समग्रं पृथिवीं मनुष्यम् अपि सृष्टवान्, पश्यतु एते तस्य सेवकाः तस्य परितः देवाः सन्ति।
18 प्रातकाले यदा प्रकाशः अभवत्, सूर्यः च यथासाधारणं पृथिव्यां प्रकाशितवान्, तदा अब्रामः पृथिव्यां यत् किमपि कृतं तत् सर्वं दृष्टवान्।
19 अब्रामः ननु मनसि अवदत्, एते देवाः न सन्ति ये पृथिवीं सर्वान् मनुष्यान् च निर्मितवन्त; किन्तु एते परमेश्वरस्य सेवकाः सन्ति, अब्रामः च नूहस्य गृहे एव स्थितवान्, तत्र च प्रभुं तस्य मार्गं च जानाति स्म' तथा च सः जीवनपर्यन्तं भगवतः सेवां कृतवान्, सा च सर्वा पीढी भगवन्तं विस्मृत्य अन्येषां काष्ठपाषाणदेवतानां सेवां कृतवान्, सर्वदिनानि च विद्रोहं कृतवान्।
20 राजा निमरोदः सुरक्षितरूपेण राज्यं कृतवान्, सर्वा पृथिवी तस्य वशं कृतवती, सर्वा पृथिवी च एकजिह्वा, एकवचनस्य च आसीत्।
21 निमरोदस्य सर्वे राजपुत्राः तस्य महापुरुषाः च मिलित्वा सम्मर्शं कृतवन्तः। फुत, मित्‌राइम, कुश, कनान च स्वकुटुम्बैः सह ते परस्परं अवदन्, आगच्छतु वयं स्वयमेव नगरं निर्मामः तस्मिन् च दृढं गोपुरं निर्मामि; तस्य शिखरं च स्वर्गं प्राप्य, वयं स्वं प्रसिद्धिं करिष्याम; येन वयं सर्वेषु जगति राज्यं करिष्याम; येन अस्माकं शत्रुणां दुष्टता अस्मात् निवृत्ता भवेत्, येन वयं तेषां उपरि बलात् राज्यं कुर्म; येन वयं तेषां उपरि प्रबलतया राज्यं कुर्म; येन वयं विकीर्णाः न भवेम तेषां युद्धानां कारणात् पृथिवी।
22 ते सर्वे राज्ञः पुरतः गत्वा राज्ञे एतानि वचनानि अवदन्, राजा च एतस्मिन् विषये तेषां सहमतिम् अकरोत्, सः एवम् अकरोत्।
23 सर्वे कुलाः प्रायः षट्शतसहस्राणि जनाः समागत्य नगरस्य गोपुरस्य च निर्माणार्थं विस्तृतं भूमिखण्डं अन्वेष्टुं गतवन्त; ते च समग्रे पृथिव्यां अन्विषन्तः शिनारदेशस्य पूर्वदिशि एकां द्रोणी इव कञ्चित् अपि न प्राप्नुवन्, प्रायः द्विदिनपदयात्रायाः; तत्र गत्वा तत्र निवसन्ति स्म।
24 ते नगरस्य गोपुरस्य च निर्माणार्थं इष्टकाः निर्माय अग्नयः दहितुं आरब्धवन्तः।
25 गोपुरस्य निर्माणं तेषां कृते अपराधः पापः च आसीत्, ते तस्य निर्माणं कर्तुं आरब्धवन्त; स्वर्गस्य परमेश्वरस्य विरुद्धं निर्माणं कुर्वन्तः ते तस्य विरुद्धं युद्धं कर्तुं स्वर्गं गन्तुं च स्वहृदयेषु कल्पयन्ति स्म।
26 एते सर्वे जनाः सर्वे कुलानि च त्रिधा विभजन्ति स्म। प्रथमः अवदत् वयं स्वर्गं गत्वा तस्य विरुद्धं युद्धं करिष्याम; द्वितीयः अवदत्, वयं स्वर्गं गत्वा स्वदेवताः तत्र स्थापयित्वा तान् सेविष्याम; तृतीयभागः च अवदत्, "वयं स्वर्गम् आरुह्य तं धनुषैः शूलैः च प्रहरिष्याम; परमेश् वरः तेषां सर्वाणि कार्याणि सर्वान् दुष्विचारान् च जानाति स्म, तेषां निर्मितं नगरं गोपुरं च दृष्टवान्।
27 यदा ते निर्माणं कुर्वन्ति स्म तदा ते स्वयमेव एकं महत् नगरं, अतीव उच्चं, दृढं च गोपुरं निर्मितवन्तः। तस्य च ऊर्ध्वतायाः कारणात् उलूखल इष्टकाश्च तस्य आरोहणे निर्मातृणां कृते न प्राप्नुवन्, यावत् उपरि गच्छन्तः पूर्णवर्षं न प्राप्नुवन्ति स्म, तदनन्तरं ते निर्मातृभ्यः प्राप्य उलूखलं इष्टकाञ्च दत्तवन्तः एवं नित्यं क्रियते स्म ।
28 पश्यत एते आरुह्य अन्ये च सर्वं दिवसं अवतरन्ति स्म। यदि च तेषां हस्तात् इष्टका पतित्वा भग्नं भवति तर्हि ते सर्वे तस्य उपरि रोदन्ति स्म, यदि कश्चन पुरुषः पतित्वा मृतः भवति स्म तर्हि तेषु कश्चन अपि तं न पश्यति स्म।
29 प्रभुः तेषां विचारान् ज्ञात्वा तेषां निर्माणकाले स्वर्गं प्रति बाणान् क्षिपन्ति स्म, सर्वे बाणाः रक्तेन परिपूर्णाः तेषां उपरि पतिता; तान् दृष्ट्वा ते परस्परं अवदन्, "ननु स्वर्गे ये सर्वे सन्ति तान् हताः" इति।
30 यतः तेषां भ्रष्टीकरणाय क्रमेण च भगवतः एतत् आसीत्। तान् भूमिमुखात् नाशयितुं।
31 ते गोपुरं नगरं च निर्मितवन्त; यावत् बहुदिनानि वर्षाणि च न व्यतीतानि तावत् ते नित्यं एतत् कार्यं कुर्वन्ति स्म।
32 ततः परमेश् वरः सप्ततिस् य स् वर्गदूतस् य अग्रणीः स् वस् य समीपस्थान् च अवदत् , "अवतराम वस् तु तेषां जिह्वां विभ्रंशं कुर्म; येन एकः मनुष्यः स्वपरिजनस्य भाषां न ज्ञास्यति, ते च तान् एवम् अकुर्वन्।
33 ततः परदिनात् परं ते प्रत्येकं स्वपरिजनस्य जिह्वाम् विस्मृतवन्त; एकभाषायां वक्तुं न शक्तवन्त; यदा च निर्माता स्वपरिजनस्य हस्तात् कल्कं शिला वा न आज्ञापयति स्म, तदा निर्माता तत् क्षिप्य स्वपरिजनस्य उपरि क्षिपति स्म, यत् सः म्रियते स्म।
34 ते एतावता दिवसान् कृतवन्त; तेन बहवः तान् एवं प्रकारेण मारितवन्तः।
35 ततः परमेश् वरः तत्र ये त्रयः विभागाः आहूत्य तेषां कर्म-योजनानुसारं दण्डं दत्तवान् । ये जनाः स्वर्गमारुह्य देवानां सेवां

करिष्यामः इति अवदन्, ते वानरगजाः इव अभवन्; ये च अवदन्, वयं स्वर्गं बाणैः प्रहारयिष्याम; तेषां वधः प्रभु; एकः पुरुषः प्रतिवेशिनः हस्तेन। ये जनाः स्वर्गमारुह्य तस्य विरुद्धं युद्धं करिष्याम; तेषां तृतीयःविभागः भगवता तान् पृथिव्यां विकीर्णःअभवत्।
36 ये जनाः तेषु अवशिष्टाःआसन्, तेषां उपरि आगच्छन्तं दुष्टं ज्ञात्वा अवगत्य भवनं त्यक्त्वा सर्व्वपृथिव्याःउपरि विकीर्णाःअभवन्।
37 ते नगरस्य गोपुरस्य च निर्माणं त्यक्तवन्तः। अतः सः तत् स्थानं बाबेल् इति आह्वयति स्म, यतः तत्र भगवता सर्वस्य पृथिव्याः भाषां भ्रमितवती; पश्यतु तत् शिनारदेशस्य पूर्वदिशि आसीत्।
38 मनुष्यपुत्रैः निर्मितस्य गोपुरस्य विषये पृथिवी मुखं उद्घाट्य तस्य तृतीयभागं ग्रसति स्म, स्वर्गात् अग्निः अपि अवतीर्य तृतीयभागं दहति स्म, अपरः तृतीयभागः अद्यपर्यन्तं अवशिष्टः अस्ति, तस्य भागस्य यःऊर्ध्वःआसीत्, तस्य परिधिःत्रिदिनपर्यन्तं गमनम् अस्ति।
39 तस्मिन् गोपुरे बहवःमनुष्यपुत्राःअसंख्याकाःजनाःमृताः।

अध्याय 10

1 तेषु दिनेषु तेरपुत्रस्य अब्रामस्य आयुषः अष्टचत्वारिंशत् वर्षे एबरपुत्रःपेलेगःमृत; पेलेगस्य सर्वे दिवसाःद्विशतं नवत्रिंशत् वर्षाणि अभवन्।
2 यदा भगवता मनुष्यपुत्रान् तेषां पापकारणात् गोपुरे विकीर्णं कृतवान्, तदा ते बहुविभागेषु प्रसृता; सर्वे मनुष्यपुत्राः पृथिव्याः चतुर्कोणेषु विकीर्णाःअभवन्।
3 सर्वे कुलाः प्रत्येकं स्वभाषानुसारं, स्वदेशानुसारं, स्वनगरानुसारं वा अभवन्।
4 मनुष्यपुत्राः स्वकुलानुगुणं बहूनि नगराणि निर्मितवन्त; यत्र ते गतवन्त; पृथिव्यां च यत्र भगवता तान् विकीर्णं कृतम् आसीत्।
5 केचन तेषु स्थानेषु नगराणि निर्माय यस्मात् स्थानात् ते पश्चात् विलुप्ताः अभवन्, तानि नगराणि स्वनाम्ना वा स्वसन्ततिनाम्ना वा स्वविशेषानुष्ठानेन वा आहूतवन्तः।
6 नोहपुत्रस्य याफेतस्य पुत्राः गत्वा यत्र विकीर्णाः आसन् तत्र नगराणि निर्माय स्वनाम्ना सर्वाणि नगराणि आहूतवन्त; याफेतस्य पुत्राःपृथिव्यां बहुषु विभागेषु भाषासु च विभक्ताःअभवन्।
7 याफेतस्य पुत्राः गोमेर; मागोग; मेदाय; यावन; तुबल; मेशेक; तिरासःच सन्ति। एते याफेतस्य वंशजाःतेषां वंशजाःसन्ति।
8 गोमेरस्य सन्तानाः स्वनगरानुसारं फ्रांकुम-जनाः आसन्, ये फ्रान्जा-देशे फ्रान्जा-नद्याःसमीपे सेना-नद्याःसमीपे निवसन्ति।
9 रेफतस्य च सन्तानाः बार्तोनिमाः सन्ति, ये लेदा-नद्याः समीपे बार्टोनिया-देशे निवसन्ति, या महासमुद्रे गिहोन् अर्थात् समुद्रे स्वजलं रिक्तं करोति।
10 तुगार्मा-सन्ततिः दशकुटुम्बाः सन्ति, तेषां नामानि एतानि सन्ति- बुजार; पर्जुनाक्, बल्गार; एलिकानुम; रग्बिब्, तरकी, बिद्, जेबुक्, ओङ्गल्, तिल्माज् च। एते सर्वे प्रसृत्य उत्तरे विश्रामं कृत्वा स्वयमेव नगराणि निर्मितवन्तः।
11 ते स्वनगराणि स्वनाम्ना आहूतवन्त; ते अद्यपर्यन्तं हित्ला- इटलाक्-नद्यौ वसन्ति।
12 किन्तु अङ्गोली-बल्गार-पर्जुनाक्-वंशजाः दुब्नी-महानद्याः समीपे निवसन्ति। तेषां नगरानां च नामानि अपि स्वनामानुरूपाःसन्ति।
13 जवानस्य सन्तानाःमक्दोनियादेशे निवसन्तःजवानी; मेदैयारे च ओरेलुमः कर्सोनदेशे निवसन्ति, तुबलस्य च सन्तानाः पशियानद्याः समीपे तुस्कानादेशे निवसन्ति।
14 मेशेकस्य सन्तानाःशिबश्नी, तिरासस्य च सन्तानाःरुशश; कुश्नी, ओङ्गोली च सन्ति। एते सर्वे गत्वा स्वयमेव नगराणि निर्मितवन्त; तानि नगराणि समुद्रस्य समीपे जाबुस्-नद्याः कुरा-नद्याः समीपे स्थितानि सन्ति, या त्रागन-नद्यां रिक्तं भवति ।
15 एलीशायाः सन्तानाः अलमानिमाः सन्ति, ते अपि गत्वा स्वस्य नगराणि निर्मितवन्त; तानि नगराणि अय्यूब-शिबात्मो-पर्वतयोःमध्ये स्थितानि; तेषु च लुम्बार्डीजनाः आसन् ये अय्यूब-शिबथमो-पर्वतयोः विपरीतभागे निवसन्ति, ते इटलीदेशं जित्वा अद्यपर्यन्तं तत्रैव स्थितवन्तः।
16 चित्तिम-सन्ततिः रोमी-जनाः सन्ति ये तिब्रेउ-नद्याः समीपे कनोपिया-उपत्यकायां निवसन्ति।
17 दुदोनिम-सन्ततिः च बोर्दना-देशे गिहोन-समुद्रस्य नगरेषु निवसन्ति।
18 एते याफेतस्य वंशजाः स्वनगरभाषानुसारं गोपुरस्य अनुसरणं कृत्वा विकीर्णाःआसन्, ते स्वनगराणि स्वनामानि, घटनाक्रमेण च आह्वयन्ति स्म। एतानि च तेषां कुलानां सर्वेषां नगरानां नामानि सन्ति, ये ते गोपुरस्य अनन्तरं तेषु दिनेषु निर्मितवन्तः।
19 हामस्य वंशजः कुश; मित्ाइम; फुत; कनानः च स्वजन्मनानुसारं नगरानुसारं च आसन्।
20 एते सर्वे गत्वा स्वस्य कृते योग्यस्थानानि प्राप्य स्वनगराणि निर्मितवन्त; स्वपितृणां कुश-मित्ाइम-फुत-कनान-नाम्ना स्वनगराणि आहूतवन्तः।
21 मित्स्रैमस्य सन्तानाः लुदिम-अनमीम-लेहाबी-नफ्तुकीम- पथ्रुसीम-कास्लुकीम-कफ्तुरीम्-सप्तकुटुम्बाःसन्ति।
22 ते सर्वे सिहोर-नद्याःसमीपे मिस्र-नद्याःसमीपे निवसन्ति, ते च स्व-नगराणि निर्माय स्व-नाम्ना आहूतवन्तः।
23 पथ्रोस-कास्लोचयोः सन्तानयोः विवाहः कृत; तेभ्यः पञ्चसु कुलेषु पेलिष्टिम; अजथिम; गेरारीम; गिथिम; एक्रोनिमःच निर्गताः। ते अपि स्वनगराणि निर्मितवन्त; अद्यपर्यन्तं स्वपितृनाम्ना स्वनगराणि आहूतवन्तः।
24 कनानजनाः अपि स्वनगराणि निर्मितवन्त; तेषां नगराणि तेषां नामधेयेन एकादशनगराणि अन्ये च असंख्यानि इति आह्वयन्ति स्म।
25 हामवंशात् चत्वारः जनाः समतलदेशं गतवन्तः। एतानि चतुर्णां नामानि सन्ति, सदोम, अमोरा, अदमा, जबोयम च।
26 एते जनाः समतलदेशे चत्वारि नगराणि निर्माय स्वनाम्ना स्वनगरानां नामकरणं कृतवन्तः।
27 तेषु नगरेषु ते तेषु सन्तानैः सर्वैः सह निवसन्ति स्म, ते च प्रवृद्धा; बहुगुणाःच अभवन्, शान्तिपूर्वकं च निवसन्ति स्म।
28 ततः कनानपुत्रस्य हिवीपुत्रस्य हुरपुत्रः सेइरः गत्वा पारनपर्वतस्य विपरीतभागे एकं द्रोणीं प्राप्य तत्र नगरं निर्मितवान्, सप्तपुत्रैः सह तस्य गृहे च तत्र निवसति स्म, यत् नगरं निर्मितवान् तत् स्वनामनुसारं सेइर् इति आह्वयति स्म। सा अद्यपर्यन्तं सेइरदेशः अस्ति।
29 एतानि हाम-वंशानां वंशाः स्वभाषा-नगरानुसारं गोपुरस्य अनन्तरं स्वदेशेषु विकीर्णाःआसन्।
30 नोहपुत्रस्य शेमस्य केचन एबरसन्ततिनां पितुः सन्तानाः अपि गत्वा येषु स्थानेषु विकीर्णाःआसन् तत्र नगराणि निर्माय स्वनगराणि स्वनाम्ना आहूतवन्तः।
31 शेमस्य पुत्राः एलाम, अशूर, अर्पच्शद, लुद, अराम च, ते स्वयमेव नगराणि निर्माय स्वनाम्ना सर्वेषां नगरानां नामकरणं कृतवन्तः।

32 शेमपुत्रः अशूरः तस्य सन्तानगृहं च तदानीम् अतीव विशालः समूहःनिर्गतवान्, ते दूरस्थं भूमिं गतवन्त; यस्मिन् देशे ते गतवन्त; तस्मिन् देशे अतीव विस्तृतं द्रोणीं मिलित्वा चत्वारि नगराणि निर्मितवन्त; स्वनाम्ना, घटनानुसारं च तान् आह्वयन्ति स्म।
33 अशूरवंशजाःये नगराणि निर्मितवन्तःतेषां नामानि नीनवा, रेसेन्, कलाख, रेहोबोतेर च। अशुरस्य सन्तानाःअद्यपर्यन्तं तत्र निवसन्ति।
34 अराम-सन्तानाः अपि गत्वा स्वस्य नगरं निर्मितवन्त; ते च ज्येष्ठभ्रातुःनाम उज् इति नामकरणं कृतवन्त; तत्र निवसन्ति च। सा अद्यपर्यन्तं उजदेशःअस्ति।
35 गोपुरस्य अनन्तरं द्वितीयवर्षे अशूरगृहस्य एकःपुरुषःबेला इति नामकः पुरुषः नीनवेदेशात् स्वगृहैः सह यत्र यत्र स्थानं प्राप्नोत् तत्र तत्र प्रवासं कर्तुं गतः। ते सदोमविरुद्धं समतलनगरानां सम्मुखं यावत् आगत्य तत्र निवसन्ति स्म।
36 ततःसःपुरुषःउत्थाय तत्र एकं लघुनगरं निर्माय तस्य नाम्ना बेला इति नाम कृतवान्। सा अद्यपर्यन्तं सोअरदेशःअस्ति।
37 गोपुरस्य पश्चात् पृथिव्यां विकीर्णाः सन् शेमवंशानां वंशाः स्वभाषानुसारं नगरानुसारं च सन्ति।
38 ततःपरं नोहस्य वंशानां प्रत्येकं राज्यं, नगरं, कुटुम्बं च स्वयमेव बहूनि नगराणि निर्मितवन्तः।
39 तेषां आज्ञानुसारं नियमितुं स्वसर्वनगरेषु शासनं स्थापितवन्तः। तथैव नूहस्य वंशजानां सर्वे कुलाःअनन्तकालं यावत् अभवन्।

अध्याय 11

1 कुशपुत्रःनिमरोदःशिनारदेशे एव आसीत्, सःतस्मिन् राज्यं कृत्वा तत्र निवसति स्म, शिनारदेशे च नगराणि निर्मितवान्।
2 एतानि चत्वारि नगराणि नामानि सन्ति, ये चत्वारि नगराणि सः निर्मितवान्, तेषां नामानि च गोपुरस्य निर्माणे तेषां कृते घटितानां घटनानां कारणात् आहूतवान्।
3 सःप्रथमां बाबेलं आहूय अवदत्, यतःप्रभुःतत्र सर्व्वपृथिव्याःभाषां भ्रमितवान्। ततः परमेश् वरः तान् विकीर्णवान् यतः सः द्वितीयस्य नाम एरेक् इति आह्वयति स्म।
4 तृतीयं च एचेदं आहूय तस्मिन् स्थाने महत् युद्धम् अभवत्। चतुर्थं कल्नाम् आहूतवान् यतः तस्य राजपुत्राः पराक्रमिणः च तत्र नष्टाः आसन्, ते च भगवन्तं व्याकुलं कृतवन्त; ते तस्य विरुद्धं विद्रोहं कृत्वा अतिक्रमणं कृतवन्तः।
5 निमरोदःशिनारदेशे एतानि नगराणि निर्माय स्वराज्ये अवशिष्टान् स्वजनानाम् अवशिष्टान्, स्वराजकुमारान्, तस्य वीरान् च तेषु निक्षिप्तवान्।
6 निमरोदःबाबेलनगरे निवसति स्म, तत्र सःस्वप्रजानां शेषप्रजानां उपरि स्वस्य राज्यं नवीनं कृत्वा सुरक्षिततया राज्यं कृतवान्, निमरोदस्य प्रजाः राजकुमाराः च तस्य नाम अम्राफेल् इति आह्वयन्ति स्म, यत् गोपुरे तस्य राजपुत्राःमनुष्याःच तस्य सामर्थ्येन पतितवन्तः।
7 तदपि निमरोदः भगवतः समीपं न प्रत्यागतवान्, सः दुष्टतायां मनुष्यपुत्रान् दुष्टतां च उपदिशति स्म; तस्य पुत्रः मार्डोन् पितुः अपेक्षया दुष्टतरः आसीत्, पितुः घृणितकार्यं च निरन्तरं कुर्वन् आसीत् ।
8 सः मनुष्यपुत्रान् पापं कृतवान्, अतः उच्यते, दुष्टात् दुष्टात् निर्गच्छति।
9 तस्मिन् समये हामवंशजानां कुलानां मध्ये युद्धं जातम्, यतः ते तेषां निर्मितनगरेषु निवसन्ति स्म।
10 एलामराजःकदोर्लाओमेरःहामवंशजानां कुलात् दूरं गत्वा तेषां सह युद्धं कृत्वा तान् वशीकृतवान्, सःसमतलस्य पञ्चनगराणि गत्वा तेषां विरुद्धं युद्धं कृत्वा तान् वशीकृतवान्, ते च तस्य वशं कृतवन्तः।
11 ते द्वादश वर्षाणि तस्य सेवां कृत्वा प्रतिवर्षं करं दत्तवन्तः।
12 तस्मिन् समये तेरापुत्रस्य अब्रामस्य नवचत्वारिंशत् वर्षे सेरुगस्य पुत्रःनाहोरःमृतः।
13 तेरापुत्रस्य अब्रामस्य जीवनस्य पञ्चाशमे वर्षे अब्रामः नूहस्य गृहात् निर्गत्य स्वपितुःगृहं गतः।
14 अब्रामः प्रभुं ज्ञात्वा स्वमार्गेण निर्देशान् च गत; तस्य परमेश्वरः प्रभुःतस्य समीपे आसीत्।
15 तेषु दिनेषु तस्य पिता तेरहःनिमरोदराजस्य सेनापतिः आसीत्, सःअद्यापि परदेशीयदेवतानां अनुसरणं करोति स्म।
16 अब्रामः स्वपितुः गृहम् आगत्य तत्र स्वमन्दिरेषु द्वादशदेवताः स्थितान् दृष्टवान्, पितुः गृहे एताः प्रतिमाः दृष्ट्वा अब्रामः क्रोधः प्रज्वलितः।
17 अब्रामःअवदत्, "यथा प्रभुःजीवति, एताःप्रतिमाःमम पितुःगृहे न तिष्ठन्ति; तथा मां सृष्टवान् प्रभुः मां करिष्यति यदि अहं तान् सर्वान् न भङ्गयिष्यामि।
18 अब्रामःतेभ्यःगत; तस्य क्रोधःतस्य अन्तःप्रज्वलितः। अब्रामःशीघ्रं कक्ष्याद् पितुः बहिः प्राङ्गणं प्रति गत; तदा सः स्वपितरं प्राङ्गणे उपविष्टं सर्वान् सेवकान् च दृष्टवान्, अब्रामः तस्य पुरतः आगत्य उपविष्टवान्।
19 अब्रामः स्वपितरं पृष्टवान्, "पिता, मां कथयतु, यः ईश्वरः स्वर्गं पृथिवीं च पृथिव्यां सर्वान् मनुष्यपुत्रान् च सृष्टवान्, त्वां च मां च सृष्टवान्। तेरहः स्वपुत्रं अब्रामम् अवदत्, "पश्यतु ये अस्मान् सृष्टवन्तःते सर्वे अस्माभिःसह गृहे सन्ति।
20 अब्रामःस्वपितरं अवदत्, "प्रभो, तानि मां दर्शयतु; तेरा अब्रामम् अन्तः प्राङ्गणस्य कक्षे आनयत्, अब्रामः च दृष्टवान् यत् सर्वं कक्षं काष्ठशिलादेवैः पूर्णम् आसीत्, द्वादश महान् प्रतिमाः अन्ये च असंख्याताःन्यूनाः।
21 तेराःपुत्रम् अवदत् , पश्य तव पृथिव्यां सर्व्वं पश्यन्तो मां त्वां च सर्वान् मनुष्यान् सृष्टवन्तः।
22 तेराःस्वदेवतान् प्रणम्य ततःसःतेभ्यःदूरं गत; तस्य पुत्रःअब्रामःच तेन सह गतः।
23 अब्रामः तेभ्यः गतः तदा सः स्वमातुः समीपं गत्वा तस्याः पुरतः उपविश्य मातरं अवदत्, पश्य, मम पिता मम कृते स्वर्गपृथिव्याः सर्वान् मनुष्यपुत्रान् च दर्शितवान्।
24 अतःशीघ्रं मेषात् एकं बकं आनय, तस्मात् स्वादिष्टं मांसं कृत्वा मम पितुःदेवानां कृते तेषां भक्षणार्थं बलिदानरूपेण आनयिष्यामि। कदाचित् तेन अहं तेषां ग्राह्यःभवेयम्।
25 तस्य माता तथैव कृत्वा एकं बकवासं आनय तस्मात् सुगन्धितं मांसं कृत्वा अब्रामस्य समीपम् आनयत्, अब्रामः स्वमातुः स्वादिष्टं मांसं गृहीत्वा पितुःदेवानाम् समक्षं आनयत्, तेषां समीपं गत्वा ते खादितुम् अयच्छत्। तस्य पिता तेरहःतत् न जानाति स्म।
26 अब्रामः तेषां मध्ये उपविष्टस्य दिने दृष्टवान् यत् तेषां वाणी, श्रवणशक्तिः गतिः च नास्ति, तेषु कश्चन अपि भोजनार्थं हस्तं प्रसारयितुं न शक्नोति।
27 अब्रामः तान् उपहास्य अवदत्, "ननु मया यत् स्वादिष्टं मांसं निर्मितं तत् तेषां कृते न रोचते, अथवा कदाचित् तेषां कृते अल्पं आसीत्, अतः ते न खादितवन्तः। अतः श्वः अहम् अस्मात् उत्तमं,

अधिकं च नवीनं स्वादिष्टं मांसं सज्जीकरिष्यामि, यथा अहं परिणामं द्रष्टुं शक्नोमि।
28 परदिने अब्रामः स्वमातरं रुचिकरमांसविषये निर्देशितवान्, ततः तस्य माता उत्थाय मेषात् त्रीणि उत्तमबदलानि आनयत्, तेभ्यः किञ्चित् उत्तमं रसयुक्तं मांसं निर्मितवती, यथा तस्याः पुत्रस्य प्रीतिः आसीत्, सा च स्वपुत्राय अब्रामस्य कृते दत्तवती। तस्य पिता तेरहः तत् न जानाति स्म।
29 अब्रामः स्वमातुः रसयुक्तं मांसं गृहीत्वा पितुः देवानाम् समक्षं कक्षे आनयत्। सः तेषां भोजनार्थं समीपं गत; तेषां पुरतः स्थापितवान्, अब्रामः च तेषां पुरतः सर्वं दिवसं उपविष्टवान्, कदाचित् ते खादितुम् अर्हन्ति इति चिन्तयन्।
30 अब्रामः तान् दृष्ट्वा पश्यन् तेषां वाणी न श्रवणशक्तिः आसीत्, तेषु कश्चन अपि भोजनार्थं मांसं प्रति हस्तं प्रसारितवान्।
31 तस्मिन् दिने सायंकाले तस्मिन् गृहे अब्रामः परमेश् वरस् य आत् मा वस्त्रं धारितवान्।
32 ततः सः आहूय अवदत्, "धिक् मम पितुः अस्य दुष्टजनस्य च, यस्य हृदयं सर्वं व्यर्थं प्रति प्रवृत्तं, ये एतान् काष्ठशिलामूर्तयः सेवन्ते, ये न खादितुं, न गन्धं, न श्रोतुं, न वक्तुं शक्नुवन्ति, येषां मुखं वाक्हीनं, अदृष्टिनेत्रं, कर्णहीनं, भावहीनहस्तं, न चलितुं न शक्नुवन्तः पादाः च सन्ति। तेषां सदृशाः ये तान् निर्मितवन्तः ये च तेषु विश्वासं कुर्वन्ति।
33 अब्रामः एतानि सर्वाणि दृष्ट्वा पितुः प्रति तस्य क्रोधः प्रज्वलित; सः शीघ्रं हस्ते कुण्डलं गृहीत्वा देवकक्षं प्रति आगत्य स्वपितुः सर्वान् देवतान् भग्नवान्।
34 सः प्रतिमाः भङ्गं कृत्वा तेषां पुरतः स्थितस्य महादेवस्य हस्ते कुण्डलं स्थापयित्वा बहिः गतः। तस्य पिता तेरः गृहम् आगत; यतः सः द्वारे कुण्डलस्य प्रहारस्य शब्दं श्रुतवान् आसीत्; अतः तेरा गृहं प्रविष्टवान् यत् एतत् किं विषये अस्ति।
35 ततः तेरा प्रतिमाकक्षे कुण्डलस्य शब्दं श्रुत्वा प्रतिमानां समीपं प्रति धावित्वा अब्रामं बहिः गच्छन् सन् मिलितवान्।
36 ततः तेरा कक्षं प्रविश्य सर्वाणि मूर्तयः पतितानि भग्नानि च, बृहत्तमस्य हस्ते अभग्नं च कुण्डलं, तस्य पुत्रस्य अब्रामस्य निर्मितं स्वादिष्टं मांसं च तेषां पुरतः अद्यापि आसीत्।
37 तेरहः तत् दृष्ट्वा तस्य क्रोधः अतीव प्रज्वलित; ततः सः शीघ्रं कक्ष्याद् अब्रामस्य समीपं गतः।
38 ततः सः स्वपुत्रं अब्रामम् अद्यापि गृहे उपविष्टं दृष्टवान्। स तम् अब्रवीत्, त्वया मम देवानां कृते किं कार्यं कृतम्?
39 अब्रामः स्वपितरं तेरहं प्रत्युवाच, "न तथा मम प्रभो, यतः अहं तेषां पुरतः स्वादिष्टं मांसम् आनयम्, यदा अहं तेषां भक्षणार्थं मांसं गृहीत्वा तेषां समीपं आगत; तदा ते सर्वे सद्यः एव भोजनार्थं हस्तान् प्रसारितवन्त; यस्मात् परं महाजनः खादितुम् हस्तं प्रसारितवान्।
40 बृहतः तेषां पुरतः कृतानि कार्याणि दृष्ट्वा तस्य क्रोधः तेषां विरुद्धं प्रचण्डतया प्रज्वलित; ततः सः गत्वा गृहे यत् कुण्डलम् आसीत् तत् गृहीत्वा तेषां समीपम् आगत्य सर्वान् भग्नवान्, पश्य च कुण्डली अद्यापि तस्य हस्ते अस्ति यथा त्वं पश्यसि।
41 तस्य पुत्रस्य अब्रामस्य विरुद्धं तेरहस्य क्रोधः प्रज्वलितः। तेरहः स्वपुत्रं अब्रामम् अब्रवीत्, त्वया किं कथा कथिता? त्वं मां अनृतं वदसि।
42 किं एतेषु देवेषु त्वया कथितं सर्वं कर्तुं आत्मा, आत्मा वा शक्तिः वा अस्ति? किं तानि काष्ठानि पाषाणानि च न सन्ति, किं मया स्वयमेव तानि न निर्मिता; किं त्वं तादृशं अनृतं वक्तुं शक्नोषि यत् तेषां सह स्थितः विशालः देवः तान् प्रहृतवान् इति? त्वमेव तस्य हस्ते कुण्डलं स्थापयित्वा ततः सर्वान् आहत इति वदसि।
43 अब्रामः पितरं प्रत्युवाच, "तर्हि त्वं कथं एतासां मूर्तीनां सेवां कर्तुं शक्नोषि येषु किमपि कर्तुं सामर्थ्यं नास्ति? येषु त्वं विश्वससि ताः मूर्तिः त्वां मोचयितुं शक्नुवन्ति वा? किं ते तव प्रार्थनां श्रोतुं शक्नुवन्ति यदा त्वं तान् आह्वयति? किं ते त्वां शत्रुहस्तात् मोचयितुं शक्नुवन्ति, अथवा तव शत्रुभिः सह तव युद्धानि करिष्यन्ति, यत् त्वं काष्ठपाषाणयोः सेवां करिष्यसि यत् न वक्तुं न श्रोतुं शक्नुथ?
44 इदानीं च त्वया सह सम्बद्धानां मनुष्यपुत्राणां वा एतानि कर्तुं न हितं; किं त्वं तावत् मूर्खः; एतावत् मूर्खः वा एतावत् अल्पबोधः यत् त्वं काष्ठशिलायोः सेवां करिष्यसि, एवं करिष्यसि?
45 स्वर्गं पृथिवीं च निर्मितवान्, पृथिव्यां च युष्मान् सृष्टवान् भगवन्तं परमेश्वरं विस्मरन्तु, तस्मात् पाषाणकाष्ठयोः सेवां कृत्वा अस्मिन् विषये युष्माकं प्राणेषु महत् दुष्टं आनयन्तु?
46 किं अस्माकं पितरः पुरातनदिनेषु अस्मिन् विषये पापं न कृतवन्त; जगतः परमेश्वरः च तेषां उपरि जलप्लावनस्य जलं आनयत्, समग्रं पृथिवीं च नाशितवान्?
47 कथं च त्वं एतत् कुर्वन् काष्ठपाषाणदेवतानां सेवां कर्तुं शक्नोषि, ये त्वां श्रोतुं वा वक्तुं वा उत्पीडनात् मोचयितुं वा न शक्नुवन्ति, तेन जगतः ईश्वरस्य क्रोधं भवद्भ्यः अवतारयसि?
48 अतः मम पिता एतस्मात् निवर्तय, तव आत्मानं गृहेषु च दुष्टं मा आनय।
49 अब्रामः शीघ्रं पितुः पुरतः उत्प्लुत्य पितुः बृहत्तमस्य मूर्तितः कुण्डलं गृहीत्वा अब्रामः तां भग्नः भूत्वा पलायितवान्।
50 अब्रामस्य सर्वं कृतं दृष्ट्वा तेराः स्वगृहात् शीघ्रं गन्तुम् अगच्छत्, ततः सः राजानः समीपं गत्वा निमरोदस्य पुरतः आगत्य तस्य पुरतः स्थित्वा राजानं प्रणामम् अकरोत्। राजा च अवदत्, "किं त्वं इच्छसि?"
51 सः अवदत्, "अहं त्वां प्रार्थयामि मम प्रभो, मां शृणोतु--अधुना पञ्चाशत् वर्षाणि पूर्वं मम बालकः जात; सः मम देवतां प्रति एवं कृतवान्, एवं उक्तवान्। अतः इदानीं मम प्रभो राजा च तं प्रेषयतु यत् सः भवतः पुरतः आगत्य तस्य न्यायानुसारं न्यायं करोतु, येन वयं तस्य दुष्टात् मुक्ताः भवेम।
52 ततः राजा स्वसेवकान् त्रीन् पुरुषान् प्रेषयित्वा अब्रामम् राज्ञः समक्षं नीतवन्तः। तस्मिन् दिने निमरोदः तस्य सर्वे राजपुत्राः सेवकाः च तस्य पुरतः उपविष्टाः आसन्, तेरा अपि तेषां पुरतः उपविष्टाः आसन्।
53 राजा अब्रामम् अब्रवीत्, त्वया पितुः देवानां च किं कृतम्? अब्रामः पितरं प्रति उक्तं वचनं राजानं प्रत्युवाच, "गृहे यः विशालः देवः तेषां सह आसीत्, सः त्वया श्रुतं तेभ्यः अकरोत्।"
54 राजा अब्रामम् अवदत्, "किं तेषां त्वया उक्तं वक्तुं, खादितुम्, कर्तुं च सामर्थ्यं आसीत्? अब्रामः राजानं प्रत्युवाच, यदि तेषु सामर्थ्यं नास्ति तर्हि त्वं किमर्थं तान् सेवसे, मनुष्यपुत्रान् च स्वमूर्खतायां भ्रष्टं करोषि?
55 किं त्वं कल्पयसि यत् ते त्वां मोचयितुं शक्नुवन्ति वा किमपि लघु महत् वा कर्तुं शक्नुवन्ति यत् त्वं तान् सेवसे? यश्च त्वां सृष्टवान् यस्य सामर्थ्ये हन्तुं जीवितुं च वर्तते तस्य सर्वस्य जगतः ईश्वरं किमर्थं न ज्ञास्यसि?
५६ ० मूर्खः सरलः अज्ञानी च राजा धिक् त्वं सदा।
57 अहं चिन्तितवान् यत् त्वं तव सेवकान् ऋजुमार्गं शिक्षयिष्यसि, किन्तु त्वया एतत् न कृतम्, किन्तु तव पापैः तव मार्गं अनुसृतानां जनानां पापैः च समग्रं पृथिवीं पूरितवान्।

58 किं त्वं न जानासि वा न श्रुतवान् वा यत् एतत् दुष्टं यत् त्वं करोषि, अस्माकं पूर्वजाः पुरातनदिनेषु तस्मिन् पापं कृतवन्त; अनादिः परमेश्वरः तेषां उपरि जलप्लावनस्य जलं आनयन् सर्वान् नाशितवान्, तेषां कारणात् समग्रं पृथिवीं अपि नाशितवान्? किं च त्वं तव प्रजा च इदानीं उत्थाय एतत् कार्यं करिष्यसि, यत् जगतः परमेश्वरस्य क्रोधं अवतारयितुं, तव सर्व्वपृथिव्यां च दुष्टतां आनयितुं?
59 अतः त्वं यत् दुष्कृतं करोषि तत् विहाय जगतः ईश्वरस्य सेवां कुरु यथा तव प्राणःतस्य हस्ते अस्ति, तदा भवतःकुशलं भविष्यति।
60 यदि च तव दुष्टहृदयं मम वचनं न श्रोष्यति यत् त्वां दुष्टमार्गान् त्यक्त्वा अनन्तेश्वरस्य सेवां कर्तुं प्रेरयिष्यति, तर्हि त्वं, त्वं, तव प्रजा; त्वया सह सम्बद्धाः सर्वे च, तव वचनं श्रुत्वा वा दुष्टमार्गेषु गच्छन् वा लज्जया म्रियसे।
61 अब्रामः राज्ञः राजपुत्राणां च समक्षं वक्तुं विरमति स्म, तदा अब्रामः स्वर्गं प्रति दृष्टिम् उत्थाप्य अवदत्, "प्रभुः सर्वान् दुष्टान् पश्यति, तेषां न्यायं करिष्यति।"

अध्याय 12

1 राजा अब्रामस्य वचनं श्रुत्वा तं कारागारे स्थापयितुं आज्ञापितवान्। अब्रामःदशदिनानि कारागारे आसीत्।
2 तेषु दिनान्ते राजा सर्वे राजान; राजपुत्रा; विभिन्नप्रान्तानां राज्यपाला; ऋषयः च तस्य पुरतः आगन्तुं आज्ञापयत्, ते च तस्य पुरतःउपविष्टा; अब्रामःअद्यापि निरोधगृहे एव आसीत्।
3 राजा राजपुत्रान् ऋषीन् च अब्रवीत्, किं यूयं श्रुतवान् यत् तेरापुत्रेण अब्रामः स्वपितुः प्रति किं कृतवान्? एवं सः तं कृतवान्, अहं च तं मम पुरतः आनेतुं आज्ञापितवान्, एवं सः उक्तवान्; तस्य हृदयं तं न संशयितवान्, मम समीपे च न क्षोभितवान्, पश्यतु इदानीं सःकारागारे निरुद्धःअस्ति।
4 अतः राजानं निन्दितस्य अस्य मनुष्यस्य किं न्यायः कर्तव्यः इति निर्णयं कुरुत; यःभवद्भिःश्रुतानि सर्वाणि वचनानि अकरोत् च।
5 ते सर्वे राजानं प्रत्युवाच, यः पुरुषः राजानं निन्दति सः वृक्षे लम्बनीयः। किन्तु सःयत् किमपि उक्तवान् तत् सर्वं कृत्वा अस्माकं देवतान् अवहेलयित्वा अतः सः दग्धः भवितुमर्हति, यतः अस्मिन् विषये एषःएव नियमः।
6 यदि राजा इदं कर्तुम् इच्छति तर्हि तव इष्टकाभट्ट्यां रात्रौ दिवा च अग्निं प्रज्वालयितुं स्वसेवकान् आज्ञापयतु, ततः वयं इमं पुरुषं तस्मिन् क्षिपामः। राजा एवम् अकरोत्, सः स्वसेवकान् आज्ञापयत् यत् ते राज्ञःभट्ट्यां अर्थात् कास्दिम् इत्यत्र त्रयःदिवसाःत्रीणि रात्रयःच अग्निम् उपस्थापयन्तु। राजा तान् आज्ञापयत् यत् ते अब्रामम् कारागारात् नीत्वा दग्धार्थं बहिःआनयन्तु।
7 राज्ञः सेवका; राजपुत्रा; प्रभु; राज्यपाला; न्यायाधीशा; सर्वे भूमिनिवासिनः च प्रायः नवशतसहस्राणि जनाः अब्रामस्य दर्शनार्थं भट्ट्याःसम्मुखे स्थितवन्तः।
8 सर्वाःस्त्रियः लघुबालकाःच अब्रामस्य किं भवति इति द्रष्टुं छतेषु गोपुरेषु च सङ्कीर्णाः अभवन्, ते सर्वे दूरे एकत्र स्थितवन्तः। न च कश्चन पुरुषः अवशिष्टः आसीत् यः तस्मिन् दिने तत् दृश्यं द्रष्टुं न आगतः।
9 यदा अब्रामः आगतः तदा राज्ञः ऋषयः च अब्रामं दृष्ट्वा राजानं क्रन्दन्ति स्म, "अस्माकं सार्वभौम, नूनं एषः एव पुरुषः यस्य जन्मसमये महातारकः चतुर्तारकाणि ग्रसितवान्, यत् वयं राजानं पञ्चाशत् वर्षाणाम् अनन्तरं घोषितवन्तः।
10 पश्यतु इदानीं तस्य पिता अपि तव आज्ञां उल्लङ्घ्य अन्यं बालकं त्वां हतं कृत्वा त्वां उपहासितवान्।
11 राजा तेषां वचनं श्रुत्वा अतिक्रुद्धःसन् तेराहं तस्य समक्षं आनेतुं आज्ञापितवान्।
12 राजा अब्रवीत्, "किं त्वया शृणोषि यत् मन्त्रिभिःउक्तम्? इदानीं सत्यं वद, कथं त्वं कृतवान्; यदि च त्वं सत्यं वदसि तर्हि त्वं निर्दोषः भविष्यसि।
13 राज्ञःक्रोधःएतावत् प्रज्वलितःइति दृष्ट्वा तेरहःराजानम् अवदत्, "मम प्रभो राजा, त्वया सत्यं श्रुतम्, ऋषिभिःयत् उक्तं तत् सम्यक् अस्ति। राजा अवदत्, "मम आज्ञां उल्लङ्घितुं, त्वया न जनितं बालकं दातुं, तस्य मूल्यं ग्रहीतुं च कथं एतत् कृतवान्?
14 तेरहःराजानं प्रत्युवाच, यतःतस्मिन् समये मम पुत्रस्य विषये मम कोमलभावनाःउत्तेजिताःआसन्, अहं च मम दासीपुत्रं गृहीत्वा राज्ञः समीपम् आनयम्।
15 राजा अब्रवीत् केन त्वां एतत् उपदिष्टम्? ब्रूहि मे किमपि न गोपय ततःन म्रियसे।
16 तेरहः राज्ञः सन्निधौ बहु भीतः भूत्वा राजानम् अवदत्, "मम ज्येष्ठपुत्रः हारनः एव मां एतत् उपदेशं दत्तवान्। अब्रामः तेषु दिनेषु त्रिंशत् वर्षीयःहारानःआसीत्।
17 किन्तु हारनः स्वपितरं किमपि न उपदेशं दत्तवान् यतः तेरहः राज्ञां स्वप्राणान् मोचयितुं राज्ञां प्रति एतत् उक्तवान् यतः सः बहु भीतः आसीत्। राजा तेराम् अवदत्, "भवतः उपदेशं दत्तवान् तव पुत्रःहरनःअब्रामेन सह अग्निना म्रियते। तस्य हि मृत्योःदण्डःअस्ति यत् सःएतत् कार्यं कृत्वा राज्ञःइच्छां प्रति विद्रोहं कृतवान्।
18 तदा हारानःअब्रामस्य मार्गं अनुसरणं कर्तुं प्रवृत्त; किन्तु सःतत् स्वस्य अन्तःएव स्थापयति स्म।
19 हारनः मनसि अवदत्, "अब्रामस्य एतेषां कार्याणां कारणात् राजा अब्रामं गृहीतवान्, यदि अब्रामःराजानःउपरि विजयं प्राप्नोति तर्हि अहं तस्य अनुसरणं करिष्यामि, किन्तु यदि राजा विजयते तर्हि अहं राज्ञःपश्चात् गमिष्यामि।
20 तेरहःस्वपुत्रस्य हारनस्य विषये राजानम् उक्तवान्, तदा राजा अब्रामेण सह हारानं गृहीतुं आज्ञापितवान्।
21 अब्रामः तस्य भ्रातरं हारनं च तौ अग्नौ पातयितुम् आनयन्तौ। तस्मिन् दिने सर्वे भूमिनिवासिनः राज्ञः दासा; राजपुत्रा; सर्वाः स्त्रिय; बालकाःच तेषां उपरि स्थिताःआसन्।
22 राज्ञःसेवकाःअब्रामम् तस्य भ्रातरं च गृहीत्वा तेषां अधःवस्त्राणि विहाय सर्वाणि वस्त्राणि विहाय।
23 तयोः हस्तौ पादौ च सनीरज्जुभिः बद्ध्वा राज्ञः सेवकाः तान् उत्थाप्य भट्ट्यां क्षिप्तवन्तः।
24 ततःपरमेश् वरःअब्रामम् अस् य प्रेम् णा दयाम् अकरोत् ।
25 अब्रामःयेषु रज्जुभिः तं बद्धवन्त; ते सर्वे दग्धाः अभवन्, अब्रामः अग्नौ स्थित्वा भ्रमति स्म।
26 तेन तं अग्नौ पातयित्वा हारनःमृत; सःभस्मरूपेण दग्धःअभवत्, यतःतस्य हृदयं भगवतःसिद्धं नासीत्। ये जनाःतं अग्नौ क्षिपन्ति स्म, तेषां उपरि अग्निज्वालः प्रसृत्य ते दग्धाः अभवन्, तेषु द्वादश जनाः मृताः।
27 अब्रामःत्रिदिनानि त्रीणि रात्र्याणि च अग्निमध्ये चरति स्म, तदा राज्ञः सर्वे सेवकाः तं अग्नौ गच्छन्तं दृष्ट्वा आगत्य राजानं अवदन्, पश्यत वयं अब्रामम् अग्निमध्ये भ्रमन्तं दृष्टवन्त; तस्य उपरि ये अधः वस्त्राणि अपि न दह्यन्ते, किन्तु यया रज्जुना सः बद्धः आसीत्, सः दग्धःअस्ति।

28 राजा तेषां वचनं श्रुत्वा तस्य हृदयं मूर्च्छितं जातम्, सः तान् विश्वासं न कृतवान्; अतः सः अन्ये विश्वासिनः राजपुत्रान् एतत् द्रष्टुं प्रेषितवान्, ते च गत्वा तत् दृष्ट्वा राजानं कथितवन्त; राजा तत् द्रष्टुं गन्तुम् उत्थित; अब्रामम् अग्निमध्ये इतः परं गच्छन्तं दृष्टवान्, हारानस्य शरीरं दग्धं दृष्टवान्, राजा च बहु आश्चर्यचकितःअभवत्।
29 राजा अब्रामम् अग्न्याद् बहिः निष्कासयितुं आज्ञापितवान्। तस्य सेवकाः तं बहिः आनेतुं समीपं गतवन्त; ते न शक्तवन्त; यतः अग्निः परितःआसीत्, भट्टयाःज्वाला च तेषां प्रति आरोहति स्म।
30 ततः राज्ञः सेवकाः तस्मात् पलायिता; राजा तान् भर्त्सयित्वा अवदत्, "त्वरया अब्रामम् अग्न्याद् बहिः आनयन्तु, येन भवन्तः न म्रियन्ते।"
31 अब्रामं बहिः आनेतुं राज्ञः सेवकाः पुनः समीपं गतवन्त; तदा ज्वाला तेषां उपरि आगत्य तेषां मुखं दग्धं कृत्वा अष्टौ मृताः।
32 यदा राजा दृष्टवान् यत् तस्य सेवकाः अग्निना समीपं गन्तुं न शक्नुवन्ति यत् ते दग्धाःन भवेयु; तदा राजा अब्रामम् आहूतवान्, हे स्वर्गस्थस्य परमेश्वरस्य सेवक; अग्निमध्यात् बहिः गत्वा मम पुरतः अत्र आगच्छ। अब्रामः राज्ञः वाणीं श्रुत्वा अग्न्याद् निर्गत्य राज्ञः पुरतः स्थितवान्।
33 यदा अब्रामः बहिः आगतः तदा राजा तस्य सर्वैः सेवकैः सह अब्रामस्य अधःवस्त्राणि धारयन् राज्ञः पुरतः आगच्छन्तं दृष्टवन्तः यतः ते न दग्धा; किन्तु यया रज्जुना सःबद्धःआसीत् सःदग्धःआसीत्।
34 राजा अब्रामम् अवदत्, "कथं त्वं अग्नौ न दग्धः?
35 अब्रामःराजानं अवदत्, "यस्मिन् स्वर्गपृथिव्याःपरमेश् वरः अहं विश्वसामि, यस्य सर्वशक्तिः वर्तते, सः मां यस् य अग्नौ त्वया मां क्षिप्तवान्, तस्मात् मां मोचितवान्।
36 अब्रामस्य भ्राता हारनःदग्धःसन् तस्य शवम् अन्विषन् तद् भस्मं प्राप्नुवन्।
37 हारनःद्वाशीतिवर्षीयःआसीत् यदा सःकास्दीमस्य अग्निना मृतः। राजा, राजपुत्रा; देशवासिनःच अब्रामस्य अग्निना मुक्ताःइति दृष्ट्वा आगत्य अब्रामस्य समक्षं प्रणामं कृतवन्तः।
38 अब्रामःतान् अवदत् , "मा मां प्रणम्य, किन्तु जगतःईश्वरं प्रणम्य, यःयुष्मान् निर्मितवान्, तस्य सेवां च कुरुत, तस्य मार्गेषु गच्छतु, यतः स एव मां अस्मात् अग्न्याद् मोचितवान्, स एव च सर्वेषां मनुष्याणां प्राणान् आत्मान् च सृष्टवान्, मातुः गर्भे च मनुष्यम् निर्मितवान्, तं जगति बहिःआनयत्, सःएव सर्वेभ्यःमोचयिष्यति पीडा।
39 अब्रामःअग्न्याद् उद्धारित; हारानःच दग्धः इति राज्ञःराजपुत्राणां च दृष्टौ अतीव आश्चर्यजनकं प्रतीयते स्म। राजा अब्रामम् अनेकानि उपहाराः दत्तवान्, सःच राजानः गृहात् स्वमुख्यसेवकद्वयं दत्तवान्; एकस्य नाम ओनी, अपरस्य नाम एलिएजर आसीत्।
40 सर्वे राजान; राजपुत्रा; दासाः च अब्रामस्य रजत-सुवर्ण-मौक्तिक-बहु-दानानि दत्तवन्त; राजा तस्य राजपुत्रैःच तं प्रेषयित्वा सःशान्तिपूर्वकं गतः।
41 अब्रामःशान्तिपूर्वकं राजातःनिर्गतवान्, राज्ञःसेवकाःबहवःतस्य अनुसरणं कृतवन्त; प्रायःत्रिशतं जनाःतस्य सङ्गमे अभवन्।
42 तस्मिन् दिने अब्रामः पुनः आगत्य तस्य अनुयायिभिः पुरुषैः सह पितुःगृहं गत; अब्रामःजीवनपर्यन्तं स्वस्य परमेश्वरस्य सेवां कृतवान्, सःस्वमार्गेण चरति स्म, तस्य नियमस्य अनुसरणं च कृतवान्।
43 ततः परं अब्रामः मनुष्यपुत्राणां हृदयं भगवतः सेवां कर्तुं प्रवृत्तवान्।
44 तस्मिन् काले नाहोरःअब्रामःच स्वभ्रातुःहारानस्य कन्याःस्त्रियः कृतवन्तौ। नाहोरस्य पत्नी मिल्का, अब्रामस्य भार्यायाः नाम सराय आसीत्। अब्रामस्य पत्नी सारा वन्ध्या आसीत्। तस्याः तेषु दिनेषु सन्तानं नासीत् ।
45 अब्रामस्य अग्निना निर्गमनात् वर्षद्वयं व्यतीते, अर्थात् तस्य आयुषःद्वापञ्चाशत् वर्षे बाबेलनगरे राजा निमरोदःसिंहासने उपविष्टः अभवत्, राजा निद्रां गत्वा स्वप्नं दृष्टवान् यत् सः स्वसैनिकैः सैनिकैः सह राज्ञःभट्ट्याःविपरीतभागे द्रोणीयां स्थितःअस्ति।
46 ततः सः नेत्रे उत्थाप्य अब्रामसदृशं पुरुषं भट्ट्याः बहिः आगच्छन्तं दृष्टवान्, सःआगत्य स्वस्य आकृष्टखड्गेन सह राज्ञःपुरतःस्थितवान्, ततः खड्गेन सह राज्ञः समीपं प्लवति स्म, यदा राजा तस्मात् पुरुषात् पलायितवान्, यतःसःभीतःआसीत्। धावन् च सःपुरुषःराज्ञः शिरसि अण्डं क्षिप्तवान्, अण्डं च महती नदी अभवत्।
47 राजा स्वप्ने दृष्टवान् यत् तस्य सर्वाःसैनिकाःतस्मिन् नदीयां मग्नाः मृता; राजा च त्रयाणां पुरुषाणां सह पलायितःसन् सःपलायितः।
48 राजा एतान् पश्यन् राजवस्त्रवत् राजवेषधारिणः राजस्वरूपं महिमा च धारयन्ति स्म।
49 तेषां धावन्तौ नदी पुनः राज्ञः पुरतः अण्डरूपेण परिणता, ततः अण्डात् एकःपक्षी निर्गतःयःराज्ञःपुरतःआगत्य तस्य शिरसि उड्डीय राज्ञःनेत्रं उद्धृतवान्।
50 राजा तत् दृष्ट्वा दुखितः सन् निद्राद् जागरित; तस्य आत्मा च व्याकुलःअभवत्। सःच महतीं आतङ्कं अनुभवति स्म।
51 प्रातकाले राजा भयभीतःस्वपर्यावरणात् उत्थाय सर्वान् ज्ञानिनः मायाविनः च स्वस्य पुरतः आगन्तुम् आज्ञापितवान्, यदा राजा स्वस्वप्नं तान् अवदत्।
52 राज्ञः एकः बुद्धिमान् सेवकः अनुकी नामकः राजानं प्रत्युवाच, "एतत् अन्यत् किमपि नास्ति, अपितु अब्रामस्य तस्य वंशस्य च दुष्टं यत् उत्तरदिनेषु मम प्रभुस्य राजानस्य च विरुद्धं उत्पद्येत।
53 पश्यत सः दिवसः आगमिष्यति यदा अब्रामः तस्य वंशजः तस्य गृहस्य च सन्तानाःमम राज्ञःसह युद्धं करिष्यन्ति, ते च राज्ञःसर्वान् सेनान् तस्य सैन्यदलान् च प्रहारयिष्यन्ति।
54 यच्च त्वया स्वसदृशान् दृष्टान् पलायितान् च त्रयाणां पुरुषाणां विषये यत् उक्तं, तस्य अर्थः अस्ति यत् त्वया सह युद्धे भविष्यतः पृथिव्याःराजाभ्यःत्रयःराजानःसह पलायिताःभविष्यन्ति।
55 यच्च त्वया प्रथमं यथा अण्डरूपेण परिणता नदी, पक्षिणःच तव नेत्रं उद्धृत्य दृष्टं, तस्य अर्थःअन्यःकिमपि नास्ति, केवलं अब्रामस्य बीजं विना यत् उत्तरदिनेषु राजानं हन्ति।
56 एषः मम राज्ञः स्वप्न; एषः च तस्य व्याख्या, स्वप्नः च सत्य; तव सेवकेन भवद्भ्यःयत् व्याख्यानं दत्तं तत् सम्यक् अस्ति।
57 अतः मम राजा, त्वं अवश्यं जानासि यत् इदानीं तव ऋषयः अब्रामस्य जन्मसमये एतत् दृष्टवन्त; अधुना द्वापञ्चाशत् वर्षाणि अभवन्, यदि मम राजा अब्रामस्य पृथिव्यां निवासं कर्तुं अनुमन्यते तर्हि मम प्रभुस्य राजानःच क्षतिःभविष्यति, यतःअब्रामःयेषु दिनेषु न जीवति, तेषु सर्वेषु दिनेषु भवतः वा तव राज्यं वा स्थापितं भविष्यति, यतःएतत् पूर्वं तस्य जन्मसमये एव ज्ञातम् आसीत् मम राजा किमर्थं तं न वधयिष्यति, येन तस्य दुष्टं परदिनेषु भवतःकृते रक्षितुं शक्यते?
58 ततःनिमरोदः अनुकीयाः वाणीं श्रुत्वा अब्रामं गृहीत्वा गत्वा राज्ञः समक्षं मृत्युं आनेतुं स्वस्य केचन सेवकाःगुप्तरूपेण प्रेषितवान्।
59 अब्रामस्य दासःएलीएजरःतदा राज्ञःसमीपे आसीत्, सःअनुकी इत्यनेन राजानं यत् उपदेशं दत्तं, अब्रामस्य मृत्युं कर्तुं राजा यत् उक्तवान् तत् च श्रुतवान्।
60 एलिजेर् अब्रामम् अवदत्, "त्वरय, उत्तिष्ठ, तव प्राणान् तारय, यत् त्वं राज्ञः हस्तेन न म्रियसे, यतः सः भवतः विषये स्वप्ने एवम्

दृष्टवान्, अनुकी च तस्य व्याख्यां कृतवान्, अनुकी अपि भवतः विषये राजानं उपदेशं दत्तवान्।
61 अब्रामःएलीएजरस्य वचनं श्रुत्वा शीघ्रं नोहस्य पुत्रस्य शेमस्य च गृहं प्रति अभयार्थं धावित्वा तत्र निगूढःभूत्वा सुरक्षितस्थानं प्राप्नोत्। राज्ञः सेवकाः अब्रामस्य गृहं तं अन्वेष्टुं आगतवन्त; परन्तु ते तं न प्राप्नुवन्, ते च देशे अन्वेषितवन्त; सःन लभ्यते, ते च गत्वा सर्वदिशं अन्वेष्टुं, सःच न मिलितः।
62 यदा राज्ञः सेवकाः अब्रामं न प्राप्नुवन् तदा ते राजानः समीपं प्रत्यागतवन्त; किन्तु अब्रामस्य विरुद्धं राज्ञः क्रोधः शान्तः अभवत्, यतःते तं न प्राप्नुवन्, तदा राजा अब्रामस्य विषये एतत् विषयं मनतः निष्कासितवान्।
63 अब्रामःएकमासपर्यन्तं नूहस्य गृहे निगूढःआसीत्, यावत् राजा एतत् विषयं न विस्मृतवान्, परन्तु अब्रामःअद्यापि राजानःभयभीतः आसीत्। तेरा नूहस्य गृहे स्वपुत्रं अब्रामं गुप्तरूपेण द्रष्टुं आगत; तेरा राज्ञःदृष्टौ अतीव महान् आसीत्।
64 ततःअब्रामःस्वपितरं अवदत्, "किं त्वं न जानासि यत् राजा मां हन्तुं मम नाम पृथिव्याः नाशं कर्तुं च स्वदुष्टपरामर्शदातृणां उपदेशेन चिन्तयति?
65 तव अत्र कः अस्ति, अस्मिन् देशे भवतः किम् अस्ति? उत्तिष्ठ, वयं मिलित्वा कनानदेशं गच्छाम; येन वयं तस्य हस्तात् मुक्ताः भवेम, मा भूत् त्वं तदनन्तरेषु दिनेषु तस्य माध्यमेन विनश् न प्राप्स्यसि।
66 किं त्वं न जानासि वा न श्रुतवान् वा यत् निमरोदः भवतः कृते एतत् सर्वं गौरवं न प्रेम्णा ददाति, अपितु केवलं तस्य हिताय एव एतत् सर्वं भद्रं भवतःकृते प्रयच्छति?
67 यदि च भवतः अस्मात् महत्तरं हितं करोति तर्हि अवश्यमेव एतानि संसारस्य व्यर्थाः एव, यतः क्रोधक्रोधदिने धनं धनं च न प्रयोजनम्।
68 अतःमम वाणीं शृणुत, उत्थाय निमरोदतःक्षतिं प्राप्य कनानदेशं गच्छामः। त्वं च भगवन्तं सेवस्व यः त्वां पृथिव्यां सृष्टवान् तदा तव भद्रं भविष्यति; सर्व्वं व्यर्थं च क्षिपसि यत् त्वं अनुसृत्य गच्छसि।
69 अब्रामःयदा नोहःतस्य पुत्रःशेमःच तेराम् अवदत्, "अब्रामःयत् वचनं त्वां प्रति उक्तवान् तत् सत्यम्।"
70 तेरहः स्वपुत्रस्य अब्रामस्य वचनं श्रुत्वा अब्रामस्य वचनं सर्वं कृतवान् यतःराजा अब्रामस्य मृत्युं न करोतु इति भगवतःएव एतत् आसीत्।

अध्याय 13

1 ततःतेरा स्वपुत्रं अब्रामम्, तस्य पौत्रं लोटं च हारानपुत्रं, तस्य स्नुषां सारां च, स्वपुत्रस्य अब्रामस्य पत्नीं, तस्य गृहस्य सर्वान् प्राणान् च गृहीत्वा तेषां सह उरकास्दीमतःकनानदेशं गतः। यदा ते हारानदेशं यावत् आगतवन्तःतदा ते तत्रैव स्थितवन्तःयतःसा चरागाहस्य कृते अत्यन्तं उत्तमभूमिः आसीत्, तेषां सह गच्छन्तीनां कृते पर्याप्तविस्तारःच आसीत्।
2 हारानदेशस्य जनाःदृष्टवन्तःयत् अब्रामःईश्वरस्य मनुष्याणां च सह उत्तम; ऋजुः च अस्ति, तस्य परमेश्वरः प्रभुः तस्य समीपे अस्ति, हारानदेशस्य केचन जनाः अब्रामस्य सह आगत्य सः तान् भगवतः तस्य मार्गस्य च उपदेशं शिक्षयति स्म। एते जनाःअब्रामस्य गृहे एव स्थितवन्त; ते च तस्य आलम्बनं कृतवन्तः।
3 अब्रामःवर्षत्रयं तस्मिन् देशे स्थितवान्, वर्षत्रयस्य समाप्तेःअनन्तरं प्रभुःअब्रामस्य समक्षं प्रकटितःसन् तं अवदत्; अहं प्रभुःयःत्वां उर कास्दिमतःबहिःआनयम्, सर्वशत्रुणां हस्तात् त्वां मोचितवान्।
4 इदानीं च यदि त्वं मम वाणीं शृणोषि, मम आज्ञा; मम नियमा; मम नियमाःच पालिष्यसि, तर्हि अहं तव शत्रून् भवतःपुरतःपतनं करिष्यामि, स्वर्गस्य तारा इव तव बीजं बहु करिष्यामि, तव हस्तस्य सर्वेषु कार्येषु मम आशीर्वादं प्रेषयिष्यामि, तव किमपि अभावः न भविष्यति।
5 उत्तिष्ठ, तव भार्याम् सर्वस्वं च गृहीत्वा कनानदेशं गत्वा तत्रैव तिष्ठ, अहं तत्र भवतः ईश्वररूपेण भविष्यामि, अहं त्वां आशीर्वादं दास्यामि। अब्रामः उत्थाय स्वपत्नीम् स्वस्य सर्वाणि च वस्तूनि गृहीत्वा भगवता कथितानुसारं कनानदेशं गतः। अब्रामः यदा हारानतःगतःतदा सःपञ्चाशत् वर्षीयःआसीत्।
6 अब्रामः कनानदेशम् आगत्य नगरस्य मध्ये निवसन् कनानदेशवासिनां मध्ये स्वतम्बूम् अस्थापयत्।
7 ततः परमेश् वरः अब्रामम् कनानदेशम् आगत्य तम् अवदत् , "एषा भूमिःमया त्वां तव वंशजं च अनन्तकालं यावत् दत्ता, अहं तव वंशं स्वर्गतारकाणां सदृशं करिष्यामि, तव वंशजं च तव वंशजं सर्वान् भूमिं उत्तराधिकाररूपेण दास्यामि।
8 अब्रामः यस्मिन् स्थाने परमेश् वरः तम् उक्तवान् तत्र वेदीं निर्मितवान्, तत्र अब्रामःपरमेश् वरस् य नाम आह्वयति स्म।
9 तस्मिन् काले अब्रामस्य कनानदेशे निवासस्य वर्षत्रयस्य अन्ते तस्मिन् वर्षे नोहःमृत; यत् अब्रामस्य जीवनस्य अष्टपञ्चाशत् वर्षम् आसीत्। नूहस्य जीवनं नवशतं पञ्चाशत् वर्षाणि यावत् आसीत्, सः मृतः।
10 ततःअब्रामःकनानदेशे निवसति स्म, तस्य भार्या, तस्य सर्वे जना; तस्य सङ्गमे ये जनाःआसन्, तेषां सङ्गमे ये जनाःआसन्, तेषां सह। किन्तु अब्रामस्य भ्राता नाहोर; तस्य पिता तेरह; हारानपुत्रः लोट; तेषां सर्वे हाराननगरे निवसन्ति स्म।
11 अब्रामस्य कनानदेशे निवसन् पञ्चमे वर्षे सदोम-गमोरा-देशयोः सर्वे नगराणि च एलामराजस्य कदोर्लाओमेरस्य अधिकारात् विद्रोहं कृतवन्तः। यतः समतलनगरेषु सर्वे राजानः द्वादशवर्षपर्यन्तं केदोर्लाओमेरस्य सेवां कृत्वा वार्षिककरं दत्तवन्त; किन्तु तेषु दिनेषु त्रयोदशवर्षे तस्य विरुद्धं विद्रोहं कृतवन्तः।
12 अब्रामस्य कनानदेशे निवसन् दशमे वर्षे शिनारराजस्य निम्रोदस्य एलामराजस्य च कदोर्लाओमेरस्य च मध्ये युद्धम् अभवत्, निम्रोदः कदोर्लाओमेरेण सह युद्धं कर्तुं तं वशं कर्तुं च आगतः।
13 तदा कदोर्लाओमेरः निम्रोदसैनिकानाम् एकः प्रमुखः आसीत्, यदा गोपुरे सर्वे जनाःविकीर्णाःअभवन्, शेषाःअपि पृथिव्यां विकीर्णाः अभवन्, तदा केदोर्लाओमेरःएलामदेशं गत्वा तस्मिन् राज्यं कृत्वा स्वस्वामीविरुद्धं विद्रोहं कृतवान्।
14 तेषु दिनेषु निमरोदःसमतलनगराणि विद्रोहं कृतवन्तःइति दृष्ट्वा गर्वेण, क्रोधेन च कदोर्लाओमेरेण सह युद्धाय आगत; निमरोदः च स्वस्य सर्वान् राजपुत्रान् प्रजान् च प्रायः सप्तलक्षं जनान् सङ्गृह्य केदोर्लाओमेरस्य विरुद्धं गत; कदोर्लाओमेरः पञ्चसहस्रैः पुरुषैः सह तं मिलितुं निर्गतवान्, ते च बाबेलस्य उपत्यकायां युद्धाय सज्जाः अभवन् एलाम-शिनारयोःमध्ये अस्ति ।
15 ते सर्वे राजानः तत्र युद्धं कृतवन्त; निमरोदः तस्य प्रजा च केदोर्लाओमेरस्य जनानां पुरतः आहत; निमरोदस्य पुरुषाणां मध्ये प्रायःषट् लक्षं जनाःपतिता; तेषु राज्ञःपुत्रःमार्दोनःअपि पतितः।

16 ततः निमरोदः पलायितः सन् लज्जितः अपमानितः च स्वदेशं प्रत्यागत्य चिरकालं यावत् कदोर्लाओमेरस्य वशीकृतः अभवत्, कदोर्लाओमेरःस्वदेशं प्रत्यागत्य स्वस्य परितःनिवसतां राजानं प्रति, एलासरराजस्य अरिओकस्य, गोयिमराजस्य तिडालस्य च समीपं स्वसेनाधिपतयःप्रेषयित्वा तेषां सह सन्धिं कृतवान्, ते च सर्वे तस्य आज्ञां पालितवन्तः।
17 अब्रामस्य कनानदेशे निवसतः पञ्चदशवर्षे, यत् अब्रामस्य जीवनस्य सप्ततितमवर्षे, तस्मिन् वर्षे प्रभुःअब्रामस्य समक्षं प्रकटितः सन् तं अवदत्, "अहमेव प्रभुःत्वां उर कास्दीमतःबहिःआनयत् यत् त्वां इमां भूमिं उत्तराधिकाररूपेण दातुं शक्नोमि।
18 अतः मम पुरतः गत्वा सिद्धाः भूत्वा मम आज्ञां पालय, यतः अहं भवद्भ्यः तव वंशेभ्यः च एतां भूमिं मित्ुरायम-नद्याः आरभ्य यूफ्रेटिस-नद्याःमहानदीपर्यन्तं उत्तराधिकाररूपेण दास्यामि।
19 त्वं च शान्तिपूर्वकं सुवयसि च पितृणां समीपं आगमिष्यसि, चतुर्थजन्मनि अत्र अस्मिन् देशे प्रत्यागत्य अनन्तकालं यावत् उत्तराधिकारं प्राप्स्यति। अब्रामः वेदीं निर्मितवान्, तस्य समक्षं प्रकटितस्य भगवतः नाम आह्वयत्, सः वेदीयां भगवतः बलिदानं आनयत्।
20 तदा अब्रामः प्रत्यागत्य स्वपितरं मातरं च पितुः गृहं च द्रष्टुं हरननगरं गत; अब्रामः तस्य पत्नी च तस्य सर्व्वं च हारानगरं प्रत्यागत्य अब्रामःपञ्चवर्षं यावत् हारानगरे निवसति स्म।
21 हारानगरस्य बहवः जनाः प्रायः द्वासप्ततिः जनाः अब्रामस्य अनुसरणं कृतवन्त; अब्रामः च तान् भगवतः उपदेशं तस्य मार्गं च उपदिशति स्म, सःतान् प्रभुं ज्ञातुं शिक्षयति स्म।
22 तेषु दिनेषु परमेश् वरः अब्रामम् अब्रामस् य हारन् नगरे प्रकटितःसन् तम् अवदत् , "अहं त्वां विंशतिवर्षपूर्वम् उक्तवान्।
23 तव भूमित; तव जन्मस्थानात्, तव पितुः गृहात् च, यस्मिं भूमिं त्वां तव सन्ततिभ्यःच दातुं दर्शितवान्, तत्र गच्छ, यतःतत्रैव तस्मिन् देशे अहं त्वां आशीर्वादं दास्यामि, महत् राष्ट्रं करिष्यामि, तव नाम महत् करिष्यामि, तव च पृथिव्याःकुलाःधन्याःभविष्यन्ति।
24 अतःउत्तिष्ठ, त्वं, तव भार्या, भवतःसर्वेऽपि च, तव गृहे जातःसर्वे, त्वया हरननगरे निर्मिताःसर्वे प्राणिनःच अस्मात् स्थानात् निर्गत्य इतः स्वेन सह बहिःआनय, कनानदेशं प्रति प्रत्यागन्तुं उत्तिष्ठ।
25 अब्रामः उत्थाय स्वपत्नीं सारां स्वगृहे जनान् सर्वान् च स्वगृहे जनान् सर्वान् च गृहीत्वा हारानदेशं गन्तुं निर्गताः।
26 अब्रामः प्रभोः वचनम् अनुसृत्य कनानदेशं गत्वा प्रत्यागतवान्। तस्य भ्रातुःहारनस्य पुत्रःलोटःतेन सह गत; अब्रामःपञ्चसप्ततिवर्षीयः आसीत् यदा सःहारानतःकनानदेशं प्रति प्रत्यागत्य गतः।
27 ततःपरमेश् वरःअब्रामस् य वचनं कनानदेशम् आगत; सःस् व तंबूम् अस्थापयन् मम्रे-प्रदेशे निवसति स्म, तस्य सह भ्रातुःपुत्रःलूतः तस्य सर्वःअपि आसीत्।
28 ततःपरमेश् वरःअब्रामस् य समक्षं प्रगट्य अवदत् , "अहं तव वंशजाय एतत् भूमिं दास्यामि। तत्र सः भगवतः कृते एकं वेदीं निर्मितवान्, या अद्यपर्यन्तं ममरे-सैनिकेषु वर्तते।

अध्याय 14

1 तेषु दिनेषु शिनारदेशे एकःज्ञानी आसीत्, यःसर्वप्रज्ञासु बुद्धिमान्, सुन्दररूपं च आसीत्, किन्तु सःदरिद्रः; दरिद्रःच आसीत् तस्य नाम रिकायोन् आसीत्, सःस्वस्य पोषणार्थं कठिनःआसीत् ।
2 सः मिस्रदेशं गत्वा मिस्रदेशस्य अनोमस्य पुत्रस्य ओस्विरिस् इत्यस्य समीपं गत्वा राजानं स्वबुद्धिं दर्शयितुं निश्चितवान्। यतः कदाचित् सः तस्य दृष्टौ अनुग्रहं प्राप्नुयात्, तं उत्थापयितुं, तस्य भरणपोषणं च कर्तुं; तथा रिकयोन् एवम् अकरोत्।
3 यदा रिकायोन् मिस्रदेशम् आगतः तदा सःमिस्रदेशवासिनां राज्ञः विषये पृष्टवान्, मिस्रदेशस्य निवासिनः च तस्मै मिस्रराजस्य प्रथां अवदन्, यतःतदा मिस्रराजस्य प्रथा आसीत् यत् सःस्वराजभवनात् गत्वा वर्षे एकदिनमेव विदेशे दृश्यते, तदनन्तरं राजा तत्र स्थातुं स्वप्रासादं प्रति प्रत्यागच्छति स्म।
4 यस्मिन् दिने राजा निर्गतवान् तस्मिन् दिने सःदेशे न्यायं कृतवान्, तस्मिन् दिने प्रत्येकं सूटधारिणः तस्य याचनां प्राप्तुं राज्ञः समक्षं आगतवन्तः।
5 यदा रिकायोन् मिस्रदेशे प्रथां श्रुत्वा राज्ञः समक्षं आगन्तुं न शक्नोति इति च बहु शोचति स्म, अतीव दुखितःच अभवत्।
6 सायंकाले च रिकायोन् बहिः गत्वा भग्नावशेषं गृहं प्राप्य पूर्वं मिस्रदेशे सेकगृहं प्राप्य तत्र सर्वाम् रात्रौ कटुतायाःआत्मानं क्षुधायाः चिमटेन च निवसति स्म, तस्य नेत्रेभ्यःनिद्रा अपसारिता।
7 रिकायोन् च मनसि चिन्तितवान् यत् यावत् राजा प्रकटितः न भवति तावत् नगरे किं कर्तव्यं, तत्र कथं स्वं पालयितुम् अर्हति इति।
8 सः प्रातः उत्थाय भ्रमन् शाकं विविधबीजविक्रयणं कुर्वतां जनानां मार्गे मिलितवान्, येन ते निवासिनःपूरयन्ति स्म।
९ रिकायोन् च नगरे भरणपोषणं प्राप्तुं तथैव कर्तुम् इच्छति स्म, परन्तु सः जनानां आचारात् अपरिचितः आसीत्, तेषु अन्धः इव आसीत्।
10 ततः सः गत्वा तस्य पोषणार्थं शाकं लब्धवान्, ततः समूहाः तस्य परितः समागत्य उपहासयन्ति स्म, तस्य शाकं च हृत्वा किमपि न त्यक्तवन्तः।
11 ततः सः कटुतापूर्वकं ततः उत्थाय पूर्वरात्रौ यस्मिन् पाकगृहे स्थितवान् तत्र निश्वसन् द्वितीयरात्रौ तत्रैव सुप्तवान्।
12 तस्याः रात्रौ पुनः सः बुभुक्षितात् आत्मानं कथं तारयितुं शक्नोति इति मनसि विचार्य कथं कार्यं कर्तव्यमिति योजनां कल्पितवान्।
13 सः प्रातकाले उत्थाय चतुराईपूर्वकं कार्यं कृत्वा गत्वा तेषां युद्धयन्त्राणि हस्तेषु गृहीत्वा त्रिंशत् बलवन्तः जनाः नियोजयित्वा मिस्रदेशस्य समाधिशिखरं प्रति नीत्वा तत्र निधाय।
14 ततःसःतान् आज्ञापयत्, राजा इदम् उक्तवान्, युष्माकं बलवन्तं शूरं च भवन्तु, यावत् रजतशतद्वयं न दीयते, ततःसःदफनःन भवति तावत् अत्र कोऽपि कश्चित् दफनः न भवतु। ते च तत्वर्षं यावत् मिस्रदेशस्य जनानां कृते रिकायोनस्य आदेशानुसारं कृतवन्तः।
१५ अष्टमासाभ्यन्तरे च रिकायोन् तस्य पुरुषैः सह रजतसुवर्णस्य महतीं धनं सङ्गृहीतवान्, रिकायोन् च महतीं मात्रां अश्वादिपशून् गृहीत्वा अधिकान् पुरुषान् नियोजयति स्म, तेभ्यःअश्वं दत्त्वा ते तस्य समीपे एव तिष्ठन्ति स्म।
16 यदा वर्षं यावत् राजा नगरं गत; तदा मिस्रदेशस्य सर्वे निवासिनः एकत्र समागत्य रिकायोनस्य तस्य पुरुषाणां च कार्यस्य विषये तस्मै वक्तुं समागताः।
17 राजा नियतदिने निर्गत्य सर्वे मिस्रीयाः तस्य पुरतः आगत्य तं क्रन्दन्ति स्म।
18 राजा सदा जीवतु। किं त्वं नगरे भृत्येभ्यःकरोषि, यावत् एतावत् रजतं सुवर्णं च न दीयते तावत् मृतशरीरं न दफनाति? किं कदापि सम्पूर्णे पृथिव्यां पूर्वराजानाम् आम् आदमस्य दिवसात् अपि अद्यपर्यन्तं एतत्सदृशं कृतं यत् मृतानां केवलं निर्धारितमूल्येन एव अन्त्येष्टिःन करणीय?

19 वयं जानीमः यत् राज्ञां जीवात् प्रतिवर्षं करं गृह्णाति, किन्तु त्वं न केवलम् एतत् करोषि, किन्तु मृतात् अपि दिने दिने करं गृह्णासि।
20 अथ राजन्, वयं पुनः एतत् सहितुं न शक्नुम; यतः सर्व्वं नगरं विनाशितम् अस्ति, किं त्वं तत् न जानासि?
21 तयोः सर्वं श्रुत्वा राजा अतीव क्रुद्धः अभवत्, तस्य क्रोधः च एतस्मिन् विषये प्रज्वलितः यतः सः तस्य विषये किमपि न जानाति स्म।
22 राजा अब्रवीत्, कः कुत्र च मम देशे मम आज्ञां विना एतत् दुष्टं कर्तुं साहसं करोति? नूनं त्वं मां वक्ष्यसि।
23 तेन रिकयोन् तस्य पुरुषाणां च सर्वाणि कार्याणि कथितवन्त; राज्ञःक्रोधःउत्पन्न; सःरिकायोन् तस्य पुरुषान् च स्वस्य पुरतः आनेतुं आज्ञापितवान्।
24 रिकायोन् च प्रायः सहस्रं बालकान् पुत्रकन्यान् गृहीत्वा क्षौमकशीदाकारं परिधाय अश्वानाम् उपरि स्थापयित्वा स्वपुरुषैः राज्ञः समीपं प्रेषितवान्, अपि च सः महतीं मात्रां रजतं सुवर्णं च बहुमूल्यं च अश्वं च गृहीत्वा राज्ञःउपहाररूपेण दृढं सुन्दरं च अश्वं गृहीतवान्, येन सह सः राज्ञः पुरतः आगत्य प्रणामम् अकरोत् तस्य पुरतः पृथिवी; राजा च, तस्य सेवका; मिस्रदेशस्य सर्वे निवासिनः च रिकायोनस्य कार्येण आश्चर्यचकिताः अभवन्, ते च तस्य धनं, तस्य राज्ञःसमीपं आनीतं उपहारं च दृष्टवन्तः।
25 तत् राजा महतीं प्रीतिम् अकरोत्, सः च तत् दृष्ट्वा विस्मितः अभवत्। यदा च रिकायोन् तस्य पुरतः उपविष्टः तदा राजा तस्य सर्वाणि कार्याणि पृष्टवान्, रिकायोन् च राजानस्य, तस्य सेवकानां, सर्वेषां मिस्रदेशस्य निवासिनःच समक्षं बुद्धिपूर्वकं सर्वाणि वचनानि उक्तवान्।
२६ यदा राजा रिकायनस्य वचनं तस्य प्रज्ञां च श्रुत्वा रिकायोनःतस्य दृष्टौ अनुग्रहं प्राप्नोत्, तस्य प्रज्ञायाः उत्तमवाक्यानां च कारणेन राज्ञः सर्वेभ्यःसेवकेभ्य; मिस्रदेशस्य सर्वेभ्यःनिवासिभ्यःच अनुग्रहं दया च मिलितवान्, ततःपरं ते तं अत्यन्तं प्रेम्णा पश्यन्ति स्म।
27 राजा रिकायोन् इत्यस्मै प्रत्युवाच, तव नाम रिकायोन् न भविष्यति किन्तु फारो नाम तव नाम भविष्यति, यतःत्वं मृतात् करं गृहीतवान्। सःतस्य नाम फारो इति आह्वयत्।
28 राजा तस्य प्रजाः च रिकायोनं तस्य प्रज्ञायाः कारणात् प्रेम्णा पश्यन्ति स्म, ते च मिस्रदेशस्य सर्वैः निवासिभिः सह परामर्शं कृतवन्तःयत् तं राज्ञःअधीनस्थःकर्तव्यः।
29 मिस्रदेशवासिनो तस्य ज्ञानिनःच सर्वे एवम् अकरोत्, मिस्रदेशे तस्य नियमःकृतः।
30 ते मिस्रदेशस्य ओस्विरिस्-राजस्य अधीनं रिकायोन्-फारो-महोदयं प्रधानं कृतवन्त; रिकायोन्-फारो-महोदयः मिस्रदेशस्य शासनं कृतवान्, नित्यं समग्रनगरस्य न्यायं करोति स्म, किन्तु ओस्विरिस् राजा वर्षे एकस्मिन् दिने तस्य देशस्य जनानां न्यायं करोति स्म, यदा सःस्वस्य उपस्थितिं कर्तुं निर्गच्छति स्म।
31 ततः रिकायोन् फारो धूर्ततया मिस्रदेशस्य शासनं हृत्वा मिस्रदेशस्य सर्वेभ्यःनिवासिनःकरं गृहीतवान्।
32 मिस्रदेशस्य सर्वे निवासिनःरिकायोन् फारो इत्यस्य महतीं प्रेम्णा ज्ञापयन्ति स्म, ते च मिस्रदेशे तेषां वंशजानां च राजानं फारो इति आहूतुं नियमं कृतवन्तः।
33 ततःपरं मिस्रदेशे ये राजानःराज्यं कृतवन्तःते अद्यपर्यन्तं फारो इति उच्यन्ते।

अध्याय 15

1 तस्मिन् वर्षे सर्वत्र कनानदेशे महती दुर्भिक्षः अभवत्, दुर्भिक्षस्य कारणात् तस्य देशवासिनः स्थातुं न शक्तवन्तः यतः दुर्भिक्षः अतीव दुखदःआसीत्।
2 अब्रामःतस्य सर्वेऽपि च दुर्भिक्षात् उत्थाय मिस्रदेशं गतवन्त; यदा ते मित्सरैम-नद्याः आसन् तदा ते मार्गस्य क्लान्ततायाः विश्रामार्थं किञ्चित्कालं तत्र स्थितवन्तः।
3 अब्रामः सारा च मित्रायम-नद्याः सीमायां गच्छन्तौ स्त; तदा अब्रामःस्वपत्नीं सारां अतीव सुन्दरीं दृष्टवान्।
4 अब्रामः स्वपत्नीं सारायम् अवदत्, "यतो हि ईश्वरः त्वां एतादृशं सुन्दरं मुखं सृष्टवान्, तस्मात् अहं मिस्रदेशिनः भयभीतः अस्मि यत् ते मां हत्वा त्वां न हन्तुं न शक्नुवन्ति, यतःएतेषु स्थानेषु ईश्वरभयम् नास्ति।
5 तर्हि त्वं एतत् कुरु, त्वं मम भगिनी इति वद, येन मम भद्रं भवेत्, वयं जीविताःभवेम, न मृताःभवेम।
6 अब्रामः दुर्भिक्षात् स्वेन सह मिस्रदेशम् आगतानां सर्वेषां कृते अपि तथैव आज्ञापितवान्। तस्य भ्रातुः लूट् अपि सः आज्ञापितवान् यत्, "मिस्रदेशीयाः त्वां सराय विषये पृच्छन्ति चेत् सा अब्रामस्य भगिनी इति वदन्ति।"
7 तथापि एतैःसर्वैःआदेशैःअब्रामःतेषु विश्वासं न कृतवान्, किन्तु सः सारां गृहीत्वा वक्षसि स्थापयित्वा तेषां पात्रेषु निगूढवान्, यतःअब्रामः मिस्रदेशस्य दुष्टतायाः कारणात् सारायाः विषये बहु चिन्तितः आसीत्।
8 अब्रामः तस्य सर्वेऽपि च मित्सरैम-नद्याः उत्थाय मिस्रदेशम् आगतवन्तः। ते नगरद्वाराणि दुर्लभतया प्रविष्टाःआसन् यदा रक्षकाः तेषां समीपं स्थितवन्तः यत्, "भवतः यत् अस्ति तस्मात् राजानं दशमांशं ददातु, ततःभवन्तः नगरं आगन्तुं शक्नुवन्ति। अब्रामःतेन सह ये च आसन् ते एवम् अकरोत्।
9 अब्रामःस्वेन सह स्थितैःजनानां सह मिस्रदेशम् आगत; ते आगत्य सरायः यस्मिन् वक्षसि निगूढः आसीत्, तत् वक्षस्थलम् आनयत्, मिस्रदेशीयाःच वक्षस्थलं दृष्टवन्तः।
10 राज्ञः सेवकाः अब्रामस्य समीपं गतवन्त; "अस्मिन् कोष्ठे भवतः किम् अस्ति यत् अस्माभिःन दृष्टम्? इदानीं त्वं वक्षस्थलं उद्घाट्य तस्मिन् यत् किमपि अस्ति तस्य राजानं दशमांशं ददातु।
11 अब्रामःअवदत्, "अहम् एतत् वक्षः न उद्घाटयिष्यामि, किन्तु भवन्तः यत् किमपि याचन्ते तत् सर्वं अहं दास्यामि।" अब्रामम् अब्रामं प्रत्युवाच, "इदं बहुमूल्यं पाषाणकोष्ठम् अस्ति, तस्य दशमांशं अस्मान् ददातु।"
12 अब्रामःअवदत्, "अहं यत् किमपि इच्छसि तत् सर्वं दास्यामि, किन्तु त्वया वक्षस्थलं न उद्घाटयितव्यम्।"
13 तदा राज्ञःअधिकारिणःअब्रामम् अपीड्य वक्षस्थलं प्राप्य बलात् उद्घाटितवन्त; तदा वक्षसि एकां सुन्दरीं स्त्रियं दृष्टवन्तः।
14 तदा राज्ञः अधिकारिणः सरायं दृष्ट्वा तस्याः सौन्दर्यं दृष्ट्वा प्रशंसिताःअभवन्, सर्वे राजपुत्राःसेवकाःच सारां द्रष्टुं समागताःयतः सा अतीव सुन्दरी आसीत्। राज्ञःअधिकारिणःधावित्वा यत् किमपि दृष्टं तत् सर्वं फारों कथितवन्त; ते च राजानं सरायं स्तुवन्ति स्म। ततः फारोः तां आनेतुं आज्ञापितवान्, तदा सा महिला राज्ञः पुरतः आगता।
15 ततःफारो सरायं दृष्ट्वा सा तं बहु प्रीणयति स्म, तस्याःसौन्दर्येन च आहतः अभवत्, राजा च तस्याः विषये बहु आनन्दितः अभवत्, येभ्यःतस्याःविषये वार्ताम् आनयन्तःआसन्, तेभ्यःउपहारं दत्तवान्।

16 ततः सा महिला फारो-गृहं नीता, अब्रामः स्वपत्न्याः कारणात् दुखितः अभवत्, ततः सः भगवन्तं प्रार्थितवान् यत् सः तां फारो-हस्तात् मोचयतु।
17 तदा सरायःअपि तस्मिन् समये प्रार्थयन् अवदत्, "हे परमेश् वरः त्वया मम प्रभो अब्रामम् अवदत् यत् सः स्वदेशात् पितुः गृहात् च कनानदेशं गन्तुम्, यदि सः तव आज्ञां पालयिष्यति चेत् तस्य सह भद्रं करिष्यामि इति प्रतिज्ञां कृतवान्। इदानीं पश्य त्वया यत् आज्ञापितं तत् वयं कृतवन्त; स्वभूमिं कुटुम्बं च त्यक्त्वा परदेशं, पूर्वं न ज्ञातं जनं च गतवन्तः।
18 वयं दुर्भिक्षं परिहरितुं अस्मिन् देशे आगता; एषः दुष्टः दुर्घटना मयि अभवत्; अतः हे प्रभु, अस्मान् मोचय, अस्य अत्याचारिणः हस्तात् अस्मान् तारय, तव दयायाःकृते च मया सह हितं कुरु।
19 परमेश् वरःसरायस् य वाणीं श्रुत्वा सरायं फारोस् य सामर्थ् यात् मोचयितुं स् वदूतं प्रेषितवान्।
20 राजा सरायस्य पुरतःउपविश्य तेषां उपरि भगवतःदूतःस्थित; सः सरायं प्रति प्रकटितःभूत्वा तां अवदत्, "मा भैषी, यतःभगवता तव प्रार्थना श्रुता।"
21 राजा सरायं समीपं गत्वा ताम् अवदत्, "सःतव पुरुषःकिम् अत्र आनयत्? सा च अवदत्, "सःमम भ्राता अस्ति।"
22 राजा अवदत्, "तस्य महत्त्वं, उन्नयनं, यत् किमपि भद्रं त्वं अस्मान् आज्ञापयसि तत् सर्वं तस्य कृते कर्तव्यम्। तस्मिन् समये राजा अब्रामस्य समीपं रजतं सुवर्णं बहुमूल्यं च शिला; पशुभि; दासै; दासीभिःच सह प्रचुरं प्रेषितवान्; राजा अब्रामम् आनेतुं आज्ञापयत्, सः राजागृहस्य प्राङ्गणे उपविष्टवान्, तस्मिन् रात्रौ राजा अब्रामस्य महतीं उन्नतिं कृतवान्।
23 राजा सरायं वक्तुं समीपं गत; तदा सः तां स्पृशितुं हस्तं प्रसारितवान्, तदा स्वर्गदूतः तं प्रहारं कृत्वा भयभीतः सन् तस्याः समीपं गन्तुं निवृत्तः।
24 राजा सरायस्य समीपम् आगत्य स्वर्गदूतः तं भूमौ प्रहारं कृत्वा सर्वाम् रात्रौ एवम् अकरोत्, राजा भयभीतःअभवत्।
25 तस्याःरात्रौ स्वर्गदूतःसारायाःकारणात् राज्ञःसर्वान् दासान् तस्य सर्वान् गृहं च प्रहारं कृत्वा तस्याःरात्रौ फारो-गृहस्य जनानां मध्ये महती शोचःअभवत्।
26 ततःपरौनःतस्य दुष्कृतं दृष्ट्वा अवदत्, "अस्याःस्त्रियाःकारणात् मयि एतत् घटितम्, सः तस्याः दूरं दूरं गत्वा तां प्रियं वचनं उक्तवान्।
27 राजा सरायम् अवदत्, "येन पुरुषेण सह त्वम् अत्र आगत; तस्य विषये मां वद; सरायः अवदत्, "अयं मम पतिः अस्ति, अहं त्वां अवदम् यत् सःमम भ्राता अस्ति यतःअहं भीतःअभवम्, यत् त्वं तं दुष्टतायाःकारणात् न मारयिष्यसि।
28 राजा सरायतःदूरं गत; तस्य गृहे च भगवतःदूतस्य व्याधिःनिवृत्तः अभवत्। ततःफारो सरायस्य कारणेन सःआहतःइति ज्ञात्वा राजा अतीव विस्मितःअभवत्।
29 प्रातकाले राजा अब्रामम् आहूय तम् अवदत्, त्वया मम किं कृतम्? किमर्थं त्वं मम भगिनी इति उक्तवान्, यस्मात् कारणात् अहं तां मम समीपं भार्यारूपेण नीतवान्, अतःएषा गुरुःव्याधिःमम गृहे च आगतः।
30 अतःतव भार्या अत्रास्ति, तां गृहीत्वा अस्माकं भूमितःगच्छ, मा भूत् वयं सर्वे तस्याःकारणात् मृताःभवेम। ततःफारो अब्रामस्य कृते अधिकानि पशव; दासा; दासी; रजतं सुवर्णं च गृहीत्वा स्वपत्न्या साराय तस्य समीपं प्रत्यागतवान्।
31 राजा एकां कन्याम् आदाय, याम् उपपत्नीभिःप्रजायते स्म, तां च दासीरूपेण सारायै दत्तवान्।
32 तदा राजा स्वपुत्रीं अवदत्, "अस्याःस्त्रियाःकारणात् अस्माकं कृते यत् दुष्टं घटितं तत् दृष्ट्वा मम गृहे स्वामिनी भवितुं भवतःकृते मम कन्या अस्य गृहे दासी भवितुं श्रेयस्करम्।
33 अब्रामः उत्थाय सः तस्य सर्वैः सह मिस्रदेशात् प्रस्थितः। फारोः स्वजनानाम् आज्ञां दत्तवान् यत् तेन सह गतानां सर्वेषां च सह गच्छन्तु।
34 अब्रामःकनानदेशं प्रति प्रत्यागतवान्, यत्र सःवेदीं निर्मितवान्, यत्र सःप्रथमं तंबूम् अस्थापयत्।
35 अब्रामस्य भ्राता हारानपुत्रस्य लूतस्य पशुपशुपशुपशुःतंबूनि च बहुधा आसीत्, यतः अब्रामस्य कारणात् प्रभुः तेषां कृते प्रचुरः आसीत्।
36 अब्रामः यदा देशे निवसति स्म तदा लोटस्य गोपालकाः अब्रामस्य गोपालकैःसह कलहं कृतवन्तःयतःतेषां सम्पत्तिःअतीव महती आसीत् यत् ते देशे एकत्र स्थातुं न शक्नुवन्ति स्म, तेषां पशूनां कारणात् भूमिःतान् सहितुं न शक्नोति स्म।
37 यदा अब्रामस्य गोपालकाःस्वमेषपालनार्थं गच्छन्ति स्म तदा ते देशस्य जनानां क्षेत्रेषु न गच्छन्ति स्म, किन्तु लूतस्य गोपालकानां पशवः अन्यथा कुर्वन्ति स्म, यतःतेषां देशस्य जनानां क्षेत्रेषु चरितुं अनुमतिःआसीत्।
38 देशस्य जनाःनित्यमेव एतत् घटनां दृष्ट्वा अब्रामस्य समीपं गत्वा लूतस्य गोपालकानां कारणात् तस्य सह कलहं कुर्वन्ति स्म।
39 अब्रामःलोटं प्राह, त्वं मां किं करोषि, यत् त्वं भूमिवासिनां कृते मां घृणितः भवेयम्, यत् त्वं तव गोपालकं अन्यजनक्षेत्रेषु पशूनां पोषणं कर्तुं आज्ञापयसि? किं त्वं न जानासि यत् अहं कनानसन्ततिषु अस्मिन् देशे परदेशीयः अस्मि, किमर्थं च मयि एतत् करिष्यसि?
40 अतःअब्रामःलोटेन सह प्रतिदिनं कलहं कुर्वन् आसीत्, किन्तु लोटःअब्रामस्य वचनं न शृणोति स्म, सःअपि तथैव कुर्वन् आसीत्, ततःदेशवासिनःआगत्य अब्रामम् अवदन्।
41 अब्रामःलोटं अवदत् , "कियत्कालं यावत् त्वं देशवासिना सह मम कृते ठोकरं भविष्यसि? इदानीं त्वां प्रार्थयामि यत् अस्माकं मध्ये कलहःमा भूत्, यतःवयं ज्ञातिजनाःस्मः।
42 किन्तु अहं त्वां मम पृथक् भव, गत्वा एकं स्थानं चिनुत यत्र त्वं स्वपशुभिःसह सर्वैःस्वामित्वैःसह निवसितुं शक्नोषि, किन्तु मम गृहे च दूरं रक्ष।
43 मम गन्तुं मा भीहि, यतःयदि कश्चित् भवतःक्षतिं करोति तर्हि मां ज्ञापयतु, अहं तस्मात् भवतःकारणस्य प्रतिकारं करिष्यामि, केवलं मम दूरं कुरु।
44 अब्रामः लोट् इत्यस्मै एतानि सर्वाणि वचनानि उक्तवान्, तदा लोटःउत्थाय यरदननद्याःसमतलं प्रति दृष्टिम् उत्थापितवान्।
45 सः अपश्यत् यत् सर्वम् अस्य स्थानं सुजलं, मनुष्याणां कृते हितकरं च पशुभ्यःचरागणं च ददाति।
46 लोटःअब्रामात् तत्स्थानं गत; तत्र सःतंबूं स्थापयित्वा सदोमनगरे निवसन् परस्परं विरक्ताःअभवन्।
47 अब्रामः हेब्रोन्-नगरस्य मम्रे-प्रदेशे निवसन् तत्र स्वतंबूम् अस्थापयत्, अब्रामःच तत्र बहुवर्षं यावत् स्थितवान्।

अध्याय 16

1 तदा एलामराजः कदोर्लाओमेरः समीपस्थेभ्यः सर्वेभ्यः राजाभ्य; तदानीन्तनस्य शिनारराजस्य निमरोदस्य, गोयिमराजस्य टिडालस्य, एलासरराजस्य अरियोकस्य च समीपं प्रेषितवान्, येन सह सःसन्धिं कृतवान् यत्, "मम समीपं गत्वा मम साहाय्यं कुरुत, येन वयं सदोमनगरस्य सर्वाणि नगराणि तस्य निवासिनः च प्रहारं कुर्मः एतानि त्रयोदश वर्षाणि मम विरुद्धं विद्रोहं कृतवान्।
2 एते चत्वारः राजानः सर्वैः शिबिरैः सह प्रायः अष्टशतसहस्राणि पुरुषान् आरुह्य यथावत् गत्वा स्वमार्गे प्रत्येकं जनान् प्रहारं कृतवन्तः।
3 सदोम-गमोरा-देशयोः पञ्च राजान; अदमा-राजा शिनाब; जबबोयम-राजा शेमेबर; सदोम-राजा बेरा, अमोरा-राजा बेर्श; सोअर-राजा बेला च तान् मिलितुं निर्गतवन्त; ते च सर्वे सिद्दीम-द्रोण्यां मिलितवन्तः।
4 एते नव राजानः सिद्दीम उपत्यकायां युद्धं कृतवन्तः। सदोम-अमोरा-राजाःएलाम-राजानाम् समक्षं प्रहृताःअभवन्।
5 ततःसिद्दीम-द्रोणी चूण-कुण्डैःपूर्णा आसीत्, एलाम-राजाःसदोम-राजान् अनुसृत्य, सदोम-राजाःस्वशिबिरैःसह पलायिताःभूत्वा कून-कुण्डेषु पतिता; शेषाः सर्वे अभयार्थं पर्वतं गतवन्त; एलाम-राजाः पञ्च-राजाःतान् अनुसृत्य सदोम-द्वारे यावत् तान् अनुसृत्य सदोम-नगरस्य सर्वं गृहीतवन्तः।
6 ते सदोम-गमोरा-नगराणि सर्वाणि लुण्ठितवन्त; अब्रामस्य भ्रातुः पुत्रं लोटं तस्य सम्पत्तिं च गृहीत्वा सदोम-नगरानां सर्वाणि सम्पत्तिं गृहीत्वा गतवन्तः। युद्धे स्थितः अब्रामस्य सेवकः यूनिकः एतत् दृष्ट्वा राजाभिःसदोमनगरेषु यत् किमपि कृतं तत् सर्वं अब्रामम् अवदत्, लोटःतेभ्यःबद्धःइति।
7 अब्रामःएतत् श्रुत्वा प्रायःत्रिशतं अष्टादशभिःपुरुषैःसह उत्थाय सः तस्याःरात्रौ एतान् राजान् अनुसृत्य तान् आहत्य सर्वे अब्रामस्य तस्य पुरुषाणां च पुरतः पतिता; पलायितचतुर्णां राजानां विना अन्यः कोऽपि अवशिष्टःनासीत्, ते च प्रत्येकं स्वस्वमार्गं गतवन्तः।
8 अब्रामः सदोम-नगरस्य सर्वाणि सम्पत्तिं पुनःप्राप्तवान्, लोटस्य सम्पत्तिं च, तस्य भार्यान्, बालकान्, तस्य सर्वाणि च सम्पत्तिं प्राप्तवान्, येन लोटस्य किमपि अभावःनासीत्।
9 यदा सःएतान् राजान् प्रहारं कृत्वा प्रत्यागतवान्, तदा सःस्वपुरुषैः सह सिद्दीम-द्रोणीं अतिक्रान्तवान् यत्र राजानः मिलित्वा युद्धं कृतवन्तः।
10 सदोमराजः बेरा तस्य सङ्गमे स्थिताः शेषाः पुरुषाः च येषु चूर्णकुण्डेषु पतिताः आसन्, तस्मात् अब्रामस्य पुरुषाणां च साक्षात्कारार्थं निर्गतवन्तः।
11 यरुशलेमस्य राजा अदोनिसेदेकः शेमः स्वपुरुषैः सह रोटिकां मद्यं च गृहीत्वा अब्रामस्य प्रजां च मिलितुं निर्गतवान्, ते च मेलेक उपत्यकायां एकत्र स्थितवन्तः।
12 अदोनिसेदेकः अब्रामस्य आशीर्वादं दत्तवान्, अब्रामः स्वशत्रुणां लुण्ठनात् यत् किमपि आनयत् तस्मात् दशमांशं तस्मै दत्तवान्, यतः अदोनिसेदेकःपरमेश्वरस्य समक्षं याजकःआसीत्।
13 सदोम-गमोरा-देशयोः सर्वे राजानः स्वसेवकैः सह अब्रामस्य समीपं गत्वा तं प्रार्थितवन्तःयत् तेभ्यः तेषां दासाः प्रत्यागत्य सर्वान् सम्पत्तिं स्वस्य कृते गृह्णीयुः।
14 अब्रामः सदोमराजानाम् उत्तरं दत्तवान्, "यथा स्वर्गं पृथिवीं च सृष्टवान्, यःमम प्राणान् सर्वदुःखात् मोचितवान्, अद्य मम शत्रुभ्यःमां मोचितवान्, मम हस्ते च दत्तवान्, तथैव अहं भवतःकिमपि वस्तु न गृह्णामि, येन श्वःयूयं गर्वं न कुर्वन्ति यत्, अब्रामःअस्माकं सम्पत्तिभ्यः धनिकःअभवत्, यत् सःउद्धारितवान्।
15 यतःमम परमेश् वरःयस् य विषये अहं विश् वासं करोमि, सः मां अवदत् , "तव किमपि अभावःन भविष्यति, यतःअहं त्वां सर्वेषु हस्तकर्मसु आशीर्वादं दास्यामि।"
16 इदानीं पश्यतु, अत्र भवतः सर्वम् अस्ति, तत् गृहीत्वा गच्छतु। यथा प्रभुःजीवति अहं भवतःजीवितात्मना जूतासूत्रपर्यन्तं न गृह्णामि, मया सह युद्धाय निर्गतानाम् अन्नव्ययस्य व्ययम् अपि च, अनर-अश्कोल-ममरे, तेषां भागाःअपि, तेषां पुरुषाणां च, ये अपि सामानं पश्यितुं अवशिष्टाःआसन्, ते अपि लूटस्य भागं गृह्णीयुः।
17 सदोमराजाःअब्रामस्य वचनं यथावत् दत्तवन्त; ते च यत्किमपि चिनोति तत् ग्रहीतुं तं निपीडयन्ति स्म, किन्तु सःन इच्छति स्म।
18 सदोमराजान् तेषां शेषपुरुषान् च प्रेषयित्वा लोटस्य विषये आज्ञां दत्त्वा ते स्वस्वस्थानानि गतवन्तः।
19 भ्रातुःपुत्रःलोटःअपि स्वसम्पत्त्या सह प्रस्थितवान्, तेषां सह गत; लोटः च स्वगृहं सदोमनगरं प्रत्यागतवान्, अब्रामः स्वजनेन सह हेब्रोन्-नगरस्य मम्रे-प्रदेशस्य समतलं प्रति स्वगृहं प्रत्यागतवान्।
20 तदा परमेश् वरःहेब्रोन्-नगरे अब्रामस्य समक्षं पुनःप्रकटितःसन् तं अवदत्, "मा भैषी, तव फलं मम पुरतःअतीव महत् अस्ति, यतः अहं त्वां न त्यक्ष्यामि, यावत् अहं त्वां प्रवृद्धिं न करिष्यामि, आशीर्वादं च न ददामि, स्वर्गे तारा इव तव बीजं न करिष्यामि, येषां परिमाणं न गणयितुं शक्यते।
21 अहं तव वंशाय एतानि सर्वाणि भूमिं दास्यामि, यानि त्वं नेत्रेण पश्यसि, तेभ्यःअहं तान् सदा उत्तराधिकाररूपेण दास्यामि, केवलं बलवन्तःमा भयभीताःभवन्तु, मम पुरतःगच्छन्तु सिद्धाःभवन्तु।
22 अब्रामस्य आयुषःअष्टसप्ततिवर्षे तस्मिन् वर्षे पेलेगस्य पुत्रःरेउ मृत; रेवस्य सर्वे दिवसाःद्विशतं नवत्रिंशत् वर्षाणि अभवन्, सःमृतः।
23 तेषु दिनेषु अब्रामस्य भार्या हारानस्य पुत्री सारा वन्ध्या आसीत्। सा अब्रामस्य पुत्रं पुत्रीं वा न जनयति स्म।
24 सा अप्रजां न जनयति इति दृष्ट्वा सा स्वदासी हागारं गृहीत्वा फारोना दत्तां पतिं अब्रामस्य कृते भार्यारूपेण दत्तवती।
25 हगारः सराय इव सर्वान् मार्गान् ज्ञातवती, सा स्वसद्मार्गान् अनुसरणं कर्तुं कथञ्चित् अभावं न प्राप्नोत्।
26 सराय अब्रामम् अवदत्, "अत्र मम दासी हागारःअस्ति, तस्याः समीपं गच्छ यत् सा मम जानुभ्यां प्रसवतु, येन अहं तया अपि सन्तानं प्राप्नुयाम्।"
27 अब्रामस्य कनानदेशे दशवर्षेषु निवसत; यत् अब्रामस्य जीवनस्य पञ्चाशीतिवर्षं भवति, तदा सारायःहागारं तस्मै दत्तवान्।
28 अब्रामः स्वपत्न्याः सारायाः वाणीं श्रुत्वा स्वदासीं हागारं गृहीत्वा अब्रामःतस्याःसमीपम् आगत्य सा गर्भवती अभवत्।
29 हागरः गर्भधारणं दृष्ट्वा बहु आनन्दितवती, तस्याः स्वामिनी च तस्याः नेत्रयोः अवहेलना अभवत्, सा च मनसि अवदत्, "एतत् केवलं एतत् सम्भवति यत् अहं मम स्वामिनी सराय इत्यस्मात् परमेश् वरस्य समक्षं श्रेष्ठःअस्मि, यतःमम स्वामिनी मम स्वामी सह यावन्तः दिवसाः सन्ति, तेषु सर्वेषु दिनेषु सा गर्भधारणं न कृतवती, किन्तु मां भगवता एतावता अल्पेन समये तेन गर्भधारणं कृतम्।
30 अब्रामेन हागरः गर्भधारणं दृष्ट्वा सारायः स्वदासीं प्रति ईर्ष्याम् अकरोत्, तदा सारा मनसि अवदत्, "एतत् अवश्यमेव अन्यत् किमपि नास्ति, किन्तु सा मम अपेक्षया श्रेष्ठा भवितुमर्हति।"
31 ततःसराय अब्रामम् अवदत्, "मम अपराधःभवतःउपरि भवतु, यतः यस्मिन् काले त्वं प्रभोः समक्षं बालकानां कृते प्रार्थितवान्, तस्मिन् काले त्वं मम कारणात् किमर्थं न प्रार्थितवान् यत् भगवता भवतःबीजं दातुम्?

32 यदा अहं तव सम्मुखे हागारं वदामि तदा सा मम वचनं अवहेलयति यतः सा गर्भवती अस्ति, त्वं च तां किमपि न वक्ष्यसि। त्वया यत् कृतं तदर्थं भगवता मम भवतःच मध्ये न्यायःभवतु।
33 अब्रामःसारायम् अवदत् , "पश्य तव दासी तव हस्ते अस्ति, तव दृष्टौ यथा हितकरं दृश्यते तथा कुरु। सरायःतां पीडयति स्म, हागारः तस्याःप्रान्तरं प्रति पलायितवान्।
34 यत्र सा पलायिता तत्र कूपस्य समीपे भगवतःएकःदूतःतां दृष्ट्वा अवदत्, "मा भैषी, यतः अहं तव वंशं बहु करिष्यामि, यतः त्वं पुत्रं जनयिष्यसि, तस्य नाम इश्माएलं करिष्यसि। इदानीं तव स्वामिनीं सरायं प्रति प्रत्यागत्य तस्याःहस्ते वशं कुरु।"
35 हागारः तस्य कूपस्य स्थानं बेयर-लहै-रोइ इति आह्वयति स्म, यत् कादेश-बेरेद-प्रान्तरयोःमध्ये अस्ति।
36 तदा हागारःस्वामिगृहं प्रत्यागत्य दिनान्ते हागारःअब्रामस्य पुत्रं जनयति स्म, अब्रामः तस्य नाम इस्माइलः इति आह्वयत्। अब्रामः षड्अशीतिवर्षीयःआसीत् यदा सःतं जनयति स्म।

अध्याय 17

1 तेषु दिनेषु अब्रामस्य जीवनस्य एकनवतिवर्षे चित्तिम-सन्ततिः तुबल-सन्ततिभिः सह युद्धं कृतवन्तः यतः भगवता मनुष्यपुत्रान् पृथिव्यां विकीर्णं कृत्वा चित्तिम-सन्ततिः गत्वा कनोपिया-सदने शरीरं कृत्वा तत्र नगराणि निर्माय तिब्रू-नद्याःसमीपे निवसन्ति स्म।
2 तुबलस्य सन्तानाः तुस्कनानगरे निवसन्ति स्म, तेषां सीमाः तिब्रूनदीं प्राप्य तुबालस्य सन्तानाःतुस्काननगरे नगरं निर्मितवन्त; ते च स्वपितुः तुबलपुत्रस्य सबिनाहस्य नाम्ना सबिना इति नामकरणं कृतवन्त; अद्यपर्यन्तं तत्र निवसन्ति स्म।
3 तस्मिन् काले चित्तिम-वंशजाःतुबल-सन्ततिभिःसह युद्धं कृतवन्त; तुबल-सन्ततिः चित्तिम-सन्ततिभिः सह प्रहृता; चित्तिम-सन्ततिभिः तुबल-सन्ततिभ्यःत्रिशत-सप्ततिःपुरुषाःपतिताः।
4 तस्मिन् समये तुबलसन्तानाःचित्तिमसन्ततिं प्रति शपथं कृतवन्तः यत् यूयं अस्माकं मध्ये विवाहं न करिष्यन्ति, कश्चित् चित्तिमपुत्रेभ्यः कस्मैचित् स्वपुत्रीं न दास्यति।
5 तेषु कालेषु तुबलस्य सर्वा कन्याः सुन्दराः आसन्, यतः तुबलस्य कन्याःइव सुन्दराःस्त्रियःसमस्तपृथिव्याःन दृश्यन्ते स्म।
6 ये सर्वे स्त्रियाःसौन्दर्ये आनन्दिताःआसन् ते तुबल-कन्याः समीपं गत्वा तेभ्यःभार्यां गृहीतवन्त; पुरुष-पुत्रा; नृप-राजकुमारा; ये स्त्रियाः सौन्दर्ये अतीव आनन्दिताः आसन्, ते तेषु दिनेषु तुबल-कन्याभ्यः भार्याम् अङ्गीकृतवन्तः।
7 तुबलसन्ततिभिः चित्तिमसन्ततिभ्यः स्वकन्याः भार्यारूपेण न दास्यामि इति शपथं कृत्वा वर्षत्रयानन्तरं चित्तिमसन्ततिषु प्रायः विंशतिः पुरुषाः तुबलस्य काश्चन कन्याः ग्रहीतुं गतवन्त; किन्तु ते कञ्चित् न प्राप्नुवन्।
8 हि तुबलसन्ततिः स्वशपथं पालयित्वा तेषां सह विवाहं न कर्तुं शपथं न भङ्गयन्ति स्म।
9 फलानां कटनीदिनेषु तुबलस्य सन्तानाः स्वक्षेत्रेषु गत्वा फलानां कटनीं प्राप्तुं गतवन्त; यदा चित्तिमस्य युवकाःसमागत्य सबिनानगरं गतवन्त; तदा प्रत्येकं पुरुषः तुबलस्य कन्यानां मध्ये एकां युवतीं गृहीत्वा स्वनगरेषु आगतवन्तः।
10 तुबलस्य सन्तानाः तत् श्रुत्वा तेषां सह युद्धं कर्तुं गतवन्त; तेषां उपरि विजयं प्राप्तुं न शक्तवन्त; यतः तेभ्यः पर्वतः अतीव उच्चः आसीत्, तेषां उपरि विजयं प्राप्तुं न शक्नुवन्तःइति दृष्ट्वा ते स्वदेशं प्रत्यागतवन्तः।
11 वर्षस्य क्रान्तिसमये तुबलस्य सन्तानाः गत्वा तेषां समीपस्थनगरेभ्यः प्रायः दशसहस्राणि पुरुषान् नियुक्तवन्त; ते च चित्तिमसन्ततिभिःसह युद्धं कर्तुं गतवन्तः।
12 तुबलस्य सन्तानाःचित्तिमसन्ततिभिःसह युद्धं कर्तुं गतवन्त; तेषां भूमिं नाशयितुं, तेषां दुःखं दातुं च, अस्मिन् युद्धे तुबलस्य सन्तानाः चित्तिमस्य सन्तानानां उपरि विजयं प्राप्तवन्त; चित्तिमस्य सन्तानाः च बहु दुखिताः इति दृष्ट्वा तुबलस्य कन्याभिः प्राप्तान् सन्तानान् निर्मितप्राचीरस्य उपरि उत्थापितवन्तःतुबल ।
13 चित्तिमस्य सन्तानाःतान् अवदन्, "किं यूयं स्वपुत्रकन्याभिःसह युद्धं कर्तुं आगता; किं वयं ततः परं भवतः मांसानि अस्थीनि च न मन्यन्ते?
14 तत् श्रुत्वा तुबलवंशजाः चित्तिमसन्ततिभिः सह युद्धं त्यक्त्वा प्रस्थिताः।
15 ते स्वनगरेषु प्रत्यागत्य तत्समये चित्तिमजनाःसमागत्य समुद्रतीरे द्वौ नगरौ निर्मितवन्त; एकं पुर्तुम् अपरं अरीजा इति आहूतवन्तः।
16 तदा तेरापुत्रःअब्रामःनवनवतिवर्षीयःआसीत्।
17 तस्मिन् समये प्रभुः तस्मै प्रकटितः सन् तं अवदत्, "अहं मम भवतः च मध्ये मम सन्धिं करिष्यामि, अहं तव वंशजं बहु प्रवर्धयिष्यामि, एषः एव सन्धिः मम भवतः च मध्ये यः सन्धिः करोमि यत् भवतःपश्चात् भवतःवंशजानां च प्रत्येकं पुरुषबालकस्य खतना भवति।
18 अष्टदिनेषु तस्य खतना भवति, अयं सन्धिः युष्माकं शरीरे अनन्तसन्धिरूपेण भविष्यति।
19 अतः इदानीं तव नाम अब्रामः न पुनः अब्राहमः इति नाम्ना भविष्यति, तव भार्या च सारा इत्येव नाम्ना न भविष्यति।
20 अहं युष्मान् आशीर्वादं दास्यामि, युष्मान् पश्चात् युष्माकं वंशं वर्धयिष्यामि यत् यूयं महत् राष्ट्रं भवेयु; भवद्भ्यः राजानः निर्गमिष्यन्ति।

अध्याय 18

1 अब्राहमः उत्थाय परमेश्वरेण यत् किमपि आज्ञापितं तत् सर्वं कृतवान्, स्वगृहस्य पुरुषान् स्वधनेन क्रीतान् च गृहीत्वा प्रभुना आज्ञानुसारं तान् खतनाम् अकरोत्।
2 अब्राहमःतस्य पुत्रःइस्माइलःच अग्रचर्ममांसस्य खतनां कृतवन्तौ। इस्माइलः त्रयोदशवर्षीयः आसीत् यदा सः अग्रचर्मस्य मांसे खतनां कृतवान्।
3 तृतीये दिने अब्राहमःस्वस्य तंबूतःबहिःगत्वा द्वारे उपविष्टवान् यत् सःसूर्यस्य तापं भोक्तुं शक्नोति।
4 ततः परमेश् वरः मम्रे-सौदान्ते तस्मै प्रदर्श्य स्वस्य सेवकदूतान् त्रीन् प्रेषितवान्, सः तंबूद्वारे उपविष्टः आसीत्, सः नेत्राणि उत्थाप्य दृष्टवान्, दूरतः त्रयः जनाः आगच्छन्ति स्म, सः उत्थाय तान् मिलितुं धावितवान्, तान् प्रणम्य स्वगृहं नीतवान्।
5 ततःसःतान् अवदत्, "यदि मया युष्माकं दृष्टौ अनुग्रहःप्राप्त; तर्हि प्रविश्य एकं रोटिकां खादन्तु। सःतान् निपीडयति स्म, ते च अन्तः गत्वा सःतान् जलं दत्तवान् ते च पादौ प्रक्षाल्य तंबूद्वारे वृक्षस्य अधः स्थापयति स्म।
6 अब्राहमः धावित्वा एकं वत्सं कोमलं सुष्ठु च गृहीत्वा तत् शीघ्रं हत्वा स्वसेवकं एलीएजरं परिधानं कर्तुं दत्तवान्।
7 अब्राहमःसारां तंबूमध्ये आगत्य तां अवदत्, "शीघ्रं त्रीणि मापानि उत्तमपिष्टानि सज्जीकृत्य तत् पिष्ट्वा मांसयुक्तं घटं आच्छादयितुं पिष्टिकाःनिर्मायताम्, सा च तथैव कृतवती।

8 अब्राहमः शीघ्रं घृतं दुग्धं गोमांसं मेषं च आनयन् वत्सस्य मांसं पर्याप्तं न भवितुं पूर्वं तेषां पुरतः खादितुम् अयच्छत्, ते च खादितवन्तः।
9 तेषां भोजनं कृत्वा तेषु एकः तम् अवदत् , "अहं जीवनसमयानुसारं भवतःसमीपं प्रत्यागमिष्यामि, तव भार्यायाःसारा पुत्रं प्राप्स्यति।"
10 ततः परं पुरुषाः प्रस्थिता; येषु स्थानेषु प्रेषिताः आसन्, तत्र प्रस्थिताः।
11 तेषु दिनेषु सदोम-गमोरा-नगरयोः सर्वे जनाः भगवतः प्रति अत्यन्तं दुष्टाः पापिनः च आसन्, ते च स्व-घृणित-कर्मभिः प्रभुं क्रुद्धवन्त; ते च भगवतः समक्षं घृणित-निन्दनीय-रूपेण वृद्धावस्थायां बलवन्त; तेषां दुष्टता अपराधाः च तेषु दिनेषु भगवतः समक्षं महतीःआसन्।
12 तेषां भूमिषु प्रायः अर्धदिनस्य पादयात्रायाः अतीव विस्तृता द्रोणी आसीत्, तस्मिन् जलस्य प्रकोपा; जलं परितः बहु ओषधीः च आसन्।
13 सदोम-गमोरा-देशयोः सर्वे जनाः स्वपत्नीभिः बालकैः सह तेषां सर्वैः च सह वर्षे चतुर्वारं तत्र गच्छन्ति स्म, तत्र तानन्दनैः नृत्यैः च आनन्दं कुर्वन्ति स्म।
14 आनन्दसमये ते सर्वे उत्थाय स्वपरिजनस्य भार्यान्, केचन स्वपरिजनस्य कुमारी कन्याः च गृहीत्वा तेषु आनन्दं लभन्ते स्म, प्रत्येकं पुरुषः स्वपत्न्याः पुत्रीं च प्रतिवेशिनः हस्ते दृष्ट्वा एकं वचनं अपि न वदति स्म।
15 ते प्राततः रात्रौ यावत् एवम् अकुर्वन्, ततः परं प्रत्येकं पुरुषः स्वगृहं, प्रत्येकं स्त्रियं स्वतम्बूं प्रति गृहं प्रत्यागच्छत्। अतः ते वर्षे चतुर्वारं सर्वदा कुर्वन्ति स्म।
16 अपि च यदा कश्चन परदेशीयः तेषां नगरेषु आगत्य तत्र विसर्जनार्थं क्रीतवस्तूनाम् आनयति स्म तदा एतेषां नगरानां जनाः पुरुषा; महिला; बालका; युवानः वृद्धाः च समागत्य तस्य पुरुषस्य समीपं गत्वा तस्य मालम् बलात् गृह्णन्ति स्म, प्रत्येकं पुरुषाय किञ्चित् दत्त्वा यावत् स्वामिनःभूमिं नीतस्य सर्वस्य मालस्य समाप्तिः न भवति स्म।
17 यदि मालस्वामिना तेषां सह कलहं करोति स्म, "भवता मम कृते किम् एतत् कार्यम्, तर्हि ते एकैकं तस्य समीपं गच्छन्ति स्म, एकैकं च यत् किञ्चित् गृहीतं तत् दर्शयित्वा तं ताडयन्ति स्म, "अहं केवलं तत् अल्पं गृहीतवान् यत् त्वया मम कृते दत्तम्। तेभ्यःसर्वेभ्यः एतत् श्रुत्वा सःतेभ्यःशोकेन कटुतया च उत्थाय गच्छति स्म, यदा ते सर्वे उत्थाय तस्य पश्चात् गच्छन्ति स्म, महता कोलाहलेन, कोलाहलेन च तं नगरात् बहिःनिष्कासयन्ति स्म।
18 एलामदेशीयः एकः पुरुषः विश्रामपूर्वकं मार्गे गच्छति स्म, सः गदस्य उपरि उपविष्टःआसीत्, यःविविधवर्णानां सुन्दरं वस्त्रं वहति स्म, गदस्य उपरि रज्जुना बद्धःआच्छादनःआसीत्।
19 सः पुरुषः सायंकाले सूर्यास्तसमये सदोमस्य वीथिं गच्छन् सन् रात्रौ स्थातुं तत्रैव तिष्ठति स्म, किन्तु कोऽपि तं स्वगृहे प्रवेशं न कृतवान्। तस्मिन् काले सदोमदेशे एकः दुष्टः दुष्ट; दुष्टकर्मकुशल; तस्य नाम हेदादःआसीत्।
20 सःनेत्रे उत्थाप्य नगरस्य वीथिस्थं पथिकं दृष्ट्वा तस्य समीपं गत्वा अवदत्, "कुतःआगच्छसि कुत्र च गच्छसि?
21 तदा सःपुरुषःतम् अवदत्, "अहं हेब्रोनतःएलामनगरं गच्छामि यत्र अहं अस्मि, तदा सूर्यास्तं गच्छामि, तदा कोऽपि मां स्वगृहं प्रविष्टुं न अनुमन्यते, यद्यपि मम रोटिका जलं च गदस्य कृते तृणानि च आहारं च अस्ति, तथापि मम किमपि अभावःनास्ति।
22 हेदादः तं प्रत्युवाच, "तव यत्किमपि अभावं प्राप्स्यसि, तत् सर्वं मया प्रदास्यति, किन्तु त्वं सर्वाम् रात्रौ वीथिकायां न तिष्ठसि।"
23 हेदादः तं स्वगृहं नीत्वा रज्जुना गदस्य आच्छादनं उद्धृत्य स्वगृहं नीतवान्, पथिकः हेदादस्य गृहे खादन् पिबन् च गदं तृणं भोजनं च दत्तवान्, ततःसःतस्याःरात्रौ तत्रैव स्थितवान्।
24 प्रातकाले सः पथिकः यात्रां कर्तुं प्रातः उत्थित; तदा हेदादः तम् अवदत्, "तथा, तव हृदयं रोटिकायाः खण्डेन सान्त्वय, ततः गच्छ, तदा सः पुरुषः एवम् अकरोत्। सः तस्य समीपे स्थित्वा दिवा तौ मिलित्वा खादितवन्तौ, यदा सःपुरुषःगन्तुं उत्थितः।
25 हेदादः तम् अवदत्, "अधुना दिवसः क्षीणः भवति, तव हृदयं सान्त्वयितुं सर्वाम् रात्रौ एव तिष्ठितुं श्रेयस्करम्। सः तं निपीडयति स्म यत् सः सर्वाम् रात्रौ तत्रैव स्थितवान्, द्वितीयदिने सः प्रातकाले उत्थाय गन्तुम् उत्थित; यदा हेदादः तं निपीडयति स्म, "रोटिकायाः कटाक्षेण तव हृदयं सान्त्वयतु ततः गच्छ, सः द्वितीयदिने अपि तस्य सह स्थित्वा भोजनं कृतवान्, ततःसःपुरुषःयात्रां कर्तुं उत्थितः।
26 हेदादः तम् अवदत् , "अधुना दिवसः क्षीणः भवति, तव हृदयं सान्त्वयितुं मया सह तिष्ठ, प्रातःउत्थाय गच्छ।
27 सःपुरुषःन स्थातुं इच्छति स्म, किन्तु उत्थाय गदं काष्ठं कृत्वा सः गदं काष्ठं कृत्वा हेदादस्य पत्नी भर्तारं अवदत्, पश्य अयं पुरुषः अस्माभिः सह द्वौ दिवसौ यावत् खादन् पिबन् च तिष्ठति, अस्मान् किमपि न दत्तवान्, अधुना सः किमपि न दत्त्वा अस्मात् दूरं गमिष्यति वा? हेदादःतां अवदत्, "मौनं कुरु।"
28 सःपुरुषःगदं गन्तुं काष्ठं कृत्वा हेदादं गदस्य उपरि बद्धुं रज्जुं आच्छादनं च दातुं प्रार्थितवान्।
29 हेदादःतं प्राह, किं वदसि? स तम् अवदत् , यद् त्वया गृहे तस्य परिचर्यायै निगूढं कृतं विविधवर्णनिर्मितं रज्जुं, आच्छादनं च मम प्रभो दास्यसि।
30 हेदादःतं पुरुषं प्रत्युवाच, "एषा तव स्वप्नस्य व्याख्या, त्वया दृष्टा रज्जुः तव आयुः रज्जुवत् दीर्घःभविष्यति, सर्ववर्णवर्णयुक्तं आवरणं दृष्ट्वा, तव द्राक्षाक्षेत्रं भविष्यति यस्मिन् त्वं सर्वफलवृक्षान् रोपयिष्यसि।
31 स पथिकःप्रत्युवाच, न तथा भगवन्, यतःअहं त्वां रज्जुं, भिन्नवर्णैः युक्तं आच्छादनं च दत्त्वा जागरितःआसम्, यत् त्वया मम कृते गदं उद्धृतं कृतम्। हेदादः प्रत्युवाच, "ननु मया त्वां स्वप्नस्य व्याख्या कथिता, सत्स्वप्नःच अस्ति, तस्य व्याख्या एषा।
32 मनुष्यपुत्राः स्वप्नानां व्याख्यानार्थं मम कार्याणि चत्वारि रजतखण्डानि ददति, तव केवलं त्रीणि रजतखण्डानि प्रार्थयामि।
33 सःपुरुषःहेदादस्य वचनं श्रुत्वा क्रुद्धः सन् कटुतया क्रन्दितवान्, ततः सः हेदादं सदोमनगरस्य न्यायाधीशस्य सेराकस्य समीपं नीतवान्।
34 तदा सःपुरुषःन्यायाधीशस्य सेराकस्य समक्षं स्वपक्षं स्थापयति स्म, तदा हेदादः अवदत्, "न एवम्, किन्तु एवं विषयः अस्ति। न्यायाधीशः पथिकं अवदत्, "एषः हेदादः त्वां सत्यं वदति, यतः सः स्वप्नानां सम्यक् व्याख्यानार्थं नगरेषु प्रसिद्धःअस्ति।"
35 सःपुरुषःन्यायाधीशस्य वचनं श्रुत्वा आक्रोशितवान्, सःअवदत्, "न एवम् मम प्रभो, यतःयस्मिन् दिने अहं तस्मै गदस्य उपरि स्थितं रज्जुं, आच्छादनं च दत्तवान्, यत् तान् स्वगृहे स्थापयितुं शक्नोति। तौ न्यायाधीशस्य पुरतः विवादं कृतवन्तौ, एकः एवं प्रसङ्ग; अपरः अन्यथा वदन्।
36 हेदादःतं पुरुषं अवदत्, "स्वप्नानां व्याख्यानार्थं मम कृते चत्वारि रजतखण्डानि ददातु। अहं किमपि भत्तां न करिष्यामि; चतुर्णां भोजनानां व्ययं च मे देहि यत् त्वं मम गृहे खादितवान्।

37 सः पुरुषः हेदादम् अवदत्, "अहं तव गृहे यत् खादितवान् तस्य मूल्यं त्वां दास्यामि, केवलं त्वया गृहे यत् रज्जुः आच्छादनं च निगूढं तत् मम कृते ददातु।"
38 हेदादः न्यायाधीशस्य समक्षं प्रत्युवाच, "किं मया तव स्वप्नस्य अर्थः न कथितः? रज्जुः तव दिवसाः रज्जुवत् दीर्घाः भविष्यन्ति इति अर्थः; आच्छादनं च यत् भवतः द्राक्षाक्षेत्रं भविष्यति यस्मिन् त्वं सर्वविधफलवृक्षान् रोपयसि।
39 एषा तव स्वप्नस्य सम्यक् व्याख्या, इदानीं क्षतिपूर्तिरूपेण मया याच्यमाणानि चत्वारि रजतखण्डानि ददातु, यतः अहं त्वां न अनुदानं करिष्यामि।
40 सः पुरुषः हेदादस्य वचनं श्रुत्वा क्रन्दितवान्, तौ न्यायाधीशस्य समक्षं कलहं कृतवन्तौ, न्यायाधीशः स्वसेवकान् आज्ञां दत्त्वा तान् गृहात् शीघ्रं निष्कासितवान्।
41 सदोमनगरस्य जनाः तान् श्रुत्वा न्यायाधीशात् कलहं कुर्वन्तः गतवन्तः; तेषां परितःसमागत्य परदेशीयं प्रति उद्घोषयन् तं नगरात् त्वरितरूपेण निष्कासितवान्।
42 सः पुरुषः शोचन् रोदन् च कटुतापूर्वकं गदस्य उपरि यात्रां कृतवान्।
43 सःगच्छन् सदोमनगरे यत् घटितं तत् दृष्ट्वा रोदिति स्म।

अध्याय 19

1 सदोमनगरेषु चत्वारि न्यायाधीशाः चत्वारि नगराणि आसन्, तेषां नामानि आसन्, सदोमनगरे सेराक्, अमोरानगरे शार्काद्, अदमानगरे जबनाक्, जबबोयिमनगरे मेनोन्।
2 एलीजर् अब्राहमस्य सेवकःतान् भिन्नानि नामानि प्रयुक्तवान्, ततः सः सेराकं शक्रं, शार्कडं शक्रूरा, जेबनाकं केजोबिम्, मेनोन् च मत्ज्लोडिन् इति परिवर्तयति स्म।
3 सदोम-अमोरा-देशयोः चतुर्णां न्यायाधीशानां इच्छया नगरानां वीथिषु शय्याः स्थापिता; यदि कश्चित् एतेषु स्थानेषु आगच्छति तर्हि ते तं गृहीत्वा स्वशयेषु एकस्मिन् नीत्वा बलात् तेषु शयनं कुर्वन्ति स्म।
4 तस्य शयनसमये त्रयःजनाःतस्य शिरसि त्रयःच पादयोःस्थित्वा तं शय्यायाः दीर्घतायाः मापनं कुर्वन्ति स्म, यदि सः पुरुषः शय्यायाः अपेक्षया न्यूनः भवति स्म तर्हि एते षट् जनाः तं प्रत्येकं अन्ते प्रसारयन्ति स्म, यदा सः तान् आह्वयति स्म तदा ते तस्मै उत्तरं न ददति स्म।
5 यदि सः शयनापेक्षया दीर्घतरः स्यात् तर्हि ते शय्यायाः पार्श्वद्वयं प्रत्येकं अन्ते एकत्र आकर्षयन्ति स्म, यावत् सः मनुष्यः मृत्युद्वाराणि न प्राप्नोति।
6 यदि सःतान् क्रन्दति स्म, तर्हि ते तस्मै प्रत्युवाच, "अस्माकं देशे आगच्छन्तं पुरुषं एवं भविष्यति।"
7 सदोमनगरेषु जनैःकृतं सर्वं श्रुत्वा ते तत्र आगन्तुं निवृत्ताः।
8 यदा कश्चन दरिद्रःतेषां भूमिं आगच्छति स्म तदा ते तस्मै रजतं सुवर्णं च दत्त्वा समग्रनगरे घोषणं कुर्वन्ति स्म यत् तस्मै रोटिकायाः एकं खण्डं अपि न दास्यन्ति, यदि च परदेशीयःकेचन दिवसाःतत्र तिष्ठति, रोटिकायाःएकं खण्डं न प्राप्य क्षुधायाःकारणेन म्रियते स्म, तर्हि तस्य मृत्योःसमये नगरस्य सर्वे जनाःआगत्य स्वस्य दत्तं रजतं सुवर्णं च गृह्णन्ति स्म।
9 ये जनाःतस्मै दत्तं रजतं सुवर्णं वा ज्ञातुं शक्नुवन्ति स्म, ते तत् पुनः गृहीतवन्तः; तस्य मृत्योःसमये ते तस्य वस्त्राणि अपि उद्धृत्य तेषु युद्धं कुर्वन्ति स्म, यः प्रतिवेशिनः उपरि विजयी आसीत् सः तान् गृहीतवान्।
10 ततःपरं ते तं वह्य मरुभूमिषु केषुचित् गुल्मेषु अधःदफनयन्ति स्म। तथा तेषां समीपं गत्वा यःकश्चित् स्वदेशे मृतःसःसर्वान् दिनानि कुर्वन्ति स्म।
11 कालान्तरे सारा एलीएजरं सदोमनगरं प्रेषितवती यत् सःलूतस्य दर्शनार्थं तस्य कल्याणं च पृच्छतु।
12 एलीएजरः सदोमनगरं गत्वा सदोमनगरस्य एकं पुरुषं परदेशीयेन सह युद्धं कुर्वन्तं मिलितवान्, सदोमनगरस्य पुरुषःतस्य दरिद्रस्य सर्वाणि वस्त्राणि उद्धृत्य गतः।
13 अयं दरिद्रः सदोम-नगरस्य पुरुषेण यत् कृतं तस्य कारणात् एलिएजरं प्रति आक्रोशं कृत्वा तस्य अनुग्रहं याचितवान्।
14 स तम् अब्रवीत्, "तव भूमिम् आगतस्य दरिद्रस्य प्रति त्वं किमर्थम् एवं करोषि?
15 सदोमनगरस्य पुरुषःएलीएजरं प्रत्युवाच, "किम् अयं तव भ्राता वा सदोमनगरस्य जनाः त्वां न्यायाधीशं कृतवन्तः यत् त्वं अस्य पुरुषस्य विषये वदसि?
16 एलीएजरःसदोमनगरस्य पुरुषेण सह तस्य दरिद्रस्य कारणात् विवादं कृतवान्, एलीएजरः सदोमनगरस्य पुरुषात् दरिद्रस्य वस्त्रं प्राप्तुं समीपं गतः; तदा सःशीघ्रं गत्वा एलिजेजरस्य ललाटे शिलायाः प्रहारं कृतवान्।
17 एलीएजरस्य ललाटात् रक्तं प्रचुरं प्रवहति स्म, तत् रक्तं दृष्ट्वा सः एलीएजरं गृहीत्वा अवदत्, "तव ललाटे यत् दुष्टं रक्तं त्वां मुक्तवान् इति मम भारं ददातु, यतः अस्माकं देशे एतादृशः प्रथा, नियमःच अस्ति।
18 एलीजर् तम् अवदत् , त्वया मां क्षतिं कृत्वा तव भारं दातुम् आग्रहः कृतः। एलीएजरः सदोमनगरस्य पुरुषस्य वचनं न श्रोतुम् इच्छति स्म।
19 सः पुरुषः एलीएजरं गृहीत्वा न्यायार्थं सदोमस्य न्यायाधीशस्य शक्रस्य समीपं नीतवान्।
20 तदा सःपुरुषःन्यायाधीशं अवदत्, "अहं त्वां प्रार्थयामि मम प्रभो, एषःमनुष्यःएवं कृतवान् यतःमया तं शिलाया प्रहारःकृतःयत् तस्य ललाटात् रक्तं प्रवहति स्म, सःमम भारं दातुं न इच्छति।
21 न्यायाधीशःएलीएजरं अवदत्, "अयं मनुष्यःत्वां प्रति सत्यं वदति, तस्मै तस्य वेतनं ददातु, यतःअस्माकं देशे एतादृशः प्रथा अस्ति। एलियजेर् न्यायाधीशस्य वचनं श्रुत्वा शिलाम् उत्थाप्य न्यायाधीशं प्रहृत्य शिला तस्य ललाटे आहत; न्यायाधीशस्य ललाटात् रक्तं प्रचुरं प्रवहति स्म, एलिजेर् अवदत्, यदि भवतः देशे एषा प्रथा अस्ति तर्हि त्वम् अस्य मनुष्यस्य कृते यत् दातव्यं तत् ददातु, यतः एषःभवतःनिर्णयःअभवत्, तर्हि त्वया एव तत् निर्धारितम्।
22 एलीएजरः सदोमनगरस्य पुरुषं न्यायाधीशस्य समीपे त्यक्त्वा गतः।
23 यदा एलामराजाःसदोमराजैःसह युद्धं कृतवन्तःतदा एलामराजाः सदोमस्य सर्वाणि सम्पत्तिं गृहीत्वा लूटं तस्य सम्पत्तिं च बद्धवन्तः; अब्राहमं च कथितं सति सः गत्वा एलामराजैः सह युद्धं कृतवान्, तेषां हस्तात् लोटस्य सर्वाणि सम्पत्तिं सदोमस्य सम्पत्तिं च पुनः प्राप्तवान्।
24 तस्मिन् समये लूतस्य पत्नी तस्मै कन्या जनयति स्म, ततः सः तस्याः नाम पल्तिथ् इति आह्वयत्, "यतो हि परमेश्वरः तं तस्य सर्वपरिवारं च एलामराजेभ्यः मुक्तवान्। ततः लूतस्य पुत्री पल्तिथः वर्धितः; सदोमनगरस्य एकःपुरुषःतां भार्यारूपेण गृहीतवान्।

25 ततः कश्चित् दरिद्रः परिपालनार्थं नगरं आगत्य सः केनचित् दिनानि नगरे एव स्थितवान्, सदोमनगरस्य सर्वे जनाः स्वप्रथायाः घोषणां कृतवन्तः यत् अस्य मनुष्यस्य भोजनार्थं रोटिकायाः एकं खण्डं न दातव्यम्, यावत् सः मृतः पृथिव्यां न पातितवान्, ते च एवम् अकरोत्।
26 लूतस्य कन्या पल्तिथः एतत् पुरुषं क्षुधार्तं वीथिषु शयानं दृष्टवती, तस्य जीवितस्य कृते कोऽपि किमपि न दास्यति स्म, सः मृत्योः समीपे एव आसीत्।
27 तस्याः आत्मा तस्य पुरुषस्य विषये दयां पूरितः अभवत्, ततः सा तं बहुदिनानि यावत् गुप्तरूपेण रोटिकां भोजयति स्म, अतः अस्य पुरुषस्य आत्मा पुनः सजीवः अभवत्।
28 यतः सा जलं आनेतुं निर्गच्छति स्म तदा सा रोटिकां जलकुम्भे स्थापयति स्म, यदा सा दरिद्रः यस्मिन् स्थाने आसीत् तत् स्थानं प्राप्य कलशात् रोटिकां गृहीत्वा तस्मै खादितुं ददाति स्म। तथा सा बहुदिनानि अकरोत्।
29 सदोम-गमोरा-देशयोः सर्वे जनाः आश्चर्यचकिताः आसन् यत् एषः मनुष्यः कथं एतावता दिवसान् यावत् बुभुक्षां सहितुं शक्नोति।
30 ते परस्परं अवदन्, एतत् केवलं सः खादति, पिबति च भवितुम् अर्हति, यतः कश्चित् एतावता दिवसान् बुभुक्षां सहितुं वा जीवितुं वा न शक्नोति, तस्य मुखस्य अपि परिवर्तनं विना। त्रयः जनाः च यस्मिन् स्थाने दरिद्रः स्थितः आसीत्, तत्र निगूढाः अभवन्, यत् कः तस्मै भोजनाय रोटिकां आनयति स्म।
31 तस्मिन् दिने लूतस्य पुत्री पल्तिथः जलं आनेतुं निर्गतवती, सा च स्वस्य जलकुम्भे रोटिकां स्थापयित्वा दरिद्रस्य स्थाने जलं आकर्षितुं गता, सा च कलशात् रोटिकां बहिः निष्कास्य दरिद्राय दत्तवती, सः च खादितवान्।
32 ते त्रयः पुरुषाः पल्तिथः तस्य दरिद्रस्य कृते यत् कृतवान् तत् दृष्ट्वा तां अवदन्, तर्हि त्वमेव तस्य समर्थनं कृतवान् अतः सः न बुभुक्षितः; न च स्वरूपं परिवर्तितः; न च शेषवत् मृतः।
33 ते त्रयः पुरुषाः यत्र निगूढाः आसन् तस्मात् स्थानात् बहिः गत्वा पल्तिथं तस्य दरिद्रस्य हस्ते या रोटिकां च गृहीतवन्तः।
34 ते पल्तिथं गृहीत्वा न्यायाधीशानां समक्षं नीत्वा तान् अवदन्, सा एवम् अकरोत्, सा एव दरिद्राय रोटिकां प्रदत्तवती, अतः सः एतावत्कालं यावत् न मृतः। अतः अधुना अस्याः स्त्रियाः अस्माकं नियमस्य उल्लङ्घनस्य दण्डः कथयतु।
35 सदोम-गमोरा-जनाः समागत्य नगरस्य वीथिकायां अग्निं प्रज्वाल्य तां स्त्रियं गृहीत्वा अग्नौ क्षिप्तवन्तः; सा च भस्मभूता अभवत्।
36 अद्मा-नगरे एकां स्त्रियं आसीत्, यया सह ते तत्सदृशं कृतवन्तः।
37 यतः कश्चन पथिकः प्रातकाले गृहं गन्तुम् अभिप्रायेन सर्वाम् रात्रौ तत्र स्थातुं आदमानगरं आगतः; सः युवतीयाः पितुः गृहस्य द्वारस्य विपरीतभागे उपविष्टवान्, यथा सूर्यः तत् स्थानं प्राप्य अस्तं गतः। सा युवती तं गृहद्वारे उपविष्टं दृष्टवती।
38 ततः सः तां जलपानं याचितवान्, सा च तम् अवदत्, त्वं कोऽसि? स च तां अवदत्, अहम् अद्य मार्गे गच्छन् सूर्यास्तसमये अत्र आगतः; अतः अहं सर्वाम् रात्रौ अत्र तिष्ठामि, प्रातकाले च प्रातः उत्थाय यात्रां करिष्यामि।
39 ततः सा युवती गृहं प्रविश्य तस्य पुरुषस्य भोजनाय पिबितुं च रोटिकां जलं च आनयत्।
40 अदमा-नगरस्य जनानां कृते एतत् प्रकरणं ज्ञातम्, ते च तां युवतीं न्यायाधीशानां समक्षं नीतवन्तः; येन ते एतस्मात् कार्येण तस्याः न्यायं कुर्वन्तु।
41 न्यायाधीशः अवदत्, "अस्माकं नियमस्य उल्लङ्घनस्य कारणात् अस्याः स्त्रियाः मृत्युन्यायः भवितव्यः; अतः तस्याः विषये एषः एव निर्णयः।"
42 तेषु नगरेषु जनाः समागत्य तां युवतीं बहिः आनयित्वा न्यायाधीशस्य आज्ञानुसारं शिरसा पादपर्यन्तं मधुना अभिषिक्तवन्तः; तदानीन्तनानां छत्रेषु स्थितानां भृङ्गसमूहस्य पुरतः स्थापयित्वा भृङ्गाः तस्याः उपरि उड्डीय तस्याः सर्वं शरीरं प्रफुल्लितं इति दृष्टवन्तः।
43 सा युवती भृङ्गानाम् कारणात् क्रन्दति स्म, किन्तु तां कोऽपि न अवलोकितवान्, न च दयां कृतवान्, तस्याः आक्रोशः स्वर्गम् आरुह्य।
44 सदोमनगरेषु एतस्मिन् सर्वेषु कार्येषु च प्रभुः क्रुद्धः अभवत्, यतः तेषां प्रचुरभोजनं, तेषु शान्तिः च आसीत्, तथापि निर्धनानाम्, अभाविनां च पोषणं कर्तुं न शक्नुवन्, तेषु दिनेषु तेषां दुष्कृतानि पापानि च भगवतः समक्षं महत् अभवन्।
45 ततः परमेश् वरः अब्राहमस् य गृहम् आगतौ स् वर्गदूतौ सदोमस् य नगरान् च नाशयितुं प्रेषितवान्।
46 ततः परं स्वर्गदूताः अब्राहमस्य तंबूद्वारात् उत्थाय सायंकाले सदोमनगरं प्राप्तवन्तः; तदा लूतः सदोमद्वारे उपविष्टः आसीत्, तान् दृष्ट्वा सः तान् दृष्ट्वा उत्थाय तेषां सङ्गमे उत्थाय भूमौ प्रणामम् अकरोत्।
47 ततः सः तान् बहु निपीड्य स्वगृहे आनयत्, तेषां खादितानि आहारपदार्थानि च दत्त्वा ते सर्वाम् रात्रौ तस्य गृहे एव निवसन्ति स्म।
48 ततः स्वर्गदूताः लोटम् अवदन्, उत्तिष्ठ, त्वं च तव सर्वेऽपि च अस्मात् स्थानात् निर्गच्छ, मा भूत् त्वं अस्य नगरस्य अधर्मेण नश्यति, यतः प्रभुः एतत् स्थानं नाशयिष्यति।
49 स्वर्गदूताः लोटस्य हस्तं तस्य भार्यायाः हस्तं च तस्य सन्तानहस्तं तस्य सर्वाणि हस्तानि च गृहीत्वा तं बहिः नीत्वा नगरेभ्यः बहिः स्थापितवन्तः।
50 ते लोटम् अवदन्, "तव प्राणान् त्यक्त्वा पलायस्व, सः च तस्य सर्वाणि वस्तूनि च पलायितवान्।"
51 ततः परमेश् वरः सदोम-गमोरा-नगरयोः सर्वेषु नगरेषु च स्वर्गात् भगवतः गन्धकं अग्निं च वर्षितवान्।
52 सः एतानि नगराणि, सर्वाणि समतलं, सर्वान् नगरनिवासिनः भूमौ वर्धितानि च पातितवान्। ततः लूतस्य पत्नी आदो नगराणां विनाशं द्रष्टुं पश्चात् पश्यति स्म, यतः सदोमनगरे स्थितानां स्वकन्यानां विषये तस्याः दया अभवत्, यतः ते तया सह न गतवन्तः।
53 सा पश्चात् पश्यन्ती लवणस्तम्भः अभवत्, अद्यपर्यन्तं तत्रैव अस्ति।
54 तस्मिन् स्थाने स्थिताः वृषभाः नित्यं लवणं पादान्तपर्यन्तं लेहयन्ति स्म, प्रातकाले च पुनः वसन्तं भवति स्म, पुनः अद्यपर्यन्तं लेहयन्ति स्म।
55 लोटः तस्य सह अवशिष्टौ कन्याद्वयं च पलाय्य अदुल्लमगुहायां पलायितौ, तत्र किञ्चित्कालं यावत् स्थितवन्तौ।
56 अब्राहमः प्रातकाले सदोमनगरेषु किं कृतं तत् द्रष्टुं उत्थितः। सः नगराणां धूमं भट्ट्याः धूमवत् ऊर्ध्वं गच्छन्तं दृष्ट्वा दृष्टवान्।
57 लोटः तस्य कन्याद्वयं च गुहायां स्थित्वा स्वपितरं मद्यपानं कृत्वा तस्य सह शयनं कृतवन्तः यतः ते अवदन् यत् पृथिव्यां तेभ्यः बीजं उत्थापयितुं कोऽपि मनुष्यः नास्ति यतः ते मन्यन्ते यत् तेभ्यः सर्व्वपृथिवी नष्टा अभवत्।

58 तौ पित्रा सह शयनं कृत्वा गर्भधारणं कृत्वा पुत्रान् जनयन्तौ, प्रथमजा स्वपुत्रस्य मोआबस्य नाम आहूय कथयति स्म, "मम पितुः कृते अहं तं गर्भवती। सःअद्यपर्यन्तं मोआबीजनानाम् पिता अस्ति।
59 कनिष्ठा अपि स्वपुत्रं बेनामी इति आह्वयत्। सः अद्यपर्यन्तं अम्मोनसन्ततिनां पिता अस्ति।
60 ततः परं लोटः तस्य कन्याद्वयेन सह ततः गत्वा सः स्वकन्याभ्यां पुत्रैः सह यरदननद्याः परे निवसति स्म, लूतस्य पुत्राः च वर्धिता; ते गत्वा कनानदेशात् स्वपत्नीः गृहीतवन्त; तेषां सन्तानं जातम्, ते च फलं प्राप्य बहुवृद्धाःअभवन्।

अध्याय 20

1 तस्मिन् काले अब्राहमः मम्रे-प्रदेशात् प्रस्थानम् अकरोत्, सः पलिष्टीनां देशं गत्वा गेरार्-नगरे निवसति स्म। अब्राहमस्य कनानदेशे पञ्चविंशतिवर्षे, अब्राहमस्य जीवनस्य शतमे वर्षे च सः पलिष्टीयदेशे गेरारनगरं प्राप्तवान्।
2 ते भूमिं प्रविश्य सः स्वपत्न्या साराम् अवदत्, "यत् त्वां पृच्छति, तस्मै त्वं मम भगिनी इति वद, येन वयं देशवासिनां दुष्टात् मुक्ताः भवेम।"
3 अब्राहमः पलिष्टीयदेशे निवसन् पलिष्टीनां राजा अबीमेलेकस्य दासाःसारा अतीव सुन्दरी इति दृष्ट्वा अब्राहमं तस्याःविषये पृष्टवन्तः तदा सःअवदत्, सा मम भगिनी अस्ति।
4 अबीमेलेकस्य सेवकाः अबीमेलेकस्य समीपं गतवन्त; "कनानदेशात् कश्चन पुरुषः तस्मिन् देशे निवसितुं आगत; तस्य भगिनी अतीव सुन्दरी अस्ति।
5 अबीमेलेकः तस्य सेवकानां वचनं श्रुत्वा ये सारां स्तुवन्, अबीमेलेकःस्वसञ्चारकान् प्रेषयित्वा ते सारां राज्ञःसमीपं नीतवन्तः।
6 सारा अबीमेलेकस्य गृहम् आगत्य राजा सारा सुन्दरीम् अपश्यत्, सा तं बहु प्रसन्नं कृतवती।
7 ततः सः तां समीपं गत्वा ताम् अवदत्, "येन सह त्वं अस्माकं भूमिम् आगतवान्, सःतव पुरुषःकिम्? सारा च उत्तरं दत्त्वा अवदत् यत् सःमम भ्राता अस्ति, वयं च कनानदेशात् यत्र यत्र स्थानं प्राप्नुमः तत्र तत्र निवसितुं आगताः।
8 अबीमेलेकःसाराम् अवदत्, पश्य मम भूमिः भवतः पुरतः अस्ति, तव भ्रातरं भवतः रोचमानं भागे अस्य भूमिस्य कस्मिन् अपि भागे स्थापय, तव भ्राता इति कारणतः सर्वेभ्यः देशस्य जनानां उपरि तं उन्नयनं, उन्नयनं च अस्माकं कर्तव्यं भविष्यति।
9 अबीमेलेकःअब्राहमम् आहूय प्रेषितवान्, अब्राहमःअबीमेलेकस्य समीपम् आगतः।
10 अबीमेलेकःअब्राहमम् अवदत्, पश्य मया आदेशःदत्तःयत् तव भगिन्या सारा इत्यस्याः कारणात् त्वं यथा इच्छसि तथा गौरवं प्राप्स्यसि।
11 अब्राहमः राजातः निर्गतवान्, राज्ञः उपहाराः तस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
12 यथा सायंकाले मनुष्याणां विश्रामार्थं शयनात् पूर्वं राजा स्वसिंहासनं उपविष्टःआसीत्, तस्य उपरि गभीरा निद्रा अभवत्, सः सिंहासने शयनं कृत्वा प्रातःयावत् सुप्तवान्।
13 सःस्वप्ने दृष्टवान् यत् भगवतःएकः दूतःखड्गहस्ते गृहीत्वा तस्य समीपम् आगत; सः दूतः अबीमेलेकस्य उपरि स्थित्वा तं खड्गेन वधं कर्तुम् इच्छति स्म, राजा स्वप्ने भयभीतःभूत्वा स्वर्गदूतं अवदत्, "मया त्वयि किं पापं कृतम् यत् त्वं खड्गेन मां हन्तुम् आगच्छसि?
14 ततः परं दूतः अबीमेलेकं प्रत्युवाच, पश्य, या स्त्रियं श्वः रात्रौ स्वगृहं नीतवती, तस्याः कारणात् त्वं म्रियसे, यतः सा विवाहिता स्त्रिया; तव गृहम् आगता अब्राहमस्य पत्नी अस्ति। अतः इदानीं तं पुरुषं तस्य पत्नीं प्रत्यागच्छ, यतः सा तस्य भार्या अस्ति; न च तां प्रत्यागच्छेत्, ज्ञातव्यं यत् त्वं भवद्भिःसर्वैःच अवश्यमेव म्रियसे।
15 तस्याः रात्रौ पलिष्टीनां देशे महती आक्रोशः अभवत्, तत्रवासिनः एकस्य पुरुषस्य आकृतिं दृष्टवन्तःयत् सःखड्गहस्तेन आकृष्यमाणः आसीत्, सःच देशवासिनां खड्गेन प्रहारं कृतवान्, आम् सः तान् प्रहारं कुर्वन् आसीत्।
16 तस्याः रात्रौ परमेश् वरस् य दूतः समस्तं पलिश् तीदेशं प्रहारं कृतवान् , ततःपरं प्रातःकाले च महती भ्रमः अभवत् ।
17 अबीमेलेकेन गृहीतायाः अब्राहमस्य पत्नी सारा इत्यस्याः कारणात् प्रत्येकं गर्भः सर्वः गर्भः निमीलितः आसीत्, तेषां उपरि भगवतःहस्तःआसीत्।
18 प्रातःकाले अबीमेलकः भयभीतः भ्रान्त्या च महता भयेन उत्थाय स्वसेवकान् आहूय स्वस्वप्नं तान् कथितवान्, जनाः च बहु भीताः अभवन्।
19 एकः पुरुषः राज्ञः दासानाम् मध्ये स्थितः राजानं प्रत्युवाच, हे सार्वभौमराज, एतां स्त्रियं तस्याःपतिं प्रति पुनःप्रदातु, यतःसःतस्याः पतिः अस्ति, यतः एषः मिस्रदेशम् आगत्य मिस्रराजस्य अपि तथैव अभवत्।
20 सः स्वपत्न्याः विषये अवदत्, "सा मम भगिनी अस्ति, यतः सः यस्मिन् देशे परदेशीयः अस्ति, तस्मिन् देशे निवसितुं आगत्य तस्य एतादृशःप्रकारःभवति।
21 ततःफारो प्रेष्य एतां स्त्रियं भार्यारूपेण गृहीतवान्, ततःपरमेश् वरःतस् य उपरि दुःखदःव्याधिःआनयत् यावत् सःस् त्रीं भर्तुःसमीपं न प्रत्यागच्छत्।
22 अतःहे सार्वभौमराज, श्वः रात्रौ सर्वस्य देशस्य किं जातम्, यतः अतीव महती विस्मय; महती पीडा, शोकः च अभवत्, अतः वयं जानीमःयत् त्वया गृहीतायाःस्त्रियाःकारणात् अभवत्।
23 अतः इदानीं एतां स्त्रियं भर्तुः समीपं स्थापयतु, मा भूत् मिस्रराजस्य फारोःतस्य प्रजानां च इव अस्मासु अपि न म्रियमाणाः। अबीमेलेकः त्वरितम् आहूय साराम् आहूतवान्, सा च तस्य पुरतः आगता, सःअब्राहमम् आहूतवान्, सःच तस्य पुरतःआगतः।
24 अबीमेलेकःतान् अवदत् , "भवता भ्राता भगिनी च इति वदन् किं कार्यं कृत्वा अहम् एतां स्त्रियं भार्यारूपेण गृहीतवान्?
25 अब्राहमः अवदत्, "यतो हि अहं मम भार्यायाः कारणात् मृत्युं प्राप्नुयाम् इति चिन्तितवान्। अबीमेलेकः मेष-पशु; दास-दासी-दासी-सहस्राणि च रजत-खण्डानि च गृहीत्वा अब्राहमाय तानि अब्राहमाय दत्त्वा सारां तस्य समीपं प्रत्यागच्छत्।
26 अबीमेलेकःअब्राहमम् अवदत्, "पश्यतु समस्तदेशः भवतःपुरतः अस्ति, यत्र यत्र त्वं इच्छसि तत्र तत्र निवसतु।"
27 अब्राहमः तस्य पत्नी सारा च राज्ञः समक्षात् गौरवपूर्वकं आदरपूर्वकं च निर्गत्य गेरारे देशे निवसतः।
28 ततः परं सर्वेऽपि पलिष्टीयदेशवासिनः राज्ञः सेवकाः च अद्यापि दुःखिताःआसन्।
29 अबीमेलेकः अब्राहमम् आहूय प्रेषितवान् यत्, "अधुना भवतः दासानाम् कृते भवतः परमेश् वरं प्रार्थय, येन सः अस् माकं मध्ये एतत् मृत् युं दूरं करोतु।"
30 अब्राहमः अबीमेलेकस्य प्रजानां च कारणात् प्रार्थनां कृतवान्, ततःपरमेश् वरः अब्राहमस्य प्रार्थनां श्रुत्वा अबीमेलेकं तस्य सर्वान् प्रजान् च चिकित्सितवान्।

अध्याय 21

1 तस्मिन् काले अब्राहमस्य गेरार्-नगरे पलिष्टीनां देशे निवसन् एकवर्षचतुर्मासानां अन्ते परमेश् वरः साराम् आगतवान्, ततः परमेश् वरः तां स्मरणं कृतवान्, सा गर्भवती अब्राहमस् य पुत्रं जनयति स्म।
2 अब्राहमः तस्य पुत्रस्य यः पुत्रः जात; तस्य नाम इसहाकम् आहूतवान्।
3 अब्राहमः अष्टदिनानां वयसि स्वपुत्रं इसहाकस्य खतनां कृतवान् यथा परमेश् वरः अब्राहमस् य वंशजं कर्तुम् आज्ञापितवान् । यदा इसहाकःतेषां जन्म प्राप्नोत् तदा अब्राहमःशतं, सारा च नवति वर्षीयः आसीत्।
4 बालकः वृद्धः सन् दुग्धविच्छेदनं कृतवान्, तस्मिन् दिने अब्राहमः महतीं भोज्यम् अकरोत्।
5 शेमः एबरः च देशस्य सर्वे महाजना; पलिष्टीनां राजा अबीमेलेक; तस्य सेवकाः च, तस्य सेनापतिः फिकोलः च, अब्राहमः स्वपुत्रस्य इसहाकस्य दुग्धविच्छेदनदिने यत् पर्वं कृतवान् तस्मिन् उत्सवे खादितुम्, पिबितुं च आनन्दं कर्तुं च आगतवन्तः।
6 अब्राहमस्य पिता तेरहःतस्य भ्राता नाहोरःच तेषां सर्वे च हारानतः आगतवन्तः यतः ते सारायाः पुत्रः जातः इति श्रुत्वा बहु आनन्दिताः अभवन्।
7 ते अब्राहमस्य समीपं आगत्य इसहाकस्य दुग्धविच्छेदनदिने अब्राहमःयत् पर्वं कृतवान् तस्मिन् उत्सवे खादितवन्तःपिबन्तःच।
8 तेरहःनाहोरःच अब्राहमेन सह आनन्दितौ, तेन सह पलिष्टीयदेशे बहुदिनानि स्थितवन्तौ।
9 तस्मिन् समये अब्राहमस्य पुत्रस्य इसहाकस्य जन्मनः प्रथमवर्षे रेवपुत्रःसेरुग् मृतः।
10 सेरुगस्य सर्वे दिवसाःद्विशतं नवत्रिंशत् वर्षाणि अभवन्, ततःसः मृतः।
11 तेषु दिनेषु अब्राहमस्य पुत्रः इस्माइलः प्रौढः अभवत्। सः चतुर्दशवर्षीयः आसीत् यदा सारा अब्राहमस्य कृते इसहाकं जनयति स्म।
12 परमेश् वरःअब्राहमस् य पुत्रस् य इश् माएलस् य सह आसीत्, सःवृद्धःअभवत्, सःधनुषःप्रयोगं शिक्षितवान्, धनुर्धारी च अभवत्।
13 इसहाकः पञ्चवर्षीयः सन् इस्माइलेन सह तंबूद्वारे उपविष्टः आसीत्।
14 इस्माइलः इसहाकस्य समीपम् आगत्य तस्य विपरीतभागे उपविष्ट; सःधनुःआकृष्य तस्मिन् बाणं स्थापयित्वा इसहाकस्य वधं कर्तुम् इच्छति स्म।
15 सारा इश्माएलः स्वपुत्रस्य इसहाकस्य प्रति यत् कार्यं कर्तुम् इच्छति स्म तत् दृष्ट्वा तस्याःपुत्रस्य कारणेन अतीव दुखिता अभवत्, ततः सा अब्राहमम् आहूय तस्मै अवदत्, "एतां दासीं तस्याः पुत्रं च बहिः निष्कासयतु, यतः तस्याः पुत्रः मम पुत्रेण सह उत्तराधिकारी न भविष्यति, यतःसःअद्य तस्य प्रति एतादृशं कर्तुम् इच्छति स्म।
16 अब्राहमः सारायाः वाणीं श्रुत्वा प्रातकाले उत्थाय हागाराय दत्तं द्वादश रोटिकां जलपुटं च गृहीत्वा तां पुत्रेण सह प्रेषितवान्, हागारः स्वपुत्रेण सह प्रान्तरं गत; ते प्रान्तरनिवासिभिः सह पारानप्रान्तरे निवसन्ति स्म, इश्माएलःच धनुर्धरःआसीत्, सःतस्मिन् निवसति स्म प्रान्तरं दीर्घकालं यावत्।
17 ततः परं सः मातुः सह मिस्रदेशं गत्वा तत्र निवसति स्म, ततः हागारःमिस्रदेशात् स्वपुत्रस्य कृते भार्याम् अङ्गीकृतवान्, तस्याःनाम मेरिबा इति।
18 इस्माइलस्य पत्नी गर्भवती भूत्वा चत्वारः पुत्राः द्वौ कन्याः च जनितवती, ततःपरं इस्माइलःमाता च तस्य भार्या बालकाःच प्रान्तरं गत्वा प्रान्तरं प्रत्यागतवन्तौ।
19 ते यस्मिन् प्रान्तरे निवसन्ति स्म, तस्मिन् प्रान्तरे तंबूं कृत्वा मासिकं प्रतिवर्षं च विश्रामं कुर्वन्ति स्म।
20 ततःपरमेश् वरःइस्माइलाय पितुःअब्राहमस् य कारणात् मेषान् गोपान् च तंबून् च दत्तवान् ।
21 इश्माएलः मरुभूमिषु तंबूषु च दीर्घकालं यावत् यात्रां कुर्वन् विश्रामं च कुर्वन् पितुःमुखं न दृष्टवान्।
22 ततःकिञ्चित्कालानन्तरं अब्राहमःस्वपत्न्या साराम् अवदत्, "अहं गत्वा मम पुत्रं इस्माइलं द्रक्ष्यामि, यतः मम तं द्रष्टुम् इच्छा अस्ति, यतःअहं तं बहुकालात् न दृष्टवान्।
23 अब्राहमः स्वस्य एकेन उष्ट्रेण आरुह्य स्वपुत्रं इस्माइलं अन्वेष्टुं प्रान्तरं गत; यतःसःश्रुतवान् यत् सःप्रान्तरे तंबूमध्ये निवसति।
24 अब्राहमःप्रान्तरं गत्वा मध्याह्नसमये इस्माइलस्य तंबूम् अगच्छत्, ततः सः इस्माइलस्य पत्नौ पृष्टवान्, तदा सः इस्माइलस्य पत्नीं स्वसन्ततिभिःसह तंबूमध्ये उपविष्टां दृष्टवान्, तस्याःपतिःतस्य माता च इस्माइलःतेषां सह नासीत्।
25 अब्राहमःइस्माइलस्य पत्नीं पृष्टवान्, "इश्माएलःकुत्र गत? सा च अवदत्, "सः मृगयायै क्षेत्रं गत; अब्राहमः अद्यापि उष्ट्रस्य उपरि आरुह्य आसीत्, यतःसःउष्ट्रात् न अवतरिष्यामि इति स्वपत्न्या सारा प्रति शपथं कृत्वा भूमौ न अवतरति।
26 अब्राहमःइस्माइलस्य पत्नीं अवदत्, "पुत्री, किञ्चित् जलं ददातु यत् अहं पिबामि, यतःअहं यात्रायाःश्रान्तःअस्मि।
27 इस्माइलस्य पत्नी अब्राहमम् अवदत्, "अस्माकं जलं न रोटिका च अस्ति, सा तंबूमध्ये उपविश्य अब्राहमं न अवलोकितवती, न च पृष्टवती यत् सःकोऽस्ति।
28 किन्तु सा तंबूमध्ये स्वसन्ततिं ताडयति स्म, तान् शापयति स्म, सा च स्वपतिं इस्माइलं शापं दत्त्वा तं निन्दति स्म, अब्राहमः इस्माइलस्य भार्यायाः स्वसन्ततिभ्यः वचनं श्रुत्वा सः अतीव क्रुद्धः अप्रसन्नःच अभवत्।
29 अब्राहमःतां स्त्रियं तंबूतःस्वसमीपं निर्गन्तुम् आहूतवान्, ततःसा अब्राहमस्य विपरीतम् आगत्य स्थितवती, यतः अब्राहमः अद्यापि उष्ट्रस्य उपरि आरुह्य आसीत्।
30 अब्राहमः इस्माइलस्य पत्नीं अवदत्, "यदा तव पतिः इस्माइलः गृहं प्रत्यागच्छति तदा तस्मै एतत् वचनं वदतु।
31 त्वां अन्वेष्टुं पलिष्टीयदेशात् एकः अतिवृद्धः पुरुषः अत्र आगत; तस्य स्वरूपं आकृतिःच एवं आसीत्। अहं तं न पृष्टवान् यत् सः कोऽस्ति, त्वां अत्र नास्ति इति दृष्ट्वा सःमां उक्तवान्, यदा तव पतिः इस्माइलः आगच्छति तदा तस्मै कथयतु यत् एषः पुरुषः गृहम् आगत्य त्वया अत्र स्थापितस्य तंबूस्य एतत् नखं विहाय तस्य स्थाने अन्यं नखं स्थापयतु।
32 अब्राहमःस्त्रियाःउपदेशं समाप्य सःउष्ट्रायाम् आरुह्य गृहं प्रति प्रस्थितवान्।
33 ततः परं इस्माइलः स्वमातुः सह अनुसरणात् आगत्य तंबूं प्रति प्रत्यागतवान्, तस्य भार्या च तम् उक्तवती।
34 त्वां अन्वेष्टुं पलिष्टीयदेशात् एकः अतिवृद्धः पुरुषः आगत; तस्य स्वरूपं आकृतिःच एवं आसीत्। अहं तं कोऽस्ति इति न पृष्टवान्, त्वां गृहे नास्ति इति दृष्ट्वा सः मां अवदत्, यदा तव पतिः गृहम्

आगच्छति तदा तं वद, इति वृद्धः वदति, त्वया अत्र स्थापितस्य तंबूस्य कीलकं दूरं कृत्वा तस्य स्थाने अन्यं नखं स्थापयतु।
35 इश्माएलः स्वपत्न्याः वचनं श्रुत्वा ज्ञातवान् यत् सः तस्य पिता अस्ति, तस्य भार्या तस्य आदरं न करोति।
36 इस्माइलःस्वपत्न्या सह उक्तं पितुःवचनं ज्ञात्वा इस्माइलःस्वपितुः वाणीं श्रुत्वा तां स्त्रियं त्यक्त्वा सा गता।
37 ततः परं इस्माइलः कनानदेशं गत्वा अन्यां भार्यां गृहीत्वा तां स्वतम्बूम् आनयत् यत्र सःतदा निवसति स्म।
38 वर्षत्रयस्य अन्ते अब्राहमः अवदत्, "अहं पुनः गत्वा मम पुत्रं इस्माइलं द्रक्ष्यामि, यतःअहं तं बहुकालात् न दृष्टवान्।"
39 सः उष्ट्रमारुह्य प्रान्तरं गत्वा मध्याह्नसमये इस्माइलस्य तंबूम् अगच्छत्।
40 ततः सः इस्माइलस्य पश्चात् पृष्टवान्, तस्य भार्या च तंबूतः बहिः आगत्य सा अवदत्, "सःअत्र नास्ति मम प्रभो, यतःसःक्षेत्रेषु मृगयायै उष्ट्राणां पोषणं कर्तुं च गत; तदा सा अब्राहमम् अवदत्, मम स्वामी तंबूमध्ये प्रविश्य एकं रोटिकां खादतु, यतः यात्रायाः कारणात् तव आत्मा क्लान्तःभवितुमर्हति।
41 अब्राहमःताम् अवदत्, अहं न स्थगयिष्यामि यतःअहं मम यात्रां कर्तुं त्वरितम् अस्मि, किन्तु किञ्चित् जलं पिबतु, यतः मम तृष्णा अस्ति। सा त्वरया तंबूं प्रति धावित्वा सा अब्राहमस्य कृते जलं रोटिकां च बहिः आनयत्, यत् सा तस्य पुरतः स्थापयित्वा तं खादितुम् आग्रहं कृतवती, सः खादित्वा पिबति स्म, तस्य हृदयं सान्त्वितं च सःस्वपुत्रं इस्माइलं आशीर्वादं दत्तवान्।
42 सःभोजनं समाप्तं कृत्वा भगवन्तं आशीर्वादं दत्त्वा इस्माइलस्य पत्नीं अवदत्, "यदा इश्माएलः गृहम् आगच्छति तदा तस्मै एतत् वचनं वदतु।
43 पलिष्टीयदेशात् एकः अतिवृद्धः पुरुषः अत्र आगत्य त्वां पृष्टवान्, त्वम् अत्र नासीत्। अहं च तस्मै रोटिकां जलं च बहिः आनयन् सः खादितवान् पिबति च तस्य हृदयं सान्त्वितम्।
44 तदा सः मम वचनं अवदत्, यदा तव पतिः इस्माइलः गृहम् आगच्छति तदा तं वदतु, "तव तंबूस्य कीलकं बहु उत्तमम् अस्ति, तत् तंबूतःमा दूरं कुरु।"
45 अब्राहमः तां स्त्रियं आज्ञां कृत्वा पलिष्टदेशं प्रति स्वगृहं प्रति अगच्छत्। यदा इस्माइलःस्वस्य तंबूम् आगतःतदा तस्य पत्नी हर्षेण प्रसन्नहृदयेन च तं मिलितुं निर्गतवती।
46 सा तम् अवदत्, "एकः वृद्धः पलिष्टीयदेशात् अत्र आगत; तस्य स्वरूपं च त्वां पृष्टवान्, त्वं च अत्र नासीत्, अतःअहं रोटिकां जलं च बहिःआनयम्, सःखादित्वा पिबति स्म, तस्य हृदयं च सान्त्वितम्।
47 सः मां एतत् वचनं अवदत्, "यदा तव पतिः इस्माइलः गृहम् आगच्छति तदा तं वदतु, "तव तंबूस्य कीलकं बहु उत्तमम् अस्ति, तदा तं तंबूतःदूरं मा स्थापयतु।"
48 इश्माएलः तस्य पिता इति ज्ञात्वा तस्य भार्या तस्य आदरं कृतवती इति ज्ञात्वा प्रभुःइस्माइलं आशीर्वादं दत्तवान्।

अध्याय 22

1 ततः इस्माइलः उत्थाय स्वपत्नीं स्वसन्ततिं च स्वपशवः च सर्वाणि वस्तूनि च आदाय ततःप्रस्थाय पलिष्टदेशे स्वपितुःसमीपं गतः।
2 अब्राहमः स्वपुत्रं इस्माइलं प्रति प्रथमभार्यायाः सह यत् कृतं तत् कथितवान्।
3 इस्माइलः तस्य सन्तानैः सह तस्मिन् देशे बहुदिनानि अब्राहमेन सह निवसति स्म, अब्राहमः पलिष्टीनां देशे चिरकालं यावत् निवसति स्म।
4 ततः परं दिवसाः वर्धमानाः षड्विंशतिवर्षं यावत् अभवन्, ततः परं अब्राहमः स्वसेवकैः सह सर्वैः च पलिष्टीयदेशात् दूरं गत्वा हेब्रोनस्य समीपं गत्वा तत्रैव स्थितवन्त; अब्राहमस्य दासाःजलकूपान् खनन्ति स्म, अब्राहमः तस्य सर्वे च जलस्य समीपे निवसन्ति स्म, पलिष्टीनां राजा अबीमेलकस्य च दासाः अब्राहमस्य सेवकाः देशसीमासु जलकूपान् खनितवन्तःइति समाचारं श्रुतवान्।
5 ते आगत्य अब्राहमस्य सेवकैः सह कलहं कृत्वा तेषां खनितस्य महान् कूपस्य अपहरणं कृतवन्तः।
6 पलिष्टीनां राजा अबीमेलेकः एतत् श्रुत्वा तस्य सेनापतिः फिकोलः तस्य विंशतिभिःपुरुषैःसह अब्राहमस्य समीपम् आगत्य अबीमेलेकः अब्राहमं स्वसेवकानां विषये उक्तवान्, अब्राहमः अबीमेलेकं भर्त्सितवान्, यस्य कूपस्य विषये तस्य सेवकाःतं लुण्ठितवन्तः।
7 अबीमेलेकः अब्राहमम् अवदत्, "यथा सर्व्वं पृथिवीं सृष्टवान् प्रभुः जीवति, मम सेवकाः तव दासानाम् उपरि यत् कार्यं कृतवन्तः तत् अद्यपर्यन्तं मया न श्रुतम्।
8 अब्राहमः सप्त मेषाः गृहीत्वा अबीमेलेकं दत्तवान्, "एतानि मम हस्तात् गृहाण, येन मम कृते एतत् कूपं खनितम् इति साक्ष्यं भवतु।"
9 अबीमेलेकःअब्राहमेन दत्तानि सप्त मेषशावकानि गृहीतवान् यतः सः तस्मै पशवः पशुः च प्रचुरं दत्तवान्, अबीमेलेकः अब्राहमस्य कूपस्य विषये शपथं कृतवान्, अतः सः तत् कूपं बेर्शेबा इति आह्वयति स्म, यतःतत्र तौ तस्य विषये शपथं कृतवन्तौ।
10 ततः तौ बेर्शेबानगरे सन्धिं कृतवन्तौ, अबीमेलेकः स्वसेनापतिः फिकोलः तस्य सर्वैः पुरुषैः सह उत्थाय पलिष्टीयदेशं प्रत्यागतौ, अब्राहमःतस्य सर्वे च बेर्शेबानगरे निवसन्ति स्म, सःच तस्मिन् देशे बहुकालं यावत् आसीत्।
11 अब्राहमः बेर्शेबानगरे एकं विशालं वनं रोपितवान्, तस्मिन् च चत्वारि द्वाराणि पृथिव्याः चतुर्पार्श्वाभिमुखं कृत्वा तस्मिन् द्राक्षाक्षेत्रं रोपितवान्, येन यदि कश्चन पथिकः अब्राहमस्य समीपम् आगत्य तस्य मार्गे यत् किमपि द्वारं आसीत् तत् द्वारं प्रविश्य तत्र स्थित्वा खादित्वा पिबन् तृप्तःभूत्वा ततःप्रस्थितवान्।
12 यतः अब्राहमस्य गृहे नित्यं भोजनं पिबितुं च आगच्छन्तः ये मनुष्याःगच्छन्ति स्म, तेषां कृते अब्राहमस्य गृहं सर्वदा उद्घाटितम् आसीत्।
13 यः कश्चित् क्षुधार्तः अब्राहमस्य गृहम् आगत; सः अब्राहमः तस्मै रोटिकां दास्यति स्म यत् सः खादति पिबति, तृप्तः च भवेत्, यः कश्चित् स्वगृहं नग्नः आगच्छति सः यथा इच्छति तथा वस्त्राणि परिधाय रजतं सुवर्णं च दत्त्वा पृथिव्यां सृष्टवान् प्रभुं तस्मै ज्ञापयति स्म। एतत् अब्राहमःआजीवनं कृतवान्।
14 अब्राहमः तस्य सन्तानाः च सर्वे बेर्शेबानगरे निवसन्ति स्म, सः हेब्रोनपर्यन्तं तंबूं स्थापयति स्म।
15 अब्राहमस्य भ्राता नाहोरः तस्य पिता च तेषां सर्वे जनाः हाराननगरे निवसन्ति स्म, यतः ते अब्राहमेन सह कनानदेशं न गतवन्तः।
16 नाहोरस्य सन्तानं जातम्, यत् हारानस्य पुत्री मिल्का, अब्राहमस्य भार्या सारायाःभगिनी च तस्य प्रजापितवती।
17 अष्टपुत्राः सन् उज्, बुज्, केमुएल, केसेद, चाजो, पिल्दाश, तिदलाफ, बेथुएल च नामानि सन्ति, एते अब्राहमस्य भ्रातुःनाहोरस्य कृते मिल्कायाःसन्तानाःअभवन्।

18 नाहोरस्य उपपत्नी आसीत्, तस्याः नाम रेउमा आसीत्, सा च नाहोरस्य, जेबकस्य, गचशस्य, ताचाशस्य, माचास्य च चत्वारः पुत्राः अभवन्।
19 नाहोरस्य ये सन्तानाः जाताः ते तस्य कन्यानां अतिरिक्तं द्वादश पुत्राःआसन्, तेषां हाराननगरे अपि सन्तानाःअभवन्।
20 नाहोरस्य प्रथमजातस्य उजस्य सन्तानाः अबी, चेरेफ, गादीन, मेलुस, तेषां भगिनी दबोरा च आसन्।
21 बुजस्य पुत्राःबेराकेल; नामथ; शेव; मदोनुःच आसन्।
22 केमुएलस्य पुत्राःअरामःरेकोबःच।
23 केसेदस्य पुत्राः अनमलेक्, मेशाई, बेनोन्, यिफी च आसन्। चाजो पुत्राःपिलदाश; मेची, ओफेरःच आसन्।
24 पिल्दाशस्य पुत्राःअरुद; चमुम; मेरेद; मोलोकःच आसन्।
25 तिदलाफस्य पुत्राःमुशान्, कुशान्, मुत्जी च आसन्।
26 बेथुएलस्य सन्तानाः सेकर; लाबान; तेषां भगिनी रेबेका च आसन्।
27 ते नाहोरस्य वंशजाः हारननगरे जाताः। ततः केमुएलस्य पुत्रः अरामः तस्य भ्राता रेकोबः च हारानतः गत्वा यूफ्रेटिसनद्याः समीपे देशे एकं द्रोणीं प्राप्नुवन्।
28 तत्र ते नगरं निर्मितवन्त; अरामपुत्रस्य पेथोरस्य नाम्ना अरामनहेरायम् इति नाम्ना अद्यपर्यन्तं नगरस्य नामकरणं कृतवन्तः।
29 केसेदस्य सन्तानाःअपि यत्र स्थानं प्राप्नुयुःतत्र निवसितुं गतवन्त; ते गत्वा शिनारदेशस्य विपरीतभागे एकं द्रोणीं प्राप्य तत्र निवसन्ति स्म।
30 तत्र ते स्वयमेव नगरं निर्मितवन्त; ते च स्वपितुःनामधेयेन केसेद् इति नगरे नामम् आहूतवन्त; सा अद्यपर्यन्तं कास्दिम् इति भूमि; तस्मिन् देशे च कास्दीमजनाः निवसन्ति स्म, ते च बहुफलाः बहुसंख्याकाःच अभवन्।
31 ततः नाहोरस्य अब्राहमस्य च पिता तेरा वृद्धावस्थायां अन्यां भार्यां गृहीत्वा तस्याःनाम पेलीला आसीत्, सा गर्भवती पुत्रं जनयति स्म, सःतस्य नाम ज़ोबा इति कृतवान्।
32 तेरा ज़ोबा-जन्मनःपञ्चविंशतिवर्षेभ्यःअनन्तरं जीवितःअभवत्।
33 तस्मिन् वर्षे अर्थात् अब्राहमस्य पुत्रस्य इसहाकस्य जन्मनः पञ्चत्रिंशत् वर्षे तेरा मृतः।
34 तेरहस्य आयुःद्विशतपञ्चवर्षाःसन् हाराननगरे अन्त्येष्टितः।
35 तेरहस्य पुत्रःज़ोबा त्रिंशत् वर्षाणि यावत् अराम; अच्ली; मेरिकः च जनयति स्म।
36 तेरापुत्रस्य ज़ोबापुत्रस्य अरामस्य त्रीणि भार्यानि आसन्, तस्य द्वादश पुत्राःत्रीणि कन्याःच अभवन्। ततःपरमेश् वरःज़ोबापुत्राय अरामाय धनं सम्पत्तिं च प्रचुरपशुपशुपशुपशुं च दत्तवान्, तदा सः पुरुषःबहु वर्धमानः।
37 अरामः ज़ोबस्य पुत्रः तस्य भ्राता च तस्य सर्वे गृहे च हारानतः प्रस्थिता; ते यत्र स्थानं प्राप्नुयुः तत्र निवसितुं गतवन्त; यतः तेषां सम्पत्तिः हाराननगरे स्थातुं अतिशयेन महती आसीत्। यतः ते नाहोरस्य भ्रातृभिःसह हाराननगरे स्थगितुं न शक्तवन्तः।
38 अरामः ज़ोबापुत्रःभ्रातृभिः सह गत; ते पूर्वदिशि दूरं द्रोणीं प्राप्य तत्र निवसन्ति स्म।
39 ते तत्र नगरं निर्मितवन्त; तस्य ज्येष्ठभ्रातुः नाम्ना अराम इति नामकरणं कृतवन्तः। सःअद्यपर्यन्तं अराम ज़ोबा अस्ति।
40 तेषु दिनेषु अब्राहमस्य पुत्रः इसहाकः वर्धमानः आसीत्, तस्य पिता अब्राहमः तस्मै प्रभुं ज्ञातुं भगवतः मार्गं शिक्षयति स्म, ततः परमेश् वरःतस्य समीपे आसीत्।
41 यदा इसहाकः सप्तत्रिंशत् वर्षीयः अभवत् तदा तस्य भ्राता इस्माइलःतस्य सह तंबूमध्ये भ्रमति स्म।
42 इस्माइलःइसहाकं प्रति स्वस्य विषये गर्वम् अकरोत्, "यदा प्रभुः मम पितरं अस्मान् खतनां कर्तुं अवदत् तदा अहं त्रयोदशवर्षीयः आसम्, अहं च यथा भगवतःवचनं मम पित्रे उक्तवान्, अहं च मम आत्मानं भगवते दत्तवान्, अहं च तस्य वचनं न उल्लङ्घितवान् यत् सःमम पित्राम् आज्ञापितवान्।
43 इसहाकःइस्माइलं प्रत्युवाच, "तव शरीरात् यत् किञ्चित् मांसं गृहीतवान्, तस्य विषये भगवता त्वां आज्ञां दत्तं, तस्य विषये त्वं किमर्थं मम समक्षं गर्वं करोषि?
44 यथा मम पितुःअब्राहमस्य परमेश्वरःप्रभुःजीवति, यदि प्रभुःमम पितरं वदेत्, "अधुना तव पुत्रं इसहाकं गृहीत्वा मम समक्षं बलिदानं आनय, तर्हि अहं न निवर्तयिष्यामि किन्तु अहं हर्षेण तत् स्वीकुर्याम्।
45 ततः परमेश् वरः इसहाकस् य इश् माएलस् य वचनं श्रुत्वा परमेश् वरस् य दृष् टौ तत् हितकरम् इव भासते स्म, तदा सः अब्राहमस् य विषये अब्राहमस् य परीक्षा कर्तुम् अचिन् ति।
46 यदा परमेश् वरस् य पुत्राःआगत्य प्रभोःसमक्षं स् थापितवन्त; सः दिवसः आगत; तदा शैतानः अपि परमेश् वरस् य पुत्रैः सह परमेश् वरस् य समक्षम् आगतः।
47 ततःपरमेश् वरःशैतानं अवदत् , "त्वं कुतःआगतः?" तदा शैतानः भगवन्तं प्रत्युवाच, पृथिव्यां इतस्ततःगमनात्, तस्मिन् उपरि अधःच गमनात्।
48 ततः परमेश् वरः शैतानं अवदत् , "पृथिवीस् य सन्तानस् य विषये तव किम् वचनम् अस्ति?" तदा शैतानः भगवन्तं प्रत्युवाच, "मया दृष्टाःसर्वे पृथिव्याःबालकाःये त्वां सेवन्ते, त्वां स्मर्यन्ते च यदा ते भवतःकिमपि अपेक्षन्ते।
49 यदा त्वं तेभ्यः यत् वस्तु तेभ्यः आग्रहं ददासि तदा ते आरामेन उपविश्य त्वां परित्यजन्ति, ते त्वां पुनःन स्मर्यन्ते।
50 किं त्वं तेरापुत्रं अब्राहमं दृष्टवान्, यस्य प्रारम्भे अपत्यः नासीत्, सःत्वां सेवन् यत्र यत्र आगतःतत्र तत्र त्वां कृते वेदीनि स्थापयति स्म, तेषु बलिदानं च आनयति स्म, पृथिव्याः सर्वेभ्यः सन्तानेभ्यः च तव नाम नित्यं प्रचारयति स्म।
51 इदानीं यदा तस्य पुत्रःइसहाकःजातःतदा सःत्वां त्यक्त्वा सर्वेषां देशवासिनां कृते महतीं भोजं कृतवान्, प्रभुं च विस्मृतवान्।
52 यतःसःसर्व्वेषु कृतेषु बलिदानं भवद्भ्यःन आनयत्; न होमबलिः न शान्तिबलि; न वृषभ; मेष; न बक; यत् किमपि तस्य पुत्रस्य दुग्धविच्छेदनदिने हतवान्।
53 पुत्रस्य जन्मकालात् अधुना यावत् सप्तत्रिंशत् वर्षाणि यावत् सः भवतः पुरतः वेदीं न निर्मितवान्, न च भवतः समक्षं किमपि बलिदानम् आनयत्, यतःसःदृष्टवान् यत् भवतःसमक्षं यत् याचितं तत् दत्तवान्, अतःसःत्वां त्यक्तवान्।
54 ततः परमेश् वरः शैतानं अवदत् , "किं त्वया मम सेवकं अब्राहमम् एवं विचारितम्? यतःपृथिव्यां तस्य सदृशःकोऽपि मम पुरतःसिद्धःऋजुःपुरुषःनास्ति, यःईश्वरं भयभीतःदुष्टं च परिहरति। यथा अहं जीवामि, यदि अहं तं वदामि, तव पुत्रं इसहाकं मम पुरतः आनय, तर्हि सःतं मम कृते न निवारयिष्यति, अधिकं यदि अहं तं वदामि यत् सःमम पुरतःस्वस्य मेष-पशुभ्यःहोमबलिम् आनयतु।
55 ततःशैतानःभगवन्तं प्रत्युवाच, "तर्हि त्वया उक्तं अब्राहमं प्रति इदानीं वद, त्वं पश्यसि यत् सःअद्य उल्लङ्घनं कृत्वा तव वचनं न त्यजति वा।"

अध्याय 23

1 तस्मिन् समये परमेश् वरस् य वचनं अब्राहमस् य समीपम् आगतं, सःतम् अब्रवीत्, अब्राहम; सःअवदत् , "अहम्" इति।
2 ततः सः तम् अवदत्, "अधुना तव पुत्रं तव एकमात्रं पुत्रं यस्मै त्वं प्रियं भवसि, इसहाकं नीत्वा मोरियादेशं गत्वा, तत्र तं त्वां दर्शयिष्यमाणेषु पर्वतेषु कस्मिंश्चित् पर्वते होमबलिरूपेण अर्पय, यतःतत्र त्वं मेघं भगवतःमहिमा च द्रक्ष्यसि।
3 अब्राहमः मनसि अवदत्, "अहं मम पुत्रं इसहाकं भगवतःसमक्षं होमबलिरूपेण आनेतुं कथं तस्य मातुःसारा च पृथक् करिष्यामि?
4 अब्राहमः तंबूं प्रविश्य स्वपत्न्या सारा इत्यस्य समक्षं उपविश्य तां वाक्यम् उक्तवान्।
5 मम पुत्रः इसहाकः प्रौढः अस्ति, सः किञ्चित्कालं यावत् स्वस्य परमेश्वरस्य सेवां न अधीतवान्, अधुना श्वः अहं गत्वा तं शेम-नगरं, तस्य पुत्रं एबरं च आनयिष्यामि, तत्र च सः भगवतः मार्गं ज्ञास्यति, यतः ते तं भगवन्तं ज्ञातुं शिक्षयिष्यन्ति, तथैव ज्ञास्यन्ति यत् यदा सः नित्यं भगवतःसमक्षं प्रार्थयति तदा सःतस्मै उत्तरं दास्यति, अतःतत्र सःस्वस्य परमेश्वरस्य सेवायाःमार्गं ज्ञास्यति।
6 सारा अवदत्, "भवता साधु उक्तं, गत्वा मम प्रभो यथा उक्तं तथा कुरु, किन्तु तं मम बहुदूरे मा दूरं मा भूत्, न च तत्र बहुकालं तिष्ठतु, यतःमम आत्मा तस्य आत्मनःअन्तःबद्धःअस्ति।
7 अब्राहमः साराम् अवदत्, हे पुत्री, अस्माकं परमेश् वरं प्रार्थयामः यत् सःअस् माभिःसह भद्रं करोतु।
8 सारा स्वपुत्रं इसहाकं गृहीत्वा सर्वाम् रात्रौ तया सह निवसति स्म, सा तं चुम्बयित्वा आलिंग्य प्रातःपर्यन्तं निर्देशं दत्तवती।
9 सा तम् अब्रवीत्, हे पुत्र, मम आत्मा कथं त्वत्तो विरहति? सा च तं चुम्बयित्वा आलिंगितवती, अब्राहमं च तस्य विषये उपदेशं दत्तवती।
10 तदा सारा अब्राहमम् अवदत्, हे मम प्रभो, प्रार्थयामि, भवतः पुत्रस्य सावधानतां कृत्वा तस्य उपरि दृष्टिःस्थापयतु, यतःमम अन्यः पुत्रःपुत्री वा नास्ति।
११ हे तं मा त्यज। यदि सःक्षुधार्तःअस्ति तर्हि तस्मै रोटिकां ददातु, यदि सःतृषितःअस्ति तर्हि तस्मै जलं पिबन्तु; मा पदातिं गच्छेत्, न च सूर्ये उपविशतु।
12 न च मार्गे एकान्ते न गच्छतु, यस्मात् इष्टं तत् बाध्यं मा कुरु, किन्तु यथा त्वां वदति तथा कुरु।
13 सारा रात्रौ इसहाकस्य कारणात् कटुतया रोदिति स्म, सा च प्रातःयावत् तस्मै उपदेशं दत्तवती।
14 प्रातःकाले सारा अबीमेलेकेन गृहे यत् वस्त्रं दत्तं तस्मात् एकं सुन्दरं सुन्दरं च वस्त्रं चिनोति स्म।
15 ततः सा स्वपुत्रं इसहाकं तस्य शिरसि पगडीं स्थापयित्वा पगडस्य उपरि बहुमूल्यं शिलाम् आवृत्य मार्गस्य भोजनं दत्तवती, ते च निर्गतवन्त; इसहाकः स्वपित्रा अब्राहमेन सह गत; तेषां केचन सेवकाःतान् मार्गात् बहिःद्रष्टुं तेषां सह गतवन्तः।
16 सारा तैःसह निर्गतवती, सा तान् विसर्जयितुं मार्गे तेषां सह गता, ते तां अवदन्, "तम्बूं प्रति गच्छतु।"
17 सारा स्वपुत्रस्य इसहाकस्य वचनं श्रुत्वा कटुतया रोदिति स्म, तस्याःपतिःअब्राहमःतया सह रोदिति स्म, तेषां पुत्रःतेषां सह महतीं रोदिति स्म। तेषां सह गताःअपि महतीं रोदितवन्तः।
18 सारा स्वपुत्रं इसहाकं गृहीत्वा बाहुयुग्मे तं आलिंग्य रोदिति स्म, सारा अवदत्, "अद्यात् परं अहं त्वां पुनःकदापि पश्यामि वा इति को जानाति?
19 अब्राहम; सारा इसहाकःच तेषां सह मार्गे ये जनाःआसन्, तेषां सह रोदितवन्त; ततः परं सारा कटुतया रोदनं कृत्वा स्वपुत्रात् विमुखीभूय तस्याः सर्वे दासाः दासी च तया सह तंबूं प्रति प्रत्यागतवन्तः।
20 अब्राहमः स्वपुत्रेण इसहाकेन सह प्रभोः समक्षं बलिदानरूपेण आनेतुं गतः।
21 अब्राहमः स्वयुवकद्वयं हागारस्य पुत्रं इस्माइलं तस्य सेवकं एलीएजरं च नीत्वा तेषां सह गतवन्त; मार्गे गच्छन्तौ युवकाः स्वयमेव एतत् वचनं वदन्ति स्म।
22 इश्माएलः एलीएजरं अवदत्, "अधुना मम पिता अब्राहमः इसहाकेन सह गच्छति यत् सः तं प्रभोःकृते होमबलिरूपेण आनेतुं गच्छति।
23 सः यदा प्रत्यागमिष्यति तदा सः स्वपश्चात् उत्तराधिकारं प्राप्तुं सर्वं मम कृते दास्यति, यतःअहं तस्य प्रथमजातःअस्मि।
24 तदा एलीएजरःइस्माइलं प्रत्युवाच, "ननु अब्राहमः त्वां तव मातुः सह त्यक्त्वा शपथं कृतवान् यत् त्वं तस्य सर्वस्य स्वामित्वस्य किमपि उत्तराधिकारं न प्राप्स्यसि, सःस्वस्य सर्वं धनं कस्मै दास्यति, किन्तु मम स्वगृहे विश्वास्य; यः स्वगृहे विश्वास्य; यः रात्रौ दिवा तस्य सेवां कृतवान्, मम इष्टं सर्वं कृतवान्? मम कृते सःमृत्योःसमये यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं वसीयते।
25 यदा अब्राहमः स्वपुत्रेण इसहाकेन सह मार्गे गच्छति स्म, तदा शैतानः आगत्य अब्राहमस्य समक्षं विनयशीलस्य पश्चात्तापस्य च आकृतिं कृत्वा अब्राहमस्य समीपं गत्वा तं अवदत्, "किं त्वं मूर्खःवा क्रूरःवा, यत् त्वं अद्य तव एकमात्रपुत्रं प्रति एतत् कर्तुं गच्छसि?
26 यतः परमेश्वरः तव वृद्धावस्थायां पुत्रं दत्तवान्, किं त्वं अद्य तं वधं करिष्यसि, यतःसःहिंसां न कृतवान्, किं त्वं तव एकमात्रपुत्रस्य आत्मानं पृथिव्याःनाशं करिष्यसि?
27 किं त्वं न जानासि अवगच्छसि च यत् एतत् वस्तु भगवतः न भवितुम् अर्हति? यतः भगवता मनुष्यस्य कृते पृथिव्यां तादृशं दुष्टं कर्तुं न शक्नोति यत् तं वदतु, "गच्छ तव बालकं हन्तु।"
28 अब्राहमः एतत् श्रुत्वा ज्ञातवान् यत् शैतानस्य वचनम् एव तं भगवतःमार्गात् दूरं कर्तुं प्रयतते, किन्तु अब्राहमःशैतानस्य वाणीं न श्रोतवान्, अब्राहमःतं भर्त्सयित्वा गतः।
29 ततः शैतानः प्रत्यागत्य इसहाकस्य समीपम् आगतः। सः इसहाकस्य समक्षं सुन्दरस्य सुप्रियस्य युवकस्य आकृतिं प्रादुर्भूतवान्।
30 ततःसःइसहाकस्य समीपं गत्वा तं अवदत्, "किं त्वं न जानासि, न च अवगच्छसि यत् तव वृद्धः मूर्खः पिता त्वां अद्य व्यर्थं वधार्थं नयति?
31 अतःपुत्र, तं मा शृणु, न च परिश्रमं कुरु, यतःसःमूर्खःवृद्धःअस्ति, तव बहुमूल्यःआत्मा सुन्दरःआकृतिःच पृथिव्याःमा नष्टःभवतु।
32 इसहाकःएतत् श्रुत्वा अब्राहमम् अवदत्, "किं त्वया मम पिता, अयं मनुष्यःयत् उक्तवान् तत् श्रुतवान्? एवं अपि तेन उक्तम्।
33 अब्राहमःस्वपुत्रं इसहाकं प्रत्युवाच तं सावधानं कुरु, तस्य वचनं मा शृणुत, तस्य वचनं च न शृणुत, यतः सः शैतानः अस्ति, अद्य अस्मान् परमेश् वरस् य आज्ञाभ्यःविसर्जयितुं प्रयत्नःकरोति।
34 अब्राहमः शैतानं भर्त्सयति स्म, शैतानः तेभ्यः गत; तेषां उपरि विजयं प्राप्तुं न शक्नोति इति दृष्ट्वा सःतेभ्यःनिगूढःअभवत्, ततःसः मार्गे तेषां पुरतः गतः। सः मार्गे महतीं जलनद्यां परिणमयितवान्, अब्राहमःइसहाकःच तस्य युवकद्वयं च तत् स्थानं प्राप्तवन्तौ, ते च महतीं जलवत् विशालं शक्तिशालीं च नद्यां दृष्टवन्तौ।

35 ततः तेन नदीं प्रविश्य तया गतवन्त; जलं च प्रथमं तेषां पादौ प्राप्तम्।
36 ते नद्यां गभीरतरं गतवन्त; जलं च तेषां कण्ठपर्यन्तं गत; ते सर्वे जलस्य कारणेन भयभीताः अभवन्। तेषां नद्यः अतिक्रम्य अब्राहमः तत् स्थानं ज्ञातवान्, ततःपूर्वं तत्र जलं नास्ति इति ज्ञातवान्।
37 अब्राहमः स्वपुत्रं इसहाकं अवदत्, "अहम् एतत् स्थानं जानामि यत्र नद्यः जलं वा नासीत्, अतः अद्य अस्मान् परमेश् वरस् य आज्ञाभ्यःविसर्जयितुं अस्मान् सर्वम् अस् ति यःशैतानःएव करोति।
38 अब्राहमःतं भर्त्सयित्वा अवदत्, हे शैतान, प्रभुःत्वां भर्त्सयतु, यतः वयं परमेश्वरस्य आज्ञानुसारं गच्छामः।
39 अब्राहमस्य वाणीं श्रुत्वा शैतानः भयभीतः अभवत्, ततः सः तेभ्यः दूरं गत; पुनः तत् स्थानं प्रारम्भे यथा आसीत् तथा शुष्कभूमिः अभवत्।
40 अब्राहमः इसहाकेन सह यत् स्थानं परमेश् वरः अवदत् तत् स्थानं गतः।
41 तृतीये दिने अब्राहमः नेत्राणि उत्थाप्य दूरतः तत् स्थानं दृष्टवान् यत् परमेश्वरःतस्मै अवदत्।
42 पृथिव्याः स्वर्गपर्यन्तस्य अग्निस्तम्भ; पर्वतस्य उपरि महिमा मेघः च प्रकटित; मेघे च भगवतःमहिमा दृष्टः।
43 अब्राहमः इसहाकं अवदत्, "पुत्र, यस्मिन् पर्वते वयं दूरतः पश्याम; तस्मिन् पर्वते यत् अहं पश्यामि, तत् किं त्वं पश्यसि?
44 इसहाकः पितरं प्रत्युवाच, अहं पश्यामि च अग्निस्तम्भं मेघं च मेघस्य उपरि भगवतःमहिमा दृश्यते।
45 अब्राहमः ज्ञातवान् यत् तस्य पुत्रः इसहाकः होमबलिरूपेण भगवतःसमक्षं स्वीकृतःअस्ति।
46 अब्राहमः एलीएजरं तस्य पुत्रं इस्माइलं च अवदत्, "किं यूयं दूरस्थे पर्वते यत् वयं पश्यामःतत् पश्यन्ति?
47 ते प्रत्युवाच, पृथिव्याः अन्यपर्वतानां सदृशं वयं किमपि न पश्यामः। अब्राहमः जानाति स्म यत् ते तेषां सह गन्तुं भगवतः पुरतः न स्वीकृता; अब्राहमः तान् अवदत्, यूयं गदया सह अत्र तिष्ठन्तु, यदा अहं मम पुत्रः इसहाकः च तत्र पर्वतं गत्वा तत्र भगवतः समक्षं पूजां करिष्याम; ततःयुष्माकं समीपं आगमिष्यामः।
48 अब्राहमस्य आज्ञानुसारं एलीएजरःइस्माइलःच तत्रैव स्थितौ।
49 अब्राहमः होमबलिदानार्थं काष्ठानि गृहीत्वा स्वपुत्रस्य इसहाकस्य उपरि स्थापयित्वा अग्निं छूरीं च गृहीत्वा तौ तत्र गतवन्तौ।
50 तेषां गमनसमये इसहाकः स्वपितरं अवदत्, पश्य अहम् अत्र अग्निं काष्ठं च पश्यामि, तर्हि भगवतःसमक्षं होमबलिदानं भवितव्यः मेषःकुत्र अस्ति?
51 अब्राहमःस्वपुत्रं इसहाकं प्रत्युवाच, मेषशावकस्य स्थाने त्वां मम पुत्रं भगवता चयनं कृतवान्।
52 इसहाकःस्वपितरं अवदत्, "प्रभुःयत् किमपि उक्तवान् तत् सर्वं अहं हर्षेण प्रसन्नहृदयेन च करिष्यामि।"
53 अब्राहमः पुनः स्वपुत्रं इसहाकं अवदत्, "किं तव हृदये एतस्य विषये किमपि विचारः वा परामर्शः वा अयोग्यः अस्ति? वद मे पुत्रं प्रार्थये पुत्र मा मे गोपय |
54 इसहाकःस्वपितरं अब्राहमं प्रत्युवाच, हे पिता, यथा प्रभुःजीवति, यथा तव प्राणः च जीवति, तथैव मम हृदये किमपि नास्ति यत् सः त्वां प्रति उक्तं वचनं दक्षिणतःवामतःवा विचलितुं प्रेरयति।
55 न अङ्गं न स्नायुः अस्मिन् विषये न चलितवान्, न च मम हृदये एतस्य विषये किमपि विचारःदुष्टःपरामर्शःवा अस्ति।
56 किन्तु अहम् अस्मिन् विषये प्रसन्नः प्रसन्नः हृदयः अस्मि, अहं वदामि, यःप्रभुःअद्य मां स्वस्य पुरतःहोमबलिरूपेण चिनोति।
57 अब्राहमःइसहाकस्य वचनं श्रुत्वा बहु आनन्दितः अभवत्, ते च तत्र गत्वा यत्र भगवता उक्तं तत् स्थानं गतवन्तः।
58 अब्राहमः तस्मिन् स्थाने वेदीनिर्माणार्थं समीपं गत; अब्राहमः रोदिति स्म, इसहाकः च शिलाः उलूखलाः च गृहीत्वा यावत् वेदीनिर्माणं न समाप्तवन्तः।
59 अब्राहमः काष्ठानि गृहीत्वा स्वनिर्मितवेदीयां क्रमेण स्थापितवान्।
60 ततः सः स्वपुत्रं इसहाकं गृहीत्वा वेदीयाम् उपरि स्थिते काष्ठे स्थापयित्वा भगवतःसमक्षं होमबलिरूपेण तं हन्तुं बद्धवान्।
61 इसहाकः पितरं अवदत्, "माम् सुरक्षिततया बद्ध्वा ततः वेदीयाम् उपरि स्थापयतु, मा भूत् अहं भ्रमित्वा मम मांसे छूरीबलात् मुक्तः न भवेयम्, तस्मात् होमबलिम् अपवित्रं करिष्यामि। अब्राहमःएवम् अकरोत्।
62 तदापि इसहाकः स्वपितरं अवदत्, हे मम पिता, यदा त्वं मां हत्वा बलिदानार्थं दहसि, तदा मम भस्मस्य अवशिष्टं मम मातुः सारां प्रति आनेतुं स्वेन सह गृहीत्वा तां वदतु, "एषः इसहाकस्य मधुरगन्धःगन्धःअस्ति। किन्तु यदि सा कूपसमीपे वा उच्चस्थाने वा उपविशति तर्हि एतत् मा वदतु, मा भूत् सा मम पश्चात् आत्मानं क्षिप्य म्रियते।
63 अब्राहमःइसहाकस्य वचनं श्रुत्वा इसहाकस्य वचनं श्रुत्वा स्वरं उत्थाप्य रोदिति स्म। अब्राहमस्य अश्रुपातःतस्य पुत्रस्य इसहाकस्य उपरि प्रवहति स्म, इसहाकः कटुतया रोदिति स्म, सः स्वपितरं अवदत्, "हे मम पिता, त्वं शीघ्रं कुरु, यथा सः त्वां आज्ञापितवान्, अस्माकं परमेश्वरस्य इच्छां मया सह कुरु।"
64 अब्राहम इसहाकस्य च हृदयं प्रभोः यत् आज्ञां दत्तवान् तत् दृष्ट्वा आनन्दितौ। किन्तु हृदयं हर्षं कुर्वन् चक्षुः कटुतया रोदिति स्म।
65 अब्राहमःस्वपुत्रं इसहाकं बद्ध्वा काष्ठे वेदिस्थाने स्थापयति स्म, इसहाकः पितुः पुरतः वेदीयां कण्ठं प्रसारितवान्, अब्राहमः च स्वपुत्रं भगवतःहोमबलिरूपेण वधार्थं छूरीं ग्रहीतुं हस्तं प्रसारितवान्।
66 तस्मिन् समये दयायाः दूताः भगवतः समक्षं आगत्य इसहाकस्य विषये तम् अवदन्।
67 0 भगवन्, त्वं स्वर्गे पृथिव्यां च यत् किमपि सृष्टवान् तत् सर्वं दयालुः दयालुः च राजा असि, तान् सर्वान् समर्थयसि; अतः तव सेवकस्य इसहाकस्य स्थाने मोचनं मोचनं च ददातु, अद्य तव आज्ञां कुर्वतां अब्राहमस्य तस्य पुत्रस्य इसहाकस्य च दयां दयां च।
68 हे भगवन्, तव दासस्य अब्राहमस्य पुत्रःइसहाकःपशुवत् वधार्थं बद्धः इति किं त्वं दृष्टवान्? इदानीं तेषां कृते तव करुणा प्रजापतु भगवन्।
69 तस्मिन् समये प्रभुः अब्राहमस्य समक्षं प्रकटितः सन् स्वर्गात् तं आहूय तं अवदत्, बालकस्य उपरि हस्तं मा स्थापय, तस्य किमपि न कुरु, यतःइदानीं अहं जानामि यत् त्वं एतत् कार्यं कृत्वा स्वपुत्रं तव एकमात्रं पुत्रं मम कृते न निवारयसि।
70 अब्राहमःनेत्रे उत्थाप्य दृष्टवान्, एकः मेषः तस्य शृङ्गैः वृक्षे गृहीतः आसीत्। सःमेषःआसीत् यःपरमेश् वरःपृथिवीं स् वर्गं च निर्मितवान् यस्मिन् दिने पृथिव्यां सृजति स्म।
71 यतःपरमेश् वरःतस् य दिनात् एव एतत् मेषं इसहाकस्य स्थाने होमबलिरूपेण सज्जीकृतवान्।

72 अयं मेषःअब्राहमस्य समीपं गच्छति स्म, तदा शैतानःतं गृहीत्वा तस्य शृङ्गाणि वृक्षे संलग्नं कृतवान् यत् सः अब्राहमस्य समीपं न गच्छेत्, येन अब्राहमःस्वपुत्रं हन्तुं शक्नोति।
73 अब्राहमःमेषं तस्य समीपं गच्छति, शैतानःच तं निरोधयति इति दृष्ट्वा तं आनय वेदीयाःपुरतःआनयत्, ततःसःस्वपुत्रं इसहाकं तस्य बन्धनात् मुक्तवान्, तस्य स्थाने मेषं स्थापयित्वा, अब्राहमः मेषं वेदीयां हत्वा स्वपुत्रस्य इसहाकस्य स्थाने बलिदानरूपेण आनयत्।
74 अब्राहमः मेषस्य किञ्चित् रक्तं वेदीयां सिञ्चित्वा सः उद्घोषितवान्, "एतत् मम पुत्रस्य स्थाने अस्ति, अद्य मम पुत्रस्य रक्तं भगवतःसमक्षं गण्यते।
75 अब्राहमःअस्मिन् अवसरे वेदीसमीपे यत् किमपि कृतवान् तत् सर्वं सः उद्घोषयति स्म, एतत् मम पुत्रस्य कक्षे अस्ति, अद्य मम पुत्रस्य स्थाने भगवतःसमक्षं विचार्यताम्। अब्राहमःवेदीसमीपे समग्रं सेवां समाप्तवान्, सेवा च भगवतःसमक्षं स्वीकृता, इसहाक इव च गणितः। तस्मिन् दिने प्रभुः अब्राहमं तस्य वंशजं च आशीर्वादं दत्तवान्।
76 ततः शैतानः सारायाः समीपं गत्वा तस्याः समक्षं अतीव विनयशीलस्य नम्रस्य च वृद्धस्य आकृतौ प्रकटित; अब्राहमःअद्यापि भगवतःसमक्षं होमबलिदानं कुर्वन् आसीत्।
77 तदा सःतां अवदत्, "अद्य अब्राहमःतव एकपुत्रेण सह यत् कार्यं कृतवान् तत् सर्वं किं त्वं न जानासि? यतःसःइसहाकं गृहीत्वा वेदीं निर्माय तं हत्वा वेदीयाम् बलिदानरूपेण आनयत्, इसहाकःच पितुः पुरतःक्रन्दन् रोदिति स्म, किन्तु सःतं न पश्यति स्म, तस्य प्रति दया अपि न अभवत्।
78 ततःशैतानःएतानि वचनानि पुनःपुनःउक्तवान्, सःतस्याःदूरं गत; सारा शैतानस्य सर्वाणि वचनं श्रुत्वा तं स्वपुत्रेण सह स्थितानां मनुष्यपुत्राणां मध्ये वृद्धः इति कल्पितवती, आगत्य एतानि कथितवान्।
79 सारा स्वरं उत्थाप्य रोदिति स्म, पुत्रस्य कारणात् कटुतया क्रन्दति स्म। सा भूमौ क्षिप्य शिरसि रजःक्षिप्य अवदत्, हे पुत्र, मम पुत्र इसहाक, हे यदि अहम् अद्य भवतःस्थाने मृतःअभवम्। सा च रोदिति स्म, "हे मम पुत्र, मम पुत्र इसहाक, हे अहं भवतः स्थाने अद्य मृतःअभवम्, अहं भवतःकृते दुःखं अनुभवामि।
80 सा अद्यापि रोदिति स्म, "अहं त्वां पालयित्वा पालयित्वा च त्वां दुःखयति। इदानीं मम आनन्दः भवतः विषये शोकरूपेण परिणत; अहं यःत्वां प्रति आकांक्षां कृतवान्, यावत् अहं त्वां नवतिवर्षीयःन जातः तावत् यावत् क्रन्दन् ईश्वरं प्रार्थितवान् च। इदानीं त्वया अद्य छूर्याग्नियोःकृते अर्पणार्थं सेवितं।
81 किन्तु अहं त्वया सह, मम पुत्र, भगवतः वचनेन आत्मानं सान्त्वयामि, यतः त्वं स्वेश्वरस्य आज्ञां कृतवान्। यतो हि अस्माकं परमेश्वरस्य वचनं कः उल्लङ्घितुं शक्नोति, यस्य हस्ते प्रत्येकस्य प्राणिनःआत्मा अस्ति?
82 हे अस्माकं परमेश्वर, त्वं न्याय्यःअसि, यतःतव सर्वाणि कार्याणि सद्धर्माणि च सन्ति; अहमपि त्वया आज्ञापितेन वचनेन हर्षितः अस्मि, मम चक्षुःकटुतया रोदिति मम हृदयं हर्षयति।
83 ततःसारा स्वस्य एकस्याःदासीयाःवक्षसि शिरःस्थापयित्वा शिला इव शान्तःअभवत्।
84 तदनन्तरं सा उत्थाय हेब्रोननगरं यावत् पृच्छति स्म, मार्गे गच्छन्तीन् सर्वान् पृष्टवती, पुत्रस्य किं जातम् इति कोऽपि तां वक्तुं न शक्तवान्।
85 सा स्वदासीदासैःपुरुषदासैःसह किरेत-अर्बा-नगरं, यत् हेब्रोन्-नगरं गता, ततः सा स्वपुत्रस्य विषये पृष्टवती, सा च तत्रैव स्थिता, यदा सा स्वकीयान् दासान् प्रेषितवती यत् अब्राहमःइसहाकेन सह कुत्र गतःइति अन्वेष्टुं। ते शेम-एबेरयोःगृहे तं अन्वेष्टुं गतवन्त; ते तं न प्राप्नुवन्, ते च सम्पूर्णे देशे अन्विषन्, सःतत्र नासीत्।
86 पश्यतु, शैतानःवृद्धस्य आकारेण सारां प्रति आगत्य तस्याःपुरतः स्थित्वा तां अवदत्, "अहं त्वां मिथ्या उक्तवान्, यतःअब्राहमःस्वपुत्रं न मारितवान्, सःच न मृतः। यदा सा तत् वचनं श्रुत्वा तस्याःआनन्दः पुत्रस्य कारणात् एतावत् अत्यन्तं हिंसकः अभवत् यत् तस्याः आत्मा आनन्देन बहिःगत; सा मृता स्वजनस्य समीपं समागतवती।
87 अब्राहमः सेवां समाप्तं कृत्वा सः स्वपुत्रेण इसहाकेन सह स्वयुवकानां समीपं प्रत्यागतवान्, ते उत्थाय बेर्शेबानगरं गत्वा गृहं गतवन्तः।
88 अब्राहमःसारां अन्विष्य तां न प्राप्नोत्, ततःसःतां विषये पृष्टवान्, ते च तम् अवदन्, सा युष्मान् यत्र गतवन्तःतत्र अन्वेष्टुं हेब्रोनपर्यन्तं गता, यतःसा एवं सूचितवती।
89 अब्राहमःइसहाकःच तस्याःसमीपं हेब्रोन्नगरं गतवन्तौ, तदा सा मृता इति ज्ञात्वा तस्याःविषये कटुतया रोदितवन्तौ। इसहाकःमातुः मुखेन पतित्वा तस्याःउपरि रोदिति स्म, तदा सः अवदत्, हे मम मात; मम मात; त्वं मां कथं त्यक्तवान् कुत्र गत? हे कथं, कथं त्वं मां त्यक्तवान्!
90 अब्राहमःइसहाकःच सारायाःकारणात् तेषां सह महतीं रोदनं कृतवन्तौ, तेषां दासाःच तेषां सह महतीं शोकं कृतवन्तः।

अध्याय 24

1 सारायाःआयुःसप्तविंशतिःवर्षाणि यावत् अभवत्, ततःसारा मृता; अब्राहमः स्वपत्न्याः सारां अन्त्येष्ट्यर्थं श्मशानस्थानं अन्वेष्टुं मृतानां पुरतःउत्थितः। स गत्वा तेन भूमिवासिनां हेतसन्ततिं प्राह।
2 अहं भवद्भिः सह भवतः देशे परदेशीयः प्रवासी च अस्मि; मम पुरतःमम मृतान् दफनार्थं भवतःदेशे श्मशानस्थानं ददातु।
3 हेतस्य सन्तानाःअब्राहमम् अवदन्, पश्य भूमिःभवतःपुरतःअस्ति, अस्माकं श्मशानानां चयनं कृत्वा भवतःमृतान् दफनयतु, यतःभवतः मृतान् अन्त्येष्टुं कोऽपि त्वां न निवारयिष्यति।
4 अब्राहमःतान् अवदत् , "यदि यूयं एतत् अनुमोदिताःसन्ति तर्हि गत्वा ज़ोकरपुत्रं एफ्रोन् मम कृते प्रार्थयन्तु यत् सःमम क्षेत्रस्य अन्ते मकपेला-गुहां मम कृते दातुम्, अहं च तस्मात् यत् इच्छति तत् क्रीणामि।
5 एफ्रोनः हेत-सन्ततिषु निवसति स्म, ते च तं आहूतवन्त; सः अब्राहमस्य पुरतःआगत; एफ्रोनःअब्राहमम् अवदत्, "पश्यतु, तव दासः यत् किमपि कर्तुम् इच्छसि, तत् सर्वं करिष्यति। अब्राहमः अवदत्, "न, किन्तु भवतःयत् गुहां क्षेत्रं च मूल्येन क्रीणामि, येन तत् सदा श्मशानस्थानस्य स्वामित्वं भवेत्।"
6 एफ्रोनः प्रत्युवाच, पश्य क्षेत्रं गुहा च भवतः पुरतः अस्ति, यत् इच्छसि तत् ददातु। अब्राहमः अवदत्, "अहं तव हस्तात्, तव नगरद्वारे प्रविशन्तीनां हस्तात्, तव वंशहस्तात् च सदा पूर्णमूल्येन तत् क्रीणामि।"
7 एफ्रोनःतस्य सर्वे भ्रातरःच एतत् श्रुत्वा अब्राहमःएफ्रोनस्य सर्वेषां भ्रातृणां हस्तेषु चतुश्शतं शेकेल् रजतं तौलितवान्। अब्राहमः एतत् व्यवहारं लिखितवान्, चतुर्भिः साक्षिभिः सह च लिखित्वा साक्ष्यं दत्तवान्।
8 एतानि साक्षिणां नामानि, अबिष्णस्य हित्तीपुत्रः अमीगल; हिवीयस्य अशुनाचस्य पुत्रः अदिकोरोम; गोमेरीयस्य अचिरामस्य पुत्रःअब्दोन; सिदोनीयाःअबुदीशस्य पुत्रःबकदिलः।

9 अब्राहमः क्रयपुस्तकं गृहीत्वा स्वनिधिषु निधाय अब्राहमः पुस्तके लिखितवान् वचनानि।
10 अब्राहमेन हित्तीयस्य एफ्रोनात्, तस्य वंशात्, स्वनगरात् बहिः गच्छन्तीभ्य; तेषां वंशात् च सदा क्रीतानि गुहाक्षेत्रं च अब्राहमस्य तस्य वंशस्य च कटिभागात् निर्गच्छन्तीनां च क्रयणं सदा श्मशानस्थानस्य स्वामित्वं भवितुमर्हति। तस्मिन् चिह्नं स्थापयित्वा साक्षिभिःसह साक्ष्यं दत्तवान्।
11 तत्र यत् क्षेत्रं गुहा च तत् सर्वं च स्थानं अब्राहमस्य तदनन्तरं तस्य वंशस्य च हेतस्य वंशजानां कृते निश्चयः अभवत्। पश्यत हेब्रोन्-नगरे मम्रे-नगरस्य समक्षं यत् कनान-देशे अस्ति।
12 तदनन्तरं अब्राहमः स्वपत्नीं सारां तत्रैव दफनवान्, तत् स्थानं तस्य सर्वा सीमा च अब्राहमस्य तस्य वंशस्य च श्मशानस्थानस्य स्वामित्वं जातम्।
13 अब्राहमः सारां राजानां अन्त्येष्टौ यथा दृश्यते तथा भव्यतया अन्त्येष्टौ, सा च अतिसुन्दरसुन्दरवस्त्रेण दफनाता।
14 तस्याः मण्डपस्य समीपे शेम; तस्य पुत्राः एबर; अबीमेलेक; अनार; अश्कोल; ममरे च सह आसन्, तस्य भूमिस्थाः सर्वे भव्याः तस्याःशवस्य अनुसरणं कृतवन्तः।
15 सारायाः सप्तविंशतिवर्षाणि यावत् सा मृता, अब्राहमः महत् शोकं कृतवान्, सप्तदिनानि यावत् शोकसंस्कारं कृतवान्।
16 तेन देशवासिनः सर्वे अब्राहमं तस्य पुत्रं इसहाकं च सारायाः कारणात् सान्त्वनां दत्तवन्तः।
17 यदा तेषां शोकदिनानि व्यतीतानि तदा अब्राहमः स्वपुत्रं इसहाकं प्रेषितवान्, सःच भगवतःमार्गं तस्य निर्देशान् च ज्ञातुं शेम-एबरयोःगृहं गत; अब्राहमःतत्र वर्षत्रयं स्थितवान्।
18 तदा अब्राहमः सर्वैः सेवकैः सह उत्थाय ते गत्वा बेर्शेबानगरं गृहं प्रत्यागतवन्त; अब्राहमः तस्य सर्वे दासाः च बेर्शेबानगरे एव स्थितवन्तः।
19 तस्मिन् वर्षे पलिष्टीनां राजा अबीमेलकः मृतः। सः मृत्योः समये त्रयोनवतिःवर्षीयःआसीत्; अब्राहमःस्वजनेन सह पलिष्टदेशं गत; ते च समग्रं गृहं तस्य सर्वान् सेवकान् च सान्त्वयन्ति स्म, ततः सः परिवर्त्य गृहं गतः।
20 अबीमेलेकस्य मृत्योःअनन्तरमेव गेरारजनाःतस्य पुत्रं बेन्मालीचं गृहीत्वा तस्य पितुःस्थाने शयनं कृतवन्तः।
21 ते तस्य पितुः नाम्ना अबीमेलेक इति नामकरणं कृतवन्तः यतः गेरारे तेषां प्रथा आसीत्, अबीमेलेकः पितुः अबीमेलेकस्य स्थाने राज्यं कृतवान्, सःस्वसिंहासनं उपविष्टवान्।
22 तेषु दिनेषु इसहाकस्य नवत्रिंशत् वर्षे हारानपुत्रःलोटःअपि मृत; लोटःचत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् जीवनं यापयति स्म, तदा सःमृतः।
23 एते लूतस्य पुत्राः तस्य कन्याभिः जाता; प्रथमजातस्य नाम मोआब, द्वितीयस्य नाम बेनामी।
24 ततः लूतस्य पुत्रद्वयं गत्वा कनानदेशात् स्वपत्नीः गृहीत्वा तेभ्यः सन्तानं जातम्, मोआबस्य सन्तानाः एड्, मेयोन्, तरसुस्, कान्विल् च चत्वारःपुत्रा; एते अद्यपर्यन्तं मोआबस्य सन्तानानां पितरौ स्तः।
25 लूतवंशजानां सर्वे कुलाः यत्र यत्र प्रकाशं कुर्वन्ति तत्र तत्र निवसितुं गतवन्तःयतःते फलप्रदाःप्रचुरवृद्धाःच आसन्।
26 ते गत्वा यस्मिन् देशे निवसन्ति स्म, तेषु नगराणि स्वनाम्ना निर्मितवन्तः।
27 अब्राहमस्य भ्राता तेरहस्य पुत्रः नाहोरः तेषु दिनेषु इसहाकस्य चत्वारिंशत् वर्षे मृत; नाहोरस्य सर्वे दिवसाः एकशतं द्वासप्ततिवर्षं यावत् अभवन्, सःमृत; हाराननगरे च दफनःअभवत्।
28 अब्राहमःभ्रातुःमृतःइति श्रुत्वा सःदुःखितःअभवत्, ततःसःस्वभ्रातुः विषये बहुदिनानि शोचति स्म।
29 अब्राहमः स्वगृहविषये आज्ञां दातुं स्वमुख्यसेवकं एलिजेजरं आहूय सःआगत्य तस्य पुरतःस्थितवान्।
30 अब्राहमः तम् अवदत् , अहं वृद्धः अस्मि, मम मृत्युदिनं न जानामि। यतः अहं दिवसे उन्नतः अस्मि; अतः उत्तिष्ठ, गच्छ, मम पुत्रस्य कृते अस्मात् स्थानात् अस्मात् देशात् च भार्याम् मा गृहाण, येषु कनानीनां कन्यानां मध्ये वयं निवसामः।
31 किन्तु मम भूमिं मम जन्मभूमिं च गत्वा ततः मम पुत्रस्य कृते भार्यां गृहाण, स्वर्गस्य पृथिव्याःच परमेश्वरःयःमां पितुःगृहात् आदाय अत्र नीत्वा मां अवदत्, अहं तव वंशाय एतां भूमिं नित्यं उत्तराधिकाररूपेण दास्यामि, सः भवतः पुरतः स्वदूतं प्रेषयित्वा तव मार्गे समृद्धिं प्राप्स्यति पुत्रःमम कुटुम्बात् पितुःगृहात् च।
32 तदा दासः स्वस्वामी अब्राहमम् अवदत्, पश्य अहं तव जन्मभूमिं तव पितुः गृहं च गत्वा ततः तव पुत्राय भार्यां गृह्णामि। किन्तु यदि सा स्त्रियाः मां अनुसृत्य अस्मिन् भूमिं गन्तुं न इच्छति तर्हि अहं तव पुत्रं तव जन्मभूमिं प्रति नेष्यामि वा?
33 अब्राहमःतम् अवदत् , "सावधानं कुरु यत् त्वं मम पुत्रं पुनःअत्र न आनय, यतः प्रभुः यस्य पुरतः अहं गतवान् सः तव पुरतः स्वदूतं प्रेषयित्वा तव मार्गं समृद्धं करिष्यति।
34 एलीजर् अब्राहमस्य आज्ञानुसारं कृतवान्, एलीजर् अब्राहमस्य स्वामिनः समक्षं एतस्मिन् विषये शपथं कृतवान्। ततः एलीएजरः उत्थाय स्वामिनःउष्ट्राणां दश उष्ट्रान् स्वामिनःसेवकेभ्यःदश पुरुषान् च गृहीत्वा ते उत्थाय अब्राहमस्य नाहोरस्य च नगरं हाराननगरं गतवन्त; अब्राहमस्य पुत्रस्य इसहाकस्य पत्नीं आनेतुं। तेषां गमनसमये अब्राहमः शेम-एबरयोः गृहं प्रेषितवान्, ततः ते स्वपुत्रं इसहाकं आनयत्।
35 इसहाकः स्वपितुः गृहं बेर्शेबानगरं प्रति आगत; एलीएजरः तस्य पुरुषैः सह हाराननगरम् आगतवान्। ते च जलस्य समीपे नगरे स्थगितवन्त; सःस्वस्य उष्ट्रान् जलस्य समीपे जानुभ्यां न्यस्तं कृत्वा ते तत्रैव स्थितवन्तः।
36 अब्राहमस्य दासः एलीएजरः प्रार्थयन् अवदत्, हे मम स्वामिनः अब्राहमस्य परमेश्वर। प्रेषय मां प्रार्थयामि अद्य सुवेगं कृत्वा मम स्वामिने दयां कुरु यत् त्वं अद्य मम स्वामिपुत्रस्य कुटुम्बात् पत्नीं नियुक्तं करोषि।
37 ततः परमेश् वरः स् व सेवक अब्राहमस् य कृते एलीएजरस्य वचनं श्रुत्वा अब्राहमस्य भ्राता नाहोरस्य पत्न्या मिल्कापुत्रस्य बेथुएलस्य पुत्रीं सह मिलितवान्, एलीजेर् च तस्याःगृहम् आगतः।
38 एलीएजरः अब्राहमस्य दासः इति च तान् सर्वान् चिन्ताम् अकथयत्।
39 ते सर्वे भगवन्तं आशीर्वादं दत्तवन्तः यः एतत् वृत्तं कृतवान्, ततः ते तस्मै बथुएलस्य पुत्रीं रेबेकां इसहाकस्य भार्यारूपेण दत्तवन्तः।
40 तेषु दिनेषु सा युवती अतीव सुन्दरी आसीत्, सा कुमारी आसीत्, रेबेका च तेषु दिनेषु दशवर्षीयःआसीत्।
41 तस्याःरात्रौ बेथुएलःलाबानःतस्य पुत्रैःसह भोज्यम् अकरोत्, ततः एलीएजरः तस्य पुरुषैः सह आगत्य तत्र भोजनं पिबन् आनन्दं च कृतवन्तः।
42 एलिजेजरः प्रातकाले उत्थाय सः सङ्गमपुरुषैः सह समस्तं बेथुएलस्य गृहं आहूय अवदत्, "अहं मम स्वामिनःसमीपं गन्तुं मां प्रेषयतु। ते उत्थाय उजपुत्रीं रेबेकां तस्याः पालिकां दबोरां च प्रेषितवन्त; तस्याः कृते रजतं सुवर्णं च, दासा; दासीः च दत्तवन्त; तस्याःआशीर्वादं च दत्तवन्तः।

43 ते एलिजेजरं स्वपुरुषैःसह प्रेषितवन्तः। सेवकाःरेबेकाम् आदाय कनानदेशं प्रति स्वामिनःसमीपं प्रत्यागतवान्।
44 इसहाकःरेबेकाम् आदाय तस्य भार्या अभवत्, ततःसःतां तंबूम् आनयत्।
45 इसहाकः चत्वारिंशत् वर्षीयः आसीत् यदा सः स्वमातुलस्य बेथुएलस्य पुत्रीं रेबेकां भार्यारूपेण गृहीतवान्।

अध्याय 25

1 तदा एव अब्राहमः वृद्धावस्थायां पुनः कनानदेशात् केतुरा इति भार्यां गृहीतवान्।
2 ततः सा तस्य षट् पुत्रान् जिमरन्, योक्षान्, मेदान, मिदियन, इश्बक्, शुआच् च जनयति स्म। जिम्रानस्य सन्तानाः अबीहेन्, मोलिक; नरीमःच आसन्।
3 योक्षानस्य पुत्राः शेबा, देदान, मेदानस्य पुत्राः अमीदा, योआब, गोकी, एलीशा, नोथाक च आसन्। मिद्यानस्य पुत्राः एफा, एफर, चनोक्, अबीदा, एल्दा च आसन्।
4 इश्बकस्य पुत्राःमकिरो, बेयोदुआ, तातोर् च आसन्।
5 शुचस्य पुत्राःबिल्दाद; ममदाद; मुनान्, मेबानःच आसन्। एते सर्वे केतुराहस्य कनानीमहिलायाः वंशजाः सन्ति, ये सा इब्राहीमस्य अब्राहमस्य कृते जनितवती।
6 अब्राहमःएतान् सर्वान् प्रेषितवान्, सःतेभ्यःउपहारं दत्तवान्, ते च यत्र यत्र स्थानं प्राप्नुयुःतत्र तत्र निवसितुं तस्य पुत्रात् इसहाकात् दूरं गतवन्तः।
7 ते सर्वे पूर्वदिशि स्थितं पर्वतं गत्वा अद्यपर्यन्तं षट् नगराणि निर्मितवन्त; येषु ते अद्यपर्यन्तं निवसन्ति।
8 किन्तु शेबा-देदान-सन्ततिःयोक्षान-सन्ततिःस्वसन्ततिभिःसह स्व-भ्रातृभिः सह स्वनगरेषु न निवसन्ति स्म, ते अद्यपर्यन्तं देशेषु प्रान्तरेषु च गत्वा शिबिरं कृतवन्तः।
9 अब्राहमस्य पुत्रस्य मिद्यानस्य सन्तानाः कुशदेशस्य पूर्वदिशि गत्वा तत्र पूर्वदेशे विशालं द्रोणीं प्राप्य तत्रैव स्थित्वा नगरं निर्मितवन्त; अद्यपर्यन्तं च तत्र निवसन्ति स्म।
10 मिदियनः यस्मिन् नगरे निर्मितः तस्मिन् नगरे सः पञ्चपुत्रैः सह तस्य सर्वैःसह निवसति स्म।
11 एफा, एफर, चनोक्, अबीदा, एल्दा च इति स्वनगरेषु मिद्यानपुत्राणां नामानि सन्ति।
12 एफाहस्य पुत्राःमेथाक्, मेशर्, अवी, त्ज़नुआ च, एफेरस्य पुत्राः एफ्रोन्, जूर्, अलीरुन्, मदीन् च, चनोकस्य पुत्राः रेउएल, रेकेम, अजी, अल्योशुब; अलादःच आसन्।
13 अबीदा पुत्राःचूर्, मेलुद्, केरुरी, मोल्की च आसन्। एल्दाहस्य पुत्राः मीकर; रेबा, मल्चिया; गाबोलः च आसन्। एतानि मिद्यानीजनानाम् नामानि तेषां वंशवत्; तदनन्तरं मिद्यानानां कुलानि मिद्यानदेशे प्रसृतानि।
14 इश्माएलस्य पुत्रस्य अब्राहमस्य वंशजाः सन्ति, यम् सारा दासी हागारा अब्राहमस्य कृते जनयति स्म।
15 इस्माइलः मिस्रदेशात् एकां भार्यां गृहीतवान्, तस्याः नाम रिबा, सा मेरिबा इति।
16 ततः रिबा इश्माएलनबायोत्, केदार, अद्बील, मिब्साम, तेषां भगिनी बोस्माथं च जनयति स्म।
17 इस्माइलःस्वपत्नीं रिबां त्यक्त्वा ततःगत्वा मिस्रदेशं स्वपितुःगृहं प्रति प्रत्यागत्य तत्र निवसति स्म, यतः सा इस्माइलस्य पितुः अब्राहमस्य च दृष्टौ अतीव दुष्टा आसीत्।
18 ततः परं इस्माइलः कनानदेशात् एकां भार्यां मल्चूथं नामकं भार्याम् आदाय निश्मा, दुमा, मासा, चदाद, तेमा, येतुर, नाफीश, केदमा च जनयति स्म।
19 एते इस्माइलस्य पुत्रा; तेषां नामानि च, तेषां राष्ट्रानुसारं द्वादश प्रधानाः आसन्। ततः परं इस्माइलस्य कुटुम्बाः प्रसृता; इस्माइलः च स्वसन्ततिं सर्वं च यत्किमपि सम्पत्तिं प्राप्तवान् तत् सर्वं स्वगृहस्य प्राणैःसह तस्य सर्वैःच सह गृहीत्वा यत्र स्थानं प्राप्नुयात् तत्र निवसितुं गतवन्तः।
20 ते गत्वा पारनप्रान्तरस्य समीपे निवसन्ति स्म, तेषां निवासस्थानं हविलातःशूरपर्यन्तं मिस्रदेशात् पूर्वं यावत् त्वं अश्शूरदेशं गच्छसि।
21 इश्माएलःतस्य पुत्राःच तस्मिन् देशे निवसन्ति स्म, तेषां सन्तानाः अभवन्, ते च प्रचुराणि प्रचुराणि च अभवन्।
22 इश्माएलस्य प्रथमजातस्य नबायोथस्य पुत्राणां नामानि सन्ति। मेन्ड्, सेण्ड्, मेयोन्; केदारस्य पुत्राःअल्योन्, केजेम्, चमद्, एली च आसन्।
23 अद्बीलस्य पुत्रौ चमादःजाबीनःच। मिब्सामस्य पुत्राःओबदिया, एबेदमेलेक; येशुः च आसन्; एते इस्माइलपत्न्याः रिबाहस्य वंशजाः सन्ति।
24 इस्माइलपुत्रस्य मिश्मायाः पुत्राः शमुआ, जकर्योन; ओबेदः च आसन्। दुमहस्य पुत्राःकेसेद; एली, मचमाद; आमेदःच आसन्।
25 मासस्य पुत्राः मेलोन्, मुला, एबिदादोन् च आसन्। चदादस्य पुत्राः अजूर; मिन्सार; एबेदमेलेकः च आसन्; तेमस्य पुत्राः सेइर्, सादोन्, याकोलःच आसन्।
26 येतुरस्य पुत्राःमेरिथ; यिश; अल्यो; पचोथःच आसन्। नाफीशस्य पुत्राः एबेद-तामेद; अबियासाफ; मीरः च आसन्; केदमस्य पुत्राः कालीप; तच्ती, ओमीरःच आसन्; एते इस्माइलस्य पत्नी मल्चूतस्य वंशजःआसन्।
27 एते सर्वे इश्माएलस्य वंशजाः सन्ति, येषु देशेषु ते अद्यपर्यन्तं नगराणि निर्मितवन्त; तेषु देशेषु निवसन्ति स्म।
28 अब्राहमस्य पुत्रस्य इसहाकस्य पत्नी बथुएलस्य पुत्री रेबेका तेषु दिनेषु वन्ध्या आसीत्, तस्याःसन्तानं नासीत्। इसहाकःस्वपित्रा सह कनानदेशे निवसति स्म; परमेश् वरःइसहाकेन सह आसीत्; तेषु दिनेषु इसहाकस्य अष्टचत्वारिंशत् वर्षे नोहपुत्रस्य शेमस्य पुत्रः अर्पचशादः मृत; अर्पचशदः चतुश्शतानि अष्टत्रिंशत् वर्षाणि यावत् जीवित; सःमृतः।

अध्याय 26

1 अब्राहमस्य पुत्रस्य इसहाकस्य जीवनस्य नवपञ्चाशत् वर्षे तेषु दिनेषु तस्य पत्नी रेबेका वन्ध्या आसीत्।
2 तदा रेबेका इसहाकं अवदत्, "मम प्रभो, मया सत्यमेव श्रुतं यत् तव माता सारा स्वजीवने वन्ध्या आसीत्, यावत् मम प्रभुः अब्राहमः तव पिता तस्याःकृते प्रार्थितवान्, सा च गर्भवती अभवत्।
3 अतःउत्तिष्ठ, परमेश् वरम् अपि प्रार्थय, सःतव प्रार्थनां शृणोति, स् व दयेन च अस्मान् स्मरेत्।
4 इसहाकःस्वपत्न्या रिबेकाम् अवदत् , "अब्राहमः पूर्वमेव परमेश् वरं प्रार्थितवान् यत् स् व वंशजः वर्धयतु, अतःइदम् अस् माकं वन् ध्यं भवतःप्रभविष् यति।
5 तदा रेबेका तम् अवदत्, त्वमपि उत्थाय प्रार्थयतु यत् भगवता तव प्रार्थनां श्रुत्वा मम सन्तानं प्राप्नुयात्, इसहाकः स्वपत्न्याः वचनं श्रुत्वा इसहाकःतस्य पत्नी च उत्थाय मोरियादेशं गत्वा तत्र प्रार्थयितुं

भगवन्तं अन्वेष्टुं च गतवन्तौ, ततःतत् स्थानं प्राप्य इसहाकःउत्थाय स्वपत्न्याःकारणात् भगवन्तं प्रार्थितवान् यतःसा वन्ध्या आसीत्।
6 इसहाकःअवदत्, हे स्वर्गपृथिव्याःपरमेश्वर; यस्य सद्भावःदया च पृथिवीं पूरयति, त्वं यःमम पितरं पितुःगृहात् तस्य जन्मस्थानात् च हृत्वा अस्मिन् देशे आनयसि, तं च उक्तवान्, अहं तव वंशाय भूमिं दास्यामि, त्वं च तस्मै प्रतिज्ञां कृतवान्, तस्मै च बहुगुणं करिष्यामि बीजं स्वर्गतारकवत् समुद्रवालुका इव, इदानीं तव वचनं सत्यं भवतु यत् त्वया मम पितरं उक्तम्।
7 त्वं हि अस्माकं परमेश्वरःप्रभु; अस्माकं दृष्टिःत्वां प्रति वर्तते यत् त्वया अस्मान् प्रतिज्ञातं मनुष्यबीजं दातुं, यतःत्वं अस्माकं परमेश्वरः प्रभुःअसि, अस्माकं नेत्राणि त्वां प्रति एव निर्दिष्टानि सन्ति।
8 ततः परमेश् वरः अब्राहमपुत्रस्य इसहाकस्य प्रार्थनां श्रुत्वा तस्य भार्यायाःरेबेका च प्रार्थितः।
9 ततः प्रायः सप्तमासाभ्यन्तरे बालकाः तस्याः अन्तः संघर्षं कृतवन्त; तेषां कारणात् सा श्रान्ता इति महती दुखिता अभवत्, तदा सा तदानीन्तनानि सर्वान् स्त्रियः अवदत्, "किं युष्माकं अपि मम इव किमपि घटितम्? ते ताम् अवदन्, न।
10 सा तान् अब्रवीत्, पृथिव्यां सर्वासु स्त्रियासु अहमेव किमर्थम्? सा च एतस्मात् कारणात् प्रभुं अन्वेष्टुं मोरियादेशं गता; सा च तस्य पुत्रस्य शेमस्य एबरस्य च समीपं गत्वा एतस्मिन् विषये तान् पृच्छितुं, ते तस्याःविषये अस्मिन् विषये भगवन्तं अन्वेष्टुम्।
11 सा अब्राहमम् अपि प्रार्थितवती यत् सः स्वस्य विषये यत् किमपि घटितं तत् सर्वं भगवन्तं अन्वेष्टुं पृच्छतु च।
12 ते सर्वे भगवन्तं पृष्टवन्त; तस्याः वचनं भगवतः आनयन् ताम् अवदन्, "तव गर्भे द्वौ बालकौ स्त; तेभ्यः राष्ट्रद्वयं उत्थास्यति। एकं राष्ट्रं च अन्यस्मात् बलवत्तरं भविष्यति, महत्तरं च कनिष्ठानां सेवां करिष्यति।
13 यदा तस्याः प्रसवदिनानि पूर्णानि अभवन्, तदा सा जानुभ्यां न्यस्तवती, तदा सा भगवता उक्तवती, तस्याःगर्भे द्विजाःसन्ति।
14 प्रथमः लोमवस्त्रवत् सर्वतः रक्तवर्णः निर्गत; ततः सर्वे जनाः तस्य नाम एसावम् आहूय, "अयं गर्भात् पूर्णःअभवत्।"
15 तदनन्तरं तस्य भ्राता आगत्य तस्य हस्तेन एसावस्य पार्ष्णिं गृहीतवान्, अतःते तस्य नाम याकूबं कृतवन्तः।
16 अब्राहमस्य पुत्रःइसहाकःयदा तान् जनयति स्म तदा सः षष्टिः वर्षीयःआसीत्।
17 बालकाः पञ्चदशवर्षपर्यन्तं वर्धिता; ते मनुष्यसङ्घस्य मध्ये आगताः। एसावः एकः योजनाकारः वञ्चकः च आसीत्, क्षेत्रे निपुणः लुब्धकःच आसीत्, याकूबःच सिद्धःबुद्धिमान् च आसीत्, सःतंबूषु निवसन्, मेषान् पोषयन्, भगवतः निर्देशान्, पितुः मातुः च आज्ञां च शिक्षन् आसीत्
18 इसहाकः तस्य गृहसन्ततिभिः सह परमेश् वरस् य आज्ञानुसारं स् वपितुःअब्राहमस् य सह कनानदेशे निवसन्ति स्म।
19 अब्राहमस्य पुत्रःइस्माइलःस्वसन्ततिभिःसह तेषां सर्वैःसह गत; ते तत्र हवीलादेशं प्रत्यागत्य तत्र निवसन्ति स्म।
20 अब्राहमस्य उपपत्नीनां सर्वे सन्तानाः पूर्वदेशे निवसितुं गतवन्तः यतःअब्राहमःतान् स्वपुत्रात् विसृज्य उपहारं दत्त्वा ते गतवन्तः।
21 अब्राहमःस्वपुत्राय इसहाकस्य सर्व्वं धनं दत्तवान्।
22 ततःसःतं आज्ञापयत्, "किं त्वं न जानासि न च अवगच्छसि यत् प्रभुःस्वर्गे पृथिव्यां च परमेश्वरःअस्ति, ततःपरं अन्यःकोऽपि नास्ति?
23 स एव मां पितुः गृहात् मम जन्मस्थानात् च नीत्वा पृथिव्यां सर्वान् आनन्दान् दत्तवान्। यः मां दुष्टानां परामर्शात् मोचितवान्, यतःअहं तस्मिन् विश्वसिमि।
24 सःमां अत्र आनयत्, उर कास्दीमतःमां मोचितवान्। स च मां अवदत् , अहं तव वंशाय एताः सर्वाः भूमिः दास्यामि, ते च तानि उत्तराधिकारं प्राप्नुयुःयदा ते मम आज्ञा; मम नियमा; मम न्यायाःच पालन्ते, ये मया त्वां आज्ञापिता; ये च अहं तान् आज्ञापयिष्यामि।
25 अतःमम पुत्र, मम वाणीं शृणुत, मया त्वां प्रभोःपरमेश्वरस्य आज्ञां पालनं कुरु, यथा मया भवतःपरमेश् वरस्य सन्तानानां च सदा भद्रं भवेत्, तदर्थं दक्षिणमार्गात् दक्षिणं वा वामं वा मा गच्छतु।
26 अस्माकं शत्रुहस्तात् अस्मान् मोचयित्वा, अस्माकं परमेश् वरः च तान् अस्माकं हस्ते पतितवान् इति च भगवतः अद्भुतानि कार्याणि, तस्य दया च स्मर्यताम्। अतः इदानीं मया भवद्भ्यः यत् किमपि आज्ञातं तत् सर्वं पालय, तव परमेश्वरस्य आज्ञां मा विमुखीभूय तस्य अतिरिक्तं कस्यापि सेवां मा कुरु, येन भवतः पश्चात् भवतःवंशस्य च कुशलं भवति।
27 त्वं च स्वसन्ततिं तव बीजं च भगवतःउपदेशान् तस्य आज्ञां च शिक्षय, तेषां ऋजुमार्गं च शिक्षय यथा तेषां सदा भद्रं भवेत्।
28 इसहाकःस्वपितरं प्रत्युवाच, मम प्रभुना यत् आज्ञापितं तत् अहं करिष्यामि, मम परमेश् वरस्य आज्ञां न गमिष्यामि, सःयत् किमपि आज्ञापितवान् तत् सर्वं पालयामि। अब्राहमः स्वपुत्रं इसहाकं स्वसन्ततिं च आशीर्वादं दत्तवान्। अब्राहमःयाकूबं भगवतःउपदेशं तस्य मार्गं च उपदिष्टवान्।
29 तस्मिन् काले एव अब्राहमः इसहाकस्य पुत्रयोः याकूबस्य एसावस्य च जीवनस्य पञ्चदशवर्षे मृत; अब्राहमस्य सर्वे दिवसाः पञ्चसप्ततिः वर्षाणि अभवन्, सः मृत; सुवृद्धावस्थायां, वृद्ध; दिवसैः तृप्तः च सन् स्वजनस्य समीपं समागत; तस्य पुत्राः इसहाकः इस्माइलःच तं दफनौ।
30 कनाननिवासिनः अब्राहमस्य मृतः इति श्रुत्वा सर्वे स्वराजै; राजपुत्रै; सर्वैःपुरुषैःसह अब्राहमस्य अन्त्येष्ट्यर्थं आगतवन्तः।
31 अब्राहमस्य मृत्योः समाचारं श्रुत्वा हरनदेशनिवासिन; अब्राहमस्य वंशस्य सर्वे कुला; सर्वे राजपुत्रा; पितामहा; उपपत्नीभिः अब्राहमस्य पुत्राः च सर्वे आगत्य अब्राहमस्य दयालुतां प्रतिकारं कृत्वा तस्य पुत्रं इसहाकं सान्त्वनं दत्तवन्त; अब्राहमस्य च एफ्रोन् हित्तीयाः तस्य सन्तानानां च कृते क्रीतवन्त्याः गुहायाम् अन्त्येष्टवन्तः अन्त्येष्टिस्थानम् ।
32 कनाननिवासिनःसर्वे अब्राहमं ज्ञातवन्तःच वर्षभरि अब्राहमस्य कृते रोदितवन्त; पुरुषाःमहिलाःच तस्य विषये शोचन्ति स्म।
33 अब्राहमस् य कारणात् अब्राहमस् य कारणात् अब्राहमस् य कारणात् परमेश् वरस् य मनुष् येषु च ऋजुःआसीत्, तस्मात् सर्वे बालका; देशवासिनःच रोदितवन्तः।
34 अब्राहमसदृशः परमेश् वरभयवान् कश्चित् न उत्तिष्ठत्, यतः सः यौवनात् परमेश् वरभयम् अकरोत्, प्रभोः सेवां च कृतवान्, बाल्यकालात् मृत्योःदिवसपर्यन्तं च सर्वेषु मार्गेषु गतः।
35 ततः परमेश् वरः तेन सह आसीत्, निमरोदस् य प्रजानां च उपदेशात् तं मोचितवान्, यदा सः एलाम-नगरस्य चतुर्भिः राजाभिः सह युद्धं कृतवान् तदा तान् जितवान्।
36 सः पृथिव्याः सर्वान् सन्तानान् परमेश् वरस् य सेवां कर्तुम् आनयत् , तेभ् यः परमेश् वरस् य मार्गान् उपदिशन् प्रभुं च ज्ञातवान्।
37 सःएकं वनं निर्मितवान्, तस्मिन् द्राक्षाक्षेत्रं च रोपितवान्, तस्य गृहे तृप्त्यर्थं भूमिं गच्छतां जनानां कृते सः नित्यं स्वस्य तंबूमध्ये भोजनं पेयं च सज्जीकृतवान्।
38 परमेश् वरःपरमेश् वरःअब्राहमस् य कारणात् समग्रं पृथिवीं उद्धारितवान्।

39 अब्राहमस्य मृत्योः अनन्तरमेव परमेश् वरः तस्य पुत्रं इसहाकं तस्य सन्तानं च आशीर्वादं दत्तवान्, परमेश् वरः इसहाकेन सह यथा पित्रा अब्राहमेण सह आसीत्, यतः इसहाकः प्रभोः सर्वान् आज्ञान् पालितवान् यथा पिता अब्राहमःतस्मै आज्ञापितवान् सःपित्रा यत् दक्षिणमार्गं आज्ञापितवान् तस्मात् दक्षिणं वामं वा न गतवान्।

अध्याय 27

1 तस्मिन् काले एसावः अब्राहमस्य मृत्योः अनन्तरं बहुधा मृगयायै क्षेत्रं गच्छति स्म।
2 बाबेलराजः निमरोदः अम्राफेलः अपि बहुधा स्वबलाभिः सह क्षेत्रे मृगयायै, दिने शीतले स्वपुरुषैःसह भ्रमितुं च बहुधा गच्छति स्म।
3 निमरोदःसर्वदिनानि एसावं निरीक्षमाणःआसीत्, यतःनिमरोदस्य हृदये एसावस्य विरुद्धं सर्वदिनम् ईर्ष्या उत्पन्ना आसीत्।
4 कस्मिंश्चित् दिने एसावः मृगयायै क्षेत्रे गत; तदा सः निमरोदं स्वपुरुषद्वयेन सह प्रान्तरे गच्छन्तं दृष्टवान्।
5 तस्य सर्वे पराक्रमिणः तस्य प्रजाः च प्रान्तरे तस्य समीपे आसन्, किन्तु ते तस्मात् दूरं गत्वा मृगयायै भिन्नदिशि गतवन्त; एसावः निमरोदस्य कृते निगूढः अभवत्, सः प्रान्तरे तस्य कृते प्रच्छन्नः अभवत्।
6 निमरोदःतस्य पुरुषाःच तं न जानन्ति स्म, निमरोदःतस्य पुरुषाःच नित्यं शीतले क्षेत्रे भ्रमन्ति स्म, तस्य जनाःक्षेत्रे कुत्र मृगयाम् कुर्वन्ति इति ज्ञातुं शक्नुवन्ति स्म।
7 ततःनिमरोदःतस्य पुरुषद्वयेन सह यत्र आसन् तत्र आगत्य एसावः सहसा स्वस्य प्रच्छन्नस्थानात् प्रस्थाय खड्गं आकृष्य शीघ्रं निमरोदस्य समीपं धावित्वा तस्य शिरःछिनत्ति।
8 एसावःनिमरोदसहितयोःपुरुषयोःसह निराशं युद्धं कृतवान्, तेन तम् आह्वयन् एसावःतान् प्रति आगत्य खड्गेन तान् मारितवान्।
9 निमरोदस्य सर्वे वीरजनाःये तं प्रान्तरं गन्तुं त्यक्तवन्त; ते दूरतः क्रन्दनं श्रुत्वा तयोःपुरुषयोःस्वरं ज्ञात्वा तस्य कारणं ज्ञातुं धावितवन्त; यदा तेषां राजानं तस्य सह स्थितौ पुरुषौ च प्रान्तरे मृतौ शयितौ।
10 एसावःनिमरोदस्य पराक्रमिणःदूरतःआगच्छन्तं दृष्ट्वा पलायित; तस्मात् सः पलायितः। एसावः निमरोदस्य बहुमूल्यं वस्त्रं गृहीत्वा निमरोदस्य पित्रा निमरोदस्य कृते वसीयतं कृतवान्, येन निमरोदः समग्रं भूमिं प्रबलवान्, सःधावित्वा स्वगृहे निगूढवान्।
11 एसावः तानि वस्त्राणि गृहीत्वा निमरोदस्य पुरुषाणां कारणात् नगरं प्रति धावित्वा युद्धात् श्रान्तः श्रान्तः च पितुः गृहम् आगत्य स्वभ्रातुः याकूबस्य समीपं गत्वा तस्य पुरतः उपविष्टः सन् दुःखेन मृत्यवे सज्जःअभवत्।
12 सःस्वभ्रातरं याकूबम् अवदत्, "अद्य अहं म्रियमाणःभविष्यामि, तर्हि मम जन्माधिकारःकिमर्थं इष्टः? अस्मिन् विषये याकूबःएसावेन सह बुद्धिपूर्वकं कार्यं कृतवान्, एसावः च याकूबस्य कृते स्वस्य जन्माधिकारं विक्रीतवान् यतःएतत् प्रभुना एवम् आनयत्।
13 मकपेलाक्षेत्रस्य गुहायां एसावस्य भागःयःअब्राहमःश्मशानभूमिं प्राप्तुं हेतस्य वंशजानां कृते क्रीतवन् आसीत्, सः एसावः अपि याकूबस्य कृते विक्रीतवान्, याकूबःच एतत् सर्वं स्वभ्रातुःएसावात् मूल्येन क्रीतवन्।
14 याकूबः सर्वं पुस्तके लिखित्वा साक्षिभिः सह तदेव साक्ष्यं दत्त्वा तस्मिन् मुद्रणं कृत्वा पुस्तकं याकूबस्य हस्ते एव स्थितम्।
15 यदा कुशपुत्रः निमरोदः मृतः तदा तस्य पुरुषाः तं उत्थाप्य विस्मयेन नीत्वा स्वनगरे दफनम् अकरोत्, निमरोदस्य जीविताःसर्वे दिवसाःद्वौ शतपञ्चदशवर्षौ यावत् सःमृतः।
16 निमरोदस्य देशस्य जनानां उपरि राज्यं कृत्वा पञ्चाशीतिः वर्षाणि आसन्। निमरोदः लज्जया अवमानना च एसावस्य खड्गेन मृत; अब्राहमस्य वंशजःतस्य स्वप्ने दृष्टवत् तस्य मृत्युं कृतवान्।
17 निमरोदस्य मृत्योः समये तस्य राज्यं बहुषु विभागेषु विभक्तम् अभवत्, येषु भागेषु निमरोदः राज्यं कृतवान्, ते सर्वेऽपि भागाः निमरोदस्य मृत्योः अनन्तरं तानि पुनःप्राप्तवन्त; निमरोदस्य वंशजाः सर्वे चिरकालं यावत् अन्येषां सर्वेषां राजानां दासाःअभवन्।

अध्याय 28

1 तेषु दिनेषु अब्राहमस्य मृत्योः अनन्तरं तस्मिन् वर्षे प्रभुः तस्मिन् देशे महतीं दुर्भिक्षम् आनयत्, कनानदेशे दुर्भिक्षः प्रचण्डः आसीत्, तदा इसहाकःदुर्भिक्षस्य कारणात् मिस्रदेशं गन्तुं उत्थित; यथा तस्य पिता अब्राहमःकृतवान्।
2 तस्मिन् रात्रौ प्रभुः इसहाकस्य समक्षं प्रकटितः सन् तं अवदत्, "मिस्रदेशं मा गच्छ, अपितु उत्थाय पलिष्टीनां राजा अबीमेलेकस्य गेरारनगरं गत्वा यावत् दुर्भिक्षं न निवर्तते तावत् तत्र तिष्ठ।
3 इसहाकःउत्थाय गेरारनगरं गत; यथा परमेश् वरःआज्ञापितवान्, तत्र पूर्णवर्षं यावत् स्थितवान्।
4 यदा इसहाकः गेरारनगरम् आगत; तदा देशवासिनः तस्य पत्नी रेबेका सुन्दरी इति दृष्ट्वा गेरारजनाः इसहाकं तस्य भार्यायाः विषये पृष्टवन्त; सः अवदत्, सा मम भगिनी अस्ति, यतः सः स्वपत्नी इति वक्तुं भीतः आसीत्, मा भूत् तस्य कारणात् देशीयजनाः तं हन्तुं न शक्नुवन्ति।
5 अबीमेलेकराजकुमाराःगत्वा तां स्त्रियं राज्ञःसमक्षं स्तुवन्, किन्तु सःतान् न प्रतिवदति स्म, तेषां वचनं च न आचरति स्म।
6 किन्तु सः तान् श्रुतवान् यत् इसहाकः तां स्वभगिनीम् अङ्गीकृतवान्, अतःराजा एतत् स्वस्य अन्तःएव निरक्षितवान्।
7 इसहाकःमासत्रयं यावत् देशे स्थित्वा अबीमेलेकःखिडक्याःबहिः पश्यन् दृष्टवान् यत् इसहाकःस्वपत्या रेबेका सह क्रीडति स्म, यतः इसहाकः राज्ञः बाह्यगृहे निवसति स्म, अतः इसहाकस्य गृहं राज्ञः गृहस्य विपरीतम् आसीत्।
8 राजा इसहाकं अवदत् , "तव भार्यायाःविषये त्वया अस्मान् किं कृतम्, सा मम भगिनी अस्ति? कथं सहजतया प्रजानां महापुरुषाणां कश्चन तया सह शयनं कृतवान्, तदा त्वं अस्माकं उपरि अपराधं आनयिष्यसि स्म।
9 इसहाकःअबीमेलेकम् अवदत्, "अहं मम भार्यायाःकारणात् अहं मृतःइति भीतःअभवम्, अतःअहं अवदम्, सा मम भगिनी अस्ति।
10 तस्मिन् समये अबीमेलेकः सर्वान् राजपुत्रान् महापुरुषान् च आज्ञां दत्तवान्, ते च तस्य पत्नीं इसहाकं रेबेका च गृहीत्वा राज्ञः समक्षं नीतवन्तः।
11 तदा राजा आज्ञापयत् यत् ते तान् राजपुत्रवस्त्राणि परिधाय नगरस्य वीथिषु आरुह्य देशे सर्वत्र तेषां पुरतःघोषयन्तु, "एषःपुरुष; एषा तस्य भार्या च। यः एतं पुरुषं तस्य भार्यायाः वा स्पृशति सः अवश्यमेव म्रियते। इसहाकः स्वपत्या सह राजागृहं प्रत्यागतवान्, परमेश् वरः इसहाकेन सह आसीत्, सः महतीं भवति स्म, तस्य किमपि अभावःनासीत्।
12 ततःपरमेश् वरःइसहाकं अबीमेलेकस्य सर्वेषां प्रजानां च दृष्टौ अनुग्रहं कृतवान्, अबीमेलेकःइसहाकस्य सह उत्तमं कार्यं कृतवान् यतःअबीमेलेकःस्वपितुःअब्राहमस्य च शपथं सन्धिं च स्मरति स्म।
13 अबीमेलेकः इसहाकं अवदत्, "पश्यतु सर्व्वं पृथिवी तव पुरतः अस्ति। यत्र यत्र भवतःदृष्टौ हितकरं दृश्यते तावत् यावत् त्वं स्वभूमिं

प्रति न आगमिष्यसि तावत् निवस; अबीमेलेकः इसहाकं क्षेत्राणि द्राक्षाक्षेत्राणि च गेरारदेशस्य उत्तमभागं च दत्तवान् यत् सः यावत् दुर्भिक्षस्य दिवसाः न गच्छन्ति स्म तावत् यावत् भूमिफलं रोपयितुं लब्धुं च खादितुम्।
14 इसहाकः तस्मिन् देशे वप्य तस्मिन् वर्षे शतगुणं प्राप्तवान्, ततः परमेश् वरःतस्मै आशीर्वादं दत्तवान्।
15 सः पुरुषः महान् जात; तस्य मेषा; गोपाला; भृत्यसञ्चयःच महतीः आसन्।
16 दुर्भिक्षदिनानि व्यतीतानि तदा प्रभुःइसहाकस्य समक्षं प्रकटितः सन् तं अवदत्, "उत्तिष्ठ, अस्मात् स्थानात् निर्गत्य स्वदेशं कनानदेशं प्रति प्रत्यागच्छ। इसहाकः उत्थाय कनानदेशे स्थितं हेब्रोन्नगरं प्रत्यागतवान्, सः स्वस्य सर्वैः सह यथा भगवतः आज्ञां दत्तवान्।
17 तदनन्तरं तस्मिन् वर्षे याकूबस्य एसावस्य च जीवनस्य अष्टादशवर्षं यावत् अर्पचशादनगरस्य पुत्रः शेलाकः मृतः। शेलाकः यावन्तःदिवसाःचतुश्शतत्रयत्रिंशत् वर्षाणि यावत् जीवित; सःमृतः।
18 तस्मिन् समये इसहाकः स्वस्य अनुजपुत्रं याकूबं शेम-एबरयोः गृहं प्रेषितवान्, सः च भगवतः निर्देशान् ज्ञात्वा, याकूबः द्वात्रिंशत् वर्षाणि यावत् शेम-एबरयोःगृहे स्थितवान्, तस्य भ्राता एसावःन गत; यतः सः गन्तुं न इच्छति स्म, सः कनानदेशे स्वपितुः गृहे एव स्थितवान्।
19 एसावः नित्यं क्षेत्रेषु मृगयाम् अकरोत् यत् सः यत् किमपि प्राप्नुयात् तत् गृहं आनेतुं शक्नोति स्म, एसावः अपि सर्वदिनानि मृगयाम् अकरोत्।
20 एसावः कल्पकः वञ्चकः च आसीत्, यः मनुष्याणां हृदयं मृगयाम् अकरोत्, तान् आच्छादयति स्म, एसावः च क्षेत्रे वीरः आसीत्, कालान्तरे यथासाधारणं मृगयायै गच्छति स्म। सः सेइरक्षेत्रं यावत् आगत; तदेव एदोमम् अस्ति।
21 सःसेइरदेशे वर्षचतुर्मासान् क्षेत्रे मृगयायां स्थितवान्।
22 एसावः सेइरदेशे कनानपुत्रस्य हेतस्य वंशस्य एफरपुत्रस्य बेरीपुत्रीं येहुदीथं नाम कनानपुत्रस्य पुत्रीं दृष्टवान्।
23 एसावः तां भार्यारूपेण गृहीत्वा तस्याः समीपम् आगतः। एसावः तां गृहीत्वा चत्वारिंशत् वर्षीयः आसीत्, ततः सः तां स्वपितुः निवासस्थानस्य हेब्रोन्नगरं नीत्वा तत्र निवसति स्म।
24 तेषु दिनेषु इसहाकस्य जीवनस्य शतदशमे वर्षे याकूबस्य जीवनस्य पञ्चाशमे वर्षे तस्मिन् वर्षे नूहस्य पुत्रःशेमःमृतः। शेमःमृत्योः समये षड्शतवर्षाणि यावत् आसीत् ।
25 शेमस्य मृत्योःअनन्तरं याकूबःस्वपितुःसमीपं कनानदेशे स्थितं हेब्रोन्नगरं प्रत्यागतवान्।
26 याकूबस्य जीवनस्य षट्पञ्चाशत्तमे वर्षे हारानतः जनाः आगता; ततःरेबेकायाःभ्रातुःबेथुएलस्य पुत्रस्य लाबनस्य विषये कथितम्।
27 तेषु दिनेषु लाबानस्य पत्नी वन्ध्या आसीत्, अपत्यं न जनयति स्म, तस्य सर्वा दासीःअपि तस्य समीपं कञ्चित् न जनयन्ति स्म।
28 ततःपरं प्रभुःलाबानस्य पत्नीं अदीनाम् स्मरति स्म, सा गर्भवती भूत्वा द्विजकन्याः जनयति स्म, लाबानः स्वकन्यानां नाम, ज्येष्ठायाः लीया; कनिष्ठायाःराहेलस्य च नाम आहूतवान्।
29 ते जनाः आगत्य रेबेकाम् एतानि कथयन्ति स्म, रेबेका च भगवता तस्याः भ्रातुः दर्शनं कृत्वा तस्य सन्तानं प्राप्तम् इति बहु आनन्दिता।

अध्याय 29

1 अब्राहमस्य पुत्रः इसहाकः वृद्ध; वृद्धः च अभवत्, तस्य नेत्राणि वयसा भारवन्तःअभवन्। ते मन्दाःआसन्, न पश्यन्ति स्म।
2 तस्मिन् समये इसहाकः स्वपुत्रं एसावं आहूय कथितवान्, "गच्छ प्रार्थयामि तव शस्त्राणि, तव कूपं, धनुषं च, उत्थाय क्षेत्रं गत्वा मम कृते हिरण्यमांसम् आनय, मम कृते स्वादिष्टं मांसं कृत्वा मम समीपम् आनय, यथा अहं त्वां मृत्योः पूर्वं आशीर्वादं ददामि, यथा इदानीं वृद्ध; धूसरशिरःच अभवम्, तथैव अहं खादिष्यामि।
3 एसावः एवम् अकरोत्; सः च स्वशस्त्रं गृहीत्वा यथासाधारणं हिरणमांसस्य मृगयायै क्षेत्रं प्रस्थितवान् यत् सःयथा आज्ञापितवान् तथा पितुःसमीपं आनेतुं यथा सःतं आशीर्वादं दातुं शक्नोति।
4 रेबेका एसावं प्रति इसहाकेन उक्तं सर्वं वचनं श्रुत्वा शीघ्रं स्वपुत्रं याकूबम् आहूय कथयति स्म, "तव पिता तव भ्रातरं एसावं प्रति एवं उक्तवान्, अहं च एवं श्रुतवान्, अतः त्वं शीघ्रं कुरु, यत् अहं त्वां वक्ष्यामि तत् कुरु।"
5 उत्थाय गच्छ मेषस्य समीपं गत्वा मम कृते द्वौ उत्तमौ बकबकौ आनय, अहं च तव पितुःकृते स्वादिष्टं मांसं आनयिष्यामि, त्वं च तव पिता त्वां आशीर्वादं दातुं भ्रातुःअनुसरणात् आगमनात् पूर्वं स्वादिष्टं मांसं आनयिष्यसि, यत् सःखादितुम् अर्हति।
6 याकूबः त्वरया यथा मातुः आज्ञां कृतवान् तथा च एसावः अनुसरणात् आगमनात् पूर्वं स्वादिष्टं मांसं कृत्वा पितुः समक्षं आनयत्।
7 इसहाकःयाकूबम् अवदत् , "मम पुत्र, त्वं कोऽसि?" सःअवदत्, "अहं तव प्रथमजातःएसाव; अहं त्वया आज्ञानुसारं कृतवान्, अतः उत्तिष्ठ, मम मृगया खादतु, यथा त्वं मां यथा उक्तवान् तथा मां आशीर्वादं ददाति।
8 इसहाकः उत्थाय खादित्वा पिबति स्म, तस्य हृदयं सान्त्वितं च याकूबं आशीर्वादं दत्त्वा याकूबः स्वपितुः दूरं गतः। इसहाकः याकूबस्य आशीर्वादं दत्त्वा तस्मात् दूरं गतःतदा एव एसावःमृगयातः क्षेत्रात् आगत; ततः सः स्वादिष्टं मांसं च कृत्वा पितुः समीपं तत् खादितुं आशीर्वादं दातुं च आनयत्।
9 इसहाकःएसावं प्राह, यःकश्चित् तव आगमनात् पूर्वं हिरण्यमांसम् आदाय मम कृते आनयत्, यस्य मया आशीर्वादः कृत? एसावः ज्ञातवान् यत् तस्य भ्राता याकूबःएतत् कृतवान्, एसावःतस्य भ्रातुः याकूबस्य विरुद्धं क्रोधःप्रज्वलितःयत् सःतस्य प्रति एवं कृतवान्।
10 एसावःअवदत्, "किं सःयाकूबःइति उच्यमानःसम्यक् नास्ति? यतःसःमां द्विवारं प्रतिस्थापितवान्, सःमम जन्माधिकारं हरितवान्, अधुना सः मम आशीर्वादं हरितवान्; एसावः बहु रोदिति स्म; इसहाकःस्वपुत्रस्य एसावस्य रोदनं श्रुत्वा इसहाकःएसावं अवदत्, "पुत्र, अहं किं करोमि, तव भ्राता सूक्ष्मतया आगत्य तव आशीर्वादं हरितवान्। एसावः स्वभ्रातरं याकूबं पित्रा दत्तस्य आशीर्वादस्य कारणात् द्वेष्टि, तस्य विरुद्धं तस्य क्रोधःअतीव उत्पन्नः।
11 याकूबः स्वभ्रातुः एसावः अतीव भीतः स उत्थाय शेमपुत्रस्य एबरस्य गृहं प्रति पलायितवान्, तत्र च भ्रातुःकारणात् तत्र निगूढः अभवत्, याकूबःहेब्रोनदेशात् कनानदेशात् निर्गत्य त्रयोषष्टिःवर्षीयः आसीत्, ततःच याकूबःस्वभ्रातुःएसावस्य कारणात् चतुर्दशवर्षेभ्यः एबरस्य गृहे निगूढःअभवत्, तत्रैव सःतत् शिक्षमाणःआसीत् भगवतः मार्गाःतस्य आज्ञाःच।
12 एसावःदृष्टवान् यत् याकूबःपलायित; तस्मात् पलायित; याकूबः च धूर्ततया आशीर्वादं प्राप्तवान्, तदा एसावःअतीव दुखितःअभवत्, सःस्वपितुःमातरस्य च विषये अपि दुखितःअभवत्। सःअपि उत्थाय स्वपत्नीम् आदाय स्वपितुःमातुःच सेइरदेशं गत्वा तत्र निवसति स्म। तत्र एसावः हेथस्य कन्यानां मध्ये एकां स्त्रियं दृष्टवान् यस्याः नाम

बोस्माथः आसीत्, या एलोनस्य हित्तीयाः कन्या आसीत्, ततः सः तां प्रथमपत्न्याः अतिरिक्तं भार्यारूपेण गृहीतवान्, एसावः तस्याः नाम अदाह इति आह्वयत्, तस्मिन् काले आशीर्वादःतस्मात् गतःइति।
13 एसावः पितरं मातरं च न दृष्ट्वा षड्मासान् सेइरदेशे निवसति स्म, ततःपरं एसावःस्वपत्नीःगृहीत्वा उत्थाय कनानदेशं प्रत्यागतवान्, एसावःस्वपत्नीद्वयं हेब्रोन्नगरे स्वपितुःगृहे स्थापयति स्म।
14 एसावपत्न्यः इसहाकं रेबेकां च स्वकर्मणा व्याकुलं क्रुद्धं च कृतवन्तः यतः ते भगवतः मार्गेण न चरन्ति स्म, अपितु पित्रा यथा उपदिष्टं तथा पितुःकाष्ठपाषाणदेवतानां सेवां कुर्वन्ति स्म, ते च पितुः अपेक्षया दुष्टाःआसन्।
15 ते स्वहृदयस्य दुष्कामनानुसारं गतवन्त; बालानाम् कृते बलिदानं कृत्वा धूपं दहन्ति स्म, इसहाकः रिबेका च तेभ्यः श्रान्तौ अभवताम्।
16 रेबेका अवदत्, "हेतस्य कन्यानां कारणात् अहं स्वप्राणात् क्लान्तःअस्मि। यदि याकूबःहेत-कन्यासु भार्याम् गृह्णाति, तर्हि मम जीवनं किं हितकरम्?
17 तेषु दिनेषु एसावस्य पत्नी आदा गर्भधारणं कृत्वा पुत्रं जनयति स्म, एसावः तस्य पुत्रस्य नाम एलीफाज इति आह्वयति स्म, एसावः पञ्चषष्टिःवर्षीयःआसीत् यदा सा तं जनयति स्म।
18 तेषु दिनेषु याकूबस्य चतुर्षष्टितमे वर्षे अब्राहमस्य पुत्रःइस्माइलः मृतः।
19 इसहाकः इस्माइलस्य मृतः इति श्रुत्वा तस्य शोकं कृतवान्, इसहाकःतस्य विषये बहुदिनानि शोचति स्म।
20 याकूबस्य एबरगृहे निवसतः चतुर्दशवर्षेषु याकूबः स्वपितरं मातरं च द्रष्टुम् इच्छति स्म, तदा याकूबः स्वपितुः मातुः च गृहं हेब्रोन्नगरम् आगत; एसावः च तेषु दिनेषु याकूबस्य आशीर्वादं गृहीत्वा किं कृतवान् इति विस्मृतवान्।
21 एसावः याकूबस्य पितुः मातुः समीपं गच्छन्तं दृष्ट्वा याकूबः यत् कृतं तत् स्मरति स्म, ततः सः तस्य विरुद्धं बहु क्रुद्धः सन् तं मारयितुम् इच्छति स्म।
22 अब्राहमस्य पुत्रःइसहाकःवृद्धःवृद्धःच अभवत्, एसावःअवदत्, "अधुना मम पितुःमृत्योःसमयःसमीपं गच्छति, यदा सःम्रियते तदा अहं मम भ्रातरं याकूबं मारयिष्यामि।"
23 रेबेका इत्यस्मै एतत् कथितं तदा सा शीघ्रं प्रेषयित्वा स्वपुत्रं याकूबम् आहूय तम् अवदत्, उत्तिष्ठ, गत्वा मम भ्रातुः लाबानस्य समीपं हारानगरं पलायय, तत्र किञ्चित्कालं यावत् तिष्ठतु, यावत् तव भ्रातुःक्रोधःभवतःकृते न निवर्तते, ततःत्वं पुनःआगमिष्यसि।
24 इसहाकः याकूबम् आहूय तं अवदत्, "कनान-कन्यानां मध्ये एकां भार्यां मा गृहाण, यतः अस्माकं पिता अब्राहमः यथा भगवतः वचनं आज्ञापितवान्, तथैव अस्मान् आज्ञापितवान् यत्, "अहं तव वंशाय एतत् भूमिं दास्यामि। यदि तव बालकाः मया भवद्भिः सह कृतं मम सन्धिं पालयन्ति तर्हि अहं तव बालकानां कृते अपि यत् मया भवद्भ्यःउक्तं तत् करिष्यामि, अहं तान् न त्यक्ष्यामि।
25 अतः मम पुत्रः मया यत् किमपि आज्ञापयिष्यामि तत् सर्वं मम वाणीं शृणुत, कनान-कन्यानां मध्ये भार्याग्रहणं च निवर्तयतु। उत्तिष्ठ, तव मातुः पितुः बेथुएलस्य गृहे हारानगरं गत्वा तव मातुः भ्रातुः लाबानस्य कन्याभ्यःभार्यां गृहाण।
26 अतः सावधानाः भव यत् त्वं यस्मिन् देशे गच्छसि तस्मिन् देशे तव परमेश्वरं तस्य सर्वान् मार्गान् च विस्मरसि, देशस्य जनानां सह सम्बद्धःभूत्वा व्यर्थं अनुसृत्य स्वेश्वरं भगवन्तं त्यक्त्वा न गच्छसि।
27 यदा त्वं भूमिं आगत्य तत्र भगवतः सेवां कुरु, तदा मया त्वां आज्ञापितं यत् मार्गं त्वया शिक्षितं तत् मार्गात् दक्षिणं वामं वा मा गच्छ।
28 सर्वशक्तिमान् ईश्वरः त्वां पृथिव्याः जनानां दृष्टौ अनुग्रहं करोतु, यत् त्वं तत्र स्वचयनेन भार्यां गृह्णासि। यः भगवतः मार्गेषु सत्, ऋजुः च।
29 परमेश् वरःत्वां तव वंशजं च तव पितुःअब्राहमस् य आशीर्वादं ददातु, त्वां फलं प्रवर्धयतु, यत्र च गच्छसि, तस्मिन् देशे त्वं जनसमूहः भवसि, परमेश् वरः त्वाम् अस्मिन् देशे, तव पितुः निवासभूमिं, सन्तानैः सह, महता धनेन च, आनन्देन, आनन्देन च प्रत्यागन्तुं प्रेरयतु।
30 इसहाकः याकूबस्य आज्ञां दत्त्वा आशीर्वादं दत्त्वा तस्मै रजतसुवर्णैः सह बहूनि दानानि दत्त्वा तं प्रेषितवान्। याकूबःस्वपितुः मातुः च वचनं श्रुतवान्; स तान् चुम्बयित्वा उत्थाय पदन-अरम् अगच्छत्; याकूबः सप्तसप्ततिवर्षीयः आसीत् यदा सः कनानदेशात् बेर्शेबातःनिर्गतवान्।
31 यदा याकूबःहारानगरं गन्तुं गतःतदा एसावःस्वपुत्रं एलिफाजं आहूय गुप्तरूपेण अवदत्, "अधुना शीघ्रं खड्गं हस्ते गृहीत्वा याकूबं अनुसृत्य मार्गे तस्य पुरतः गत्वा तस्य कृते प्रच्छन्नं कृत्वा एकस्मिन् पर्वते खड्गेन तं मारय, तस्य सर्वाणि वस्तूनि गृहीत्वा पुनः आगच्छ।
32 एसावस्य पुत्रःएलीफाजःपित्रा यथा उपदिष्टःतथा सक्रियः धनुषे निपुणःच आसीत्, सःक्षेत्रे प्रसिद्धःलुब्धकःवीरःच आसीत्।
33 एलिफाजः पितुः आज्ञानुसारं कृतवान्, तदा एलीफाजः त्रयोदशवर्षीयः आसीत्, एलिफाजः उत्थाय गत्वा मातुः दशभ्रातृन् स्वेन सह गृहीत्वा याकूबस्य अनुसरणं कृतवान्।
34 सः याकूबस्य निकटतया अनुसृत्य शेकेमनगरस्य विपरीतभागे कनानदेशस्य सीमायां तस्य कृते प्रच्छन्नःअभवत्।
35 याकूबःएलिफाजं तस्य पुरुषान् च तं अनुसृत्य गच्छन्तं दृष्टवान्, याकूबःयस्मिन् स्थाने गच्छति स्म, तत्रैव स्थितवान्, यतःएतत् किम् इति ज्ञातुं शक्नोति, यतः सः तत् विषयं न जानाति स्म। एलीफाजः खड्गं आकृष्य सःस्वपुरुषैःसह याकूबं प्रति अगच्छत्। याकूबःतान् अवदत् , यूयं किम् अत्र आगता; खड्गैःअनुसृत्य किं च अर्थः।
36 एलिफाजःयाकूबस्य समीपं गत्वा सःतं अवदत्, "एवं मम पिता मां आज्ञापितवान्, अतःइदानीं मम पित्रा यत् आज्ञां दत्तवान् तस्मात् अहं न व्यभिचरिष्यामि। तदा याकूबःदृष्टवान् यत् एसावःएलीफाजं प्रति बलप्रयोगं कर्तुं उक्तवान्, तदा याकूबःसमीपं गत्वा एलिफाजं तस्य पुरुषान् च प्रार्थितवान्।
37 पश्य मम यत् किमपि मम पिता माता च मम कृते दत्तवन्तौ, ये त्वां गृहीत्वा गच्छन्ति, मां न हन्ति, एतत् भवतःकृते धर्मं गणयतु।
38 ततः परमेश् वरः एसावपुत्रस्य एलीफाजस्य तस्य पुरुषाणां च समक्षे याकूबस्य अनुग्रहं कृतवान्, ते याकूबस्य वाणीं श्रुत्वा तं न मारितवन्त; एलीफाजः तस्य पुरुषैः सह याकूबस्य सर्वाणि सम्पत्तिः बेर्शेबातः स्वेन सह आनयितेन रजतसुवर्णेन सह गृहीतवन्तः। ते तस्मै किमपि न त्यक्तवन्तः।
39 एलीफाजः तस्य पुरुषाः च तस्मात् दूरं गत्वा एसावस्य समीपं बेर्शेबानगरं प्रत्यागत्य याकूबेन सह यत् किमपि घटितं तत् सर्वं तस्मै कथितवन्त; याकूबस्य च यत् किमपि हृतं तत् सर्वं तस्मै दत्तवन्तः।
40 एसावःस्वपुत्रस्य एलीफाजस्य, तस्य सह स्थितानां च पुरुषाणां विषये क्रुद्धःअभवत्, यतःते याकूबं न मारितवन्तः।

41 ते एसावं प्रत्युवाच, यतो याकूबः अस्मान् अस्मिन् विषये प्रार्थितवान् यत् तं न हन्तुम्, अस्माकं तस्य प्रति दया उत्पन्ना, अतः वयं तस्य सर्वाणि वस्तूनि गृहीत्वा भवतः समीपम् आनयामः। एलीफाजःयाकूबात् हृतं सर्वं रजतं सुवर्णं च एसावःगृहीत्वा स्वगृहे स्थापयति स्म।
42 तदा एसावःदृष्टवान् यत् इसहाकःयाकूबस्य आशीर्वादं दत्तवान्, तम् आज्ञापितवान् यत्, "कनानकन्यानां मध्ये त्वं भार्यां न गृह्णासि, कनानकन्याश्च इसहाकस्य रिबेकायाःच दृष्टौ दुष्टाःआसन्।
43 ततः सः स्वमातुलस्य इस्माइलस्य गृहं गत्वा स्वस्य ज्येष्ठपत्न्याः अतिरिक्तं नबायोथस्य भगिन्याः इस्माइलस्य पुत्रीं मक्लाथं भार्यारूपेण गृहीतवान्।

अध्याय 30

1 याकूबः हारननगरं गत्वा मोरियापर्वतपर्यन्तं गत्वा तत्र रात्रौ लूजनगरस्य समीपे एव स्थितवान्। तस्याः रात्रौ प्रभुः याकूबस्य समक्षं तत्र प्रकटितःसन् तं अवदत्, "अहं अब्राहमस्य परमेश् वर; तव पितुःइसहाकस्य च परमेश् वरःअस्मि। यस्मिन् भूमिःत्वं शयसि तत् त्वां तव वंशाय च दास्यामि।
2 पश्य अहं त्वया सह अस्मि, यत्र यत्र गच्छसि तत्र त्वां रक्षिष्यामि, स्वर्गतारकाणां इव तव बीजं बहु करिष्यामि, तव सर्वान् शत्रून् भवतः पुरतः पतनं करिष्यामि। यदा ते त्वया सह युद्धं करिष्यन्ति तदा ते त्वां न विजयिष्यन्ति, अहं च त्वां हर्षेण, सन्तानेन, महता धनेन च अस्मिन् देशे पुनःआनयिष्यामि।
3 याकूबःनिद्रायाःजागृत्य सःदृष्टेन दर्शनेन बहु आनन्दितःअभवत्। तस्य स्थानस्य नाम बेथेल इति आहूतवान्।
4 ततःयाकूबःतस्मात् स्थानात् अतीव हर्षितःउत्थित; गच्छन् तस्य पादौ हर्षेण लघुः अभवत्, ततः पूर्वसन्ततिदेशं गत्वा हरननगरं प्रत्यागत्य गोपालकूपस्य समीपे स्थितवान्।
5 तत्र सःकेचन पुरुषान् प्राप्नोत्; तेषां मेषान् पोषयितुं हारानतःगत्वा याकूबःतान् पृच्छति स्म, ते अवदन्, "वयं हारानतःस्मः।"
6 ततःसःतान् अवदत् , "किं यूयं नाहोरस्य पुत्रं लाबनं जानथ? ते अवदन्, "वयं तं जानीमः पश्यामः तस्य कन्या राहेलः स्वपितुः मेषं पोषयितुं आगच्छति।"
7 यदा सः ताभ्यां सह भाषमाणः आसीत् तदा लाबानस्य कन्या राहेलःस्वपितुःमेषान् पोषयितुं आगता यतःसा गोपालिका आसीत्।
8 याकूबः स्वमातुः भ्रातुः लाबानस्य पुत्रीं राहेलं दृष्ट्वा धावित्वा तां चुम्बनं कृत्वा स्वरं उत्थाप्य रोदिति स्म।
9 याकूबःराहेलम् अवदत् यत् सःरिबेकायाःपितुःभगिन्याःपुत्रःअस्ति, ततःराहेलः धावित्वा स्वपितरं अवदत्, याकूबःरोदनं कुर्वन् आसीत् यतःतस्य समीपे लाबानस्य गृहं प्रति आनेतुं किमपि नासीत्।
10 लाबानः स्वभगिन्याः पुत्रः याकूबः आगतः इति श्रुत्वा धावित्वा तं चुम्बयित्वा आलिंग्य गृहे आनीय रोटिकां दत्त्वा खादितवान्।
11 याकूबः लाबने तस्य भ्राता एसावः यत् कृतवान्, तस्य पुत्रः एलीफाजःच मार्गे यत् कृतवान् तत् च अवदत्।
12 याकूबःएकमासं यावत् लाबनस्य गृहे निवसति स्म, ततःयाकूबः लाबानस्य गृहे खादति पिबति स्म, तदनन्तरं लाबानःयाकूबं अवदत्, "कथय तव वेतनं किं भविष्यति, यतःत्वं कथं मम सेवां व्यर्थं कर्तुं शक्नोषि?
13 लाबनस्य पुत्राःन आसन् किन्तु केवलं कन्याःएव आसन्, तस्य अन्याः भार्याः दासीः च तेषु दिनेषु वन्ध्याः एव आसन्। एतानि च लाबानस्य कन्यानां नामानि सन्ति, ये तस्य पत्नी अदीना तस्य कृते जनितवती। अग्रजस्य नाम लीया, कनिष्ठायाः नाम राहेलः आसीत्; लीया कोमलनेत्रा आसीत्, किन्तु राहेलःसुन्दरः सुप्रियःच आसीत्, याकूबःतां प्रेम्णा पश्यति स्म।
14 याकूबः लाबनं अवदत्, "अहं तव कनिष्ठायाः राहेलस्य कृते सप्तवर्षेभ्यःसेवां करिष्यामि। लाबानःएतत् अनुमोदितवान्, याकूबः च स्वपुत्र्याःराहेलस्य कृते सप्तवर्षं यावत् लाबनस्य सेवां कृतवान्।
15 याकूबस्य हाराननगरे निवासस्य द्वितीयवर्षे अर्थात् याकूबस्य जीवनस्य नवसप्ततिवर्षे तस्मिन् वर्षे शेमपुत्रः एबरः मृत; सः मृत्योः समये चतुश्शतचतुष्षष्टिःवर्षीयःआसीत्।
16 यदा याकूबःएबरस्य मृतःइति श्रुत्वा सःअतीव दुखितःअभवत्, ततःसःबहुदिनानि शोचति स्म, शोचति स्म।
17 याकूबस्य हाराननगरस्य तृतीयवर्षे एसावस्य पत्नी इस्माइलस्य पुत्री बोस्माथःतस्मै पुत्रं जनयति स्म, एसावःतस्य नाम रयूएल इति कृतवान्।
18 याकूबस्य लाबानस्य गृहे निवसतः चतुर्थे वर्षे प्रभुः लाबानस्य समीपं गत्वा याकूबस्य कारणात् तं स्मरणं कृतवान्, तस्य पुत्राः जाताः तस्य प्रथमःपुत्रःबिओर्, द्वितीयःअलीब; तृतीयःचोरशः।
19 ततः परमेश् वरः लाबने धनं गौरवं च पुत्रकन्यान् च दत्तवान्, याकूबस् य कारणात् सःपुरुषःबहु वर्धितः।
20 तेषु दिनेषु याकूबः गृहे क्षेत्रे च सर्वेषु कार्येषु लाबनस्य सेवां कृतवान्, गृहे क्षेत्रे च सर्वेषु लाबनस्य आशीर्वादःआसीत्।
21 पञ्चमे वर्षे एसावस्य पत्नी बेरी इत्यस्य पुत्री येहुदीथःकनानदेशे मृता, तस्याःपुत्राःकेवलं कन्याःएव न आसन्।
22 तस्याः कन्यानां नामानि एतानि सन्ति, ये सा एसावस्य कृते जनितवती, अग्रजस्य नाम मार्जित्, कनिष्ठस्य नाम पुईथःआसीत्।
23 येहुदीथः मृतः तदा एसावः उत्थाय यथासाधारणं क्षेत्रे मृगयायै सेइरनगरं गत; एसावःचिरकालं यावत् सेइरदेशे निवसति स्म।
24 ततः षष्ठे वर्षे एसावः स्वपत्न्याः अतिरिक्तं भार्याम् अहलीबामाम् अहलीबामाम् अहलीबामाम् अहलीबामाम् अहलीबामाम् अहलीबामाम् अयच्छत्, 24 एसावःच तां कनानदेशम् आनयत्।
25 अहलीबामा गर्भवती भूत्वा एसावस्य कृते यौश; यालान्, कोराहः इति त्रीणि पुत्राणि जनयति स्म।
26 तेषु दिनेषु कनानदेशे एसावस्य गोपालकानां कनानदेशनिवासिनां च गोपालकानां मध्ये कलहः अभवत्, यतः एसावस्य पशवः मालःच अतिप्रचुरःआसीत् यत् सःकनानदेशे पितुः गृहे स्थातुं न शक्नोति स्म, कनानदेशःच तस्य पशूनां कारणात् तं सहितुं न शक्नोति स्म।
27 एसावःकनानदेशवासिभिःसह कलहःवर्धमानःइति दृष्ट्वा उत्थाय स्वपत्नयः पुत्रकन्याश्च सर्वाणि च गृहीत्वा कनानदेशे प्राप्तानि पशवः सर्वाणि सम्पत्तिं च गृहीत्वा देशवासिनां सेयरदेशं एसावःच सर्व्वं च गतःसःसेइरदेशे निवसति स्म।
28 किन्तु एसावःकाले काले कनानदेशे स्वपितरं मातरं च द्रष्टुम् इच्छति स्म, एसावःहोरीजनैःसह विवाहं कृतवान्, ततःसःस्वकन्याः सेइरस्य होरीपुत्रेभ्यःदत्तवान्।
29 सः स्वपत्न्याः भ्रातुः जबियोनस्य पुत्राय अनाम् अग्रजां मार्जिथं दत्तवान्, होरीयस्य बिल्हानस्य पुत्राय अजराय पुइत् च दत्तवान्। एसावःस्वसन्ततिभिःसह पर्वते निवसति स्म, ते च फलदाःप्रवृद्धाःच अभवन्।

अध्याय 31

1 सप्तमे वर्षे याकूबस्य लाबानस्य सेवा पूर्णा अभवत्, तदा याकूबः लाबनं अवदत्, मम भार्यां ददातु, यतः मम सेवायाः दिवसाः पूर्णाः अभवन्। लाबानः एवम् अकरोत्, लाबानः याकूबः च तस्य स्थानस्य सर्वान् जनान् सङ्गृह्य भोजं कृतवन्तौ।

2 सायंकाले लाबानःगृहम् आगत; ततःपरं याकूबःउत्सवस्य जनानां सह तत्र आगत; ततःपरं लाबानःगृहे यत् किमपि दीपं आसीत् तत् सर्वं निष्प्रभं कृतवान्।

3 याकूबः लाबनं प्राह, त्वं किमर्थम् अस्मान् प्रति एतत् करोषि? लाबानःप्रत्युवाच, "अस्मिन् देशे अस्माकं एतादृशी प्रथा अस्ति।"

4 ततः परं लाबानः स्वपुत्रीं लीयाम् आदाय याकूबस्य समीपम् आनयत्, तस्याः समीपम् आगत्य याकूबः न जानाति स्म यत् सा लीया अस्ति।

5 लाबानःस्वपुत्रीं लीयाम् स्वदासीं जिल्पाम् दासीरूपेण दत्तवान्।

6 भोज्यसमये सर्वे जनाःजानन्ति स्म यत् लाबान याकूबस्य कृते किं कृतवान्, किन्तु ते याकूबं प्रति तत् न कथितवन्तः।

7 तस्याः रात्रौ सर्वे प्रतिवेशिनः याकूबस्य गृहम् आगतवन्त; ते खादितवन्त; पिबन्त; आनन्दं च कृतवन्त; लीयाःपुरतः ध्वनिना, नृत्यैः च वादयन्ति स्म, याकूबस्य, हेलेया, हेलेया च पुरतःप्रतिवदन्ति स्म।

8 याकूबः तेषां वचनं श्रुत्वा तयोः अर्थं न अवगच्छति स्म, किन्तु सः मन्यते स्म यत् अस्मिन् देशे तेषां एतादृशी प्रथा भवेत्।

9 प्रतिवेशिनःरात्रौ याकूबस्य समक्षं एतत् वचनं वदन्ति स्म, तस्याः रात्रौ लाबानस्य गृहे ये प्रकाशाःआसन्, ते सर्वे निष्प्रभाःअभवन्।

10 प्रातकाले यदा दिवा प्रकाशःजातः तदा याकूबःस्वपत्न्याःसमीपं गत्वा दृष्टवान्, तदा याकूबःलीया एव शयानःआसीत्, तदा याकूबः अवदत्, पश्यतु, गतरात्रौ प्रतिवेशिनः किं उक्तवन्त; हेलेया, ते अवदन्, अहं च तत् न जानामि।

11 याकूबः लाबनं आहूय तं पृष्टवान्, त्वया मम कृते किं कृतम्? अवश्यं अहं त्वां राहेलस्य कृते सेवितवान्, किमर्थं च त्वं मां वञ्चयित्वा लीया दत्तवान्?

12 तदा लाबानःयाकूबं प्रत्युवाच, "अस्माकं स्थाने कनिष्ठां ज्येष्ठस्य पुरतःदातुं न कृतं अतःयदि त्वं तस्याःभगिनीं तथैव नेतुम् इच्छसि तर्हि तां सप्तवर्षपर्यन्तं मम सेवां कर्तुं स्वसमीपं नेतु।

13 याकूबःएवम् अकरोत्, सःराहेलम् अपि भार्यारूपेण गृहीतवान्, सप्तवर्षेभ्यःअधिकं लाबनस्य सेवां कृतवान्, याकूबःअपि राहेलस्य समीपम् आगत; सःलीया अपेक्षया राहेलस्य अधिकं प्रेम्णा कृतवान्, लाबानःतस्याःदासी बिल्हाम् दासीरूपेण दत्तवान्।

14 यदा परमेश् वरःलीया द्वेष्यताम् अस् ति, तदा परमेश् वरःतस्याः गर्भं उद्घाट्य तेषु दिनेषु याकूबस्य चत्वारि पुत्रान् जनयति स्म।

15 तेषां नामानि रूबेन् शिमोन; लेवी, यहूदा च, ततःपरं सा प्रसवं त्यक्तवती।

16 तदा राहेलः वन्ध्या आसीत्, तस्याः सन्तानं नासीत्, राहेलः स्वभगिनीं लीयाम् ईर्ष्याम् अकरोत्, राहेलःयाकूबस्य कृते सन्तानं न जनयति इति दृष्ट्वा याकूबस्य दासी बिल्हाम् आदाय याकूबस्य दान-नफ्ताली इति पुत्रद्वयं जनयति स्म।

17 लीया सा प्रसवं त्यक्तवती इति दृष्ट्वा स्वदासी जिल्पाम् अपि गृहीत्वा याकूबस्य भार्यायाःकृते दत्तवती, याकूबःअपि जिल्पानगरं आगत; सा याकूबस्य अपि गादःआशेरःइति पुत्रद्वयं जनयति स्म।

18 तेषु दिनेषु लीया पुनःगर्भधारणं कृत्वा याकूबस्य द्वौ पुत्रौ एकां पुत्रीं च जनयति स्म, तेषां नामानि इस्साकर; जबुलोन; तेषां भगिनी दीना च।

19 तेषु दिनेषु राहेलः वन्ध्या एव आसीत्, तदा राहेलः भगवन्तं प्रार्थितवती, सा च अवदत्, हे प्रभु परमेश्वर मां स्मर्य मां द्रष्टुं प्रार्थयामि, यतःइदानीं मम पतिःमां त्यक्ष्यति, यतःमया तस्मै सन्तानं न जातम्।

20 हे प्रभो परमेश्वर, मम याचनां शृणुत, मम दुखं च पश्य, मम दासीवत् सन्तानं ददातु, येन अहं पुनःमम निन्दां न सहे।

21 ततः परमेश् वरः तां श्रुत्वा तस्याः गर्भं उद्घाटितवान्, राहेलः गर्भवती भूत्वा पुत्रं जनयति स्म, सा च अवदत्, "भगवान मम निन्दां अपहृतवान्, सा तस्य नाम योसेफ इति आह्वयत्, "प्रभुः अन्यं पुत्रं मम कृते योजयतु। याकूबः एकनवतिवर्षीयः आसीत् यदा सा तं जनयति स्म।

22 तदा याकूबस्य माता रिबेका उजपुत्रीं दबोरां इसहाकस्य दासद्वयं च याकूबस्य समीपं प्रेषितवती।

23 ते याकूबस्य समीपं हारानननगरम् आगत्य तं अवदन्, "रेबेका अस्मान् भवतः समीपं प्रेषितवती यत् त्वं तव पितुः गृहं कनानदेशं प्रति प्रत्यागच्छसि। याकूबःमातुःवचनं श्रुतवान्।

24 तस्मिन् समये याकूबः राहेलस्य कृते लाबनस्य सेवां कृतवान् अन्ये सप्त वर्षाणि पूर्णानि अभवन्, चतुर्दशवर्षेभ्यः अन्ते यावत् सः हारानननगरे निवसति स्म, तदा याकूबः लाबनं अवदत्, मम भार्याः दत्त्वा मां प्रेषयतु, यत् अहं स्वदेशं गन्तुं शक्नोमि, यतः पश्य मम माता कनानदेशात् मम पितुःगृहं प्रति प्रत्यागन्तुं प्रेषितवती।

25 लाबानः तम् अवदत्, "न एवम् अहं त्वां प्रार्थयामि। यदि मया तव दृष्टौ अनुग्रहः प्राप्तः तर्हि मां मा त्यज; तव वेतनं निरूपय अहं तानि दास्यामि, मया सह तिष्ठतु।

26 तदा याकूबःतम् अवदत्, "एतत् त्वं मम वेतनरूपेण दास्यसि, यत् अहम् अद्य तव मेषसमूहेषु गत्वा मेषेषु बकेषु च श्यामवर्णीयं मेषं हरयिष्यामि, यदि त्वं मम कृते एतत् कार्यं कर्तुम् इच्छसि तर्हि अहं प्रत्यागत्य तव मेषं पोषयिष्यामि, प्रथमवत् तान् पालयिष्यामि।

27 लाबानः एवम् अकरोत्, तदा लाबानः याकूबस्य यत् किमपि उक्तं तत् सर्वं स्वसमूहात् अपसारयित्वा तस्मै दत्तवान्।

28 याकूबः लाबनस्य मेषात् यत् किमपि निष्कासितवान् तत् सर्वं स्वपुत्राणां हस्ते स्थापयति स्म, याकूबः लाबानस्य मेषस्य अवशिष्टं भागं पोषयति स्म।

29 यदा इसहाकस्य याकूबस्य समीपं प्रेषितवन्तःदासाःदृष्टवन्तःयत् याकूबःस्वपितुःसमीपं स्वैःसह कनानदेशं न प्रत्यागमिष्यति, तदा ते तस्मात् दूरं गत्वा कनानदेशं प्रति गृहं प्रत्यागतवन्तः।

30 दबोरा याकूबस्य समीपे हारानननगरे स्थितवती, सा इसहाकस्य सेवकैः सह कनानदेशं न प्रत्यागतवती, दबोरा याकूबस्य पत्नीभिः बालकैःसह हारानननगरे निवसति स्म।

31 याकूबःषड् वर्षाणि यावत् लाबनस्य सेवां कृतवान्, मेषाःप्रसवम् अकुर्वन्, तदा याकूबः लाबानस्य समीपे यथा निर्धारितवान्, तेषु बिन्दुयुक्तान् मन्दगन्धान् च दूरीकृतवान्, याकूबःषड् वर्षाणि यावत् लाबानस्य गृहे एवम् अकरोत्, तस्य पुरुषः प्रचुरं वर्धमान; तस्य पशवःदासीदासा; दासा; उष्ट्रा; गदःच आसन्।

32 याकूबस्य द्विशतं पशूनां समूहः आसीत्, तस्य पशवः विशाला; सुन्दराःच आसन्, अतीव उत्पादकाःच आसन्, सर्वे मनुष्याःकुटुम्बाः याकूबस्य पशूनां किञ्चित् प्राप्तुम् इच्छन्ति स्म, यतः ते अत्यन्तं समृद्धाःआसन्।

33 याकूबस्य मेषस्य कञ्चित् कञ्चित् जनपुत्राःआगता; याकूबःतेभ्यः पुरुषस्य दासस्य वा दासीयाः वा गदस्य वा उष्ट्रस्य वा कृते मेषं दत्तवान्, याकूबःतेभ्यःयत् किमपि इच्छति स्म तत् दत्तवान्।

34 याकूबः मनुष्यपुत्रैः सह एतैः व्यवहारैः धनं, गौरवं, सम्पत्तिं च प्राप्नोत्, तदा लाबानस्य सन्तानाः तस्य गौरवस्य विषये ईर्ष्याम् अकरोत्।

35 कालान्तरे सः लाबानस्य पुत्राणां वचनं श्रुतवान् यत्, "याकूबः अस्माकं पितुः सर्वं अपहृतवान्, अस्माकं पितुः च यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं सःएतां महिमाम् अवाप्तवान्।"
36 याकूबः लाबनस्य सन्तानानां च मुखं दृष्ट्वा तेषु दिनेषु पूर्ववत् तस्य प्रति न आसीत्।
37 ततःपरमेश् वरःषड्वर्षाणां समाप्तेःयाकूबं प्रति प्रकटितःसन् तं अवदत् , उत्तिष्ठ, अस्मात् देशात् बहिः गत्वा तव जन्मभूमिदेशं प्रत्यागच्छ, अहं त्वया सह भविष्यामि।
38 तदा याकूबः उत्थाय स्वसन्ततिपत्न्यः सर्वस्वं च उष्ट्रेषु आरुह्य स्वपितुःइसहाकस्य समीपं कनानदेशं गन्तुं प्रस्थितवान्।
39 लाबानः न जानाति स्म यत् याकूबः स्वतः गत; यतः तस्मिन् दिने लाबानःमेषकच्छेदकःआसीत्।
40 राहेलः स्वपितुः प्रतिमाः अपहृत्य तानि गृहीत्वा यस्मिन् उष्ट्रे उपविष्टा तस्मिन् निगूहति स्म, सा च अगच्छत्।
41 बिम्बानां च एषःप्रकार; प्रथमजातं पुरुषं गृहीत्वा तं हत्वा तस्य शिरसि केशान् अपहृत्य लवणं गृहीत्वा शिरः लवणं कृत्वा तैले अभिषेकं कृत्वा ततः ताम्रस्य लघुपट्टिकां वा सुवर्णपट्टिकां वा गृहीत्वा तस्मिन् नाम लिखित्वा पटलं जिह्वाया अधःस्थापयित्वा शिरः पटलेन जिह्वा अधः गृहीत्वा गृहे स्थापयित्वा तस्य पुरतः ज्योतिः प्रज्वलयित्वा तदर्थं प्रणम्य।
42 यदा ते तत् प्रणामं कुर्वन्ति तदा तेभ्यःयाचमानेषु सर्वेषु विषयेषु तस्मिन् लिखितस्य नामस्य सामर्थ्येन तान् वदति।
43 केचन तानि सुवर्णरजतयोःमनुष्यस्य आकृतौ कृत्वा ज्ञातसमये तेषां समीपं गच्छन्ति, आकृतयः ताराणां प्रभावं प्राप्य भविष्यत्विषयाणि कथयन्ति, एवं च राहेलःस्वपितुः अपहृताः प्रतिमाः आसन्।
44 राहेलःस्वपितुःप्रतिमाःअपहृतवान्, येन लाबानःताभिःमाध्यमेन याकूबःकुत्र गतःइति न ज्ञास्यति।
45 लाबानःगृहम् आगत्य याकूबस्य गृहस्य च विषये पृष्टवान्, सःन लभ्यते स्म, तदा लाबानः याकूबः कुत्र गतः इति ज्ञातुं स्वप्रतिमाम् अन्विषत्, तानि न प्राप्नोत्, अन्येषु केषुचित् प्रतिमासु गत्वा तान् पृष्टवान्, ते च तस्मै अवदन् यत् याकूबः तस्मात् पितुः गृहं प्रति, कनानदेशं प्रति पलायितवान्।
46 ततःलाबानःउत्थाय स्वभ्रातृन् सर्वान् सेवकान् च गृहीत्वा निर्गत्य याकूबं अनुसृत्य गिलादपर्वते तं प्राप्नोत्।
47 तदा लाबानःयाकूबं प्राह, त्वया मां किं कृतं यत् पलायनं कृत्वा मां वञ्चयित्वा मम कन्याः तेषां बालकान् च खड्गेन गृहीतानां बन्धनानां रूपेण नेतुम्?
48 त्वया च तान् चुम्बयित्वा हर्षेण प्रेषयितुं न अनुमन्यते स्म, मम देवताःअपहृत्य गतः।
49 याकूबःलाबनं प्रत्युवाच, यतःअहं भयभीतःअभवम् यत् त्वं मम कृते स्वकन्यान् बलात् न हरसि। इदानीं येन सह त्वं देवान् प्राप्स्यसि सःम्रियते।
50 लाबानःप्रतिमाःअन्विष्य याकूबस्य सर्वेषु तंबूषु, फर्निचरेषु च परीक्षितवान्, किन्तु तानि न प्राप्नोत्।
51 लाबानःयाकूबम् अवदत्, "वयं मिलित्वा सन्धिं करिष्याम; तत् मम भवतःच मध्ये साक्ष्यं भविष्यति। यदि त्वं मम कन्याःपीडयसि, मम कन्यानां अतिरिक्तं अन्यां भार्यां वा गृह्णासि, तर्हि ईश्वरः अपि मम भवतःमध्ये अस्मिन् विषये साक्षी भविष्यति।
52 ते पाषाणान् गृहीत्वा राशौ कृत्वा लाबानः अवदत्, "एष राशौ मम भवतः च मध्ये साक्षी अस्ति, अतः सः तस्य नाम गिलियदम् अकरोत्।"
53 याकूबःलाबानःच पर्वतस्य उपरि बलिदानं कृतवन्तौ, तत्र राशौ पार्श्वे खादितवन्तौ, सर्वाम् रात्रौ पर्वते एव तिष्ठत; लाबानःप्रातकाले उत्थाय स्वकन्याभिः सह रोदिति स्म, ताः चुम्बनं कृत्वा स्वस्थानं प्रत्यागतवान्।
54 ततः सप्तदशवर्षीयं पुत्रं बिओरं नाहोरपुत्रेण उजपुत्रेण अबीकोरोफेन सह दशपुरुषान् प्रेषितवान्।
55 ते शीघ्रं गत्वा याकूबस्य पुरतः मार्गं गत्वा अन्येन मार्गेण सेइरदेशं प्रति आगतवन्तः।
56 ते एसावस्य समीपम् आगत्य तम् अवदन्, "तव भ्राता बन्धुःच तव मातुःभ्राता लाबानःबेथुएलस्य पुत्रःकथयति।
57 किं त्वं श्रुतवान् यत् तव भ्राता याकूबःमम समीपं नग्नःनग्नःच आगत; अहं च तं मिलितुं गत; तं च गौरवपूर्वकं मम गृहं नीतवान्, अहं तं महान् कृतवान्, मम कन्याद्वयं च तस्मै मम दासीद्वयं दत्तवान्।
58 परमेश् वरः मम कारणात् तं आशीर्वादं दत्तवान्, सः बहुवृद्धः अभवत्, पुत्रा; कन्या; दासीःच अभवन् ।
59 तस्य मेषपतयो; उष्ट्रगर्दयो; रजतसुवर्णयोःअपि प्रचुरता अस्ति। सःच स्वस्य धनं वर्धमानं दृष्ट्वा मम मेषच्छेदनार्थं गच्छन् मां त्यक्त्वा उत्थाय गुप्तरूपेण पलायितवान्।
60 सः स्वपत्नयः बालकान् च उष्ट्रयोः उपरि उत्थाप्य मम देशे प्राप्तानि सर्वाणि पशवःसम्पत्तिं च नीत्वा स्वपितुःइसहाकस्य समीपं कनानदेशं गन्तुं मुखं उत्थापितवान्।
61 सः मम कन्यानां तेषां बालकानां च चुम्बनं न कृतवान्, मम कन्याः खड्गेन गृहीताः बद्धाः इति नीतवान्, मम देवताः अपि अपहृत्य पलायितवान्।
62 इदानीं मया तं याबुक-नद्याःपर्वते तस्य सर्व्वं च त्यक्तम्। तस्य किमपि अभावःनास्ति।
63 यदि तव तस्य समीपं गन्तुम् इच्छसि तर्हि गच्छ तदा तत्र त्वं तं प्राप्स्यसि, तव आत्मानं यथा इच्छति तथा कर्तुं शक्नोषि; तदा लाबानस्य दूताःआगत्य एसावं सर्व्वं कथितवन्तः।
64 एसावःलाबानस्य दूतानां सर्वाणि वचनं श्रुत्वा याकूबस्य विरुद्धं तस्य क्रोधःअतीव प्रज्वलित; तस्य द्वेषं स्मरन् तस्य अन्तःतस्य क्रोधः प्रज्वलितः।
65 एसावः शीघ्रं स्वसन्ततिं दासान् स्वगृहस्य प्राणान् च षष्टिः पुरुषान् गृहीत्वा गत्वा सेइरस्य सर्वान् होरीजनान् तेषां प्रजां च त्रिशतचत्वारिंशत् पुरुषान् सङ्गृह्य एतान् सर्वान् चतुशतान् जनान् आकृष्य खड्गान् गृहीत्वा याकूबस्य समीपं गत्वा तं मारयितुम् अगच्छत्।
66 एसावः एतां संख्यां बहुधा विभज्य स्वसन्ततिदासानां षष्टिः पुरुषान् स्वगृहस्य प्राणान् च एकं शिरः कृत्वा स्वस्य ज्येष्ठपुत्रस्य एलीफाजस्य परिचर्यायां दत्तवान्।
67 शेषं शिरःसेइरस्य होरीयस्य षट्पुत्राणां परिचर्यायै दत्त्वा प्रत्येकं जनान् स्वजन्मनां बालकानां च उपरि स्थापयति स्म।
68 अस्य शिबिरस्य समस्तं यथावत् गतं, एसावः तेषां मध्ये याकूबस्य समीपं गत; सःतान् वेगेन चालितवान्।
69 लाबानस्य दूताःएसावतःप्रस्थाय कनानदेशं गतवन्त; याकूबस्य एसावस्य च मातुःरिबेकायाःगृहं प्राप्तवन्तः।
70 तदा ते तां अवदन्, पश्य तव पुत्रःएसावःभ्रातुःयाकूबस्य विरुद्धं चतुर्शतैःपुरुषैःसह गत; यतःसःआगमनं श्रुत्वा तस्य सह युद्धं कर्तुं, तं मारयितुं, तस्य सर्वं गृहीतुं च गतः।
71 ततः रेबेका शीघ्रं गत्वा इसहाकस्य सेवकानां मध्ये द्वासप्ततिः पुरुषान् प्रेषितवती यत् सःयाकूबं मार्गे मिलितुं शक्नोति। यतः सा

अवदत्, "कदाचित् एसावः तस्य साक्षात्कारे मार्गे युद्धं कर्तुं शक्नोति।"
72 एते दूता याकूबं मिलितुं मार्गे गतवन्त; याबूक-नद्याः विपरीतभागे स्थितस्य नद्यः मार्गे तं मिलितवन्त; याकूबः तान् दृष्ट्वा अवदत्, "एतत् शिबिरं परमेश्वरात् मम कृते नियतम् अस्ति, याकूबः तस्य स्थानस्य नाम मक्नाइमम् आहूतवान्।
73 याकूबः स्वपितुः सर्वान् जनान् ज्ञात्वा तान् चुम्बयित्वा आलिंग्य तेषां सह आगत्य याकूबः तान् स्वपितुः मातुः विषये पृष्टवान्, ते च अवदन्, "ते स्वस्थाः"
74 एते दूताः याकूबं अवदन्, "तव माता रेबेका अस्मान् भवतः समीपं प्रेषितवती यत्, हे पुत्र, मया श्रुतं यत् तव भ्राता एसावःसेइर-होरी-सन्ततिजनैःसह मार्गे भवतःविरुद्धं गतः।
75 अतः पुत्र, मम वाणीं शृणुत, स्वपरामर्शेन च पश्यतु यत् त्वं किं करिष्यसि, यदा सः भवतः समीपं आगच्छति तदा तं प्रार्थय, मा च शीघ्रं वदतु, यस्मात् भवतःअस्ति, यस्मात् परमेश् वरःभवतःअनुग्रहं कृतवान्, तस्मात् तस्मै उपहारं ददातु।
76 यदा च त्वां भवतः कार्याणि पृच्छति तदा तस्मात् किमपि मा गोपयतु, कदाचित् सःभवतःविरुद्धं स्वस्य क्रोधात् निवृत्तःभवेत्, तेन त्वं तव प्राणान् भवतः सर्वान् च तारयिष्यसि, यतः तस्य सम्मानं तव कर्तव्यं यतःसःतव अग्रजःअस्ति।
77 याकूबःस्वमातुःवचनं श्रुत्वा दूतैःउक्तं वचनं श्रुत्वा याकूबःस्वरं उत्थाप्य कटुतया रोदिति स्म, मातुःआज्ञानुसारं च अकरोत्।

अध्याय 32

1 तस्मिन् समये याकूबः स्वभ्रातुः एसावस्य समीपं सेइरदेशं प्रति दूतान् प्रेषितवान्, सःतस्मै याचनावचनं अवदत्।
2 ततः स तान् आज्ञापयत्, यूयं मम प्रभुं एसावं वदथ, तव दासः याकूबः एवम् वदति, मम प्रभुःमम पितुः आशीर्वादेन यः आशीर्वादं दत्तवान् सःमम कृते लाभप्रदःइति मा कल्पयतु।
3 अहं विंशतिवर्षेभ्यः लाबानेन सह अभवम्, सः मां वञ्चयित्वा दशवारं मम वेतनं परिवर्तयति स्म, यथा मम प्रभुं सर्वं कथितम्।
4 अहं तस्य गृहे अतीव परिश्रमेण तस्य सेवां कृतवान्, ततः परं परमेश्वरःमम दुखं, मम परिश्रमं, मम हस्तकर्म च दृष्टवान्, ततःसः मां तस्य दृष्टौ अनुग्रहं अनुग्रहं च प्राप्तवान्।
5 ततःपरं परमेश् वरस् य महता दयायाःदयायाश्च वृषभान् गदान् पशवन् च दासान् दासीदासान् च प्राप्तवान्।
6 अधुना अहं स्वदेशं, मम गृहं च मम पितुः मातुः च समीपं आगच्छामि, ये कनानदेशे सन्ति; मया च मम भगवतःदृष्टौ अनुग्रहं प्राप्तुं एतत् सर्वं मम भगवन्तं ज्ञापयितुं प्रेषितम्, येन सः मया स्वयमेव धनं प्राप्तवान् इति न कल्पयतु, मम पिता यया आशीर्वादेन मां आशीर्वादं दत्तवान्, तस्य मम लाभःअभवत् इति।
7 ते दूताःएसावस्य समीपं गत्वा याकूबं प्रति गच्छन् एदोमदेशस्य सीमायां तं दृष्टवन्त; सेइरस्य होरीजनानाम् चतुशताः जनाः खड्गैः आकृष्टाःआसन्।
8 याकूबस्य दूताः एसावस्य विषये याकूबस्य यत् किमपि वचनं उक्तवान् तत् सर्वं एसावं कथितवन्तः।
9 एसावः तान् गर्वेण अवमाननापूर्वकं च प्रत्युवाच, याकूबः लाबानस्य कृते यत् कृतं तत् मया अवश्यं श्रुतम्, सत्यं च कथितम्, यः तं स्वगृहे उच्चैः स्वकन्याश्च भार्यारूपेण दत्तवान्, सः पुत्रकन्याश्च जनयति स्म, लाबानस्य गृहे च स्वसाधनेन धनं धनं च बहु वर्धितवान्।
10 यदा सः स्वस्य धनं बहु अस्ति, तस्य धनं च महतीं च दृष्ट्वा लाबनस्य गृहात् स्वस्य सर्वैः सम्पत्तिभिः सह पलायितवान्, ततः सः लाबनस्य कन्याः पितुः मुखात् दूरं नीतवान्, यथा खड्गेन गृहीता; तत् कथयन्।
11 याकूबः न केवलं लाबानस्य एवम् अकरोत्, अपितु मम अपि तथैव कृतवान्, द्विवारं च मां प्रतिस्थापितवान्, किं च अहं मौनम् अभविष्यामि?
12 अतः अहम् अद्य स्वशिबिरैः सह तस्य साक्षात्कारार्थम् आगत; अहं तस्य हृदयस्य इच्छानुसारं करिष्यामि।
13 दूताः पुनः आगत्य याकूबस्य समीपम् आगत्य तं अवदन्, "वयं तव भ्रातुः एसावस्य समीपम् आगत्य तव सर्वाणि वचनं तस्मै कथितवन्त; सःअस्मान् एवं प्रत्युवाच, पश्यतु सःचतुशतैःपुरुषैःसह त्वां मिलितुं आगच्छति।
14 इदानीं ज्ञात्वा पश्यत यत् त्वं किं करिष्यसि, ईश्वरस्य समक्षं प्रार्थयतु यत् त्वां तस्मात् मोचयेत्।
15 याकूबस्य दूतेभ्यः उक्तं भ्रातुः वचनं श्रुत्वा याकूबः बहु भीतः दुखितःच अभवत्।
16 याकूबः स्वपरमेश् वरं प्रार्थयन् अवदत् , "हे मम पितृणां अब्राहम इसहाकयोः परमेश् वर, त्वया मम पितुः गृहात् दूरं गमनसमये माम् उक्तम्।
17 अहं तव पितुःअब्राहमस्य इसहाकस्य च परमेश् वरःपरमेश् वरः अस्मि, अहं त्वां इमां भूमिं तव वंशं च ददामि, तव वंशं च स् वर्गस्य तारा इव करिष्यामि, स् वर्गस्य चतुर्णां पार्श्वेषु प्रसरिष्यसि, तव वंशे च पृथिव्याःसर्वे कुलाःधन्याःभविष्यन्ति।
18 त्वं च तव वचनं स्थापितवान्, मम हृदयस्य परमकामना यथा दासाय दत्तवान्, तथैव धनं, सन्तानं, पशुं च दत्तवान् त्वया मया यत् किमपि याचितं तत् सर्वं दत्तं यत् मम किमपि अभावःनासीत्।
19 ततःपरं त्वं मां वदसि, "तव मातापितृणां समीपं स्वजन्मस्थानं च प्रत्यागच्छ, तथापि अहं तव कुशलं करिष्यामि।"
20 इदानीं यदा अहं आगत; त्वया मां लाबानात् मोचयसि, तदा अहं एसावस्य हस्ते पतिष्यामि यः मां हन्ति, आम्, मम बालकानां मातृभिःसह।
21 अतः हे प्रभु परमेश्वर, मम भ्रातुः एसावस्य हस्तात् मां अपि मोचय, यतःअहं तस्मात् बहु भीतःअस्मि।
22 यदि मयि धर्मःनास्ति तर्हि अब्राहमस्य मम पितुःइसहाकस्य च कृते तत् कुरु।
23 अहं जानामि यत् दयायाः दयायाः च कारणेन मया एतत् धनं प्राप्तम्। अतःअहं त्वां प्रार्थयामि यत् अद्य मां तव अनुग्रहेण मोचय, उत्तरं च ददातु।
24 ततः याकूबः भगवन्तं प्रार्थनं त्यक्त्वा मेषपशुभिः सह स्वेन सह स्थितान् जनान् द्वौ शिबिरौ विभज्य अर्धभागं अब्राहमस्य दासस्य एलीएजरस्य पुत्रस्य दमेसेकस्य स्वसन्ततिभिः सह शिबिरार्थं दत्तवान्, अपरं अर्धं च स्वसन्ततिभिः सह स्वभ्रातुःएलियानुसपुत्रस्य परिचर्यायै दत्तवान्।
25 ततः सः तान् आज्ञापयति स्म, "भवद्भिः शिबिरैः सह दूरं भवन्तु, परस्परं च समीपं मा गच्छन्तु, यदि एसावःएकस्मिन् शिबिरे आगत्य तं हन्ति तर्हि तस्मात् दूरं स्थितः अन्यः शिबिरः तस्मात् मुक्तः भविष्यति।
26 याकूबः तस्याः रात्रौ तत्रैव स्थित्वा सर्वाम् रात्रौ स्वसेवकान् स्वसन्ततिविषये उपदेशं दत्तवान्।
27 तस्मिन् दिने याकूबस्य प्रार्थनां श्रुत्वा परमेश् वरःयाकूबस्य भ्रातुः एसावस्य हस्तात् मोचितवान्।

28 ततःपरमेश् वरःस् वर्गदूतानां त्रीन् स् वर्गदूतान् प्रेषितवान्, ते च एसावस् य पुरतःगत्वा तस्य समीपम् आगताः।
29 एते स्वर्गदूताःएसावस्य प्रजानां च समक्षं द्विसहस्राणि पुरुषाःइव सर्वविधयुद्धयन्त्राणि सज्जीकृताश्वारुह्य दृश्यन्ते स्म, एसावस्य सर्वेषां पुरुषाणां च समक्षं चतुर्णां शिबिराणां दृष्टौ चतुर्णां प्रमुखानां सह विभक्ताःदृश्यन्ते स्म।
30 एकं शिबिरं गत्वा एसावं चतुश्शतैःपुरुषैःसह स्वभ्राता याकूबस्य समीपं गच्छन्तं दृष्टवन्त; अयं शिबिरः एसावः तस्य प्रजां च प्रति धावित्वा तान् भयभीतं कृतवान्, एसावः भयभीतः अश्वात् पतित; तस्य सर्वे जनाःतत्रैव तस्मात् विरक्ता; यतःते अतीव भीताःआसन्।
31 एसावतः पलायन्ते सति सर्वे शिबिरजनाः तेषां पश्चात् क्रन्दन्ति स्म, सर्वे युद्धप्रियाःप्रत्युवाच।
32 वयं ननु याकूबस्य दासाःस्म; यःपरमेश् वरस् य सेवकःअस्ति, तर्हि कोऽपि अस्माकं विरुद्धं स्थातुं शक्नोति? एसावःतान् अवदत्, हे तर्हि मम प्रभुःभ्राता याकूबःयुष्माकं प्रभुःअस्ति, यःमया एतावता विंशतिवर्षेभ्यः न दृष्ट; अधुना अहं तं द्रष्टुं आगत; किं यूयं मां एवं व्यवहारं कुर्वन्ति?
33 ततः स्वर्गदूताः तम् अवदन्, "यथा याकूबः जीवति, सः याकूबः यस्य विषये त्वं भ्राता वदसि, तव प्रजानां च एकः अपि न अवशिष्टः आसीत्, किन्तु याकूबस्य कारणात् वयं तेषां किमपि न करिष्यामः।
34 एसावः तस्य पुरुषाणां च कृते अयं शिबिरः गत; एसावः तस्य पुरुषाः च तेभ्यः एकं लीगं यावत् गतवन्त; यदा द्वितीयः शिबिरः सर्वविधशस्त्रैःसह तस्य समीपम् आगत; ते च एसावस्य पुरुषाणां च कृते यथा प्रथमशिबिरेण तेषां कृते कृतम्।
35 ततः परं तत् त्यक्त्वा तृतीयःशिबिरःतस्य समीपम् आगत्य सर्वे भयभीताः अभवन्, एसावः अश्वात् पतित; सर्वः शिबिरः च क्रन्दन् अवदत्, "ननु वयं याकूबस्य दासाः स्म; यः परमेश् वरस् य सेवकः अस्ति, कःअस् माकं विरुद्धं स्थातुं शक्नोति?
36 एसावःपुनःतान् अवदत्, हे तर्हि मम प्रभुःयाकूबःभवतःप्रभुःच मम भ्राता, विंशतिवर्षेभ्यः अहं तस्य मुखं न दृष्टवान्, अद्य सः आगच्छति इति श्रुत्वा अहम् अद्य तं मिलितुं गत; किं च भवन्तःमां एवं व्यवहारं कुर्वन्ति?
37 तदा ते तं प्रत्युवाच, यथा प्रभो जीवति, तथैव याकूबःतव भ्राता न आसीत् यथा त्वया उक्तं, वयं भवतःतव पुरुषाणां च अवशिष्टं न त्यक्तवन्त; किन्तु यस्य विषये त्वं भ्राता इति याकूबः वदसि, तस्य कारणात् वयं त्वया वा तव पुरुषाणां वा सह हस्तक्षेपं न करिष्यामः।
38 तृतीयःशिबिरःअपि तेभ्यःगत; सःअद्यापि स्वपुरुषैःसह याकूबं प्रति मार्गं गच्छति स्म, यदा चतुर्थःशिबिरःतस्य समीपम् आगत; ते अपि तस्य पुरुषाणां च अन्येषां इव कृतवन्तः।
39 एसावःचतुर्भिःस्वर्गदूतैःतस्य पुरुषाणां च दुष्कृतं दृष्ट्वा स्वभ्रातुः याकूबस्य बहु भीतःअभवत्, ततःसःशान्तिपूर्वकं तं मिलितुं गतः।
40 एसावःयाकूबस्य विरुद्धं स्वस्य द्वेषं गोपितवान् यतःसःस्वभ्रातुः याकूबस्य कारणात् स्वप्राणात् भीतःआसीत्, येषु चत्वारि शिबिरेषु सःप्रज्वलितःआसीत्, ते याकूबस्य सेवकाःइति कल्पितवान्।
41 याकूबः तस्याः रात्रौ स्वसेवकैः सह स्वशिबिरेषु स्थितवान्, सः स्वसेवकैः सह एसावस्य समीपे यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं तस्य सम्पत्तिभ्यःच उपहारं दातुं संकल्पितवान्। याकूबः प्रातः उत्थाय सः स्वपुरुषैःसह पशुभ्यःएसावस्य कृते उपहारं चिनोति स्म।
42 याकूबःस्वभ्रातुःएसावं दातुं स्वमेषेभ्यःयत् उपहारं चिनोति स्म, तस्य राशिःएषःएव, सःमेषेभ्यःद्विशतचत्वारिंशत् शिरःचिनोति स्म, उष्ट्रगर्दभेभ्यःच एकैकं त्रिंशत्, यूथेभ्यःपञ्चाशत् गवाःचिनोति स्म।
43 सः तान् सर्वान् दशसमूहान् स्थापयित्वा एकैकं प्रकारं एकैकं स्थापयित्वा एकैकं समूहं दश दासानाम् हस्ते समर्पितवान्।
44 ततः सः तान् आज्ञाप्य अवदत्, यूयं परस्परं दूरं स्थापयित्वा समूहानां मध्ये एकं स्थानं स्थापयन्तु, यदा एसावः तस्य सहस्थाः च युष्मान् मिलित्वा पृच्छन्ति, यूयं कस्य सन्ति, कुत्र गच्छथ, कस्य च भवतः पुरतः एतत् सर्वं कस्य अस्ति, तदा यूयं तान् वदथ, वयं याकूबस्य दासाःस्म; वयं च याकूबस्य दासाःस्म; वयं च शान्तिपूर्वकं एसावस्य सङ्गमे आगच्छाम; पश्य च अस्माकं पृष्ठतःआगच्छति।
45 अस्माकं पुरतःयत् अस्ति तत् याकूबात् स्वभ्रातुःएसावस्य कृते प्रेषितःउपहारःअस्ति।
46 यदि ते युष्मान् वदिष्यन्ति, "सःभ्रातरं मिलितुं तस्य मुखं द्रष्टुं च भवतः पृष्ठतः किमर्थं विलम्बं करोति, तर्हि यूयं तान् वक्ष्यथ, सः अस्माकं पृष्ठतःस्वभ्रातरं मिलितुं हर्षेण आगच्छति, यतःसःअवदत्, अहं तस्य समीपं गच्छन्तं वर्तमानं तं शान्तं करिष्यामि, तदनन्तरं तस्य मुखं पश्यामि, कदाचित् सःमां स्वीकुर्यात्।
47 ततःसर्वं वर्तमानं तस्य दासानां हस्तेषु गत्वा तस्मिन् दिने तस्य पुरतःगत; ततःसःतस्याःरात्रौ जाबुक-नद्याःसीमायां स्वशिबिरैःसह निवसति स्म, रात्रौ मध्ये उत्थाय सः स्वपत्नयः स्वदासी-दासाः च स्वस्य सर्वाणि च गृहीत्वा तां रात्रौ जाबुक-नद्याःपारं गतः।
48 यदा सःस्वस्य सर्वाणि वस्तूनि नद्यः पारं गतःतदा याकूबःएकः एव त्यक्त; एकःपुरुषःतस्य साक्षात्कारं कृतवान्, ततःसःतस्याःरात्रौ दिवसस्य भङ्गपर्यन्तं तस्य सह मल्लयुद्धं कृतवान्, याकूबस्य ऊरुस्य विवरं च तस्य मल्लयुद्धेन सन्धितःबहिःअभवत्।
49 दिवा विरामसमये सःयाकूबं तत्र त्यक्त्वा आशीर्वादं दत्त्वा गत; याकूबःदिवा विरामसमये नदीं अतिक्रम्य ऊरुं स्थगितवान्।
50 ततः सः नदीं अतिक्रम्य तस्य उपरि सूर्यः उद्भूत; सः स्वपशुबालानां स्थानं प्रति आगतः।
51 ते मध्याह्नपर्यन्तं गच्छन्ति स्म, तेषां पुरतः वर्तमानकालः गच्छति स्म।
52 याकूबः नेत्रे उत्थाप्य पश्यन् एसावः दूरं बहुभिः पुरुषैः सह प्रायः चतुर्शतैःसह आगच्छति स्म, याकूबःभ्रातुःबहु भीतःआसीत्।
53 याकूबः त्वरया स्वपत्नीनां दासीनां च कृते स्वसन्ततिं विभज्य स्वपुत्रीं दीनाम् एकस्मिन् कोष्ठके निधाय स्वदासानाम् हस्ते समर्पितवान्।
54 सः स्वसन्ततिपत्यानां पुरतः भ्रातरं मिलितुं गत; भूमौ प्रणामं कृतवान्, आम् सः सप्तवारं प्रणामं कृतवान् यावत् सः स्वभ्रातुः समीपं न गत; परमेश् वरः याकूबस्य एसावस्य तस्य पुरुषाणां च समक्षं अनुग्रहं अनुग्रहं च प्राप्नोत्, यतःपरमेश् वरःयाकूबस्य प्रार्थनां श्रुतवान्।
55 याकूबस्य भयं तस्य भयं च तस्य भ्रातुःएसावस्य उपरि अभवत्, यतः एसावः याकूबात् बहु भीतः आसीत्, यतः परमेश् वरस् य दूतैः एसावः प्रति यत् कृतं तत् स् म, एसावः याकूबस्य विरुद्धं क्रोधः दयायां परिणतः।
56 एसावः याकूबस्य समीपं धावन्तं दृष्ट्वा सः अपि तस्य समीपं धावित्वा तं आलिंगितवान्, सःतस्य कण्ठे पतित; ते च चुम्बनं कृत्वा रोदितवन्तः।
57 ततः परमेश् वरः एसावेन सह आगतानां जनानां हृदयेषु याकूबस्य प्रति भयं दया च स्थापयति स्म, ते अपि याकूबं चुम्बयित्वा आलिंगितवन्तः।
58 एसावस्य पुत्रः एलीफाजः एसावपुत्रचतुर्भिः भ्रातृभिः सह याकूबेन सह रोदिति स्म, ते च तं चुम्बयित्वा आलिंगितवन्त; यतः सर्वेषु याकूबस्य भयं पतितम् आसीत्।

59 एसावः नेत्राणि उत्थाप्य याकूबसन्ततिभिः सह स्त्रियः याकूबस्य पृष्ठतःगत्वा एसावस्य मार्गे प्रणामं कुर्वन्तःदृष्टवान्।
60 एसावःयाकूबं प्राह, हे भ्राता त्वया सह एते के सन्ति? किं ते तव सन्तानाः सन्ति वा तव दासाः? याकूबः एसावं प्रत्युवाच, ते मम सन्तानाःसन्ति, ये परमेश् वरःतव दासाय अनुग्रहेण दत्ताः।
61 याकूबःएसावं तस्य पुरुषैःसह कथयति स्म, तदा एसावःसम्पूर्णं शिबिरं दृष्ट्वा याकूबं अवदत्, "श्वः रात्रौ मया मिलितस्य शिबिरस्य समग्रं त्वया कुतःप्राप्तम्? याकूबःअवदत्, "मम प्रभोःअनुग्रहं प्राप्तुं परमेश् वरःतव दासाय अनुग्रहेण दत्तवान्।"
62 ततःएसावस्य समक्षं उपहारःआगत्य याकूबः एसावं निपीडयन् अवदत्, "अहं प्रार्थयामि यत् मया मम प्रभुं प्रति आनयितम् उपहारं गृहाण, एसावःअवदत्, "किमर्थं मम प्रयोजनम्? यत् तव अस्ति तत् स्वस्य कृते एव धारय।
63 याकूबः अवदत् , "तव मुखं दृष्ट्वा मया एतत् सर्वं दातुं मम कर्तव्यं यत् त्वं अद्यापि शान्तिपूर्वकं जीवसि।"
64 एसावः उपहारं ग्रहीतुं न अस्वीकृतवान्, तदा याकूबः तम् अवदत्, "अहं त्वां प्रार्थयामि मम प्रभो, यदि इदानीं मया तव दृष्टौ अनुग्रहः प्राप्तः; तर्हि मम हस्ते मम उपहारं गृहाण, यतः अहं तव मुखं दृष्टवान्, यथा अहं देवरूपं मुखं दृष्टवान्, यतः त्वं मयि प्रसन्नः अभवम्।
65 एसावःउपहारं गृहीतवान्, याकूबःएसावस्य कृते रजतं सुवर्णं च बडल् च दत्तवान् यतः सः तं एतावत् निपीडितवान् यत् सः तान् गृहीतवान्।
66 एसावः शिबिरे स्थितान् पशून् विभज्य स्वेन सह आगतानां पुरुषाणां कृते अर्धभागं दत्तवान् यतः ते भाडेन आगताः आसन्, अपरं अर्धं च स्वसन्ततिहस्ते प्रदत्तवान्।
67 तस्य ज्येष्ठपुत्रस्य एलीफाजस्य हस्ते रजतं सुवर्णं ब्देलियमं च दत्तवान्, एसावःयाकूबं अवदत्, "वयं त्वया सह तिष्ठामः; यावत् त्वं मया सह मम स्थानं न प्राप्स्यसि तावत् वयं शनैःसह गमिष्यामः; येन वयं तत्र एकत्र निवसामः।"
68 याकूबः भ्रातरं प्रत्युवाच, "मम प्रभुः यथा वदति तथा अहं करिष्यामि, किन्तु मम प्रभुःजानाति यत् बालकाः कोमलाः सन्ति, मेषाः पशवःच मया सह स्थितैः बालकैः सह गच्छन्ति, यतःयदि ते शीघ्रं गच्छन्ति स्म तर्हि ते सर्वे म्रियन्ते स्म, यतःत्वं तेषां भारं तेषां श्रान्ततां च जानासि।
69 अतः मम प्रभुः स्वदासस्य पुरतः गच्छतु, अहं च बालकानां मेषानां च कृते शनैः शनैः गमिष्यामि, यावत् अहं मम प्रभुस्थानं सेइरनगरं न आगमिष्यामि।
70 एसावःयाकूबम् अवदत्, "अहं तव मार्गे भवतःपरिचर्यायै, तव श्रान्तं भारं च वहितुं च मया सह ये जनाःसन्ति, तेषां मध्ये केचन त्वया सह स्थापयिष्यामि, तदा सः अवदत्, "मम प्रभो, यदि अहं भवतःदृष्टौ अनुग्रहं प्राप्नुयाम्, तर्हि तस्य किं प्रयोजनम्?
71 पश्य अहं तव समीपं सेइरनगरं गमिष्यामि यत् त्वया उक्तं तत्र एकत्र निवसितुं, त्वं तदा स्वजनेन सह गच्छ यतःअहं त्वां अनुसृत्य भविष्यामि।
72 याकूबःएसावं तस्य पुरुषान् च तस्मात् अपसारयितुं एसावं प्रति एतत् अवदत् यत् याकूबः पश्चात् स्वपितुः गृहं कनानदेशं गन्तुं शक्नोति।
73 एसावः याकूबस्य वाणीं श्रुत्वा एसावः चतुश्शतैः पुरुषैः सह सेइरमार्गे प्रत्यागतवान्, याकूबः तस्य सर्वैः सह तस्मिन् दिने कनानदेशस्य सीमापर्यन्तं गत्वा तत्र किञ्चित्कालं यावत् स्थितवान्।

अध्याय 33

1 ततः परं याकूबः देशस्य सीमातः दूरं गत्वा शालेमदेशं गत्वा कनानदेशे स्थितं शेकेमनगरं प्राप्तवान्, ततः सः नगरस्य पुरतः विश्रामं कृतवान्।
2 सःतत्र स्थितस्य क्षेत्रस्य एकं भागं पञ्चशेकेल् मूल्येन क्रीतवन्।
3 याकूबः तत्र स्वगृहं निर्मितवान्, तत्र तंबूं स्थापयित्वा पशूनां कृते स्तम्भान् निर्मितवान्, अतः तस्य स्थानस्य नाम सुक्कोत् इति आज्ञापितवान्।
4 याकूबःसुक्कोतनगरे एकवर्षं षड्मासान् यावत् स्थितवान्।
5 तस्मिन् काले काश्चन देशवासिनां स्त्रियः नगरस्य जनकन्याभिः सह नृत्यं कर्तुं आनन्दं च कर्तुं शेकेमनगरं गतवन्तः; यदा ते निर्गताः तदा याकूबस्य भार्या राहेलः लीया च स्वकुटुम्बैः सह नगरकन्यानां आनन्दं द्रष्टुं गतवन्तौ।
6 याकूबस्य कन्या दीना अपि तेषां सह गत्वा नगरस्य कन्यान् दृष्ट्वा एतासां कन्याः पुरतः तत्रैव स्थितवन्तः; यदा नगरस्य सर्वे जनाः तेषां हर्षं द्रष्टुं तेषां पार्श्वे स्थिताःआसन्, नगरस्य सर्वे महान् जनाःच तत्र आसन्।
7 हामोरस्य पुत्रःशेकेमःअपि तेषां दर्शनार्थं तत्र स्थितःआसीत्।
8 शेकेमः याकूबस्य पुत्रीं दीनाम् नगरकन्यानां पुरतः स्वमातुः सह उपविष्टां दृष्ट्वा कन्या तं बहु प्रीणयति स्म, तदा सःस्वमित्रान् स्वजनं च पृष्टवान्, "अस्मिन् नगरे अहं न जानामि स्त्रियाः मध्ये उपविष्टा कस्य कन्या?
9 ते तम् अवदन्, "एषा इब्रानी इसहाकस्य पुत्रस्य याकूबस्य पुत्री अस्ति, सा च किञ्चित्कालं यावत् अस्मिन् नगरे निवसति, तदा सा स्वमातुःदासीभिःसह यथा पश्यसि तथा तेषां मध्ये उपविष्टुं गता।
10 शेकेमःयाकूबस्य पुत्रीं दीनाम् अपश्यत्, तदा सःतां दृष्ट्वा तस्य आत्मा दीनायां निहितःअभवत्।
11 ततः सः तां प्रेषयित्वा बलात् गृहीतवान्, दीना शेकेमस्य गृहम् आगत्य तां बलात् गृहीत्वा तया सह शयनं कृत्वा विनयम् अकरोत्, सःतां बहु प्रेम्णा स्वगृहे स्थापयति स्म।
12 ते आगत्य याकूबं कथयन्ति स्म, तदा याकूबः श्रुतवान् यत् शेकेमः स्वपुत्री दीनाम् अशुद्धवती, तदा याकूबः द्वादशदासान् प्रेषितवान् यत् ते दीनाम् आनयितुं शेकेमगृहात् आनेतुम्।
13 यदा ते आगच्छन्ति स्म तदा शेकेमः स्वपुरुषैः सह तेषां समीपं गत्वा स्वगृहात् तान् निष्कासितवान्, तदा सः तान् दीनायाः समक्षं आगन्तुं न अददात्, किन्तु शेकेमःदीना सह उपविष्टःआसीत्, तेषां दृष्टौ तां चुम्बयन् आलिंगयन् च आसीत्।
14 याकूबस्य दासाःपुनःआगत्य तम् अवदन्, "यदा वयं आगच्छामः तदा सः तस्य पुरुषैः सह अस्मान् निष्कासितवान्, अस्माकं दृष्टौ शेकेमःदीनाम् एवम् अकरोत्।
15 याकूबः अपि जानाति स्म यत् शेकेमः स्वपुत्रीं दूषितं कृतवान्, किन्तु सःकिमपि न अवदत्, तस्य पुत्राःक्षेत्रे स्वपशुं पोषयन्ति स्म, याकूबःपुनरागमनपर्यन्तं मौनम् अभवत्।
16 ततःपूर्वं स्वपुत्राणां गृहं आगमनात् पूर्वं याकूबःस्वदासकन्यानां मध्ये द्वौ कन्याभ्यां प्रेषितवान् यत् ते शेकेमगृहे दीनायाःपरिचर्यायै तया सह स्थातुं च प्रेषितवान्, शेकेमः च स्वपितुःहामोरस्य पितुः हामोरस्य पुत्रस्य, पेरेदस्य पुत्रस्य चिद्देकेमस्य पुत्रस्य समीपं प्रेषितवान्
17 चिद्देकमस्य हिवीपुत्रःहामोरःस्वपुत्रस्य शेकेमस्य गृहं आगत्य तस्य पुरतःउपविष्टवान्, तदा हामोरःस्वपुत्रं अवदत्, "शेकेम, तर्हि

तव प्रजानां कन्यानां मध्ये किं स्त्रियं नास्ति यत् त्वं तव प्रजानां न हिब्रूस्त्रीम् आदाय गृह्णासि?
18 शेकेमःतम् अवदत्, "तस्याःएव त्वया मम कृते प्राप्तव्य; यतःसा मम दृष्टौ आनन्ददायिनी अस्ति। हामोरः पुत्रस्य वचनम् अकरोत्, यतःसःतस्य बहु प्रियःआसीत्।
19 ततः हामोरः याकूबस्य समीपं गत्वा तस्य विषये वार्तालापं कर्तुं याकूबस्य समीपं गत; तदा सः स्वपुत्रस्य शेकेमस्य गृहात् गत्वा याकूबस्य समीपं तस्य समीपे वक्तुं न आगतः।
20 ते पुरुषाः स्वभगिन्याः विषये अतीव दुखिताः अभवन्, ते सर्वे स्वपशुसङ्ग्रहसमयात् पूर्वं क्रुद्धाःगृहम् आगतवन्तः।
21 ते आगत्य स्वपितुः पुरतः उपविश्य तं क्रोधेन प्रज्वलितवन्तः कथयन्ति स्म, "अस्य मनुष्यस्य तस्य गृहस्य च मृत्युःअवश्यं भवति, यतःसर्वस्य पृथिव्याःपरमेश्वरःनूहं तस्य बालकान् च आज्ञापितवान् यत् मनुष्यः कदापि न लुण्ठितव्यः व्यभिचारं न करिष्यति। इदानीं पश्यतु शेकेमः अस्माकं भगिन्या सह व्यभिचारं कृतवान्, नगरस्य सर्वेषु जनानां मध्ये कश्चन अपि तस्मै वचनं न उक्तवान्।
22 त्वं अवश्यं जानासि, अवगच्छसि च यत् शेकेमस्य पितुश्च सर्वस्य नगरस्य च मृत्युन्यायःतस्य कृतस्य कारणात्।
23 यदा ते स्वपितुः पुरतःएतस्मिन् विषये वदन्ति स्म, तदा पश्यत, शेकेमस्य पिता हामोरः याकूबं प्रति स्वपुत्रस्य दीनाविषये वचनं वक्तुं आगत; सःयाकूबस्य पुरतःपुत्राणां च पुरतःउपविष्टवान्।
24 ततःहामोरःतान् अवदत् , "मम पुत्रस्य शेकेमस्य आत्मा भवतः कन्याम् आकांक्षति। अहं प्रार्थयामि यत् भवन्तः तां तस्मै भार्यारूपेण दत्त्वा अस्माभिः सह विवाहं कुर्वन्तु; अस्माकं कन्याः ददातु वयं च भवतःकन्याः दास्याम; त्वं च अस्माभिः सह अस्माकं देशे निवससि, वयं च देशे एकजनाःइव भविष्यामः।
25 यतः अस्माकं भूमिः अतीव विस्तृता अस्ति, अतः यूयं तत्र निवसन्तु, तस्मिन् व्यापारं कुर्वन्तु, तस्मिन् सम्पत्तिं प्राप्नुवन्तु, तत्र यथा इच्छन्ति तथा कुरु, युष्मान् प्रति वचनं कथयित्वा कोऽपि युष्मान् न निवारयिष्यति।
26 ततःहामोरःयाकूबं तस्य पुत्रैःसह वक्तुं विरमति स्म, तस्य पुत्रः शेकेमःतस्य पश्चात् आगत; सःतेषां पुरतःउपविष्टवान्।
27 शेकेमःयाकूबस्य पुत्राणां च पुरतःउक्तवान्, "अहं भवतःकृते अनुग्रहं प्राप्नुयाम् यत् त्वं मम कृते स्वपुत्रीं दास्यसि, यत् किमपि मां वदसि तत् अहं तस्याःकृते करिष्यामि।
28 मम कृते प्रचुरं दहेजं दानं च याचत, अहं तत् दास्यामि, यत् किमपि मां वदसि यत् अहं करिष्यामि, यः कश्चित् भवतः आज्ञाविरुद्धं विद्रोहं करिष्यति, सः म्रियते। केवलं भार्यायाः कृते कन्याम् एव ददातु।
29 शिमोनःलेवी च हामोरं तस्य पुत्रं शेकेमं च वञ्चनपूर्वकं प्रत्युवाच, "भवता अस्मान् यत् किमपि उक्तं तत् वयं युष्माकं कृते करिष्यामः।"
30 पश्यतु अस्माकं भगिनी भवतः गृहे अस्ति, किन्तु यावत् वयं पितुः इसहाकस्य समीपं एतस्य विषये न प्रेषयामः तावत् तया दूरं तिष्ठतु, यतःतस्य अनुमोदनं विना वयं किमपि कर्तुं न शक्नुमः।
31 सः अस्माकं पितुः अब्राहमस्य मार्गं जानाति, सः अस्मान् यत् किमपि वदति तत् वयं युष्मान् वदाम; वयं युष्मान् किमपि न गोपयिष्यामः।
32 शिमोनःलेवी च शेकेमस्य पितरस्य च समक्षं बहानान् अन्वेष्टुं, शेकेमस्य तस्य नगरस्य च विषये किं कर्तव्यमिति परामर्शं प्राप्तुं च एतत् उक्तवन्तौ।
33 शेकेमः तस्य पित्रा च शिमोनलेवीयोः वचनं श्रुत्वा तेषां दृष्टौ हितकरं दृश्यते स्म, तदा शेकेमःतस्य पिता च गृहं गन्तुं निर्गतौ।
34 तदा याकूबस्य पुत्राःस्वपितरं अवदन्, "पश्यत, वयं जानीमःयत् एतेषां दुष्टानां तेषां नगरस्य च मृत्युःभवति, यतःते ईश्वरेण नूहं तस्य सन्तानं तस्य वंशजं च यत् आज्ञापितं तत् उल्लङ्घितवान्।
35 अस्माकं भगिन्याः दीनायाः अपवित्रीकरणार्थं शेकेमः एतत् कृतवान्, यतःअस्माकं मध्ये एतादृशं नीचता कदापि न भविष्यति।
36 अतःत्वं किं करिष्यसि इति ज्ञात्वा पश्यतु, तेषां कृते किं कर्तव्यं तत् परामर्शं च बहानानि च कृत्वा अस्य नगरवासिनां सर्वान् वधं कर्तुं।
37 शिमोनःतान् अवदत्, "अत्र युष्माकं कृते एकःउचितःउपदेशः अस्ति यत् तेभ्यः कथयतु यत् तेषां मध्ये प्रत्येकं पुरुषं यथा वयं खतनाकृताः स्मः तथा तेषां खतनां कुर्वन्तु, यदि ते एतत् कर्तुम् इच्छन्ति न तर्हि वयं तेभ्यःअस्माकं कन्याम् आदाय गमिष्यामः।
38 यदि ते एतत् कर्तुं सहमताः भवन्ति, करिष्यन्ति च, तर्हि तेषां दुःखेन निमग्नाः सन्तः वयं तान् खड्गैः आक्रमयिष्याम; यथा शान्तस्य शान्तस्य च उपरि, तेषु प्रत्येकं पुरुषं हन्ति।
39 शिमोनस्य उपदेशःतेषां मनसि प्रसन्नःअभवत्, शिमोनःलेवी च यथा प्रस्तावितं तथैव कर्तुं निश्चयं कृतवन्तौ।
40 परेण दिने प्रातकाले शेकेमः तस्य पिता हामोरः च याकूबस्य पुत्राणां च समीपं पुनः आगत्य दीनायाः विषये वक्तुं याकूबस्य पुत्राः तेषां वचनं किं उत्तरं दास्यन्ति इति श्रोतुं च आगतवन्तौ।
41 याकूबस्य पुत्राः तान् वञ्चनाम् अवदन्, "वयं भवतः सर्वाणि वचनानि पितरं इसहाकं कथितवन्त; भवतः वचनं च तस्मै प्रसन्नं जातम्।
42 किन्तु सः अस्मान् अवदत्, "एवं पिता अब्राहमः तस्मै सर्वस्य पृथिव्याःप्रभुना परमेश्वरात् आज्ञापितवान् यत् यः कश्चित् स्ववंशजः नास्ति सःस्वकन्यायाःएकां ग्रहणं कर्तुम् इच्छति, सःस्वस्य प्रत्येकं पुरुषस्य खतनां कुर्यात्, यथा वयं खतनाकृताः स्म; ततः वयं तस्मै स्वपुत्रीं भार्यारूपेण दातुं शक्नुमः।
43 अस्माकं पित्रा यथा उक्तं तत् सर्वं वयं युष्मान् ज्ञापितवन्त; यतः अस्माभिः एतत् कर्तुं न शक्यते यत् अस्माकं कन्याम् अस्खलितपुरुषाय दातुं शक्नुम; यतः अस्माकं कृते एतत् अपमानजनकम् अस्ति।
44 किन्तु अत्र वयं युष्मान् स्वपुत्रीं दातुं सहमताः भविष्याम; युष्माकं कन्या अपि स्वगृहं गृह्णीम; युष्माकं मध्ये निवसिष्याम; यथा भवद्भिःउक्तं तथा एकजनाःभविष्याम; यदि यूयं अस्मान् शृण्वन्ति, अस्माकं सदृशाःभवेयुः यथा वयं खतनाकृताः स्मः भवद्भ्यः प्रत्येकं पुरुषं खतनां कर्तुं सहमताःभवेम।
45 यदि यूयं अस्मान् न शृण्वन्ति यत् अस्माभिःयथा आज्ञापितं तथा प्रत्येकस्य पुरुषस्य खतनाकरणं करणीयम्, तर्हि वयं भवतः समीपम् आगत्य भवतःकन्याम् आदाय गमिष्यामः।
46 शेकेमःतस्य पिता हामोरःच याकूबस्य पुत्राणां वचनं श्रुत्वा तत् अतीव प्रसन्नं जातम्, शेकेमःतस्य पिता हामोरःच याकूबस्य पुत्राणां इच्छां कर्तुं त्वरितम् अकुर्वताम्, यतःशेकेमः दीनायाः अतीव प्रेम्णा आसीत्, तस्य आत्मा च तस्याःप्रति किलितःआसीत्।
47 शेकेमःतस्य पित्रा हामोरःच शीघ्रं नगरद्वारं प्रति गतवन्तौ, ते च स्वनगरस्य सर्वान् जनान् सङ्गृह्य याकूबपुत्राणां वचनं तान् उक्तवन्तौ।
48 वयम् एतेषां याकूबपुत्राणां समीपम् आगत्य तेषां पुत्र्याःविषये तान् उक्तवन्त; एते जनाः अस्माकं इच्छानुसारं कर्तुं सहमताः भविष्यन्ति, पश्यन्तु च अस्माकं भूमिःतेषां कृते महती अस्ति, ते च

तस्मिन् निवसन्ति, तस्मिन् व्यापारं करिष्यन्ति, वयं च एकः जनः भविष्यामः। वयं तेषां कन्याः गृह्णीम; अस्माकं कन्याः च तेभ्यः भार्यारूपेण दास्यामः।
49 किन्तु एतावता एव एते पुरुषाः एतत् कर्तुं सहमताः भविष्यन्ति यत् अस्माकं मध्ये प्रत्येकः पुरुषः यथा तेषां परमेश् वरेण आज्ञापितं तथा खतनाकृतं भवेत्, यदा वयं तेषां खतनायाः निर्देशानुसारं कुर्म; तदा ते अस्माकं मध्ये स्वपशुभिः सम्पत्तिभिः सह निवसन्ति, वयं च तेषां सह एकजनाः भवेम।
50 यदा नगरस्य सर्वे जनाः शेकेमस्य पितुः हामोरस्य च वचनं श्रुत्वा स्वनगरस्य सर्वे जनाः एतत् प्रस्तावम् अङ्गीकृतवन्त; ते च खतनां कर्तुं आज्ञापयन्ति स्म, यतः शेकेमस्य पिता हामोरस्य च देशस्य राजपुत्राः सन्तः तेषां कृते बहुमानाः आसन्।
51 परदिने तस्य पिता शेकेमः हामोरः च प्रातकाले उत्थाय स्वनगरस्य सर्वान् पुरुषान् नगरस्य मध्ये समाहृत्य याकूबस्य पुत्रान् आहूय तस्मिन् दिने परे च तेषां प्रत्येकं पुरुषं खतनां कृतवन्तः।
52 ते शेकेमस्य पितरस्य हामोरस्य च, शेकेमस्य पञ्चभ्रातृणां च खतनां कृतवन्त; ततः सर्वे उत्थाय गृहं गतवन्त; यतः एतत् शेकेमनगरस्य विरुद्धं भगवतः कृते आसीत्, एतस्मिन् विषये शिमोनस्य सल्लाहः भगवतः आसीत्, यथा परमेश् वरः शेकेमनगरं याकूबस्य पुत्रद्वयस्य हस्ते समर्पयितुं शक्नोति।

अध्याय 34

1 खतनाकृतानां पुरुषाणां संख्या षट्शतपञ्चचत्वारिंशत् पुरुषा; द्विशतं षट्चत्वारिंशत् बालकाः च आसन्।
2 किन्तु हामोरस्य पिता पेरेदस्य पुत्रः चिद्देकेमः तस्य षड्भ्रातृभिः सह शेकेमस्य पितुः हामोरस्य च वचनं न शृण्वन्ति स्म, तेषां खतना अपि न भवति स्म, यतः याकूबस्य पुत्राणां प्रस्तावः तेषां दृष्टौ घृणितः आसीत्, तेषां क्रोधः अतीव उत्पन्नः यत् नगरस्य जनाः तान् न श्रुतवन्तः।
3 द्वितीयदिवसस्य सायंकाले ते अष्टौ लघुबालान् अविच्छिन्नान् प्राप्नुवन्, यतः तेषां मातृभिः शेकेमतः तस्य पितुः हामोरस्य च नगरस्य पुरुषाणां च कृते तान् गोपिताः आसन्।
4 तदा शेकेमः तस्य पिता हामोरः च तान् खतनायै आनेतुं प्रेषितवन्तौ, यदा किद्देकमः तस्य षट् भ्रातरः च खड्गैः तान् उपरि प्रविश्य तान् वधं कर्तुम् इच्छन्ति स्म।
5 ते शेकेमं तस्य पितरं हामोरं च वधं कर्तुम् इच्छन्ति स्म, ते च एतस्मात् कारणात् स्वैः सह दीनाम् अपि वधं कर्तुम् इच्छन्ति स्म।
6 ते तान् अपृच्छन्, युष्माभिः किं कृतमिदम्? किं युष्माकं भ्रातृभ्रातृणां कनानीनां कन्यानां मध्ये स्त्रियः नास्ति, या यूयं इब्रानीनां कन्याः स्वगृहं ग्रहीतुं इच्छन्ति, याः यूयं पूर्वं न जानथ, ये च युष्माकं पितृभिः कदापि न आज्ञापितम्, एतत् कार्यं करिष्यन्ति?
7 किं भवन्तः कल्पयन्ति यत् भवन्तः एतेन कर्मणा सफलाः भविष्यन्ति? श्वः आगत्य युष्मान् कनानीभ्रातृभ्यः किं उत्तरं दास्यसि?
8 यदि भवतः कर्म तेषां दृष्टौ न्याय्यं सद्भावं च न दृश्यते तर्हि भवतः प्राणानां कृते किं करिष्यसि, मां च अस्माकं प्राणानां कृते किं करिष्यसि, अस्माकं वाणीं न श्रुत्वा?
9 यदि देशवासिनः सर्वे भ्रातरः हामसन्ततिः च भवतः कृत्यं श्रोष्यन्ति।
10 इब्रानी-स्त्रीणां कारणात् तस्य पिता शेकेमः हामोरः च स्वनगरनिवासिनः सर्वेऽपि तत् कृतवन्तौ यत् तेषां पूर्वजाः कदापि न आज्ञापयन्ति स्म, तर्हि भवन्तः कुत्र उड्डीयन्ते, कुत्र वा लज्जां गोपयिष्यन्ति, भवतः सर्वान् दिवसान् भवतः भ्रातृणां पुरतः कनानदेशनिवासिनां पुरत?
11 अतः भवद्भिः कृतमिदं वयं सोढुं न शक्नुम; अस्माकं पूर्वजाः अस्मान् न आज्ञापितवन्त; अस्माकं उपरि एतत् युगं न धारयितुं शक्नुमः।
12 पश्यन्तु श्वः वयं गत्वा सर्वान् भ्रातृन्, कनानीभ्रातान्, ये देशे निवसन्ति, तान् संयोजयिष्याम; वयं सर्वे आगत्य भवन्तं सर्वान् भवद्भिः विश्वासिनां च प्रहारं करिष्याम; येन भवद्भ्यः वा तेभ्यः वा अवशिष्टः न अवशिष्यते।
13 यदा हामोरः तस्य पुत्रः शेकेमः च नगरस्य सर्वे जनाः च चिद्देकमस्य भ्रातृणां च वचनं श्रुत्वा तेषां वचनं श्रुत्वा स्वप्राणात् भयंकरं भयभीताः अभवन्, तेषां कृते पश्चात्तापं कृतवन्तः।
14 शेकेमः तस्य पिता हामोरः च स्वपितरं चिद्देकमं तस्य भ्रातृभ्यां च प्रत्युवाच, युष्माभिः अस्मान् प्रति यत् वचनं उक्तं तत् सर्वं सत्यम्।
15 इब्रानीनां प्रेम्णः कारणात् वयं एतत् कार्यं कृतवन्तः यत् अस्माकं पूर्वजाः अस्मान् न आज्ञापयन्ति स्म, तत् युष्माकं हृदयेषु मा वदन्तु, न च कल्पयन्तु।
16 यतो हि वयं दृष्टवन्तः यत् तेषां कन्यायाः विषये अस्माकं इच्छां स्वीकुर्वितुं न तेषां अभिप्रायः इच्छा च, एतां शर्तां विना, अतः वयं तेषां वाणीं श्रुत्वा तेभ्यः अस्माकं इच्छां प्राप्तुं एतत् कार्यं कृतवन्तः।
17 यदा वयं तेभ्यः अस्माकं याचनां प्राप्नुमः तदा वयं तेषां समीपं प्रत्यागत्य तेषां कृते यत् भवन्तः अस्मान् वदन्ति तत् करिष्यामः।
18 तदा वयं युष्मान् प्रार्थयामः यत् यावत् अस्माकं मांसं स्वस्थं न भवति, पुनः वयं बलवन्तः न भवेम तावत् प्रतीक्ष्य तिष्ठन्तु, ततः वयं तेषां विरुद्धं गत्वा युष्माकं हृदये अस्माकम् च यत् अस्ति तत् करिष्यामः।
19 याकूबस्य पुत्री दीना किद्देकेन भ्रातृभिः च यत् किमपि उक्तं तत् सर्वं श्रुत्वा हामोरः तस्य पुत्रः शेकेमः स्वनगरीयजनाः च तान् प्रतिवचनं दत्तवन्तः।
20 सा शीघ्रं गत्वा स्वपित्रा शिकेमगृहे तस्याः परिचर्यायै प्रेषितां कन्यासु एकां कन्यां स्वपितुः याकूबस्य भ्रातृणां च समीपं प्रेषितवती।
21 चिद्देकेमः तस्य भ्रातरः च युष्माकं विषये एवं उपदेशं दत्तवन्त; हामोरः शेकेमः च नगरजनाः च तान् प्रतिवचनं दत्तवन्तः।
22 तद्वचनं श्रुत्वा याकूबः क्रुद्धः अभवत्, तेषु क्रुद्धः अभवत्, तेषां विरुद्धं तस्य क्रोधः प्रज्वलितः।
23 शिमोनः लेवी च शपथं कृतवन्तौ, "यथा परमेश् वरः सर्व्वपृथिव्याः परमेश् वरः जीवति, श्वः एतावता समये समस् य नगरे शेषः न अवशिष्यते।"
24 विंशतिः युवकाः अविच्छेदिताः निगूढाः आसन्, एते युवकाः शिमोन-लेवीयोः विरुद्धं युद्धं कृतवन्त; शिमोनः लेवी च तान् अष्टादशान् मारितवन्तौ, द्वे च तेभ्यः पलायितौ, नगरे केषुचित् चूर्णकुण्डेषु पलायितौ, शिमोनः लेवी च तान् अन्वेषितवन्तौ, किन्तु तान् न प्राप्नुवन्।
25 शिमोनः लेवी च नगरे परिभ्रमन् नगरस्य सर्वान् जनान् खड्गधारेण मारितवन्तौ, कञ्चन अपि अवशिष्टं न त्यक्तवन्तौ।
26 ततः नगरस्य मध्ये महती विस्मयः अभवत्, नगरस्य जनानां क्रन्दनं स्वर्गम् आरुह्य सर्वाः स्त्रियः बालकाः च उच्चैः क्रन्दन्ति स्म।
27 शिमोनः लेवी च सर्वं नगरं हतवन्तौ। ते न त्यक्तवन्तः पुरुषः समग्रे नगरे अवशिष्टः।
28 ते हामोरं तस्य पुत्रं शेकेम् च खड्गस्य धारेण हत्वा दीनाम् शेकेमगृहात् अपहृत्य ततः गतवन्तः।

29 याकूबस्य पुत्राःगत्वा प्रत्यागत्य हतानां उपरि आगत्य तेषां नगरे क्षेत्रे च यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं लुण्ठितवन्तः।
30 तेषां लूटं गृह्णन्तः त्रयः शताः जनाः उत्थाय तेषां उपरि रजः क्षिप्य शिलाभिः प्रहारं कृतवन्त; तदा शिमोनः तान् प्रति आगत्य खड्गधारेण सर्वान् मारितवान्, शिमोनः लेवीयाः पुरतः गत्वा नगरं प्रविष्टवान्।
31 ते स्वमेषान् वृषान् च पशून् शेषान् स्त्रियः लघुबालान् च हृत्वा एतान् सर्वान् नीत्वा द्वारं उद्घाट्य निर्गत्य प्रबलतया स्वपितुः याकूबस्य समीपं गतवन्तः।
32 यदा याकूबः तेषां नगरं प्रति कृतं सर्वं दृष्ट्वा तेषां हृतं लूटं दृष्ट्वा याकूबः तान् प्रति अतीव क्रुद्धः अभवत्, तदा याकूबः तान् अवदत्, "भवता मम कृते किम् एतत् कृतम्? पश्यन्तु अहं कनानदेशवासिनां मध्ये विश्रामं प्राप्तवान्, तेषु कश्चन अपि मयि हस्तक्षेपं न कृतवान्।
33 इदानीं त्वया मां कनानी-फरीजी-देशवासिनां प्रति अप्रियं कृतवान्, अहं च अल्पसंख्याकाः अस्मि, ते सर्वे मम विरुद्धं समागत्य मां हन्ति यदा ते भवतः भ्रातृभिः सह कार्यं श्रुत्वा मां हन्ति, अहं च मम गृहं च नष्टः भविष्यामि।
34 शिमोनः लेवी च तयोः सह सर्वे भ्रातरौ च स्वपितरं याकूबं प्रत्युवाच, पश्य वयं देशे निवसन्त; किं शेकेमः अस्माकं भगिनीं प्रति एतत् करिष्यति? किमर्थं त्वं शेकेमस्य कृतं किमपि मौनम् असि? किं च अस्माकं भगिनीं वीथिषु वेश्या इव व्यवहारं करिष्यति?
35 शिमोनः लेवी च ये स्त्रियः शेकेमनगरात् बन्धनीकृतवन्तौ, तेषां संख्या पञ्चाशीतिःआसीत्, ये पुरुषं न जानन्ति स्म।
36 तेषु एकः सुन्दररूपः सुप्रियः बालिका आसीत्, यस्याः नाम बुना आसीत्, शिमोनः तां भार्यारूपेण गृहीतवान्, तेषां पुरुषाणां संख्या सप्तचत्वारिंशत् पुरुषा; शेषाः ते मारितवन्तः।
37 शिमोनः लेवीयाश्च ये युवकयुवकाः लेवीयाश्च शेकेमनगरात् बद्धाः आसन्, ते याकूबस्य पुत्राणां, तेषां पश्चात् तेषां सन्तानानां च दासाः आसन्, यावत् याकूबस्य पुत्राःमिस्रदेशात् निर्गच्छन्ति स्म।
38 शिमोनः लेवी च नगरात् निर्गतौ युवकौ अवशिष्टौ नगरे निगूढौ नगरस्य जनानां मध्ये न मृतौ, उत्थाय एते युवकाः नगरं गत्वा तस्मिन् परिभ्रमन् नगरं निर्जनं दृष्टवन्त; केवलं स्त्रियः रोदितवन्त; एते युवकाः क्रन्दन्तः अवदन्, पश्य, एषः एव इब्रानी याकूबस्य पुत्राः अद्य कनाननगरेषु एकं विनाशं कृत्वा अस्य नगरस्य प्रति यत् दुष्टं कृतवन्त; तत् सर्वं कनानदेशात् स्वप्राणात् न भीताः।
39 एते जनाः नगरात् निर्गत्य तपनचनगरं गत्वा तत्र आगत्य तप्पचनिवासिनः यत् किमपि घटितं तत् सर्वं याकूबस्य पुत्रैः शेकेमनगरं प्रति कृतं सर्वं च कथितवन्तः।
40 तप्पकराजस्य याशुबस्य समीपं गत्वा सः तान् युवकान् द्रष्टुं शेकेमनगरं प्रति जनान् प्रेषितवान्, यतः राजा तान् एतस्मिन् विषये न विश्वसिति स्म, "शेकेमसदृशं विशालं नगरं कथं विनाशयितुं शक्नुवन्ति स्म?
41 ततः याशुबस्य दूताः पुनः आगत्य तं अवदन्, "वयं नगरं आगता; तत् विनष्टं च, तत्र कोऽपि पुरुषः नास्ति। केवलं रोदनशीलाः स्त्रिय; तत्र कश्चित् मेषः पशवः वा नास्ति, यतः याकूबस्य पुत्राः नगरे यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं अपहृतवन्तः।
42 तदा याशुबः आश्चर्यचकितः सन् अवदत्, "एतावत् विशालं नगरं नाशयितुं द्वौ पुरुषौ कथं एतत् कर्तुं शक्नुवन्तौ, किन्तु एकः पुरुषः तेषां विरुद्धं स्थातुं न शक्नोति?
43 निमरोदस्य दिनाभ्यां हि तत्सदृशं न जातम्, सुदूरकालात् अपि तत्सदृशं न जातम्। तप्पचस्य राजा याशुबः स्वजनं अवदत्, साहसं कुरुत, वयं गत्वा एतेषां इब्रानीनां विरुद्धं युद्धं करिष्याम; तेषां प्रति यथा नगरं कृतवन्त; तथैव करिष्याम; ततः वयं नगरस्य जनानां कार्यस्य प्रतिशोधं करिष्यामः।
44 तपनाच्-राजः याशुबः एतस्मिन् विषये स्वपरामर्शदातृभिः सह परामर्शं कृतवान्, तस्य सल्लाहकाराः च तम् अवदन्, "इब्रानीजनानाम् उपरि त्वं एकः एव विजयं न प्राप्स्यसि, यतः ते समग्रनगरं प्रति एतत् कार्यं कर्तुं शक्तिशालिनः भवेयुः।"
45 यदि तेषु द्वे समस्तं नगरं विध्वंसयन्ति, तेषां विरुद्धं कोऽपि न तिष्ठति, तर्हि यदि त्वं तेषां विरुद्धं गन्तुं इच्छसि तर्हि ते सर्वे अस्माकं विरुद्धं उत्थाय अस्मान् अपि तथैव नाशयिष्यन्ति।
46 किन्तु यदि त्वं अस्मान् परितः ये राजानः सन्ति तेषां समीपं प्रेषयित्वा तेषां समीपं गमिष्यसि तर्हि वयं तेषां सह गत्वा याकूबस्य पुत्रैःसह युद्धं करिष्यामः तदा त्वं तेषु विजयं प्राप्स्यसि।
47 याशुबःस्वपरामर्शदातृणां वचनं श्रुत्वा तेषां वचनं तस्य जनस्य च प्रीतिम् अकरोत्, सः एवम् अकरोत्। तप्पखराजः याशुबः शेकेम-तपनाक-परिवेष्टितान् अमोरी-राजान् सर्वान् समीपं प्रेषितवान्।
48 मया सह गत्वा मम साहाय्यं कुरुत, तदा वयं याकूबं इब्रानीं तस्य सर्वान् पुत्रान् च प्रहृत्य पृथिव्याः नाशयिष्याम; यतः सः शेकेमनगरं एवं कृतवान्, किं यूयं तत् न जानथ?
49 अमोरीराजाःसर्वे याकूबपुत्रैःशेकेमनगरं प्रति कृतं दुष्कृतं श्रुत्वा तेभ्यःबहु विस्मिताःअभवन्।
50 अमोरीनां सप्तराजाः सर्वसैन्यैः सह प्रायः दशसहस्राणि खड्गधारिणः समागत्य याकूबस्य पुत्रैः सह युद्धं कर्तुं आगतवन्तः। अमोरीराजाः स्वपुत्राणां विरुद्धं युद्धं कर्तुं समागताः इति याकूबः श्रुत्वा याकूबःबहु भीतःअभवत्, तस्मात् सःदुखितःअभवत्।
51 याकूबः शिमोन-लेवीयोः विरुद्धं उद्घोषयति स्म, युष्माभिः किं कृतं कार्यम्? किमर्थं मां क्षतिं कृतवान्, मम गृहं च नाशयितुं सर्वान् कनानबालान् मम विरुद्धं आनयितुं? यतः अहं मम गृहे च विश्रामं प्राप्नुवन्, त्वया मम कृते एतत् कृतं, भवतः कार्येण देशवासिनः मम विरुद्धं क्रुद्धाः।
52 यहूदाः स्वपितरं प्रत्युवाच, मम भ्रातरौ शिमियोनलेवी च शेकेमनिवासिनः सर्वान् वधं कृतवन्तौ? अवश्यं यतो हि शेकेमः अस्माकं भगिनीं विनयितवान्, अस्माकं परमेश्वरस्य आज्ञां च नूहं तस्य बालकान् च उल्लङ्घितवान्, यतः शेकेमः अस्माकं भगिनीं बलात् अपहृत्य तया सह व्यभिचारं कृतवान्।
53 शेकेमः एतत् सर्वं दुष्कृतं कृतवान्, तस्य नगरवासिनां कश्चित् अपि तस्य बाधां न कृतवान् यत् त्वं किमर्थं एतत् करिष्यसि? अतः मम भ्रातरःगत्वा नगरं प्रहृत्य भगवता तत् नगरं तेषां हस्ते समर्पितं यतःतस्य निवासिनःअस्माकं परमेश्वरस्य आज्ञां उल्लङ्घितवन्तः। किं तर्हि तेषां सर्वमिदं कृतं वृथा?
54 इदानीं किमर्थं भीतःवा दुखितःवा, मम भ्रातृभ्यःकिमर्थं अप्रसन्न; तेषां विरुद्धं भवतःक्रोधःकिमर्थं प्रज्वलित?
55 अस्माकं परमेश्वरः यः शेकेमनगरं तस्य जनान् च तेषां हस्ते समर्पितवान्, सः अस्माकं विरुद्धं आगच्छन्तः सर्वान् कनानीराजान् अपि अस्माकं हस्ते समर्पयिष्यति, यथा मम भ्रातरः शेकेमस्य कृते कृतवन्तःतथा वयं तान् करिष्यामः।
56 इदानीं तेषां विषये शान्तं भव, भयं च त्यजतु, किन्तु अस्माकं परमेश्वरे विश्वासं कृत्वा तं प्रार्थयतु यत् सः अस्मान् साहाय्यं करोतु, अस्मान् मोचयतु, अस्माकं शत्रून् अस्माकं हस्ते समर्पयतु।
57 यहूदाःस्वपितुःएकं दासम् आहूतवान्, "अधुना गत्वा पश्यतु, ये राजानः अस्माकं विरुद्धं आगच्छन्ति, ते स्वसैनिकैः सह कुत्र स्थिताः सन्ति।"

58 ततः सः सेवकः दूरं पश्यन् सीहोनपर्वतस्य सम्मुखं गत्वा क्षेत्रेषु स्थितान् सर्वान् राजानां शिबिरान् दृष्ट्वा यहूदादेशं प्रत्यागत्य अवदत्, पश्यतु राजानः सर्वैः शिबिरैः सह क्षेत्रे स्थिताः सन्ति, समुद्रतीरे वालुकायाःइव जनाःअत्यन्तं बहुसंख्याकाःसन्ति।
59 यहूदा शिमोनं लेवीं च सर्वभ्रातृभ्यां च अवदत्, "भवन्तःस्वं दृढं कुरुत, शौर्यपुत्राः च भवन्तु, यतः अस्माकं परमेश्वरः प्रभुः अस्माभिः सह अस्ति, तेभ्यःमा भयम्।
60 प्रत्येकं जनःयुद्धायुधैः धनुषःखड्गेन च बद्धःउत्तिष्ठत, वयं गत्वा एतेषां अखतनाभिः सह युद्धं करिष्यामः। प्रभुः अस्माकं परमेश्वरः अस्ति, सःअस्मान् तारयिष्यति।
61 ततः ते उत्तिष्ठन्ति स्म, एकैकः लघु-बृहत्-बृहत्-बृहत्-बृहत्-बृहत्-युद्ध-शस्त्र-बद्धः; याकूबस्य एकादश पुत्राः; याकूबस्य सर्वे दासाःच तेषां सह।
62 हेब्रोन्नगरे इसहाकस्य सह ये दासाः आसन्, ते सर्वे सर्वविधयुद्धयन्त्रेण सज्जाःतेषां समीपम् आगत्य याकूबस्य पुत्राःतेषां दासाः च एकशतद्वादशपुरुषाः एतेषां राजानां समीपं गतवन्तः; याकूबःअपि तेषां सह अगच्छत्।
63 याकूबस्य पुत्राः अब्राहमस्य पुत्रं इसहाकं स्वपितुः समीपं हेब्रोननगरं प्रेषितवन्तः; स एव किरेत-अर्बा इति।
64 अस्माकं विरुद्धं ये कनानीजनाः आगच्छन्ति तेषां हस्तात् अस्मान् रक्षतु, अस्माकं हस्ते च समर्पयतु, अस्माकं परमेश् वरं प्रार्थयामः।
65 अब्राहमस्य पुत्रः इसहाकः स्वपुत्राणां कृते प्रभुं प्रार्थितवान्, सः अवदत्, हे भगवन् परमेश्वर, त्वया मम पितरं प्रतिज्ञातं यत्, अहं तव वंशं स्वर्गस्य तारा इव वर्धयिष्यामि, त्वं च मां प्रतिज्ञां कृतवान्, इदानीं कनानराजाः मम बालकैः सह युद्धं कर्तुं समागच्छन्ति, यतः तेषां हिंसा न कृता।
66 अतः हे सर्व्वपृथिव्याः परमेश्वर हे प्रभु, एतेषां राजानां परामर्शं विकृतं कुरु यत् ते मम पुत्रैःसह युद्धं न कुर्वन्ति।
67 एतेषां राजानां तेषां जनानां च हृदयं मम पुत्राणां आतङ्केन प्रभावितं कृत्वा तेषां अभिमानं अवतारयतु, येन ते मम पुत्रेभ्यः विमुखाःभवेयुः।
68 तव दृढहस्तेन प्रसारितबाहुना च मम पुत्रान् तेषां दासान् च तेभ्यः मोचय, यतः एतत् सर्वं कर्तुं तव हस्ते शक्तिः पराक्रमः च अस्ति।
69 याकूबस्य पुत्राःतेषां सेवकाःच एतेषां राजानां समीपं गतवन्तः; तेषां गमनसमये तेषां पिता याकूबःअपि भगवन्तं प्रार्थयन् अवदत्, हे प्रभु परमेश्वर, शक्तिशालिनः उदात्तः परमेश्वरः; यः पूर्वकालात् अधुना यावत् अनन्तकालं यावत् राज्यं कृतवान्।
70 त्वं यःयुद्धानि प्रेरयति, तान् निवर्तयति च, तव हस्ते उन्नयनं, अवनयनं च सामर्थ्यं पराक्रमं च अस्ति। हे मम प्रार्थना भवतःपुरतः ग्राह्यः भवतु यत् त्वं मम पुत्राणां आतङ्केन एतेषां राजानां तेषां जनानां च हृदयं प्रभावितं कर्तुं, तेषां शिबिराणां च हृदयं त्रस्तं कर्तुं, त्वयि विश्वासं कुर्वन्तः सर्वान् भवतः महता दयालुतया मोचय, यतः त्वमेव अस्माकं अधीनं जनान् आनेतुं, अस्माकं अधिकारे राष्ट्राणि न्यूनीकर्तुं च शक्नुथ।

अध्याय 35

1 अमोरीराजाः सर्वे आगत्य याकूबपुत्रेषु किं कर्तव्यमिति स्वपरामर्शदातृभिः सह परामर्शं कर्तुं क्षेत्रे स्थितवन्तः; यतः तेभ्यः अद्यापि भयभीताः आसन्, "पश्यतु, तेषु द्वौ शेकेमनगरं सर्वं मारितवन्तौ।
2 ईश्वरः इसहाकस्य याकूबस्य च प्रार्थनां श्रुत्वा एतेषां सर्वेषां राजपरामर्शदातृणां हृदयं महता भयेन भयेन च पूरितवान् यत् ते सर्वसम्मत्या उद्घोषयन्ति स्म।
3 किं त्वं अद्य मूर्खःअसि, किं वा त्वं इब्रानीभिःसह युद्धं करिष्यसि, अद्यत्वे स्वविनाशे किमर्थं आनन्दं प्राप्स्यसि?
4 पश्यत तौ द्वौ शेकेमनगरं अभयं भयभीतं च आगतवन्तौ, ते सर्वान् नगरनिवासिनः मारितवन्तौ, येन तेषां विरुद्धं कोऽपि न उत्तिष्ठति, कथं यूयं तेषां सर्वैःसह युद्धं कर्तुं शक्नुथ?
5 भवन्तःअवश्यं जानन्ति यत् तेषां परमेश् वरःतेषु अतिप्रियःअस्ति, तेषां कृते पराक्रमं कृतवान्, यत् पुराकालात् न कृतं, सर्वेषु राष्ट्रदेवतेषु च तस्य पराक्रमस्य सदृशं कोऽपि कर्तुं न शक्नोति।
6 सःतेषां पितरं अब्राहमं इब्रानीम् निमरोदस्य हस्तात्, तस्य सर्वेषां जनानां हस्तात् च मुक्तवान्, ये तं बहुवारं वधं कर्तुम् इच्छन्ति स्म।
7 सः तं अग्नौ यस्मात् अग्नौ निमरोदः राजान पातितवान्, तस्मात् अपि तं मोचितवान्, तस्य परमेश् वरःतं तस् य अग्नौ मोचितवान्।
8 कः च तत्सदृशं कर्तुं शक्नोति? अवश्यं अब्राहमः एव एलामस्य पञ्च राजानःहतवान्, यदा ते स्वभ्रातुःपुत्रं स्पृशन्ति स्म, यःतेषु दिनेषु सदोमनगरे निवसन् आसीत्।
9 ततः स्वगृहे विश्वास्यः सेवकं कतिपयान् पुरुषान् च गृहीत्वा एकरात्रौ एलामराजान् अनुसृत्य तान् हत्वा भ्रातुः पुत्राय तस्य सर्वाणि सम्पत्तिं दत्तवन्तः।
10 एतेषां इब्रानीनां परमेश् वरः तेषां सर्वेभ्यः शत्रुभ्यः मोचितवान् इति ते जानन्ति।
11 अब्राहमः स्वेश्वरप्रेमेण स्वस्य एकमात्रं बहुमूल्यं पुत्रं गृहीत्वा स्वस्य ईश्वरस्य होमबलिरूपेण पालनं कर्तुम् इच्छति स्म, यदि परमेश्वरःतस्य एतत् कर्तुं न निवारितवान् स्यात् तर्हि सःस्वईश्वरस्य प्रति प्रेम्णा तत् कृतवान् स्यात्।
12 ततःपरमेश् वरःतस्य सर्वाणि कार्याणि दृष्ट्वा तस्मै शपथं कृत्वा प्रतिज्ञातवान् यत् सःस्वपुत्रान् तस्य सर्वान् वंशान् च तेषां क्लेशात् मोचयिष्यामि, यतःसःएतत् कार्यं कृतवान्, स्वस्य परमेश् वरस् य प्रेम् णा च स्वसन्ततिस् य प्रति दयां दमितवान्।
13 किं यूयं न श्रुतवन्तः यत् तेषां परमेश् वरः मिस्रराजं फारों गेराराराजं अबीमेलकं च अब्राहमस् य भार्यायाः ग्रहणं कृत्वा किं कृतवान्, यया सा मम भगिनी अस्ति, मा भूत् तस् य कारणात् तस् य वधं कृत्वा तां भार्यारूपेण ग्रहणं कर्तुम् अचिन् ति? परमेश् वरः तेभ्यःतेषां जनानां च यत् किमपि श्रुतवान् तत् सर्वम् अकरोत्।
14 वयं चक्षुषा दृष्टवन्तःयत् याकूबस्य भ्राता एसावः चतुशतैः पुरुषैः सह तस्य समीपम् आगतः; यतः सः स्वपितुः आशीर्वादं स्वस्मात् अपहृतवान् इति स्मरणं कृतवान्।
15 सः सिरियादेशात् आगत्य बालकैः सह मातरं प्रहारं कर्तुं तं मिलितुं गतः; यस्मै सःविश्वसति स्म तस्य परमेश्वरं विना तस्य हस्तात् कः तं मोचितवान्? भ्रातुः हस्तात् शत्रुहस्तात् अपि तं मोचितवान्, पुनःतान् रक्षिष्यति इति अवश्यम्।
16 को न जानाति यत् तेषां परमेश्वरःएव तेषां कृते बलेन प्रेरितवान् यत् ते शखेमनगरं प्रति यत् दुष्टं भवन्तःश्रुतवन्तः?
17 तदा किं स्वशक्त्या द्वौ पुरुषौ शेकेम इव विशालं नगरं नाशयितुं शक्नुवन्तौ यदि तेषां परमेश्वरःयस्मिन् ते विश्वसितवन्तःन स्यात्? सः तान् सर्वम् उक्तवान् अकरोत् च तेषां नगरे नगरवासिनां वधार्थं।

18 ततः सहस्रगुणाधिकाः भवतः साहाय्यार्थं आगच्छन्ति चेदपि सर्वैः सह युद्धं कर्तुं भवतःनगरात् एकत्र निर्गतानाम् उपरि किं त्वं विजयं प्राप्तुं शक्नोषि?
19 भवन्तः अवश्यं जानन्ति, अवगच्छन्ति च यत् भवन्तः तेषां सह युद्धं कर्तुं न आगच्छन्ति, किन्तु तेषां परमेश् वरेन सह युद्धं कर्तुं आगच्छन्ति, येन तेषां चयनं कृतम्, अतः यूयं सर्वे अद्य विनाशार्थम् आगताः।
20 अतः यूयं यत् दुष्टं स्वस्य उपरि आनेतुं प्रयतन्ते तत् निवृत्ताः भवन्तु, तदा युष्माकं कृते तेषां सह युद्धं न गन्तुं श्रेयस्करं भविष्यति, यद्यपि तेषां संख्या अल्पा एव, यतःतेषां परमेश्वरःतेषां सह अस्ति।
21 अमोरीराजाः स्वपरामर्शदातॄणां सर्वाणि वचनं श्रुत्वा तेषां हृदयं भयभीतं जातम्, ते याकूबस्य पुत्रेभ्यः भीताः अभवन्, तेषां विरुद्धं युद्धं न कृतवन्तः।
22 ते स्वपरामर्शदातॄणां वचनं प्रति कर्णान् प्रविश्य तेषां सर्वाणि वचनं शृण्वन्ति स्म, परामर्शदातॄणां वचनं च राजानः बहु प्रसन्नं कृतवन्त; ते च तथैव कृतवन्तः।
23 राजानः याकूबस्य पुत्रान् व्यावृत्ताः निवृत्ता; यतः ते तेषां समीपं युद्धं कर्तुं न साहसं कृतवन्त; यतः ते तेभ्यः बहु भीताः आसन्, तेषां हृदयं च तेषां भयात् तेषां अन्तःद्रवितं जातम्।
24 यतः प्रभुना तेषां कृते एतत् प्रयुक्तम्, यतः सः स्वसेवकौ इसहाकस्य याकूबस्य च प्रार्थनां श्रुतवान् यतः ते तस्मिन् विश्वासं कृतवन्तः। ते सर्वे तस्मिन् दिने स्वशिबिरैः सह स्वनगरं प्रति प्रत्यागतवन्त; तदा याकूबस्य पुत्रैःसह युद्धं न कृतवन्तः।
25 याकूबस्य पुत्राः तस्मिन् दिने सायंपर्यन्तं सीहोनपर्वतस्य विपरीतभागे स्थितवन्त; एते राजानः तेषां विरुद्धं युद्धं कर्तुं न आगताःइति दृष्ट्वा याकूबस्य पुत्राःस्वदेशं प्रत्यागतवन्तः।

अध्याय 36

1 तस्मिन् समये प्रभुः याकूबं प्रति प्रकटितः अभवत्, "उत्तिष्ठ, बेथेलनगरं गत्वा तत्रैव तिष्ठ, त्वां तव पुत्रान् च क्लेशात् मोचयमानस्य भगवतःकृते तत्र वेदीं कुरु।
2 याकूबःस्वपुत्रैःसह सर्वैःसह उत्तिष्ठति स्म, ते च भगवतःवचनस्य अनुसारं बेथेलनगरं गत्वा आगतवन्तः।
3 याकूबःयदा बेथेलनगरं गतःतदा याकूबःनवनवतिवर्षीयःआसीत्, तदा याकूबः तस्य पुत्रैः सह सर्वे जनाः च लुजनगरे बेथेल्-नगरे स्थितवन्त; तत्रैव सः प्रदर्शितस्य भगवतः कृते वेदीं निर्मितवान्, याकूबःतस्य पुत्रैःसह षड्मासान् यावत् बेथेल्-नगरे स्थितवान्।
4 तस्मिन् काले याकूबसहितस्य रिबेकायाः परिचारिकायाः उजस्य पुत्री दबोरा मृता; याकूबः तां बेथेलस्य अधः तत्र स्थितस्य ओकवृक्षस्य अधःदफनम् अकरोत्।
5 तदा याकूबस्य माता बेथुएलस्य पुत्री रेबेका अपि तस्मिन् समये हेब्रोन्-नगरे मृता, सा किरेत-अर्बा-नगरे मृता, सा च मकपेला-गुहायां दफनाता, या अब्राहमःहेत-सन्ततिभ्यःक्रीतवन् आसीत्।
6 रेबेकायाः आयुः त्रयस्त्रिंशत् वर्षाणि यावत् अभवत्, सा मृता, याकूबःस्वमातुःरेबेका मृता इति श्रुत्वा स्वमातुःकृते कटुतया रोदिति स्म, तस्याः कृते, ओकवृक्षस्य अधः तस्याः पालिकायाः देबोरायाः च कृते महत् शोकं कृतवान्, तस्य स्थानस्य नाम एलोन्-बचुथ इति आह्वयत्।
7 तेषु दिनेषु अरामीयः लाबानः मृत; यतः सः याकूबस्य च मध्ये यत् सन्धिःआसीत्, तस्य उल्लङ्घनात् परमेश् वरःतं प्रहारं कृतवान्।
8 याकूबःशतवर्षीयःआसीत् यदा परमेश् वरःतस्मै प्रकटितःसन् तं आशीर्वादं दत्त्वा तस्य नाम इस्राएल इति आह्वयति स्म, तेषु दिनेषु याकूबस्य पत्नी राहेलःगर्भवती अभवत्।
9 तस्मिन् समये याकूबः तस्य सर्वैः सह बेथेलतः स्वपितुः गृहं हेब्रोन्नगरं गन्तुं प्रस्थानम् अकरोत्।
10 यदा ते मार्गे गच्छन्ति स्म, तदा एफ्रातनगरं गन्तुं किञ्चित् दूरं यावत् आसीत्, तदा राहेलः पुत्रं जनयति स्म, तस्याः कठिनश्रमः अभवत्, सा मृता।
11 याकूबः तां बेथलेहेम-नगरस्य एफ्राथ-मार्गे अन्त्येष्टवान्, तस्याः चितायां च स्तम्भं स्थापयति स्म, यत् अद्यपर्यन्तं तत्र वर्तते। राहेलस्य दिवसाःपञ्चचत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् सा मृता।
12 याकूबः स्वपुत्रस्य पुत्रस्य नाम बिन्यामीनम् आहूतवान् यतः सः दक्षिणपार्श्वे देशे जातः।
13 राहेलस्य मृत्योः अनन्तरं याकूबः तस्याः दासी बिल्हायाः तंबूमध्ये स्वस्य तंबूम् अस्थापयत्।
14 ततः रूबेनः स्वमातुः लीया इत्यस्याः विषये ईर्ष्याम् अकरोत्, सः क्रोधेन पूरितः अभवत्, सः क्रुद्धः सन् उत्थाय गत्वा बिलहस्य तंबूम् अगच्छत्, ततःसःस्वपितुःशय्याम् अपसारितवान्।
15 तस्मिन् काले रूबेनस्य पुत्रेभ्यः जन्माधिकार; पुरोहितपदैः सह अपसारित; यतः सः स्वपितुः शय्याम् अपवित्रं कृतवान्, जन्माधिकारः योसेफस्य कृते, राजपदं यहूदाया; याजकत्वस्य च लेवीयाःकृते दत्तः यतःरूबेनःस्वपितुःशयनं दूषितवान्।
16 याकूबस्य याकूबस्य वंशजाः याकूबस्य पादान-अराम-नगरे जाता; याकूबस्य पुत्राःद्वादशाःआसन्।
17 लीयायाःपुत्राःप्रथमजातःरूबेन; शिमोन; लेवी, यहूदा, इस्साकर, जबूलून, तेषां भगिनी दीना च आसन्। राहेलस्य पुत्राः योसेफः बिन्यामीनःच।
18 लीयायाः दासी जिल्पायाः पुत्राः गादः आशेरः च, राहेलस्य दासी बिल्हायाःपुत्राःदानःनफ्ताली च आसन्। एते याकूबस्य पुत्राःपदान-अरमे जाताः।
19 याकूबः तस्य पुत्रैः सह तस्य सर्वे जनाः च गत्वा हेब्रोन्-नगरे किरेत-अर्बा-नगरं मम्रे-नगरं आगतवन्तौ, यत्र अब्राहमःइसहाकःच निवसत; याकूबःपुत्रैःसह तस्य सर्वैःच सह हेब्रोन्-नगरे स्वपित्रा सह निवसति स्म।
20 तस्य भ्राता एसावः तस्य पुत्राःच तस्य सर्वे जनाःसेइरदेशं गत्वा तत्र निवसन्ति स्म, सेइरदेशे च सम्पत्तिं प्राप्तवन्त; एसावस्य सन्तानाःसेइरदेशे बहुसंख्याकाःच अभवन्।
21 एसावस्य कनानदेशे ये वंशजाः अभवन्, ते एसावस्य पुत्राःपञ्च आसन्।
22 अदाहःएसावस्य प्रथमजातं एलिफाजं जनयति स्म, सा च तस्य रेउलं जनयति स्म, अहलीबामा च यौशं यालामं कोरहं च जनयति स्म।
23 एते एसावस्य सन्तानाः कनानदेशे जाताः। एसावस्य पुत्रस्य एलिफाजस्य पुत्राःतेमान; ओमर; सफो, गातम; केनाज; अमालेक्स; रेउलस्य पुत्राःनकाथ; जेराक्, शामा; मिज्जा च आसन्।
24 येयूशस्य पुत्राः तिम्ना, अल्वा, येथेथः च आसन्। यालामस्य पुत्राः अल; फिनोर; केनाजःच आसन्।
25 कोरहस्य पुत्राःतेमान; मिब्जर; मग्दीएल; एरामःच आसन्। एते एसावपुत्राणां वंशजाःसेइरदेशे स्वराज्यानुसारं सन्ति।
26 एतानि सेइर-होरी-पुत्राणां नामानि सन्ति, ये सेइर-लोतान-शोबल-सिबियोन-अना-दीशान-एजेर-दीशोन्-देशेषु निवसन्तः सप्तपुत्राःआसन्।

27 लोतानस्य सन्तानाः होरी, हेमन; तेषां भगिनी तिम्ना च तिम्ना याकूबस्य पुत्राणां च समीपम् आगता, ते तस्याःश्रोतुं न इच्छन्ति स्म, सा गत्वा एसावस्य पुत्रस्य एलिफाजस्य उपपत्नी अभवत्, सा च तस्मै अमालेक् जनयति स्म।
28 शोबलस्य पुत्राः अल्वान्, मनहत, एबाल, शेफो, ओनाम, सिबियोनस्य पुत्राःअजाह; अना च, एषःअनःयःस्वपितुःसिबियोनस्य गदं पोषयन् प्रान्तरे येमीमान् प्राप्नोत्।
29 पितुः गदं पोषयन् सः तान् भोजयितुं भिन्नसमये प्रान्तरं प्रति नयति स्म।
30 एकस्मिन् दिने सः तान् समुद्रतीरस्य मरुभूमिषु कस्मिंश्चित् प्रजानां प्रान्तरे नीत्वा तान् पोषयन् समुद्रस्य परतः अतीव प्रचण्डं तूफानम् आगत्य तत्र भोजनं कुर्वतां गदानां उपरि आश्रित्य सर्वे निश्चलतया स्थितवन्तः।
31 ततः परं समुद्रस्य परे प्रान्तरात् प्रायः विंशतिशतं महान् घोराः पशवः निर्गता; ते सर्वे गदः यत्र आसन् तत्र आगत्य तत्रैव निक्षिप्तवन्तः।
32 ते च पशवः मध्यतः अधः मनुष्यसन्ततिरूपा; मध्यतः ऊर्ध्वं च केभ्यः ऋक्षसदृशा; केचन कीपसरूपा; पृष्ठतः स्कन्धान्तरात् पृथिवीपर्यन्तं पुच्छा; डुचीफाथस्य पुच्छवत्, एते पशवःआगत्य एतेषु गदेषु आरुह्य आरुह्य तान् दूरं कृतवन्त; ते च गतवन्तः अद्यपर्यन्तं दूरम्।
33 तेषु एकः पशुः अनाहस्य समीपं गत्वा तं पुच्छेन प्रहृत्य ततः पलायितवान्।
34 एतत् कार्यं दृष्ट्वा सःस्वप्राणात् अतिशयेन भीतःअभवत्, ततःसः पलायितःभूत्वा नगरं प्रति पलायितवान्।
35 सः स्वपुत्रेभ्यः भ्रातृभ्यः च यत् किमपि घटितं तत् कथितवान्, बहवः जनाः गदं अन्वेष्टुं गतवन्त; किन्तु तान् न प्राप्नुवन्, ततः परदिनात् अनहः तस्य भ्रातरः च तत् स्थानं न गतवन्तौ, यतः ते स्वप्राणात् बहु भीताःआसन्।
36 सेइरपुत्रस्य अनहस्य सन्तानाःडिशोनःतस्य भगिनी अहलीबामा च, डिशोनस्य सन्तानाःहेमदान; एशबान; इथ्रान; चेरान् च, एजेरस्य सन्तानाःबिल्हान; ज़ावन; अकन; डिशोनस्य सन्तानाःउज; अरानःच आसन्।
37 एतानि सेइर-होरी-वंशजानां वंशजाः सेइर-देशे तेषां राज्यानुसारम्।
38 एसावःतस्य सन्तानैःसह तस्मिन् देशे निवसतःसेइर-होरी-देशे निवसन्ति स्म, तेषु सम्पत्तिः आसीत्, बहु च प्रवृद्धाः च अभवन्, याकूबः तस्य सन्तानाः च तेषां सर्वे च स्वपित्रा इसहाकेन सह कनानदेशे निवसन्ति स्म, यथा परमेश् वरः स्वपितुः अब्राहमम् आज्ञापितवान्।

अध्याय 37

1 याकूबस्य जीवनस्य पञ्चशतमे वर्षे याकूबस्य कनानदेशे स्वसन्ततिभिःसह निवासस्य नवमे वर्षे सःपदान-अरामतःआगतः।
2 तेषु दिनेषु याकूबःस्वसन्ततिभिःसह हेब्रोनतःप्रस्थानम् अकरोत्, ते च तेषां सर्वैः सह शेकेमनगरं प्रत्यागत्य तत्र निवसन्ति स्म, यतः याकूबस्य सन्तानाःशेकेमनगरे स्वपशूनां कृते उत्तमं स्थूलं चरागणं प्राप्तवन्त; तदा शेकेमनगरं पुनः निर्मितम् आसीत्, तस्मिन् प्रायः त्रिशतं पुरुषाःमहिलाःच आसन्।
3 याकूबःतस्य सन्तानैःसह तस्य सर्वे जनाःतस्मिन् क्षेत्रे निवसन्ति स्म, यत् याकूबःशेकेमस्य पितुःहामोरात् क्रीतवान्, यदा सःपादान-अरामतःआगत; शिमोनःलेवी च नगरं प्रहारं कर्तुं पूर्वम्।
4 ये कनानी-अमोरी-राजाः शेकेम-नगरं परितः आसन्, ते सर्वे याकूब-पुत्राःशेकेम-नगरम् आगत्य तत्र निवसन्ति इति श्रुतवन्तः।
5 ते अवदन्, "इब्रानी याकूबस्य पुत्राः पुनः नगरं आगत्य तत्र निवसन्ति? किं ते इदानीं प्रत्यागत्य नगरवासिनां निष्कासनं करिष्यन्ति वा तान् हन्ति वा?
6 कनानराजाः सर्वे पुनः समागत्य याकूबस्य पुत्रैः सह युद्धं कर्तुं समागताः।
7 तपनाचराजः याशुबः सर्वेभ्यः समीपस्थेभ्यः राजाभ्यः गाशराजस्य एलानस्य शिलोराजस्य इहुरीस्य च चाजरराजस्य पराथोनस्य च सरतोनस्य राजा सूसीया; बेथचोरानराजस्य लाबनस्य, ओथनयमाहस्य राजा शबीरस्य च प्रेषितवान्।
8 मम समीपम् आगत्य मम साहाय्यं कुर्वन्तु, इब्रानी याकूबं तस्य पुत्रान् च तस्य सर्वान् च प्रहारं कुर्म; यतः ते पुनः शेकेमनगरम् आगताः यत् ते पूर्ववत् तम् आधिपत्य तस्य निवासिनः वधं कर्तुं च आगताः।
9 एते सर्वे राजानःसमागत्य सर्वैःशिबिरैःसह आगतवन्त; समुद्रतीरे वालुकायाःइव अतिप्रचुरजना; सर्वे तपनचस्य विपरीताःआसन्।
10 तप्रच्-राजा याशुबः सर्वैः सेनाभिः सह तेषां समीपं गत; तैः सह तप्रच्-नगरस्य विपरीतभागे नगरात् बहिः शिबिरं कृतवान्, एतान् सर्वान् राजान् याकूबस्य पुत्राणां विरुद्धं सप्तविभागेषु विभज्य।
11 ते याकूबं तस्य पुत्रं च प्रति घोषणपत्रं प्रेषितवन्तःयत् यूयं सर्वे अस्माकं समीपं निर्गत्य वयं समतलस्थेषु साक्षात्कारं कृत्वा तेषां नगरे ये शेकेमनगरस्य पुरुषाः हताः तेषां प्रतिशोधं कुर्म; ततः पुनः शेकेमनगरं गत्वा तत्र निवसन्ति, तत्र निवासिनःपूर्ववत् हन्ति।
12 याकूबस्य पुत्राः एतत् श्रुत्वा कनानराजानाम् वचनं श्रुत्वा तेषां क्रोधःअतीव प्रज्वलित; याकूबस्य दश पुत्राःत्वरितम् उत्तिष्ठन्ति स्म, तेषां प्रत्येकं युद्धायुधेषु बद्धाः आसन्। तेषां भृत्यानां शतद्वयं च युद्धसङ्ग्रहयुक्ताःआसन्।
13 एते सर्वे याकूबस्य पुत्राःदासैःसह एतेषां राजानां समीपं गतवन्त; तेषां पिता याकूबः तेषां सह आसीत्, ते सर्वे शेकेमस्य राशीयां स्थितवन्तः।
14 याकूबःस्वपुत्राणां कृते भगवन्तं प्रार्थितवान्, सःभगवतःहस्तान् प्रसारितवान्, सः अवदत्, हे परमेश्वर, त्वं सर्वशक्तिमान् परमेश्वर; त्वं अस्माकं पिता, त्वया अस्मान् निर्मितवान्, वयं च तव हस्तस्य कार्याणि स्मः। अहं प्रार्थयामि यत् मम पुत्रान् त्वया दयाद्वारा तेषां शत्रुणां हस्तात् मोचय, ये अद्य तेषां सह युद्धं कर्तुं तेषां हस्तात् तारयितुं च आगच्छन्ति, यतःतव हस्ते शक्तिःपराक्रमःच अस्ति, येन बहुभ्यःअल्पान् तारयितुं।
15 मम पुत्रान्, तव सेवकान् च स्वशत्रुभिः सह युद्धं कर्तुं, तेषां वशीकरणाय, तेषां शत्रून् तेषां पुरतःपतितुं च हृदयबलं पराक्रमं च ददातु, मम पुत्राःतेषां दासाःच कनानसन्ततिहस्तेन न म्रियन्ते।
16 किन्तु मम पुत्राणां तेषां दासानां च प्राणान् हर्तुं यदि भवतःदृष्टौ साधु दृश्यते तर्हि तव सेवकहस्तेन तान् भवतः महतीं दयां गृहाण, येन ते अद्य अमोरीराजानाम् हस्तेन न नश्यन्ति।
17 यदा याकूबः भगवन्तं प्रार्थनां विरमति स्म तदा पृथिवी स्वस्थानात् कम्पिता, सूर्यः अन्धकारमयः अभवत्, एते सर्वे राजानः भयभीताःअभवन्, महता विस्मयेन तान् गृहीतवन्तः।
18 परमेश् वरःयाकूबस् य प्रार्थनां श्रुत्वा याकूबपुत्राणां आतङ्केन भयेन च सर्वेषां राजानां तेषां सेनानां च हृदयं प्रभावितं कृतवान्।

19 यतः परमेश् वरः तान् याकूबस् य पुत्रेभ्यः रथानाम् अश्वानाम् वाणीं, तेषां सह गच्छन्तं महान् सेनायाःवाणीं च श्रुतवान्।
20 एते राजानःयाकूबस्य पुत्रान् दृष्ट्वा महता आतङ्केन गृहीता; तेषां गृहे स्थित्वा, याकूबस्य पुत्राः एकशतद्वादशपुरुषैः सह महता प्रचण्डेन उद्घोषेण तेषां उपरि आगच्छन्ति स्म।
21 राजानःयाकूबस्य पुत्रान् स्वसमीपं गच्छन्तं दृष्ट्वा अपि अधिकं आतङ्किताःअभवन्, ते च प्रथमवत् याकूबस्य पुत्राणां पुरतःपश्चात्तापं कर्तुं प्रवृत्ता; तेषां सह युद्धं न कर्तुं प्रवृत्ताः।
22 किन्तु ते इब्रानीनां पुरतः द्विवारं निवृत्ताः भवेयुः इति वदन्तः न निवृत्ताः।
23 याकूबस्य पुत्राःसमीपं गत्वा एतान् सर्वान् राजान् तेषां सेनान् च विरुद्धं प्रस्थिता; तदा ते दृष्टवन्त; समुद्रवालुका इव बहुबलं प्रजां दृष्टवन्तः।
24 तदा याकूबस्य पुत्राः भगवन्तं आहूय अवदन्, हे प्रभु, अस्मान् साहाय्यं कुरु, अस्मान् प्रति उत्तरं ददातु, यतः वयं त्वयि विश्वासं कुर्म; अद्य अस्माकं विरुद्धं आगतानां एतेषां अखतनाहीनानां हस्तेन न म्रियामः।
25 याकूबस्य पुत्राः युद्धायुधानि धारयन्तः प्रत्येकं स्वकवचं शूलं च हस्ते गृहीत्वा युद्धाय समीपं गतवन्तः।
26 याकूबस्य पुत्रःयहूदा प्रथमं भ्रातृणां पुरतःतस्य दश दासानां च पुरतःधावित्वा एतेषां राजानां समीपं गतः।
27 तप्नखराजः याशुबः अपि प्रथमं स्वसैन्येन सह यहूदायाः पुरतः निर्गतवान्, यहूदाःयाशुबं तस्य सेनाञ्च तस्य समीपं आगच्छन्तं दृष्ट्वा यहूदायाः क्रोधः प्रज्वलित; तस्य अन्तः तस्य क्रोधः प्रज्वलित; सः युद्धस्य समीपं गत; यस्मिन् यहूदा स्वप्राणान् प्रवृत्तः।
28 याशुबः सर्वसैनिकाः च यहूदादेशं प्रति गच्छन्ति स्म, सः अतीव बलवत्बलवान् अश्वं आरुह्य आसीत्, याशुबःच अतीव वीर; शिरतः पादपर्यन्तं लोहपीतलेन आवृतःआसीत्।
29 अश्वस्य उपरि स्थित्वा सः सर्वेषु युद्धेषु यथा भवति स्म, तथैव पुरतः पृष्ठतः च हस्तद्वयेन बाणान् निपातयति स्म, यत्र सः बाणान् लक्ष्यं करोति स्म, तत् स्थानं कदापि न चूकति स्म।
30 यदा याशुबः यहूदाया सह युद्धं कर्तुं आगत्य यहूदायाः विरुद्धं बहूनि बाणान् प्रवहति स्म, तदा प्रभुःयाशुबस्य हस्तं बद्धवान्, तस्य सर्वे बाणाःस्वपुरुषेषु पुनःप्रहारं कृतवन्तः।
31 तदपि याशुबःयहूदां प्रति बाणैःआव्हानं कर्तुं गच्छति स्म, किन्तु तयोःमध्ये प्रायःत्रिंशत् हस्तं दूरं भवति स्म, यदा यहूदा याशुबं तस्य विरुद्धं बाणान् प्रसारयन्तं दृष्टवान् तदा सः क्रोधात् उत्साहितः पराक्रमेण तस्य समीपं धावितवान्।
32 यहूदा भूमौ षष्टिशेकेल् भारं विशालं शिलाम् उद्धृत्य यहूदा याशुबं प्रति धावित्वा कवचेन शिलाया तं प्रहारं कृत्वा याशुबः प्रहारेन स्तब्धःअश्वात् भूमौ पतितः।
33 कवचं याशुबहस्तात् विच्छिद्य प्रहारबलेन प्रायःपञ्चदशहस्तं दूरं यावत् प्रवहति स्म, कवचःद्वितीयशिबिरस्य पुरतःपतितः।
34 याशुबेन सह आगताः राजानः दूरतः याकूबस्य पुत्रस्य यहूदास्य बलं याशुबस्य कृते यत् कृतं तत् च दूरतः दृष्टवन्त; ते यहूदायाः भयंकरं भयभीताःअभवन्।
35 ते याशुबस्य शिबिरस्य समीपं समागत्य तस्य भ्रमं दृष्ट्वा यहूदा खड्गं निष्कास्य याशुबशिबिरस्य द्वाचत्वारिंशत् पुरुषान् मारितवान्, याशुबस्य शिबिरस्य समग्रः यहूदायाः पुरतः पलायित; तस्य विरुद्धं कोऽपि न स्थितवान्, ते च याशुबं त्यक्त्वा पलायिता; याशुबःअद्यापि भूमौ प्रणतःआसीत्।
36 याशुबः स्वशिबिरस्य सर्वे पुरुषाः तस्मात् पलायिताः इति दृष्ट्वा शीघ्रं यहूदाविरुद्धं भयभीता उत्थाय यहूदाविरुद्धं पादयोः स्थितवान्।
37 याशुबःकवचं प्रति कवचं स्थापयित्वा यहूदाया सह एकैकं युद्धं कृतवान्, याशुबस्य पुरुषाः सर्वे पलायिताः यतः ते यहूदादेशात् बहु भीताःआसन्।
38 याशुबः यहूदां शिरसि प्रहारं कर्तुं शूलं हस्ते गृहीतवान्, किन्तु यहूदा याशुबस्य शूलस्य विरुद्धं स्वस्य कवचं शिरसि शीघ्रं स्थापयति स्म, येन यहूदायाः कवचः याशुबस्य शूलेन प्रहारं प्राप्य कवचम् अपि विभक्तम् अभवत्।
39 यहूदाःकवचस्य विच्छिन्नं दृष्ट्वा त्वरया खड्गं आकृष्य याशुबस्य गुल्फौ प्रहारं कृत्वा तस्य पादौ छिनत्ति यत् याशुबः भूमौ पतित; तस्य हस्तात् शूलं पतितम्।
40 यहूदा याशुबस्य शूलं त्वरया उद्धृत्य तस्य शिरः छित्त्वा तस्य पादयोःपार्श्वे क्षिप्तवान्।
41 याकूबस्य पुत्राःयहूदायाःयाशुबस्य कृते यत् कृतं तत् दृष्ट्वा सर्वे अन्यराजानां पङ्क्तौ धावितवन्त; याकूबस्य पुत्राःयाशूबस्य सेनाया; तत्र स्थितानां सर्वेषां राजानां सेनाभिःसह युद्धं कृतवन्तः।
42 याकूबस्य पुत्राः तेषां पुरुषाणां पञ्चदशसहस्राणि पतितवन्त; ते तान् लौकीप्रहारं कुर्वन्तः इव प्रहारं कृतवन्त; शेषाः प्राणान् रक्षितुं पलायिताः।
43 यहूदा याशुबस्य शरीरस्य समीपे स्थित्वा याशुबस्य वस्त्रं विमोचयति स्म।
44 यहूदा अपि याशुबस्य परितःस्थितं लोहं पीतलकं च उद्धृत्य, याशुबस्य सेनापतिनां नव जनाःयहूदाविरुद्धं युद्धं कर्तुं आगतवन्तः।
45 यहूदा शीघ्रं भूमौ शिलाम् उद्धृत्य तेन तेषां एकस्य शिरसि प्रहारं कृतवान्, तस्य कपालः भग्नः अभवत्, शरीरम् अपि अश्वात् भूमौ पतितम्।
46 शेषाः अष्टाः सेनापतिः यहूदायाः बलं दृष्ट्वा बहु भीताः भूत्वा पलायिता; यहूदा दशपुरुषैः सह तान् अनुसृत्य तान् आक्रम्य तान् मारितवन्तः।
47 याकूबस्य पुत्राःअद्यापि राजसेनाःप्रहृत्य तान् बहून् मारयन्ति स्म, किन्तु ते राजानःसाहसेन स्वसेनापतिभिःसह स्थितवन्त; स्वस्थानात् न निवृत्ता; याकूबस्य पुत्राणां पुरतः पलायितानां स्वसेनानां विरुद्धं उद्घोषयन्ति स्म, किन्तु तेषां वचनं कोऽपि न शृणोति स्म, यतः ते स्वप्राणात् भीताःआसन्, यतःते मृताःन भवेयुः।
48 याकूबस्य सर्वे पुत्राःराजसेनाःप्रहृत्य प्रत्यागत्य यहूदायाः समक्षं आगत्य यहूदा अद्यापि याशुबस्य अष्टौ सेनापतिं हत्वा तेषां वस्त्राणि विमोचयन् आसीत्।
49 लेवी गाशराजं एलोन् चतुर्दशसेनापतिभिः सह तं प्रहारं कर्तुं तस्य समीपं गच्छन्तं दृष्टवान्, किन्तु लेवी तत् निश्चितरूपेण न जानाति स्म।
50 ततःएलोनःस्वसेनापतिभिःसह समीपं गत; लेवी पश्चात् पश्यन् पृष्ठभागे युद्धं दत्तं दृष्टवान्, लेवी द्वादशभृत्यैः सह धावितवान्, ते गत्वा एलोन् तस्य सेनापतिं च खड्गधारेण मारितवन्तः।

अध्याय 38

1 शिलोराजः इहुरी एलोनस्य साहाय्यार्थं आगत; सः याकूबस्य समीपं गत; यदा याकूबः स्वहस्ते धनुःआकृष्य इहुरीं बाणेन प्रहारं कृतवान् येन तस्य मृत्युःअभवत्।

2 यदा शिलोराज इहुरी मृतः अभवत् तदा शेषाः चत्वारः राजानः शेषसेनापतिभिः सह स्वस्थानात् पलायिता; ते च निवृत्तुं प्रयत्नं कृतवन्त; "अस्मात् अधिकशक्तिशालिनः त्रयः राजानः तेषां सेनापतिनाञ्च वधं कृत्वा अस्माकं इब्रानीभिः सह अधिकं बलं नास्ति।
3 यदा याकूबस्य पुत्राः शेषराजाः स्वस्थानात् दूरीकृताः इति दृष्ट्वा तान् अनुसृत्य याकूबः अपि शेकेमस्य राशीतः आगत्य यस्मात् स्थानात् सः स्थितः आसीत्, ते राजान् अनुसृत्य ते स्वसेवकैः सह तेषां समीपं गतवन्तः।
4 राजानः सेनापतयः च शेषसेनाभिः सह याकूबस्य पुत्राः तेषां समीपं गतवन्तः इति दृष्ट्वा स्वप्राणात् भीताः भूत्वा यावत् चजरनगरं न प्राप्नुवन्ति तावत् पलायिताः।
5 याकूबस्य पुत्राः तान् चजर-नगरस्य द्वारं यावत् अनुसृत्य राजानां तेषां सेनानां च मध्ये प्रायः चतुस्सहस्राणि जनान् प्रहारं कृतवन्त; तेषां राजानां सेनायाः प्रहारं कुर्वन्तः याकूबः राजानः प्रहारं कर्तुं निबद्धः धनुषः व्यस्तः आसीत्, सः तान् सर्वान् मारितवान्।
6 सः चजार-नगरस्य द्वारे चजारराजं पराथोन्-राजं हत्वा ततः परं सर्तोन-राजं सुसीं, बेथचोरिन्-राजं लाबनं, मचनायमा-राजं शबीरं च आहत्य तान् सर्वान् बाणै; तेषां प्रत्येकं कृते बाणं कृत्वा मारितवान्, ते च मृताः।
7 याकूबस्य पुत्राः सर्वे राजानः मृताः भग्नाः निवृत्ताः च इति दृष्ट्वा चाजरद्वारस्य विपरीतभागे राजसैन्यैः सह युद्धं कुर्वन्ति स्म, तथापि तेषां पुरुषान् प्रायः चतुशतं प्रहारं कृतवन्तः।
8 तस्मिन् युद्धे याकूबस्य दासानाम् त्रयः जनाः पतिता; यहूदा तस्य सेवकानां त्रयः मृताः इति दृष्ट्वा तस्य मनसि अतीव दुखं जातम्, तस्य क्रोधः अमोरीजनानाम् उपरि तस्य अन्तः प्रज्वलितः।
9 राजसैन्यानां शेषाः सर्वे जनाः स्वप्राणात् बहु भीताः अभवन्, ते धावित्वा चाजर-नगरस्य प्राकारद्वारं भग्नवन्त; सर्वे च अभयार्थं नगरं प्रविष्टवन्तः।
10 ते चाजर-नगरस्य मध्ये निगूढाः अभवन्, यतः चजार-नगरं अतीव विशालं विस्तृतं च आसीत्, एताः सर्वाः सेनाः नगरं प्रविष्टा; तदा याकूबस्य पुत्राः तान् अनुसृत्य नगरं प्रति धावितवन्तः।
11 चत्वारः पराक्रमिणः युद्धानुभवाः नगरात् निर्गत्य नगरस्य प्रवेशद्वारस्य विरुद्धं स्थिता; हस्तेषु खड्गशूलानि च गृहीत्वा याकूबस्य पुत्राणां विपरीतभागे स्थितवन्त; तेषां नगरं प्रविष्टुं न अनुमन्यन्ते स्म।
12 नफ्ताली धावित्वा तयोः मध्ये आगत्य खड्गेन ताभ्यां द्वौ प्रहृत्य एकेन प्रहारेन तेषां शिरः छिनत्ति।
13 सः अन्ययोः समीपं गत्वा तौ पलायितौ दृष्टवान्, ततः सः तान् अनुसृत्य तान् आक्रम्य ताभ्यां प्रहारं कृत्वा तान् मारितवान्।
14 याकूबस्य पुत्राः नगरम् आगत्य दृष्ट्वा नगरस्य अन्यः प्राकारः अस्ति, ते भित्तिद्वारं अन्विष्य तां न प्राप्नुवन्, ततः यहूदा भित्तिशिखरं प्लवन् शिमोनः लेवी च तस्य अनुसरणं कृत्वा त्रयः अपि भित्तितः नगरं प्रति अवतरितवन्तौ।
15 शिमोनः लेवी च सर्वान् पुरुषान् अभयार्थं नगरं प्रति धावितवन्तौ, नगरनिवासिनः च स्वपत्न्या सह बालकैः सह हतवन्तौ, ते खड्गधारेण हतवन्तौ, नगरस्य क्रन्दनं स्वर्गं प्रति आरुह्य।
16 दान-नफ्ताली च भित्तिं उत्प्लुत्य किं शोक-कोलाहलं जातम्, यतः याकूबस्य पुत्राः स्वभ्रातृणां विषये चिन्ताम् अनुभवन्ति स्म, ते च नगरनिवासिनः रोदनैः याचनाभिः च वदन्तः श्रुतवन्तः यत्, "नगरे अस्माकं यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं गृहीत्वा गच्छतु, केवलं अस्मान् न मारयतु।"
17 यदा यहूदा, शिमोन; लेवी च नगरनिवासिनः प्रहारं त्यक्तवन्त; तदा ते भित्तिम् आरुह्य भित्तिस्थं दानं नफ्ताली च शेषभ्रातृभ्यां च आहूय शिमोनः लेवी च तान् नगरप्रवेशस्य सूचनां दत्तवन्तौ, याकूबस्य सर्वे पुत्राः च लूटं आनेतुं आगतवन्तौ।
18 याकूबस्य पुत्राः चाजर-नगरस्य लूटं, मेष-पशुं, सम्पत्तिं च गृहीत्वा सर्वं गृहीतुं शक्यं सर्वं गृहीत्वा तस्मिन् दिने नगरात् प्रस्थिताः।
19 परदिने याकूबस्य पुत्राः सार्टन्-नगरं गतवन्त; यतः ते श्रुतवन्तः यत् सार्टन्-नगरस्य ये जनाः नगरे अवशिष्टाः आसन्, ते स्वराजं हत्वा तेषां सह युद्धं कर्तुं समागच्छन्ति, सार्टन्-नगरं च अतीव उच्चं दुर्गयुक्तं च नगरम् आसीत्, तस्य नगरं परितः गहनं प्राचीरं च आसीत्
20 प्राचीरस्तम्भः प्रायः पञ्चाशत्हस्तविस्तारः चत्वारिंशत्हस्तं च आसीत्, प्राचीरस्य कारणेन नगरं प्रविष्टुं मनुष्यस्य स्थानं नासीत्, याकूबस्य पुत्राः नगरस्य प्राचीरं दृष्ट्वा तस्मिन् प्रवेशद्वारं अन्विषन् किन्तु तत् न प्राप्नुवन्।
21 यतः नगरस्य प्रवेशद्वारः पृष्ठभागे आसीत्, ये कश्चित् नगरम् आगन्तुम् इच्छुकः पुरुषः तेन मार्गेण आगत्य सम्पूर्णं नगरं परितः गत; ततः परं सः नगरं प्रविष्टवान्।
22 याकूबस्य पुत्राः नगरस्य मार्गं न प्राप्नुवन्, तेषां क्रोधः अतीव प्रज्वलित; याकूबस्य पुत्राः तेषां समीपं आगच्छन्ति इति दृष्ट्वा नगरनिवासिनः तेभ्यः बहु भीताः अभवन्, यतः तेषां बलं चजरं प्रति कृतं च श्रुतम्।
23 सार्तोन्-नगरस्य निवासिनः याकूब-पुत्राणां प्रति युद्धाय नगरे समागत्य तेषां समीपं गन्तुं न शक्तवन्त; मा भूत् तेन तेन नगरं प्रविशन्ति, किन्तु तेषां समीपं आगच्छन्तं दृष्ट्वा तेभ्यः बहु भीताः अभवन्, यतः ते तेषां बलस्य विषये, तेषां चजरस्य कृते यत् कृतं तत् च श्रुतवन्तः।
24 ततः सार्तोन्-नगरस्य निवासिनः याकूबस्य पुत्राणां आगमनात् पूर्वं नगरस्य मार्गस्य सेतुम् शीघ्रं हृत्वा नगरं नीतवन्तः।
25 याकूबस्य पुत्राः आगत्य नगरस्य मार्गं अन्विषन्, तत् न प्राप्नुवन्, नगरनिवासिनः भित्तिशिखरं गत्वा दृष्टवन्त; पश्यन्तु च याकूबस्य पुत्राः नगरस्य प्रवेशद्वारं अन्विष्यन्ते स्म।
26 ततः नगरवासिभिः याकूबपुत्रान् भित्तिशिखरात् निन्दन्ति स्म, ते तान् शापयन्ति स्म, याकूबस्य पुत्राः च निन्दां श्रुत्वा ते अतीव क्रुद्धाः अभवन्, तेषां क्रोधः तेषां अन्तः प्रज्वलितः।
27 याकूबस्य पुत्राः तान् प्रति क्रुद्धाः अभवन्, ते सर्वे उत्थाय स्वबलेन प्राचीरं अतिक्रम्य चत्वारिंशत् हस्तविस्तारं स्वशक्त्या अतिक्रान्तवन्तः।
28 प्राचीरं अतिक्रम्य ते नगरप्राचीरस्य अधः स्थित्वा नगरस्य सर्वाणि द्वाराणि लोहद्वारैः परिवेष्टितानि दृष्टवन्तः।
29 याकूबस्य पुत्राः नगरद्वारद्वाराणि भग्नुं समीपं गतवन्त; तत्र निवासिनः तान् न त्यक्तवन्त; यतः ते भित्तिशिखरात् तेषां उपरि शिलाः बाणान् च क्षिपन्ति स्म।
30 भित्तिस्थानां जनानां संख्या चतुशतं यावत् आसीत्, तदा याकूबस्य पुत्राः दृष्टवन्तः यत् नगरस्य पुरुषाः तान् नगरद्वाराणि उद्घाटयितुं न ददति, तदा ते उच्छ्रित्वा भित्तिशिखरं आरुह्य, यहूदा प्रथमं नगरस्य पूर्वभागं प्रति अगच्छत्।
31 गादः आशेरः च तस्य पश्चात् नगरस्य पश्चिमकोणे, उत्तरदिशि शिमोनः लेवी च, दक्षिणदिशि दानरूबेन् च गतवन्तौ।

32 भित्तिशिखरेषु ये जनाःयाकूबस्य पुत्राःतेषां समीपम् आगच्छन्ति इति दृष्ट्वा सर्वे भित्तितः पलायिता; नगरं अवतीर्य नगरस्य मध्ये निगूढाःअभवन्।
33 प्राचीरस्य अधः अवशिष्टाः इस्साकरः नफ्ताली च समीपं गत्वा नगरस्य द्वाराणि भग्नवन्त; नगरस्य द्वारेषु अग्निं प्रज्वलितवन्त; येन लोहःद्रवित; याकूबस्य सर्वे पुत्राःसर्वे जनाःच नगरं प्रविश्य सार्टोन्-नगरस्य निवासिनःसह युद्धं कृत्वा खड्गधारेण तान् प्रहारं कृतवन्त; तेषां पुरतःकोऽपि न उत्तिष्ठति स्म।
34 ततः प्रायः द्विशतं जनाः नगरात् पलायिता; ते सर्वे गत्वा नगरस्य कस्मिंश्चित् गोपुरे निगूढाःअभवन्, यहूदा तान् गोपुरपर्यन्तं अनुसृत्य सःगोपुरं भग्नवान्, यत् तेषां पुरुषाणां उपरि पतितं, ते सर्वे मृताः।
35 याकूबस्य पुत्राःतस्य गोपुरस्य छतस्य मार्गं गत्वा दृष्टवन्त; दूरतः नगरे अन्यत् दृढं उच्चं च गोपुरं दृष्टवन्त; तस्य शिखरं स्वर्गपर्यन्तं गत; याकूबस्य पुत्राः त्वरितम् अवतरन्तः सर्वैः पुरुषैः सह तत् गोपुरं गत्वा तत् गोपुरं प्रायः त्रिशतैः पुरुषै; महिलाभि; लघुभिः च पूर्णं दृष्टवन्तः।
36 याकूबस्य पुत्राः गोपुरे तेषां जनानां मध्ये महतीं प्रहारं कृत्वा तेभ्यःपलायिताःपलायिताः।
37 शिमोनः लेवी च तान् अनुसृत्य यदा ते निगूढस्थानात् द्वादश पराक्रमिणःवीरजनाःतेषां समीपं निर्गताः।
38 ते द्वादश जनाः शिमियोनलेवीयोः विरुद्धं दृढं युद्धं कृतवन्त; शिमोनः लेवी च तेषु विजयं प्राप्तुं न शक्तवन्तौ, ते वीरजनाः शिमियोनलेवीयोः कवचान् भग्नवन्त; तेषु एकः लेवीयाः शिरसि खड्गेन प्रहारं कृतवान्, यतः सः खड्गात् भीतः आसीत्, खड्गः लेवीयाः हस्तं प्रहृतवान्, तत् च इच्छति स्म किन्तु अल्पं लेवीहस्तं छिन्नम्।
39 लेवीः तस्य शूरस्य खड्गं हस्ते गृहीत्वा तस्य पुरुषात् बलात् गृहीतवान्, तेन सः शक्तिशालिनः शिरसि प्रहारं कृत्वा तस्य शिरः विच्छिन्नवान्।
40 लेवीया सह युद्धं कर्तुं एकादश जनाः समीपं गतवन्त; यतः ते दृष्टवन्तः यत् तेषु एकः हत; याकूबस्य पुत्राः युद्धं कृतवन्त; किन्तु याकूबस्य पुत्राः तान् अतिक्रान्तुं न शक्तवन्त; यतः ते जनाः अतीव शक्तिशालिनःआसन्।
41 याकूबस्य पुत्राःतेषां उपरि विजयं प्राप्तुं न शक्नुवन्ति इति दृष्ट्वा शिमोनःउच्चैःप्रचण्डं क्रन्दनं कृतवान्, शिमोनस्य क्रन्दनस्य स्वरेण एकादश शक्तिशालिनःजनाःस्तब्धाःअभवन्।
42 यहूदा दूरतःशिमोनस्य उद्घोषस्य स्वरं ज्ञात्वा नफ्ताली यहूदा च स्वकवचैः शिमोन-लेवी-योः समीपं धावित्वा तान् शक्तिशालिभिः सह युद्धं कुर्वन्तौ दृष्टवन्तौ, यतः तेषां कवचाः भग्नाः अभवन्, तेषां उपरि विजयं प्राप्तुं असमर्थाः।
43 नफ्ताली शिमोनलेवीयोःकवचाःभग्नाःइति दृष्ट्वा सःस्वसेवकानां कवचद्वयं गृहीत्वा शिमोनलेवीयोःसमीपं नीतवान्।
44 तस्मिन् दिने शिमोन; लेवी, यहूदा च सूर्यास्तसमये यावत् त्रयः अपि एकादश पराक्रमिणःविरुद्धं युद्धं कृतवन्त; किन्तु तेषां उपरि विजयं प्राप्तुं न शक्तवन्तः।
45 इदम् याकूबं कथितं तदा सःअतीव दुखितःसन् प्रभुं प्रार्थितवान्, तस्य पुत्रेण नफ्ताली च एतेषां वीरपुरुषाणां विरुद्धं गतवन्तौ।
46 ततः याकूबः समीपं गत्वा स्वधनुषः समीपं गत्वा तेषां त्रीन् पुरुषान् धनुना सह मारितवान्, शेषाःअष्टौ पश्चात्तापं कृत्वा पश्यन्तु, तेषां विरुद्धं पुरतः पृष्ठतः च युद्धं प्रचलति स्म, ते च स्वप्राणात् बहु भीताः अभवन्, याकूबस्य पुत्राणां पुरतः स्थातुं न शक्तवन्त; तेषां पुरतःपलायिताः।
47 पलायने ते दान-आशेरयोः समीपं आगच्छन्तौ मिलित्वा सहसा तेषां उपरि पतित्वा तेषां सह युद्धं कृत्वा ताभ्यां द्वौ हतवन्तौ, यहूदा तस्य भ्रातृभिःसह तान् अनुसृत्य शेषान् आहत्य तान् मारितवन्तौ।
48 याकूबस्य सर्वे पुत्राः प्रत्यागत्य नगरं परिभ्रमन्तः कश्चित् पुरुषान् प्राप्नुयुःवा इति अन्वेष्य नगरे एकस्मिन् गुहायां प्रायःविंशतिःयुवकान् प्राप्नुवन्, गादः आशेरःच तान् सर्वान् आहतवन्तौ, दानः नफ्ताली च शेषान् पुरुषान् प्रज्वलितवन्तौ, ये द्वितीयगोपुरात् पलायिता; पलायिताःच आसन्, तान् सर्वान् आहतवन्तौ।
49 याकूबस्य पुत्राः सार्टोन्-नगरस्य सर्वान् निवासिनः आहतवन्त; किन्तु स्त्रियःबालकाःच नगरे त्यक्त्वा तान् न हन्ति स्म।
50 सार्टन्-नगरस्य सर्वे निवासिनःशक्तिशालिनःपुरुषाःआसन्, तेषु एकःसहस्रं अनुसृत्य गमिष्यति स्म, तेषु द्वौ शेषेभ्यःदशसहस्रेभ्यःन पलायते स्म।
51 याकूबस्य पुत्राः सार्टोन्-नगरस्य सर्वान् निवासिनः खड्गधारेण मारितवन्त; येन तेषां विरुद्धं कोऽपि न उत्तिष्ठति स्म, ततः ते स्त्रियः नगरे त्यक्तवन्तः।
52 याकूबस्य पुत्राः नगरस्य सर्वाणि लुण्ठनं गृहीत्वा यत् इच्छन्ति तत् गृहीतवन्त; नगरात् मेष-पशु-सम्पत्-सम्पत्तयः च गृहीतवन्त; याकूबस्य पुत्राः च सारटोन्-नगरस्य निवासिनः च यथा चजर-तत्-निवासिनःकृतवन्त; तथैव कृतवन्त; ते च परिवर्त्य गतवन्तः।

अध्याय 39

1 यदा याकूबस्य पुत्राः सार्टोन्-नगरात् गतवन्त; तदा ते तप्पच-नगरस्य निवासिनःस्वसमीपं आगच्छन्तं मिलित्वा प्रायः द्विशतहस्तं गतवन्त; यतःते तप्पच-राजं तस्य सर्वान् पुरुषान् च प्रहृत्य तेषां सह युद्धं कर्तुं निर्गतवन्तः।
2 तप्पच्-नगरे ये अवशिष्टाः आसन्, ते याकूब-पुत्रैः सह युद्धं कर्तुं निर्गता; ते चजर-सार्टन्-नगरयोःगृहीतं लूटं, लूटं च तेभ्यःपुनःग्रहीतुं चिन्तयन्ति स्म।
3 तपनाचस्य शेषाः जनाः तस्मिन् स्थाने याकूबस्य पुत्रैः सह युद्धं कृतवन्त; याकूबस्य पुत्राः तान् आहत्य तेषां पुरतः पलायिता; अर्बेलननगरं यावत् तान् अनुसृत्य, सर्वे याकूबस्य पुत्राणां पुरतः पतिताः।
4 याकूबस्य पुत्राः पुनः आगत्य तपनच्-नगरस्य लूटं हर्तुं तप्पाच्-नगरम् आगत्य तप्पच्-नगरम् आगत्य श्रुतवन्तः यत् अर्बेलान्-जनाः स्वभ्रातृणां लूटं तारयितुं तान् मिलितुं निर्गता; याकूबस्य पुत्राः नगरं लुण्ठयितुं तप्पाच्-नगरे दश-पुरुषान् त्यक्त्वा अर्न्-जनानाम् प्रति निर्गतवन्तः।
5 अर्बलान्-नगरस्य पुरुषाः स्वपत्न्या सह याकूबस्य पुत्रैः सह युद्धं कर्तुं निर्गतवन्त; यतः तेषां भार्याः युद्धे निपुणाः आसन्, ते प्रायः चतुशतं पुरुषाःमहिलाःच निर्गतवन्तः।
6 याकूबस्य सर्वे पुत्राः उच्चैः उच्चैः उद्घोषयन्ति स्म, ते सर्वे अर्बेलननिवासिनःप्रति महता प्रचण्डेन स्वरेण च धावितवन्तः।
7 अर्बलाननिवासिनः याकूबस्य पुत्राणां उद्घोषस्य, सिंहस्य कोलाहलस्य, समुद्रस्य तस्य तरङ्गस्य च गर्जनस्य शब्दं श्रुतवन्तः।
8 याकूबस्य पुत्राणां कारणात् तेषां हृदयं भयं भयं च आकर्षयति स्म, तेभ्यः भयंकररूपेण भीताः अभवन्, ते पश्चात् गत्वा तेषां पुरतः नगरं प्रति पलायिता; याकूबस्य पुत्राःतान् नगरद्वारं यावत् अनुसृत्य नगरे आगतवन्तः।

9 याकूबस्य पुत्राः तेषां सह नगरे युद्धं कृतवन्त; तेषां सर्वाः स्त्रियः याकूबस्य पुत्राणां विरुद्धं प्रहारं कुर्वन्ति स्म, तत् दिवसं यावत् सायं यावत् तेषां मध्ये युद्धं अतीव तीव्रम् आसीत्।
10 याकूबस्य पुत्राःतान् जितुम् न शक्तवन्त; तस्मिन् युद्धे याकूबस्य पुत्राः प्रायः नष्टाः अभवन्, याकूबस्य पुत्राः च भगवन्तं आह्वयन्ति स्म, सायंकाले च महतीं बलं प्राप्नुवन्ति स्म, याकूबस्य पुत्राः सर्वान् अर्बेलान्-नगरस्य निवासिन; पुरुषा; स्त्रीणां, लघुबालानां च खड्गधारेण मारितवन्तः।
11 अपि च सार्टोन्तः पलायितानां शेषाणां जनानां याकूबस्य पुत्राः तान् अर्बेलान्-नगरे प्रहारं कृतवन्त; याकूबस्य पुत्राः च अर्बेलान् तप्नाच् च यथा चजर-सार्टन्-योः कृते कृतवन्त; तदा स्त्रियः सर्वे पुरुषाः मृताः इति दृष्ट्वा नगरस्य छतौ गत्वा वर्षा इव शिलाः निपातयित्वा याकूबस्य पुत्रान् प्रहारं कृतवन्तः।
12 याकूबस्य पुत्राः शीघ्रं नगरम् आगत्य सर्वान् स्त्रियः गृहीत्वा खड्गधारेण तान् मारितवन्त; याकूबस्य पुत्राःसर्वाणि लूटं लुण्ठनं च मेषपशुपशुं च गृहीतवन्तः।
13 याकूबस्य पुत्राः तप्नच्, चजर, शिलो च यथा कृतवन्तः तथा मचनामाम् अपि अकरोत्, ततःपरं गतः।
14 पञ्चमे दिने याकूबपुत्राःश्रुतवन्तःयत् गाशजनाःयुद्धाय समागताः यतः तेषां राजानं तेषां सेनापतयः च हता; यतः गाशनगरे चतुर्दश सेनापतयः आसन्, प्रथमे युद्धे याकूबस्य पुत्राः तान् सर्वान् मारितवन्तः।
15 तस्मिन् दिने याकूबस्य पुत्राः युद्धशस्त्राणि धारयित्वा गाशनिवासिनां विरुद्धं युद्धं कर्तुं प्रस्थिता; गाशनगरे अमोरीजनानाम् एकः बलवान् पराक्रमी च जनः आसीत्, गाशः अमोरीजनानाम् सर्वेषु नगरेषु बलिष्ठतमं श्रेष्ठं दुर्गयुक्तं नगरम् आसीत्, तस्य त्रिप्राचीराणि च आसन्।
16 याकूबस्य पुत्राःगाशनगरं गत्वा नगरस्य द्वाराणि कुण्डीकृतानि, बहिः प्राचीरस्य शिखरे प्रायः पञ्चशताः जनाः स्थिता; समुद्रतीरे वालुकायाःइव असंख्याकाःजनाःच याकूबस्य पुत्राणां कृते नगरात् बहिःनगरस्य पृष्ठभागे प्रहारं कृतवन्तः।
17 याकूबस्य पुत्राः नगरस्य द्वाराणि उद्घाटयितुं समीपं गतवन्त; तदा ते नगरस्य पृष्ठभागे प्रहारं कृतवन्तः जनाः स्वस्थानात् निर्गत्य याकूबस्य पुत्रान् परितःकृतवन्तः।
18 याकूबस्य पुत्राः गाशजनानाम् मध्ये निबद्धाः आसन्, तेषां पुरतः पृष्ठतः च युद्धं भवति स्म, भित्तिस्थाः सर्वे जनाः भित्तितः बाणान् शिलान् च तेषां उपरि क्षिपन्ति स्म।
19 यहूदा गाश-जनाः तेषां कृते अतिभारं प्राप्नुवन्ति इति दृष्ट्वा अत्यन्तं भेदकं प्रचण्डं च क्रन्दनं कृतवान्, गाश-जनाः सर्वे यहूदा-आक्रोशस्य स्वरेण भयभीताः अभवन्, तस्य प्रबल-आक्रोशात् जनाः भित्तितःपतिता; नगरात् बहिःअन्तःच सर्वे जनाःस्वप्राणात् बहु भीताः अभवन्।
20 याकूबस्य पुत्राः अद्यापि नगरस्य द्वाराणि भङ्गयितुं समीपं आगच्छन्ति स्म, यदा गाश-जनाःभित्तिशिखरात् तेषां उपरि शिलाः बाणान् च क्षिप्य द्वारतःपलायनं कृतवन्तः।
21 याकूबस्य पुत्राः नगरात् बहिः स्वैः सह स्थितानां गाश-नगरस्य पुरुषाणां विरुद्धं प्रत्यागत्य तान् लौकिकान् प्रहारं कुर्वन्तः इव भयंकरं प्रहारं कृतवन्त; याकूबस्य पुत्राणां विरुद्धं स्थातुं न शक्तवन्त; यतः यहूदा-देशस्य क्रन्दनेन भयं भयं च तेषां गृहीतम् आसीत्।
22 याकूबस्य पुत्राः तान् सर्वान् जनान् हतवन्तः ये नगरात् बहिः आसन्, याकूबस्य पुत्राःअद्यापि नगरप्रवेशं कर्तुं नगरप्राचीरस्य अधः युद्धं कर्तुं च समीपं गच्छन्ति स्म, किन्तु ते न शक्तवन्तः यतः नगरे अवशिष्टाः सर्वे गाशनिवासिनः गाशस्य प्राकारं सर्वदिशं परितः कृतवन्त; येन याकूबस्य पुत्राः तेषां सह युद्धं कर्तुं नगरस्य समीपं गन्तुं असमर्थाःअभवन्।
23 याकूबस्य पुत्राःभित्तिस्य अधःयुद्धं कर्तुं एकस्मिन् कोणे समीपं आगतवन्त; गाशनिवासिनः तेषां उपरि वर्षावर्षवत् बाणान् शिलान् च क्षिप्य भित्तितलात् पलायितवन्तः।
24 भित्तिस्थाःगाश-जनाःयाकूब-पुत्राःभित्ति-अधःतेषां उपरि विजयं प्राप्तुं न शक्नुवन्ति इति दृष्ट्वा याकूब-पुत्रान् एतैःवचनैःनिन्दितवन्तः।
25 युद्धे भवतः किं प्रयोजनं यत् भवतः विजयः न भवति? तर्हि यूयं गाश-नगरं तत्स्थानां च महाबलं कर्तुं शक्नुथ, यथा अमोरी-नगरेषु, येषु न तावत् शक्तिशालिनः आसन्? अवश्यं अस्माकं मध्ये ये दुर्बलाःतेषां कृते त्वया तानि कार्याणि कृत्वा नगरस्य प्रवेशद्वारे तान् हता; यतः तेषां भवतः उद्घोषस्य शब्देन भीताः सन्तः तेषां बलं नासीत्।
26 किं यूयं तदा अत्र युद्धं कर्तुं शक्नुथ? नूनम् अत्र यूयं सर्वे म्रियसे, भवद्भिःविनाशितानां नगरानां कारणं वयं प्रतिकारं करिष्यामः।
27 गाशनिवासिनः याकूबपुत्रान् बहु निन्दन्ति स्म, स्वदेवैः सह तान् निन्दन्ति स्म, भित्तितःतेषां उपरि बाणान् शिलान् च क्षिपन्ति स्म।
28 यहूदा तस्य भ्रातृभिः सह गाशनिवासिनां वचनं श्रुत्वा तेषां क्रोधः अतीव उत्पन्न; यहूदा अस्मिन् विषये स्वेश्वरे ईर्ष्याम् अकरोत्, सःच आहूय अवदत्, हे प्रभो, साहाय्यं, अस्माकं भ्रातृणां च साहाय्यं प्रेषय।
29 सःसर्वशक्त्या दूरं धावित्वा स्वस्य आकृष्टं खड्गं कृत्वा पृथिव्याः बलेन च भित्तिं आरुह्य तस्य खड्गःहस्तात् पतितः।
30 यहूदाः भित्तिं प्रति उद्घोषयति स्म, भित्तिस्थाः सर्वे जनाः भयभीताः अभवन्, तेषु केचन भित्तितः नगरं प्रति पतित्वा मृता; ये जनाः अद्यापि भित्तिस्थाः आसन्, ते यहूदायाः बलं दृष्ट्वा बहु भीताः भूत्वा अभयार्थं नगरं प्रति स्वप्राणान् रक्षितुं पलायिताः।
31 केचन भित्तिस्थाने यहूदाया सह युद्धं कर्तुं साहसं कृतवन्त; यहूदाहस्ते खड्गः नास्ति इति दृष्ट्वा तं वधं कर्तुं समीपं आगत्य तं भित्तितः भ्रातृभ्यः क्षिप्तुं चिन्तयन्ति स्म, नगरस्य विंशतिः जनाः तेषां साहाय्यार्थं आगच्छन्ति स्म, ते च यहूदां परितः क्रन्दन्ति स्म, तस्य समीपं गताः खड्गैः आकृष्टा; ते च भयभीताः अभवन् यहूदा, यहूदा च भित्तितःभ्रातृभ्यःआक्रोशितवान्।
32 ततः याकूबः स्वपुत्रैः सह भित्तिस्य अधः धनुः आकृष्य भित्तिशिखरस्य त्रयःपुरुषाःप्रहारं कृतवन्त; यहूदा च क्रन्दति स्म, सः च उद्घोषयति स्म, हे भगवन् अस्मान् साहाय्यं कुरुत, हे भगवन् अस्मान् मोचय, सःभित्तिस्थाने उच्चैःस्वरेण आक्रोशितवान्, ततःसः आक्रोशःबहुदूरे श्रूयते।
33 तदनन्तरं सः पुनः पुनः उद्घोषं कृतवान्, भित्तिशिखरस्य यहूदां परितःये जनाः आसन् ते सर्वे भीताः अभवन्, ते च प्रत्येकं यहूदास्य उद्घोषस्य, तस्य कम्पनस्य च शब्देन तस्य हस्तात् खड्गं क्षिप्य पलायितवन्तः।
34 यहूदा तेषां हस्तात् पतितानि खड्गानि गृहीत्वा यहूदा तेषां सह युद्धं कृत्वा तेषां विंशतिःपुरुषान् भित्तिषु हतवान्।
35 प्रायः अशीतिःपुरुषाःमहिलाःच अद्यापि नगरात् भित्तिम् आरुह्य सर्वे यहूदादेशं परितः आसन्, तेषां हृदयेषु प्रभुः यहूदाभयम् अङ्गीकृतवान् यत् ते तस्य समीपं गन्तुं असमर्थाःअभवन्।
36 याकूबःतस्य सह स्थितैःसर्वैःसह भित्तितलात् धनुःआकृष्य भित्तिं प्रति दश पुरुषान् हत्वा याकूबस्य पुत्राणां च पुरतः भित्तिस्य अधः पतिताः।

37 भित्तिस्थाः जनाः स्वविंशतिः पुरुषाः पतिताः इति दृष्ट्वा अद्यापि खड्गैः आकृष्टैः यहूदादेशं प्रति धावन्ति स्म, किन्तु यहूदायाः बलेन बहु भीताःआसन् इति कारणतःते तस्य समीपं गन्तुं न शक्तवन्तः।
38 तेषां एकःपराक्रमी अरुद् इति नामकःखड्गेन यहूदायाःशिरसि प्रहारं कर्तुं समीपं गत; तदा यहूदाः त्वरया कवचं तस्य शिरसि स्थापयित्वा खड्गःकवचं प्रहारं कृत्वा द्विधा विभक्तः।
39 अयं पराक्रमी यहूदां प्रहृत्य यहूदाभयात् स्वप्राणान् रक्षितुं धावितवान्, तस्य पादौ भित्तिम् उपरि स्खलित; सः भित्तिस्य अधः स्थितानां याकूबस्य पुत्राणां मध्ये पतित; याकूबस्य पुत्राः तं प्रहारं कृत्वा तं मारितवन्तः।
40 तस्य बलिष्ठस्य प्रहारात् यहूदाःशिरःपीडयति स्म, तस्मात् यहूदाः प्रायःमृतःआसीत्।
41 यहूदाःप्रहारेन उत्पन्नवेदनायाःकारणात् भित्तिम् आक्रोशितवान्, यदा दानःतं श्रुत्वा तस्य क्रोधःप्रज्वलित; सःअपि उत्थाय दूरं गत्वा धावित्वा पृथिव्याः उत्प्लुत्य स्वस्य क्रोध-उत्साहितेन बलेन भित्तिं आरुह्य।
42 यदा दानः यहूदासमीपं भित्तिम् आगतः तदा भित्तिस्थाः सर्वे यहूदाविरुद्धाः पुरुषाः पलायिता; द्वितीयप्राचीरं प्रति गत्वा द्वितीयप्राचीरतः दानयहूदायोः उपरि बाणाः शिलाः च क्षिप्य भित्तितः तान् निष्कासयितुं प्रयतन्ते स्म।
43 दान-यहूदा-देशयोः बाणाः शिलाः च प्रहारं कृत्वा भित्ति-उपरि वध-प्रायःआसन्, यत्र यत्र दान-यहूदा-देशयोःभित्तितःपलायित; तत्र तत्र द्वितीय-भित्तितःबाण-शिलाभिःआक्रमणं कृतम्।
44 याकूबःतस्य पुत्राःच प्रथमप्राचीरस्य अधःनगरस्य प्रवेशद्वारे एव आसन्, द्वितीयप्राचीरे स्थित्वा ते नगरनिवासिनां विरुद्धं धनुः आकर्षितुं न शक्तवन्तः।
45 दान-यहूदा च यदा द्वितीयप्राचीरात् पतितानि शिलाःबाणानि च पुनः सहितुं न शक्नुवन्तौ, तदा तौ नगरस्य जनानां समीपे द्वितीयप्राचीरे उत्प्लुत्य द्वितीयप्राचीरे स्थिताः नगरस्य जनाः द्वितीयप्राचीरे दानयहूदायोःसमीपं आगतौ इति दृष्ट्वा सर्वे क्रन्दित्वा भित्तिमध्ये अधःअवतरितवन्तौ।
46 याकूबःतस्य पुत्रैःसह नगरजनानाम् उद्घोषस्य कोलाहलं श्रुत्वा नगरस्य प्रवेशद्वारे एव आसन्, ते द्वितीयप्राचीरे स्थिताः दान-यहूदायोःविषये चिन्तिताःआसन्।
47 ततःनफ्ताली क्रोधेन उत्साहितेन शक्तिना आरुह्य प्रथमप्राचीरं उत्प्लुत्य नगरे यत् उद्घोषस्य कोलाहलं किं कारणं इति द्रष्टुं प्रवृत्त; इस्साकरः जबूलूनः च नगरस्य द्वाराणि भङ्गयितुं समीपं गतवन्तौ, ततःनगरस्य द्वाराणि उद्घाट्य नगरं प्रविष्टवन्तौ।
48 नफ्ताली प्रथमप्राचीरात् द्वितीयप्राचीरपर्यन्तं प्लवन् भ्रातृणां साहाय्यार्थं प्राकारस्य उपरि स्थितानां गाशनिवासिनां च साहाय्यार्थं आगत; नफ्ताली तृतीयः यः स्वभ्रातृणां साहाय्यार्थं आगतवान् इति दृष्ट्वा ते सर्वे पलायिताःभूत्वा नगरं प्रति अवतरन्ति स्म, याकूबःसर्वैः पुत्रैःसह तेषां सर्वेषां युवकैःसह तेषां समीपं नगरं आगतवन्तः।
49 यहूदा, दान, नफ्ताली च भित्तितः अवतीर्य नगरनिवासिनः अनुसृत्य नगरनिवासिनः अनुसृत्य, शिमोनः लेवी च नगरात् बहिः आगत्य द्वारं उद्घाटितं इति न ज्ञात्वा ततःप्राकारं प्रति गत्वा नगरे स्वभ्रातृणां समीपं गतवन्तौ।
50 ततःनगरनिवासिनःसर्वे नगरम् अवतरन्ति स्म, याकूबस्य पुत्राः तेषां समीपं भिन्नदिशि आगत्य अग्रे पृष्ठतः च तेषां विरुद्धं युद्धं प्रचलति स्म, याकूबस्य पुत्राःतान् भयंकरं प्रहारं कृतवन्त; तेषु प्रायः विंशतिसहस्राणि पुरुषाः महिलाः च मारितवन्त; तेषु एकः अपि याकूबस्य पुत्राणां विरुद्धं स्थातुं न शक्तवान्।
51 ततःनगरे रक्तं प्रचुरं प्रवहति स्म, तत् जलनद्याःइव प्रवहति स्म, रक्तं च नगरस्य बाह्यभागं प्रति नद्यः इव प्रवहति स्म, बेथकोरिन-मरुभूमिं च प्राप्नोति स्म।
52 बेथकोरिन्-नगरस्य जनाः दूरतः गाश-नगरात् प्रवहन्तं रक्तं दृष्टवन्त; तेषां मध्ये प्रायःसप्ततिःजनाःरक्तं द्रष्टुं धावित्वा रक्तं यत्र आसीत् तत्र स्थानं प्राप्तवन्तः।
53 ते रक्तस्य मार्गं अनुसृत्य गाश-नगरस्य भित्तिम् आगत्य नगरात् रक्तं निर्गतं दृष्ट्वा गाश-निवासिनःक्रन्दनस्य वाणीं श्रुतवन्त; यतःसः स्वर्गम् आरुह्य, रक्तं च जल-नद्याःइव प्रचुरं प्रवहति स्म।
54 याकूबस्य सर्वे पुत्राःअद्यापि गाशनिवासिनःप्रहारं कुर्वन्तःआसन्, सायं यावत् तेषां वधं कुर्वन्तःआसन्, प्रायः विंशतिसहस्राणि पुरुषाः महिलाः च, चोरिननगरस्य जनाः अवदन्, "एतत् इब्रानीनां कार्यम् अस्ति, यतःते अद्यापि अमोरीजनानाम् सर्वेषु नगरेषु युद्धं कुर्वन्ति।
55 ते जनाः त्वरितरूपेण बेथकोरिन्नगरं प्रति धावित्वा प्रत्येकं स्वयुद्धशस्त्राणि गृहीत्वा बेथकोरिन्नगरस्य सर्वान् निवासिनः आह्वयन्ति स्म, ये अपि युद्धशस्त्राणि धारयन्ति स्म, याकूबस्य पुत्रैः सह युद्धं कर्तुं गच्छन्तु।
56 याकूबस्य पुत्राः गाशनिवासिनः प्रहारं कृत्वा सर्वान् हतान् विच्छिन्दितुं नगरं परिभ्रमन्ति स्म, नगरस्य अन्तभागे दूरं च आगत्य त्रयः अतिशक्तिशालिनः पुरुषाः मिलितवन्त; तेषां हस्ते खड्गः नासीत्।
57 याकूबस्य पुत्राःयत्र आसन् तत्र गतवन्त; बलिष्ठाःजनाःपलायिता; तेषु एकः जबुलूनं गृहीत्वा अल्पकदम्बं बालकं दृष्ट्वा स्वशक्त्या तं भूमौ निपातितवान्।
58 याकूबः खड्गेन तस्य समीपं धावितवान्, याकूबः तं खड्गेन तस्य कटिस्य अधःप्रहारं कृत्वा तं द्विधा विच्छिद्य जबुलूनस्य उपरि शवःपतितः।
59 ततः द्वितीयः समीपं गत्वा याकूबं गृहीत्वा तं भूमौ निपातयितुं याकूबः तं प्रति मुखं कृत्वा तं उद्घोषयति स्म, शिमोनः लेवी च धावित्वा तं खड्गेन नितम्बं प्रहृत्य भूमौ पतितवन्तौ।
60 तदा सःशक्तिशालिनःक्रोधात् उत्साहितःपराक्रमःभूमौ उत्थाय यहूदाः तस्य पादं प्राप्तुं पूर्वं तस्य समीपम् आगत्य तस्य शिरसि खड्गेन प्रहारं कृतवान्, तस्य शिरःविच्छिन्नःअभवत्, सःमृतः।
61 तृतीयः बलवान् पुरुषः स्वसहचराः हताः इति दृष्ट्वा याकूबस्य पुत्राणां पुरतः पलायितवान्, याकूबस्य पुत्राः च तं नगरे अनुसृत्य गतवन्तः। सःशक्तिशालिनःपलायमानःसन् नगरनिवासिनां खड्गेषु एकं खड्गं प्राप्य तत् उद्धृत्य याकूबस्य पुत्रान् प्रति गत्वा तया खड्गेन तान् युद्धं कृतवान्।
62 तदा सः शक्तिशालिनः खड्गेन तस्य शिरसि प्रहारं कर्तुं यहूदादेशं प्रति धावितवान्, यहूदाहस्ते कवचं नासीत्। तस्य प्रहारस्य लक्ष्यं कुर्वन् नफ्ताली त्वरया तस्य कवचम् आदाय यहूदायाः शिरसि स्थापयति स्म, तस्य शक्तिशालिनः खड्गः नफ्तालीनगरस्य कवचं प्रहारं कृत्वा यहूदा खड्गात् पलायितवान्।
63 शिमोनः लेवी च खड्गैः तस्य बलिष्ठपुरुषस्य उपरि धावित्वा खड्गैः बलात् तं प्रहारं कृतवन्तौ, खड्गद्वयं च बलिष्ठस्य शरीरं प्रविश्य दीर्घतानुसारं द्विधा विभज्य।
64 तदा याकूबस्य पुत्राः गाशनिवासिनः सर्वैः सह त्रयः वीरपुरुषाः प्रहृत्य दिवसःक्षीणःभवितुं प्रवृत्तःआसीत्।
65 याकूबस्य पुत्राः गाशं परितः गत्वा नगरस्य सर्वाणि लूटानि गृहीतवन्त; ये बालकाःमहिलाःच तेषां जीवनं न दत्तवन्त; याकूबस्य पुत्राःगाशं प्रति यथा सरतोन् शिलो च कृतवन्तः।

अध्याय 40

1 याकूबस्य पुत्राः गाशस्य सर्वं लुण्ठनं नीत्वा रात्रौ नगरात् बहिः गतवन्तः।
2 ते बेथकोरिन्-दुर्गं प्रति निर्गच्छन्ति स्म, बेथकोरिन्-नगरस्य निवासिनःतान् मिलितुं दुर्गं गच्छन्ति स्म, तस्याःरात्रौ याकूबस्य पुत्राः बेथकोरिन्-दुर्गे बेथकोरिन्-नगरस्य निवासिनःसह युद्धं कृतवन्तः।
3 बेथकोरिन्-नगरस्य सर्वे जनाः पराक्रमिणः आसन्, तेषु एकः सहस्रपुरुषाणां पुरतःपलायनं न करोति स्म, ते तस्याः रात्रौ दुर्गस्य उपरि युद्धं कृतवन्त; तस्याः रात्रौ दूरतः तेषां उद्घोषाः श्रुता; तेषां उद्घोषेण पृथिवी कम्पिता।
4 याकूबस्य सर्वे पुत्राः तेभ्यः जनान् भयभीताः अभवन् यतः ते अन्धकारे युद्धं कर्तुं न अभ्यस्ताःआसन्, ते च बहु भ्रमिताःअभवन्, याकूबस्य पुत्राःभगवन्तं आह्वयन्ति स्म, "हे भगवन् अस्मान् साहाय्यं कुरु, अस्मान् मोचय, येन वयं एतेषां अचिन्तानां हस्तेन न मृताः भवेम।"
5 ततः परमेश् वरः याकूबपुत्राणां वाणीं श्रुत्वा बेत्कोरिन्-नगरस्य जनान् गृहीतुं महतीं आतङ्कं भ्रमं च कृतवान्, ते च रात्रौ अन्धकारे परस्परं परस्परं युद्धं कृत्वा परस्परं बहुसंख्येन प्रहारं कृतवन्तः।
6 याकूबस्य पुत्राःतेषु मनुष्याणां मध्ये भगवता विकृततायाःआत्मानं आनयत्, तेषां प्रत्येकं प्रतिवेशिनः सह युद्धं कृतम् इति ज्ञात्वा, बेथकोरिन्-जनसमूहात् बहिः गत्वा बेथकोरिन्-दुर्गस्य अवरोहणपर्यन्तं दूरं च गत्वा तस्याःरात्रौ स्वयुवकैःसह सुरक्षिततया तत्रैव स्थितवन्तः।
7 बेथकोरिन्-नगरस्य जनाःसर्वाम् रात्रौ युद्धं कृतवन्त; एकः भ्रात्रा सह अपरःस्वपरिजनेन सह, ते दुर्गस्य उपरि सर्वदिशि क्रन्दन्ति स्म, दूरतः तेषां आक्रोशः श्रूयते स्म, तेषां स्वरेण सर्वा पृथिवी कम्पिता, यतःते सर्वेभ्यःपृथिव्याःजनानां उपरि शक्तिशालिनःआसन्।
8 तदा रात्रौ कनानी-हित्ती-अमोरी-हिवी-कनान-राजाः सर्वे, यरदन-नद्याः परे ये च नगरेषु निवसन्ति स्म, ते तस्याः रात्रौ उद्घोषस्य कोलाहलं श्रुतवन्तः।
9 ते अवदन्, "एतानि इब्रानीनां युद्धानि सन्ति ये सप्तनगरैःसह युद्धं कुर्वन्ति, ये तेषां समीपम् आगताः। तेषां इब्रानीनां विरुद्धं कःस्थातुं शक्नोति?
10 कनानीनगरनिवासिनःसर्वे च यरदननद्याःपरे ये जनाःयाकूबस्य पुत्रेभ्यःबहु भीताःअभवन्, यतःते अवदन्, "पश्यतां तेषु नगरेषु यथा कृतं तथैव अस्माकं कृते अपि भविष्यति, यतः तेषां प्रबलबलस्य विरुद्धं कोऽपि स्थातुं शक्नोति?
11 तस्याः रात्रौ कोरिनीयानाम् आक्रोशः अतीव महत् आसीत्, वर्धमानःच आसीत्। ते च प्रातपर्यन्तं परस्परं प्रहारं कृतवन्त; तेषां संख्या च हता।
12 ततः प्रातकाले याकूबस्य सर्वे पुत्राः प्रदोषसमये उत्थाय दुर्गं गतवन्त; कोरिनीयानां अवशिष्टान् भयंकरं प्रहारं कृत्वा ते सर्वे दुर्गे हताः।
13 ततःषष्ठी दिने प्रकटित; कनाननिवासिनःसर्वे दूरतःबेथकोरिन्-नगरस्य सर्वान् जनान् बेथकोरिन्-दुर्गे मृतान् शयितान्, मेष-बक-शव-शव-वत् विकीर्णान् दृष्टवन्तः।
14 याकूबस्य पुत्राःगाशतःगृहीतं सर्वं लुण्ठनं नीत्वा बेत्कोरिन्नगरं गतवन्त; समुद्रवालुका इव जनानां पूर्णं नगरं प्राप्य तेषां सह युद्धं कृतवन्त; याकूबस्य पुत्राःच तत्र सायंकालपर्यन्तं तान् आहतवन्तः।
15 याकूबस्य पुत्राःयथा गाश-तप्पच-नगरयो; चजर-सार्तोन-शिलो-नगरयोःयथा कृतवन्तःतथा बेथकोरिन्-नगरं कृतवन्तः।
16 याकूबस्य पुत्राः बेथकोरीननगरस्य लुण्ठनं नगरानां च सर्वाणि लूटानि स्वैःसह गृहीत्वा तस्मिन् दिने शेकेमनगरं गृहं गतवन्तः।
17 याकूबस्य पुत्राः शेकेमनगरं गृहम् आगत्य नगरात् बहिः स्थितवन्त; ततः युद्धात् तत्र विश्रामं कृत्वा तत्रैव रात्रौ यावत् स्थितवन्तः।
18 तेषां सर्वे दासाः नगरेभ्यः हृतैः सर्वैः लुण्ठैः सह नगरात् बहिः प्रस्थिता; नगरं न प्रविष्टवन्त; यतः ते अवदन्, "अस्माकं विरुद्धं अधिकं युद्धं भवेत्, ते अस्मान् शेकेमनगरे व्याप्तुम् आगमिष्यन्ति।"
19 याकूबःतस्य पुत्राःतेषां सेवकाःच तस्याःरात्रौ परदिने च याकूबः पञ्चशेकेल्-मूल्येन हामोर-नगरात् क्रीतस्य क्षेत्रस्य भागे स्थितवन्त; तेषां गृहीतं सर्वं तेषां समीपे एव आसीत्।
20 याकूबपुत्रैःयत् लूटं गृहीतं तत् सर्वं क्षेत्रभागे समुद्रतीरे वालुका इव विशालं आसीत्।
21 ततः देशवासिनः दूरतः तान् अवलोकयन्ति स्म, सर्वेऽपि याकूबस्य पुत्रेभ्यःभयभीताःअभवन्, यतःपूर्वकालात् कोऽपि राजा एतादृशं न कृतवान्।
22 सप्त कनानीराजाः याकूबस्य पुत्रैः सह शान्तिं कर्तुं निश्चयं कृतवन्तः यतः ते याकूबस्य पुत्राणां कारणात् स्वप्राणात् बहु भीताः आसन्।
23 तस्मिन् दिने सप्तमे दिने हेब्रोनस्य राजा जाफिया ऐराजं, गिबोनराजं, शालेमराजं, अदुलमराजं, लाकीशराजं, चाजरराजं, तेषां वशीकृतं सर्वं कनानीराजं च गुप्तरूपेण प्रेषितवान्।
24 मया सह गत्वा मम समीपम् आगच्छतु यत् वयं याकूबस्य पुत्राणां समीपं गच्छाम; अहं तेषां सह शान्तिं कृत्वा तेषां सह सन्धिं करिष्यामि, मा भूत् भवतःसर्वाणि भूमिः याकूबस्य पुत्राणां खड्गैः नष्टानि न भवेयु; यथा ते शेकेमस्य परितः नगराणां च विनाशं कृतवन्त; यथा भवद्भिःश्रुतं दृष्टं च।
25 यदा यूयं मम समीपम् आगच्छन्ति तदा बहुभिः पुरुषैः सह मा आगच्छन्तु, किन्तु प्रत्येकःराजा स्वस्य त्रयःप्रमुखाःआनयतु, प्रत्येकः सेनापतिःस्वस्य त्रयःअधिकारिणःआनयतु।
26 यूयं सर्वे हेब्रोन्नगरम् आगत्य वयं याकूबस्य पुत्राणां समीपं गत्वा तान् प्रार्थयिष्यामःयत् ते अस्माभिःसह शान्तिसन्धिं कुर्वन्तु।
27 ते सर्वे राजानःयथा हेब्रोनराजेन प्रेषितवान् तथा कृतवन्त; यतःते सर्वे तस्य सल्लाहस्य आज्ञायाःच अधीनाःआसन्, कनानराजाःसर्वे याकूबस्य पुत्राणां समीपं गन्तुं तेषां सह शान्तिं कर्तुं समागताः। याकूबस्य पुत्राः पुनः आगत्य शेकेमक्षेत्रस्य भागं गतवन्तः यतः ते देशराजेषु विश्वासं न कृतवन्तः।
28 याकूबस्य पुत्राःप्रत्यागत्य दशदिनानि क्षेत्रभागे स्थितवन्त; तेषां सह युद्धं कर्तुं कोऽपि न आगतः।
29 यदा याकूबस्य पुत्राः युद्धस्य स्वरूपं न दृष्टवन्तः तदा सर्वे समागत्य शेकेमनगरं गतवन्त; याकूबस्य पुत्राः शेकेमनगरे एव स्थितवन्तः।
30 चत्वारिंशत् दिवसाभ्यन्तरे अमोरीराजाः सर्वे स्वस्थानात् समागत्य हेब्रोननगरं हेब्रोनस्य राजा याफियानगरं च आगतवन्तः।
31 याकूबस्य पुत्रैः सह शान्तिं कर्तुं हेब्रोन्नगरम् आगतानां राजानां संख्या एकविंशतिः राजान; तेषां सह आगतानां सेनापतिनां संख्या च नवषष्टि; तेषां पुरुषाः एकशतं नवशीति; एते सर्वे राजानः तेषां पुरुषाःच हेब्रोनपर्वते विश्रामं कृतवन्तः।
32 हेब्रोनस्य राजा स्वत्रिभिः सेनापतिभिः नवपुरुषैः सह निर्गतवान्, एते राजानः याकूबस्य पुत्राणां समीपं शान्तिं कर्तुं गन्तुं निश्चयं कृतवन्तः।

33 ते हेब्रोनराजं अवदन्, "त्वं स्वपुरुषैः सह अस्माकं पुरतः गत्वा याकूबस्य पुत्रेभ्यः अस्माकं कृते वद, वयं त्वां पश्चात् आगत्य तव वचनं दृढं करिष्याम; हेब्रोनस्य राजा अपि तथैव अकरोत्।

34 याकूबस्य पुत्राः कनानराजाः सर्वे समागत्य हेब्रोन्नगरे विश्रामं कृतवन्तः इति श्रुत्वा याकूबपुत्राः चत्वारः स्वदासाः गुप्तचररूपेण प्रेषितवन्त; "गत्वा एतेषां राजानां गुप्तचरं कृत्वा तेषां पुरुषान् अन्वेष्टुम्, परीक्ष्य च यत् ते अल्पाःसन्ति वा अल्पाःसन्ति वा, यदि ते अल्पसंख्याकाःसन्ति तर्हि तान् सर्वान् गणयित्वा पुनःआगच्छन्तु।

35 याकूबस्य दासाः गुप्तरूपेण एतेषां राजानां समीपं गत्वा याकूबस्य पुत्रैः यथा आज्ञापितं तथा कृत्वा तस्मिन् दिने याकूबस्य पुत्राणां समीपं आगत्य तान् अवदन्, "वयं तेषां राजानां समीपं गतवन्त; तेषां संख्या अल्पा एव, सर्वान् गणयित्वा पश्याम; ते द्विशतं अष्टाशीतिःराजानःपुरुषाःच आसन्।

36 याकूबस्य पुत्राः अवदन्, "ते अल्पाः एव, अतः वयं सर्वे तेषां समीपं न गमिष्यामः। प्रातकाले याकूबस्य पुत्राः उत्थाय द्वाषष्टिः पुरुषान् चिनोति स्म, याकूबस्य दश पुत्राःतेषां सह गतवन्तः। ते च युद्धशस्त्राणि धारयन्ति स्म, यतःते अवदन्, "ते अस्माभिः सह युद्धं कर्तुं आगच्छन्ति, यतःते न जानन्ति स्म यत् ते तेषां सह शान्तिं कर्तुं आगच्छन्ति।

37 याकूबस्य पुत्राः स्वसेवकैः सह शेकेमद्वारं प्रति तेषां राजानां समीपं गतवन्त; तेषां पिता याकूबःतेषां सह आसीत्।

38 यदा ते निर्गत्य हेब्रोनस्य राजा तस्य त्रयः सेनापतिना सह नवपुरुषाःच याकूबस्य पुत्राणां विरुद्धं मार्गेण आगच्छन्ति स्म, तदा याकूबस्य पुत्राः नेत्राणि उत्थाप्य दूरतः हेब्रोनराजं याफियां स्वसेनापतिभिःसह तेषां प्रति आगच्छन्तं दृष्टवन्त; याकूबस्य पुत्राःच शेकेमद्वारस्य स्थाने स्थित्वा मृताःन प्रवर्तन्ते ।

39 हेब्रोनस्य राजा स्वसेनापतिभिः सह यावत् याकूबस्य पुत्राणां समीपं न गत; सःतस्य सेनापतिभिःसह तान् भूमौ प्रणम्य, हेब्रोनस्य राजा च याकूबस्य पुत्राणां च पुरतःस्वसेनापतिभिःसह उपविष्टवान्।

40 याकूबस्य पुत्राःतम् अवदन्, हेब्रोनराज, भवतःकिं जातम्? अद्य त्वं किमर्थं अस्माकं समीपम् आगतः? किं त्वं अस्मात् प्रार्थयसि? हेब्रोनराजः याकूबम् अवदत्, "अहं त्वां प्रार्थयामि मम प्रभो, अद्य सर्वेऽपि कनानीराजाःभवद्भिःसह शान्तिं कर्तुं आगताः।"

41 याकूबस्य पुत्राः हेब्रोनराजस्य वचनं श्रुत्वा तस्य प्रस्तावम् अङ्गीकृतवन्तःयतःयाकूबस्य पुत्राणां तस्मिन् विश्वासःनासीत्, यतःते कल्पयन्ति स्म यत् हेब्रोनराजःतान् वञ्चनाम् उक्तवान्।

42 ततःहेब्रोनराजःयाकूबस्य पुत्राणां वचनाद् ज्ञातवान् यत् ते तस्य वचनं न विश्वसन्ति, तदा हेब्रोनस्य राजा याकूबस्य समीपं गत्वा तम् अवदत्, "अहं त्वां प्रार्थयामि, मम प्रभो, एते सर्वे राजानः शान्तिपूर्वकं भवतः समीपम् आगता; यतः ते सर्वैः पुरुषैः सह न आगता; न च स्वयुद्धशस्त्राणि स्वैः सह आनयन्ति, यतःते आगताः मम भगवतःपुत्राणां च शान्तिं अन्वेष्टुं।

43 तदा याकूबस्य पुत्राःहेब्रोनराजं प्रति प्रत्यवदन्, "भवन्तःएतेषां सर्वेषां राजानां समीपं प्रेषय, यदि च अस्मान् सत्यं वदसि तर्हि ते प्रत्येकं अस्माकं पुरतःएकैकं आगच्छन्तु, यदि ते अस्माकं समीपं निशस्त्राः आगच्छन्ति तर्हि वयं ज्ञास्यामः यत् ते अस्मात् शान्तिं याचन्ते।

44 ततः हेब्रोनराजः याफिया स्वसदस्यानां मध्ये एकं राजानं प्रेषितवान्, ते सर्वे याकूबपुत्राणां पुरतः आगत्य भूमौ प्रणम्य तान् प्रणामम् अकरोत्, एते राजानःयाकूबस्य पुत्राणां च पुरतःउपविश्य तान् उक्तवन्तः।

45 भवद्भिःखड्गेन, अत्यन्तं पराक्रमी बाहुना च अमोरी-राजानाम् कृते यत् किमपि कृतं तत् सर्वं वयं श्रुतवन्तःयत् भवतःपुरतःकोऽपि न उत्तिष्ठति स्म, अस्माकं प्राणानां कृते भवतःभीताःअस्म; मा भूत् तेषां इव अस्मासु अपि न भवति।

46 अतः वयं युष्माकं समीपं अस्माकं मध्ये शान्तिसन्धिं कर्तुं आगता; अतःअधुना अस्माभिःसह शान्तिसत्यस्य सन्धिं कृत्वा यत् यूयं अस्माकं मध्ये हस्तक्षेपं न करिष्यन्ति, यावत् वयं युष्माकं मध्ये न हस्तक्षेपं कृतवन्तः।

47 याकूबस्य पुत्राः तेभ्यः शान्तिं याचयितुम् आगताः इति ज्ञात्वा याकूबस्य पुत्राःतान् श्रुत्वा तेषां सह सन्धिं कृतवन्तः।

48 याकूबस्य पुत्राः तान् शपथं कृतवन्तः यत् ते तेषु हस्तक्षेपं न करिष्यन्ति, कनानानां सर्वे राजानःअपि तान् शपथं कृतवन्त; ततः परं याकूबस्य पुत्राःतान् करं दत्तवन्तः।

49 तदनन्तरं सर्वेऽपि राजानःसेनापतिःयाकूबस्य पुत्राणां च कृते उपहारं हस्ते गृहीत्वा याकूबस्य समक्षं स्वपुरुषैः सह आगत्य तं भूमौ प्रणामं कृतवन्तः।

50 ततः एते राजानःयाकूबपुत्रान् आग्रहं कृत्वा अमोरीजनानाम् सप्तनगरेभ्यः गृहीतं सर्वं लुण्ठनं प्रत्यागन्तुं याचन्ते स्म, याकूबस्य पुत्राःअपि तथैव कृतवन्त; तेषां गृहीतं सर्वं स्त्रिय; बालका; पशव; सर्वाणि लुण्ठनं च प्रत्यागत्य तान् प्रेषितवन्त; ते च प्रत्येकं स्वनगरं गतवन्तः।

51 एते सर्वे राजानः पुनः याकूबपुत्रान् प्रणम्य तेषु दिनेषु तेभ्यः बहुदानं प्रेषितवन्तःवा आनयन्ति स्म, याकूबस्य पुत्राःएतान् राजान् तेषां पुरुषान् च प्रेषितवन्त; तेभ्यः शान्तिपूर्वकं स्वनगरेषु गतवन्त; याकूबस्य पुत्राःअपि स्वगृहं शेकेमनगरं प्रत्यागतवन्तः।

52 ततः परं याकूबस्य पुत्राणां कनानराजानां च मध्ये शान्तिः अभवत्, यावत् इस्राएलस्य सन्तानाः कनानदेशं प्राप्तुं न आगतवन्तः।

अध्याय 41

1 वर्षस्य क्रान्तिसमये याकूबस्य पुत्राःशेकेमतः प्रस्थाय हेब्रोननगरं स्वपितुः इसहाकस्य समीपं गत्वा तत्र निवसन्ति स्म, किन्तु शेकेमनगरे नित्यं तेषां मेषपशवःपोषयन्ति स्म, यतःतेषु दिनेषु तत्र उत्तमः स्थूलः चरागाहः आसीत्, याकूबः तस्य पुत्राः च सर्वे गृहे च हेब्रोन् उपत्यकायां निवसन्ति स्म।

2 तेषु दिनेषु याकूबस्य जीवनस्य षष्ठशतवर्षे याकूबस्य पादान-अरामतः आगमनस्य दशमे वर्षे याकूबस्य पत्नी लीया मृता। सा एकपञ्चाशत् वर्षीयःआसीत् यदा सा हेब्रोन्नगरे मृता।

3 याकूबः स्वपुत्रैः सह तां हेब्रोन्-नगरस्य मक्पेला-क्षेत्रस्य गुहायां अन्त्येष्टौ, यत् अब्राहमःहेथ-सन्ततिभ्यःक्रीतवान्, अन्त्येष्टि-स्थानस्य स्वामित्वे।

4 याकूबस्य पुत्राःस्वपित्रा सह हेब्रोन् उपत्यकायां निवसन्ति स्म, तत्रवासिनःसर्वे स्वबलं ज्ञात्वा तेषां यशःसम्पूर्णे देशे प्रवहति स्म।

5 याकूबस्य पुत्रःयोसेफःतस्य भ्राता बिन्यामीन च याकूबस्य पत्नी राहेलस्य पुत्राः तेषु दिनेषु युवानः आसन्, अमोरीजनानाम् सर्वेषु नगरेषु युद्धेषु भ्रातृभिःसह न निर्गच्छन्ति स्म।

6 यदा योसेफःस्वभ्रातृणां बलं तेषां महत्त्वं च दृष्ट्वा तान् प्रशंसति स्म, तान् प्रशंसति स्म, किन्तु सःतेभ्यःमहत्तरं स्थानं प्राप्तवान्, तेभ्यः अपि स्वस्य प्रशंसाम् अकरोत्। तस्य पिता याकूबःअपि तं पुत्रेभ्यः अधिकं प्रेम्णा पश्यति स्म, यतःसःवृद्धावस्थायाःपुत्रःआसीत्, तस्य प्रति प्रेम्णःकारणात् सःतं बहुवर्णीयं कोटं कृतवान्।

7 यदा योसेफः स्वपिता तं भ्रातृभ्यः अधिकं प्रेम्णा पश्यति तदा सः भ्रातृभ्यः अपि अधिकं उन्नयनं कृतवान्, तेषां विषये च स्वपितुः समीपं दुष्कृतं समाचारम् आनयत्।
8 याकूबस्य पुत्राः योसेफस्य सर्वं आचरणं दृष्ट्वा, तेषां पिता तं कस्मात् अपि अपेक्षया अधिकं प्रेम्णा पश्यति, ते तं द्वेष्टि, सर्वदिनानि च शान्तिपूर्वकं वक्तुं न शक्तवन्तः।
9 योसेफः सप्तदशवर्षीयः आसीत्, सः अद्यापि स्वभ्रातृभ्यः उपरि स्वं वर्धमानः आसीत्, तेभ्यः उपरि उत्थापनं कर्तुं च चिन्तयति स्म।
10 तस्मिन् समये सः स्वप्नं स्वप्नं दृष्टवान्, ततः सः भ्रातृणां समीपं गत्वा स्वस्वप्नं कथितवान्, ततः सः तान् अवदत्, अहं स्वप्नं दृष्टवान्, पश्यामः वयं सर्वे क्षेत्रे गुच्छान् बध्नन्तः आसन्, मम गुच्छः उत्थाय भूमौ स्थित; भवतः गुच्छाः च तत् परितः प्रणम्य च।
11 तस्य भ्रातरः तं प्रत्युवाच, त्वया स्वप्नस्य किं अर्थः? किं त्वं हृदये कल्पयसि यत् अस्मान् राज्यं कर्तुं वा शासनं कर्तुं वा?
12 सः अद्यापि आगत्य स्वपितरं याकूबं प्रति तत् कथयति स्म, याकूबः तस्य मुखात् एतानि वचनं श्रुत्वा योसेफं चुम्बितवान्, याकूबः योसेफं आशीर्वादं दत्तवान्।
13 यदा याकूबस्य पुत्राः दृष्टवन्तः यत् तेषां पिता योसेफं आशीर्वादं दत्तवान्, चुम्बितवान् च, सः तं बहु प्रेम करोति च, तदा ते तस्य प्रति ईर्ष्याम् अनुभवन्ति स्म, तम् अधिकं द्वेष्टि स्म।
14 तदनन्तरं योसेफः अपरं स्वप्नं स्वप्नं भ्रातृणां सम्मुखे स्वपितरं स्वप्नं कथितवान्, योसेफः स्वपितरं भ्रातृभ्यां च अवदत्, पश्यत अहं पुनः स्वप्नं दृष्टवान्, पश्यतु सूर्यः चन्द्रः एकादशतारकाः च मम समक्षं प्रणामम् अकरोत्।
15 तस्य पिता योसेफस्य वचनं तस्य स्वप्नस्य च वचनं श्रुत्वा तस्य भ्रातरः योसेफं द्वेष्टि इति दृष्ट्वा याकूबः भ्रातृणां समक्षं योसेफं भर्त्सितवान् यत् त्वया स्वप्नस्य स्वप्नस्य किं भवद्भ्यः ज्येष्ठभ्रातृणां समक्षं भवतः महत्त्वं?
16 किं त्वं हृदये कल्पयसि यत् अहं तव माता च तव एकादश भ्रातरः च आगत्य त्वां प्रणमिष्यामि यत् त्वं एतानि वदसि?
17 तस्य भ्रातरः तस्य वचनस्वप्नयोः कारणात् तस्य ईर्ष्याम् अनुभवन्ति स्म, ते तं द्वेष्टि स्म, याकूबः स्वप्नान् हृदये निरक्षति स्म।
18 याकूबस्य पुत्राः एकस्मिन् दिने शेकेमनगरे स्वपितुः मेषपालनार्थं गतवन्त; यतः ते तेषु दिनेषु गोपालकाः एव आसन्। तस्मिन् दिने याकूबस्य पुत्राः शेकेमनगरे भोजनं कुर्वन्तः विलम्बं कृतवन्त; पशुसङ्ग्रहस्य समयः अपि व्यतीत; ते च न आगताः।
19 याकूबः शकेमनगरे स्वपुत्राः विलम्बिताः इति दृष्ट्वा याकूबः मनसि अवदत्, "कदाचित् शेकेमजनाः तेषां विरुद्धं युद्धं कर्तुं उत्थिता; अतः अद्य आगमनं विलम्बं कृतवन्तः।
20 याकूबः स्वपुत्रं योसेफं आहूय तं आज्ञापयत्, पश्य तव भ्रातरः अद्य शेकेमनगरे भोजनं कुर्वन्ति, पश्यत ते अद्यापि न आगताः। अतः इदानीं गत्वा ते कुत्र सन्ति, तव भ्रातृणां हिताय मेषस्य च हितस्य विषये मम वचनं पुनः आनय।
21 याकूबः स्वपुत्रं योसेफं हेब्रोन् उपत्यकायां प्रेषितवान्, योसेफः स्वभ्रातृणां कृते शेकेमनगरम् आगत्य तान् न प्राप्नोत्, योसेफः च स्वभ्रातरः कुत्र गताः इति द्रष्टुं शेकेमस्य समीपे स्थितं क्षेत्रं परिभ्रमति स्म, ततः सः प्रान्तरे स्वमार्गं त्यक्त्वा न जानाति स्म यत् सः कस्मिन् मार्गे गन्तव्यः।
22 ततः परमेश् वरस् य एकः दूतः तं क्षेत्रं प्रति मार्गे भ्रमन् दृष्टवान्, योसेफः परमेश् वरस् य दूतं प्रति अवदत् , "अहं मम भ्रातरन् अन्विष्यामि। किं त्वया न श्रुतं यत् ते कुत्र भोजनं कुर्वन्ति? ततः परमेश् वरस् य दूतः योसेफम् अवदत् , "अहं तव भ्रातरन् अत्र भोजनं कुर्वन्तः दृष्टवान्, ते दोथन् नगरे भोजनं कर्तुं गमिष्यन्ति इति वदन् मया श्रुतम्।"
23 ततः योसेफः प्रभुदूतस्य वाणीं श्रुत्वा दोथाननगरे स्वभ्रातरः समीपं गत; तदा सः तान् दोथाननगरे मेषं पोषयन्तं दृष्टवान्।
24 ततः योसेफः भ्रातृणां समीपं गत; तेषां समीपं न गन्तुं पूर्वं ते तं हन्तुं निश्चयं कृतवन्तः।
25 शिमोनः स्वभ्रातृभ्यः अवदत्, "अद्य स्वप्नपुरुषः अस्माकं समीपम् आगच्छति, अतः अधुना आगत्य तं हत्वा प्रान्तरे स्थितेषु एकस्मिन् गर्ते क्षिपाम; यदा तस्य पिता अस्मात् तं अन्वेषयिष्यति तदा वयं वदामः यत् कश्चन दुष्टः पशुः तं भक्षितवान्।
26 रूबेनः भ्रातृणां योसेफविषये वचनं श्रुत्वा तान् अवदत्, "भवद्भिः एतत् कार्यं न कर्तव्यम्, यतः वयं कथं पितरं याकूबं प्रति पश्यामः? तं तत्र मृत्यवे अस्मिन् गर्ते क्षिपतु, किन्तु तस्य रक्तं प्रक्षेपयितुं हस्तं मा प्रसारयतु; रूबेनः तं पितुः समीपं आनेतुं तेषां हस्तात् तं मोचयितुं एतत् अवदत्।
27 यदा योसेफः भ्रातृणां समीपम् आगत्य तेषां पुरतः उपविष्टवान्, ते च तं गृहीत्वा पृथिव्यां प्रहारं कृत्वा तस्य धारितं बहुवर्णं कोटं विच्छिन्दितवन्तः।
28 ते तं गृहीत्वा गर्ते क्षिप्तवन्त; तस्मिन् गर्ते जलं नासीत्, किन्तु सर्पाः वृश्चिकाः च आसन्। योसेफः गर्ते ये सर्पाः वृश्चिकाः च आसन्, तेभ्यः भीतः आसीत्। ततः योसेफः उच्चैः क्रन्दितवान्, परमेश्वरः सर्पान् वृश्चिकान् च गर्तस्य पार्श्वेषु निगूढवान्, ते योसेफस्य किमपि हानिं न कृतवन्तः।
29 ततः योसेफः गर्तात् भ्रातृन् आहूय तान् अवदत्, "अहं युष्मान् किं कृतवान् किं च पापं कृतवान्? किमर्थं त्वं मम विषये भगवन्तं न बिभयसि? किं अहं तव अस्थिमांसस्य नास्मि, किं च याकूबः तव पिता न मम पिता? अद्य त्वं किमर्थम् एतत् करोषि, कथं च अस्माकं पितरं याकूबं प्रति दृष्टिपातं कर्तुं शक्नोषि?
30 ततः सः गर्तात् भ्रातृन् आहूय क्रन्दन् अवदत्, हे यहूदा, शिमोन, लेवी च, मम भ्रातर; यस्मात् अन्धकारस्थानात् मां स्थापितवन्त; तस्मात् मां उत्थापय, अद्य मम प्रभोः सन्ताना; मम पितुः याकूबस्य पुत्रा; मयि दयां कर्तुं आगच्छन्तु। यदि मया युष्माकं प्रति पापं कृतं तर्हि यूयं अब्राहम-इसहाक-याकूबयोः पुत्राः न सन्ति वा? यदि अनाथं दृष्टवन्तः तर्हि तस्य उपरि दयां कुर्वन्ति, क्षुधार्तं वा, तस्मै भोजनार्थं रोटिकां ददति, तृषितं वा, तस्मै जलं पिबितुं, नग्नं वा, तं वस्त्रैः आच्छादयन्ति स्म!
31 तर्हि त्वं भ्रातुः कथं दयां निवर्तयिष्यसि, यतः अहं तव मांसास्थियोः अस्मि, यदि च अहं भवतः पापं कृतवान्, तर्हि त्वं मम पितुः कारणात् अवश्यमेव एतत् करिष्यसि!
32 ततः योसेफः गर्तात् एतानि वचनं वदति स्म, तस्य भ्रातरः तस्य वचनं श्रोतुं न शक्तवन्त; योसेफस्य वचनं प्रति कर्णौ न प्रवृत्ता; तदा योसेफः गर्ते रोदिति, रोदिति च आसीत्।
33 योसेफः अवदत्, "हे मम पिता अद्य मम भ्रातृभिः यत् कृतं कृतं, अद्य मम कृते यत् वचनं उक्तं तत् च जानाति स्म।
34 तस्य सर्वे भ्रातरः गर्ते तस्य आक्रोशं रोदनं च श्रुत्वा तस्य भ्रातरः गत्वा गर्तात् दूरं गतवन्त; येन ते योसेफस्य गर्ते रोदनं च न शृण्वन्ति।

अध्याय 42

1 ते गत्वा विपरीतपार्श्वे धनुषःदूरं उपविश्य तत्र रोटिकां खादितुम् उपविष्टाः; भोजनं कुर्वन्तःच तस्य वधं पितुःसमीपं वा आनेतुं वा किं कर्तव्यमिति युक्तिं कृतवन्तः।
2 ते उपदेशं धारयन्तः आसन्, तदा ते नेत्राणि उत्थाप्य, दृष्टवन्त; इश्माएल-समूहःदूरतःगिलियद-मार्गेण मिस्रदेशं गच्छन् आसीत्।
3 यहूदाः तान् अवदत् , "अस्माकं भ्रातरं हन्ति चेत् अस्माकं किं लाभः भविष्यति? कदाचित् ईश्वरः अस्मात् तं अपेक्षते; तर्हि तस्य विषये एषःउपदेशःप्रस्तावितःयत् यूयं तस्य कृते करिष्यन्ति।
4 अतःआगच्छतु, तेषु तं विसर्जयाम; अस्माकं हस्तःतस्य उपरि मा भवतु, ते च तं स्वैः सह नेष्यन्ति, सः देशस्य जनानां मध्ये नष्टः भविष्यति, वयं च तं स्वहस्तेन न वधिष्यामः। तस्य प्रस्तावः तस्य भ्रातृभ्यःप्रसन्नःअभवत्, ते च यहूदायाः वचनं कृतवन्तः।
5 ते एतस्मिन् विषये प्रवचनं कुर्वन्तः इश्माएल-समूहः तेषां समीपं आगमनात् पूर्वं मिद्यान-देशस्य सप्त व्यापारिणः तेषां समीपं गतवन्त; गच्छन्ते च ते तृषिताः आसन्, ते नेत्राणि उत्थाप्य, यस्मिन् गर्ते योसेफःव्याकुलःआसीत्, तत् गर्तं दृष्टवन्त; ते च पश्यन्त; तस्य उपरि प्रत्येकं पक्षिजातीयाःदृष्टवन्तः।
6 एते मिद्यानीजनाःजलं पिबितुं गर्तस्य समीपं धावितवन्त; यतःतेषां मनसि जलं भवति इति मत्वा गर्तस्य पुरतःआगत्य गर्ते योसेफस्य रोदनं रोदनं च श्रुत्वा गर्ते अधः पश्यन्त; तत्र सुन्दररूपं सुप्रियं च यौवनं दृष्टवन्तः।
7 ते तम् आहूय अवदन्, "कोऽसि त्वां कःअत्र आनीतवान्, केन त्वां प्रान्तरे अस्मिन् गर्ते स्थापितः? ते सर्वे योसेफं उत्थापयितुं साहाय्यं कृतवन्त; तं बहिःआकृष्य, गर्तात् नीत्वा तं गृहीत्वा स्वयात्रायां गत्वा तस्य भ्रातृणां समीपं गतवन्तः।
8 ते तान् अवदन्, "अस्माकं सेवकं हृत्वा गन्तुम् किमर्थमिदं कुरुथ?" अवश्यं वयं अस्य युवकस्य गर्ते स्थापितवन्तः यतः सः अस्माकं विरुद्धं विद्रोहं कृतवान्, त्वं च आगत्य तं उपरि आनयसि, तं च नयसि; इदानीं तर्हि अस्मान् अस्माकं सेवकं प्रतिदातु।
9 ततः मिद्यानीजनाःयाकूबस्य पुत्रान् अवदन्, "किम् एषःयुष्माकं दास; अथवा एषः युष्मान् अनुसरणं करोति? कदाचित् यूयं सर्वे तस्य दासाः सन्ति, यतः सः युष्माकं कस्मात् अपि अधिकं सुन्दर; सुप्रियःच अस्ति, यूयं सर्वे अस्मान् किमर्थं मिथ्यावदथ?
10 अतःवयं भवतःवचनं न श्रोष्याम; न च भवतःपालनं करिष्याम; यतःवयं प्रान्तरे गर्ते युवकं प्राप्य तं गृहीतवन्तः। अतःवयं गमिष्यामः।
11 याकूबस्य सर्वे पुत्राः तेषां समीपं गत्वा तान् अवदन्, "अस्माकं दासं प्रतिदायताम्, यूयं सर्वे खड्गधारेण किमर्थं म्रियथ? ततः मिद्यानीजनाः तेषां विरुद्धं क्रन्दन्ति स्म, ते खड्गान् आकृष्य याकूबस्य पुत्रैःसह युद्धं कर्तुं समीपं गतवन्तः।
12 शिमोनः तेषां विरुद्धं आसनात् उत्थाय भूमौ उत्प्लुत्य खड्गं आकृष्य मिद्यानीनां समीपं गत्वा तेषां पुरतः भयंकरं उद्घोषं कृतवान् यत् तस्य उद्घोषः दूरतः श्रूयते स्म, शिमोनस्य उद्घोषं दृष्ट्वा पृथिवी कम्पिता।
13 शिमोनस्य उद्घोषस्य च कारणेन मिद्यानीजनाः भयभीताः अभवन्, ते मुखेन पतित्वा अतिशयेन भयभीताःअभवन्।
14 शिमोनःतान् अवदत् , "अहं हिब्रू याकूबस्य पुत्रःशिमोनःअस्मि, यःकेवलं मम भ्रात्रा सह शेकेमनगरं अमोरीनगरान् च नाशितवान्। परमेश् वरः मम अपि तथैव करिष्यति यत् यदि युष् माकं सर्वे भ्रातरः मिद्यान-जनाः कनान-राजाः च युष् माभिः सह आगमिष्यन्ति तर्हि ते मया सह युद्धं कर्तुं न शक्नुयुः।
15 अतः त्वया गृहीतं यौवनं अस्मान् प्रतिदायताम्, मा भूत् आकाशपक्षिभ्यःपृथिव्याःपशूभ्यःच तव मांसं ददामि।
16 ततः मिद्यानीजनाः शिमोनात् अधिकं भयभीताः अभवन्, ते च भयभीताः भयभीताः च कृपणवचनैः याकूबस्य पुत्रान् उपसृत्य गतवन्तः।
17 युवकःतव दास; सःभवतःविरुद्धं विद्रोहं कृतवान्, अतःत्वया तं गर्ते स्थापितः इति भवद्भिः अवश्यमेव उक्तम्। तर्हि स्वामिविद्रोहं कृत्वा भृत्येन किं करिष्यसि? अतःअस्मान् विक्रीणीत, वयं भवद्भ्यः तस्य कृते यत् किमपि आवश्यकं तत् सर्वं भवद्भ्यः दास्याम; याकूबस्य पुत्राःस्वभ्रातरं न हन्ति इति कृत्वा प्रभुःएतत् कृत्वा प्रसन्नः अभवत्।
18 ततः मिद्यानीजनाः योसेफः सुन्दरः सुप्रियः च इति दृष्टवन्तः। ते तं हृदये कामयन्तःभ्रातृभ्यःतं क्रेतुं तात्कालिकाःआसन्।
19 याकूबस्य पुत्राःमिद्यानीजनानाम् वचनं श्रुत्वा तेषां भ्रातरं योसेफं विंशतिः रजतखण्डेषु विक्रीतवन्त; तेषां भ्राता रूबेनः तेषां समीपे नासीत्, ततःमिद्यानीजनाःयोसेफं गृहीत्वा गिलिआदनगरं गतवन्तः।
20 ते मार्गे गच्छन्ति स्म, तदा मिद्यानीजनाः तस्य युवकस्य क्रयणं कृत्वा पश्चात्तापं कृतवन्त; एकःअपरं वदति स्म, "अस्माभिःकिं कृतं यत् एतत् यौवनं इब्रानीभ्यःसुदृढरूपं, सुप्रियं च हृत्वा।
21 अयं युवकः इब्रानीदेशात् अपहृतः अस्ति, तर्हि वयं किमर्थम् एतत् कृतवन्तः? यदि च सःअस्माकं हस्तेषु अन्विष्य लभ्यते तर्हि वयं तस्य माध्यमेन म्रियमाणाःभविष्यामः।
22 भवद्भिःअद्य यस्य कस्यचित् बलं दृष्टम्, तस्य बलं तं अस्मान् विक्रीतवान्; कदाचित् ते तं स्वशक्त्या, शक्तिशालिना बाहुना च तस्य भूमितःअपहृतवन्त; अतःअस्माभिःतेभ्यःदत्तस्य अल्पमूल्येन तं विक्रीतवान्।
23 एवं प्रवचनं कुर्वन्तः पश्यन्तः प्रथमं आगच्छन्तं याकूबस्य पुत्राः दृष्टवन्तःयत् इश्माएल-जनाःमिद्यानी-जनाःप्रति गच्छन्ति स्म, तत् च मिद्यानी-जनाः परस्परं अवदन्, "आगच्छन्तु, अस्माकं समीपं आगच्छन्तीनां इश्माएल-जनानाम् अस्य युवकस्य विक्रयणं कुर्म; ततःवयं तस्य कृते यत् किञ्चित् दत्तं तत् तस्य कृते गृह्णीम; ततःवयं भविष्यामः।" तस्य दुष्टात् मुक्तः।
24 ते एवम् अकरोत्, इश्माएल-जनानाम् समीपं प्राप्तवन्त; मिद्यानी-जनाःयोसेफं भ्रातृभ्यःदत्तं विंशति-रजत-खण्डे इश्माएल-जनानाम् कृते विक्रीतवन्तः।
25 ततः मिद्यानीजनाः गिलाददेशं गतवन्त; इस्मैलीजनाः योसेफं गृहीत्वा एकस्य उष्ट्रस्य उपरि आरुह्य तं मिस्रदेशं नयन्ति स्म।
26 ततः योसेफः इश्माएलीयजनाः मिस्रदेशं गच्छन्ति इति श्रुत्वा योसेफः शोचन् रोदिति च यत् सः कनानदेशात् पितुः एतावत् दूरं गन्तव्यःआसीत्, सःउष्ट्रयारुहःसन् कटुतया रोदिति स्म, तेषां कश्चन पुरुषः तं अवलोक्य उष्ट्रात् अवतीर्य पदातिमार्गेण गन्तुं कृतवान्, तथापि योसेफःरोदिति रोदिति स्म, स च उवाच हे पिता मम पिता।
27 इश्माएलस्य एकः उत्थाय योसेफस्य गण्डे प्रहारं कृतवान्, तथापि सः रोदिति स्म। योसेफः मार्गे श्रान्तः सन् तस्य कटुतायाः कारणात् गन्तुं असमर्थःअभवत्, ते सर्वे तं प्रहृत्य मार्गे पीडयन्ति स्म, तस्य रोदनं निवर्तयितुं च तं भयभीतान् कृतवन्तः।
28 ततःपरमेश् वरःयोसेफस्य महत्त्वाकांक्षां तस्य क्लेशं च दृष्टवान्, तेषु परमेश् वरः अन्धकारं भ्रमं च आनयत्, तस् य प्रहारं कुर्वन्तः सर्वेषां हस्तःशुष्कःअभवत्।
29 ते परस्परं पृष्टवन्त; "ईश्वरेण मार्गे किं कृतं? ते न जानन्ति स्म यत् योसेफस्य कारणात् तेषां उपरि एतत् अभवत्। ते पुरुषाःमार्गे प्रस्थिताः; ते एफ्राथ-नगरस्य मार्गेण गतवन्त; यत्र राहेलः अन्त्येष्टितः आसीत्।

30 योसेफः मातुः समाधिं प्राप्य योसेफः शीघ्रं मातुः समाधिं प्रति धावित्वा चितायां पतित्वा रोदिति स्म।

31 ततः योसेफः मातुः समाधौ उच्चैः आक्रोशितवान्, सः अवदत्, हे मम माता, मम माता, हे त्वं यः मां प्रसवम् अकरोत्, इदानीं जागृत्य पश्य तव पुत्रं कथं दासत्वेन विक्रीतवान्, तस्य दयां न कश्चित्।

32 हे उत्तिष्ठ पुत्रं पश्य, मम क्लेशानां कारणात् मया सह रोदि, मम भ्रातृणां हृदयं च पश्य।

33 मम मातरं प्रबोधय, उत्थापय, मम कृते निद्रायाः जागृत्य, मम भ्रातृभिः सह युद्धानि निर्देशय। हे कथं मां कोटं विहाय द्विवारं पूर्वमेव दासत्वेन विक्रीय पितुः पृथक् कृतवन्त; न च कश्चित् मयि दयालुः।

34 उत्थाय तेषां विरुद्धं स्वपक्षं परमेश्वरस्य समक्षं निक्षिप्य पश्यतु यत् परमेश्वरः कम् न्याये न्याय्यतां दास्यति, कस्य च निन्दां करिष्यति।

35 उत्तिष्ठ, हे मम मात; उत्तिष्ठ, निद्रायाः जागृत्य, मम पितरं पश्यतु यत् अद्य तस्य आत्मा मया सह कथं वर्तते, तं सान्त्वयतु, हृदयं च शमयतु।

36 योसेफः एतानि वचनानि वदति स्म, तदा योसेफः उच्चैः क्रन्दति स्म, मातुः समाधौ कटुतया रोदिति स्म। सः वक्तुं विरमति स्म, कटुहृदयात् सः चितायां शिला इव शान्तः अभवत्।

37 तदा योसेफः भूमौ अधः तम् एकां वाणीं श्रुत्वा कटुहृदयेन, रोदनप्रार्थनाया च एतैः वचनेन तस्मै उत्तरं दत्तवान्।

38 मम पुत्र, मम पुत्रः योसेफ, अहं तव रोदनस्य वाणीं, तव विलापस्य वाणीं च श्रुतवान्। अहं तव अश्रुपातं दृष्टवान्; अहं तव क्लेशान् जानामि पुत्र, तव कृते मां शोचति, मम दुःखे प्रचुरं शोकं योजितं भवति।

39 अतः मम पुत्रः मम पुत्रः योसेफः प्रभुं प्रति आशां कुरु, तस्य प्रतीक्षां कुरु, मा भयम्, यतः प्रभुः भवता सह अस्ति, सः त्वां सर्वेभ्यः क्लेशेभ्यः मोचयिष्यति।

40 उत्तिष्ठ पुत्र, स्वामिभिः सह मिस्रदेशं गच्छ, मा भयं कुरु, यतः परमेश् वरः त्वया सह अस्ति, मम पुत्र। सा योसेफं प्रति एतादृशं वचनं वदति स्म, सा च शान्तम् आसीत्।

41 योसेफः एतत् श्रुत्वा बहु आश्चर्यचकितः सन् रोदिति स्म। तदनन्तरं इस्मैलीजनानाम् एकः तं चितायां रोदनं रोदनं च दृष्ट्वा तस्य क्रोधः प्रज्वलित; ततः सः तं निष्कासितवान्, सः तं प्रहारं कृत्वा शापितवान्।

42 तदा योसेफः तान् जनान् अवदत् , "अहं भवतः दृष्टौ अनुग्रहं प्राप्नुयाम् यत् मां मम पितुः गृहं प्रति नेतुम्, सः युष्मान् धनं प्रचुरं दास्यति।

43 ते तं प्रत्युवाच, किं त्वं दासः नासि, कुत्र च तव पिता? यदि च तव पिता स्यात् तर्हि त्वं द्विवारं दासत्वेन एतावता अल्पमूल्येन न विक्रीतवान् स्यात्; तेषां क्रोधः अद्यापि तस्य विरुद्धं उत्पन्नः आसीत्, ते तं प्रहृत्य दण्डयन्ति स्म, योसेफः कटुतया रोदिति स्म।

44 ततः परमेश् वरः योसेफस्य क्लेशं दृष्ट्वा पुनः प्रभुः एतान् जनान् प्रहारं कृत्वा तान् दण्डितवान्, ततः परमेश् वरः तान् पृथिव्यां तमः आवृतवान्, विद्युत् च प्रज्वलित; मेघगर्जनं च गर्जति स्म, वज्रस्य, प्रचण्डवायुस्य च स्वरेण पृथिवी कम्पिता, पुरुषाः च भयभीताः भूत्वा न जानन्ति स्म यत् ते कुत्र गन्तव्याः।

45 पशवः उष्ट्राश्च निश्चलतया स्थित्वा तान् नेतुम्, किन्तु ते गन्तुं न इच्छन्ति स्म, तान् प्रहारं कृत्वा भूमौ आकुञ्चितवन्तः। ते पुरुषाः परस्परं अवदन्, "ईश्वरेण अस्माकं कृते किं कृतम्? किम् अस्माकं अपराधा; किं च पापाः यत् एतत् अस्माकं कृते अभवत्?

46 तेषु एकः प्रत्युवाच, कदाचित् अस्य दासस्य पीडनस्य पापस्य कारणात् अद्य अस्माकं कृते एतत् घटितम्। अतः इदानीं तं अस्मान् क्षन्तुं प्रबलतया प्रार्थयन्तु, तदा वयं ज्ञास्यामः यत् कस्य कारणेन अस्माकं उपरि एतत् दुष्टं भवति, यदि च ईश्वरः अस्मासु दयां करिष्यति, तर्हि वयं ज्ञास्यामः यत् एतत् सर्वं अस्य दासस्य पीडनस्य पापस्य कारणेन अस्माकं समीपम् आगच्छति।

47 ते पुरुषाः एवम् अकरोत्, ते योसेफं याच्य क्षमितुं तं निपीडयन्ति स्म। ते अवदन्, "वयं भगवतः भवतः च पापं कृतवन्त; अतः इदानीं भवतः ईश्वरं प्रार्थयितुं शक्नुमः यत् सः अस्माकं मध्ये एतत् मृत्युं दूरं करोतु, यतः वयं तस्य पापं कृतवन्तः।

48 योसेफः तेषां वचनम् अकरोत्, परमेश् वरः योसेफस्य वचनं श्रुतवान्, परमेश् वरः योसेफस्य कारणात् तेषु जनानां उपरि यत् व्याधिं कृतवान् आसीत्, तत् दूरीकृतवान्, पशवः भूमौ उत्थाय तान् वाहयन्, ते च प्रचण्डः तूफानः शान्तः भूयः शान्तः अभवत्, ते च जनाः मिस्रदेशं गन्तुम् स् वयात्राम् अकुर्वन्, ते च तत् ज्ञातवन्तः योसेफस्य कारणात् तेषां उपरि एतत् दुष्टं जातम् आसीत्।

49 ते परस्परं अवदन्, पश्यत वयं जानीमः यत् तस्य दुःखस्य कारणात् अस्मासु एतत् दुष्टं जातम्। इदानीं किमर्थम् एतत् मृत्युं अस्माकं प्राणेषु आनयिष्यामः? अस्य दासस्य किं कर्तव्यमिति उपदेशं धारयामः।

50 एकः प्रत्युवाच, सः अस्मान् पितुः समीपं पुनः आनेतुं अवदत्। इदानीं अतः आगच्छन्तु, तं पुनः गृह्णाम; सः अस्मान् वक्ष्यति इति स्थानं गमिष्याम; तस्य कुटुम्बात् मूल्यं च गृह्णीमः यत् वयं तस्य कृते दत्तवन्त; ततः वयं गमिष्यामः।

51 ततः कश्चित् पुनरुवाच, पश्यतु एषः उपदेशः अतीव उत्तम; किन्तु वयं तत् कर्तुं न शक्नुमः यतः मार्गः अस्मात् बहुदूरे अस्ति, अस्माकं मार्गात् बहिः गन्तुं न शक्नुमः।

52 एकः अपि तान् अवदत् , "एषः उपदेशः ग्रहीतव्य; वयं तस्मात् न विचलिष्याम; पश्यन्तु वयम् अद्य मिस्रदेशं गच्छाम; यदा वयं मिस्रदेशम् आगमिष्यामः तदा तं तत्र महता मूल्येन विक्रीणीम; तस्य दुष्टात् मुक्ताः भविष्यामः।

53 एतत् प्रसन्नं कृत्वा ते योसेफेन सह मिस्रदेशं गतवन्तः।

अध्याय 43

1 यदा याकूबस्य पुत्राः स्वभ्रातरं योसेफं मिद्यानीभ्यः विक्रीतवन्त; तदा तेषां हृदयं तस्य कारणात् आहतम्, तेषां कर्मणां पश्चात्तापं कृत्वा तं पुनः आनेतुं अन्विषन्, किन्तु तं न प्राप्नुवन्।

2 रूबेनः तं बहिः उत्थापयितुं पितुः समीपं स्थापयितुं च यस्मिन् गर्ते योसेफः स्थापितः आसीत्, तस्मिन् गर्ते प्रत्यागतवान्, रूबेनः च गर्तस्य समीपे स्थित; सः एकं वचनं न श्रुत्वा योसेफं आह्वयत्! योसेफ ! न च कश्चित् उत्तरं दत्तवान्, वचनं वा न उक्तवान्।

3 रूबेनः अवदत्, "योसेफः भयात् मृत; अथवा कश्चन सर्पः तस्य मृत्युं कृतवान्; ततः रूबेनः गर्ते अवतरत्, सः योसेफं अन्विष्य गर्ते न प्राप्नोत्, सः पुनः बहिः आगतः।

4 रूबेनः स्ववस्त्राणि विदारयन् अवदत्, "बालकः तत्र नास्ति, मम पितुः मृतः चेत् कथं तस्य विषये मेलनं करिष्यामि? सः स्वभ्रातृणां समीपं गत्वा तान् योसेफस्य विषये शोचन्तः दृष्टवान्, तस्य विषये स्वपितुः कथं मेलनं कर्तव्यमिति च परामर्शं कुर्वन्त; रूबेनः च स्वभ्रातृभ्यः अवदत्, अहं गर्ते आगत्य पश्यामि, योसेफः तत्र नासीत्, तर्हि वयं पितरं किं वदाम; यतः मम पिता केवलं मम बालकं अन्वेषयिष्यति।

5 तस्य भ्रातरः तं प्रत्युवाच, "एवं एवं एवं कृतवन्त; तदनन्तरं अस्माकं हृदयं एतस्य कार्यस्य कारणात् अस्मान् आहतवान्, अधुना वयं पितुःकथं तया सह सामञ्जस्यं करिष्यामःइति बहानानि अन्वेष्टुं उपविशामः।
6 रूबेनःतान् अवदत् , "अस्माकं पितुःदुखितस्य केशान् चितायां अवतारयितुं भवद्भिःकिं कृतम्? वस्तु न साधु, यत् त्वया कृतम्।
7 ततः रूबेनः तेषां सह उपविश्य सर्वे उत्थाय परस्परं शपथं कृतवन्तः यत् याकूबं प्रति एतत् न वक्तव्यं, ते सर्वे अवदन्, यः मनुष्यः अस्माकं पितरं स्वगृहं वा एतत् वक्ष्यति, यः वा देशस्य कस्मैचित् बालकाय एतत् निवेदयिष्यति, सः वयं सर्वे तस्य विरुद्धं उत्थाय खड्गेन तं मारयिष्यामः।
8 याकूबस्य पुत्राःकनिष्ठात् ज्येष्ठपर्यन्तं परस्परं भयभीताःअभवन्, कश्चन अपि वचनं न उक्तवान्, ते च तत् विषयं स्वहृदयेषु गोपयन्ति स्म।
9 तदनन्तरं ते एतानि सर्वाणि विषये स्वपितरं याकूबं प्रति किमपि वक्तुं आविष्कर्तुं च उपविष्टाः।
10 इस्साखरःतान् अवदत् , "अत्र युष्माकं कृते उपदेशःअस्ति यत् यदि युष्माकं दृष्टौ एतत् कार्यं हितकरं दृश्यते तर्हि योसेफस्य कोटं गृहीत्वा विदारयन्तु, बकस्य बकबकं हत्वा तस्य रक्ते निमज्जयन्तु।
11 अस्माकं पितुःसमीपं प्रेषयन्तु, सःतत् दृष्ट्वा वक्ष्यति यत् दुष्टःपशुः तं भक्षितवान्, अतः यूयं तस्य कोटं विदारयन्तु, पश्यन्तु च तस्य रक्तं तस्य कोटस्य उपरि भविष्यति, युष्माभिःएतत् कृत्वा वयं पितुः गुञ्जाभ्यःमुक्ताःभविष्यामः।
12 इस्साखरस्य उपदेशःतेषां मनसि प्रसन्नः अभवत्, ते च तस्य वचनं श्रुत्वा यथा इस्साकरस्य वचनं तेभ्यः उपदेशं दत्तवान् तथा कृतवन्तः।
13 ते शीघ्रं योसेफस्य कोटं गृहीत्वा विदारितवन्त; बकस्य बकबकं हत्वा तस्य बकस्य रक्ते कोटं निमज्ज्य रजसि पदाति, नफ्तालीहस्तेन स्वपितुः याकूबस्य समीपं कोटं प्रेषितवन्त; तस्य वचनं वक्तुं च आज्ञां दत्तवन्तः।
14 वयं पशवःसङ्गृह्य शेकेममार्गं यावत् दूरं च आगताःआसन्, तदा वयं प्रान्तरे मार्गे रक्तरजसा च मग्नं कोटं प्राप्नुमः। अतःइदानीं तव पुत्रस्य कोटःअस्ति वा न वा इति ज्ञातव्यम्।
15 नफ्ताली गत्वा पितुः समीपम् आगत्य सः तस्मै कोटं दत्त्वा भ्रातृभिःयत् आज्ञापितं तत् सर्वं तस्मै उक्तवान्।
16 याकूबः योसेफस्य कोटं दृष्ट्वा तत् ज्ञात्वा भूमौ मुखं पतित्वा शिला इव निश्चलः अभवत्, ततः परं सः उत्थाय उच्चैः रोदनेन च क्रन्दितवान्, सःअवदत्, "एतत् मम पुत्रस्य योसेफस्य कोटःअस्ति!
17 याकूबःशीघ्रं स्वपुत्राणां समीपं प्रेषितवान्, सःतेषां समीपं गत्वा तान् मेषैःसह मार्गे आगच्छन्तं दृष्टवान्।
18 याकूबस्य पुत्राः प्रायः सायंकाले स्वपितुः समीपम् आगत्य तेषां वस्त्राणि विदीर्णानि, तेषां शिरसि रजःच आसीत्, तेषां पितरं उच्चैः क्रन्दन्तं रोदिन्तं च दृष्टवन्तः।
19 याकूबःस्वपुत्रान् अवदत्, "अद्य भवद्भिःसहसा मयि किं दुष्कृतं कृतम्? ते च स्वपितरं याकूबं प्रत्युवाच, वयम् अद्य मेषसमूहस्य समागमानन्तरं आगच्छाम; प्रान्तरे मार्गे शेकेमनगरं यावत् आगता; भूमौ रक्तेन पूर्णं वस्त्रं वयं प्राप्नुम; तत् ज्ञात्वा यदि त्वं तत् ज्ञातुं शक्नोषि तर्हि त्वां प्रेषयामः।
20 याकूबः स्वपुत्राणां वचनं श्रुत्वा उच्चैः क्रन्दितवान्, "इदं मम पुत्रस्य कोट; दुष्टः पशुः तं भक्षितवान्। योसेफः विदीर्णः अस्ति, यतः अहं तं अद्य प्रेषितवान् यत् भवतःकुशलं मेषसमूहानां च कुशलं वा, भवतःमम वचनं पुनःआनेतुं च, सःच मया यथा आज्ञापितं तथा गत; अद्य मम पुत्रःभवता सह अस्ति इति मया चिन्तितम्।
21 याकूबस्य पुत्राःप्रत्युवाच, "सःअस्माकं समीपं न आगत; त्वत्तो निर्गमनसमयात् अधुना यावत् वयं तं न दृष्टवन्तः।
22 याकूबः तेषां वचनं श्रुत्वा पुनः उच्चैः क्रन्दितवान्, उत्थाय स्ववस्त्राणि विदारयन् कटिबन्धं च स्थापयित्वा कटुतया रोदिति शोचन् रुदन् स्वरं उत्थाप्य उद्घोषयन् एतत् वचनं उक्तवान्।
23 मम पुत्रः योसेफ, हे मम पुत्र योसेफ, अहं त्वाम् अद्य तव भ्रातृणां हिताय प्रेषितवान्, पश्य त्वं विदारितः। मम हस्तेन मम पुत्रस्य एतत् अभवत्।
24 मम पुत्रःयोसेफःभवतःकृते मां दुःखयति, भवतःकृते मां दुःखयति; जीवने त्वं मम कृते कियत् मधुरा आसीत्, अधुना तव मृत्युः मम कृते कियत् अत्यन्तं कटुःअस्ति।
२५ ० यत् अहं तव स्थाने मृतः अभवम् मम पुत्रःयोसेफ; यतःमम दुःखं दुःखं करोति मम पुत्र, हे मम पुत्र, मम पुत्र। पुत्र योसेफ, त्वं कुत्र असि, कुत्र च आकृष्ट? उत्थाय, स्वस्थानात् उत्थापय, आगच्छ, मम दुःखं पश्यतु, हे मम पुत्र योसेफ।
26 आगत्य मम नेत्रेभ्यः मम गण्डयोः अश्रुपातं गणयित्वा भगवतः समक्षं आनयतु, येन तस्य क्रोधःमम कृते निवर्तते।
27 0 पुत्र योसेफ, त्वं कथं पतित; यस्य हस्तेन जगतः आरम्भात् अद्यपर्यन्तं कोऽपि न पतितः। त्वं हि शत्रुप्रहारेन क्रूरताप्रहारेन मृत; किन्तु मम पापबहुलतायाःकारणात् त्वया एतत् घटितम् इति अहं निश्चयेन जानामि।
28 इदानीं जागृत्य पश्यतु मम पुत्रस्य कृते मम क्लेशःकियत् कटुः अस्ति, यद्यपि अहं त्वां न पालितवान्, न च त्वां न निर्मितवान्, न च त्वां निश्वासं प्राणं च दत्तवान्, किन्तु ईश्वरःएव त्वां निर्मितवान्, तव अस्थीनि निर्मितवान्, मांसेन च आच्छादितवान्, तव नासिकायां जीवनस्य निश्वासं च निश्वसितवान्, ततःसःत्वां मम कृते दत्तवान्।
29 सच्चिदानन्दः परमेश् वरःयः त्वां मम कृते दत्तवान्, सः त्वां मम कृते हृतवान्, तदा त्वां तादृशःअभवत्
30 याकूबःयोसेफस्य विषये एतादृशं वचनं वदति स्म, सःकटुतया रोदिति स्म। सःभूमौ पतित्वा निश्चलःअभवत्।
31 याकूबस्य सर्वे पुत्राःस्वपितुःक्लेशं दृष्ट्वा पश्चात्तापं कृतवन्त; ते अपि कटुतया रोदितवन्तः।
32 यहूदा उत्थाय पितुःशिरःभूमौ उत्थाप्य तस्य अङ्के स्थापयित्वा पितुःअश्रूणि गण्डयोःमार्जयति स्म, पितुःशिरःशिला इव तस्य अङ्के आलम्ब्य अतीव रोदिति स्म।
33 याकूबस्य पुत्राःस्वपितुःक्लेशं दृष्ट्वा स्वरान् उत्थाप्य रोदितवन्त; याकूबःअद्यापि शिला इव भूमौ शयितःआसीत्।
34 तस्य सर्वे पुत्रा; तस्य सेवका; तस्य सेवकस्य सन्तानाःच उत्थाय तं सान्त्वनाय तस्य परितःस्थितवन्त; सःच सान्त्वनां न प्राप्नोत्।
35 ततःसर्व्वं याकूबस्य गृहं योसेफस्य पितुः च क्लेशस्य कारणेन महतीं शोकं कृत्वा महतीं शोकं कृत्वा याकूबस्य पितुःअब्राहमस्य पुत्रस्य इसहाकस्य समीपं गता, सःयोसेफस्य, सःस्वगृहस्य सर्वस्य च विषये कटुतया रोदिति स्म, ततः सः यस्मात् स्थानात् हेब्रोन्नगरे निवसति स्म, तस्य पुरुषाः च तस्य सह, ततः सः स्वपुत्रं याकूबं सान्त्वयति स्म, सःच निराकृतवान् सान्त्वनीयम् ।
36 तदनन्तरं याकूबःभूमौ उत्थाय गण्डयोःअश्रुपातःप्रवहति स्म, सः स्वपुत्रान् अवदत्, उत्थाय खड्गान् धनुः च गृहीत्वा क्षेत्रं गत्वा अन्वेष्टुम् यत् मम पुत्रस्य शरीरं प्राप्य मम समीपं आनयितुं शक्नुथ वा, यत् अहं तत् दफनयामि।

37 प्रार्थयामि, पशूनां मध्ये अपि अन्वेष्य तान् मृगयतु, यत् च प्रथमं
आगमिष्यति तत् युष्माकं गृहीत्वा मम समीपं आनेतुं पूर्वं, कदाचित्
प्रभुः अद्य मम दुःखं दयां करिष्यति, यत् मम पुत्रं खण्डितं कृतवान्,
मम समीपं च आनयत्, तत् युष्माकं पुरतः सज्जीकरोति, अहं च
मम पुत्रस्य कार्यस्य प्रतिशोधं करिष्यामि।
38 तस्य पुत्राः पितुः आज्ञानुसारं कृत्वा प्रातकाले उत्थाय प्रत्येकं
खड्गं धनुःच हस्ते गृहीत्वा पशूनां मृगयायै क्षेत्रं गतवन्तः।
39 याकूबः अद्यापि उच्चैः क्रन्दति स्म, रोदिति स्म, गृहे इतस्ततः
गच्छति स्म, "मम पुत्रःयोसेफ; मम पुत्रःयोसेफः" इति कथयति स्म।
40 ततः याकूबस्य पुत्राः पशून् ग्रहीतुं प्रान्तरं गतवन्त; तदा तेषां
समीपं एकः वृकः आगत; ते तं गृहीत्वा स्वपितुः समीपं नीतवन्त; ते
तम् अवदन्, "अयं प्रथमं वयं प्राप्नुम; त्वया आज्ञानुसारं तं भवतः
समीपं नीतवन्त; तव पुत्रस्य शरीरं च वयं न प्राप्नुमः।
41 ततः याकूबः स्वपुत्रहस्तात् पशूं गृहीत्वा उच्चैः रोदनेन च पशूं
हस्ते गृहीत्वा कटुहृदयेन पशूम् अवदत्, "त्वं मम पुत्रं योसेफं
किमर्थं भक्षितवान्, पृथिव्याः ईश्वरस्य मम पुत्रस्य योसेफस्य कृते
मम क्लेशस्य वा कथं भयं न अभवत्?
42 त्वं मम पुत्रं व्यर्थं भक्षयसि, यतः सः हिंसां न कृतवान्, तेन मां
दोषी कृतवान्, अतःपरमेश् वरःउत्पीडितःअन्विषेत्।
43 ततः परमेश् वरः याकूबस्य वचनेन सान्त्वनार्थं पशवस् य मुखं
उद्घाटितवान्, तदा याकूबःप्रत्युवाच, तस् य वचनं च अवदत्।
44 यथा ईश्वरःअस्मान् पृथिव्यां सृष्टवान्, यथा च तव आत्मा जीवति,
तथैव मम प्रभो, अहं तव पुत्रं न दृष्टवान्, न च तं विदारितवान्,
किन्तु दूरदेशात् अहम् अपि अद्य मम गतःपुत्रं अन्वेष्टुं आगत; अहं
न जानामि यत् सःजीवितःवा मृतःवा।
45 अहम् अद्य मम पुत्रं अन्वेष्टुं क्षेत्रम् आगत; भवतःपुत्राःमां प्राप्य
मां गृहीत्वा मम दुःखं वर्धयन्ति, अद्य मां भवतःसमक्षं नीतवन्त; अहं
च भवतःसमक्षं सर्वं वचनं उक्तवान्।
46 अतःइदानीं हे मनुष्यपुत्र, अहं तव हस्ते अस्मि, अद्य मम कृते
यथा हितकरं दृश्यते तथा कुरु, किन्तु मां सृष्टिकर्ता ईश्वरस्य
जीवनेन अहं तव पुत्रं न दृष्टवान्, न च तं खण्डितवान्, न च मम
जीवनपर्यन्तं मनुष्यस्य मांसं मम मुखं प्रविष्टम्।
47 याकूबःपशवस्य वचनं श्रुत्वा बहु विस्मितःसन् तस्य हस्तात् पशूं
प्रेषयित्वा सा गता।
48 याकूबःअद्यापि उच्चैःरोदिति स्म, योसेफस्य कृते रोदिति स्म, सः
स्वपुत्रस्य विषये बहुदिनानि शोचति स्म।

अध्याय 44

1 इश्माएलस्य पुत्राः ये मिद्यानीजनात् योसेफं क्रीतवन्त; ये तं
भ्रातृभ्यः क्रीतवन्त; ते योसेफेन सह मिस्रदेशं गतवन्त; मिस्रदेशस्य
सीमां च आगत्य मिस्रदेशस्य समीपं गत्वा अब्राहमस्य पुत्रस्य
मेदानस्य चत्वारःजनाःमिलितवन्तःये मिस्रदेशात् स्वयात्रायां निर्गताः
आसन्।
2 इश्माएलाः तान् अवदन्, किं यूयं अस्मात् एतत् दासं क्रीतुम्
इच्छन्ति? ते अवदन्, "तम् अस्माकम् समर्पय, ते योसेफं तेभ्यः
समर्प्य, ते तं दृष्टवन्तः यत् सः अतीव सुन्दरः युवकः अस्ति, ते तं
विंशतिशेकेल् मूल्येन क्रीतवन्तः।
3 इस्मैलीजनाः मिस्रदेशं गतवन्त; मेदानीजनाः अपि तस्मिन् दिने
मिस्रदेशं प्रत्यागतवन्त; मेदानीजनाः अपि परस्परं अवदन्, पश्यत
वयं श्रुतवन्तःयत् रक्षकसेनापतिःफारो इत्यस्य अधिकारी पोतीफरः
सत्सेवकं अन्विष्यति यः तस्य पुरतः स्थित्वा तस्य गृहस्य सर्वस्य च
निरीक्षकं कर्तुं शक्नोति।
4 अतः आगच्छतु यत् वयं यत् इष्टं तदर्थं तं विक्रयाम; यदि सः
अस्माकं कृते यत् प्रार्थयिष्यामःतत् दातुं शक्नोति।
5 एते मेदानीः गत्वा पोटिफरस्य गृहम् आगत्य तम् अवदन्,
"अस्माभिः श्रुतं यत् त्वं त्वां सत्सेवकं अन्विष्यसि, पश्य अस्माकं
कश्चन दासःअस्ति यःत्वां प्रीणयिष्यति, यदि त्वं अस्मान् यत् इष्टं तत्
दातुं शक्नोषि, तर्हि वयं तं त्वां विक्रीयिष्यामः।
6 पोटिफरः अवदत्, "तं मम पुरतःआनयतु, अहं तं पश्यामि, यदि
सः मम मनसि रोचते तर्हि अहं भवद्भ्यः यत् किमपि प्रार्थयसि तत्
भवद्भ्यःदास्यामि।"
7 मेदानीजनाः गत्वा योसेफम् आनयन् पोटिफरस्य समक्षं
स्थापयित्वा तं दृष्ट्वा सः तं बहु प्रसन्नं कृतवान्, पोटिफरः तान्
अवदत्, "अस्य युवकस्य कृते किं प्रार्थयथ?
8 ते अवदन्, "चतुश्शतं रजतखण्डं वयं तस्मै कामयाम; पोटिफरः
अवदत्, "यदि त्वं तस्य विक्रयस्य अभिलेखं भवद्भ्यःआनयसि तर्हि
अहं भवद्भ्यः तत् दास्यामि, तस्य इतिहासं च कथयिष्यामि, यतः
कदाचित् सःअपहृतःभवेत्, यतःअयं युवकःन दास; न दासस्य पुत्र;
किन्तु अहं तस्मिन् सत्सुन्दरस्य रूपं पश्यामि।
9 मेदानीजनाः गत्वा तं विक्रीतवान् इश्माएलीयान् तस्य समीपम्
आनयन्, ते तस्मै अवदन्, "सः दासः अस्ति, अतः वयं तं तेभ्यः
विक्रीतवान्।"
10 पोटिफरःमेदानीं प्रति रजतं दत्तस्य इश्माएलीयानां वचनं श्रुत्वा
मेदानीं रजतं गृहीत्वा स्वयात्राम् अकुर्वन्, इश्माएलाः अपि स्वदेशं
प्रत्यागतवन्तः।
11 पोटिफरःयोसेफं गृहीत्वा स्वगृहं नीतवान् यत् सः तस्य सेवार्थं
स्वगृहं नीतवान्, तदा योसेफः पोटिफरस्य दृष्टौ अनुग्रहं प्राप्य
तस्मिन् विश्वासं कृत्वा स्वगृहस्य निरीक्षकं कृतवान्, तस्य सर्वस्वं च
स्वहस्ते समर्पितवान्।
12 ततः परमेश् वरः योसेफस्य समीपे आसीत्, सः सम्पन्नः पुरुषः
अभवत्, परमेश् वरः योसेफस्य कृते पोटिफरस्य गृहं आशीर्वादं
दत्तवान्।
13 पोटिफरः यत् किमपि आसीत् तत् सर्वं योसेफस्य हस्ते
त्यक्तवान्, योसेफःच एकःआसीत् यःवस्तूनि प्रविश्य बहिःगच्छन्ति
स्म, पोटिफरस्य गृहे सर्वं तस्य इच्छानुसारं नियमितं भवति स्म।
14 योसेफः अष्टादशवर्षीयःआसीत्, सःयुवकःसुन्दरनेत्र; सुन्दररूपः
च आसीत्, तस्य सदृशःसम्पूर्णे मिस्रदेशे नासीत्।
15 तस्मिन् काले सः स्वामिगृहे स्थित्वा गृहे अन्तः बहिः च गत्वा
स्वामिनःपरिचर्याम् अकरोत्, तस्य स्वामिपत्नी जेलिका योसेफं प्रति
दृष्टिम् उत्थाप्य तं पश्यन्ती सःसुन्दरःसुप्रियःयुवकःआसीत्।
16 सा तस्य सौन्दर्यं हृदये लोभयति स्म, तस्याः आत्मा योसेफस्य
उपरि निहितःआसीत्, सा तं दिने दिने प्रलोभयति स्म, ज़लिकाहःच
प्रतिदिनं योसेफं प्रेरयति स्म, किन्तु योसेफः स्वामिपत्न्याः दर्शनार्थं
नेत्राणि न उत्थापयति स्म।
17 जलिकाहः तम् अवदत् , "तव रूपं रूपं च कियत् सुन्दरम्,
सत्यमेव अहं सर्वान् दासान् अवलोकितवान्, त्वत् इव सुन्दरं दासं
न दृष्टवान्। योसेफः तां अवदत् , "यः मां मम मातुः गर्भे सृष्टवान् सः
सर्वान् मनुष्यान् सृष्टवान्।"
18 सा तं अवदत्, "तव नेत्राणि कियत् सुन्दराणि, येन
मिस्रदेशवासिनां सर्वान् स्त्रीपुरुषान् च चकाचौंधं कृतवान्। सः तां
अवदत् , "अस्माकं जीविते ते कियत् सुन्दराः सन्ति, किन्तु यदि त्वं
तान् चितायां पश्यसि तर्हि त्वं तेभ्यःअवश्यमेव दूरं गमिष्यसि।"

19 सा तम् अवदत् , "तव सर्वाणि वचनं कियत् सुन्दरं प्रियं च। इदानीं गृहे या वीणाम् आदाय हस्तेन क्रीडन्तु, तव वचनं शृणोमः।
20 तदा सः तां अवदत्, "यदा अहं मम परमेश्वरस्य स्तुतिं तस्य महिमा च वदामि तदा मम वचनं कियत् सुन्दरं प्रियं च भवति। सा च तम् अवदत्, "तव शिरसि केशाः कियत् सुन्दरा; गृहे यत् सुवर्णकङ्कणं वर्तते तत् पश्य, तत् गृहीत्वा तव शिरस्य केशान् कुञ्चय।"
21 स ताम् अवदत्, "कियत्कालं यावत् त्वं एतानि वचनानि वदिष्यसि? विरह मम वचनं वक्तुं उत्थाय गृहकार्यं कुरु।
22 सा तं अवदत्, "मम गृहे कोऽपि नास्ति, तव वचनं तव इच्छां च विना अन्यत् किमपि परिचर्या कर्तुं न शक्यते। तथापि सा योसेफं स्वसमीपं आनेतुं न शक्नोति स्म, सः च तस्याः उपरि दृष्टिम् अस्थापयत्, अपितु अधःभूमौ दृष्टिम् अस्थापयत्।
23 जलिकाहः हृदये योसेफं तया सह शयनं कर्तुम् इच्छति स्म, यस्मिन् समये योसेफः गृहे उपविश्य स्वकार्यं कुर्वन् आसीत्, तस्मिन् समये जेलिकाहःआगत्य तस्य पुरतःउपविष्ट; सा च तं नित्यं स्वभाषणेन तं प्रलोभयति स्म यत् सः तया सह शयनं कर्तुं वा कदापि तां पश्यतु वा, परन्तु योसेफः तस्याः वचनं न श्रोतुं शक्नोति स्म।
24 सा तं अवदत्, "यदि त्वं मम वचनं न करिष्यसि तर्हि अहं त्वां मृत्युदण्डेन दण्डयिष्यामि, लोहयुगं च स्थापयिष्यामि।
25 तदा योसेफः ताम् अवदत्, "ननु यः परमेश् वरः मनुष्यान् सृष् टवान् सः बन् धानां बन्धनानि विमोचयति, सः एव मां तव कारागारात् तव न्यायात् च मोचयिष्यति।
26 यदा सा तं प्रत्यययितुं न शक्नोति स्म, तस्याः आत्मा तस्मिन् निहितःआसीत्, तदा तस्याःइच्छा तां घोरे व्याधिं क्षिप्तवती।
27 मिस्रदेशस्य सर्वाः स्त्रियः तस्याः दर्शनार्थम् आगत्य तां अवदन्, "किमर्थं त्वं क्षीणावस्थायां असि? त्वं यस्य किमपि अभावः नास्ति; नूनं तव पतिः राज्ञः दृष्टौ महान् माननीयः राजपुत्रः अस्ति, किं तव हृदयस्य इष्टस्य किमपि अभावःभवेत् वा?
28 ततःज़लिकाहःतान् अवदत् , "अद्य युष्मान् ज्ञापयिष्यथ यत् यूयं मां पश्यतः कुतः एषः विकारः उद्भवति, सा च स्वदासीभ्यः सर्वासु स्त्रियाःभोजनं सज्जीकर्तुं आज्ञापितवती, तेषां कृते भोज्यम् अकरोत्, सर्वाःस्त्रियःच जेलिकायाःगृहे भोजनं कृतवन्तः।
29 सा तेभ्यः छूराणि दत्त्वा तानि खादितुम् सिट्रॉन् छिलकाम् अयच्छत्, तेषां समक्षं च योसेफं महत्वस्त्रं धारयन्तु, सःच तेषां पुरतः उपस्थितः भवेत् इति आज्ञापयति स्म, तदा योसेफः तेषां दृष्टेः पुरतः आगत्य सर्वाःस्त्रियःयोसेफं दृष्ट्वा तस्मात् नेत्राणि हर्तुं न शक्तवन्त; तेषां हस्तेषु स्थापितैःछूरैःसर्वैःहस्तौ छिनत्ति, तेषां हस्तेषु ये सिट्रॉन् आसन्, ते सर्वे रक्तेन पूरिताःआसन्।
30 ते किं कृतं न जानन्ति स्म किन्तु योसेफस्य सौन्दर्यं पश्यन्तः तस्मात् पलकं न त्यक्तवन्तः।
31 जलिकाहः तेषां कृतं दृष्ट्वा सा तान् अवदत्, युष्माभिः किं कृतं कार्यम्? पश्य मया भवद्भ्यः सिट्रोनानि खादितानि दत्तानि, भवन्तः सर्वे हस्तान् छिन्नवन्तः।
32 सर्वा स्त्रियः तेषां हस्तान् दृष्ट्वा रक्तपूर्णा; तेषां वस्त्रेषु रक्तं प्रवहति स्म, ताःतां अवदन्, भवतःगृहे अयं दासःअस्मान् जित्वा वयं तस्य सौन्दर्यस्य कारणात् तस्मात् पलकं विवर्तयितुं न शक्तवन्तः।
33 सा तान् अवदत्, "यस्मिन् क्षणे यूयं तं दृष्ट्वा भवद्भिःतस्य निग्रहं कर्तुं न शक्नुथ। कथं तर्हि अहं निवर्तयामि यदा सःनित्यं मम गृहे अस्ति, अहं च तं दिने दिने मम गृहे प्रवेशं बहिःच पश्यामि? कथं तर्हि एतस्मात् कारणात् क्षीणतां वा विनाशमपि वा रक्षिष्यामि?
34 ते ताम् अवदन्, वचनं सत्यम्, यतः को गृहे एतत् सुन्दरं रूपं दृष्ट्वा तं निवर्तयितुं शक्नोति, किं च सः तव गृहे दासः परिचारकः च न अस्ति, किं च त्वं हृदये यत् अस्ति तत् तस्मै न वदसि, अनेन विषयेण तव आत्मानं नाशं कर्तुं शक्नोषि?
35 सा तान् अवदत्, अहं नित्यं तं प्रत्यभिज्ञातुं प्रयतमानोऽस्मि, सः मम इच्छां न अनुमन्यते, अहं च तस्मै सर्वं हितं प्रतिज्ञातवान्, तथापि तस्मात् पुनरागमनं न कृत्वा मिलितुं शक्तवान्। अतः क्षीणावस्थायां अस्मि यथा भवन्तःपश्यन्ति।
36 जलिकाहः योसेफस्य प्रति इच्छायाः कारणात् अतीव रोगी अभवत्, सा च तस्य कारणात् अत्यन्तं प्रेम्णः व्याधिग्रस्ता अभवत्, ज़लिकायाः तस्याः पतिना सह सर्वे जनाः एतस्य विषये किमपि न जानन्ति स्म यत् जेलिकाहः योसेफस्य प्रति प्रेम्णः कारणात् रोगी अस्ति।
37 तस्याःगृहस्य सर्वे जनाःतां पृष्टवन्त; "किमर्थं त्वं व्याधितःक्षीणःच असि, किन्तु किमपि अभावः नास्ति? सा तान् अवदत्, "अहं नित्यं मयि वर्धमानं वस्तु न जानामि।"
38 सर्वाःस्त्रियःतस्याःमित्राणि च प्रतिदिनं तां द्रष्टुं आगच्छन्ति स्म, सा च तान् अवदत्, "एतत् केवलं योसेफस्य प्रेम्णा एव भवितुम् अर्हति। ते ताम् अवदन्, तं प्रलोभय गुप्तरूपेण गृहाण, कदाचित् सःभवतःवचनं श्रुत्वा त्वत्तोऽयं मृत्युं त्यजति।
39 जलिकाहः योसेफस्य प्रेम्णा दुर्गतिम् अवाप्तवती, सा यावत् स्थातुं दुर्बलं बलं न प्राप्नोत् तावत् यावत् क्षीणतां गच्छति स्म।
40 कस्मिंश्चित् दिने योसेफःगृहे स्वामिनःकार्यं कुर्वन् आसीत्, तदा जेलिकाहः गुप्तरूपेण आगत्य सहसा तस्य उपरि पतित; योसेफः तस्याः विरुद्धं उत्थित; सः तस्याः अपेक्षया अधिकः शक्तिशाली आसीत्, सःतां भूमौ अवतारितवान्।
41 जलिकाहः तस्य हृदयस्य इच्छायाःकारणात् रोदिति स्म, सा च रोदनं कृत्वा तं प्रार्थितवती, तस्याःगण्डयोःअश्रुपातःप्रवहति स्म।
42 किं त्वया कदापि श्रुतं, दृष्टं वा ज्ञातं वा मम सदृशी सुन्दरी, मम अपेक्षया श्रेष्ठा वा, या त्वां प्रति नित्यं वदति, त्वां प्रति प्रेम्णा क्षीणतां गच्छति, एतत् सर्वं गौरवं त्वां ददाति, तथापि त्वं मम वाणीं न शृणोषि?
43 यदि च तव स्वामिना भयेन त्वां दण्डं न दास्यति, यथा राजा जीवति, तेन तव स्वामिना एतस्मात् कारणात् भवतःकिमपि हानिःन भविष्यति। अतः प्रार्थय मां शृणु, मया त्वां दत्तस्य गौरवस्य कृते अनुमोदय, मम मृत्युःच स्थगय, अहं च भवतःकृते किमर्थं म्रियमाणः अस्मि? सा च वक्तुं निवृत्ता।
44 तदा योसेफः तां प्रत्युवाच, "मम निवर्तय, एतत् विषयं मम स्वामिने त्यजतु। पश्य मम स्वामिना गृहे मम किमस्ति तत् न जानाति, यतः सः मम हस्ते यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं मम हस्ते समर्पितवान्, अहं च मम स्वामिनःगृहे एतानि कथं करिष्यामि?
45 यतःसःमां स्वगृहे अपि महतीं सम्मानं कृतवान्, मां च स्वगृहस्य निरीक्षकं कृतवान्, सः मां च उन्नमितवान्, अस्मिन् गृहे मम अपेक्षया महत्तरः कोऽपि नास्ति, मम स्वामिना च त्वां विहाय किमपि न निवृत्तं, तर्हि त्वं कथं मयि एतानि वचनानि वक्तुं शक्नोषि, कथं च अहं ईश्वरं तव पतिं च एतत् महत् दुष्टं पापं च कर्तुं शक्नोमि?
46 अतःइदानीं मम निवर्तय, पुनःएतादृशं वचनं मा वद, यतःअहं तव वचनं न श्रोष्यामि। किन्तु जलिकाहः योसेफस्य एतानि वचनं श्रुत्वा तस्य वचनं न शृणोति स्म, किन्तु सा तं नित्यं तस्याःवचनं श्रोतुं प्रलोभयति स्म।
47 तदनन्तरं मिस्रदेशस्य नदी सर्वतोभ्यः पूरिता अभवत्, मिस्रदेशस्य सर्वे निवासिनः अपि निर्गतवन्त; राजा च राजपुत्राः च

ध्वनिनादनाभिः नृत्यैः च निर्गतवन्त; यतः मिस्रदेशे महती आनन्दः आसीत्, सिहोरस्य समुद्रस्य जलप्लावनसमये अवकाशःच आसीत्, ते च तत्र सर्वं दिवसं आनन्दयितुं गतवन्तः।
48 यदा मिस्रीयाःयथाविधि आनन्दं प्राप्तुं नदीं प्रति निर्गतवन्तःतदा पोटिफरस्य गृहस्य सर्वे जनाः तेषां सह गतवन्त; किन्तु ज़लिकाहः तेषां सह गन्तुं न इच्छति स्म, यतः सा अवदत्, "अहम् अस्वस्थः अस्मि, सा च गृहे एकाकी स्थिता, गृहे तया सह अन्यः कोऽपि व्यक्तिःनासीत्।
49 सा उत्थाय गृहे स्वमन्दिरम् आरुह्य राजपुत्रवस्त्रं परिधाय रजतसुवर्णेन जप्तानि गोमेदशिलाः बहुमूल्यानि शिरसि स्थापयित्वा सर्वविधस्त्रीशुद्धिद्रवैः मुखं त्वचं च शोभितवती, मन्दिरं गृहं च कासिया गन्धेन च सुगन्धितवती, मम रज; गन्धं च प्रसारयति स्म aloes, सा च पश्चात् मन्दिरस्य प्रवेशद्वारे उपविष्टवती, यस्मिन् गृहे योसेफः स्वकार्यं कर्तुं गत; तदा योसेफः क्षेत्रात् आगत्य स्वस्वामीकार्यं कर्तुं गृहं प्रविष्टवान्।
50 यस्मात् स्थानात् गन्तव्यः आसीत्, तत्र सः जेलिकायाः सर्वाणि कार्याणि दृष्ट्वा पश्चात्तापं कृतवान्।
51 जलिकाहःयोसेफं तस्याःपश्चात् गच्छन्तं दृष्ट्वा तं आहूतवती यत् योसेफः तव किं पीडितः? तव कार्ये आगच्छ, पश्य अहं तव कृते स्थानं स्थापयिष्यामि यावत् त्वं स्वपीठं न गमिष्यसि।
52 ततः योसेफः प्रत्यागत्य गृहम् आगत्य ततः स्वपीठस्थानं गत; सः यथासाधारणं स्वामिनः कार्यं कर्तुं उपविष्ट; पश्यतु जेलिकाहः तस्य समीपम् आगत्य तस्य पुरतः राजकीयवस्त्रधारिणी स्थिता, तस्याः वस्त्राणां गन्धःदूरं प्रसारितःआसीत्।
53 सा त्वरया योसेफं तस्य वस्त्रं च गृहीत्वा तं अवदत्, "यथा राजा जीवति यदि त्वं मम याचनां न करिष्यसि तर्हि त्वं अद्य म्रियसे, सा च त्वरिता अपरं हस्तं प्रसारयित्वा स्ववस्त्राधः खड्गं निष्कास्य योसेफस्य कण्ठे स्थापयित्वा अवदत्, उत्तिष्ठ मम याचनां कुरु यदि अद्य न मृतः।
54 तदा योसेफः तस्याः एतत् करणेन भयभीतः अभवत्, ततः सः तस्याःपलायनार्थं उत्थित; सा च तस्य वस्त्रस्य अग्रभागं गृहीतवती, तस्य पलायनस्य भयेन जेलिकायाः गृहीतं वस्त्रं विदीर्णं जातम्, योसेफः च वस्त्रं जेलिकायाः हस्ते त्यक्त्वा पलायितः निर्गतवान्, यतः सःभयभीतःआसीत्।
55 यदा ज़ेलिका योसेफस्य वस्त्रं विदीर्णं तस्याः हस्ते त्यक्त्वा पलायनं च दृष्टवती, तदा सा स्वप्राणात् भीता अभवत् यत् तस्याः विषये सूचना न प्रसरति, ततःसा उत्थाय धूर्ततापूर्वकं कार्यं कृतवती, येषु वस्त्रेषु सा धारिता आसीत्, तानि वस्त्राणि उद्धृत्य अन्यवस्त्राणि अपि धारितवती।
56 सा योसेफस्य वस्त्रं गृहीत्वा पार्श्वे स्थापयित्वा स्वगृहस्य जनाः नदीं प्रति निर्गन्तुं पूर्वं यत्र सा स्वरोगेण उपविष्टा आसीत् तत्र गत्वा उपविष्टवती, तदा गृहे स्थितं बालकं आहूय गृहस्य जनान् स्वस्य समीपं आह्वयितुं आज्ञापितवती।
57 सा तान् दृष्ट्वा उच्चैः शोकेन च तान् अवदत् , "पश्यन्तु यत् भवतःस्वामिनःगृहे मम समीपं किं हिब्रूजनम् आनयत्, यतःसःअद्य मया सह शयनार्थम् आगतः।
58 यतो युष्माकं निर्गत्य सः गृहम् आगत्य गृहे कोऽपि नास्ति इति दृष्ट्वा मम समीपम् आगत्य मया सह शयनं कर्तुम् इच्छन् मां गृहीतवान्।
59 अहं तस्य वस्त्राणि गृहीत्वा विदारयित्वा उच्चैः स्वरेण तं आह्वयन् अहं स्वप्राणात् भीतः भूत्वा मम पुरतः स्ववस्त्रं त्यक्त्वा पलायितवान्।
60 तस्याः गृहस्थाः जनाः किमपि न वदन्ति स्म, किन्तु तेषां क्रोधः योसेफस्य विरुद्धं अतीव प्रज्वलित; ते तस्य स्वामिनः समीपं गत्वा तस्य युक्तिवचनं कथितवन्तः।
61 पोटिफरः क्रुद्धः गृहम् आगत्य तस्य भार्या तम् आक्रोशितवती यत् त्वया मम कृते किं कृतम्। मम गृहे दासः पिबतु, यतः सः अद्य मया सह क्रीडितुं मम समीपम् आगतः। एवं सः अद्य मम कृते अकरोत्।
62 पोटिफरः स्वपत्न्याः वचनं श्रुत्वा योसेफं तीव्रप्रहारैः दण्डं दातुं आज्ञापितवान्, ते च तं तथैव कृतवन्तः।
63 तेषां प्रहारं कुर्वन्तः योसेफः उच्चैः आहूय स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थाप्य अवदत्, हे प्रभु, त्वं जानासि यत् अहम् एतेभ्यः सर्वेभ्यः निर्दोषः अस्मि, अद्य अहं किमर्थम् अद्य मिथ्यावादेन म्रियमाणः अस्मि, एतेषां अछतानां दुष्टानां हस्तेन, येषां त्वं जानासि?
64 पोटिफरस्य पुरुषाः योसेफं ताडयन्ति स्म, तदा सः क्रन्दन् रोदिति स्म, तत्र एकादशमासस्य बालकः आसीत्, ततः परमेश् वरः बालकस्य मुखं उद्घाट्य योसेफस्य प्रहारं कुर्वन्तः पोटिफरस्य पुरुषाणां पुरतःएतत् वचनं उक्तवान्।
65 युष्माकं किमर्थम् अस्मात् किमर्थमिदं दुष्कृतं करोषि? मम माता मिथ्या वदति, अनृतं च वदति; एवं व्यवहारःआसीत् ।
66 बालकःतान् सर्वं सम्यक् कथयति स्म, जेलिकायाःसर्वाणि वचनं योसेफं प्रति दिने दिने तेभ्यःकथयति स्म।
67 सर्वे जनाः बालकस्य वचनं श्रुत्वा तस्य वचनं दृष्ट्वा बहु आश्चर्यचकिताःअभवन्, बालकःवक्तुं विरम्य शान्तःअभवत्।
68 पोटिफरः स्वपुत्रस्य वचनं दृष्ट्वा बहु लज्जितः अभवत्, ततः सः स्वजनानाम् आज्ञां दत्तवान् यत् ते योसेफं पुनःन ताडयन्तु।
69 पोटिफरः योसेफं गृहीत्वा तस्य विषये न्यायं कर्तुं राज्ञः न्यायाधीशानां याजकानाम् समक्षं न्यायालयं नेतुम् आज्ञापितवान्।
70 पोटिफरः योसेफः च राज्ञः न्यायाधीशानां याजकानाम् समक्षं आगत्य सः तान् अवदत्, "किं दासः किं न्यायः कर्तव्यः इति निश्चयं कुरुत, यतःसःएवं कृतवान्।
71 तदा याजकाः योसेफं प्रादु; त्वया स्वामिनः प्रति किमर्थम् एतत् कृतम्? योसेफः तान् प्रत्युवाच, "न एवम् मम प्रभो; एवं विषयः अभवत्; पोटिफरः योसेफं अवदत्, "ननु मया तव हस्ते मम सर्वं न्यस्तं, मम भार्यायाः अतिरिक्तं किमपि न निरुद्धं, त्वं कथं एतत् दुष्कृतं कर्तुं शक्नोषि?
72 तदा योसेफःअवदत्, "न एवम् मम प्रभो, यथा प्रभुःयथा जीवति, यथा च तव प्राणिन; मम प्रभो, भवता तव भार्यायाःकृते यत् वचनं श्रुतम्, तत् असत्यम् अस्ति, यतःअद्यत्वे एवम् आसीत्।
73 तव गृहे स्थित्वा मम वर्षं व्यतीतम्; किं त्वया मयि किमपि अधर्मं दृष्टं वा यत्किमपि मम प्राणान् याचयितुम्?
74 तदा याजकाःपोटिफरं अवदन्, प्रार्थयाम; प्रेषयतु, ते योसेफस्य विदीर्णं वस्त्रं अस्माकं पुरतःआनयन्तु, तस्मिन् च अश्रुपातं पश्याम; यदि च अश्रुःवस्त्रस्य पुरतःअस्ति, तर्हि तस्य मुखं तस्याःविपरीतम् आसीत्, सा च तं गृहीत्वा स्वस्य समीपं आगन्तुं शक्नोति, तव पत्नी च यत् किमपि उक्तवती तत् सर्वं वञ्चनेन कृतवती।
75 ते न्यायाधीशानां याजकानाम् समक्षं योसेफस्य वस्त्रं आनयन्ति स्म, ते च योसेफस्य पुरतः अश्रुपातं दृष्टवन्त; सर्वे न्यायाधीशाः याजकाः ज्ञातवन्तः यत् सा तं निपीडितवती, ते च अवदन्, "अस्य दासस्य मृत्युन्यायःन भवति यतःसःकिमपि न कृतवान्, किन्तु तस्य न्यायःअस्ति यत् सःकारागारगृहे स्थापितःभवतु, यत् तस्य माध्यमेन गतःतव भार्यायाःविरुद्धं बहिःगच्छतु।

76 पोटिफरःतेषां वचनं श्रुत्वा तं कारागारगृहे निक्षिप्तवान्, यत्र राज्ञः बन्दिनः निरुद्धाः सन्ति, योसेफः द्वादशवर्षं यावत् कारागारगृहे आसीत्।
77 तदपि तस्य स्वामिपत्नी तस्मात् न निवृत्ता, सा च तस्य वचनं श्रोतुं दिने दिने तस्य वचनं न विरमति स्म, मासत्रयस्य अन्ते च ज़लिकाहःदिने दिने योसेफस्य समीपं बन्धनगृहं गच्छति स्म, सा च तं स्वस्य वचनं श्रोतुं प्रलोभयति स्म, जलिकाहःयोसेफं अवदत्, "त्वं कियत्कालं यावत् अस्मिन् गृहे तिष्ठसि? किन्तु इदानीं मम वाणीं शृणु, अहं त्वां अस्मात् गृहात् बहिःआनयिष्यामि।"
78 तदा योसेफःतां प्रत्युवाच, भवतःवचनं श्रुत्वा परमेश्वरस्य विरुद्धं पापं कर्तुं मम अस्मिन् गृहे एव स्थातुं श्रेयस्करम्। सा तम् अवदत्, यदि त्वं मम इच्छां न करिष्यसि तर्हि अहं तव नेत्राणि उद्धृत्य पादयोःबन्धनानि योजयिष्यामि, येषां हस्तेषु त्वं पूर्वं न जानासि, तेषां हस्ते त्वां प्रयच्छामि।
79 ततः योसेफः तां प्रत्युवाच, पश्य, सर्व्वपृथिव्याः परमेश्वरः मां मोचयितुं समर्थःअस्ति, यतःसःअन्धानां नेत्राणि उद्घाटयति, बद्धान् च मुक्तं करोति, सर्वान् परदेशीयान् भूमितःअपरिचितान् च रक्षति।
80 यदा जेलिका योसेफं तस्याः वचनं श्रोतुं प्रेरयितुं असमर्था अभवत्, तदा सा तं प्रलोभयितुं गमनं त्यक्तवती। योसेफः अद्यापि निरोधगृहे एव निरुद्धःआसीत्। तेषु दिनेषु योसेफस्य पिता याकूबः कनानदेशे स्थिताः सर्वे भ्रातरः च तेषु दिनेषु योसेफस्य कारणात् शोकं रोदनं च कुर्वन्ति स्म, यतः याकूबः स्वपुत्रस्य योसेफस्य कृते सान्त्वनं कर्तुं न अस्वीकृतवान्, याकूबः च तानि सर्वाणि दिनानि उच्चैःक्रन्दति स्म, शोचति स्म।

अध्याय 45

1 तस्मिन् वर्षे भ्रातृभिः तं विक्रीतस्य अनन्तरं योसेफस्य मिस्रदेशं गमनस्य वर्षे याकूबस्य पुत्रः रूबेनः तिम्नानगरं गत्वा कनानदेशस्य अवी इत्यस्य पुत्रीं एलियुरामं भार्यारूपेण गृहीतवान्, सः तस्याः समीपम् आगतः।
2 ततःरूबेनस्य पत्नी एलियुरामःगर्भवती भूत्वा हनोक्, पालु, चेत्रोन्, कार्मी च चत्वारः पुत्राः अभवन्। तस्य भ्राता शिमोनः स्वभगिनीं दीनाम् आदाय पञ्च पुत्रान् मेमुएलं यामीनं ओहदं याचिनं ज़ोचरं च जनयति स्म।
3 ततःपरं सःकनाननीया बुनाहस्य समीपम् आगत; स एव बुना; या शिमेओनः शेकेमनगरात् बद्धवान्, बुना च दीनायाः पुरतः आसीत्, तस्याः सेवां कृतवान्, शिमोनः तस्याः समीपम् आगत्य शाऊलं जनयति स्म।
4 तस्मिन् समये यहूदा अदुलमनगरं गत्वा सः अदुलमनगरस्य हिरानामकस्य पुरुषस्य समीपं गत; तत्र यहूदा कनानदेशस्य कस्यचित् पुरुषस्य पुत्रीं दृष्टवान्, तस्याः नाम श्वापुत्रीं अलियाथं च आसीत्, सःतां गृहीत्वा तस्याःसमीपम् आगत्य अलियाथःयहूदादेशं एर्, ओनान्, शिलो च जनयति स्म। त्रयःपुत्राः।
5 लेवी इस्साकर च पूर्वदेशं गत्वा एबरपुत्रस्य योक्तानपुत्रस्य जोबाबस्य कन्याः स्वरूपेण गृहीतवन्तौ। योक्तानस्य पुत्रस्य जोबाबस्य द्वौ पुत्रौ आस्ताम्; अग्रजस्य नाम अदीना, कनिष्ठस्य नाम अरिदा आसीत्।
6 लेवी अदीनाम् आदाय इस्साकरःअरिदाम् आदाय ते कनानदेशं स्वपितुःगृहं प्रति आगतवन्त; अदीना च लेवीं गेर्शोन्, केहथं, मेरारी च जनयति स्म। त्रयःपुत्राः।
7 अरिदाः इस्साकरतोला, पुव; अय्यूब; शोमरोनः च चत्वारः पुत्राः अभवन्। दानः मोआबदेशं गत्वा मोआबदेशस्य चमुदानस्य पुत्रीं अफ्लालेथं भार्याम् अकरोत्, ततःसःतां कनानदेशं नीतवान्।
8 अफ्लालेथःवन्ध्यःआसीत्, तस्याःसन्तानं नासीत्, ततःपरं परमेश् वरः दानस्य पत्नीं अफ्लालेथं स्मरणं कृत्वा गर्भधारणं कृत्वा पुत्रं जनयति स्म, सा तस्य नाम चूशीम् इति आह्वयति स्म।
9 गादः नफ्ताली च हारानगरं गत्वा नाहोरपुत्रस्य उजपुत्रस्य अमुरामस्य कन्याःभार्यारूपेण गृहीतवन्तौ।
10 अमुरामस्य कन्यानां नामानि एतानि; अग्रजस्य नाम मेरिमा, कनिष्ठस्य नाम उजीथःआसीत्; नफ्ताली मेरिमाम्, गादः उजीतम् अपि गृहीतवान्; तान् कनानदेशं पितुःगृहं प्रति नीतवान्।
11 मेरिमा नफ्तालीयाः यक्षीलः गुनीः याजेरः शालेमः च चत्वारः पुत्राः अभवन्। उजिथःगाद-सेफियोन्, चागी, शुनी, एजबोन्, एरी, अरोदी, अरली च सप्त पुत्रान् जनयति स्म।
12 आशेरः निर्गत्य इस्माइलपुत्रस्य हदादस्य पुत्रस्य अफलालस्य पुत्रीं अदोनं भार्यारूपेण गृहीत्वा कनानदेशं नीतवान्।
13 तेषु दिनेषु आशेरस्य पत्नी आदोनःमृता, तस्याःसन्तानं नासीत्। अदोनस्य मृत्योः अनन्तरमेव आशेरः नदीतः परं गत्वा शेमपुत्रस्य एबरस्य पुत्रस्य अबीमाएलस्य पुत्रीं हदुरां भार्याम् अयच्छत्।
14 सा युवती सुन्दरी च बुद्धिमान् च आसीत्, सा शेमपुत्रस्य एलामपुत्रस्य मल्कीलस्य पत्नी आसीत्।
15 हदुरा मल्कीलस्य पुत्रीं जनयति स्म, ततःसःतस्याःनाम सेराचम् अकरोत्, तदनन्तरं मल्कीलः मृत; हदुरा च गत्वा स्वपितुः गृहे एव स्थितवान्।
16 आशेरनगरे भार्यायाःमृत्योःअनन्तरं सःगत्वा हदुरां भार्यारूपेण गृहीत्वा कनानदेशम् आनयत्, तस्याः पुत्रीं सेराचम् अपि स्वैः सह आनयत्, सा च त्रिवर्षीया आसीत्, बालिका याकूबस्य गृहे पालिता।
17 सा बालिका सुन्दरी आसीत्, सा याकूबस्य सन्तानानां पवित्रमार्गेण गच्छति स्म। तस्याः किमपि अभावः नासीत्, भगवता तस्याःप्रज्ञा, अवगमनं च दत्तम्।
18 आशेरस्य पत्नी हदुरा गर्भवती भूत्वा यिम्ना, यिश्वा, यिश्वी, बेरिया च जनयति स्म। चत्वारःपुत्राः।
19 जबुलूनः मिद्यानदेशं गत्वा मिद्यानपुत्रस्य अबीदापुत्रस्य मोलादस्य पुत्रीं मेरिशां भार्यारूपेण कनानदेशं नीतवान्।
20 मेरुशा जबुलूनस्य कृते सेरेद्, एलोन्, यक्लील् च जनयति स्म। त्रयःपुत्राः।
21 याकूबः तेरापुत्रस्य ज़ोबापुत्रस्य अरामस्य समीपं प्रेषितवान्, सः अरामस्य पुत्रीं बिन्यामीन मेकालियां स्वपुत्रं गृहीत्वा याकूबस्य गृहं प्रति कनानदेशं प्राप्तवती। अरामस्य पुत्रीं मेकालियां भार्यारूपेण गृहीतवान् तदा बेन्जामिनःदशवर्षीयःआसीत्।
22 मकालिया गर्भवती भूत्वा बिन्यामीनबेला, बेकर, अशबेल, गेरा, नामान च पञ्च पुत्रान् जनयति स्म। ततः परं बेन्जामिनः गत्वा अब्राहमस्य पुत्रस्य शोम्रोनस्य पुत्रीं अरिबाथं प्रथमभार्यायाः अतिरिक्तं भार्याम् अयच्छत्, सः अष्टादशवर्षीयः आसीत् अरिबाथः बेन्जामिनस्य अची, वोश, मुपिम्, चुपिम्, ओर्ड् च जनयति स्म; पञ्च पुत्राः।
23 तेषु दिनेषु यहूदा शेमस्य गृहं गत्वा शेमपुत्रस्य एलामस्य पुत्रीं तामारं प्रथमजातस्य एरस्य भार्यारूपेण गृहीतवान्।
24 एर् स्वपत्न्या तामारस्य समीपम् आगत्य सा तस्य भार्या अभवत्, तस्याः समीपम् आगत्य सः बहिः स्ववंशं नाशितवान्, तस्य कार्यं च भगवतःदृष्टौ दुष्टं जातम्, ततःपरमेश् वरःतं मारितवान्।

25 यहूदायाः प्रथमजातस्य एरस्य मृत्योः अनन्तरं यहूदा ओनान् इत्यस्मै अवदत्, भवतः भ्रातुः भार्यायाः समीपं गत्वा तां ज्ञातिरूपेण विवाहं कुरु, भ्रातुःकृते बीजं कुरु।
26 ओनानः तामारं भार्यारूपेण गृहीत्वा तस्याः समीपम् आगत; ओनानःअपि भ्रातुःकार्यम् इव कृतवान्, तस्य कार्यं च भगवतःदृष्टौ दुष्टम् आसीत्, सःतम् अपि मारितवान्।
27 यदा ओनान् मृतःतदा यहूदा तामारम् अवदत्, "यावत् मम पुत्रः शिलोःवर्धितःन भवति तावत् तव पितुःगृहे एव तिष्ठ, यहूदा तामारं शिलोनगरं दातुं पुनःन प्रसन्नःअभवत्, यतः सः अवदत्, "सः अपि भ्रातृणां इव म्रियते" इति।
28 तामारः उत्थाय गत्वा पितुः गृहे एव स्थितवती, तामारः किञ्चित्कालं यावत् पितुःगृहे आसीत्।
29 वर्षस्य क्रान्तिसमये यहूदायाः पत्नी अलियाथः मृता। यहूदाः स्वपत्न्याःकृते सान्त्वितःअभवत्, अलियाथस्य मृत्योःअनन्तरं यहूदा स्वमित्रेण हीराया सह तिम्नानगरं गत्वा तेषां मेषान् कटयितुं गतः।
30 तामारःश्रुतवान् यत् यहूदा मेषच्छेदनार्थं तिम्नानगरं गत; शिलोः प्रौढःअभवत्, यहूदा च तस्याःमनसि न प्रसन्नःअभवत्।
31 तामारःउत्थाय विधवावस्त्राणि विमोच्य तस्याःउपरि आच्छादनं कृत्वा सम्पूर्णतया आच्छादयित्वा तिम्नामार्गे स्थिते सार्वजनिकमार्गे उपविष्टवती।
32 यहूदा गत्वा तां दृष्ट्वा तां गृहीत्वा सःतस्याःसमीपम् आगत; सा च तेन गर्भवती अभवत्, प्रसवसमये तस्याः गर्भे द्विजाःआसन्, सः प्रथमस्य पेरेजस्य नाम, द्वितीयस्य च जराह इति नाम कृतवान्।

अध्याय 46

1 तेषु दिनेषु योसेफःमिस्रदेशे कारागारगृहे एव निरुद्धःआसीत्।
2 तस्मिन् समये मिस्रराजस्य भृत्यानां पाककर्तृणां प्रमुखाःच तस्य पुरतःफारोस्य सेवकाःस्थिताःआसन्।
3 भृत्यःमद्यं गृहीत्वा राज्ञःसमक्षं पिबितुं स्थापयति स्म, बेकरःच राज्ञः पुरतःभोजनार्थं रोटिकां स्थापयति स्म, राजा मद्यं पिबन् रोटिकां च खादति स्म, सः तस्य सेवकैः सेवकैः सह राज्ञः मेजस्य समीपे खादितवान्।
4 ते खादन्तौ पिबन्तौ च तत्रैव स्थितौ, फारो-सेवकाः च मद्यस्य आनितस्य मद्यस्य मध्ये बहवःमक्षिकाःप्राप्नुवन्, बेकर्-रोटिकायां च नाइट्-शिलाःप्राप्ताः।
5 रक्षकसेनापतिः योसेफं फारो-अधिकारिणां परिचारकरूपेण स्थापयति स्म, फारो-अधिकारिणःच एकवर्षं कारागारे आसन्।
6 वर्षान्ते तौ एकस्मिन् रात्रौ स्वप्नानि स्वप्नं दृष्टवन्तौ, यत्र ते निरोधस्थाने आसन्, प्रातकाले च योसेफः यथासाधारणं तान् परिचरितुं तेषां समीपम् आगत; सः तान् दृष्टवान्, पश्यन्तु च तेषां मुखं विषादं दुखितं च आसीत्।
7 योसेफः तान् पृष्टवान्, "अद्य युष्माकं मुखं किमर्थं दुखितं विषादं च? ते तं अवदन्, वयं स्वप्नं स्वप्नं दृष्टवन्त; तस्य व्याख्यां कर्तुं कोऽपि नास्ति; तदा योसेफः तान् अवदत् , प्रार्थयामि यत् भवन्तः स्वप्नं मम समक्षं कथयन्तु, ततः परमेश् वरः युष् माकं यथेष्टं शान् तिस् य उत्तरं दास्यति।
8 तस्य स्वप्नं योसेफं कथयति स्म, सःअवदत्, "अहं स्वप्ने दृष्टवान्, मम पुरतः एकः विशालःद्राक्षाफलः आसीत्, तस्मिन् द्राक्षायाःउपरि अहं त्रीणि शाखाः दृष्टवान्, लता च शीघ्रं प्रफुल्लितः भूत्वा महतीं ऊर्ध्वतां प्राप्तवान्, तस्य गुच्छाःपक्वाःद्राक्षाफलाःच अभवन्।
9 अहं द्राक्षाफलानि गृहीत्वा चषके निपीड्य फारोहस्ते स्थापयित्वा सःपिबति स्म। योसेफःतम् अवदत् , द्राक्षाफलस्य उपरि ये शाखाः त्रीणि आसन् ते त्रयःदिवसाःसन्ति।
10 तथापि त्रिदिनान्तरे राजा त्वां बहिः आनेतुं आदेशं दास्यति, सः त्वां पुनःपदं स्थापयिष्यति, त्वं च राजानं तस्य मद्यं पिबितुं प्रथमं दास्यसि यथा त्वं तस्य सेवकः आसीः। किन्तु तव दृष्टौ अनुग्रहं प्राप्नुयाम्, यत् त्वं मां फिरौनस्य समक्षं स्मरसि यदा तव कुशलं भविष्यति, मयि दयां करोषि, अस्मात् कारागारात् मां बहिः आनयिष्यसि, यतः अहं कनानदेशात् अपहृत; अस्मिन् स्थाने दासत्वेन विक्रीतवान्।
11 मम स्वामिपत्न्याः विषये यत् भवद्भ्यः कथितं तत् अपि मिथ्या अस्ति यतःते मां निरर्थकम् अस्मिन् कालकोठरे स्थापितवन्तः। तदा भृत्यःयोसेफं प्रत्युवाच, यदि राजा मया सह प्रथमं यथा व्याख्यातं तथा करोति तर्हि अहं भवतःइष्टं सर्वं करिष्यामि, त्वां च अस्मात् कालकोठरीतःबहिःआनयिष्यामि।
12 योसेफःयोसेफस्य स्वप्नस्य सम्यक् व्याख्यां कृतवान् इति दृष्ट्वा सःबेकरःअपि समीपं गत्वा स्वप्नस्य समग्रं योसेफं प्रति कथितवान्।
13 सः तं अवदत्, "स्वप्ने मम शिरसि त्रीणि श्वेतपुटकानि दृष्टवान्, अहं च पश्यन् उपरितनपुटे फारोनःकृते सर्वाणि पक्त्वा मांसानि आसन्, पश्य च मम शिरतःपक्षिणःतानि खादन्ति।
14 तदा योसेफःतम् अवदत् , त्वया दृष्टाःत्रीणि टोपलाःत्रयःदिवसाः सन्ति, तथापि त्रिदिनान्तरे फारो तव शिरःउद्धृत्य वृक्षे लम्बयिष्यति, पक्षिणःतव मांसं खादिष्यन्ति यथा त्वं स्वप्ने दृष्टवान्।
15 तेषु दिनेषु राज्ञी प्रसवम् उद्यतः आसीत्, तस्मिन् दिने सा मिस्रराजाय पुत्रं जनयति स्म, तदा ते घोषितवन्तः यत् राजा स्वस्य प्रथमपुत्रं प्राप्तवान्, मिस्रदेशस्य सर्वे जनाः च फारोनःअधिकारिभिः सेवकैःच सह बहु आनन्दितवन्तः।
16 तस्य जन्मनः तृतीये दिने फारोः सोअरदेशस्य मिस्रदेशस्य च सेनायाःकृते स्वाधिकारिणां सेवकानां च कृते भोज्यम् अकरोत्।
17 ततः सर्वे मिस्रदेशाः फारोस्य सेवकाः च राज्ञः पुत्रपर्वणि भोक्तुं पिबितुं च राज्ञःआनन्देन आनन्दं प्राप्तुं च आगतवन्तः।
18 तस्मिन् समये सर्वेऽपि राज्ञः अधिकारिणः तस्य सेवकाः च अष्टदिनानि यावत् उत्सवे आनन्दिताः आसन्, ते च अष्टदिनानि यावत् राज्ञः गृहे सर्वविधवाद्यवाद्यैः ध्वनिनाभिः नृत्यैः च आनन्दं कुर्वन्ति स्म।
19 यस्मै योसेफः स्वप्नस्य व्याख्यां कृतवान् सः दासः योसेफं विस्मृतवान्, सः तस्य प्रतिज्ञानुसारं राजानं न उक्तवान्, यतः सः मनुष्येषु विश्वासं कृत्वा योसेफस्य दण्डार्थं भगवतःएव आसीत्।
20 ततः परं योसेफः द्वादशवर्षं यावत् यावत् कारागारगृहे वर्षद्वयं यावत् स्थितवान्।

अध्याय 47

1 तेषु दिनेषु अब्राहमस्य पुत्रःइसहाकःकनानदेशे निवसति स्म। सः अतीव वृद्धः एकशत-अशीतिवर्षीयः आसीत्, तस्य पुत्रः एसावः याकूबस्य भ्राता एदोमदेशे आसीत्, तस्य पुत्रैः सह सेइर-सन्ततिषु तस्मिन् सम्पत्तिःआसीत्
2 एसावःपितुःमृत्योःसमयःसमीपं गच्छति इति श्रुत्वा सःपुत्रैःगृहैःसह कनानदेशं पितुःगृहं प्रति आगत; ततःयाकूबःतस्य पुत्राःच हेब्रोन्नगरे यत्र निवसन्ति स्म, तस्मात् स्थानात् निर्गतवन्त; सर्वे च स्वपितुः इसहाकस्य समीपं आगत्य एसावं तस्य पुत्रान् च तंबूमध्ये दृष्टवन्तः।

3 याकूबः तस्य पुत्रैः सह पितुः इसहाकस्य पुरतः उपविष्टः आसीत्, याकूबःअद्यापि स्वपुत्रस्य योसेफस्य विषये शोकं कुर्वन् आसीत्।
4 इसहाकःयाकूबम् अवदत्, "तव पुत्रान् मां अत्र आनय, अहं तान् आशीर्वादं दास्यामि। याकूबः स्वपितुः इसहाकस्य समक्षं स्वस्य एकादश बालकान् आनयत्।
5 इसहाकः याकूबस्य सर्वेषु पुत्रेषु हस्तौ स्थापयित्वा तान् गृहीत्वा आलिंग्य एकैकशः चुम्बितवान्, तस्मिन् दिने इसहाकः तान् आशीर्वादं दत्तवान्, तान् अवदत्, युष्माकं पितृणां परमेश्वरःयुष्मान् आशीर्वादं ददातु, स्वर्गतारकाणां इव युष्माकं बीजं संख्यां वर्धयतु।
6 इसहाकः एसावस्य पुत्रान् अपि आशीर्वादं दत्तवान् यत्, "ईश्वरः भवन्तं सर्वेषां कृते भवतःसर्वेषां शत्रुणां च कृते भयङ्करं भयङ्करं च करोतु।
7 इसहाकः याकूबः स्वपुत्रान् च आहूय सर्वे इसहाकस्य समक्षं उपविष्टाः; इसहाकःयाकूबम् अवदत्, "सर्वस्य पृथिव्याःपरमेश्वरःप्रभुः मां अवदत्, यदि तव बालकाः मम नियमान् मम मार्गान् च पालयिष्यन्ति तर्हि अहं तव वंशाय एतत् भूमिं उत्तराधिकाररूपेण दास्यामि, अहं च तेभ्यः शपथं करिष्यामि यत् मया तव पितरं अब्राहमं प्रति शपथं कृतं।
8 अतःमम पुत्र, स्वसन्ततिं तव सन्तानसन्ततिं च भगवतःभयं कर्तुं, तव परमेश्वरस्य प्रसन्नतायाः सन्मार्गेण गन्तुं च शिक्षय, यतः यदि भवान् भगवतः मार्गान् तस्य नियमान् च पालयति तर्हि प्रभुः अब्राहमेन सह कृतं सन्धिं अपि भवद्भ्यःपालयिष्यति, भवतःवंशजं च सर्वं दिवसं हितं करिष्यति।
9 इसहाकःयाकूबं स्वसन्ततिं च आज्ञां दत्त्वा आत्मानं त्यक्त्वा मृतः; स्वजनस्य समीपं समागतः।
10 याकूबःएसावःच स्वपितुःइसहाकस्य मुखं पतित्वा रोदितवन्तौ, इसहाकः हेब्रोन्-नगरे कनानदेशे मृतः सन् एकशत-अशीतिवर्षीयः आसीत्, तस्य पुत्राःच तं मकपेला-गुहां प्रति नीतवन्तौ, यत् अब्राहमः हेथ-सन्ततिभ्यःश्मशानस्थानस्य स्वामित्वं कर्तुं क्रीतवन् आसीत्।
11 कनानदेशस्य सर्वे राजानः याकूबस्य एसावस्य च सह इसहाकस्य अन्त्येष्ट्यर्थं गतवन्तः; कनानराजाः सर्वे इसहाकस्य मृत्योःसमये महतीं गौरवं कृतवन्तः।
12 याकूबस्य पुत्राःएसावपुत्राःच नग्नपदाःपरितःगच्छन्ति स्म, यावत् किरेत-अर्बा-नगरं न प्राप्य शोचन्तः।
13 याकूबः एसावः च स्वपितरं इसहाकं हेब्रोन्-नगरस्य किरेत-अर्बा-नगरे स्थिते मक्पेला-गुहायां अन्त्येष्टौ, राजानां अन्त्येष्टौ इव महता गौरवेण च तं दफनम् अकरोत्।
14 याकूबःतस्य पुत्राः; एसावः; तस्य पुत्राः; सर्वे कनानराजाःच महत् शोकं कृतवन्तः; ते तं दफनम् अकरोत्, तस्य विषये बहुदिनानि शोकं कृतवन्तः।
15 इसहाकस्य मृत्योःसति सःस्वपशवः; स्वसम्पदः; स्वस्य सर्व्वं च स्वपुत्रेभ्यःत्यक्तवान्। एसावःयाकूबम् अवदत्, पश्य, अस्माकं पितुः यत् किमपि अवशिष्टं तत् सर्वं वयं तत् द्विधा विभज्य मम विकल्पः भविष्यति, याकूबःअवदत्, वयम् एवम् करिष्यामः।
16 याकूबः कनानदेशे इसहाकस्य यत् किमपि अवशिष्टं तत् सर्वं गृहीत्वा पशवःसम्पत्तिःच गृहीत्वा एसावस्य पुत्राणां च पुरतः द्विधा स्थापयित्वा एसावं अवदत्, "पश्यतु एतत् सर्वं भवतः पुरतः अस्ति, त्वं यत् अर्धं ग्रहीतुं इच्छसि तत् स्वस्य कृते चिनुत।
17 तदा याकूबः एसावं अवदत्, "शृणु अहं त्वां किं वदामि, स्वर्गपृथिव्याः परमेश्वरः अस्माकं पूर्वजौ अब्राहम इसहाकं च उक्तवान्, "अहं तव वंशजाय एतां भूमिं सदा उत्तराधिकाररूपेण दास्यामि।"
18 अतःअस्माकं पितुःयत् किमपि अवशिष्टं तत् सर्वं भवतःपुरतः अस्ति, पश्य सर्वा भूमिःभवतःपुरतःअस्ति। तेभ्यःत्वं यत् इच्छसि तत् वरय।
19 यदि त्वं इच्छसि यत् सर्वं भूमिं भवतःतव बालकानां च कृते सदा गृहाण, अहं च एतत् धनं गृह्णामि, धनं भवतःइच्छसि, अहं च मम कृते मम बालकानां च कृते एतां भूमिं सदा गृह्णामि।
20 तदा इस्माइलस्य पुत्रःनबायोथःस्वसन्ततिभिःसह तस्मिन् देशे आसीत्, तदा एसावः तस्मिन् दिने गत्वा तस्य सह परामर्शं कृतवान्।
21 याकूबः मां एवं उक्तवान्, इदानीं तव उपदेशं ददातु, वयं श्रोष्यामः।
22 तदा नबायोथः अवदत्, "याकूबः भवद्भ्यः किम् उक्तवान्? पश्यन्तु सर्वे कनानजनाः स्वदेशे सुरक्षितरूपेण निवसन्ति, याकूबः वदति यत् सः सर्वदिनानि स्ववंशजैः सह तस्य उत्तराधिकारं प्राप्स्यति।
23 अतःइदानीं गत्वा तव पितुःसर्वं धनं गृहीत्वा स्वभ्रातरं याकूबं यथा उक्तवान् तथा देशे त्यज।
24 एसावः उत्थाय याकूबस्य समीपं प्रत्यागत्य इस्माइलपुत्रस्य नबायोथस्य यत् किमपि उपदेशं दत्तवान् तत् सर्वं कृतवान्। एसावः इसहाकस्य त्यक्तं सर्वं धनं, प्राणान्, पशवः; पशवः; सम्पत्तिः; सर्वाणि धनानि च गृहीतवान्। सःस्वभ्रातुःयाकूबं किमपि न दत्तवान्; याकूबः मिस्र-नद्याः आरभ्य यूफ्रेटिस-नद्याः यावत् कनान-देशस्य सर्वान् भूमिं गृहीत्वा स्वसन्ततिनां, स्वसन्तति-वंशानां च अनन्तकालं यावत् गृहीतवान्।
25 याकूबः स्वभ्रातुः एसावतः हेब्रोन्-नगरे स्थितां मक्पेला-गुहाम् अपि गृहीतवान्, या अब्राहमःएफ्रोन-नगरात् क्रीतवन् आसीत्, यत् तस्य वंशस्य च सदा अन्त्येष्टिस्थानं भवितुं शक्नोति।
26 याकूबःएतानि सर्वाणि क्रयपुस्तके लिखित्वा तस्मिन् हस्ताक्षरं कृत्वा चतुर्भिःविश्वासपात्रैःसह एतत् सर्वं साक्ष्यं दत्तवान्।
27 याकूबःपुस्तके एतानि वचनानि लिखितवान् यत् - कनानदेशः हित्तीनां हिवीनां यबूसीनां अमोरीनां फेरिज्जीनां गेर्गाशीनां च सर्वाणि नगराणि मिस्रनद्याःयूफ्रेटिसनद्याःयावत् सप्तराष्ट्राणि।
28 हेब्रोन् किरेत-अर्बा-नगरं तस्मिन् यत् गुहां च अस्ति, तत् सर्वं याकूबः स्वभ्रातुः एसावात् मूल्येन, तस्य पश्चात् स्ववंशस्य कृते सम्पत्तिरूपेण, उत्तराधिकाररूपेण च सदा क्रीतवन्।
29 याकूबः क्रयपुस्तकं हस्ताक्षरं च आज्ञां नियमं च प्रकाशितं पुस्तकं च गृहीत्वा चिरकालं यावत् तिष्ठितुं मृत्तिकापात्रे स्थापयित्वा स्वसन्ततिहस्ते समर्पितवान्।
30 एसावःस्वपित्रा मृत्योःअनन्तरं यत् किमपि त्यक्तवान् तत् सर्वं स्वभ्रातुःयाकूबात् गृहीतवान्, मनुष्यपशुभ्यः; उष्ट्राभ्यः; गदेभ्यः; गोषेभ्यः; मेषेभ्यः; रजतेभ्यः; सुवर्णेभ्यः; पाषाणेभ्यः; ब्देलियमेभ्यः; अब्राहमस्य पुत्रस्य इसहाकस्य च सर्वाणि सम्पत्तिं गृहीतवान् एसावः मृत्योः अनन्तरं यत् किमपि त्यक्तवान् तस्मात् किमपि न अवशिष्टम् आसीत् यत् एसावःस्वस्य कृते न गृहीतवान्।
31 एसावःएतत् सर्वं गृहीत्वा स्वसन्ततिभिःसह स्वभ्रातुःयाकूबस्य सन्तानानां च दूरं सेइरदेशं प्रति गृहं गतवान्।
32 एसावः सेइर-सन्ततिषु सम्पत्तिं प्राप्तवान्, ततः परं एसावः कनानदेशं न प्रत्यागतवान्।
33 सर्व्वं कनानदेशः इस्राएलस्य सन्तानानां कृते अनन्तं उत्तराधिकारः अभवत्, एसावः सर्वैः सन्तानैः सह सेइरपर्वतस्य उत्तराधिकारं प्राप्तवान्।

अध्याय 48

1 तेषु दिनेषु इसहाकस्य मृत्योः अनन्तरं प्रभुः आज्ञां दत्त्वा सर्व्वपृथिव्यां दुर्भिक्षं कृतवान्।
2 तस्मिन् समये मिस्रदेशस्य राजा फारो मिस्रदेशे स्वसिंहासनं उपविश्य शयने शयनं कृत्वा स्वप्नानि दृष्टवान्, तदा फारो स्वप्ने दृष्टवान् यत् सःमिस्रदेशस्य नदीपार्श्वे स्थितःअस्ति।
3 सः स्थित्वा सप्त स्थूलमांसयुक्ताः सुप्रियाः गावः नदीतः निर्गताः इति दृष्टवान्।
4 अन्ये सप्त कृशमांसाः दुर्गताः च गवाः तेषां पश्चात् आगता; सप्त दुर्गताः सुप्रियं ग्रसन्ति स्म, तथापि तेषां स्वरूपं प्रारम्भे इव व्याकुलम् आसीत्।
5 सः जागरितः पुनः सुप्तः द्वितीयवारं स्वप्नं च दृष्टवान्, ततः सप्त धान्यकर्णाः एकस्मिन् दण्डे क्रमेण उत्तमाः च उपरि आगता; सप्त कृशकर्णाःपूर्ववायुना विस्फोटिता; तेषां पश्चात् उत्थिता; कृशाःकर्णाः पूर्णान् ग्रसन्ति स्म, फिरौनःस्वप्नात् जागरितः।
6 प्रातकाले राजा स्वप्नानि स्मरन् स्वप्नानां कारणात् तस्य आत्मा दुखेन व्याकुलः अभवत्, राजा शीघ्रं प्रेषयित्वा मिस्रदेशस्य सर्वान् मायाविनः ज्ञानिनः च आहूय आहूय आगत्य फारो इत्यस्य पुरतः स्थितवन्तः।
7 राजा तान् अवदत्, "स्वप्नानि मया स्वप्नानि दृष्टानि, तानि व्याख्यातुं कोऽपि नास्ति। ते च राजानं अवदन्, तव स्वप्नान् भृत्येभ्यः कथय, शृणोमः।
8 राजा तेभ्यः स्वप्नानि कथयति स्म, ते सर्वे एकस्वरेण राजानम् अवदन्, राजा सदा जीवतु। इयं च तव स्वप्नानां व्याख्या।
9 त्वया ये सप्त सुगवाःदृष्टाःते सप्त कन्याःज्ञापयन्ति ये उत्तरदिनेषु भवतः जन्म प्राप्नुयु; ये सप्त गावः तेषां पश्चात् आगत्य तान् निगलितवन्त; ते सप्त गावःत्वया दृष्टा; ये कन्यकाःभवतःजन्म प्राप्नुयु; ते सर्वे राज्ञःआयुषःम्रियन्ते इति चिह्नम्।
10 द्वितीयस्वप्ने यत् सप्त पूर्णानि उत्तमाः धान्यकर्णाः एकस्मिन् स्तम्भे आगच्छन्ति तत् दृष्टवान्, तस्य अर्थः एषः अस्ति यत् त्वं उत्तरदिनेषु सम्पूर्णे मिस्रदेशे सप्तनगराणि स्वस्य कृते निर्मास्यसि। सप्तविस्फोटितानां धान्यकर्णानां पश्चात् उत्पद्यमानानां चक्षुषा पश्यन्तीनां ग्रसितानां च यत् त्वया दृष्टं, तत् चिह्नरूपेण यत् त्वं येषां नगराणां निर्माणं करिष्यसि, तानि सर्वाणि उत्तरदिनेषु, राज्ञः जीवनकाले, नष्टानि भविष्यन्ति।
11 यदा तेषां वचनं वदन्ति स्म तदा राजा तेषां वचनं प्रति कर्णं न प्रवृत्तवान्, तेषु हृदयं न स्थापयति स्म, यतः राजा स्वप्नानां सम्यक् व्याख्यां न ददति इति स्वबुद्ध्या जानाति स्म। राज्ञः समक्षं वचनं समाप्य राजा तान् प्रत्युवाच, किं भवद्भिः मयि उक्तम्? नूनं त्वया मिथ्या उक्तं, अनृतं च उक्तम्; अतः इदानीं मम स्वप्नानां सम्यक् व्याख्यां ददातु, येन भवन्तःन मृताःभवेयुः।"
12 तदनन्तरं राजा आज्ञां दत्त्वा पुनः अन्ये ज्ञानिनः आहूय पुनः आहूतवन्त; ते च आगत्य राज्ञः पुरतः स्थितवन्त; राजा च तान् स्वप्नानि कथयति स्म, ते च सर्वेऽपि प्रथमव्याख्यानुसारं तस्मै उत्तरं दत्तवन्त; राज्ञः क्रोधः प्रज्वलित; सः अतीव क्रुद्धः अभवत्, राजा च तान् अवदत्, यूयं यत् उक्तवन्तः तत् अवश्यमेव मृषा वदथ, अनृतं च वदथ।
13 तदा राजा आज्ञापयत् यत्, "राजा तस्य महापुरुषैःच निश्चयःकृतः यत् यःकश्चित् ज्ञानी स्वप्नानां व्याख्यां जानाति, अवगच्छति च, अद्य राज्ञःपुरतःन आगमिष्यति, सःम्रियते।
14 यःपुरुषःस्वप्नानां सम्यक् व्याख्यां राजानं वक्ष्यति, तस्मै सर्वं दत्तं भविष्यति यत् सः राज्ञां याचयिष्यति। ततः मिस्रदेशस्य सर्वे ज्ञानिनः मिस्रदेशे गोशेनदेशे च रामसेसदेशे तचपञ्चेस्सोअरदेशे च मिस्रदेशस्य सर्वेषु स्थानेषु सर्वैः मायाविनां जादूगरैः सह राज्ञः समक्षं आगत्य ते सर्वे राज्ञःपुरतःस्थितवन्तः।
15 ततःसर्वे आर्यजना; राजपुत्रा; राज्ञःसेवकाःच मिस्रदेशस्य सर्वेभ्यः नगरेभ्यः एकत्र आगत्य सर्वे राज्ञः पुरतः उपविष्टा; राजा च ज्ञानिनां, राजपुत्राणां, राज्ञः पुरतः उपविष्टानां च समक्षं स्वप्नानि कथयति स्म, तत् दर्शनं दृष्ट्वा विस्मिताःअभवन्।
16 राज्ञःपूर्वं ये ज्ञानिनःआसन् ते सर्वे तस्य स्वप्नानां व्याख्यायां बहु विभक्ताःअभवन्। तेषु केचन राजानं प्रति तान् व्याख्याय कथयन्ति स्म, सप्त सुगवाः सप्त राजानः सन्ति, ये राज्ञः प्रसवात् मिस्रदेशे उत्थापिताःभविष्यन्ति।
17 सप्त दुष्टा गवाःसप्त राजपुत्राःसन्ति, ये उत्तरदिनेषु तेषां विरुद्धं उत्थाय तान् नाशयिष्यन्ति। सप्त धान्यकर्णाः च मिस्रदेशस्य सप्त महान् राजपुत्राः सन्ति, ये अस्माकं प्रभुराजस्य युद्धेषु स्वशत्रुणां सप्त अल्पशक्तिशालिनां हस्तेषु पतन्ति।
18 तेषु केचन राजानं प्रति एतादृशं व्याख्यां कृतवन्तः यत्, सप्त सुगवाः मिस्रदेशस्य बलिष्ठाः नगराणि सन्ति, सप्त दुर्गवः च कनानदेशस्य सप्तराष्ट्राणि सन्ति, ये उत्तरदिनेषु मिस्रदेशस्य सप्तनगराणि विरुद्धं आगत्य तान् नाशयिष्यन्ति।
19 द्वितीयस्वप्ने यत् सप्त शुभाशुभकर्णानां धान्यकर्णानां दृष्टं तत् चिह्नं यत् मिस्रदेशस्य शासनं पुनः प्रथमवत् तव वंशं प्रति आगमिष्यति।
20 तस्य शासनकाले मिस्रदेशस्य जनाःतेभ्यःबलवन्तःकनानदेशस्य सप्तनगरान् प्रति आक्रम्य तान् नाशयिष्यन्ति, मिस्रदेशस्य शासनं च तव वंशजं प्रति प्रत्यागमिष्यति।
21 तेषु केचन राजानम् अवदन्, "एतत् तव स्वप्नानां व्याख्या अस्ति। सप्त सुगवः सप्त राज्ञीः सन्ति, येषां त्वं उत्तरदिनेषु भार्यारूपेण गृह्णासि, सप्त दुर्गवः च ताः स्त्रियः सर्वाः राज्ञः जीवने म्रियन्ते इति सूचयन्ति।
22 द्वितीयस्वप्ने त्वया दृष्टाः सप्त शुभाशुभकर्णाः चतुर्दश बालकाः सन्ति, उत्तरदिनेषु ते उत्थाय परस्परं युद्धं करिष्यन्ति, तेषु सप्त च अधिकशक्तिशालिनःसप्तान् प्रहारयिष्यन्ति।
23 तेषु केचन राजानं प्रति एतत् वचनं अवदन्, "सप्त सुगवाःभवतः सप्त बालकाःजायन्ते, ते च भवतःसप्त बालकान् उत्तरदिनेषु हन्ति इति सूचयन्ति। द्वितीयस्वप्ने च ये सप्त उत्तमाःधान्यकर्णाःत्वया दृष्टा; ते ते राजपुत्राःयेषां विरुद्धं अन्ये सप्त अल्पशक्तिशालिनःराजपुत्राः उत्तरदिनेषु युद्धं कृत्वा तान् नाशयिष्यन्ति, तव बालकानां कार्यस्य प्रतिशोधं च करिष्यन्ति, ततः पुनः शासनं तव बीजं प्रति आगमिष्यति।
24 तदा राजा मिस्रदेशस्य ज्ञानिनःसर्वाणि वचनं स्वप्नानां व्याख्यां च श्रुत्वा तेषु कश्चन अपि राजा न प्रसन्नःअभवत्।
25 राजा स्वबुद्ध्या ज्ञातवान् यत् ते एतेषु सर्वेषु वचनेषु सम्यक् न वदन्ति, यतः एतत् मिस्रदेशस्य ज्ञानिनां वचनं विफलं कर्तुं भगवतः आसीत्, यथा योसेफः बन्धनगृहात् निर्गच्छेत्, मिस्रदेशे च महान् भवेत्।
26 तदा राजा दृष्टवान् यत् मिस्रदेशस्य सर्वेषु ज्ञानीषु मायाविनासु च कोऽपि तस्मै सम्यक् न वदति, तदा राज्ञःक्रोधःप्रज्वलित; तस्य क्रोधःच तस्य अन्तःप्रज्वलितः।
27 राजा सर्वान् ज्ञानिनः मायाविनः च तस्य पुरतः निर्गन्तुम् आज्ञापयत्, ते सर्वे लज्जया अपमानेन च राज्ञःपुरतःनिर्गताः।

28 ततःराजा आज्ञां दत्तवान् यत् मिस्रदेशे ये सर्वे मायाविनःआसन् तेषां वधार्थं सम्पूर्णे मिस्रदेशे घोषणापत्रं प्रेषितव्यं, तेषु कश्चन अपि जीवितुं न अर्हति।
29 राज्ञः रक्षकसेनापतिः उत्थाय प्रत्येकं जनः खड्गं निष्कास्य मिस्रदेशस्य मायाविनःज्ञानिनःच प्रहारं कर्तुं प्रवृत्ताः।
30 तदनन्तरं राज्ञः प्रमुखः मेरोदः आगत्य राज्ञः समक्षं प्रणम्य तस्य पुरतःउपविष्टवान्।
31 तस्य भोज्यः राजानम् अवदत्, "राजा सदा जीवतु, तस्य शासनं देशे उच्छ्रितं भवतु।"
32 त्वं तेषु दिनेषु, इदानीं गतवर्षद्वये, तव सेवकेन सह क्रुद्धः अभवम्, मां च प्रवक्षे स्थापितवान्, अहं च किञ्चित्कालं यावत् प्रक्षालने आसम्।
33 अस्माभिः सह एकः इब्रानी दासः रक्षकसेनापतिः आसीत्, तस्य नाम योसेफः आसीत्, यतः तस्य स्वामिनः क्रुद्धः सन् तं बन्धनगृहे स्थापयति स्म, सःअस्मान् तत्रैव आचरति स्म।
34 ततः परं यदा वयं वार्डे आसन्, तदा वयं बेककानां प्रमुखः च एकरात्रे स्वप्नानि स्वप्नं दृष्टवन्तः। वयं स्वप्नं दृष्टवन्त; प्रत्येकं मनुष्यः स्वप्नस्य व्याख्यानुसारं।
35 वयं प्रातकाले आगत्य तस्मै दासाय तान् कथितवन्त; सः अस्माकं स्वप्नानां व्याख्यां प्रत्येकं जनान् स्वप्नानुसारं कृतवान्, किं सःसम्यक् व्याख्यातवान्।
36 यथा सः अस्मान् व्याख्यायते स्म, तथैव घटना अभवत्। तत्र तस्य किमपि वचनं भूमौ न पतितम्।
37 इदानीं मम प्रभुः राजा च मिस्रदेशस्य जनान् व्यर्थं न हन्ति। पश्यतु सःदासःअद्यापि गृहे निरुद्धःअस्ति, तस्य स्वामिना रक्षकस्य कप्तान; निरोधगृहे।
38 यदि राजा रोचते तर्हि तं प्रेषयतु यत् सः भवतः पुरतः आगत्य भवतःस्वप्नस्य सम्यक् व्याख्यां ज्ञापयिष्यति।
39 राजा मुख्यस्य भृत्यस्य वचनं श्रुत्वा राजा आज्ञापयत् यत् मिस्रदेशस्य ज्ञानिनःन हन्तुम्।
40 तदा राजा स्वसेवकान् योसेफं पुरतः आनेतुं आज्ञापयत्, राजा तान् अवदत्, "तस्य समीपं गत्वा तं मा भयभीतं कुरुत, मा भूत् सः भ्रमितःभूत्वा सम्यक् वक्तुं न ज्ञास्यति।
41 राज्ञः सेवकाः योसेफस्य समीपं गत्वा तं त्वरया कालकोठरीतः बहिःआनयन्ति स्म, राज्ञःसेवकाःतं मुण्डनं कृतवन्त; सःकारागारस्य वस्त्रं परिवर्त्य राज्ञःसमक्षम् आगतः।
42 राजा राजसिंहासनस्य उपरि सुवर्णमफूनेन परिवेष्टितेन राजसिंहासनस्य उपरि उपविष्टःआसीत्, तस्मिन् यत् सुवर्णं आसीत् तत् स्फुरति स्म, कार्बुन्कुल; माणिक्य; पन्ना च, राज्ञःशिरसि स्थितैः सर्वैः बहुमूल्यैः शिलाभिः सह नेत्रं चकितवन्त; तदा योसेफः राजानं दृष्ट्वा बहु आश्चर्यचकितःअभवत्।
43 राजा यस्मिन् सिंहासने उपविष्टः आसीत्, तत् सुवर्णरजतै; गोमेदशिलाभिःच आवृतं सप्ततिःसोपानानि च आसीत्।
44 सम्पूर्णे मिस्रदेशे तेषां प्रथा आसीत् यत्, यःकश्चित् राजानं वक्तुं आगच्छति, सःयदि राजपुत्रःअथवा राज्ञःदृष्टौ मूल्यवान् अस्ति, तर्हि सः एकत्रिंशत् सोपानपर्यन्तं राज्ञः सिंहासनं प्रति आरुह्य राजा षट्त्रिंशत् सोपानं यावत् अवतीर्य तस्य सह वार्तालापं करोति स्म।
45 यदि सःसामान्यजनानाम् एकः आसीत् तर्हि सःतृतीयपदं प्रति आरुह्य राजा चतुर्थं सोपानं प्रति अवतीर्य तं वदति स्म, अपि च तेषां प्रथा आसीत् यत् यः कोऽपि जनः सर्वासु सप्ततिभाषासु वक्तुं अवगच्छति सःसप्ततिपदानि आरुह्य उपरि गत्वा यावत् राजानं न प्राप्नोति तावत् वदति।
46 यःकश्चित् सप्ततिं पूर्णं कर्तुं न शक्नोति स्म, सःयावन्तःपदानि आरुह्य यावन्तःभाषाःवक्तुं जानाति स्म।
47 तेषु दिनेषु मिस्रदेशे प्रथा आसीत् यत् तेषां उपरि कोऽपि राज्यं न कर्तव्य; किन्तु सप्ततिभाषासु भाषितुं ज्ञायते।
48 यदा योसेफः राज्ञः समक्षम् आगतः तदा सः राज्ञः समक्षं भूमौ प्रणम्य तृतीयसोपानम् आरुह्य राजा चतुर्थसोपानं उपविश्य योसेफेन सह उक्तवान्।
49 राजा योसेफं प्रति अवदत्, "अहं स्वप्नं दृष्टवान्, तस्य सम्यक् व्याख्यां कर्तुं व्याख्याकारः नास्ति, अद्य मया आज्ञापितं यत् मिस्रदेशस्य सर्वे मायाविनः तस्य ज्ञानिनः च मम पुरतः आगच्छन्तु, अहं च मम स्वप्नानि तेभ्यःकथयामि, तेषां सम्यक् व्याख्यां कोऽपि न कृतवान्।
50 तदनन्तरं मया अद्य भवतः विषये श्रुतं यत् त्वं बुद्धिमान् असि, त्वं यत् किमपि स्वप्नं शृणोषि तस्य सम्यक् व्याख्यां कर्तुं शक्नोषि।
51 तदा योसेफः फारों प्रत्युवाच, फारो स्वप्नानि स्वप्नानि कथयतु। अवश्यं व्याख्याःईश्वरस्य एव सन्ति; फारो च स्वप्नान् योसेफं प्रति, गोषाणां स्वप्नं, धान्यकर्णस्वप्नं च कथयति स्म, राजा च वक्तुं त्यक्तवान्।
52 ततः परं योसेफः राज्ञः समक्षं परमेश् वरस् य आत् मा वस्त्रं धारयति स्म, ततः परं राजानं यत् किमपि भविष्यति तत् सर्वं जानाति स्म, राज्ञःस्वप्नस्य सम्यक् व्याख्यां च जानाति स्म, राजानः समक्षं च वदति स्म।
53 तदा योसेफः राज्ञः अनुग्रहं प्राप्नोत्, राजा कर्णौ हृदयं च कृत्वा योसेफस्य सर्वाणि वचनं श्रुतवान्। तदा योसेफः राजानं अवदत्, "स्वप्नद्वयं स्वप्नौ इति मा कल्पय, यतःईश्वरःस्वप्ने राजानं दर्शितं देशे यत् कर्तुं चिनोति, तत् एकमेव स्वप्नम् अस्ति, तव स्वप्नस्य सम्यक् व्याख्या एषा।
54 सप्त सुगवाः धान्यकर्णाः च सप्तवर्षाणि, सप्त दुर्गवः धान्यकर्णाः च सप्तवर्षाणि भवन्ति। एकःस्वप्नःएव ।
55 पश्यतु सप्तवर्षाणि आगमिष्यमाणानि सम्पूर्णे देशे महतीं प्रचुरता भविष्यति, तदनन्तरं सप्तवर्षाणि दुर्भिक्षं तेषां पश्चात् भविष्यति, अतीव घोरः दुर्भिक्षः। सर्वा च प्रचुरता भूमितः विस्मृता भविष्यति, दुर्भिक्षःच भूमिवासिनां भक्षयिष्यति।
56 राजा एकं स्वप्नं स्वप्नं दृष्टवान्, अतः तत् स्वप्नं फारों प्रति पुनः उक्तं यतःतत् वस्तु ईश्वरेण स्थापितं, ईश्वरःच शीघ्रमेव तत् साकारं करिष्यति।
57 अतः अहं त्वां उपदेशं दास्यामि, तव प्राणान् देशवासिनां च प्राणान् दुर्भिक्षस्य दुष्टात् मोचयिष्यामि, यत् त्वं स्वराज्ये सर्वं शासनकार्यं जानाति, अत्यन्तं विवेकी बुद्धिमान् च पुरुषं अन्वेष्य मिस्रदेशस्य अधीक्षकत्वेन तं नियुक्तं करोषि।
58 यः मनुष्यः मिस्रदेशस्य उपरि स्थापयसि सः तस्य अधीनं अधिकारीं नियुक्तं करोतु, येन ते आगमिष्यमाणानां सुवर्षेषु सर्वान् अन्नं सङ्गृह्य धान्यं संगृह्य तव नियतसञ्चयेषु निक्षिपन्तु।
59 तव अन्नं सप्तवर्षपर्यन्तं दुर्भिक्षं यावत् स्थापयन्तु, येन भवतःतव प्रजानां च समस्तभूमिः च लभ्यते, भवतः भूमिश्च दुर्भिक्षेण न विनश्यति।
60 सप्तसुवर्षेषु प्रत्येकं जनःस्वक्षेत्रस्य सर्वविधभोजनस्य उत्पादनं सङ्गृह्य स्वसञ्चयेषु स्थापयन्तु, येन दुर्भिक्षदिनेषु तेषां कृते तत् लभ्यते, तस्मिन् जीवितुं च आदेशःभवतु।
61 एषः तव स्वप्नस्य सम्यक् व्याख्या, एषः एव उपदेशः भवतः आत्मानं तव सर्वेषां प्रजानां च आत्मानं तारयितुं दत्तः।

62 तदा राजा योसेफं प्रत्युवाच, कः कथयति, को जानाति च यत् तव वचनं सम्यक् अस्ति? स राजानमब्रवीत्, मम सर्वाणि वचनं सत्यं, मम उपदेशः भवतः कृते हितकरः इति भवतः कृते एतत् चिह्नं भविष्यति।
63 पश्य तव भार्या अद्य प्रसवस्य मलस्य उपरि उपविष्टा अस्ति, सा त्वां पुत्रं जनयिष्यति, त्वं च तस्य सह आनन्दं करिष्यसि। यदा तव बालकः मातुः गर्भात् निर्गच्छति तदा भवतः प्रथमः पुत्रः यः एतावता वर्षद्वयात् पूर्वं जातः सः म्रियते, अद्य भवतः कृते जन्म प्राप्स्यति बालकेन भवतःसान्त्वना भविष्यति।
64 ततःयोसेफःराजानं प्रति एतानि वचनानि उक्त्वा राजानं प्रणम्य बहिः गत; यदा योसेफः राज्ञः समक्षात् बहिः गत; तदा तस्मिन् दिने योसेफःराजानं प्रति उक्तवान् तानि चिह्नानि अभवन्।
65 तस्मिन् दिने राज्ञी पुत्रं जनयति स्म, राजा च स्वपुत्रस्य विषये शुभसमाचारं श्रुत्वा सः आनन्दितः अभवत्, यदा संवाददाता राज्ञः सन्निधौ निर्गतवान् तदा राज्ञः सेवकाः राज्ञः प्रथमजातं पुत्रं भूमौ मृतं पतितं दृष्टवन्तः।
66 तदा राज्ञःगृहे महती शोचःकोलाहलःच अभवत्, तदा राजा तत् श्रुत्वा अवदत्, गृहे मया यः कोलाहलः शोचः च श्रुत? ते च राजानं अवदन् यत् तस्य प्रथमःपुत्रःमृत; तदा राजा ज्ञातवान् यत् योसेफस्य सर्वाणि वचनानि सम्यक् सन्ति, तस्मिन् दिने तस्य बालकेन यथा योसेफःउक्तवान् तथा राजा स्वपुत्रस्य कृते सान्त्वितः।

अध्याय 49

1 तदनन्तरं राजा प्रेष्य सर्वान् अधिकारिण; भृत्यान्, राज्ञः सर्वान् राजपुत्रान्, आर्यान् च सङ्गृह्य, ते सर्वे राज्ञःपुरतःआगताः।
2 राजा तान् अवदत् , पश्यत यूयं अस्य इब्रानीपुरुषस्य सर्वाणि वचनानि दृष्टवन्तःश्रुत्वा च यत्किमपि चिह्नं सम्भवति इति उक्तवान्, तस्य किमपि वचनं भूमौ न पतितम्।
3 भवन्तः जानन्ति यत् सः स्वप्नस्य सम्यक् व्याख्यां दत्तवान्, तत् अवश्यमेव भविष्यति, अतः इदानीं परामर्शं कृत्वा ज्ञातव्यं यत् भवन्तःकिं करिष्यन्ति, कथं भूमिःदुर्भिक्षात् उद्धारिता भविष्यति।
4 इदानीं अन्वेष्य पश्यतु यत् सदृशं लभ्यते वा, यस्य हृदये प्रज्ञा ज्ञानं च अस्ति, अहं तं देशस्य उपरि नियुक्तं करिष्यामि।
5 यतःइब्रानीजनेन दुर्भिक्षात् तया सह भूमिं उद्धारयितुं यत् उपदेशं दत्तं तत् यूयं श्रुतवन्त; अहं जानामि यत् भूमिः दुर्भिक्षात् न मुक्ता भविष्यति किन्तु मम उपदेशं दत्तस्य इब्रानीपुरुषस्य उपदेशेन।
6 ते सर्वे राजानं प्रत्युवाच, "इब्रानीजनेन एतस्य विषये यः उपदेशः दत्तः सः उत्तमः अस्ति। अतः अधुना अस्माकं स्वामी राजा च पश्य सर्वा भूमिःभवतःहस्ते अस्ति, यत् भवतःदृष्टौ यत् उत्तमं दृश्यते तत् कुरु।
7 यं त्वं वरयसि, यं च त्वं प्रज्ञाना बुद्धिमान्, स्वबुद्ध्या भूमिं मोचयितुं समर्थं च जानासि, तं राजा भूमिस्य अधीनं निरूपयिष्यति।
8 राजा सर्वान् अधिकारिणः अवदत्, "यतो हि परमेश् वरः इब्रानीपुरुषाय यत् किमपि उक्तवान् तत् सर्वं ज्ञापितवान्, तस्मात् सर्वेषु देशे सः इव विवेकी बुद्धिमान् च कोऽपि नास्ति यदि भवतः दृष्टौ हितकरं दृश्यते तर्हि अहं तं भूमिं उपरि स्थापयिष्यामि, यतःसः स्वबुद्ध्या भूमिं तारयिष्यति।
9 सर्वे अधिकारिणः राजानं प्रत्युवाच, "किन्तु मिस्रदेशस्य नियमेषु अवश्यमेव लिखितम् अस्ति, न च उल्लङ्घनं कर्तव्यं यत् कोऽपि मिस्रदेशे राज्यं न करिष्यति, न च राज्ञःपश्चात् द्वितीयःभवेत्, किन्तु मनुष्यपुत्राणां सर्वासु भाषासु ज्ञानं धारयति।
10 अतः अस्माकं प्रभुः राजा च, पश्यतु अयं हिब्रूजनः केवलं हिब्रूभाषां वक्तुं शक्नोति, तर्हि सः कथं अस्माकं द्वितीयः शासनस्य अधीन; यः अस्माकं भाषामपि न जानाति, सः कथं अस्माकं उपरि भवितुम् अर्हति?
11 अधुना वयं त्वां प्रार्थयामः यत् तं प्रेषयतु, सः भवतः पुरतः आगत्य सर्वेषु विषयेषु तं परीक्ष्य यथायोग्यं कुरु।
12 राजा अवदत्, श्वःभविष्यति, भवद्भिःयत् उक्तं तत् साधु अस्ति। तस्मिन् दिने सर्वे अधिकारिणःराज्ञःपुरतःआगताः।
13 तस्मिन् रात्रौ प्रभुः स्वस्य सेवकदूतानाम् एकं प्रेषितवान्, सः मिस्रदेशं योसेफस्य समीपम् आगत; परमेश् वरस् य दूतः योसेफस्य उपरि स्थित; पश्यतु, योसेफःरात्रौ स्वामिगृहे कालकोठरे शयने शयितःआसीत्, यतःतस्य स्वामिना तं स्वपत्न्याःकारणात् पुनः कालकोठरे स्थापितःआसीत्।
14 ततः स्वर्गदूतः तं निद्राद् उत्थाप्य योसेफः उत्थाय पादयोः उपरि स्थित; तस्य विपरीते भगवतः दूतः स्थितः। ततः परमेश् वरस् य दूतः योसेफस् य सह भाषितवान् , तस् य रात्रौ सः तं मनुष् यस् य सर्वाणि भाषाःउपदिष्टवान् , तस् य नाम यहोसेफ इति अकरोत्।
15 ततः परमेश् वरस् य दूतःतस् य समीपं गत; योसेफःप्रत्यागत्य शयने शयनं कृतवान्, योसेफः यत् दर्शनं दृष्टवान् तत् विस्मितः अभवत्।
16 प्रातकाले राजा सर्वान् अधिकारिणः दासान् च आहूय सर्वे आगत्य राज्ञः समक्षं उपविष्टा; राजा योसेफं आनेतुं आज्ञापितवान्, राज्ञःसेवकाःगत्वा योसेफं फारो इत्यस्य समक्षं नीतवन्तः।
17 राजा निर्गत्य सिंहासनस्य सोपानम् आरुह्य योसेफः सर्वासु भाषासु राजानं वदति स्म, योसेफःतस्य समीपं गत्वा राजानं यावत् सप्ततितमसोपानेन राज्ञः समक्षं न आगत्य राज्ञः पुरतः उपविष्टवान् तावत् यावत् राजानं वदति स्म।
18 राजा योसेफस्य विषये बहु हर्षित; राजानः सर्वे अधिकारिणः योसेफस्य सर्वाणि वचनं श्रुत्वा राज्ञःसह बहु आनन्दितवन्तः।
19 तदा राज्ञः अधिकारिणां च दृष्टौ साधु प्रतीयते स्म, यत् योसेफं सर्व्वमिस्रदेशे राजानः उत्तरे द्वितीयं भवितव्यम् इति, राजा योसेफं प्रति उक्तवान्।
20 अथ त्वया मम सल्लाहं दत्तं यत् मिस्रदेशस्य उपरि एकं ज्ञानी पुरुषं नियुक्तं कर्तव्यं यत् तस्य बुद्ध्या देशं दुर्भिक्षात् उद्धारयितुं शक्नोति। इदानीं यतः परमेश् वरः भवद्भ्यः एतत् सर्वं ज्ञापितवान्, भवद्भिःउक्तं सर्वं वचनं च ज्ञापितवान्, तस्मात् भवद् सदृशःविवेकी बुद्धिमान् च सम्पूर्णे देशे नास्ति।
21 तव नाम योसेफः न भविष्यति, किन्तु तव नाम जफ्नाथपानेहः भविष्यति। त्वं मम द्वितीयः भविष्यसि, तव वचनानुसारं मम शासनस्य सर्वाणि कार्याणि भविष्यन्ति, तव वचनेन मम जनाः निर्गत्य प्रविशन्ति।
22 मम दासाःअधिकारिणश्च मासिकं दत्तं वेतनं तव हस्ताधःप्राप्नुयु; देशस्य सर्वे जनाः त्वां नमस्यन्ति। केवलं मम सिंहासने एव अहं भवद्भ्यःमहत्तरःभविष्यामि।
23 राजा स्वहस्तात् वलयम् उद्धृत्य योसेफस्य हस्ते निधाय राजा योसेफं राजकीयवस्त्रं परिधाय तस्य शिरसि सुवर्णमुकुटं स्थापयित्वा तस्य कण्ठे सुवर्णशृङ्खलाम् अस्थापयत्।
24 तदा राजा स्वसेवकान् आज्ञापयन् राज्ञः रथस्य विपरीतभागे गच्छन्तं द्वितीयं रथं आरुह्य सः तं राज्ञः अश्वात् महान् बलवान् अश्वं आरुह्य मिस्रदेशस्य वीथिषु प्रेषितवान्।

25 राजा आज्ञां दत्तवान् यत् ये जनाः वीणा-वीणा-वाद्यं वादयन्ति ते सर्वे योसेफेन सह गच्छन्तु। सहस्रं टिम्बरं, मेकोलोथसहस्रं, नेबालिम् सहस्रं च तस्य पश्चात् गतवन्तः।
26 पञ्चसहस्राणि पुरुषाः स्फुरन्तः खड्गाः हस्ते स्फुरन्तः क्रीडन्तः योसेफस्य पुरतः गच्छन्ति स्म, सुवर्णाच्छादितचर्ममेखलाभिः बद्धाः राज्ञः महापुरुषाः विंशतिसहस्राणि योसेफस्य दक्षिणहस्ते गच्छन्ति स्म, तस्य वामे विंशतिः सहस्राणि, सर्वाः स्त्रियः कन्याश्च छतौ वा वीथिषु क्रीडन्तः स्थितवन्तः योसेफं दृष्ट्वा हर्षं कृत्वा योसेफस्य स्वरूपं तस्य सौन्दर्यं च अवलोकयति स्म।
27 राज्ञः प्रजाः तस्य पुरतः पृष्ठतः च गत्वा गन्धेन, कासियाना, सर्वविधसुगन्धेन च मार्गं सुगन्धं कृत्वा मार्गे गन्धकं एलोज् च विकीर्णं कृत्वा विंशतिः जनाः तस्य पुरतः देशे सर्वत्र उच्चैः वचनानि प्रचारितवन्तः।
28 किं यूयं पश्यसि यं राजा द्वितीयं वरं चिनोति? सर्वाणि शासनकार्याणि तेन नियन्त्रितानि भविष्यन्ति, यः तस्य आज्ञां उल्लङ्घयति, यःवा तस्य पुरतःभूमौ न नमति, सःम्रियते, यतःसःराज्ञः द्वितीयं च विद्रोहं करोति।
29 यदा प्रचारकाः प्रचारं त्यक्तवन्तः तदा मिस्रदेशस्य सर्वे जनाः योसेफस्य समक्षं भूमौ प्रणम्य अवदन्, "राजा जीवतु, तस्य द्वितीयः अपि जीवतु। मिस्रदेशवासिनो सर्वे मार्गे प्रणमन्ति स्म, यदा प्रचारकाःतेषां समीपं गच्छन्ति स्म, तदा ते प्रणामं कुर्वन्ति स्म, ते च योसेफस्य समक्षं सर्वविधं ध्वनिं, मेकोलं, नेबलं च कृत्वा आनन्दितवन्तः।
30 अश्वमारुह्य योसेफः स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थाप्य आहूय अवदत्, "सः दरिद्रं रजतः उत्थापयति, दीनजनं गोबरात् उत्थापयति। त्वयि विश्वासं करोति नरःसुखी स गणपते ।
31 योसेफः फिरौनस्य सेवकैः अधिकारिभिः सह मिस्रदेशं गतवान्, ते तस्मै समस्तमिस्रदेशं राज्ञःसर्वान् निधिं च दर्शितवन्तः।
32 तस्मिन् दिने योसेफः प्रत्यागत्य फारोनः पुरतः आगत्य राजा योसेफस्य कृते मिस्रदेशे क्षेत्राणि द्राक्षाक्षेत्राणि च दत्तवान्, राजा च योसेफाय त्रिसहस्राणि रजतानि, सहस्रं टोलानि च सुवर्णं, गोमेदशिला; ब्देलियम; अनेकानि उपहाराःच दत्तवान्।
33 परदिने राजा सर्वान् मिस्रदेशान् जनान् आज्ञापयत् यत् ते योसेफस्य समीपं बलिदानं दानं च आनयन्तु, यः राजा आज्ञां उल्लङ्घयति सःमृतःभवेत्। ते नगरस्य वीथिकायां उच्चस्थानं कृत्वा तत्र वस्त्राणि प्रसारितवन्त; यः कश्चित् योसेफस्य समीपं किमपि आनयति स्म, सःतत् उच्चस्थाने स्थापयति।
34 मिस्रदेशस्य सर्वे जनाःउच्चस्थाने किमपि क्षिप्तवन्त; एकःपुरुषः सुवर्णकर्णकुण्डलं, अपरं च वलयम्, कर्णवलयम्, सुवर्णरजतकर्मणां भिन्नानि पात्राणि, गोमेदशिला; ब्डेलिमानि च उच्चस्थाने क्षिप्तवन्तः। प्रत्येकं स्वस्य स्वामित्वं किमपि दत्तवान्।
35 तानि सर्वाणि योसेफः गृहीत्वा स्वकोषेषु निक्षिप्य राज्ञः सर्वे अधिकारिणः आर्यजनाः च योसेफं उच्चैः दत्तवन्त; राजा तं द्वितीयं कर्तुं चिनोति इति दृष्ट्वा तस्मै बहु दानं दत्तवन्तः।
36 राजा ओन-नगरस्य अहीराम-पुरोहितस्य पुत्रं पोतिफेरां प्रति प्रेषितवान्, ततः सः स्वस्य कन्या ओस्नाथं गृहीत्वा योसेफस्य भार्यारूपेण दत्तवान्।
37 सा कन्या अतीव सुन्दरी कुमारी आसीत्, या मनुष्यःन जानाति स्म, योसेफः तां भार्यारूपेण गृहीतवान्। राजा योसेफं अवदत्, "अहं फारो, त्वदतिरिक्तःकोऽपि मिस्रदेशे मम प्रजानां नियमनार्थं स्वहस्तं पादं वा उत्थापयितुं न साहसं करिष्यति।
38 योसेफः यदा फारोः पुरतः स्थितवान् तदा त्रिंशत् वर्षीयः आसीत्, तदा योसेफःराज्ञःपुरतःबहिःगत; सःमिस्रदेशे राज्ञःद्वितीयःअभवत्।
39 राजा योसेफस्य गृहे शतं दासान् दत्तवान्, योसेफः अपि बहूनि दासान् प्रेषयित्वा क्रीतवान्, ते च योसेफस्य गृहे एव स्थितवन्तः।
40 ततःयोसेफःराज्ञःप्रासादस्य पुरतःराजगृहसदृशं अतीव भव्यं गृहं निर्मितवान्, तस्मिन् गृहे च विशालं मन्दिरं निर्मितवान्, यत् अतीव सुन्दरं स्वरूपं, स्वनिवासार्थं च सुलभं भवति। वर्षत्रयं योसेफः स्वगृहनिर्माणे आसीत्।
41 ततः योसेफः सुवर्णरजतप्रचुरतायुक्तं अतीव सुन्दरं सिंहासनं निर्मितवान्, तत् गोमेदशिलाभि; ब्देलियमेन च आच्छादितवान्, तस्मिन् च समग्रमिस्रदेशस्य उपमा, मिस्रदेशस्य च समस्तं मिस्रदेशं सिञ्चति, तस्य उपमाम् अकरोत्। योसेफः स्वगृहे स्वसिंहासनस्य उपरि सुरक्षितः उपविष्ट; प्रभुः योसेफस्य बुद्धिं वर्धितवान्।
42 मिस्रदेशस्य सर्वे जना; फारो-सेवकाः तस्य राजपुत्राः च योसेफं बहु प्रेम्णा पश्यन्ति स्म, यतःएतत् प्रभोःयोसेफस्य कृते आसीत्।
43 राज्ञः योसेफस्य च शत्रुविरुद्धं साहाय्यार्थं शस्त्राणि धारयितुं समर्थाः चत्वारिंशत्सहस्राणि षट्शतानि च सेनाः युद्धं कुर्वन्तः सेनाः आसन्।
44 योसेफः स्वसैनिकेभ्यः सर्वेभ्यः सेनाभ्यः च कवचानि, शूलानि, टोप्यानि, कोटानि, पाषाणानि च प्रहारार्थं दत्तवान्।

अध्याय 50

1 तस्मिन् काले तर्शीश-सन्ततिः इस्माइल-पुत्राणां विरुद्धं आगत्य तेषां सह युद्धं कृतवन्त; तर्शीश-सन्ततिःचिरकालं यावत् इश्माएल-जनानाम् अपहरणं कृतवन्तः।
2 तेषु दिनेषु इस्माइलस्य सन्तानानां संख्या अल्पा आसीत्, ते तर्शीशसन्ततिषु विजयं प्राप्तुं न शक्तवन्त; ते च भृशं पीडिताः अभवन्।
3 इश्माएल-वृद्धाः मिस्र-राजां प्रति पत्रं प्रेषितवन्तः यत्, "तर्शीश-सन्ततिभिःसह युद्धे अस्माकं साहाय्यार्थं तव दासानाम् अधिकारिणः सेनाःच प्रेषयतु, यतःवयं चिरकालात् विनाशं कुर्मः।
4 ततः फारोः योसेफं स्वेन सह स्थितैः पराक्रमैः सेनाभिः सह राजगृहात् तस्य पराक्रमीभिःसह प्रेषितवान्।
5 ते इश्माएलस्य वंशजानां समीपं हवीलादेशं गतवन्त; तर्शीशवंशजानां विरुद्धं तेषां साहाय्यार्थं, इस्माइलस्य सन्तानाः तर्शीशसन्ततिभिःसह युद्धं कृतवन्त; योसेफःतर्शीषीजनानाम् उपरि आक्रमणं कृत्वा तेषां सर्वान् भूमिं वशीकृतवान्, इस्माइलस्य सन्तानाःच अद्यपर्यन्तं तत्र निवसन्ति।
6 यदा तर्शीशदेशः वशीकृतः अभवत् तदा सर्वे तारशीशीयजनाः पलायिताः भूत्वा यावनसन्ततिभ्रातृणां सीमायां आगतवन्त; योसेफः सर्वैःपराक्रमीभिःसेनाभिःसह मिस्रदेशं प्रत्यागतवान्, तेषु एकःअपि न लुप्तः।
7 वर्षस्य क्रान्तिसमये, योसेफस्य मिस्रदेशे शासनस्य द्वितीयवर्षे, प्रभुः सप्तवर्षपर्यन्तं सम्पूर्णे देशे महतीं प्रचुरं दत्तवान्, यतः तेषु दिनेषु पृथिव्याः सर्वाणि उत्पादनानि सप्तवर्षपर्यन्तं भगवता आशीर्वादःदत्ता, ते च खादित्वा बहु तृप्ताःअभवन्।
8 तस्मिन् काले योसेफस्य अधीनाःअधिकारिणःआसन्, ते सुवर्षेषु सर्वाणि भोजनानि सङ्गृह्य वर्षे वर्षे धान्यस्य सञ्चयं कृत्वा योसेफस्य कोषेषु स्थापयन्ति स्म।

9 यदापि ते भोजनं सङ्गृहीतवन्तः तदा योसेफः आज्ञापयत् यत् ते कर्णेषु धान्यं आनयन्तु, क्षेत्रस्य मृत्तिकां अपि स्वेन सह आनयन्तु, येन सा न लुण्ठति।
10 योसेफः वर्षे वर्षे यथावत् करोति स्म, समुद्रवालुका इव धान्यं प्रचुरार्थं सञ्चयति स्म, यतःतस्य भण्डारःविशालःआसीत्, प्रचुरतायां गणयितुं न शक्यते स्म।
11 मिस्रदेशस्य सर्वे जनाः सप्तसु वर्षेषु सर्वविधं भोजनं बहुविधं स्वसञ्चयेषु सङ्गृहीतवन्त; किन्तु ते योसेफवत् तत् न कृतवन्तः।
12 सप्तवर्षेषु योसेफः मिस्रदेशीयाः च यत् किमपि अन्नं सङ्गृहीतवन्त; तत् सर्वं भूमिं सप्तवर्षेभ्यः दुर्भिक्षस्य कृते सञ्चितेषु सर्वदेशस्य पोषणार्थं सुरक्षितम् आसीत्।
13 मिस्रदेशवासिनः दुर्भिक्षे पोषणार्थं प्रत्येकं जनान् स्वसञ्चयं स्वगुप्तस्थानं च धान्येन पूरयन्ति स्म।
14 योसेफः सङ्गृहीतं सर्वं अन्नं मिस्रदेशस्य सर्वेषु नगरेषु स्थापयित्वा सर्वान् भण्डारान् पिधाय तेषां उपरि प्रहरणानि स्थापयति स्म।
15 योसेफस्य पत्नी ओस्नाथः पोतिफेराया पुत्री तस्मै मनश्शे एप्रैम इति पुत्रद्वयं जनयति स्म, योसेफःचतुस्त्रिंशत् वर्षीयःआसीत्।
16 बालकाः वर्धमानाः तस्य मार्गेण तस्य निर्देशानुसारं च पिता यत् मार्गं उपदिशति स्म तस्मात् मार्गात् दक्षिणवामयोः वा न व्यभिचरन्ति स्म।
17 ततःपरमेश् वरःबालकैःसह आसीत्, ते च वर्धिता; सर्वेषु प्रज्ञासु सर्वेषु शासनकार्येषु च बुद्धिः कौशलं च प्राप्नुवन्, मिस्र-निवासिनः सर्वे राज्ञःअधिकारिणःतस्य महापुरुषाःच बालकान् उन्नमयन्ति स्म, ते च राज्ञःसन्तानेषु पालिताःअभवन्।
18 सप्तवर्षेभ्यःप्रचुरता देशे सर्वत्र समाप्ता; तेषां पश्चात् सप्तवर्षाणि दुर्भिक्षाः यथा योसेफस्य उक्तवान्, तथैव दुर्भिक्षः सम्पूर्णे देशे अभवत्।
19 मिस्रदेशस्य सर्वे जनाःमिस्रदेशे दुर्भिक्षं प्रारब्धं दृष्टवन्त; ततःसर्वे मिस्रदेशीयाः दुर्भिक्षस्य प्रबलतायाः कारणात् स्वधान्यसञ्चयं उद्घाटितवन्तः।
20 ते स्वसञ्चयेषु यत् किमपि अन्नं आसीत् तत् सर्वं कीटैः पूर्णं, अभक्ष्यं च प्राप्य, सर्वत्र दुर्भिक्षः प्रचलति स्म, मिस्रदेशवासिनां सर्वे आगत्य फारो इत्यस्य समक्षं क्रन्दन्ति स्म, यतः तेषां उपरि दुर्भिक्षः प्रचण्डःआसीत्।
21 ते फारोम् अवदन्, "तव दासानाम् अन्नं ददातु, वयं च भवतःदृष्टेः पुरतःक्षुधायाःकारणात् किमर्थं म्रियमाणाःभविष्याम?
22 तदा फारो तान् प्रत्युवाच, यूयं किमर्थं मां आह्वयन्ति? किं योसेफः न आज्ञापितवान् यत् सप्तवर्षेषु प्रचुरतायां दुर्भिक्षवर्षेभ्यः कुक्कुटं स्थापयितव्यम् इति? किमर्थं च तस्य वाणीं न श्रुतवान्?
23 मिस्रदेशस्य जनाः राजानं प्रत्युवाच, "अस्माकं प्रभो, तव दासाः यत्किमपि योसेफस्य आज्ञापितं तत् सर्वं कृतवन्त; यतः तव दासाः अपि सप्तवर्षेषु स्वक्षेत्रेषु सर्वाणि उत्पादनानि सङ्गृह्य अद्यपर्यन्तं भण्डारेषु स्थापितवन्तः।
24 यदा तव दासानाम् उपरि दुर्भिक्षः प्रबलः अभवत् तदा वयं अस्माकं भण्डारं उद्घाटितवन्त; अस्माकं सर्वाणि उत्पादनानि कीटैःपूरितानि, अन्नयोग्यानि च दृष्टवन्तः।
25 यदा राजा मिस्रदेशवासिनां विषये यत् किमपि घटितं तत् सर्वं श्रुत्वा राजा दुर्भिक्षात् बहु भीतः भूत्वा भयभीतः अभवत्। राजा मिस्रदेशीयान् प्रत्युवाच, "यतो हि युष्माकं सर्वं एतत् घटितं, तस्मात् योसेफस्य समीपं गत्वा यत्किमपि वदेत् तत् कुरुत, तस्य आज्ञां मा उल्लङ्घयन्तु।
26 ततःसर्वे मिस्रदेशाःनिर्गत्य योसेफस्य समीपं गत्वा तम् अवदन्, "अस्माकं भोजनं ददातु, वयं किमर्थं क्षुधायाः पुरतः म्रियमाणाः भविष्याम? यतो हि त्वया आज्ञापितं सप्तवर्षेषु वयं तत् सङ्गृहीतवन्त; तत् च संगृहीतवन्त; एवं च अस्माकं कृते अभवत्।
27 यदा योसेफः मिस्रदेशस्य जनानां सर्वाणि वचनं तेषां विषये घटितं च श्रुत्वा योसेफः स्वस्य सर्वाणि उत्पादनसञ्चयं उद्घाट्य मिस्रदेशस्य जनानां कृते विक्रीतवान्।
28 देशे सर्वत्र दुर्भिक्षः प्रचलति स्म, सर्वेषु देशेषु दुर्भिक्षः अभवत्, किन्तु मिस्रदेशे विक्रयणार्थं उत्पादाःआसन्।
29 ततः सर्वे मिस्रदेशवासिनो धान्यं क्रेतुं योसेफस्य समीपम् आगतवन्त; यतःतेषां उपरि दुर्भिक्षःप्रबलःआसीत्, तेषां सर्वं धान्यं लुण्ठितं भवति स्म, ततःयोसेफःप्रतिदिनं सर्वेभ्यःमिस्रदेशेभ्यःविक्रयं करोति स्म।
30 कनानदेशनिवासिनः पलिष्टियाः च यरदननद्याः परे स्थिताः पूर्वजनाः दूरसमीपस्थेषु सर्वेषु नगरेषु च मिस्रदेशे धान्यम् अस्ति इति श्रुत्वा सर्वे मिस्रदेशं धान्यं क्रेतुं आगतवन्त; यतः तेषां दुर्भिक्षः प्रबलःआसीत्।
31 योसेफःधान्यभण्डारं उद्घाट्य तेषु अधिकारिणःस्थापयति स्म, ते च नित्यं स्थित्वा आगतानां सर्वेषां कृते विक्रीयन्ते स्म।
32 योसेफःज्ञातवान् यत् तस्य भ्रातरःअपि मिस्रदेशं धान्यं क्रीतुम् आगमिष्यन्ति, यतःपृथिव्यां दुर्भिक्षःप्रचलति स्म। ततःयोसेफःसर्वान् जनान् आज्ञापयत् यत् ते मिस्रदेशे सर्वत्र प्रचारं कुर्वन्तु।
33 यः कश्चित् मिस्रदेशे धान्यं क्रीतुम् इच्छति, सः स्वसेवकान् मिस्रदेशं क्रेतुं न प्रेषयिष्यति, अपितु स्वपुत्रान्, कश्चित् मिस्रदेशीयः कनानदेशीयः वा यः मिस्रदेशे धान्यक्रयणात् कस्मात् अपि भण्डारात् आगत्य सम्पूर्णे देशे गत्वा विक्रीतुमर्हति, सःम्रियते, यतः कोऽपि मिस्रदेशे धान्यं क्रीतुम् इच्छति।
34 यःकश्चित् द्वौ वा त्रीणि वा पशून् नेष्यति, सःम्रियते, यतःमनुष्यः केवलं स्वस्य पशूनां नेतृत्वं करिष्यति।
35 ततःयोसेफःमिस्रदेशस्य द्वारेषु प्रहरणकारिणःस्थापयित्वा तान् आज्ञापयत्, "यःकश्चित् धान्यं क्रेतुं आगच्छति, तावत् यावत् तस्य नाम, पितुः नाम, पितुः पितुः च नाम, दिवा लिखितं च न लिखितं तावत् तं प्रवेशं मा अनुमन्यताम्, तेषां नामानि सायंकाले मम समीपं प्रेषयतु, येन अहं तेषां नामानि ज्ञास्यामि।
36 योसेफः सम्पूर्णे मिस्रदेशे अधिकारिणः स्थापयित्वा एतानि सर्वाणि कार्याणि कर्तुं तान् आज्ञापयत्।
37 योसेफः एतानि सर्वाणि कार्याणि कृत्वा एतानि नियमानि निर्मितवान् यत् सः ज्ञास्यति यत् तस्य भ्रातरः कदा धान्यं क्रीतुम् मिस्रदेशं आगमिष्यन्ति। योसेफस्य जनाः योसेफस्य आज्ञानुसारं मिस्रदेशे प्रतिदिनं तस्य प्रचारं कृतवन्तः।
38 पूर्वपश्चिमदेशनिवासिनःसर्वपृथिव्याःच सर्वे मिस्रदेशे योसेफस्य नियमविधानं श्रुत्वा पृथिव्याः अन्तभागनिवासिनः आगत्य मिस्रदेशे दिने दिने धान्यं क्रीत्वा गतवन्तः।
39 मिस्रदेशस्य सर्वे अधिकारिणः योसेफस्य आज्ञानुसारं कुर्वन्ति स्म, ये सर्वे मिस्रदेशं धान्यं क्रेतुं आगच्छन्ति स्म, ते द्वारपालाःतेषां नामानि पितृणां च नामानि लिखित्वा प्रतिदिनं सायंकाले योसेफस्य समक्षं आनयन्ति स्म।

अध्याय 51

1 ततः परं याकूबः मिस्रदेशे धान्यम् अस्ति इति श्रुत्वा स्वपुत्रान् आहूय मिस्रदेशं गत्वा धान्यं क्रीतुम् आहूतवान् यतः तेषां उपरि अपि दुर्भिक्षःप्रबलःअभवत्, ततःसःस्वपुत्रान् आह्वयत्।
2 पश्यतु अहं शृणोमि यत् मिस्रदेशे धान्यम् अस्ति, पृथिव्याः सर्वे जनाः तत्र क्रयणार्थं गच्छन्ति, अतः यूयं किमर्थं समग्रपृथिव्याः पुरतः तृप्ताः दर्शयिष्यथ? यूयं अपि मिस्रदेशं गत्वा तत्र आगच्छन्तानाम् मध्ये किञ्चित् धान्यं क्रीतवन्, येन वयं न मृताःभवेम।
3 याकूबस्य पुत्राः स्वपितुः वाणीं श्रुत्वा मिस्रदेशं गन्तुम् उत्थाय तत्र आगतानां शेषाणां मध्ये धान्यं क्रीतुम् उत्तिष्ठन्ति स्म।
4 तदा तेषां पिता याकूबः तान् आज्ञापयति स्म, "यदा यूयं नगरम् आगच्छन्ति, तदा देशवासिनां कारणात् एकस्मिन् द्वारे एकत्र मा प्रविशन्तु।"
5 याकूबस्य पुत्राः निर्गत्य मिस्रदेशं गतवन्त; याकूबस्य पुत्राः यथा पित्रा आज्ञां दत्तवन्तः तथा सर्वं कृतवन्त; याकूबः बिन्यामिनं न प्रेषितवान् यतः सः अवदत्, "तस्य भ्रातुः इव मार्गे दुर्घटना मा भूत्। याकूबस्य दश पुत्राःनिर्गताः।
6 यदा याकूबस्य पुत्राः मार्गे गच्छन्ति स्म, तदा ते योसेफस्य प्रति कृतस्य पश्चात्तापं कृत्वा परस्परं वदन्ति स्म, "वयं जानीमः यत् अस्माकं भ्राता योसेफःमिस्रदेशं गत; अधुना वयं यत्र गच्छामःतत्र तं अन्वेषयिष्याम; यदि तं प्राप्नुमः तर्हि तस्य स्वामिनः मोचनार्थं तं हरिष्याम; यदि न तर्हि बलात् तस्य कृते म्रियमाणाःभविष्यामः।
7 याकूबस्य पुत्राः एतत् स्वीकृत्य योसेफस्य कारणात् स्वामिनः हस्तात् तं मोचयितुं बलवन्तः अभवन्, याकूबस्य पुत्राः मिस्रदेशं गतवन्तः। मिस्रदेशस्य समीपं गत्वा परस्परं विरक्ताः भूत्वा मिस्रदेशस्य दशद्वाराणि आगत्य तस्मिन् दिने द्वारपालाः तेषां नामानि लिखित्वा सायंकाले योसेफस्य समीपं नीतवन्तः।
8 योसेफः नगरस्य द्वारपालानां हस्तात् नामानि पठितवान्, तदा सः दृष्टवान् यत् तस्य भ्रातरः नगरस्य दशद्वाराणि प्रविष्टा; तदा योसेफः आज्ञां दत्तवान् यत् सम्पूर्णे मिस्रदेशे तस्य प्रचारःकरणीयः।
9 यूयं सर्वे भण्डाररक्षकाःगच्छन्तु, सर्वाणि धान्यभण्डाराणि पिधाय, एकः एव उद्घाटितः तिष्ठतु, येन ये आगच्छन्ति ते तस्मात् क्रीतुम् अर्हन्ति।
10 तस्मिन् समये योसेफस्य सर्वे अधिकारिणः एवम् अकरोत्, ते सर्वान् भण्डारान् पिधाय एकमेव उद्घाटितं त्यक्तवन्तः।
11 ततः योसेफः स्वभ्रातृणां नामानि लिखितानि नामानि मुक्तभण्डारस्य उपरि स्थापितं दत्त्वा तं अवदत्, "यः कश्चित् भवतः समीपं धान्यं क्रेतुं आगमिष्यति, तस्य नाम पृच्छतु, यदा एतादृशाः जनाः भवतः पुरतः आगमिष्यन्ति तदा तान् गृहीत्वा प्रेषयतु, ते च एवम् अकरोत्।
12 याकूबस्य पुत्राः यदा नगरम् आगतवन्त; तदा ते स्वयम् धान्यं क्रीतुम् पूर्वं योसेफं अन्वेष्टुं नगरे मिलितवन्तः।
13 ते वेश्याभित्तिषु गत्वा त्रिदिनानि यावत् वेश्याभित्तिषु योसेफं अन्विष्यन्ते स्म, यतः ते मन्यन्ते स्म यत् योसेफः वेश्याभित्तिषु आगमिष्यति, यतः योसेफः अतीव सुन्दरः सुप्रियः च आसीत्, याकूबस्य पुत्राःच त्रिदिनानि यावत् योसेफं अन्विष्य तं न प्राप्नुवन्।
14 मुक्तसञ्चयस्य उपरि स्थितः पुरुषः तानि नामानि अन्विष्य योसेफेन दत्तानि नामानि अन्विष्य तानि न प्राप्नोत्।
15 ततः सः योसेफं प्रति प्रेषितवान्, "एते त्रयः दिवसाः व्यतीता; ये जनाः त्वया मम नामानि दत्तानि, ते न आगताः। योसेफः सम्पूर्णे मिस्रदेशे तान् पुरुषान् अन्वेष्टुं योसेफस्य समक्षं आनेतुं च दासान् प्रेषितवान्।
16 योसेफस्य दासाः गत्वा मिस्रदेशम् आगत्य तान् न प्राप्नुवन्, गोशेननगरं गत्वा तत्र न आसन्, ततः रामसेसनगरं गत्वा तान् न प्राप्नुवन्।
17 ततः योसेफः स्वभ्रातृन् अन्वेष्टुं षोडश दासान् प्रेषयति स्म, ते गत्वा नगरस्य चतुर्कोणेषु प्रसृत्य चत्वारः दासाः वेश्यागृहं गतवन्त; तत्र दशपुरुषान् भ्रातरं अन्वेषमाणान् दृष्टवन्तः।
18 ते चत्वारः तान् आदाय तस्य पुरतः आनयन् भूमौ प्रणामं कृत्वा योसेफः स्वमन्दिरस्य सिंहासने उपविष्टः आसीत्, तस्य शिरसि सुवर्णस्य विशालःमुकुटःआसीत्, तस्य परितःसर्वे वीरजनाःउपविष्टाः आसन्।
19 याकूबस्य पुत्राः योसेफं दृष्ट्वा तस्य आकृतिं सौन्दर्यं च मुखं गौरवं च तेषां दृष्टौ आश्चर्यवत् इव भासते स्म, पुनः तं भूमौ प्रणामं कृतवन्तः।
20 योसेफःस्वभ्रातृन् दृष्ट्वा तान् जानाति स्म, किन्तु ते तं न जानन्ति स्म, यतः तेषां दृष्टौ योसेफः अतीव महान् आसीत्, अतः ते तं न जानन्ति स्म।
21 योसेफः तान् अवदत् , यूयं कुतः आगच्छथ ? ते सर्वे अवदन्, "तव दासाः कनानदेशात् धान्यं क्रेतुं आगता; यतः पृथिव्यां दुर्भिक्षः प्रचलति, तव सेवकाःमिस्रदेशे धान्यम् अस्ति इति श्रुतवन्त; अतः ते अन्येषां आगन्तुकानां मध्ये धान्यं क्रेतुं आगताः।
22 ततः योसेफः तान् अवदत् , "यदि यूयं यथा वदन्ति तथा क्रेतुं आगताः तर्हि नगरस्य दशद्वारात् किमर्थम् आगच्छन्ति? केवलं भवता भूमिद्वारा गुप्तचर्यायै आगतःइति एव भवितुम् अर्हति।
23 ते सर्वे मिलित्वा योसेफं प्रत्युवाच, न तथा प्रभो, वयं सम्यक् वदाम; तव दासाःगुप्तचराःन सन्ति, किन्तु वयं धान्यं क्रेतुं आगता; यतः तव दासाः सर्वे भ्रातर; कनानदेशे एकस्य पुरुषस्य पुत्राः सन्ति, अस्माकं पिता च अस्मान् आज्ञां दत्तवान् यत्, "यदा भवन्तः नगरं आगच्छन्ति तदा भूमिवासिनां कारणात् एकस्मिन् द्वारे एकत्र न प्रविशन्तु।"
24 ततःपुनःयोसेफः तान् अवदत् , "तदेव मया युष्मान् प्रति उक्तं, यूयं भूमिं गुप्तचर्याम् आगता; अतः यूयं सर्वे नगरस्य दशद्वारेण आगताः। त्वं भूमिस्य नग्नतां द्रष्टुं आगतः।
25 यः कश्चित् धान्यं क्रेतुं आगच्छति सः स्वमार्गं गच्छति, यूयं देशे त्रयः दिवसाः एव सन्ति, येषु त्रिदिनानि यावत् भवन्तः वेश्याभित्तिषु किं कुर्वन्ति? अवश्यं गुप्तचराःएतानि वस्तूनि इव कुर्वन्ति।
26 ते योसेफं प्रति अवदन्, "एवं वक्तुं अस्माकं स्वामी दूरं भवतु, यतः वयं द्वादश भ्रातर; अस्माकं पितुः याकूबस्य पुत्रा; कनानदेशे, इसहाकस्य पुत्र; अब्राहमस्य पुत्र; हिब्रू, पश्यतु, कनिष्ठः अद्य अस्माकं पित्रा सह कनानदेशे अस्ति, एकः अपि नास्ति, यतः सः अस्मात् नष्टः अभवत्, अतः वयं चिन्तितवन्तः यत् कदाचित् सः अस्मिन् देशे अस्ति, अतः वयं स्मः देशे सर्वत्र तं अन्विष्य वेश्यागृहाणि अपि तत्र तं अन्वेष्टुं आगताः।
27 ततः योसेफः तान् अवदत् , "किं यूयं पृथिव्यां तं अन्वेषितवन्तः यत् केवलं मिस्रदेशःएव युष्माकं कृते तं अन्वेष्टुं अवशिष्ट? भवतः भ्राता अपि मिस्रदेशे स्थित्वा वेश्यागृहेषु किं कुर्यात्? किं त्वं न उक्तवान् यत् त्वं अब्राहमस्य पुत्रस्य इसहाकस्य पुत्रेभ्यः असि, तर्हि याकूबस्य पुत्राःवेश्यागृहेषु किं करिष्यन्ति?
28 ते तम् अवदन्, "यतो हि वयं श्रुतवन्तः यत् इश्माएलिनः तं अस्मात् अपहृतवन्त; अस्मान् च कथितं यत् ते तं मिस्रदेशे विक्रीतवन्त; तव दासः अस्माकं भ्राता च अतीव सुन्दरः सुप्रियः च अस्ति, अतःवयं मन्यामहे यत् सः अवश्यमेव वेश्यागृहेषु भविष्यति, अतःतव दासाःतं अन्वेष्टुं तस्य मोचनं दातुं च तत्र गतवन्तः।

29 तदापि योसेफः तान् अवदत् , "यूयं अब्राहमस्य पुत्राः इति स्वयमेव कथयितुं मिथ्या वदथ, अनृतं च वदथ। यथा फारो जीवति तथा यूयं गुप्तचरा; अतः यूयं वेश्यागृहेषु आगताः यत् यूयं न ज्ञातव्याः।
30 तदा योसेफः तान् अवदत् , "अधुना यदि यूयं तं प्राप्नुथ, तस्य स्वामिना युष्मान् महत् मूल्यं याचते तर्हि किं यूयं तस्य कृते तत् दास्यथ? ते च अवदन्, दास्यति।
31 सः तान् अवदत् , "यदि तस्य स्वामी महता मूल्येन तस्य सह विभक्तुं न अनुमन्यते तर्हि यूयं तस्य कारणात् तस्य किं करिष्यन्ति? ते तं प्रत्युवाच, यदि सः तं न दास्यति तर्हि वयं तं हत्वा भ्रातरं गृहीत्वा गमिष्यामः।
32 तदा योसेफःतान् अवदत् , "तदेव मया युष् माकं प्रति उक्तम्; यूयं गुप्तचरा; यतःयूयं देशवासिनां वधार्थं आगता; यतःवयं श्रुतवन्तः यत् भवतः भ्रातृद्वयेन भवतः भगिन्याः कारणात् कनानदेशे शेकेमनिवासिनःसर्वान् हता; यूयं च इदानीं भ्रातुःकारणात् मिस्रदेशे तथैव कर्तुं आगताः।
33 एतेन एव अहं ज्ञास्यामि यत् यूयं सच्चिदानन्दाःसन्ति। यदि त्वं भवद्भ्यःएकं गृहं प्रेषयसि यत् त्वं पितुःकनिष्ठं भ्रातरं आनयतु, तं च अत्र मम समीपं आनयसि, एतत् कृत्वा अहं ज्ञास्यामि यत् भवन्तः सम्यक् सन्ति।
34 ततःयोसेफःस्वसप्ततिःपराक्रमीन् आहूय तान् अवदत् , "एतान् पुरुषान् गृहीत्वा प्रशालायाम् आनयन्तु।"
35 ततः पराक्रमिणः दशपुरुषान् आदाय तान् आदाय प्रशालायां निधाय त्रिदिनं यावत् प्रशालायां आसन्।
36 तृतीये दिने योसेफःतान् प्रक्षालयात् बहिःआनयत्, तदा सःतान् अवदत्, "यदि यूयं सच्चिदानन्दाःस्युः; तर्हि युष्माकं भ्राता कनानदेशं प्रति गृहं नीत्वा कनानदेशं प्रति गृहं नीत्वा भवतःएकः भ्राता वार्डे निरुद्धःभविष्यति, भवतःकनिष्ठभ्रातरं च अत्र आनयन् मम समीपम् आनयतु, येन अहं ज्ञास्यामि यत् यूयं सच्चिदानन्दाःसन्ति वस्तु।
37 ततःयोसेफःतेभ्यःनिर्गत्य कक्षं प्रविश्य महतीं रोदिति स्म, यतः तस्य दयां तेषां प्रति प्रक्षालितः आसीत्, ततः सः मुखं प्रक्षाल्य पुनः तेषां समीपं प्रत्यागत्य तेभ्यः शिमोनं गृहीत्वा तं बद्धं कर्तुं आज्ञापितवान्, किन्तु शिमोनःतत् कर्तुं न इच्छति स्म, यतःसःअतीव शक्तिशाली पुरुषःआसीत्, ते तं बद्धुं न शक्तवन्तः।
38 ततः योसेफः स्वस्य वीरान् आहूय सप्ततिः वीराः खड्गहस्तेषु गृहीत्वा तस्य पुरतः आगत्य याकूबस्य पुत्राः तान् दृष्ट्वा भयभीताः अभवन्।
39 ततः योसेफः तान् अवदत् , "एतत् पुरुषं गृहीत्वा कारागारे स्थापयन्तु यावत् तस्य भ्रातरःतस्य समीपं न आगच्छन्ति, योसेफस्य वीरजनाः शीघ्रं गत्वा सर्वे शिमोनं तं बद्धुं गृहीतवन्त; शिमोनः च उच्चैःभयंकरं क्रन्दितवान्, दूरतःच आक्रोशःश्रूयते।
40 योसेफस्य सर्वे वीराः क्रन्दनस्य शब्देन भयभीताः अभवन्, ते मुखयोःपतिताःअभवन्, ते च बहु भीताःभूत्वा पलायिताःअभवन्।
41 योसेफसहिताःसर्वे जनाःपलायिताःयतःते स्वप्राणात् बहु भीताः आसन्, तत्र केवलं योसेफः तस्य पुत्रः मनश्शे च अवशिष्टाः आसन्, योसेफस्य पुत्रः मनस्सा च शिमोनस्य बलं दृष्ट्वा सः अतीव क्रुद्धः अभवत्।
42 ततःयोसेफस्य पुत्रःमनस्सा शिमोनस्य समीपम् उत्थाय मनस्सा शिमोनस्य कण्ठपृष्ठे मुष्टिभ्यां प्रहारं कृतवान्, शिमोनःतस्य क्रोधात् शान्तःअभवत्।
43 ततः मनस्सा शिमोनं गृहीत्वा प्रचण्डतया गृहीत्वा तं बद्ध्वा कारागारगृहं नीतवान्, याकूबस्य सर्वे पुत्राः तस्य यौवनस्य कृत्येन विस्मिताःअभवन्।
44 शिमोनः भ्रातृन् अवदत् , युष्माकं कश्चित् न वदेत् यत् एषः मिस्रदेशीयस्य प्रहार; किन्तु मम पितुःगृहस्य प्रहारःएव।
45 तदनन्तरं योसेफःतं भण्डारगृहस्य उपरि स्थापितं आहूय तेषां बोराणि यावत् वहितुं शक्नुवन्ति तावत् धान्येन पूरयितुं, प्रत्येकस्य धनं स्वपुटे पुनःस्थापयित्वा मार्गस्य भोजनं दातुं च आज्ञापितवान्, तथा च सःतान् अकरोत्।
46 तदा योसेफः तान् आज्ञापयति स्म, "यथा मया कथितं तथा भ्रातरं आनयितुं मम आज्ञां न उल्लङ्घयन्तु, तदा अहं ज्ञास्यामि यत् यूयं सच्चिदानन्दाः सन्ति, यूयं देशे व्यापारं करिष्यन्ति, अहं च युष्मान् भ्रातरं पुनः प्रदास्यामि, ततः शान्तिपूर्वकं पितुः समीपं प्रत्यागमिष्यथ।
47 ते सर्वे अवदन्, "अस्माकं प्रभुःयथा वदति तथा वयं करिष्यामः।
48 प्रत्येकं जनः स्वस्य धान्यं गदं उपरि उत्थाप्य स्वपितुः समीपं कनानदेशं गन्तुं निर्गतवन्तः। ते सरायम् आगतवन्त; लेवी च स्वस्य गदस्य आहारं दातुं स्वस्य पोटं प्रसारितवान्, यदा सः दृष्टवान् यत् तस्य पूर्णभारयुक्तं धनं तस्य बोरे अद्यापि अस्ति।
49 सःपुरुषःबहु भीतःभूत्वा भ्रातृभ्यःअवदत्, "मम धनं प्रत्यागतम्, पश्यन्तु, मम बोरिकायां अपि अस्ति, तदा पुरुषाःबहु भीताःअभवन्, ते च अवदन्, "ईश्वरेण अस्माकं कृते किम् एतत् कृतम्?
50 ते सर्वे अवदन्, "अस्माकं पूर्वजानां, अब्राहमस्य, इसहाकस्य, याकूबस्य च सह भगवतः दया कुत्र अस्ति, यत् अद्यत्वे प्रभुना अस्मान् मिस्रराजस्य हस्ते अस्माकं विरुद्धं षड्यन्त्रं कर्तुं समर्पितवान्?
51 यहूदा तान् अवदत् , "अस्माकं भ्रातरं स्वमांसम् विक्रीतवान् वयं खलु अस्माकं परमेश्वरस्य समक्षं दोषिणःपापिनःस्म; किमर्थं च यूयं वदन्ति, अस्माकं पितृभिःसह भगवतःदया कुत्र अस्ति?
52 रूबेनःतान् अवदत्, "अहं युष्मान् न अवदम्, बालकस्य विरुद्धं पापं मा कुरुत, यूयं मम वचनं न श्रोतुम्? इदानीं परमेश्वरःअस्मात् तं अपेक्षते, यूयं कथं वक्तुं साहसं कुर्वन्ति यत्, यदा यूयं प्रभुं प्रति पापं कृतवन्तःतदा अस्माकं पितृभिःसह भगवतःदया कुत्र अस्ति?
53 ते तस्मिन् स्थाने रात्रौ वसन्तः प्रातकाले उत्थाय स्वगर्दभानां धान्यं भारयित्वा तान् नेत्वा कनानदेशे स्वपितुःगृहं प्राप्तवन्तः।
54 याकूबःतस्य गृहस्थःच स्वपुत्रान् मिलितुं निर्गतवान्, तदा याकूबः दृष्ट्वा तेषां भ्रातरः शिमोनः तेषां सह नास्ति, तदा याकूबः स्वपुत्रान् अवदत्, युष्माकं भ्राता शिमोनःकुत्र अस्ति, यः अहं न पश्यामि? तस्य पुत्राःमिस्रदेशे यत् किमपि घटितं तत् सर्वं तस्मै कथितवन्तः।

अध्याय 52

1 ते स्वगृहं प्रविश्य प्रत्येकं जनःस्वपुटं उद्घाट्य दृष्टवन्तःपश्यन्तु च यत् प्रत्येकस्य धनपुटं तत्र आसीत्, यस्मात् ते पित्रा च बहु भयभीताःअभवन्।
2 याकूबःतान् अब्रवीत्, युष्माभिःमयि किं कृतम्? अहं तव भ्रातरं योसेफं भवतःकल्याणं पृच्छितुं प्रेषितवान्, त्वं च मां उक्तवान्। एकः वन्यःपशुःतं भक्षितवान् एव।
3 शिमोनः भवद्भिः सह भोजनं क्रेतुं गत; यूयं च वदन्ति यत् मिस्रराजेन तं कारागारे निरुद्धं कृतम्, यूयं च बिन्यामीनम् अपि तस्य मृत्युं कर्तुं नेतुम् इच्छन्ति, मम धूसरकेशान् च दुःखेन

बिन्यामीनस्य तस्य भ्रातुः योसेफस्य च कारणात् चितायां अवतारयितुम् इच्छन्ति।
4 अतः मम पुत्रः भवद्भिः सह न अवतरति, यतः तस्य भ्राता मृत; सः एकः एव अवशिष्टः अस्ति, तस्य भ्रातुः इव भवतः गमनमार्गे अपि दुष्कृतं भवितुम् अर्हति।
5 रूबेनः पितरं अवदत्, "यदि अहं तव पुत्रं न आनयिष्यामि, तव पुरतःन स्थापयिष्यामि, तर्हि त्वं मम पुत्रद्वयं हन्ति। याकूबःस्वपुत्रान् अवदत्, यूयं अत्र तिष्ठन्तु, मिस्रदेशं मा गच्छन्तु, यतः मम पुत्रः युष्माभिःसह मिस्रदेशं न गमिष्यति, भ्रातुःइव न म्रियते।
6 यहूदा तान् अवदत् , यावत् धान्यं समाप्तं न भवति तावत् यूयं तं निवर्तयन्तु, तदा सःवक्ष्यति, यदा सःस्वप्राणान् स्वगृहस्य च प्राणान् दुर्भिक्षात् संकटग्रस्तं प्राप्स्यति तदा युष्माकं भ्रातरं अवतारयतु।
7 तेषु दिनेषु सर्वत्र दुर्भिक्षःप्रचण्डःआसीत्, पृथिव्याःसर्वे जनाःअन्नं क्रीतुम् मिस्रदेशं गत्वा आगतवन्त; यतःतेषु दुर्भिक्षःमहतीं प्रचलति स्म, याकूबस्य पुत्राःच वर्षद्वयं मासद्वयं यावत् तेषां धान्यं समाप्तं यावत् कनानदेशे स्थितवन्तः।
8 तेषां धान्यस्य समाप्तेः अनन्तरं याकूबस्य सर्वं गृहं क्षुधायाः कारणात् चिमटितम् अभवत्, याकूबस्य पुत्राणां सर्वे शिशवःएकत्र आगत्य याकूबस्य समीपं गत्वा सर्वे तं परिवेष्ट्य तं अवदन्, "अस्माकं कृते रोटिकां ददातु, तर्हि वयं सर्वे भवतःसमक्षं क्षुधायाः कारणात् किमर्थं नश्याम?
9 याकूबःस्वपुत्रस्य सन्तानानां वचनं श्रुत्वा सःमहतीं रोदनं कृतवान्, तस्य दयां च तेषां कृते प्रज्वलित; याकूबः स्वपुत्रान् आहूय सर्वे आगत्य तस्य पुरतःउपविष्टाः।
10 याकूबः तान् अवदत् , "किं यूयं न दृष्टवन्तः यत् अद्य मयि युष्माकं बालकाःकथं रोदितवन्त; अस्मभ्यं रोटिकां ददातु, किन्तु कोऽपि नास्ति? अतः इदानीं प्रत्यागत्य अस्माकं कृते किञ्चित् भोजनं क्रीणीत।
11 यहूदाःस्वपितरं प्रत्युवाच यदि त्वं अस्माकं भ्रातरं अस्माभिःसह प्रेषयिष्यसि तर्हि वयं अधःगत्वा तव कृते धान्यं क्रीणाम; यदि च त्वं तं न प्रेषयिष्यसि तर्हि वयं न अवतरिष्याम; यतःमिस्रदेशस्य राजा अस्मान् विशेषतया आज्ञापितवान् यत् त्वं मम मुखं न पश्यसि यावत् तव भ्राता भवद्भिः सह न भवति, यतःमिस्रदेशस्य राजा बलवान् पराक्रमी च राजा अस्ति, पश्यतु यदि वयं गमिष्यामः तं भ्रातरं विना वयं सर्वे वधःभविष्यामः।
12 किं त्वं न जानासि न च श्रुतवान् यत् अयं राजा अतीव शक्तिशाली बुद्धिमान् च अस्ति, तस्य सदृशःसर्वेषु पृथिव्यां नास्ति? पश्यन्तु वयं पृथिव्याः सर्वे राजानः दृष्टवन्त; तस्य राजा इव मिस्रदेशस्य राजानं न दृष्टवन्तः। ननु पृथिव्याः सर्वेषु राजासु पलिष्टीनां राजा अबीमेलेकात् महत्तरः कोऽपि नास्ति, तथापि मिस्रदेशस्य राजा तस्मात् महत्तरःपराक्रमी च अस्ति, अबीमेलेकः केवलं तस्य एकस्य अधिकारीणःउपमा कर्तुं शक्यते।
13 पित; त्वं तस्य प्रासादं तस्य सिंहासनं च तस्य सर्वान् दासान् च तस्य पुरतः स्थितान् न दृष्टवान्। त्वया न दृष्टः स राजा सिंहासने धूमधामेण राजरूपेण च शिरसि विशालं सुवर्णमुकुटं कृत्वा राजवस्त्रधारिणं परमेश् वरःयत् गौरवं महिमानं च तस्मै दत्तवान् तत् भवता न दृष्टम्, यतःसर्वेषु पृथिव्यां तस्य सदृशःनास्ति।
14 पित; परमेश् वरस् य हृदये यत् प्रज्ञां, बोधं, ज्ञानं च न दृष्टवान्, अस् माकं वदन् तस् य मधुरवाणीं न श्रुतवान्।
15 वयं न जानीम; पित; केन अस्माकं नामानि अस्मासु यत् किमपि घटितं तत् ज्ञातवान्, तथापि सः भवतःपश्चात् अपि पृष्टवान् यत्, "किं तव पिता अद्यापि जीवति, किं तस्य कुशलम्?
16 त्वं तस्य स्वामी फारों न पृष्ट्वा मिस्रदेशस्य शासनस्य कार्याणि तस्य नियमनं न दृष्टवान्। त्वया न दृष्टं यत् सःसर्वेषु मिस्रदेशेषु यत् भयं भयं च प्रेरितवान्।
17 अपि च यदा वयं तस्मात् गतवन्तः तदा वयं मिस्रदेशं प्रति अमोरीजनानाम् शेषनगरानां इव कर्तुं तर्जयाम; तस्य सर्वेषु वचनेषु वयं अत्यन्तं क्रुद्धाः अभवम यत् सः अस्मान् विषये गुप्तचररूपेण उक्तवान्, अधुना पुनःयदा वयं तस्य पुरतःआगमिष्यामःतदा तस्य भयम् अस्माकं सर्वेषां उपरि पतति, अस्माकं कश्चन अपि तस्मै किञ्चित् महत् वा वक्तुं न शक्नोति।
18 अतःपिता, वयं त्वां बालकं सह प्रार्थयिष्याम; ततःवयं अधःगत्वा भवतः पोषणार्थं भोजनं क्रीणाम; न तु क्षुधायाः कारणात् मृताः। याकूबःअवदत्, "किमर्थं त्वं मया सह एतावत् दुखं कृतवान् यत् त्वं राज्ञां वदसि यत् तव भ्राता अस्ति? किं त्वया मयि कृतमिदम्?
19 यहूदा स्वपितरं याकूबम् अवदत्, "बालकं मम पालने ददातु, वयं उत्थाय मिस्रदेशं गत्वा धान्यं क्रीणाम; ततः पुनः आगमिष्याम; यदि बालकः अस्माभिः सह नास्ति तर्हि अहं भवतः दोषं सदा वहिष्यामि।
20 किं त्वं दृष्टवान् यत् अस्माकं सर्वे शिशवःक्षुधायाःकारणात् त्वां रोदनं कुर्वन्ति, तव हस्ते तेषां तृप्त्यर्थं शक्तिः नास्ति? इदानीं तव दयां तेषां विषये प्रबुद्धा भवतु, अस्माकं भ्रातरं च अस्माभिः सह प्रेषयतु, वयं गमिष्यामः।
21 यदा त्वं वदसि यत् मिस्रदेशस्य राजा तव पुत्रं हरति इति वदसि तदा अस्माकं पूर्वजानां प्रति भगवतःदया कथं प्रकटिता भविष्यति? यथा प्रभुःजीवति तथा अहं तं न त्यक्ष्यामि यावत् तं न आनयिष्यामि, भवतः पुरतः स्थापयिष्यामि; किन्तु अस्माकं कृते भगवन्तं प्रार्थयतु यत् सःअस्मान् प्रति कृपां करोति, येन मिस्रराजस्य तस्य पुरुषाणां च समक्षं अस्मान् अनुकूलतया दयालुतया च स्वागतं कर्तुं शक्नोति, यतःयदि वयं इदानीं अवश्यमेव विलम्बं न कृतवन्तः तर्हि वयं तव पुत्रेण सह द्वितीयवारं प्रत्यागताःआसम्।
22 याकूबःस्वपुत्रान् अवदत्, "अहं परमेश्वरे विश्वासं करोमि यत् सःयुष्मान् मोचयेत्, मिस्र-राजस्य सर्वेषां पुरुषाणां च समक्षं युष्मान् अनुग्रहं करिष्यति।
23 अतः उत्थाय तस्य पुरुषस्य समीपं गत्वा देशे यत् किमपि प्राप्यते तस्मात् उपहारं तस्य हस्ते गृहीत्वा तस्य समक्षं आनयतु, सर्वशक्तिमान् परमेश्वरःभवन्तं तस्य पुरतःदयां करोतु, येन सःभवतः भ्रातरौ बिन्यामीन-शिमोनौ च भवद्भिःसह प्रेषयितुं शक्नोति।
24 सर्वे जनाः उत्थाय स्वभ्राता बिन्यामीनम् आदाय देशस्य उत्तमस्य बृहत् उपहारं स्वहस्ते गृहीतवन्त; रजतस्य च द्विगुणं भागं गृहीतवन्तः।
25 याकूबः बिन्यामीनविषये स्वपुत्रान् कठोररूपेण आज्ञापितवान् यत्, "यस्मिन् मार्गे गच्छथ; तस्मिन् मार्गे तस्य सावधानाः भवन्तु, मार्गे वा मिस्रदेशे वा तस्मात् पृथक् मा भवन्तु।"
26 ततः याकूबः स्वपुत्राणां मध्ये उत्थाय हस्तान् प्रसारितवान्, सः स्वपुत्राणां विषये प्रभुं प्रार्थितवान्, हे स्वर्गपृथिव्याः परमेश्वर; अस्माकं पित्रा अब्राहमेन सह भवतः सन्धिं स्मर्य, मम पित्रा इसहाकेन सह तत् स्मर्य, मम पुत्रैःसह दयालुतां कुरु, मिस्रराजस्य हस्ते मा समर्पय। तत् कुरु अहं त्वां प्रार्थयामि हे परमेश्वर तव दयायाः कृते मम सर्वान् बालकान् मोचय मिस्रस्य सामर्थ्यात् तान् उद्धारय, तेषां भ्रातृद्वयं प्रेषय च।
27 याकूबस्य पुत्राणां सर्वा भार्याः तेषां बालकानां च स्वर्गं प्रति नेत्राणि उत्थाप्य सर्वे भगवतःसमक्षं रोदितवन्त; मिस्रराजस्य हस्तात् स्वपितृणां मोचनाय तम् आह्वयन्ति स्म।

28 ततःयाकूबःमिस्रराजाय पत्रं लिखित्वा मिस्रराजाय यहूदादेशस्य हस्ते स्वपुत्राणां हस्ते च दत्तवान्।
29 तव दासःयाकूब; इसहाकस्य पुत्र; इब्राहिमस्य अब्राहमस्य पुत्र; परमेश् वरस्य राजपुत्र; परमेश् वरस् य राजपुत्र; प्रबलःबुद्धिमान् च राजा, रहस्यप्रकाशक; मिस्रदेशस्य राजा, अभिवादयन्।
30 मम प्रभुः मिस्रराजः ज्ञातव्यः यत् कनानदेशे अस्मासु दुर्भिक्षः प्रचण्डः आसीत्, अहं मम पुत्रान् भवतः समीपं प्रेषितवान् यत् ते अस्माकं पोषणार्थं भवतःकिञ्चित् भोजनं क्रीतुम्।
31 यतःमम पुत्राःमां परितःकृतवन्त; अहं च अतीव वृद्धःसन् नेत्रैःन पश्यामि, यतः मम नेत्राणि वयसा वृद्ध्या, मम पुरतः नष्टस्य योसेफस्य च नित्यं रोदनं कृत्वा, मम पुत्रान् आज्ञापितवान् यत् ते मिस्रदेशम् आगत्य नगरद्वाराणि न प्रविशन्ति, देशवासिनां कारणात्।
32 अहं तान् आज्ञापितवान् यत् ते मम पुत्रं योसेफं अन्वेष्टुं मिस्रदेशं परितः गच्छन्तु, कदाचित् तं तत्र प्राप्नुयु; ते च तथैव कृतवन्त; त्वं च तान् देशस्य गुप्तचराःइति मन्यसे।
33 किं वयं तव विषये न श्रुतवन्तः यत् त्वं फारोःस्वप्नस्य व्याख्यां कृत्वा तस्मै सत्यं वदसि? तर्हि कथं त्वं बुद्ध्या न ज्ञास्यसि यत् मम पुत्राःगुप्तचराःसन्ति वा न वा?
34 इदानीं मम स्वामी राजा च, पश्य, मया मम पुत्रान् यथा उक्तं तथा मम पुत्रं भवतःपुरतःप्रेषितम्। अहं त्वां प्रार्थयामि यत् यावत् सः भ्रातृभिः सह शान्तिपूर्वकं मम समीपं न प्रत्यागच्छति तावत् तस्य उपरि दृष्टिःस्थापयतु।
35 किं त्वं न जानासि वा न श्रुतवान् वा यत् अस्माकं परमेश्वरःमम मातरं सारां गृहीत्वा फारों प्रति यत् कृतवान्, तस्याः कारणात् पलिष्टीनां राजा अबीमेलेकं प्रति यत् कृतवान्, अस्माकं पिता अब्राहमःएलामस्य नवराजानाम् उपरि यत् कृतवान्, कथं सःतान् सर्वान् स्वसहकारिभिःसह कतिपयैःपुरुषैःसह प्रहारं कृतवान्?
36 मम पुत्रद्वयं शिमोनलेवी च अमोरीजनानाम् अष्टनगरेषु यत् कृतवन्तौ, तत् कथं स्वभगिन्याःदीनायाःकारणात् तान् नाशितवान्?
37 भ्रातुः बिन्यामीनस्य कारणात् च तस्य भ्रातुः योसेफस्य हानिः कृत्वा आत्मानं सान्त्वयन्ति स्म। तदा ते तस्य कृते किं करिष्यन्ति यदा ते तस्य कृते कस्यचित् जनानां हस्तं प्रबलं दृष्ट्वा?
38 हे मिस्रराज, किं त्वं न जानासि यत् परमेश् वरस् य सामर्थ् यम् अस् माभिःसह वर्तते, परमेश् वरःअपि कदापि अस् माकं प्रार्थनां श‍ृण् यन् ति, सर्वदिनम् अस्मान् न त्यजति?
39 यदा मम पुत्राः तव व्यवहारं कथयन्ति स्म तदा अहं भवतः कारणात् भगवन्तं न आहूतवान् यतः तदा त्वं मम पुत्रस्य बिन्यामीनस्य पुरतः आगमनात् पूर्वं स्वपुरुषैः सह विनष्टः स्याम्, किन्तु मम पुत्रःशिमोनःतव गृहे यथा आसीत्, तथैव त्वं तस्य सह दयालुतां कर्तुं शक्नोषि, अतःअहं त्वां प्रति एतत् कार्यं न कृतवान् इति चिन्तितवान्।
40 अतः पश्य मम पुत्रः बिन्यामीनः मम पुत्रैः सह भवतः समीपम् आगत्य तस्य सावधानतां कृत्वा तस्य उपरि भवतःदृष्टिःस्थापयति, ततः परमेश् वरः भवतः उपरि भवतः सम्पूर्णे राज्ये च स्वनेत्राणि स्थापयति।
41 मम हृदये यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं मया भवद्भ्यः कथितं, पश्य मम पुत्राः भ्रात्रा सह भवतः समीपम् आगच्छन्ति, तेषां कृते समग्रस्य पृथिव्याःमुखं परीक्ष्य भ्रातृभिःसह शान्तिपूर्वकं प्रेषयतु।
42 याकूबः तत्पत्रं मिस्रदेशस्य राजानं दातुं स्वपुत्रेभ्यः यहूदादेशाय दत्तवान्।

अध्याय 53

1 याकूबस्य पुत्राः उत्थाय बिन्यामीनं समस्तं उपहारं च गृहीत्वा मिस्रदेशं गत्वा योसेफस्य पुरतःस्थितवन्तः।
2 ततः योसेफः स्वभ्रातरं बिन्यामीनं तेषां सह दृष्टवान्, सः तान् अभिवादितवान्, एते जनाःयोसेफस्य गृहम् आगतवन्तः।
3 योसेफः स्वगृहस्य अधीक्षकं भ्रातृभ्यः भोजनं दातुं आज्ञापयत्, सः तान् अपि तथैव अकरोत्।
4 मध्याह्नसमये योसेफः तान् जनान् बिन्यामीनेन सह स्वस्य पुरतः आगन्तुं प्रेषितवान्, तदा पुरुषाःयोसेफस्य गृहस्य अधीक्षकं स्वपुटेषु प्रत्यागतस्य रजतस्य विषये अवदन्, सःतान् अवदत्, युष्माकं कृते भद्रं भविष्यति, मा भयम्, तेषां भ्रातरं शिमोनं तेषां समीपम् आनयत्।
5 शिमोनः भ्रातृन् अवदत्, "मिस्रदेशस्य स्वामी मयि अतीव कृपां कृतवान्, यथा यूयं दृष्टवन्त; तथैव मां बद्धं न कृतवान्, यतः यूयं नगरात् निर्गत्य मां मुक्तं कृत्वा स्वगृहे मयि दयालुतां कृतवान्।
6 यहूदा बिन्यामिनस्य हस्तं गृहीत्वा ते योसेफस्य पुरतः आगत्य तं भूमौ प्रणामं कृतवन्तः।
7 ततः पुरुषाः योसेफाय उपहारं दत्त्वा सर्वे तस्य पुरतः उपविष्टा; योसेफः तान् अवदत्, युष्माकं कुशलं वा, किं युष्माकं बालकानां साधु, किं युष्माकं वृद्धपितुः साधु? ते अवदन्, साधु, यहूदा याकूबस्य प्रेषितां साक्ष्यं गृहीत्वा योसेफस्य हस्ते दत्तवान्।
8 ततः योसेफः पत्रं पठित्वा स्वपितुः लेखनं ज्ञात्वा रोदितुम् इच्छति स्म, सःअन्तःकक्षं गत्वा महतीं रोदिति स्म। सःच बहिःगतः।
9 सः नेत्राणि उत्थाप्य स्वभ्रातरं बिन्यामीनं दृष्ट्वा अवदत्, "किं एषः भवतः भ्राता यस्य विषये त्वया मां उक्तवान्? ततः बिन्यामीनः योसेफस्य समीपं गत; योसेफः तस्य शिरसि हस्तं स्थापयित्वा तं अवदत्, "मम पुत्र परमेश् वरःतव कृपां करोतु।"
10 योसेफःस्वभ्रातरं मातुःपुत्रं दृष्ट्वा पुनःरोदितुम् इच्छति स्म, ततः सःकक्षं प्रविश्य तत्र रोदिति स्म, मुखं प्रक्षाल्य निर्गत्य रोदनं निवृत्तः भूत्वा उक्तवान्, "भोजनं सज्जीकुरु।"
11 ततःयोसेफस्य एकःचषकःआसीत्, यस्मात् सःपिबति स्म, तत् रजतस्य सुन्दरं गोमेदशिलाभि; ब्डेलियनैःच युक्तम् आसीत्, तदा योसेफः भ्रातृभिः सह भोजनार्थं उपविष्टानां दृष्टौ चषकं प्रहारं कृतवान्।
12 ततःयोसेफःतान् पुरुषान् अवदत्, "अस्मिन् प्याले अहं जानामि यत् प्रथमजातःरूबेनःशिमोनःलेवी च यहूदा इस्साकरःजबबुलनःच एकस्याःमातुःसन्तानाःसन्ति।
13 अपरान् अपि तेषां जन्मानुसारं स्थापयित्वा अवदत्, "अहं जानामि यत् भवतः कनिष्ठभ्रातुः अस्य भ्राता नास्ति, मम च तस्य सदृशस्य भ्राता नास्ति, अतःसःमया सह भोजनार्थं उपविशति।
14 ततःपरं बिन्यामीन योसेफस्य पुरतःगत्वा सिंहासने उपविष्टवान्, तदा ते योसेफस्य कृत्यं दृष्ट्वा विस्मिताः अभवन्। तदा ते पुरुषाः योसेफेन सह खादित्वा पिबन्ति स्म, ततःसःतेभ्यःउपहारं दत्तवान्, ततः योसेफः बिन्यामीने एकं उपहारं दत्तवान्, मनश्शे एप्रैमः च स्वपितुः कार्याणि दृष्टवन्त; ते च तस्मै उपहारं दत्तवन्त; ओस्नाथः तस्मै एकं उपहारं दत्तवान्, ते च पञ्च उपहाराःबिन्यामीनस्य हस्ते आसन्।
15 योसेफः तान् पिबितुं मद्यं बहिः आनयत्, ते पिबितुं न इच्छन्ति स्म, ते अवदन्, यस्मात् दिने योसेफःनष्टःअभवत्, तस्मात् दिवसात् वयं मद्यं न पिबाम; किमपि स्वादिष्टं च न खादितवन्तः।

16 ततः योसेफः तान् शपथं कृत्वा तान् प्रबलतया निपीड्य तस्मिन् दिने तेन सह प्रचुरं पिबन्ति स्म, ततः परं योसेफः स्वभ्रातुः बिन्यामीनस्य समीपं गत्वा तस्य सह वार्तालापं कृतवान्, बिन्यामीनः योसेफस्य पुरतः सिंहासने उपविष्टः आसीत्।
17 तदा योसेफः तम् अवदत् , "किं त्वया सन्तानं जातम्? सः च अवदत्, भवतः सेवकस्य दश पुत्राः सन्ति, तेषां नामानि बेला, बेचेर्, अश्बल, गेरा, नामन, अचि, रोश, मुपिम, चुपिम्, ओर्ड् च, अहं च तेषां नामानि मम भ्रातुः नामधेयेन आहूतवान् यः मया न दृष्टः।
18 ततः सः तान् आज्ञापयत् यत् ते स्वस्य ताराणां मानचित्रं स्वस्य पुरतः आनयन्तु, येन योसेफः सर्वकालं जानाति स्म, तदा योसेफः बिन्यामिनम् अवदत्, "इब्रानीजनाः सर्वबुद्ध्या परिचिताः इति मया श्रुतम्, किं त्वं एतस्मात् किमपि जानासि?
19 तदा बिन्यामीनः अवदत्, "तव दासः मम पिता यत् प्रज्ञां मां उपदिष्टवान् तत् सर्वं जानाति, तदा योसेफः बिन्यामीनं अवदत्, "अधुना एतत् यन्त्रं पश्य, तव भ्राता योसेफः मिस्रदेशे कुत्र अस्ति इति अवगच्छ, यः भवता उक्तं यत् सः मिस्रदेशं गतः।
20 ततः परं बिन्यामीनः तत् यन्त्रं स्वर्गतारकाणां मानचित्रेण सह दृष्टवान्, सः बुद्धिमान् भूत्वा तत्र पश्यन् स्वभ्राता कुत्र अस्ति इति ज्ञात्वा, बिन्यामीनः सम्पूर्णं मिस्रदेशं चतुर्धा विभज्य, तस्य पुरतः सिंहासने उपविष्टः सः तस्य भ्राता योसेफः इति दृष्टवान्, बिन्यामिनः च बहु आश्चर्यचकितः अभवत्, यदा योसेफः स्वभ्राता बिन्यामीनः एतावत् विस्मितः अभवत्, तदा सः अवदत्, "किं दृष्टवान्, किं च किमर्थं त्वं विस्मितः असि?
21 ततः बेन्जामिनः योसेफं अवदत्, "अहम् एतेन पश्यामि यत् मम भ्राता योसेफः मया सह अत्र सिंहासने उपविष्टः; योसेफः तम् अवदत्, अहं तव भ्राता योसेफः अस्मि, एतत् तव भ्रातृभ्यः मा प्रकाशय। पश्य अहं त्वां तेषां गमनसमये तेषां सह प्रेषयिष्यामि, अहं तान् पुनः नगरे आनेतुं आज्ञापयिष्यामि, अहं त्वां तेभ्यः अपहरिष्यामि।
22 यदि च ते स्वप्राणान् साहसं कृत्वा भवतः कृते युद्धं कुर्वन्ति, तर्हि अहं ज्ञास्यामि यत् ते मयि कृतस्य पश्चात्तापं कृतवन्तः; अहं च तेभ्यः आत्मानं ज्ञापयिष्यामि, यदि च त्वां गृह्णामि तदा ते त्वां परित्यजन्ति, तर्हि त्वं मया सह तिष्ठसि, अहं च तेषां सह विवादं करिष्यामि, ते च गमिष्यन्ति, अहं च तेषां ज्ञातः न भविष्यामि।
23 तस्मिन् समये योसेफः स्वपत्नीम् आज्ञां दत्तवान् यत् सः तेषां पोटिकान् अन्नेन पूरयित्वा प्रत्येकस्य धनं स्वपुटे स्थापयित्वा चषकं बिन्यामीनस्य बोट्यां स्थापयित्वा मार्गस्य भोजनं दातुम्, तेभ्यः तेभ्यः एवम् अकरोत्।
24 परदिने ते पुरुषाः प्रातकाले उत्थाय स्वगर्दभैः सह धान्यं भारयित्वा बिन्यामीनेन सह निर्गताः; ते च स्वभ्रात्रा बिन्यामिनेन सह कनानदेशं गतवन्तः।
25 ते मिस्रदेशात् दूरं न गतवन्तः यदा योसेफः स्वगृहस्य आधिपत्यं आज्ञापयत्, "उत्तिष्ठ, मिस्रदेशात् अतिदूरं न गन्तुं एतेषां जनानां अनुसरणं कुरु, तान् वदतु, यूयं मम स्वामिनः प्यालं किमर्थं अपहृतवन्तः?
26 ततः योसेफस्य अधिकारी उत्थाय तान् समीपं गत्वा योसेफस्य सर्वाणि वचनं तान् अवदत्। एतत् श्रुत्वा ते अतीव क्रुद्धाः अभवन्, ते अवदन्, "येन सह तव स्वामिनः प्याला लभ्यते, सः म्रियते, वयम् अपि दासाः भविष्यामः।"
27 ते शीघ्रं गदात् स्वपुटं नीत्वा स्वपुटेषु पश्यन्तः बिन्यामीनस्य पुटस्य अन्तः चषकः लब्धः; सर्वे स्ववस्त्रं विदार्य नगरं प्रत्यागतवन्तः; ते च मार्गे बेन्जामिनं प्रहारं कुर्वन्ति स्म, यावत् सः नगरं न आगच्छति तावत् तं निरन्तरं प्रहारं कुर्वन्ति स्म, योसेफस्य पुरतः स्थितवन्तः।
28 यहूदायाः क्रोधः प्रज्वलितः सन् अवदत्, "अद्यमिस्रस्य नाशार्थं मां केवलं पुनः आनयत्।"
29 ते पुरुषाः योसेफस्य गृहं आगत्य योसेफं तस्य सिंहासने उपविष्टं, तस्य दक्षिणवामयोः सर्वान् वीरान् च दृष्टवन्तः।
30 तदा योसेफः तान् अवदत् , युष्माभिः किं कृतं यत् मम रजतपषकं हृत्वा गतः? किन्तु अहं जानामि यत् त्वं मम चषकं गृहीतवान् यत् तेन ज्ञातुं शक्यते यत् तव भ्राता कस्मिन् भागे आसीत्।
31 यहूदा अवदत्, "अस्माकं प्रभुं किं वदाम; किं वदाम; कथं च स्वं धर्मीत्वं ज्ञापयिष्याम; ईश्वरः अद्य तव सर्वेषां दासानाम् अधर्मं प्राप्नोत्, अतः अद्य अस्मान् प्रति एतत् कृतवान्।
32 ततः योसेफः उत्थाय बिन्यामीनं गृहीत्वा भ्रातृभ्यः हिंसापूर्वकं गृहीतवान्, ततः सः गृहम् आगत्य तेषां कृते द्वारं कुण्डलितवान्, तदा योसेफः स्वगृहस्य उपरि स्थितं तं आज्ञापयत् यत् सः तान् वदतु, 'राजा शान्तिपूर्वकं युष्माकं पितुः समीपं गच्छतु, पश्यतु, यस्य हस्ते मम चषकः लब्धः सः पुरुषः मया गृहीतः।

अध्याय 54

1 यदा यहूदा योसेफस्य तेषां सह व्यवहारं दृष्टवान् तदा यहूदा तस्य समीपं गत्वा द्वारं उद्घाट्य भ्रातृभिः सह योसेफस्य समक्षम् आगतः।
2 यहूदा योसेफं अवदत्, "मम प्रभोः दृष्टौ दुःखदं मा भवतु, तव दासः भवतः पुरतः किमपि वचनं वक्तुं प्रार्थयामि वा? तदा योसेफः तम् अवदत् , "ब्रूहि।"
3 यहूदा योसेफस्य पुरतः उक्तवान्, तस्य भ्रातरः च तेषां पुरतः स्थिताः आसन्। यहूदाः योसेफं अवदत्, "यदा वयं प्रथमवारं अस्माकं स्वामी समीपं भोजनं क्रेतुं आगताः तदा त्वया अस्मान् देशस्य गुप्तचराः इति मन्यते स्म, वयं च बिन्यामिनं भवतः पुरतः आनयन्तः अद्यत्वे अपि अस्माकं क्रीडां कुर्वन्ति।
4 अतः राजा मम वचनं शृणुत, अस्माकं भ्रातरं च प्रेषयतु यत् सः अस्माभिः सह अस्माकं पितुः समीपं गन्तुम्, मा भूत् अद्य मिस्रदेशवासिनां सर्वैः प्राणैः सह तव आत्मा नश्यति।
5 किं त्वं न जानासि यत् मम भ्रातृद्वयं शिमोनः लेवी च अस्माकं भगिन्याः दीनायाः कारणात् शेकेमनगरं अमोरीजनानाम् सप्तनगरेषु च किं कृतवन्तौ, स्वभ्रातुः बिन्यामीनस्य कृते च किं करिष्यतः?
6 अहं च तयोः अपेक्षया महत्तरः पराक्रमी च बलेन अद्य भवतः तव भूमिं च आगच्छामि यदि त्वं अस्माकं भ्रातरं प्रेषयितुं न इच्छसि।
7 अस्माकं पितुः सारा-मातुः कारणात् यत् अस्माकं चयनं कृतवान् अस्माकं परमेश् वरः फारो-महोदयाय किं कृतवान् यत् सः तं तस्य गृहं च महतीभिः व्याधिभिः प्रहृतवान् यत् अद्यपर्यन्तं मिस्रदेशिनः एतत् आश्चर्यं परस्परं कथयन्ति इति किं भवता न श्रुतम्? अस्माकम् परमेश् वरः त्वाम् अद्य यः पितुः कृते हृतवान्, अद्यत्वे स् व देशे अस् माकं उपरि यत् दुष् टं रचयसि, तदर्थं च त्वां करिष्यति। यतः अस्माकम् परमेश् वरः अस् माकं पितुः अब्राहमस् य सह कृतं सन्धिं स्मरिष् यति, तव उपरि दुष् टं च आनयिष्यति, यतः त्वया अद्य अस् माकं पितुः प्राणः दुःखितः अस् ति।
8 अतः अद्य मया भवद्भ्यः उक्तं मम वचनं शृणुत, अस्माकं भ्रातरं प्रेषयतु यत् सः गन्तुम्, मा भूत् त्वं च तव भूमिजनाः च खड्गेन मृताः भवेयुः यतः यूयं सर्वे मयि विजयं प्राप्तुं न शक्नुथ।
9 योसेफः यहूदां प्रत्युवाच, "किमर्थं त्वं मुखं विस्तृतं कृतवान्, किमर्थं च अस्माकं विषये गर्वं करोषि, बलं तव समीपे अस्ति? यथा

फारो जीवति, यदि अहं मम सर्वान् वीरान् भवद्भिः सह युद्धं कर्तुं आज्ञापयामि तर्हि भवन्तःएते भ्रातरःच पङ्के मग्नाःभविष्यन्ति।
10 यहूदा योसेफं अवदत् , "भवतः तव प्रजायाः च मम भयम् अवश्यं कर्तव्यम्। यथा प्रभुः जीवति यदि अहं एकवारं खड्गं आकर्षयामि तर्हि अहं पुनः तत् आवरणं न करिष्यामि यावत् अद्य अहं सम्पूर्णं मिस्रदेशं न हन्ति, अहं त्वया सह आरभ्य तव स्वामिना फारोना सह समाप्तं करिष्यामि।
11 तदा योसेफः तं प्रत्युवाच, तत्त्वतः बलं तव एव नास्ति। अहं भवद्भ्यः बलवान् पराक्रमी च अस्मि, अवश्यं यदि त्वं खड्गं आकर्षयसि तर्हि अहं तव कण्ठे सर्वेषां भ्रातृणां कण्ठे च स्थापयिष्यामि।
12 यहूदा तम् अवदत् , "अद्य यदि अहं त्वां प्रति मुखं उद्घाटयामि तर्हि अहं त्वां ग्रसिष्यामि यत् त्वं पृथिव्याःनाशःभूत्वा अद्य तव राज्यात् नाशं प्राप्स्यसि। योसेफः अवदत्, "यदि त्वं मुखं उद्घाटयसि तर्हि मम सामर्थ्यं सामर्थ्यं च अस्ति यत् त्वं यावत् वचनं वक्तुं न शक्नोषि तावत् तव मुखं शिलाया पिधातुम्। पश्यतु अस्माकं पुरतः कियन्तः शिलाः सन्ति, सत्यमेव अहं शिलाखण्डं गृहीत्वा तव मुखं बलात् कृत्वा तव हनुमत्भङ्गं कर्तुं शक्नोमि।
13 यहूदा अवदत्, "अस्माकं मध्ये परमेश्वरः साक्षी अस्ति यत् वयं त्वया सह युद्धं कर्तुम् इच्छन्तःन स्म; केवलं अस्माकं भ्रातरं ददातु, वयं त्वत्तो गमिष्यामः। तदा योसेफः अवदत्, "यथा फारो जीवति, यदि कनानराजाः सर्वे युष्माभिः सह आगच्छन्ति तर्हि यूयं तं मम हस्तात् न गृह्णीयुः।"
14 अतः भवतःपितुः समीपं गच्छ, भवतः भ्राता मम दासः भविष्यति, यतः सः राज्ञः गृहं लुण्ठितवान्। यहूदाः अवदत्, "भवतः किं वा राज्ञः चरित्रं वा, ननु राजा स्वगृहात् सर्वत्र रजतं सुवर्णं च उपहाररूपेण वा व्ययरूपेण वा प्रेषयति, तथापि त्वं अस्माकं भ्रातुः पुटस्य अन्तः स्थापितस्य चषकस्य विषये कथयसि, त्वां च अपहृतवान् इति वदसि?
15 ईश्वरः अस्माकं भ्राता बिन्यामीनः अब्राहमस्य वंशजः वा भवत; अन्यस्मात् कस्मात् अपि, राजा, राजपुत्रः कस्यचित् पुरुषस्य वा चोरीं कर्तुं एतत् कार्यं न करोतु।
16 अतः इदानीं सर्वपृथिवी तव वचनं न शृणोति यत्, "मिस्रराजः किञ्चित् रजतस्य कृते तेषां जनानां सह विवादं कृतवान्, तेषां विरुद्धं आरोपं कृत्वा तेषां भ्रातरं दासत्वेन गृहीतवान्।
17 तदा योसेफः प्रत्युवाच, युष्मान् इदं चषकं गृहीत्वा मम समीपं गत्वा भ्रातरं दासत्वेन त्यज, यतःचोरस्य दासत्वं न्यायः।
18 यहूदा अवदत्, "अस्माकं भ्रातरं त्यक्त्वा तव चषकं ग्रहीतुं किमर्थं त्वं तव वचने न लज्जसे? ननु यदि त्वं तव चषकं सहस्रगुणं वा ददासि तर्हि वयं भ्रातरं कस्यचित् हस्ते यत् रजतं लभ्यते तदर्थं न त्यक्ष्यामः; येन वयं तस्य उपरि न म्रियमाणाःभविष्यामः।
19 योसेफःप्रत्युवाच, "किमर्थं त्वं भ्रातरं त्यक्त्वा अद्यपर्यन्तं विंशतिः रजतखण्डान् विक्रीतवान्, तर्हि त्वं किमर्थं भ्रातरं प्रति तथैव न करिष्यसि?
20 यहूदा अवदत्, "मम भवतःच मध्ये प्रभुःसाक्षी अस्ति यत् वयं भवतःयुद्धानि न इच्छामः। अधुना अतःअस्माकं भ्रातरं देहि वयं त्वां विना कलहं गमिष्यामः।
21 तदा योसेफःअवदत्, "यदि देशस्य सर्वे राजानःसमागमिष्यन्ति तर्हि ते भवतः भ्रातरं मम हस्तात् हर्तुं न शक्ष्यन्ति। यहूदा अवदत्, "यदा अस्माकं भ्राता अस्माभिः सह न आगत्य तस्य विषये दुःखं प्राप्स्यति, तदा वयं पितरं किं वदामः?
22 तदा योसेफः प्रत्युवाच, "एतत् त्वं स्वपितरं कथयिष्यसि, पाशः लोटायाःपश्चात् गतः।"
23 यहूदा अवदत्, "ननु त्वं राजा असि, किमर्थम् एतानि वचनानि मिथ्यान्यायं वदसि? धिक् त्वत्सदृशं नृपं धिक् |
24 तदा योसेफःप्रत्युवाच, युष्माकं भ्रातुःयोसेफस्य विषये मया यत् वचनं उक्तं तस्मिन् कोऽपि मिथ्यान्यायः नास्ति, यतः यूयं सर्वे तं विंशतिःरजतखण्डेन मिद्यानीभ्यःविक्रीतवन्तः; यूयं सर्वे स्वपितरं तत् अङ्गीकृत्य तम् अवदन्, दुष्टपशुः तं भक्षितवान्, योसेफः खण्डितः अभवत्।
25 यहूदा अवदत्, "पश्यतु मम हृदये शेमस्य अग्निः प्रज्वलति, अधुना अहं भवतः सर्वाम् भूमिं अग्निना दहिष्यामि। तदा योसेफः प्रत्युवाच, तव भगिनी तामार, या तव पुत्रान् हतवती, सा शेकेमस्य अग्निम् अशमयत्।
26 यहूदा अवदत्, "यदि अहं मम मांसात् एकं रोमम् अपि उद्धृत्य गमिष्यामि, तर्हि अहं सम्पूर्णं मिस्रदेशं तस्य रक्तेन पूरयिष्यामि।
27 तदा योसेफःप्रत्युवाच, "यथा त्वं भ्रातरं विक्रीतवान्, तस्य कोटं रक्ते निमज्य पितुःसमीपम् आनयसि यत् सः वदेत् यत् दुष्टपशुःतं भक्षितवान्, अत्र तस्य रक्तम् अस्ति।
28 यहूदाः एतत् श्रुत्वा सः अतीव क्रुद्धः अभवत्, तस्य अन्तः तस्य क्रोधःप्रज्वलितः; तस्य पुरतःतस्मिन् स्थाने एकःशिला आसीत्, यस्य भारः प्रायः चतुशतं शेकेल् आसीत्, यहूदायाः क्रोधः प्रज्वलितः; सः एकेन हस्तेन शिलाम् आदाय स्वर्गं क्षिप्त्वा वामहस्तेन गृहीतवान्।
29 तदनन्तरं सः तत् पादयोः अधः स्थापयित्वा सर्वशक्त्या तस्मिन् उपविष्टवान्, यहूदायाः बलात् शिला रजःपरिणता अभवत्।
30 योसेफःयहूदायाःकृत्यं दृष्ट्वा बहु भीतःअभवत्, किन्तु सःस्वपुत्रं मनस्साम् आज्ञापितवान्, यहूदायाःकार्यवत् अन्येन शिलाया अपि च अकरोत्, यहूदा स्वभ्रातृभ्यः अवदत्, युष्माकं कश्चित् मा वदतु यत् एषःपुरुषःमिस्रदेशीयःअस्ति, किन्तु एतत् कार्यं कृत्वा सःअस्माकं पितुःकुलस्य अस्ति।
31 तदा योसेफःअवदत्, "न केवलं भवद्भ्यःबलं दत्तं, यतःवयं अपि शक्तिशालिनः पुरुषाः स्मः यूयं किमर्थं अस्माकं सर्वेषां विषये गर्वं करिष्यन्ति? यहूदा योसेफं अवदत्, "अस्माकं भ्रातरं प्रेषयतु, अद्य तव देशं मा नाशयतु।"
32 ततःयोसेफःतान् अवदत् , "गत्य युष् माकं पितरं कथयतु, यथा यूयं भ्रातुःयोसेफस्य विषये उक्तवान् तथा दुष्टःपशुःतं भक्षितवान्।
33 यहूदा स्वभ्रातुःनफ्तालीम् उक्तवान्, सःतं अवदत्, "त्वरय गत्वा मिस्रदेशस्य सर्वाणि वीथीनि गणयित्वा आगत्य मां कथयतु। शिमोनःतम् अवदत्, "एतत् भवतःकृते कष्टं मा भवतु; इदानीं अहं पर्वतं गत्वा पर्वतात् एकं विशालं शिलाम् आदाय मिस्रदेशे प्रत्येकं समं कृत्वा तस्मिन् स्थितान् सर्वान् मारयिष्यामि।
34 योसेफःभ्रातृभिःपुरतःउक्तं सर्वं वचनं श्रुत्वा ते न ज्ञातवन्तःयत् योसेफःतान् अवगच्छति, यतःते कल्पयन्ति स्म यत् सःहिब्रूभाषां न जानाति।
35 भ्रातृणां वचनं दृष्ट्वा योसेफःबहु भीतःअभवत् यत् ते मिस्रदेशं न नश्यन्ति, ततः सः स्वपुत्रं मनश्शें आज्ञापयत्, "गच्छ त्वरय मिस्रदेशवासिनां सर्वान् शूरान् च मम समीपं समाहृत्य अश्वेन पदातिभिःसर्वविधवाद्ययन्त्रैःच मम समीपं आगच्छन्तु, तदा मनश्शे गत्वा एवम् अकरोत्।
36 नफ्ताली यथा यहूदा आज्ञापितवान् तथा गतः यतः नफ्ताली द्रुतगतिना मृगसदृशः लघुपादः आसीत्, सः धान्यकर्णेषु गच्छति स्म, ते तस्य अधःन भग्नाःभवन्ति स्म।

37 ततः सः गत्वा मिस्रदेशस्य सर्वाणि वीथिकानि गणयित्वा द्वादशः इति ज्ञात्वा त्वरितम् आगत्य यहूदादेशं न्यवेदयत्, यहूदाः स्वभ्रातृभ्यः अवदत्, यूयं शीघ्रं कृत्वा प्रत्येकं जनस्य खड्गं कटिभागे स्थापयन्तु, ततः वयं मिस्रदेशं पारं गत्वा तान् सर्वान् मारयिष्याम; शेषः अपि न तिष्ठतु।
38 यहूदा अवदत्, पश्य, अहं मम बलेन त्रीणि वीथिकानि नाशयिष्यामि, यूयं च एकैकं वीथिं नाशयिष्यथ। यदा यहूदा एतत् वदन् आसीत्, तदा पश्यत, मिस्रदेशवासिनः सर्वे वीरजनाः च सर्वविधवाद्ययन्त्रैः उच्चैःउद्घोषैःच तेषां समीपम् आगच्छन्ति स्म।
39 तेषां संख्या पञ्चशतं अश्वसैनिकाः दशपदातिसहस्राणि च चतुशताः जनाः खड्गशूलं विना केवलं हस्तबलेन युद्धं कर्तुं शक्नुवन्ति स्म।
40 ततः सर्वे महाबलाः महता तूफानेन उद्घोषैः च आगत्य सर्वे याकूबस्य पुत्रान् परितः कृत्वा तान् भयभीतान् कृतवन्त; तेषां उद्घोषस्य शब्देन भूमौ कम्पिता।
41 याकूबस्य पुत्राः एतान् सैन्यदलान् दृष्ट्वा स्वप्राणात् बहु भीताः अभवन्, योसेफः याकूबस्य पुत्रान् शान्तं कर्तुं भयभीतान् कर्तुं तत् कृतवान्।
42 यहूदाः केचन भ्रातरः भयभीतान् दृष्ट्वा तान् अवदत्, "यदा ईश्वरस्य अनुग्रहः अस्मासु वर्तते तदा यूयं किमर्थं भीता? यदा यहूदा मिस्रदेशस्य सर्वान् जनान् योसेफस्य आज्ञानुसारं तान् भयभीतान् कर्तुं तान् परितः दृष्टवान्, तदा केवलं योसेफः तान् आज्ञापयत् यत्, "तेषु कश्चित् अपि मा स्पृशन्तु।"
43 ततः यहूदा शीघ्रं खड्गं आकृष्य उच्चैः कटुं क्रन्दनं कृत्वा खड्गेन प्रहारं कृत्वा भूमौ प्लवति स्म, अद्यापि सर्वेषां जनानां विरुद्धं उद्घोषयति स्म।
44 यदा सः एतत् कृतवान् तदा प्रभुः यहूदा-भ्रातृणां च आतङ्कं वीरपुरुषाणां सर्वेषां जनानां च उपरि आतङ्कितवान्।
45 ते सर्वे उद्घोषस्य शब्देन पलायिता; भयभीताः भूत्वा परस्परं पतिता; तेषां बहवः पतन्तः मृता; सर्वे यहूदायाः भ्रातृणां च पुरतः योसेफस्य च पुरतःपलायिताः।
46 पलायन्ते सति यहूदा भ्रातृभिः सह तान् अनुसृत्य फारोगृहं यावत् सर्वे पलायिता; पुनःयहूदा योसेफस्य पुरतःउपविश्य सिंहवत् तं गर्जन् तं प्रति महत् प्रचण्डं क्रन्दनं कृतवान्।
47 दूरतःक्रन्दनं श्रुत्वा सुक्कोथनिवासिनःसर्वे तत् क्रन्दनस्य शब्देन कम्पितवन्त; मिस्रदेशस्य गोशेनदेशस्य च भित्तिः पृथिव्याः कम्पितः पतित; फारो अपि स्वसिंहासनात् भूमौ पतित; मिस्रदेशस्य गोशेनदेशस्य च सर्वा गर्भिणीःअपि श्रुत्वा गर्भपातं कृतवन्तःकम्पस्य कोलाहल; ते हि भयंकरःभीताःआसन्।
48 ततः फारोः प्रेषितवान् यत्, "मिस्रदेशे अद्य किं घटितम्? ते आगत्य तस्मै आदौ अन्त्यपर्यन्तं सर्वाणि वचनानि अवदन्, तदा फारो भयभीतः अभवत्, सः च आश्चर्यचकितः अभवत्, बहु भीतः च अभवत्।
49 एतानि सर्वाणि श्रुत्वा सःयोसेफस्य समीपं प्रेषितवान् यत् त्वया सर्वमिस्रदेशस्य नाशार्थं इब्रानीजनाः मम समीपम् आनीताः। तेन चोरदासेन किं करिष्यसि? तं प्रेषयतु, भ्रातृभिः सह गन्तव्यं, तेषां दुष्टतायाःकारणात् वयं, यूयं, सर्वःमिस्रदेशःच न विनश्यामः।
50 यदि च त्वं एतत् कार्यं न कर्तुम् इच्छसि तर्हि मम सर्वाणि बहुमूल्यानि वस्तूनि त्वत्तो त्यक्त्वा तेषां सह तेषां भूमिं गच्छ, यदि त्वं तस्मिन् आनन्दं प्राप्नोषि, यतः ते अद्य मम समग्रं देशं नाशयिष्यन्ति, मम सर्वान् जनान् च हन्ति। मिस्रदेशस्य सर्वाणि स्त्रियः अपि स्वस्य क्रन्दनद्वारा गर्भपातं कृतवन्त; पश्यन्तु यत् तेषां उद्घोष-वाक्यमात्रेण किं कृतम्, अपि च यदि ते खड्गेन सह युद्धं कुर्वन्ति तर्हि ते भूमिं नाशयिष्यन्ति; अतःत्वं यत् इच्छसि तत् चिनुत, अहं वा इब्रानीजना; मिस्रदेशं वा इब्रानीदेशं वा।
51 ततः ते आगत्य योसेफस्य सर्वाणि वचनं कथितवन्त; तदा योसेफः फारो यहूदा च तस्य भ्रातरः च अद्यापि क्रुद्धाः क्रुद्धाः च योसेफस्य पुरतःस्थिताःआसन्, तदापि याकूबस्य सर्वे पुत्राःसमुद्रस्य तस्य तरङ्गस्य च गर्जनं इव योसेफं प्रति गर्जन्ति स्म।
52 ततःयोसेफः भ्रातृभ्यः फारोना च बहु भीतःअभवत्, ततःयोसेफः स्वभ्रातृभ्यः स्वं ज्ञापयितुं बहानानि अन्विषत्, मा भूत् ते सम्पूर्णं मिस्रदेशं न नश्यन्ति।
53 ततःयोसेफः स्वपुत्रं मनश्शें आज्ञापय मनश्शे गत्वा यहूदादेशं समीपं गत्वा तस्य स्कन्धे हस्तं स्थापयित्वा यहूदायाः क्रोधः शान्तः अभवत्।
54 यहूदा स्वभ्रातृभ्यःअवदत्, "एतत् मिस्रीययुवकस्य कार्यम् इति युष्माकं कश्चित् न वदेत्, यतःएतत् मम पितुःगृहस्य कार्यम् अस्ति।
55 योसेफः यहूदायाः क्रोधः शान्तः इति ज्ञात्वा सः यहूदां मृदुभाषया वक्तुं समीपं गतः।
56 तदा योसेफः यहूदां अवदत्, "भवन्तः सत्यं वदन्ति, अद्य तव बलस्य विषये स्वस्य वचनं सत्यापितवन्त; युष्माकं परमेश् वरः यः युष् मान् आनन्दयति, सः तव कल्याणं वर्धयतु। किन्तु तव भ्रातृणां मध्ये किमर्थं मया सह बालकस्य विषये विवादं करोति यथा तेषु कश्चन अपि तस्य विषये एकं वचनं न उक्तवान्।
57 यहूदा योसेफं प्रत्युवाच, त्वं अवश्यं ज्ञातव्यःयत् अहं बालकस्य पितुः कृते सुरक्षितः अस्मि, यदि अहं तं तस्य समीपं न आनयामि तर्हि अहं तस्य दोषं सदा वहिष्यामि।
58 अतःअहं सर्वभ्रातृणां मध्ये त्वां समीपं गत; यतःअहं दृष्टवान् यत् त्वं तं स्वतःगन्तुं न इच्छसि। इदानीं तव दृष्टौ अनुग्रहं प्राप्नुयाम् यत् त्वं तं अस्माभिः सह गन्तुं प्रेषयिष्यसि, पश्य च अहं तस्य विकल्परूपेण तिष्ठामि, यत् त्वं इच्छसि तत्सेवितुं, यतःयत्र यत्र मां प्रेषयसि तत्र तत्र अहं महता ऊर्जया त्वां सेवितुं गमिष्यामि।
59 त्वां प्रति विद्रोहं कृतस्य पराक्रमी राजानःसमीपं मां प्रेषय, तदा त्वं ज्ञास्यसि यत् अहं तस्य तस्य देशस्य च किं करिष्यामि। यद्यपि तस्य अश्वसैनिकाः पदातिसैनिकाः वा अतिबलाः जनाः वा सन्ति तथापि अहं तान् सर्वान् हत्वा राज्ञःशिरःभवतःपुरतःआनयिष्यामि।
60 किं त्वं न जानासि वा न श्रुतवान् वा यत् अस्माकम् पिता अब्राहमः स्वसेवकेन एलियजेरेण सह एकरात्रे एव एलामराजानाम् सर्वान् सेनाभिः सह प्रहारं कृतवान्, ते एकं अपि न अवशिष्टवन्त? ततः परं अस्माकं पितुः बलं अस्माकं कृते अस्माकं वंशस्य च कृते सदा उत्तराधिकाररूपेण दत्तम्।
61 तदा योसेफः अवदत्, "भवन्तः सत्यं वदसि, तव मुखे असत्यं न विद्यते, यतःअस्मान् अपि कथितं यत् इब्रानीनां सामर्थ्यं वर्तते, तेषां परमेश्वरः प्रभुः तेषु बहु आनन्दं प्राप्नोति, तर्हि तेषां पुरतः कोऽपि स्थातुं शक्नोति?
62 किन्तु, एतादृशेन शर्तेन अहं भवतःभ्रातरं प्रेषयिष्यामि, यदि त्वं तस्य भ्रातरं मातुः पुत्रं मम पुरतःआनयसि, यस्य विषये त्वया उक्तं यत् सः भवद्भ्यः मिस्रदेशं गतः। यदा यूयं तस्य भ्रातरं मम समीपं आनयसि तदा अहं तं तस्य स्थाने गृह्णामि यतःयुष्माकं कश्चन अपि तस्य पितुः कृते अभयम् नासीत्, यदा सःमम समीपं आगमिष्यति तदा अहं तस्य भ्रातरं भवद्भिः सह प्रेषयिष्यामि यस्य कृते भवन्तः सुरक्षिताःअभवन्।

63 यहूदाया योसेफस्य क्रोधः योसेफस्य विरुद्धं प्रज्वलित; तस्य नेत्रेषु क्रोधेन रक्तं पातितम्, सः स्वभ्रातृभ्यः अवदत्, "अद्य अयं मनुष्यःकथं स्वस्य विनाशं सर्वमिस्रस्य च विनाशं याचते!
64 शिमोनःयोसेफं प्रत्युवाच, किं वयं भवन्तं प्रथमं न अवदमःयत् सःयस्मिन् स्थानं गत; सःमृतःवा जीवितःवा इति वयं न जानीम; मम प्रभुःकिमर्थम् एतानि इव वदति?
65 योसेफःयहूदायाः मुखं पश्यन् ज्ञातवान् यत्, "अस्य भ्रातुःस्थाने भवतःअन्यं भ्रातरं मम समीपम् आनयतु।"
66 तदा योसेफः भ्रातरान् अवदत्, "भवता अवश्यमेव उक्तं यत् भवतः भ्राता मृतः वा नष्टः वा, इदानीं यदि अहम् अद्य तं आहूय युष्माकं पुरतःआगच्छेत् तर्हि तस्य भ्रातुःस्थाने तं मम कृते दास्यथ वा?
67 ततः योसेफः वक्तुं प्रवृत्त; "योसेफ, योसेफ, अद्य मम पुरतः आगत्य भ्रातृभ्यःप्रकटितःभूत्वा तेषां पुरतःउपविशतु।"
68 यदा योसेफः तेषां पुरतः एतत् वचनं वदति स्म तदा ते प्रत्येकं भिन्नं मार्गं पश्यन्ति स्म यत् योसेफःतेषां पुरतःकुतःआगमिष्यति।
69 योसेफः तेषां सर्वाणि कर्माणि अवलोक्य तान् अवदत्, यूयं किमर्थम् इतः ततः पश्यथ? अहं योसेफ; यम् त्वया मिस्रदेशाय विक्रीतवान्, अतःत्वं मां विक्रीतवान् इति भवतःदुखं मा कुरु, यतः दुर्भिक्षकाले परमेश् वरःमां भवतःपुरतःप्रेषितवान्।
70 तस्य भ्रातरः योसेफस्य वचनं श्रुत्वा तस्य मनसि भयभीताः अभवन्, यहूदा च तस्य विषये अतीव भयभीतःअभवत्।
71 यदा बिन्यामीनःयोसेफस्य वचनं श्रुत्वा गृहस्य अन्तभागे तेषां पुरतःआसीत्, तदा बिन्यामीनःतस्य भ्रातुःयोसेफस्य समीपं धावित्वा तं आलिंग्य तस्य कण्ठे पतित; ते च रोदितवन्तः।
72 यदा योसेफस्य भ्रातरः भ्रातुःकण्ठे पतित्वा तस्य सह रोदिति इति दृष्ट्वा योसेफस्य भ्रातरः अपि योसेफस्य उपरि पतित्वा तं आलिंगितवन्त; योसेफेन सह महतीं रोदनं कृतवन्तः।
73 योसेफस्य गृहे ते योसेफस्य भ्रातरःइति वाणी श्रूयते स्म, तस्मात् सः फारोः अतीव प्रसन्नः अभवत् यतः सः तेभ्यः भीतः आसीत् यत् ते मिस्रदेशस्य नाशं न करिष्यन्ति।
74 ततः फारोः योसेफस्य समीपं आगतानां भ्रातृणां विषये तस्य अभिनन्दनार्थं स्वसेवकान् प्रेषितवान्, मिस्रदेशे ये सेना-सैनिकाः सर्वे सेनापतिःयोसेफेन सह आनन्दं प्राप्तुं आगतवान्, सर्वःमिस्रदेशः योसेफस्य भ्रातृणां विषये बहु आनन्दितवान्।
75 ततःफारोःस्वसेवकान् योसेफस्य समीपं प्रेषितवान् यत्, "भवतः भ्रातृभ्यः कथयतु यत् तेषां सर्वाणि वस्तूनि आनयन्तु, मम समीपं आगच्छन्तु, अहं तान् मिस्रदेशस्य उत्तमभागे स्थापयिष्यामि, ते च तथैव कृतवन्तः।
76 ततःयोसेफःस्वगृहनियुक्तं भ्रातृभ्यःदानानि वस्त्राणि च आनेतुं आज्ञापयत्, तेभ्यः राजवस्त्राणि बहूनि दानानि च बहूनि वस्त्राणि बहिःआनयत्, योसेफःतानि भ्रातृणां मध्ये विभजति स्म।
77 ततः सः स्वभ्रातृभ्यः प्रत्येकं सुवर्णरजतवस्त्रान्तरं रजतशतं च दत्तवान्, ततःसर्वेभ्यःएतानि वस्त्राणि धारयित्वा फारो इत्यस्य समक्षं नीतुं योसेफःआज्ञापितवान्।
78 फारो योसेफस्य सर्वे भ्रातरःवीरपुरुषाःसुन्दररूपाःच इति दृष्ट्वा सःबहु आनन्दितःअभवत्।
79 ततः परं ते फारो-सन्निधात् कनानदेशं गन्तुं स्वपितुः समीपं गतवन्त; तेषां भ्राता बिन्यामीन च तेषां सह आसीत्।
80 ततः योसेफः उत्थाय तेभ्यः फारोतः एकादश रथान् दत्तवान्, योसेफः च तेभ्यः स्वस्य रथं दत्तवान्, यस्मिन् दिने सः मिस्रदेशे अभिषिक्तस्य दिने स्वपितरं मिस्रदेशं आनेतुं आरुह्य गतः। योसेफः सर्वेभ्यः भ्रातृसन्ततिभ्यः तेषां संख्यानुसारं वस्त्राणि, एकैकस्य कृते शतं रजतखण्डानि च प्रेषितवान्, तस्य भ्रातृभार्याभ्यः अपि राज्ञः भार्याणां वस्त्रेभ्यःवस्त्राणि प्रेषितवान्, तानि च प्रेषितवान्।
81 ततः सः स्वभ्रातृभ्यः प्रत्येकं दशपुरुषान् दत्तवान् यत् तेषां सेवां कर्तुं तेषां सन्तानानां सर्वेषां च सेवां कर्तुं तेषां सेवां कर्तुं कनानदेशं गच्छन्तु।
82 ततः योसेफः स्वभ्रातुः बिन्यामीनस्य हस्तेन स्वदशपुत्राणां कृते दशवस्त्राणि प्रेषितवान्, याकूबपुत्राणां शेषसन्ततिभ्यःअधिकं भागः।
83 सः प्रत्येकं पञ्चाशत् रजतखण्डान् दश रथान् च प्रेषितवान्, मिस्रदेशस्य सर्वविलासिताभिः दश गद; पितुः कृते धान्यरोटिका, पोषणभारयुक्ताःदश गदःच तस्य पितु; तस्य समीपे ये सर्वे आसन्, तेभ्यःमार्गस्य भोजनरूपेण प्रेषितवान्।
84 सः स्वभगिन्याः दीनायाः कृते रजत-सुवर्ण-गन्ध-वस्त्राणि, एलो-स्त्री-आभूषणं च बहु-प्रचुर-वस्त्राणि प्रेषितवान्, तानि च फारो-भार्याभ्यःबिन्यामीन-भार्याभ्यःप्रेषितवान्।
85 सः सर्वेभ्यः भ्रातृभ्य; तेषां भार्येभ्यः च सर्वविधं गोमेदशिला; ब्डेलियम् च, मिस्रदेशस्य महान् जनानां मध्ये सर्वेभ्यः बहुमूल्यवस्तूनि च दत्तवान्, सर्वेषां महत्वस्तूनाम् अन्यत् किमपि न अवशिष्टम्, केवलं यत् योसेफःस्वपितुःगृहं प्रति प्रेषितवान्।
86 सः स्वभ्रातरं प्रेषितवान्, ते च गतवन्त; तेषां सह स्वभ्राता बिन्यामीनं प्रेषितवान्।
87 ततः योसेफः तेषां सह मिस्रदेशस्य सीमां यावत् मार्गे गन्तुं निर्गतवान्, ततः सः तान् स्वपितुः स्वगृहस्य च विषये मिस्रदेशं आगन्तुं आज्ञापितवान्।
88 ततः सः तान् अवदत्, "मार्गे मा कलहं कुरुत, यतः महत् जनं बुभुक्षायाःरक्षणार्थं भगवतःएव एतत् वस्तु आसीत्, यतःअस्मिन् देशे पञ्चवर्षेभ्यःदुर्भिक्षःभविष्यति।
89 सः तान् आज्ञापयति स्म, "यदा यूयं कनानदेशम् आगच्छन्ति, तदा एतस्मिन् विषये मम पितुःसमक्षं सहसा मा आगच्छन्तु, अपितु स्वबुद्ध्या कार्यं कुर्वन्तु।
90 ततः योसेफः तान् आज्ञां त्यक्त्वा पुनः मिस्रदेशं गत; याकूबस्य पुत्राः हर्षेण प्रसन्नतया च स्वपितुः याकूबस्य समीपं कनानदेशं गतवन्तः।
91 ते भूमिसीमाम् आगत्य परस्परं अवदन्, अस्माकं पितुः पुरतः अस्मिन् विषये किं करिष्याम; यतः यदि वयं तस्य समीपं सहसा आगत्य तस्य विषयं वदामः तर्हि सः अस्माकं वचनं दृष्ट्वा बहु आतङ्कितःभविष्यति, अस्मान् न विश्वसिष्यति।
92 ते यावत् स्वगृहसमीपं न प्राप्य आशेरस्य पुत्रीं सेराकं तान् मिलितुं गच्छन्तीं दृष्टवन्त; सा कन्या अतीव उत्तमः सूक्ष्मः च वीणावादनं जानाति स्म।
93 ते तां आहूय तेषां पुरतः आगत्य सा तान् चुम्बितवती, ते तां गृहीत्वा वीणाम् अददु; "अधुना अस्माकं पितुःपुरतःगत्वा तस्य पुरतः उपविश्य वीणाम् आहत्य एतानि वचनानि वदतु।
94 ते तां स्वगृहं गन्तुम् आज्ञां दत्तवन्त; सा वीणाम् आदाय तेषां पुरतःत्वरितम् आगत्य याकूबस्य समीपे उपविष्टवती।
95 सा सुष्ठु वाद्य गायति स्म, मधुरवचनेन च उक्तवती, मम मातुलः योसेफःजीवति, सःसम्पूर्णे मिस्रदेशे शासनं करोति, न मृतः।
96 सा एतानि वचनानि पुनः पुनः उक्तवती, याकूबः तस्याः वचनं श्रुत्वा तस्य अनुकूलाःअभवन्।
97 सः श्रृणोति स्म यदा सा द्विवारं त्रिवारं पुनरावृत्तिं करोति स्म, तस्याः वचनस्य माधुर्येण याकूबस्य हृदये आनन्दः प्रविष्ट; ईश्वरस्य

आत्मा च तस्य उपरि आसीत्, सःतस्याःसर्वाणि वचनं सत्यं जानाति स्म।
98 याकूबः सेराक् इत्यस्य पुरतः एतत् वचनं वदन्त्याः आशीर्वादं दत्तवान्, तदा सः तां अवदत्, "मम पुत्री, त्वया कदापि मृत्युः न प्रभवतु, यतः त्वया मम आत्मा पुनः सजीवः कृतः। केवलं यथा उक्तं तथा मम पुरतःवद, यतःत्वं सर्वैःवचनेन मां प्रसन्नं कृतवान्।
99 सा एतानि वचनानि गायति स्म, याकूबः श्रुत्वा तस्य प्रीतिः अभवत्, सः आनन्दितः अभवत्, परमेश् वरस् य आत् मा तस् य उपरि आसीत्।
100 यदा सः तया सह वदन् आसीत्, तदा तस्य पुत्राः अश्वैः; रथैः; राजवस्त्रैः; दासैःच पुरतःधावन्तःतस्य समीपम् आगच्छन्ति स्म।
101 याकूबःतान् मिलितुं उत्थाय स्वपुत्रान् राजवस्त्रधारिणं दृष्टवान्, योसेफःतेभ्यःप्रेषितान् सर्वान् निधान् दृष्टवान्।
102 ते तम् अवदन्, "अस्माकं भ्राता योसेफःजीवति, सःएव सम्पूर्णे मिस्रदेशे शासनं करोति, सः एव अस्मान् यथा कथितं तथा उक्तवान्।
103 याकूबः स्वपुत्राणां सर्वाणि वचनानि श्रुत्वा तेषां वचनं श्रुत्वा तस्य हृदयं स्पन्दितं यतःसःतान् विश्वासयितुं न शक्नोति स्म यावत् सःतान् सर्वान् योसेफेन दत्तं प्रेषितं च सर्वं चिह्नं च न दृष्टवान्।
104 ततः ते तस्य पुरतः उद्घाट्य योसेफस्य प्रेषितं सर्वं दर्शयन्ति स्म, योसेफस्य प्रेषितं तत् प्रत्येकं दत्तवन्तः; सः च ज्ञातवान् यत् ते सत्यं वदन्ति स्म, सःच स्वपुत्रस्य विषये अत्यन्तं हर्षितःअभवत्।
105 याकूबः अवदत्, मम पुत्रः योसेफः अद्यापि जीवति इति मम कृते पर्याप्तम्, अहं मृत्योःपूर्वं गत्वा तं द्रक्ष्यामि।
106 तस्य पुत्राः तान् प्रति यत् किमपि घटितं तत् सर्वं तस्मै कथितवन्तः; तदा याकूबः अवदत्, "अहं मम पुत्रं तस्य सन्तानं च द्रष्टुं मिस्रदेशं गमिष्यामि।"
107 याकूबःउत्थाय योसेफस्य प्रेषितानि वस्त्राणि परिधाय, प्रक्षाल्य केशान् मुण्डयित्वा च योसेफस्य प्रेषितं पगडं शिरसि स्थापयति।
108 याकूबस्य गृहस्थाः सर्वे जनाः तेषां भार्याश्च योसेफस्य प्रेषितवस्त्राणि धारयन्ति स्म, तदा योसेफः अद्यापि जीवति, सः मिस्रदेशे शासनं करोति इति विषये ते अतीव आनन्दिताःअभवन्।
109 कनाननिवासिनः सर्वे एतत् श्रुत्वा याकूबस्य जीवितस्य विषये बहु आनन्दं प्राप्तवन्तः।
110 याकूबःतेषां कृते त्रयः दिवसान् यावत् भोज्यम् अकरोत्, ततः सर्वे कनानराजाः; देशस्य आर्यजनाः च याकूबस्य गृहे खादितवन्तः; पिबन्तः; आनन्दं च कृतवन्तः।

अध्याय 55

1 तदनन्तरं याकूबःअवदत्, "अहं मिस्रदेशे मम पुत्रं पश्यन् गत्वा ततः कनानदेशं प्रति आगमिष्यामि, यस्य विषये परमेश्वरः अब्राहमं प्रति उक्तवान्, यतःअहं मम जन्मभूमिदेशं त्यक्तुं न शक्नोमि।
2 पश्य भगवतः वचनं तस्य समीपम् आगतं यत्, "सर्वैः गृहैः सह मिस्रदेशं गत्वा तत्रैव तिष्ठ, मिस्रदेशं गन्तुं मा भयम् यतः अहं तत्र त्वां महत् राष्ट्रं करिष्यामि।
3 याकूबः मनसि अवदत्, "अहं गत्वा मम पुत्रं पश्यामि यत् मिस्रदेशस्य सर्वेषां निवासिनःमध्ये तस्य परमेश्वरस्य भयम् अद्यापि तस्य हृदये अस्ति वा।"
4 परमेश् वरःयाकूबम् अवदत् , "योसेफस् य विषये मा भयम् भव, यतःसःअद्यापि मम सेवां कर्तुं स्वस्य निष्ठां धारयति, यथा भवतःदृष्टौ सद्भावः दृश्यते, याकूबः च स्वपुत्रस्य विषये अतीव आनन्दितः अभवत्।
5 तस्मिन् काले याकूबःस्वपुत्रान् गृहं च भगवतः वचनम् अनुसृत्य मिस्रदेशं गन्तुम् आज्ञापितवान्, याकूबः स्वपुत्रैः सह सर्वैः गृहैः सह उत्थितः; सः हर्षेण हृदयेन आनन्देन च कनानदेशात् बेर्शेबातः निर्गतवान्, ते च मिस्रदेशं गतवन्तः।
6 यदा ते मिस्रदेशस्य समीपं गतवन्तःतदा याकूबःयहूदां योसेफस्य समीपं प्रेषितवान् यत् सः मिस्रदेशस्य स्थितिं दर्शयतु, यहूदा च स्वपितुः वचनं कृतवान्, ततः सः शीघ्रं धावित्वा योसेफस्य समीपम् आगतः; तेषां कृते गोशेनदेशे तस्य सर्वेषां गृहेषु स्थानं नियुक्तवन्तः; यहूदा च प्रत्यागत्य स्वपितुःसमीपं मार्गेण आगत्य।
7 ततःयोसेफःरथं संयोजयित्वा स्वपितुःयाकूबं मिलितुं गन्तुं सर्वान् वीरपुरुषान् स्वसेवकान् च मिस्रदेशस्य सर्वान् अधिकारिणः च सङ्गृहीतवान्, ततः मिस्रदेशे योसेफस्य आज्ञापत्रं घोषितं यत्, ये याकूबस्य साक्षात्कारं कर्तुं न गच्छन्ति ते सर्वे म्रियन्ते।
8 परदिने योसेफः समस्तमिस्रदेशेन सह महतीं पराक्रमी च सेना निर्गतवान्, सर्वे सुलिनवस्त्रैः बैंगनीवर्णैः रजतसुवर्णयन्त्रैः युद्धयन्त्रैः च सह।
9 ते सर्वे सर्वविधवाद्यवाद्यैः ढोलकैः; गन्धकैः; मार्गे सर्वत्र गन्धकं, एलोस् च विकीर्णं कृत्वा याकूबं मिलितुं गतवन्तः; सर्वे च एतादृशं मार्गं गतवन्तः; तेषां उद्घोषं श्रुत्वा पृथिवी कम्पिता।
10 मिस्रदेशस्य सर्वाः स्त्रियः याकूबस्य सङ्गमे मिस्रदेशस्य छतौ भित्तिषु च गतवन्तः; योसेफस्य शिरसि च फारोराजमुकुटम् आसीत्, यतः फारोः पितुः साक्षात्कारं कर्तुं गमनसमये तस्य समीपं धारयितुं प्रेषितवान् आसीत्।
11 यदा योसेफः स्वपितुः पञ्चाशत् हस्तदूरे आगतः तदा सः रथात् अवतीर्य स्वपितुः समीपं गतः; यदा मिस्रदेशस्य सर्वे अधिकारिणः तस्याः आर्यजनाः च योसेफः स्वपितुः समीपं पदातिरूपेण गतः इति दृष्टवन्तः; तदा ते अपि अवतीर्य याकूबस्य समीपं पदातिना गतवन्तः।
12 यदा याकूबः योसेफस्य शिबिरस्य समीपं गतः; तदा याकूबः योसेफेन सह स्वसमीपं गच्छन्तं शिबिरं अवलोकितवान्, तदा तस्य प्रसन्नता अभवत्, याकूबःच तत् दृष्ट्वा विस्मितःअभवत्।
13 याकूबःयहूदाम् अवदत् , "अतिरक्तवस्त्रं शिरसि राजमुकुटं च धारयन् मिस्रदेशस्य शिबिरे कःपुरुषःपश्यामि, यःस्वरथात् अवतीर्य अस्माकं समीपम् आगच्छति? यहूदाः स्वपितरं प्रत्युवाच, "सः तव पुत्रः योसेफः राजा; याकूबः स्वपुत्रस्य महिमाम् दृष्ट्वा आनन्दितः अभवत्।
14 ततः योसेफः स्वपितुः समीपं गत्वा सः स्वपितरं प्रणमति स्म, शिबिरस्य सर्वे जनाः तस्य सह याकूबस्य पुरतः भूमौ प्रणामं कृतवन्तः।
15 पश्यतु याकूबः धावित्वा स्वपुत्रस्य योसेफस्य समीपं त्वरितम् आगत्य तस्य कण्ठे पतित्वा तं चुम्बितवान्, ते च रोदितवन्तः; योसेफः अपि स्वपितरं आलिंग्य तं चुम्बितवान्, ते च रोदितवन्तः; मिस्रदेशस्य सर्वे जनाःतेषां सह रोदितवन्तः।
16 याकूबः योसेफं अवदत्, "अधुना अहं तव मुखं दृष्ट्वा हर्षेण म्रियमाणःभविष्यामि, यत् त्वं जीवितःमहिमा च असि।
17 याकूबस्य पुत्राः; तयोःभार्याः; तेषां बालकाः; तेषां दासाः; याकूबस्य सर्वे गृहे च योसेफेन सह अतिशयेन रोदितवन्तः; ते च तं चुम्बनं कृत्वा तस्य सह बहु रोदितवन्तः।
18 ततः परं योसेफः सर्वैः जनैः सह मिस्रदेशं प्रत्यागतवान्, याकूबः तस्य पुत्राः तस्य गृहस्य सर्वे बालकाः च योसेफेन सह मिस्रदेशम्

आगतवन्त; योसेफः तान् मिस्रदेशस्य उत्तमभागे गोशेनदेशे स्थापितवान्।
19 ततः योसेफः स्वपितरं भ्रातरं च अवदत्, "अहं गत्वा फारों कथयिष्यामि, मम भ्रातरः मम पितुः गृहं च तेषां सर्वे जनाः मम समीपम् आगता; पश्यन्तु च ते गोशेनदेशे सन्ति।
20 योसेफः एवम् अकरोत्, स्वभ्रातृभ्यां रूबेन्, इस्साकरजबुलूनं, तस्य भ्रातरं बिन्यामीनञ्च गृहीत्वा फिरौनस्य समक्षं स्थापितवान्।
21 ततःयोसेफःफारोम् अवदत् , "मम भ्रातरःमम पितुःगृहं च तेषां सर्वेषां मेषपशुभिः सह कनानदेशात् मिस्रदेशे निवसितुं मम समीपम् आगताः। यतःतेषां दुर्भिक्षःप्रचण्डःआसीत्।
22 तदा फारो योसेफं प्राह, "तव पितरं भ्रातरं च देशस्य उत्तमभागे स्थापय, तेभ्यःसर्वं भद्रं मा निवारय, देशस्य मेदःखादतु।
23 योसेफः प्रत्युवाच, पश्य मया तान् गोशेनदेशे स्थापिता; यतः ते गोपालकाः सन्ति, अतः ते मिस्रदेशीयाः विहाय स्वमेषपालनार्थं गोशेननगरे तिष्ठन्तु।
24 तदा फारो योसेफं प्राह, "भ्रातृभिः सह यत् किमपि वदिष्यन्ति तत् सर्वं कुरु। याकूबस्य पुत्राः फारों प्रणामं कृत्वा शान्तिपूर्वकं तस्मात् निर्गतवन्त; ततः परं योसेफः स्वपितरं फारो इत्यस्य समक्षं नीतवान्।
25 याकूबः आगत्य फारों नमस्कृतवान्, याकूबः फारों आशीर्वादं दत्तवान्, ततःसःबहिःगतः। याकूबःतस्य सर्वे पुत्रा; तस्य सर्वे गृहे च गोशेनदेशे निवसन्ति स्म।
26 याकूबस्य जीवनस्य द्वितीयवर्षे अर्थात् याकूबस्य जीवनस्य शतत्रिंशत् वर्षे योसेफःसर्वान् दुर्भिक्षदिनानि यावत् स्वपितरं भ्रातृन् पितुः गृहं च स्वबालानां अनुसारं रोटिकां दत्तवान्। तेषां किमपि अभावःनासीत्।
27 योसेफः तेभ्यःसर्वस्य देशस्य उत्तमभागं दत्तवान्; मिस्रदेशस्य श्रेष्ठानां योसेफस्य सर्वाणि दिनानि आसन्; योसेफः अपि तेभ्यः पितुः गृहे च वर्षे वर्षे वस्त्राणि वस्त्राणि च ददाति स्म। याकूबस्य पुत्राः भ्रातुःयावत्कालं यावत् मिस्रदेशे सुरक्षिताःआसन्।
28 याकूबः सर्वदा योसेफस्य मेजस्य समीपे भोजनं करोति स्म, याकूबस्य पुत्रैः सह याकूबस्य बालकाः स्वगृहेषु यत् भक्षयन्ति स्म, तदतिरिक्तं याकूबस्य पुत्रैःसह दिवारात्रौ योसेफस्य मेजं न त्यजन्ति स्म।
29 दुर्भिक्षदिनेषु सर्वेऽपि मिस्रदेशिनः योसेफस्य गृहात् रोटिकां खादन्ति स्म, यतः सर्वे मिस्रदेशीयाः दुर्भिक्षस्य कारणेन स्वस्य सर्वाणि वस्तूनि विक्रीतवन्तः।
30 ततः योसेफः मिस्रदेशस्य सर्वाणि भूमिं क्षेत्राणि च रोटिकायाः कृते क्रीतवान्, दुर्भिक्षस्य दिनानि यावत् योसेफः सम्पूर्णं मिस्रदेशं रोटिकां प्रददाति स्म, योसेफःच सर्वत्र तेषां क्रीतस्य धान्यस्य कृते यत् किमपि रजतं सुवर्णं च आसीत् तत् सर्वं सङ्गृह्य सःबहु सुवर्णं रजतं च सञ्चितवान्, तदतिरिक्तं च गोमेदशिला; उत्तमा; बहुमूल्याः च ये वस्त्राणि तेषां धनव्ययस्य समये ते देशस्य सर्वेभ्यः भागेभ्यः योसेफस्य समीपम् आनयन्ति स्म।
31 ततःयोसेफःस्वहस्ते यत् किमपि रजतं सुवर्णं च आगतं तत् सर्वं द्वासप्ततिः टोलान् सुवर्णं रजतं च, गोमेदशिला; ब्देलियमं च बहुशः गृहीतवान्, ततः योसेफः गत्वा तान् चतुर्धा निगूढवान्, एकभागं च रक्तसमुद्रस्य समीपे प्रान्तरे, एकभागं च पेराथनद्याः समीपे, तृतीयचतुर्थांशं च मरुभूमिषु निगूढवान् फारस-मीडिया-प्रान्तरस्य विपरीतम् ।
32 शेषसुवर्णरजतयोः भागं गृहीत्वा सर्वेभ्यः भ्रातृभ्यः पितुः सर्वेभ्यः गृहेभ्य; पितुःगृहस्य सर्वेभ्यःमहिलाभ्यःच दत्तवान्, शेषं च फारो-गृहं प्रति प्रायःविंशति-टोलान् सुवर्णरजतम् आनयत्।
33 ततःपरं योसेफःयत् किमपि सुवर्णं रजतं च अवशिष्टं तत् सर्वं फारों दत्तवान्, फिरौनः तत् कोषे निक्षिप्तवान्, ततः परं देशे दुर्भिक्षस्य दिवसाः निवृत्ताः अभवन्, ते च समग्रे देशे रोप्य, फलानि च लब्धवन्त; ते वर्षे वर्षे स्वस्य सामान्यं परिमाणं प्राप्नुवन्ति स्म। तेषां किमपि अभावःनासीत्।
34 योसेफःमिस्रदेशे सुरक्षितरूपेण निवसति स्म, तस्य सल्लाहस्य अधीनं समग्रं भूमिं च आसीत्, तस्य पिता तस्य सर्वे भ्रातरः च गोशेनदेशे निवसन्तःतम् आधिपत्यं कृतवन्तः।
35 ततः योसेफः अतीव वृद्ध; प्रौढः आसीत्, तस्य पुत्रद्वयं एप्रैमः मनश्शे च, स्वभ्रातृणां याकूबस्य पुत्राणां सन्तानैःसह याकूबस्य गृहे नित्यं तिष्ठति स्म, यत् ते भगवतः मार्गं तस्य नियमं च ज्ञातुं शक्नुवन्ति।
36 याकूबः तस्य पुत्राः च मिस्रदेशे गोशेनदेशे निवसन्ति स्म, ते तस्मिन् आधिपत्यं कृतवन्त; तत्र च फलं प्राप्य बहुवृद्धाःअभवन्।

अध्याय 56

1 याकूबःमिस्रदेशे सप्तदश वर्षाणि यावत् याकूबस्य आयुःवर्षाणि च सप्तचत्वारिंशत् वर्षाणि अभवन्।
2 तस्मिन् समये याकूबः तया रोगेन आक्रमित; यया सः मृत; सः मिस्रदेशात् स्वपुत्रं योसेफं प्रेषयित्वा आहूतवान्, तस्य पुत्रःयोसेफः मिस्रदेशात् आगत; योसेफःच पितुःसमीपम् आगतः।
3 तदा याकूबः योसेफं स्वपुत्रान् च अवदत्, पश्यत अहं म्रियते, युष्माकं पूर्वजानां परमेश्वरः युष्मान् आगत्य तस्मिन् भूमिं प्रति आनयिष्यति, यत् भगवता युष्मान् युष्माकं परं सन्तानं च दातुं शपथं कृतवान्, इदानीं यदा अहं मृतः भवेयम्, तदा मां मम पूर्वजानां समीपे कनानदेशे हेब्रोन्देशे मकपेलानगरे स्थितायां गुहायां दफनयतु।
4 याकूबः स्वपुत्रान् हेब्रोन्-नगरे मक्पेला-नगरे तं दफनार्थं शपथं कृतवान्, तस्य पुत्राःच तस्य विषये शपथं कृतवन्तः।
5 ततःसःतान् आज्ञापयत्, "भवतःपरमेश् वरस् य सेवां कुरुत, यतः यः युष् माकं पितरं मोचितवान् सः युष् माकं सर्वक्लेशात् अपि मोचयिष्यति।"
6 तदा याकूबःअवदत्, "भवतःसर्वान् बालकान् मम समीपं आहूय, याकूबस्य पुत्राणां सर्वे सन्तानाःआगत्य तस्य पुरतःउपविष्टा; याकूबः तान् आशीर्वादं दत्तवान्, सःतान् अवदत्, युष्माकं पितृणां परमेश्वरः प्रभुः युष्मान् सहस्रगुणं प्रदास्यति, आशीर्वादं च ददाति, युष्मान् पितुः अब्राहमस्य आशीर्वादं च ददातु। तस्मिन् दिने याकूबस्य पुत्राणां सर्वे सन्तानाःतस्य आशीर्वादं दत्त्वा निर्गताः।
7 परदिने याकूबःपुनःस्वपुत्रान् आहूय सर्वे समागत्य तस्य समीपम् आगत्य तस्य पुरतः उपविष्टा; तस्मिन् दिने याकूबः स्वमृत्युपूर्वं स्वपुत्रान् आशीर्वादं दत्तवान्, प्रत्येकं जनं स्वस्य आशीर्वादानुसारं आशीर्वादं दत्तवान् पश्यन्तु, इस्राएलस्य विषये परमेश् वरस् य नियमग्रन्थे लिखितम् अस्ति।
8 याकूबःयहूदाम् अवदत्, "अहं मम पुत्रं जानामि यत् त्वं भ्रातृणां कृते पराक्रमी असि। तेषु राज्यं कुरु, तव पुत्राः तेषां पुत्रेषु सदा राज्यं करिष्यन्ति।
9 केवलं तव पुत्रान् धनुःसर्वाणि युद्धायुधानि च शिक्षय यथा ते भ्रातुः शत्रुषु शासनं करिष्यति।

10 तस्मिन् दिने याकूबः पुनः स्वपुत्रान् आज्ञापयत्, "पश्यतु अहम् अद्य मम प्रजानां समीपं समागच्छामि। मिस्रदेशात् मां उद्धृत्य यथा मया भवद्भ्यःआज्ञापितं तथा मां मक्पेलागुहायां दफनय।

11 तथापि सावधानाः भवन्तु यत् युष्माकं पुत्रेषु कश्चन अपि मां न वहतु, केवलं यूयं एव मां वहतु, यदा यूयं मम शरीरं स्वेन सह कनानदेशं गत्वा मां दफनार्थं वहसि, तदा एतत् एव मम कृते कर्तव्यम्।

12 यहूदा, इस्साकर, जबूलून च पूर्वदिशि मम शवं वहन्ति। दक्षिणे रूबेन; शिमोन; गादः च, पश्चिमदिशि एफ्राइम; मनश्शे; बिन्यामीनः च, उत्तरदिशि दान; आशेर; नफ्ताली च।

13 लेवी भवद्भिःसह मा वहतु, यतःसःतस्य पुत्रैःसह इस्राएलीयैःसह परमेश्वरस्य सन्धिसन्दूकं शिबिरे वहति, मम पुत्रः योसेफः अपि मा वहतु, यतः तस्य महिमा राजा इव भवतु। तथापि तेषां स्थाने एप्रैमः मनश्शे च भविष्यतः।

14 यूयं मां वहन् मां एवं करिष्यथ; मया भवद्भ्यः यत् किमपि आज्ञापितं तत् सर्वं मा उपेक्षस्व; यदा यूयं मयि एतत् करिष्यन्ति तदा भगवता भवन्तं भवतः पश्चात् भवतः बालकान् च सदा अनुग्रहेण स्मरिष्यति।

15 यूयं मम पुत्राःएकैकं भ्रातरं स्वजनं च आदरयन्तु, भवतःपश्चात् स्वसन्ततिं स्वसन्ततिसन्ततिं च आज्ञापयन्तु यत् ते भवतः पूर्वजानां परमेश्वरस्य परमेश्वरस्य सेवां सर्वदा कुर्वन्तु।

16 यथा यूयं स्वसन्ततिः स्वसन्ततिसन्ततिश्च सदा देशे दीर्घकालं यावत् प्रभोःपरमेश् वरस् य समक्षे सत् ऋजुं च कुर्वन् तिस् य सर्वेषु मार्गेषु गन्तुम्।

17 त्वं च मम पुत्रः योसेफः क्षमस्व अहं त्वां प्रार्थयामि तव भ्रातृणां शूलान् तेषां सर्वाणि दुष्कृतानि च यत् क्षतिं तव उपरि सञ्चितवन्त; यतःईश्वरःभवतःतव बालकानां च हिताय तत् अभिप्रेतवान्।

18 हे मम पुत्र तव भ्रातृन् मिस्रदेशवासिनां कृते मा त्यज, तेषां भावनां मा क्षतिं कुरु, यतः पश्य अहं तान् मिस्रदेशीयानां रक्षणार्थं परमेश्वरस्य हस्ते तव हस्ते च समर्पयामि। याकूबस्य पुत्राःस्वपितरं प्रत्युवाच, हे अस्माकं पिता, त्वया यत् किमपि आज्ञापितं तत् सर्वं वयं तथैव करिष्यामः। ईश्वरःकेवलं अस्माभिःसह भवतु।

19 याकूबःस्वपुत्रान् अवदत्, "यदा यूयं तस्य सर्वान् मार्गान् पालथ, तदा परमेश्वरः युष्माभिः सह भवतु। तस्य दृष्ट्या शुभं ऋजुं च कर्तुं दक्षिणं वामं वा मार्गात् मा गच्छतु।

20 अहं जानामि यत् अन्तिमेषु दिनेषु देशे भवद्भ्यः बहवः दुखिताः क्लेशाः भविष्यन्ति, आम् भवतः बालकाः बालकाः च, केवलं भगवतः सेवां कुर्वन्तु, सःयुष्मान् सर्वेभ्यःक्लेशेभ्यःउद्धारयिष्यति।

21 यदा यूयं परमेश्वरस्य अनुसरणं कृत्वा तस्य सेवां कर्तुं गमिष्यन्ति, भवतः पश्चात् स्वसन्ततिं स्वसन्ततिं च भगवन्तं ज्ञातुं शिक्षयिष्यन्ति, तदा प्रभुः भवतः बालकानां च कृते भवतः बालकानां मध्ये एकं दासं उत्थापयिष्यति, परमेश्वरः भवन्तं सर्वदुःखात् स्वहस्तेन मोचयिष्यति, मिस्रदेशात् बहिः आनयति, भवतः पितृदेशं च सुरक्षितरूपेण उत्तराधिकारं प्राप्तुं पुनःआनयिष्यति।

22 याकूबः स्वपुत्रान् आज्ञां त्यक्त्वा शयने स्वपदानि आकृष्य मृतः स्वजनसमीपे समागतः।

23 ततःयोसेफःस्वपितुःउपरि पतितःस च क्रन्दन् रोदिति स्म, सःतं चुम्बितवान्, कटुस्वरं च आह्वयत्, हे पिता, मम पिता।

24 तस्य पुत्रस्य भार्याश्च तस्य सर्व्वे गृहे च आगत्य याकूबस्य उपरि पतितवन्त; ते च याकूबस्य विषये रोदितवन्त; याकूबस्य विषये च अतीव उच्चैःक्रन्दन्ति स्म।

25 याकूबस्य सर्वे पुत्राः एकत्र उत्थाय स्ववस्त्राणि विदारयन्ति, सर्वे कटिबन्धं कृत्वा मुखेन पतित्वा स्वर्गं प्रति शिरसि रजःक्षिपन्ति स्म।

26 ततः ओस्नाथस्य योसेफस्य भार्यायाः कृते तत् कथितं तदा सा उत्थाय एकं बोरं धारयति स्म, सा च सर्वैः मिस्रीयस्त्रीभिः सह आगत्य याकूबस्य कृते शोकं कृत्वा रोदिति स्म।

27 तस्मिन् दिने सर्वेऽपि मिस्रदेशाः ये याकूबं ज्ञातवन्त; ते सर्वेऽपि एतत् श्रुत्वा आगत्य सर्वे मिस्रदेशःबहुदिनानि यावत् रोदिति स्म।

28 कनानदेशात् अपि याकूबस्य मृतः इति श्रुत्वा स्त्रियः मिस्रदेशम् आगता; मिस्रदेशे सप्ततिदिनानि यावत् तस्य कृते रोदितवन्तः।

29 तदनन्तरं योसेफः स्वसेवकान् वैद्यान् आज्ञापयत् यत् ते स्वपितुः गन्धेन, धूपेन, सर्वविधधूपैः; गन्धैः च मसृणं कुर्वन्तु, वैद्याः च याकूबस्य आज्ञां यथा आज्ञापितवान् तथा याकूबस्य मलीकरणं कृतवन्तः।

30 मिस्रदेशस्य सर्वे जना; वृद्धा; गोशेनदेशनिवासिनः च याकूबस्य विषये रोदितवन्तः शोचन्ति स्म, तस्य सर्वे पुत्राः तस्य गृहस्य च बालकाः स्वपितुः याकूबस्य विषये बहुदिनानि शोचन्ति स्म, शोचन्ति स्म च।

31 तस्य रोदनदिनानि व्यतीतानि सप्ततिदिनानां अन्ते योसेफः फारों अवदत्, "अहं यथा शपथं कृतवान् तथा मम पितरं कनानदेशे अन्त्येष्टयिष्यामि, ततःअहं पुनःआगमिष्यामि।

32 ततः फारो योसेफं प्रेषितवान् यत्, "यथा सः उक्तवान्, यथा सः त्वां शपथं कृतवान्, तथैव गत्वा तव पितरं दफनम् अकरोत्। योसेफः सर्वैः भ्रातृभिः सह कनानदेशं गत्वा तेषां पितरं याकूबं यथा आज्ञापितवान् तथा दफनार्थं उत्थितः।

33 फिरौनः सम्पूर्णे मिस्रदेशे एतत् प्रचारयितुं आज्ञां दत्तवान् यत्, "यः कश्चित् योसेफः तस्य भ्रातृभिः सह याकूबस्य अन्त्येष्ट्यर्थं कनानदेशं न गच्छति, सःम्रियते।"

34 ततः सर्वः मिस्रदेशः फिरौनस्य घोषणां श्रुत्वा सर्वे एकत्र उत्थिता; फारोस्य सर्वे दासा; तस्य गृहस्य प्राचीना; मिस्रदेशस्य सर्वे प्राचीनाः च योसेफेन सह गतवन्त; फारोस्य सर्वे अधिकारिण; आर्यजनाः च योसेफस्य सेवकाः भूत्वा याकूबस्य अन्त्येष्टिं कर्तुं कनानदेशे गतवन्तः।

35 याकूबस्य पुत्राः यस्मिन् शयने सः शयनं कृतवान्, तत् मृत्तिकां वहन्ति स्म। यथा तेषां पित्रा यथा आज्ञापितम्, तथैव तस्य पुत्राःअपि तथैव अकरोत्।

36 तस्य मण्डपःशुद्धसुवर्णस्य आसीत्, तस्य परितःगोमेदशिलाभि; ब्देलियमेन च जडितम् आसीत्। तथा च कूपस्य आवरणं सुवर्णवस्त्रं सूत्रैःसंयोजितं, तेषां उपरि गोमेदशिलानां, bdellium च हुकाःआसन्।

37 ततः योसेफः स्वपितुः याकूबस्य शिरसि विशालं सुवर्णमुकुटं स्थापयित्वा तस्य हस्ते सुवर्णदण्डं निधाय ते राजानां जीवनकाले यथा प्रचलति स्म तथा मण्डपं परितःकृतवन्तः।

38 तस्य पुरतः मिस्रदेशस्य सर्वाः सैनिकाः प्रथमे फारोस्य सर्वे वीरा; योसेफस्य पराक्रमिण; तदनन्तरं च शेषाः मिस्रदेशवासिन; सर्वे खड्गैः युक्ता; मेलकोटैः च सज्जाः आसन्, युद्धस्य जालपुटाः च तेषु आस्ताम्।

39 सर्वे रोदनकर्तारः शोककर्तारः च मण्डपस्य विपरीतभागे दूरं गत्वा रोदनं कुर्वन्तःशोचन्तःच गतवन्त; शेषाःजनाःमण्डपस्य पश्चात् गतवन्तः।

40 ततःयोसेफःतस्य गृहस्थैःसह नग्नपदाःरोदनं च कृत्वा मण्डपस्य समीपं गतवन्त; शेषाःयोसेफस्य दासाःच तं परितःगतवन्तः। प्रत्येकं मनुष्यस्य स्वस्य अलङ्काराःआसन्, ते सर्वे युद्धायुधैःसज्जाःआसन्।

41 याकूबस्य पञ्चाशत् सेवकाः गन्धस्य पुरतः गत्वा मार्गे गन्धं, एलोस्, सर्वविधं गन्धं च प्रकीर्णयन्ति स्म, याकूबस्य सर्वे पुत्राः गन्धवाहकाःगन्धकपात्रे गच्छन्ति स्म, याकूबस्य दासाःच मार्गे गन्धं विसर्जयन्तःतेषां पुरतःगच्छन्ति स्म।
42 ततः योसेफः गुरुशिबिरेण सह गत; ते च प्रतिदिनम् एवम् एव कुर्वन्ति स्म, यावत् ते कनानदेशं न प्राप्नुवन्ति स्म, यरदननद्याः परे स्थितं अताद-मण्डपं प्राप्य तस्मिन् स्थाने अत्यन्तं महतीं गुरुं च शोकं कुर्वन्ति स्म।
43 कनानराजाः सर्वे एतत् श्रुत्वा सर्वे स्वगृहात् एकत्रिंशत् कनानराजाःनिर्गतवन्त; ते सर्वे स्वपुरुषैःसह याकूबस्य शोकं रोदनं च कर्तुं आगतवन्तः।
44 एते सर्वे राजानः याकूबस्य मण्डपं दृष्टवन्त; तस्मिन् योसेफस्य मुकुटं च दृष्टवन्त; ते च मुकुटं मुकुटं स्थापयित्वा मुकुटैः परितः कृतवन्तः।
45 एते सर्वे राजानःयाकूबस्य मिस्रस्य च पुत्रैःसह याकूबस्य विषये महतीं गुरुं शोकं कृतवन्तः यतः कनानराजाः सर्वे याकूबस्य तस्य पुत्राणां च शौर्यं ज्ञातवन्तः।
46 ततःएसावस्य समीपं गत; "याकूबःमिस्रदेशे मृत; तस्य पुत्रा; सर्वः मिस्रदेशःच तं दफनार्थं कनानदेशं प्रति नयति।"
47 एसावः एतत् श्रुत्वा सेइरपर्वते निवसन् स्वपुत्रैः सह सर्वैः प्रजाभिः सह सर्वैः गृहैः सह उत्थित; ते याकूबस्य विषये शोकं रोदनं च कर्तुं आगताः।
48 यदा एसावः आगतः तदा सः स्वभ्रातुः याकूबस्य विषये शोकं कृतवान्, ततःसर्वःमिस्रदेशःसर्वःकनानःच पुनःउत्थाय एसावेन सह तस्मिन् स्थाने याकूबस्य विषये महतीं शोकं कृतवान्
49 ततःयोसेफःतस्य भ्रातृभिःसह स्वपितरं याकूबं तस्मात् स्थानात् आनयत्, ततः ते याकूबं पितृभिः सह गुहायां दफनार्थं हेब्रोननगरं गतवन्तः।
50 ते किरेत-अर्बा-नगरं, गुहां प्रति आगच्छन्ति, तदा एसावःस्वपुत्रैः सह गुहायां बाधकरूपेण योसेफस्य भ्रातृणां च विरुद्धं स्थित्वा कथयति स्म, "याकूबः तत्र न दफनः भविष्यति, यतः एतत् अस्माकं पितुःच अस्ति।"
51 ततः योसेफः भ्रातरश्च एसावस्य पुत्राणां वचनं श्रुत्वा अतिक्रुद्धाः अभवन्, ततःयोसेफःएसावस्य समीपं गत्वा कथितवान्, "एतत् किं कथितम्? ननु मम पिता याकूबःइसहाकस्य मृत्योःअनन्तरं, इदानीं पञ्चविंशतिवर्षपूर्वं, महतीं धनं भवद्भ्यःक्रीतवन्, तथैव भवतःपुत्रेभ्य; भवतःपश्चात् भवतःवंशेभ्यःच सर्वा कनानदेशःक्रीतवन् आसीत्।
52 याकूबः स्वपुत्राणां वंशजानां च कृते तत् नित्यं उत्तराधिकाररूपेण क्रीतवन् अद्यत्वे किमर्थम् एतानि वदसि?
53 एसावः प्रत्युवाच, त्वं मिथ्या वदसि, अनृतं च वदसि, यतः अहं यथा वदसि, अस्मिन् सर्वेषु देशे मम किमपि न विक्रीतवान्, मम भ्राता याकूबःअपि अस्मिन् देशे मम किमपि न क्रीतवन्।
54 एसावः योसेफस्य वचनेन वञ्चयितुं एतानि वचनानि उक्तवान् यतःएसावःजानाति स्म यत् तेषु दिनेषु योसेफःनासीत् यदा एसावः कनानदेशे स्वस्य सर्वाणि वस्तूनि याकूबं प्रति विक्रीतवान्।
55 तदा योसेफःएसावम् अवदत्, "ननु मम पिता त्वया सह एतानि वस्तूनि क्रयपत्रे प्रविष्टवान्, साक्षिभिःसह साक्ष्यं दत्तवान्, पश्यतु च मिस्रदेशे अस्माभिःसह अस्ति।
56 एसावः तं प्रत्युवाच, "यत् त्वं अभिलेखे प्राप्स्यसि, तत् सर्वं प्रमाणपत्रं आनय, तथा वयं करिष्यामः"
57 ततः योसेफः स्वभ्रातरं नफ्तालीम् आहूय अवदत्, "त्वरय, मा तिष्ठ, मिस्रदेशं प्रति धावित्वा सर्वाणि अभिलेखानि आनयतु। क्रयणस्य अभिलेख; सीलबद्धः अभिलेख; मुक्तः अभिलेखःच, अपि च सर्वे प्रथमाः अभिलेखाः येषु जन्म-अधिकारस्य सर्वे व्यवहाराः लिखिताःसन्ति, ते भवन्तःआनयतु।
58 त्वं तान् अस्माकं समीपम् आनयिष्यसि, येन तेभ्यः एसावस्य तस्य पुत्राणां च सर्वाणि वचनं ज्ञास्यामःयत् ते अद्य उक्तवन्तः।
59 नफ्ताली योसेफस्य वाणीं श्रुत्वा सः त्वरितम् मिस्रदेशं गन्तुं धावितवान्, नफ्ताली च प्रान्तरे स्थितानां हरणानां अपेक्षया पदातिः लघुतरःआसीत्, यतःसःतान् न मर्दयित्वा धान्यकर्णेषु गच्छति स्म।
60 एसावःनफ्ताली अभिलेखान् आनेतुं गतःइति दृष्ट्वा सःपुत्रैःसह गुहाविरुद्धं प्रतिरोधं वर्धयति स्म, एसावः सर्वैः जनैः सह योसेफस्य भ्रातृणां च विरुद्धं युद्धाय उत्थितः।
61 याकूबस्य सर्वे पुत्राःमिस्रदेशाःच एसावेन सह तस्य पुरुषैःसह युद्धं कृतवन्त; एसावस्य पुत्राःतस्य प्रजा च याकूबस्य पुत्राणां पुरतः प्रहृता; याकूबस्य पुत्राः एसावस्य जनानां मध्ये चत्वारिंशत् पुरुषान् मारितवन्तः।
62 तदा याकूबस्य पुत्रःदानपुत्रःकुशीमःयाकूबस्य पुत्रैःसह आसीत्, किन्तु सःयुद्धस्थानात् प्रायः शतहस्तदूरे आसीत्, यतःसःयाकूबस्य पुत्रैःसह याकूबस्य मण्डपस्य समीपे तस्य रक्षणार्थं स्थितवान्।
63 चुशिमः मूकः बधिरः च आसीत् तथापि सः मनुष्याणां मध्ये विस्मयस्य स्वरं अवगच्छति स्म।
64 सःपृष्टवान्, "किमर्थं भवन्तःमृतान् न दफनयन्ति, किं च एतत् महत् विस्मयम्? ते तस्मै एसावस्य पुत्राणां च वचनं प्रत्युवाच। सः युद्धस्य मध्ये एसावस्य समीपं धावित्वा खड्गेन एसावं हत्वा तस्य शिरःछित्त्वा दूरं उत्प्लुत्य एसावःयुद्धस्य जनानां मध्ये पतितः।
65 यदा कुशीमः एतत् कृतवान् तदा याकूबस्य पुत्राः एसावस्य पुत्राणां उपरि विजयं प्राप्तवन्त; याकूबस्य पुत्राःच स्वपितरं याकूबं बलात् गुहायां दफनम् अकरोत्, एसावस्य पुत्राःतत् दृष्टवन्तः।
66 ततः याकूबः हेब्रोन्नगरे मकपेलागुहायां दफनः अभवत्, या अब्राहमः हेतपुत्रेभ्यः श्मशानस्थानस्य स्वामित्वं कर्तुं क्रीतवन् आसीत्, सःअतीव महतीं वस्त्रं धारयन् दफनःअभवत्।
67 तस्य मृत्योःसमये यथा योसेफःपितरं दत्तवान् तथा कश्चित् राजा तं न दत्तवान् यतः सः तं राजानां अन्त्येष्टिवत् महता गौरवेण अन्त्येष्टवान्।
68 ततः योसेफः भ्रातृभिः सह सप्तदिनानि यावत् पितुः शोकं कृतवन्तौ।

अध्याय 57

1 तदनन्तरं एसावपुत्राः याकूबपुत्रैः सह युद्धं कृतवन्त; एसावपुत्राः याकूबपुत्रैःसह हेब्रोन्नगरे युद्धं कृतवन्त; एसावःअद्यापि मृतःशयितः आसीत्, न च दफनःआसीत्।
2 तयोः मध्ये युद्धं जातम्, एसावस्य पुत्राः याकूबस्य पुत्राणां पुरतः प्रहृता; याकूबस्य पुत्राःएसावस्य पुत्रेषु अशीतिं जनान् मारितवन्त; याकूबस्य पुत्राणां जनानां मध्ये एकःअपि न मृतः। एसावस्य पुत्राणां सर्वेषां जनानां उपरि योसेफस्य हस्तःप्रबलः अभवत्, सःएसावस्य पुत्रस्य एलीफाजस्य पुत्रं ज़फों तस्य पञ्चाशत् पुरुषान् च बद्ध्वा लोहशृङ्खलाभिः बद्ध्वा मिस्रदेशं नेतुम् स्वसेवकानां हस्ते दत्तवान्।
3 यदा याकूबस्य पुत्राःसफों तस्य प्रजां च बद्धवन्त; तदा ये शेषाः सर्वे एसावस्य गृहात् स्वप्राणात् बहु भीताः अभवन्, येन ते अपि बद्धाःन भवेयु; ते सर्वे एसावस्य पुत्रेण एलिफाजेन सह तस्य प्रजेन

सह एसावस्य शरीरेण सह पलायिता; ते च सेयरपर्वतं प्रति मार्गं गतवन्तः।
4 ते सेइरपर्वतम् आगत्य एसावं सेइरनगरे अन्त्येष्टवन्त; किन्तु तस्य शिरःस्वैःसह सेइरनगरं न आनयन्तःयतःहेब्रोन्नगरे यत्र युद्धं जातम् तत्रैव दफनम् अभवत्।
5 यदा एसावस्य पुत्राः याकूबस्य पुत्राणां पुरतः पलायिता; तदा याकूबस्य पुत्राः तान् सेइरस्य सीमां यावत् अनुसृत्य, किन्तु तेषां अनुसरणं कुर्वन्तःतेषां मध्ये एकमपि पुरुषं न हन्ति, यतःते स्वैःसह वहन्तः एसावस्य शरीरं तेषां भ्रमम् उत्पन्नं कृतवान्, अतः ते पलायिता; याकूबस्य पुत्राःतेभ्यः पश्चात् गत्वा यत्र स्वभ्रातरः आसन्, तत्र आगतवन्तः हेब्रोन्, ते तस्मिन् दिने परदिने च यावत् युद्धात् विश्रामं न कृतवन्तःतावत् तत्र स्थितवन्तः।
6 तृतीये दिने ते सेइरस्य सर्वान् होरीपुत्रान् सङ्गृह्य पूर्वदिशि सर्वान् जनान् समुद्रवालुकासदृशान् जनसमूहान् सङ्गृह्य मिस्रदेशं गत्वा योसेफभ्रातृभिः सह युद्धं कर्तुं स्वभ्रातृणां मोचनाय मिस्रदेशं गतवन्तः।
7 ततः योसेफः याकूबस्य सर्वे पुत्राः च श्रुतवन्तः यत् एसावस्य पुत्राः पूर्वदेशीयाःच तेषां भ्रातृणां मोचनाय युद्धाय आगताः।
8 ततः योसेफः तस्य भ्रातरः च मिस्रदेशस्य बलवन्तः च रमसेस्नगरे युद्धं कृतवन्त; योसेफः तस्य भ्रातरः च एसावस्य पुत्रेषु पूर्वदेशेषु च प्रचण्डं प्रहारं कृतवन्तः।
9 तेषु षट्शतसहस्राणि जनान् मारितवन्त; तेषु सेइर-होरी-वंशजानां सर्वान् वीर्यान् हतवन्तः। तेषु कतिचन एव अवशिष्टाः आसन्, ते च पूर्वस्य सन्तानानां एसावस्य च बहूनां वधं कृतवन्तः। एसावस्य पुत्रःएलीफाजःपूर्वजनाःच सर्वे योसेफस्य भ्रातृणां च पुरतः पलायिताः।
10 योसेफः भ्रातरश्च तान् अनुसृत्य यावत् सुक्कोतनगरं न आगतवन्तौ, तथापि सुक्कोतनगरे त्रिंशत् जनान् मारितवन्त; शेषाः पलायिता; ते प्रत्येकं स्वनगरं प्रति पलायिताः।
11 योसेफः तस्य भ्रातरः च मिस्रदेशस्य पराक्रमी च हर्षेण प्रसन्नहृदयेन च तेभ्यःनिवृत्ताःयतःते सर्वान् शत्रून् आहृतवन्तः।
12 एलीफाजस्य पुत्रः सफो तस्य पुरुषाः च मिस्रदेशे याकूबस्य पुत्राणां दासाःआसन्, तेषां दुखानि वर्धन्ते स्म।
13 एसावपुत्राः सेइरपुत्राः च स्वदेशं प्रत्यागत्य सेइरपुत्राः सर्वे एसावपुत्राणां युद्धात् याकूबपुत्राणां मिस्रदेशस्य च हस्ते पतिताःइति दृष्टवन्तः।
14 ततः सेइरपुत्राः एसावपुत्रान् अवदन्, यूयं दृष्टवन्तः अतः भवन्तः जानन्ति यत् एतत् शिबिरं भवद्भ्यः आसीत्, एकः अपि पराक्रमी युद्धे निपुणःवा न अवशिष्टः।
15 अतः अधुना अस्माकं देशात् निर्गत्य अस्मात् कनानदेशं प्रति स्वपितृणां निवासस्थानं गच्छतु। किमर्थं भवतः बालकाः अन्तिमेषु दिनेषु अस्माकं बालकानां प्रभावं उत्तराधिकारं प्राप्नुयुः?
16 एसावस्य सन्तानाः सेइरस्य वंशजानां वचनं न शृण्वन्ति स्म, सेइरस्य सन्तानाःतेषां सह युद्धं कर्तुं चिन्तयन्ति स्म।
17 एसावस्य सन्तानाः आफ्रिकाराजस्य अङ्गियासस्य समीपं गुप्तरूपेण प्रेषितवन्तः।
18 भवतःकेचन पुरुषाःअस्माकं समीपं प्रेषयतु, ते अस्माकं समीपं आगच्छन्तु, वयं सेइर-होरी-सन्ततिभिःसह मिलित्वा युद्धं करिष्याम; यतःते अस्मान् देशात् दूरीकर्तुं अस्माभिःसह युद्धं कर्तुं निश्चितवन्तः।
19 दीनहबाराजः अङ्गीयः एवम् अकरोत्, यतः सः तेषु दिनेषु एसावस्य वंशजानां कृते मित्रवतः आसीत्, अङ्गेयस् च एसावस्य वंशजानां कृते पञ्चशतं वीरपदातिसैनिकाः अष्टशतं च अश्वसैनिकाः प्रेषितवान्।
20 ततः सेइर-वंशजाः पूर्व-सन्तानान् मिद्यान-सन्तानान् च प्रेषितवन्तः यत्, "एसाव-सन्ततिभिः याकूब-पुत्रैः सह युद्धे वयं प्रायः सर्वे नष्टाःअस्मत् प्रति यत् कृतं तत् यूयं दृष्टवन्तः।
21 अतः अधुना अस्माकं समीपम् आगत्य अस्मान् साहाय्यं कुरुत, वयं तान् मिलित्वा युद्धं करिष्याम; तेषां भ्रातृभ्रातृभिःसह याकूबपुत्रैः सह युद्धे तेषां कृते मृतानां भ्रातृणां प्रतिकारं च करिष्यामः।
22 पूर्व्वदेशीयाः सर्वे सेइरवंशजानां वचनं श्रुत्वा ते प्रायः अष्टशतं पुरुषान् आकृष्य खड्गधारिणः समीपं आगत्य एसावस्य सन्तानाः तस्मिन् काले सेइरवंशजैःसह पारनप्रान्तरे युद्धं कृतवन्तः।
23 तदा एसावस्य पुत्राणां उपरि सेइरस्य वंशजाःविजयं प्राप्तवन्त; तस्मिन् दिने एसावस्य सन्तानानां दिने दीनहबाराजस्य अन्गेयस्-जनानाम् प्रायःद्विशतं पुरुषान् मारितवन्तः।
24 द्वितीयदिने एसावस्य सन्तानाः पुनः द्वितीयवारं सेइर-सन्ततिभिः सह युद्धं कर्तुं आगतवन्त; द्वितीयवारं एसाव-सन्ततिषु युद्धं तीव्रं जातम्, सेइर-वंशजानां कारणात् तेषां मनसि अतीव व्याकुलता अभवत्।
25 एसावस्य सन्तानाः सेइरस्य वंशजाः स्वतः अधिकशक्तिशालिनः इति दृष्ट्वा एसावस्य केचन जनाःव्यावृत्ताःभूत्वा सेइरस्य सन्तानानां शत्रुणां साहाय्यं कृतवन्तः।
26 द्वितीये युद्धे एसावसन्ततिजनाः अष्टपञ्चाशत् जनाः दीनहबाराजस्य अङ्गेयस्-नगरे पतिताः।
27 तृतीये दिने एसावस्य सन्तानाःश्रुतवन्तःयत् तेषां भ्रातरःकेचन द्वितीययुद्धे तेषां विरुद्धं युद्धं कर्तुं तेभ्यःविमुखाः अभवन्। एसावस्य सन्तानाःएतत् श्रुत्वा शोचन्ति स्म।
28 ते अवदन्, "अस्माकं भ्रातृभ्रातृणां किं करिष्यामः ये अस्माकं शत्रुणां सेइर-सन्ततिनां साहाय्यार्थं अस्मात् विमुखाः अभवन्? ततः पुनःएसावस्य सन्तानाःदीनहबाराजस्य अङ्गेयस्य समीपं प्रेषितवन्तः।
29 अस्माकं समीपं पुनः अन्यान् जनान् प्रेषयतु येन वयं तेषां सह सेइर-सन्ततिभिः सह युद्धं कुर्म; यतः ते अस्मात् द्विगुणं गुरुतराः अभवन्।
30 अङ्गेयस् पुनः एसावस्य वंशजानां समीपं प्रायः षट्शतं वीरपुरुषान् प्रेषितवान्, ते एसावस्य वंशजानां साहाय्यार्थं आगताः।
31 ततः परं दशदिनान्तरे एसावस्य सन्तानाः पुनः पारनप्रान्तरे सेइरवंशजैः सह युद्धं कृतवन्त; सेइरस्य वंशजानां विरुद्धं युद्धं अतीव तीव्रम् अभवत्, एसावस्य सन्तानाःसेयरस्य वंशजानां उपरि अस्मिन् समये विजयं प्राप्तवन्त; एसावस्य सन्तानाः एसावस्य वंशजानां पुरतः आहताः अभवन्, एसावस्य सन्तानाः च तेभ्यः प्रायः द्विसहस्रं जनान् मारितवन्तः।
32 अस्मिन् युद्धे सेइर-वंशजानां सर्वे वीराः मृता; तेषां बालकाः केवलं तेषां नगरेषु अवशिष्टाःएव अवशिष्टाःआसन्।
33 ततः सर्वे मिदियनाः पूर्वदेशीयाः च युद्धात् पलायिताः अभवन्, ते च सेइर-सन्ततिं त्यक्त्वा पलायितवन्त; तेषां उपरि युद्धं तीव्रं भवति इति दृष्ट्वा एसाव-सन्ततिः पूर्वस्य सर्वान् बालकान् अनुसृत्य यावत् स्वदेशं न प्राप्नुवन्।
34 एसावस्य सन्तानाःतेषु प्रायःद्विशतं पञ्चाशत् पुरुषान् मारितवन्त; एसावस्य वंशजानां जनानां मध्ये प्रायः त्रिंशत् जनाः पतिता; किन्तु तेषां भ्रातृभिः सेइर-होरी-सन्ततिनां साहाय्यार्थं तेषां भ्रातृणां माध्यमेन एतत् दुष्टं तेषां उपरि आगतं, एसाव-सन्ततिः पुनः स्वभ्रातृणां दुष्कृतं श्रुत्वा पुनःशोकं कृतवन्तः।

35 युद्धस्य अनन्तरं एसावस्य सन्तानाःपश्चात् गत्वा सेइरनगरं प्रति गृहं गतवन्त; एसावस्य सन्तानाःसेइरदेशे ये अवशिष्टाःआसन्, तेषां वधं कृतवन्तः। ते स्वपत्नयः लघुबालिकाश्च हन्ति स्म, पञ्चाशत् बालकान् बालिकान् च विहाय एकमपि प्राणं न त्यक्तवन्त; येषां जीवनं तेषां जीवनं भवति स्म, एसावस्य सन्तानाःतान् न मारितवन्त; बालकाः च तेषां दासाः अभवन्, ताः कन्याः च भार्यारूपेण गृहीतवन्तः।
36 एसावस्य सन्तानाः सेइरस्य सन्तानानां स्थाने सेइरनगरे निवसन्ति स्म, ते स्वभूमिं प्राप्य तम् आधिपत्यं कृतवन्तः।
37 एसावस्य वंशजाः देशे सर्व्वं सेइर-वंशजानां कृते, तेषां मेष-वृषभ-वस्तूनाम्, सेइर-वंशानां च सर्वाणि वस्तूनि गृहीत्वा एसाव-सन्ततिःअद्यपर्यन्तं सेइर-वंशजानां स्थाने सेइर-नगरे निवसन्ति स्म, एसाव-सन्ततिःच एसाव-पुत्राणां पञ्चानां कृते भूमिं विभजन्ति स्म।
38 तेषु दिनेषु एसावस्य सन्तानाः यस्मिन् देशे ते आधिपत्यं प्राप्तवन्त; तस्मिन् देशे स्वस्य उपरि राजानं कर्तुं निश्चयं कृतवन्तः। ते च परस्परं अवदन्, न एवम्, यतः सः अस्माकं देशे राज्यं करिष्यति, वयं च तस्य सल्लाहेन भविष्याम; सःअस्माकं शत्रुविरुद्धं युद्धं करिष्यति, ते च एवम् अकरोत्।
39 एसावस्य सर्वे सन्तानाः शपथं कृतवन्तः यत्, "तेषां भ्रातृणां कश्चित् कदापि तेषां उपरि राजं न करिष्यति, किन्तु एकःपरदेशीयः पुरुष; यःतेषां भ्रातृणां नास्ति, यतःएसावस्य सर्वेषां सन्तानानां प्राणाः प्रत्येकं स्वपुत्रस्य, भ्रातु; मित्रस्य च विरुद्धं कटुतां प्राप्नुवन्, यतःतेषां भ्रातृभ्यःसेयरसन्ततिभिःसह युद्धे सति तेषां दुष्कृतं भवति स्म।
40 अतः एसावपुत्राः शपथं कृतवन्तः यत्, "तस्मात् दिनात् परं ते भ्रातृभ्यः राजानं न चिन्वन्ति, किन्तु अद्यपर्यन्तं परदेशात् राजानं चिन्वन्ति।"
41 तत्र दीनहबाराजःअन्गेयस्-जनानाम् एकःपुरुषःआसीत्। तस्य नाम बेला बेओरस्य पुत्रःआसीत्, यः अतीव वीर; सुन्दरःसुन्दरःच सर्वप्रज्ञासु बुद्धिमान् च आसीत् तस्य सदृशः कश्चित् अन्गेयस्-जनानाम् अपि नासीत्।
42 एसावस्य सर्वे सन्तानाःतं गृहीत्वा अभिषिच्य राजा इति मुकुटं स्थापयित्वा तं प्रणामं कृत्वा तं अवदन्, राजा जीवतु, राजा जीवतु।
43 ते पत्रं प्रसारयित्वा प्रत्येकं तस्मै सुवर्णरजतस्य वलयस्य वा कङ्कणस्य वा कुण्डलानि आनयन्ति स्म, रजतसुवर्णै; गोमेदशिलाभि; ब्डेलियनैःच अतीव समृद्धं कृत्वा तस्य शिरसि राजसिंहासनं कृत्वा तस्य शिरसि राजमुकुटं स्थापयन्ति स्म, तस्य कृते प्रासादं निर्माय तत्र निवसति स्म, तत्र सःराजा अभवत् एसावस्य सर्वे सन्तानाः।
44 अङ्गेयस्-जनाः एसाव-सन्ततिभ्यः युद्धाय स्व-भाडां गृहीत्वा तस्मिन् समये दीनहबा-नगरे स्वामिनःसमीपं प्रत्यागतवन्तः।
45 बेला एसावस्य वंशजानां उपरि त्रिंशत् वर्षाणि यावत् राज्यं कृतवान्, एसावस्य सन्तानाःसेइरस्य सन्तानानां स्थाने तस्मिन् देशे निवसन्ति स्म, तेषां स्थाने अद्यपर्यन्तं सुरक्षिततया निवसन्ति स्म।

अध्याय 58

1 इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनस्य द्वात्रिंशत्वर्षे अर्थात् योसेफस्य जीवनस्य एकसप्ततिवर्षे तस्मिन् वर्षे मिस्रदेशस्य राजा फारो मृत; तस्य स्थाने तस्य पुत्रःमग्रोनःराज्यं कृतवान्।
2 फारो मृत्योः पूर्वं योसेफस्य आज्ञां दत्तवान् यत् सः स्वपुत्रस्य मग्रोनस्य पिता भवेत्, मग्रोनःयोसेफस्य परिचर्यायां तस्य परामर्शे च भवेत्।
3 ततः सर्वेऽपि मिस्रदेशीयाःयोसेफं तेषां राजा भवेत् इति सहमताः यतः सर्वे मिस्रदेशिनः योसेफं प्रेम्णा पश्यन्ति स्म, केवलं फारोपुत्रः मग्रोनः एव तस्य पितुःसिंहासने उपविष्टःआसीत्, सःच तेषु दिनेषु स्वपितुःस्थाने राजा अभवत्।
4 मग्रोनः एकचत्वारिंशत् वर्षीयः आसीत् यदा सः राज्यं कर्तुं आरब्धवान्, सः चत्वारिंशत् वर्षाणि मिस्रदेशे राज्यं कृतवान्, सर्वः मिस्रदेशःतस्य पितुःनाम्ना तस्य नाम फारो इति आह्वयति स्म, यथा मिस्रदेशे तेषां शासनं कुर्वतां प्रत्येकं राजानं कर्तुं प्रथा आसीत्।
5 यदा फारो स्वपितुः स्थाने राज्यं कृतवान् तदा सः मिस्रदेशस्य नियमाः सर्वेऽपि शासनकार्याणि च योसेफस्य हस्ते दत्तवान् यथा तस्य पितुःआज्ञां दत्तम्।
6 ततः परं योसेफः मिस्रदेशस्य राजा अभवत्, यतः सः सम्पूर्णमिस्रदेशस्य निरीक्षणं करोति स्म, सर्वः मिस्रदेशः तस्य निरीक्षणे तस्य परामर्शे च आसीत्, यतः सर्वः मिस्रदेशः फिरौनस्य मृत्योःअनन्तरं योसेफस्य प्रति प्रवृत्तःआसीत्, तेषां उपरि राजं कर्तुं ते तं बहु प्रेम्णा पश्यन्ति स्म।
7 तेषु केचन जनाः आसन् ये तं न रोचन्ते स्म, "अस्माकं उपरि कोऽपि परदेशीयः राज्यं न करिष्यति; तथापि तेषु दिनेषु मिस्रदेशस्य समग्रं सर्वकारं योसेफस्य उपरि समर्पितं, फारो इत्यस्य मृत्योःअनन्तरं सःनियामकःभूत्वा, सम्पूर्णे देशे यथा इच्छति तथा कृतवान्, कस्यचित् हस्तक्षेपं विना।
8 सर्व्वमिस्रदेशः योसेफस्य अधीनः आसीत्, योसेफः सर्वैः परितः शत्रुभिः सह युद्धं कृत्वा तान् वशीकृतवान्। योसेफः सर्वान् भूमिं सर्वान् पलिष्टान् च कनानसीमान् यावत् वशीकृतवान्, ते सर्वे तस्य अधिकारे आसन्, ते च योसेफं प्रति वार्षिकं करं दत्तवन्तः।
9 मिस्रदेशस्य राजा फारो पितुः स्थाने स्वसिंहासनं उपविष्टवान्, किन्तु सःप्रथमं पितुःवशं यथा आसीत् तथा योसेफस्य वशं, परामर्शं च आसीत्।
10 योसेफस्य सल्लाहेन सःकेवलं मिस्रदेशे एव राज्यं न कृतवान्, किन्तु तस्मिन् काले मिस्रदेशात् पराथमहानद्याः यावत् योसेफः सर्वेषु देशे राज्यं कृतवान्।
11 ततःपरं योसेफःसर्वेषु मार्गेषु सफलःअभवत्, प्रभुःतस्य समीपे आसीत्, ततः परमेश् वरः मिस्रीयानां देशे च हृदयेषु योसेफं अतिरिक्तं प्रज्ञां, गौरवं, महिमा, प्रेम च दत्तवान्, योसेफः च चत्वारिंशत् वर्षाणि सम्पूर्णे देशे राज्यं कृतवान्।
12 पलिष्टीनां, कनानानां, सिदोनानां च सर्वे देशाः योसेफस्य सर्वदिनानि यावत् योसेफस्य हस्ते उपहाराःआनयन्ति स्म, सर्वःदेशः योसेफस्य हस्ते आसीत्, तस्य समीपं यथानियमितं वार्षिकं करं आनयन्ति स्म, यतःयोसेफःसर्वैःपरितःशत्रुभिःसह युद्धं कृत्वा तान् वशीकृतवान्, सर्वः देशःयोसेफस्य हस्ते आसीत्, योसेफःच तस्य सिंहासने सुरक्षिततया उपविष्टःआसीत् मिस्रदेशः।
13 तस्य सर्वे भ्रातरःयाकूबस्य पुत्राःअपि योसेफस्य सर्वेषु दिनेषु सुरक्षितरूपेण देशे निवसन्ति स्म, ते च देशे बहुधा प्रवृद्धाः बहुसंख्याकाः च अभवन्, तेषां पिता याकूबस्य आज्ञानुसारं च सर्वदिनानि भगवतःसेवां कृतवन्तः।
14 अनेकदिनानां वर्षाणां च अन्ते यदा एसावस्य सन्तानाःस्वदेशे स्वराजा बेला सह शान्ततया निवसन्ति स्म, तदा एसावस्य सन्तानाः तस्मिन् देशे प्रवृद्धाःप्रवृद्धाःच अभवन्, तदा ते याकूबस्य पुत्रैःसह सर्वैःमिस्रदेशेन सह युद्धं कर्तुं गत्वा स्वभ्रातुःसोफो एलीफाजस्य पुत्रं तस्य पुरुषान् च मोचयितुं च निश्चयं कृतवन्तःयतःते तेषु दिनेषु योसेफस्य दासाःआसन्।

15 एसावस्य सन्तानाः पूर्वदेशीयानां सर्वेषां जनानां समीपं प्रेषितवन्त; तेषां सह शान्तिं कृतवन्त; पूर्वदेशस्य सर्वे जनाः एसावस्य वंशजैःसह मिस्रदेशं युद्धाय गन्तुं तेषां समीपं आगतवन्तः।
16 अङ्गेय-जनानाम् एकः दीनहाबा-राजा अपि तेषां समीपम् आगत; ते च इस्माइल-सन्ततिं प्रति प्रेषितवन्त; ते अपि तेषां समीपम् आगतवन्तः।
17 एते सर्वे जनाः एकत्रिताः भूत्वा एसावस्य सन्तानानां युद्धे साहाय्यार्थं सेइरनगरम् आगतवन्त; अयं शिबिरःसमुद्रवालुकासदृशैः जनैः बहु विशालः गुरुः च आसीत्, प्रायः अष्टशतसहस्राणि जना; पदाति; अश्वसैनिकाःच आसन्, एते सर्वे सैनिकाःयाकूबस्य पुत्रैःसह युद्धं कर्तुं मिस्रदेशं गतवन्त; ते च रामसेसस्य समीपे शिबिरं कृतवन्तः।
18 ततःयोसेफःस्वभ्रातृभिःसह मिस्रदेशस्य वीरैःसह प्रायःषट्शतैः पुरुषैःसह निर्गतवान्, तेषां सह रामसेसदेशे युद्धं कृतवन्तः। तदा याकूबस्य पुत्राः पुनः एसावस्य पुत्रैः सह युद्धं कृतवन्त; याकूबस्य पुत्राणां मिस्रदेशं गमनस्य पञ्चाशत् वर्षे, अर्थात् सेइरनगरे एसावस्य वंशजानां उपरि बेलायाःशासनस्य त्रिंशत् वर्षे।
19 ततः परमेश् वरः एसावस् य सर्वान् पराक्रमीन् पूर्वस् य सन् तानान् च योसेफस् य तस्य भ्रातृणां च हस्ते दत्तवान्, एसावस् य सन् तानस् य पूर्वस् य सन् तानाः च योसेफस् य समक्षं प्रहृताः अभवन्।
20 एसावस्य जनानां पूर्वदिशि च हतानां मध्ये प्रायःद्विशतसहस्राणि जनाः याकूबपुत्राणां पुरतः पतिता; तेषां राजा बेओरपुत्रः तेषां सह युद्धे पतित; एसावस्य सन्तानाःयदा स्वराजा युद्धे पतितःमृतःच इति दृष्ट्वा युद्धे तेषां हस्ताःदुर्बलाःअभवन्।
21 योसेफः तस्य भ्रातरः च सम्पूर्णः मिस्रदेशः च अद्यापि एसावस्य वंशस्य जनान् प्रहारं कुर्वन्तःआसन्, एसावस्य सर्वे जनाःयाकूबस्य पुत्रेभ्यःभयभीताःभूत्वा तेषां पुरतःपलायिताःआसन्।
22 ततः योसेफः तस्य भ्रातरः च सम्पूर्णः मिस्रदेशः च तान् एकदिनयात्राम् अनुसृत्य तेभ्यःप्रायःत्रिशतं पुरुषान् हत्वा मार्गे तान् प्रहारं कुर्वन्तः। ते च पश्चात् तेभ्यःनिवृत्ताः।
23 ततःयोसेफःसर्वभ्रातृभिःसह मिस्रदेशं प्रत्यागतवान्, तेभ्यः एकः अपि पुरुषः न लुप्त; किन्तु मिस्रदेशीयानां मध्ये द्वादश पुरुषाः पतिताः।
24 यदा योसेफःमिस्रदेशं प्रत्यागतवान् तदा सःज़फों तस्य पुरुषान् च अतिरिक्तं बद्धुं आज्ञापितवान्, ते च तान् लोहैःबद्ध्वा तेषां दुःखं वर्धितवन्तः।
25 एसावसन्ततिजनाः पूर्वजनाश्च प्रत्येकं लज्जया स्वनगरं प्रत्यागतवन्तःयतःतेषां सह ये वीरजनाःयुद्धे पतिताःआसन्।
26 एसावस्य सन्तानाःस्वराजा युद्धे मृतं दृष्ट्वा शीघ्रं प्राग्देशीयानां जनानां मध्ये एकं पुरुषं गृहीतवन्तः। तस्य नाम जराकस्य पुत्रः जोबाबःआसीत्, यःबोत्स्रादेशात् आसीत्, तेषां राजा बेला इत्यस्य स्थाने तं राज्यं कृतवन्तः।
27 अय्यूबाबः तस्य स्थाने राजारूपेण बेलाराजसिंहासनं उपविष्टवान्, अडोमनगरे एसावस्य सर्वेषां सन्तानानां उपरि दशवर्षेभ्यः राज्यं कृतवान्, ततः परं एसावस्य सन्तानाः याकूबपुत्रैः सह युद्धं कर्तुं न गतवन्त; यतः एसावस्य पुत्राः याकूबस्य पुत्राणां शौर्यं ज्ञात्वा तेभ्यःबहु भीताःआसन्।
28 ततः परं एसावस्य सन्तानाः याकूबस्य पुत्रान् द्वेष्टि, अद्यपर्यन्तं तयोःमध्ये द्वेषःवैरभावःच अतीव प्रबलःआसीत्।
29 तदनन्तरं दशवर्षेभ्यः अनन्तरं बोत्स्रानगरस्य जराकस्य पुत्रः जोबाबः मृत; एसावस्य सन्तानाः तेमानदेशात् चूशामनामकं पुरुषं गृहीत्वा अयौबाबस्य स्थाने तं राजानं कृतवन्त; ततः च चुशामः एदोमदेशे विंशतिवर्षपर्यन्तं एसावस्य सर्वेषां वंशानां राज्यं कृतवान्।
30 मिस्रदेशस्य राजा योसेफःतस्य भ्रातरःच सर्वे इस्राएलसन्ततिःच तेषु दिनेषु योसेफस्य भ्रातृभिः सह सर्वैःसह मिस्रदेशे सुरक्षिततया निवसन्ति स्म, तेषां कोऽपि बाधा वा दुष्टःदुर्घटना वा नासीत्, तदा मिस्रदेशःयोसेफस्य भ्रातृणां च काले युद्धात् विश्रामं प्राप्नोत्।

अध्याय 59

1 एतानि इस्राएलस्य पुत्राणां नामानि सन्ति ये मिस्रदेशे निवसन्ति स्म, ये याकूबेन सह आगतवन्त; याकूबस्य सर्वे पुत्राः प्रत्येकं स्वगृहेण सह मिस्रदेशम् आगतवन्तः।
2 लीयायाःसन्तानाःरूबेन; शिमोन; लेवी, यहूदा, इस्साकर; जबूलून; तेषां भगिनी दीना च आसन्।
3 राहेलस्य पुत्राःयोसेफःबिन्यामीनःच।
4 लीयायाःदासी जिल्पायाःपुत्राःगादःआशेरःच आसन्।
5 राहेलस्य दासी बिल्हायाःपुत्राःदानःनफ्ताली च आसन्।
6 तेषां पित्रा याकूबेन सह मिस्रदेशं गमनात् पूर्वं कनानदेशे तेषां सन्तानाःअभवन्।
7 रूबेनस्य पुत्राःचनोक्, पल्लू, चेत्रोन्, कार्मी च आसन्।
8 शिमोनस्य पुत्राः यमुएल; यामीन; ओहद; याचीन; ज़ोकर; कनानदेशीयायाःपुत्रःशाऊलःच आसन्।
9 लेवीयाः सन्तानाः गेर्शोन; केहत; मेरारी च, तेषां भगिनी योकेबेदः च, या मिस्रदेशं गमनसमये तेषां जन्म प्राप्नोत्।
10 यहूदास् य पुत्राःएर्, ओनान्, शेला, पेरेस्, जराकःच आसन्।
11 एर् ओनान् च कनानदेशे मृतौ। पेरेजस्य पुत्राःचेस्रोन् चमुल् च आसन्।
12 इस्साचारस्य पुत्राःतोला, पुव; अय्यूब; शोमरोनःच आसन्।
13 जबुलूनस्य पुत्राःसेरेद; एलोन; याक्लीलःच, दानस्य पुत्रःकुशीमः च आसीत्।
14 नफ्तालस्य पुत्राःयाक्जील; गुनी; जेत्सेर्, शिलामःच आसन्।
15 गादस्य पुत्राः सिफियोन; चग्गी, शुनी, एजबोन, एरी, आरोदी, अरेली च आसन्।
16 आशेरस्य सन्तानाः जिम्ना, जिश्व; जिश्वी, बेरिया, तेषां भगिनी सेराचःच आसन्। बेरियायाःपुत्राःकबेरःमल्कीएलःच आसन्।
17 बिन्यामीनस्य पुत्राः बेला, बेकर, अशबेल, गेरा, नामान, अची, रोश, मुपिम, चुपिम, ओर्द् च आसन्।
18 मिस्रदेशे योसेफस्य पुत्राःमनश्शे एप्रैमःच आसन्।
19 याकूबस्य कटिभागात् ये प्राणाः निर्गताः सर्वे सप्ततिः प्राणाः आसन्। एते ते स्वपित्रा याकूबेन सह मिस्रदेशं निवसितुं आगता; योसेफःतस्य सर्वे भ्रातरःच मिस्रदेशे सुरक्षितरूपेण निवसन्ति स्म, ते योसेफस्य जीवनपर्यन्तं मिस्रदेशस्य उत्तमभोजनं खादितवन्तः।
20 योसेफः मिस्रदेशे त्रयोनवतिः वर्षाणि यावत् निवसति स्म, ततः योसेफःसर्वेषु मिस्रदेशे अशीतिवर्षेभ्यःराज्यं कृतवान्।
21 यदा योसेफस्य मृत्योः दिवसाः समीपं गच्छन्ति स्म, तदा सः स्वभ्रातृन् पितुः सर्वान् गृहं च आहूय प्रेषयित्वा सर्वे मिलित्वा तस्य पुरतःउपविष्टाः।
22 ततःयोसेफःस्वभ्रातृभ्यःसर्वेभ्यःपितृगृहेभ्यःच अवदत्, "पश्यन्तु अहं म्रियमाणः अस्मि, ईश्वरः युष्मान् अवश्यमेव आगत्य अस्मात् देशात् युष्माकं भूमिं प्रति आनेष्यति यत् सःयुष्माकं पितृभ्यःशपथं कृतवान् यत् तेभ्यःदातुं शपथं कृतवान्।

23 यदा परमेश् वरःभवन्तं इतःपितृभूमिं प्रति आनेतुं भविष् यति, तदा मम अस्थीनि इतःभवद्भिःसह आनयति।
24 योसेफः इस्राएलपुत्रान् तेषां पश्चात् तेषां वंशानां कृते शपथं कृतवान् यत् ईश्वरःभवन्तं अवश्यं आगमिष्यति, यूयं च मम अस्थीः इतःसह आनयिष्यन्ति।
25 तदनन्तरं तस्मिन् वर्षे इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनस्य एकसप्ततितमवर्षे योसेफःमृतः।
26 यदा योसेफःमिस्रदेशे मृतःतदा तस्य सर्वे भ्रातरःतस्य सर्वे दासाः च उत्थाय योसेफस्य मृत्तिकायाः संस्कारं कृतवन्त; तस्य भ्रातरः सम्पूर्णःमिस्रदेशःच सप्ततिदिनानि यावत् तस्य शोकं कृतवन्तः।
27 ततः ते योसेफं मसालाभिः सर्वविधगन्धैः च पूर्णे चितायां स्थापयित्वा सिहोरस्य नदीपार्श्वे तस्य पुत्रान् तस्य सर्वान् भ्रातृन् च अन्त्येष्टवन्त; तस्य पितुःगृहे च सप्तदिनानि शोकं कृतवन्तः।
28 योसेफस्य मृत्योः अनन्तरं तेषु दिनेषु सर्वे मिस्रीयाः इस्राएलस्य सन्तानेषु शासनं कर्तुं आरब्धवन्त; ततःपितुःस्थाने मिस्रदेशस्य राजा फारो मिस्रदेशस्य सर्वान् नियमान् गृहीत्वा तस्य सल्लाहेन सम्पूर्णं मिस्रदेशस्य शासनं चालितवान्, सःस्वजनस्य उपरि सुरक्षितरूपेण राज्यं कृतवान्।

अध्याय ६०

1 यदा वर्षं यावत् इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनात् द्वासप्ततिवर्षं यावत् योसेफस्य मृत्योः अनन्तरं एसावस्य एलीफाजस्य पुत्रः ज़ेफो स्वपुरुषैःसह मिस्रदेशात् पलायित; ते च गतवन्तः।
2 सःआफ्रिकादेशं, यत् दीनहाबा, आफ्रिकादेशस्य राजा अङ्गेयस् इत्यस्य समीपम् आगत्य, अङ्गेयस् तान् महता गौरवेण स्वीकृतवान्, ततःसःज़ेफों स्वसैन्यस्य सेनापतिं कृतवान्।
3 ततःज़ेफो अङ्गियासस्य प्रजानां च दृष्टौ अनुग्रहं प्राप्नोत्, ततःज़ेफो आफ्रिकाराजस्य अङ्गियासस्य सेनापतिः बहुदिनानि यावत् अभवत्।
4 ततः आफ्रिकाराजस्य अङ्गेयस् इत्यस्य सर्वान् सेनाः सङ्गृह्य मिस्रदेशीयैःयाकूबपुत्रैःसह युद्धं कर्तुं प्रलोभितवान्।
5 किन्तु अङ्ग्यासः सफों एतत् कर्तुं न शृणोति स्म, यतः अङ्गेयस् याकूबस्य पुत्राणां सामर्थ्यं जानाति स्म, एसावस्य सन्तानैः सह युद्धे तेषां सेनायाःकृते किं किं कृतवन्तःइति च जानाति स्म।
6 तेषु दिनेषु सफो अङ्गेयसस्य सर्वेषां प्रजानां च दृष्टौ अतीव महान् आसीत्, सः तान् मिस्रदेशेन सह युद्धं कर्तुं नित्यं प्रलोभयति स्म, किन्तु ते न इच्छन्ति स्म।
7 तेषु दिनेषु चित्तिमदेशे पुजिम्नानगरे एकः पुरुषः आसीत्, यस्य नाम उजू आसीत्, सः चित्तिमसन्ततिभिः क्षीणरूपेण देवतां प्राप्तवान्, सः पुरुषः मृत; पुत्रः नासीत्, केवलं एकः कन्या आसीत्, यस्याःनाम जनिया आसीत्।
8 सा कन्या अतीव सुन्दरी, सुन्दरी, बुद्धिमान् च आसीत्, तस्याः सदृशःकोऽपि सम्पूर्णे देशे सौन्दर्यस्य, प्रज्ञायाःच कृते न दृष्टः।
9 आफ्रिका-राजा अङ्गेयस्-जनाः तां दृष्ट्वा आगत्य तस्य समीपं स्तुवन्, अङ्गेयस् च चित्तिम-सन्ततिं प्रेषितवान्, सः तां भार्यारूपेण स्वस्य समीपं ग्रहीतुं प्रार्थितवान्, चित्तिम-जनाः च तां भार्यारूपेण दातुं सहमताःअभवन्।
10 यदा अङ्गेयस्य दूताःचित्तिमदेशात् यात्रां कर्तुं गच्छन्ति स्म, तदा पश्यन्तु, बिबेन्तुराजस्य तुर्नुसस्य दूताः चित्तिमम् आगतवन्त; यतः बिबेन्तुराजः तुर्नुसः अपि स्वदूतान् प्रेषितवान् यत् सः जानियां याचयितुम्, स्वस्य भार्यारूपेण स्वस्य कृते प्रार्थयितुं, यतःतस्य सर्वे पुरुषाः अपि तां तस्य समीपं स्तुवन्ति स्म, अतः सः स्वसर्वं दासान् प्रेषितवान् तस्याः।
11 तुर्नुसस्य दासाःचित्तिमनगरम् आगत्य जनियां स्वराजा तुर्नुसस्य समीपं भार्यारूपेण नेतुम् आग्रहं कृतवन्तः।
12 चित्तिम-जनाः तान् अवदन्, "वयं तां दातुं न शक्नुम; यतः आफ्रिका-राजः अङ्गेयस् भवद्भ्यः आगमनात् पूर्वं तां तां स्वपत्नीरूपेण नेतुम् इच्छति स्म, अतः वयं तां तस्मै दास्याम; अतः अधुना वयं तां तुर्नुस्-इत्यस्मै दातुं अङ्गेयस् कन्याम् अपहर्तुं एतत् कार्यं कर्तुं न शक्नुमः।
13 यतः वयं अङ्गेयस् इत्यस्मात् बहु भीताः स्मः यत् सः अस्माकं विरुद्धं युद्धे आगत्य अस्मान् नाशयति, भवतःस्वामी तुर्नुस् अस्मान् स्वहस्तात् मोचयितुं न शक्नोति।
14 तुर्नुसस्य दूताःचित्तिमसन्ततिनां सर्वाणि वचनानि श्रुत्वा स्वामिनः समीपं गत्वा चित्तिमसन्ततिनां सर्वाणि वचनानि तस्मै कथितवन्तः।
15 चित्तिमस्य सन्तानाः अङ्गेयस् प्रति स्मारकं प्रेषितवन्त; "पश्यतु तुर्नुसः जनियां भार्यारूपेण नेतुम् आहूतवान्, अतः वयं तस्मै एवं उत्तरं दत्तवन्तः। तथा च वयं श्रुतवन्तःयत् सःभवतःविरुद्धं युद्धं कर्तुं स्वसर्वसेनायाःसङ्गृहीतवान्, सःच तव भ्रातुःलुकसस्य विरुद्धं युद्धं कर्तुं सरदुनियामार्गेण गन्तुं इच्छति, तदनन्तरं सःभवतःविरुद्धं युद्धं कर्तुं आगमिष्यति।
16 अङ्गेयस् चित्तिम-सन्ततिनां वचनं श्रुत्वा यत् ते तस्य समीपं प्रेषितवन्त; तस्य क्रोधः प्रज्वलित; सः उत्थाय सर्वसेनायाः सङ्ग्रहं कृत्वा समुद्रद्वीपान्, सरदुनिया-मार्गेण, स्वभ्रातुः सरदुनिया-राजस्य लुकसस्य समीपम् आगतः।
17 लुकसस्य पुत्रः निब्लोसः तस्य मातुलस्य अङ्गेयस् आगच्छन्ति इति श्रुत्वा सः तं चुम्बयित्वा आलिंगितवान्, निब्लोसः च अङ्गेयस् इत्यस्मै अवदत्, यदा त्वं मम पितरं तस्य कल्याणं याचयसि, तदा अहं त्वया सह कदा तुर्नुस् इत्यनेन सह युद्धं कर्तुं गमिष्यामि, तदा तं याचस्व यत् सः मां स्वसैन्यस्य सेनापतिं करोतु अतः सः भ्रातुः समीपम् आगत्य भ्राता च तं मिलितुं आगत; सः च तं स्वहितं पृष्टवान्।
18 अङ्गेयस् स्वभ्रातरं लुकस् इत्यस्य कल्याणं कृत्वा स्वपुत्रं निब्लोसं स्वसमूहस्य सेनापतिं कर्तुं पृष्टवान्, लुकसःएवम् अकरोत्, अङ्गेयस् तस्य भ्राता लुकस् च उत्थाय तुर्नुस् प्रति युद्धाय गतवन्तौ, तेषां सह महती सेना, गुरुजनाःच आसन्।
19 सः नावैः आगत्य अष्टोराशप्रान्ते आगत्य पश्यन्तु, तुर्नुसः तेषां समीपम् आगत; यतः सः सर्दुनियादेशं गत्वा तस्य नाशं कर्तुम् इच्छति स्म, ततःपरं तेन सह युद्धं कर्तुं अङ्गेयस्नगरं गन्तुम् इच्छति स्म।
20 अन्गेयस् तस्य भ्राता लुकुसः च कनोपिया उपत्यकायां तुर्नुस् इत्यनेन सह मिलितवन्तौ, तत्र तयोः मध्ये युद्धं प्रबलं प्रबलं च अभवत्।
21 सर्दुनियाराजस्य लुकुसस्य उपरि युद्धं तीव्रम् अभवत्, तस्य सर्वा सेना पतिता, तस्य पुत्रःनिब्लोस् अपि तस्मिन् युद्धे पतितः।
22 तस्य मातुलःअङ्गेयस् स्वभृत्यान् आज्ञापयन् ते निब्लोसस्य कृते सुवर्णचिटां कृत्वा तस्मिन् निक्षिप्तवन्त; अङ्गेयस् पुनः तुर्नुस् प्रति युद्धं कृतवान्, अङ्गेयस् तस्मात् बलवान् आसीत्, सःतं मारितवान्, सः च स्वसर्वजनं खड्गधारेण मारितवान्, अङ्गेयस् च स्वभ्रातुः पुत्रस्य निब्लोस् इत्यस्य कारणस्य प्रतिकारं कृतवान्, तस्य सेनायाः कारणं च कृतवान् भ्राता लुकसः।
23 यदा तुर्नुसःमृतःतदा युद्धात् जीवितानां हस्ताःदुर्बलाःअभवन्, ते च अङ्गेयस् तस्य भ्रातुःलुकसस्य च पुरतःपलायिताः।

24 अङ्गेयस् तस्य भ्राता लुकस् च तान् अनुसृत्य अल्फानु-रोमा-योः मध्ये स्थितं राजमार्गं यावत् गतवन्तौ, ते तुर्नुसस्य सर्वान् सेनाम् खड्गधारेण हतवन्तौ।
25 सर्दुनियाराजःलुकसःस्वसेवकान् आज्ञापयत् यत् ते पीतलकस्य चिताम् आज्ञापयत्, तस्मिन् च तस्य पुत्रस्य निब्लोस् इत्यस्य शरीरं स्थापयित्वा तस्मिन् स्थाने तं दफनम् अकरोत्।
26 तत्र ते राजमार्गे उच्चगोपुरं निर्मितवन्त; अद्यपर्यन्तं तस्य नाम निब्लोस् इति नाम्ना आहूतवन्त; तत्र बिबेन्तुराजं तुर्नुस् अपि निब्लोस् इत्यनेन सह तत्रैव दफनवन्तः।
27 पश्यतु अल्फानुरोमाहयोः मध्ये उच्चमार्गे एकतः निब्लोसस्य समाधिः अपरतः तुर्नुसस्य चिता, अद्यपर्यन्तं तयोः मध्ये पादमार्गः च अस्ति।
28 यदा निब्लोसःदफनःअभवत् तदा तस्य पिता लुकसःस्वसेनायाः सह स्वदेशं सर्दुनियादेशं प्रति प्रत्यागतवान्, तस्य भ्राता आफ्रिकाराजःअङ्गेयस् च स्वजनेन सह बिबेन्टुनगरं, तत् तुर्नुस्नगरं गतः।
29 ततः बिबेन्तुनिवासिनः तस्य कीर्तिं श्रुत्वा तस्मात् बहु भीताः अभवन्, ते च रोदनैः याचनाभिः च तं मिलितुं निर्गतवन्त; बिबेन्तुनिवासिनः च अङ्गेयस्-नगरात् प्रार्थितवन्तः यत् तेषां वधं न कुर्वन्तु, स्वनगरं न नाशयन्तु सः एवम् अकरोत्, यतः तेषु दिनेषु बिबेन्तुः चित्तिम-सन्ततिनां नगरेषु अन्यतमः इति गणितः आसीत्; अतःसःनगरं न विनाशितवान्।
30 किन्तु ततःपरं आफ्रिकाराजस्य सैनिकाःचित्तिमनगरं गत्वा तत् लुण्ठितुं लुण्ठितुं च गच्छन्ति स्म, यदा यदा गच्छन्ति स्म तदा तदा अङ्गेयसस्य सेनापतिःज़ेफो तेषां सह गच्छति स्म।
31 तदनन्तरं अङ्गेयस् स्वसैन्येन सह परिवर्त्य ते पुजिम्नानगरं आगतवन्त; ततः अङ्गेयस् उजुपुत्रीं जानियां भार्यारूपेण गृहीत्वा आफ्रिकादेशं स्वनगरं नीतवान्।

अध्याय 61

1 तस्मिन् काले मिस्रदेशस्य राजा फारो सर्वान् जनान् आज्ञापयत् यत् ते मिस्रदेशे तस्य कृते दृढं प्रासादं निर्मातुम्।
2 सः याकूबस्य पुत्रान् अपि मिस्रदेशीयानां भवने साहाय्यं कर्तुं आज्ञापितवान्, मिस्रीयाः च राजनिवासार्थं सुन्दरं भव्यं च प्रासादं कृतवन्त; तत्र च सःनिवसन् स्वस्य शासनस्य नवीकरणं कृतवान्, सः च सुरक्षितरूपेण राज्यं कृतवान्।
3 तस्मिन् वर्षे याकूबस्य पुत्रः जबुलूनः मृत; अर्थात् इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनस्य द्वासप्ततिवर्षे, जबुलूनः शतचतुर्दशवर्षीयः मृत; चितायां निक्षिप्तःसन्तानहस्ते दत्तः।
4 पञ्चसप्ततिवर्षे तस्य भ्राता शिमोनः मृत; सः मृत्योः समये शतविंशतिवर्षीयः आसीत्, सः अपि चितायां स्थापयित्वा स्वसन्ततिहस्तेषु दत्तः।
5 एसावस्य पुत्रः एलीफाजस्य पुत्रः सोफो, दीनहाराजस्य अङ्गियासस्य सेनापति; अद्यापि अङ्गियास् इत्यस्मै मिस्रदेशे याकूबस्य पुत्रैः सह युद्धाय सज्जतां कर्तुं नित्यं प्रलोभयति स्म, अङ्गियासः एतत् कर्तुं न इच्छति स्म, यतः तस्य सेवकाः याकूबस्य पुत्राणां सर्वं सामर्थ्यं तस्मै कथितवन्तःएसावः।
6 तेषु दिनेषु सफो नित्यं याकूबस्य पुत्रैः सह युद्धाय अङ्गेयस् प्रलोभयति स्म।
7 किञ्चित्कालानन्तरं अङ्गेयस् सफो इत्यस्य वचनं श्रुत्वा मिस्रदेशे याकूबपुत्रैः सह युद्धं कर्तुं तस्य सहमतिम् अददात्, अङ्गेयस् च स्वजनं सर्वान् क्रमेण स्थापयित्वा समुद्रतीरे स्थितानां वालुकायाः सदृशान् जनान् क्रमेण स्थापयित्वा मिस्रदेशं युद्धाय गन्तुं स्वस्य संकल्पं कृतवान्।
8 अङ्गीयसस्य सेवकेषु पञ्चदशवर्षीयः युवकः आसीत्, तस्य नाम बेओरपुत्रः बिलामः आसीत्, सः युवकः अतीव बुद्धिमान् आसीत्, डायनकलाम् अवगच्छति स्म।
9 अङ्गीयसः बिलामम् अवदत् , "अस्माकं कृते डाकिनीया मन्त्रं कुरु, येन वयं ज्ञास्यामःयत् अस्मिन् युद्धे कःविजयी भविष्यति।"
10 ततः बिलामः तस्मै मोमम् आनयतु इति आज्ञापितवान्, तस्मात् सः अङ्गेयस्य सेनायाः मिस्रस्य च सेनायाः प्रतिनिधित्वं कुर्वन्तः रथानाम् अश्ववाहनानां च उपमाम् अकरोत्, तदर्थं च यत् धूर्ततया सज्जीकृते जले आसीत्, तस्मिन् जले निक्षिप्य, मृगवृक्षाणां शाखाः स्वहस्ते गृहीत्वा, धूर्ततां च कृत्वा जलस्य उपरि तान् संयोजयित्वा, तत्र जले तस्मै प्रकटितः मिस्रदेशीयानां याकूबपुत्राणां च सदृशप्रतिमानां पुरतःपतितानां अङ्गेयसैनिकानां प्रतिमानां सदृशाः।
11 ततःबिलामःअङ्गेयस् इत्यस्मै एतत् कथितवान्, अन्गेयस् निराशः भूत्वा मिस्रदेशं युद्धाय गन्तुं न शस्त्रं कृतवान्, सः स्वनगरे एव स्थितवान्।
12 एलीफाजस्य पुत्रः सफो अङ्गीयसः मिस्रदेशीयैः सह युद्धं कर्तुं निराशःइति दृष्ट्वा आफ्रिकादेशात् अङ्गियादेशात् पलायितवान्, ततः सःचित्तिमनगरं गतः।
13 चित्तिमस्य सर्वे जनाः तं बहुमानेन स्वीकृतवन्त; सर्वदिनानि च स्वयुद्धेषु तं नियुक्तवन्त; तेषु दिनेषु ज़ेफो अतीव धनिकः अभवत्, तेषु दिनेषु च आफ्रिकाराजस्य सैनिकाः अद्यापि प्रसृता; चित्तिमस्य सन्तानाः च समागत्य आफ्रिकाराजस्य अङ्गियासस्य सैन्यदलानां कारणात् कप्तिजियापर्वतं गतवन्तः।
14 एकस्मिन् दिने ज़ेफो एकं गोधूमं नष्टं कृत्वा तां अन्वेष्टुं गत; तदा सःतां पर्वतस्य परितःकूजन्तं श्रुतवान्।
15 ततःज़ेफो गत्वा पर्वतस्य अधःएकःविशालःगुहा अस्ति, तत्र च गुहायाः प्रवेशद्वारे एकः महान् शिला आसीत्, ततः ज़ेफो तत् शिलाखण्डं विभज्य गुहायाम् आगत्य सः अवलोक्य पश्यन् एकः विशालःपशुःवृषभं भक्षयति स्म। मध्यतःऊर्ध्वं मनुष्यसदृश; मध्यतः अधःपशुसदृश; ज़ेफो च पशुं प्रति उत्थाय खड्गैःतं मारितवान्।
16 चित्तिमनिवासिनः एतत् श्रुत्वा अतिप्रसन्नतां प्राप्य अवदन्, "अस्माकं पशुभक्षकम् एतत् पशुं हतवान् अस्य मनुष्यस्य किं करिष्यामः?
17 ते सर्वे तस्मिन् दिने वर्षे एकं दिवसं तस्य अभिषेकं कर्तुं समागता; तस्य नाम्ना चफो इति नामकरणं कृतवन्त; तस्मिन् दिने वर्षे वर्षे पेयबलिम् आनयन्ति स्म, तस्मै दानं च आनयन्ति स्म।
18 तस्मिन् समये अङ्गेयसराजपत्न्याः उजुपुत्री जनिया व्याधिग्रस्ता अभवत्, तस्याःव्याधिःअङ्गेयसःतस्य अधिकारिभिःच बहु अनुभूयते स्म, अङ्गेयस् च स्वबुद्धिमानान् अवदत्, अहं जानियायाः किं करिष्यामि, तस्याःव्याधितःकथं चिकित्सां करिष्यामि? तस्य ज्ञानिनः तम् अवदन्, यतः अस्माकं देशस्य वायुः चित्तिमदेशस्य वायुः इव नास्ति, अस्माकं जलं च तेषां जलवत् नास्ति, अतः अस्मात् राज्ञी रोगी अभवत्।
19 वायुजलयोः परिवर्तनेन सा रोगी अभवत्, स्वदेशे केवलं पुर्मातः आगतं जलं पिबति स्म, यत् तस्याःपूर्वजाःसेतुभिःपालितवन्तः।
20 अङ्गेयस् स्वसेवकान् आज्ञाप्य ते चित्तिमस्य पुर्मा-जलस्य पात्रेषु तस्य समीपम् आनयन्, तानि जलानि आफ्रिका-देशस्य सर्वैः जलैः सह तौल्य तानि जलानि आफ्रिका-देशस्य जलात् लघुतराणि अवाप्तवन्तः।

21 अङ्गीयसः एतत् दृष्ट्वा स्वसर्वाधिकारिभ्यः आज्ञापयत् यत् ते सहस्राणि दशसहस्राणि च शिलाच्छेदकान् संयोजयन्तु, ते च असंख्यानि शिलाखण्डं कृतवन्त; निर्मातारः च आगत्य ते अत्यन्तं दृढं सेतुम् अकुर्वन्, ते च चित्तिमदेशात् आफ्रिकादेशं यावत् जलस्य स्रोतां प्रसारितवन्त; तानि जलानि च जनिया राज्ञ्याः तस्याः सर्वेषां चिन्तानां कृते, ततःपरं च पिबितुं तेन पचन्तु, प्रक्षाल्य स्नानं च कुर्वन्तु, तेन च सर्वं बीजं यस्मात् अन्नं लभ्यते, सर्वं च भूमिफलं सिञ्चन्तु।
22 राजा चित्तिमस्य मृत्तिकां बृहत् नौकैः आनेतुं आज्ञापितवान्, तेन सह निर्माणार्थं शिलाः अपि आनयन्ति स्म, निर्मातारः जनिया राज्ञ्याः कृते प्रासादाः निर्मितवन्त; राज्ञी तस्याः रोगात् स्वस्थः अभवत्।
23 वर्षस्य क्रान्तिसमये आफ्रिकादेशस्य सैनिकाः यथासाधारणं लुण्ठनार्थं चित्तिमदेशम् आगच्छन्ति स्म, एलिफाजपुत्रः ज़ेफो च तेषां सूचनां श्रुत्वा तेषां विषये आज्ञां दत्त्वा तेषां सह युद्धं कृतवान्, ते च तस्य पुरतः पलायिता; सः च तेभ्यः चित्तिमदेशं मुक्तवान्।
24 चित्तिमस्य सन्तानाः सफो इत्यस्य शौर्यं दृष्ट्वा चित्तिमस्य सन्तानाः संकल्पं कृतवन्त; तेषां उपरि ज़ेफो राजानं कृत्वा सः तेषां राजा अभवत्, तस्य शासनकाले ते तुबलस्य सन्तानान् परितः सर्वान् द्वीपान् च वशं कर्तुं गतवन्तः।
25 तेषां राजा ज़ेफो तेषां शिरसि गत्वा ते तुबलद्वीपैः सह युद्धं कृतवन्त; ते तान् वशीकृतवन्त; युद्धात् प्रत्यागत्य तस्य कृते तस्य शासनस्य नवीकरणं कृतवन्त; तस्य कृते तस्य राजनिवासस्य आसनस्य च कृते अतीव विशालं प्रासादं निर्मितवन्त; तस्य कृते च विशालं सिंहासनं निर्मितवन्त; ततः च सोफो सम्पूर्णे कित्तीमदेशे इटलीदेशे च पञ्चाशत् वर्षाणि राज्यं कृतवान्।

अध्याय 62

1 तस्मिन् वर्षे इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनस्य नवसप्ततिवर्षे याकूबस्य पुत्रः रूबेनः मिस्रदेशे मृतः। रूबेनः पञ्चविंशतिवर्षीयः आसीत् यदा सः मृत; तदा ते तं चितायां स्थापयित्वा स्वसन्ततिहस्तेषु दत्तः।
2 अष्टातिमे वर्षे तस्य भ्राता दानः मृत; सः मृत्योः समये शतं विंशतिवर्षं यावत् आसीत्, सः अपि चितायां स्थापयित्वा स्वसन्ततिहस्ते दत्तः।
3 तस्मिन् वर्षे एदोमराजः चुशामः मृत; तदनन्तरं बेदादस्य पुत्रः हदादः पञ्चत्रिंशत् वर्षाणि यावत् राज्यं कृतवान्। एकाशीतिवर्षे याकूबस्य पुत्रः इस्साकरः मिस्रदेशे मृत; इस्साकरः मृत्योः समये द्वाविंशतिवर्षीयः आसीत्, सः मिस्रदेशे चितायां निक्षिप्त; स्वसन्ततिहस्ते च दत्तः।
4 द्वाशीतिवर्षे तस्य भ्राता आशेरः मृत; सः मृत्योः समये त्रयोविंशतिवर्षीयः आसीत्, सः मिस्रदेशे चितायां निक्षिप्त; स्वसन्ततिहस्ते च दत्तः।
5 ततः त्रयोशीतिवर्षे गादः मृत; सः पञ्चविंशतिवर्षीयः आसीत्, सः मिस्रदेशे चितायां निक्षिप्त; स्वसन्ततिहस्ते च दत्तः।
6 चतुरशीतिवर्षे एदोमराजस्य बेदादस्य पुत्रस्य हदादस्य शासनस्य पञ्चाशमे वर्षे हददः एसावस्य सर्वान् सन्तानान् सङ्गृह्य स्वसैन्यं प्रायः चतुशतसहस्राणि जनान् सज्जीकृत्य मोआबदेशं प्रति गन्तुं मोआबदेशं प्रति युद्धं कर्तुं गतः।
7 मोआब-जनाः एतत् श्रुत्वा भृशं भीताः अभवन्, अतः ते एदोम-राजेन बेदाद-पुत्रेण हदाद-पुत्रेण सह युद्धे साहाय्यार्थं मिद्यान-जनानाम् समीपं प्रेषितवन्तः।
8 हददः मोआबदेशम् आगत्य मोआबः मिद्यानजनाः च तस्य साक्षात्कारं कर्तुं निर्गता; ते मोआबक्षेत्रे तस्य विरुद्धं युद्धसङ्ग्रहं कृतवन्तः।
9 हददः मोआब-सन्ततिभिः सह युद्धं कृतवान्, तदा मोआब-सन्ततिषु मिद्यान-सन्ततिषु च प्रायः द्विशतसहस्राणि जनाः हताः अभवन् ।
10 मोआब-देशे युद्धं अतीव तीव्रम् अभवत्, मोआब-जनाः यदा युद्धं तीव्रं भवति इति दृष्ट्वा हस्तान् दुर्बलं कृत्वा पृष्ठं कृत्वा मिद्यान-सन्ततिं युद्धं कर्तुं त्यक्तवन्तः।
11 मिद्यानानां सन्तानाः मोआबस्य अभिप्रायं न जानन्ति स्म, किन्तु ते युद्धे बलवत्तां प्राप्य हदादेन सह तस्य सर्वैः सेनाभिः सह युद्धं कृतवन्त; ततः सर्वः मिदियानः तस्य पुरतः पतितः।
12 हददः सर्वान् मिदियान् महाप्रहारेन प्रहृत्य खड्गधारेण तान् हतवान्, मोआबस्य साहाय्यार्थं आगतानां कञ्चित् अवशिष्टं न त्यक्तवान्।
13 यदा मिद्यानस्य सर्वे जनाः युद्धे मृता; मोआबनगरस्य बालकाः च पलायिता; तदा हदादः तस्मिन् काले सर्वान् मोआबदेशान् स्वस्य करं दत्तवान्, ते च तस्य हस्ते अभवन्, ते च यथानिर्देशं वार्षिकं करं दत्तवन्त; ततः हदादः व्यावृत्तः भूत्वा स्वदेशं गतः।
14 वर्षस्य क्रान्तिसमये यदा शेषाः मिद्यानजनाः श्रुतवन्तः यत् तेषां सर्वे भ्रातरः मोआबस्य कृते हदादेन सह युद्धे पतिता; यतः मोआबस्य सन्तानाः युद्धे पृष्ठं कृत्वा मिदियान् युद्धाय त्यक्तवन्त; तदा मिद्यानस्य पञ्च राजकुमाराः स्वदेशे अवशिष्टैः भ्रातृभिः सह प्रतिशोधार्थं मोआबेन सह युद्धं कर्तुं संकल्पं कृतवन्तः तेषां भ्रातृणां कारणम्।
15 ततः मिद्यानानां सर्वेषां भ्रातृणां समीपं पूर्वसन्ततिं सर्वभ्रातरं च प्रेषितवन्त; सर्वे केतुरासन्ततिः मिद्यानस्य साहाय्यार्थं मोआबेन सह युद्धं कर्तुं आगतवन्तः।
16 मोआब-जनाः एतत् श्रुत्वा पूर्वस्य सर्वे जनाः युद्धाय तेषां विरुद्धं समागताः इति भृशं भीताः अभवन्, ते च मोआब-जनाः बेदाद-पुत्राय हदाद-इत्यस्मै एदोम-देशं प्रति स्मारकं प्रेषितवन्तः।
17 अधुना अस्माकं समीपम् आगत्य अस्मान् साहाय्यं कुरुत, वयं मिदियनं प्रहारयिष्याम; यतः ते सर्वे एकत्र समागत्य पूर्वस्य सर्वैः भ्रातृभिः सह युद्धाय आगता; युद्धे पतितस्य मिद्यानस्य कारणस्य प्रतिशोधं कर्तुं।
18 अदोमराजस्य बेदादस्य पुत्रः हदादः सर्वसेनया सह गत्वा मिद्यानेन सह युद्धं कर्तुं मोआबदेशं गत; मिद्यानः पूर्वजनाः च मोआबदेशेन सह युद्धं कृतवन्त; तयोः मध्ये युद्धं अतीव तीव्रम् अभवत्।
19 हददः सर्वान् मिद्यान-सन्तानान् पूर्व-सन्तानान् च खड्गधारेण प्रहृत्य तस्मिन् काले हददः मोआब-देशं मिद्यान-हस्तात् मोचितवान्, मिद्यान-पूर्व-जनानाम् अवशिष्टाः च हदाद-सैन्यस्य समक्षं पलायिता; हदादः तान् स्वदेशं प्रति अनुसृत्य तान् अतिशयेन वधेन प्रहारं कृतवान्, वधः च मार्गे पतितः।
20 हदादः मोआबं मिद्यानस्य हस्तात् मोचितवान् यतः मिद्यानस्य सर्वे जनाः खड्गस्य धारेण पतिताः आसन्, ततः हदादः परिवर्त्य स्वदेशं गतः।
21 ततःपरं मिद्यानजनाः मोआब-सन्ततिं द्वेष्टि, यतः ते तेषां कृते युद्धे पतिताः आसन्, तेषां मध्ये सर्वदिनानि महत्, प्रबलं वैरम् आसीत्।
22 मोआबदेशमार्गे ये मिद्यानदेशाः प्राप्ता; ते मोआबदेशस्य खड्गेन नष्टा; मिद्यानदेशमार्गे च मोआबदेशस्य ये जनाः लब्धा; ते

मिद्यानदेशस्य खड्गेन नष्टाः। एवं मिद्यानं मोआबं यावत् मोआबं च मिद्यानं यावत् बहुदिनानि यावत् अकरोत्।
23 तदा याकूबस्य पुत्रः यहूदा मिस्रदेशं गमनस्य षड्शीतिवर्षे मिस्रदेशे मृत; तस्य मृत्योः समये यहूदाः नवविंशतिवर्षीयः आसीत्, तदा ते तं मृत्यवे मृत्यवे चितायां स्थापयित्वा स्वसन्ततिहस्तेषु दत्तः।
24 नवशीतिवर्षे नफ्ताली द्वात्रिंशत् वर्षीयः मृत; सः चितायां निक्षिप्य स्वसन्ततिहस्ते दत्तः।
25 इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनस्य एकनवतितमवर्षे अर्थात् एसावपुत्रस्य एलीफाजपुत्रस्य सफो इत्यस्य कित्तीमवंशजानां राज्यस्य त्रिंशत् वर्षे आफ्रिकादेशस्य जनाः यथासाधारणं कित्तीमसन्ततिं लुण्ठितुं आगतवन्त; किन्तु ते एतानि त्रयोदशवर्षाणि यावत् तेषां उपरि न आगताः।
26 तस्मिन् वर्षे ते तेषां समीपम् आगत्य एलिफाजस्य पुत्रः ज़फोः केभ्यः पुरुषैः सह तेषां समीपं निर्गत्य तान् निराशं कृतवान्, ततः आफ्रिकादेशस्य सैनिकाः ज़ेफो इत्यस्य पुरतः पलायिता; तस्य पुरतः हताः च पतिता; ज़ेफो तस्य पुरुषाः च तान् अनुसृत्य गच्छन्ति स्म, यावत् ते आफ्रिकादेशस्य समीपं न गच्छन्ति स्म।
27 आफ्रिकादेशस्य राजा अङ्गेयस् सफस्य कृतं कार्यं श्रुत्वा तं बहु व्याकुलं कृतवान्, अन्गेयस् च सर्वदिनानि ज़ेफोतः भीतः आसीत्।

अध्याय 63

1 ततः त्रयोनवतिवर्षे याकूबस्य पुत्रः लेवी मिस्रदेशे मृत; लेवी मृतः सप्तत्रिंशत् वर्षीयः आसीत्, तदा ते तं चितायां निक्षिप्य स्वसन्ततिहस्ते दत्ताः।
2 लेवीयाः मृत्योः अनन्तरं यदा सर्वे मिस्रदेशीयाः योसेफस्य भ्रातरः याकूबस्य पुत्राः मृताः इति दृष्टवन्त; तदा सर्वे मिस्रदेशीयाः याकूबस्य सन्तानं पीडयितुं प्रवृत्ता; तस्मात् दिवसात् मिस्रदेशात् निर्गमनदिनपर्यन्तं स्वजीवनं कटुतां कर्तुं प्रवृत्ता; तेषां हस्तात् सर्वाणि द्राक्षाक्षेत्राणि क्षेत्राणि च गृहीतवन्त; येषु योसेफः तेभ्यः दत्तवान्, येषु सर्वेषु भव्यगृहेषु इस्राएलजनाः दत्तवन्तः जीवति स्म, मिस्रदेशस्य सर्वाणि मेदः च मिस्रदेशीयाः तासु दिनेषु याकूबस्य पुत्रेभ्यः सर्वाणि हृतवन्तः।
3 तेषु दिनेषु सर्वस्य मिस्रदेशस्य हस्तः इस्राएलस्य विरुद्धं अधिकः क्रूरः अभवत्, मिस्रदेशीयाः इस्राएलीजनानाम् क्षतिं कृतवन्तः यावत् इस्राएलस्य सन्तानाः मिस्रीयानां कारणात् स्वप्राणान् क्लान्ताः न अभवन्।
4 तेषु दिनेषु इस्राएलस्य मिस्रदेशं गमनस्य द्वितीयशतवर्षे मिस्रदेशस्य राजा फारो मृत; तस्य स्थाने तस्य पुत्रः मेलोल् राज्यं कृतवान्, तेषु दिनेषु मिस्रदेशस्य सर्वे वीरजना; योसेफं तस्य भ्रातृन् च ज्ञातवन्तः सर्वे वंशजाः च मृताः।
5 तेषां स्थाने अन्यः जनः उत्पन्न; या याकूबस्य पुत्रान्, तेषां कृते कृतानि सर्वाणि भद्राणि, मिस्रदेशे च सर्वाणि पराक्रमाणि न ज्ञातवन्तः।
6 तस्मात् दिवसात् परं सर्व्वमिस्रदेशः याकूबपुत्राणां जीवनं कटुतां जनयितुं च सर्वविधकठिनश्रमेण पीडयितुं आरब्धवान् यतः ते स्वपूर्वजान् न ज्ञातवन्तः ये तान् दुर्भिक्षदिनेषु तान् मोचयन्ति स्म।
7 इदमपि इस्राएल-सन्ततिभ्यः परमेश् वरात् आसीत् यत् तेषां उत्तर-दिनेषु तेषां लाभाय, येन सर्वे इस्राएल-सन्ततिः स्वस्य परमेश् वरं प्रभोः ज्ञायन्ते।
8 इस्राएलस्य सन्तानाः स्वपूर्वजानां परमेश् वरात् परमेश् वरः भयभीताः भवेयु; तस् य सर्वेषु मार्गेषु च गच्छेयु; तस् य चिह्नानि, पराक्रमी चमत् काराः च प्रभो स् वप्रजः इस्राएलस् य कारणात् कुरिष् यति, तत् ज्ञातुं तेषां वंशजः च सर्वदिनम्।
9 मेलोलः यदा राज्यं प्रारब्धवान् तदा विंशतिवर्षीयः आसीत्, सः चतुन्नवतिवर्षं यावत् राज्यं कृतवान्, ततः सर्वः मिस्रदेशः तस्य पितुः नाम्ना फारो इति नामकरणं कृतवान्, यथा मिस्रदेशे ये राजानः राज्यं कुर्वन्ति स्म, तथैव तेषां प्रथा आसीत्।
१० तस्मिन् समये आफ्रिकाराजस्य अङ्गियासस्य सर्वाणि सैनिकाः यथासाधारणं लुण्ठनार्थं चित्तिमदेशे प्रसरितुं प्रस्थिताः।
11 एसावपुत्रस्य एलीफाजस्य पुत्रः सफो तेषां समाचारं श्रुत्वा स्वसैन्येन सह तान् मिलितुं निर्गतवान्, तत्र मार्गे तेषां विरुद्धं युद्धं कृतवान्।
12 ततः ज़ेफो आफ्रिकाराजस्य सैनिकदलानि खड्गधारेण प्रहृत्य तेषु कश्चन अपि अवशिष्टः न त्यक्तवान्, आफ्रिकादेशे एकः अपि स्वामिनः समीपं न प्रत्यागतवान्।
13 एलीफाजस्य पुत्रेण ज़ेफो इत्यनेन स्वसैनिकानाम् उपरि यत् कृतं तत् श्रुत्वा अङ्गेयस् सर्वान् सैन्यदलान्, आफ्रिकादेशस्य सर्वान् जनान्, समुद्रतीरे वालुकायाः सदृशान् जनान् सङ्गृहीतवान्।
14 अङ्गीयसः स्वभ्रातरं लुकुसं प्रति प्रेषितवान् यत्, “भवतः सर्वैः पुरुषैः सह मम समीपं आगत्य मम पुरुषान् नाशयन्तः सफोः सर्वान् चित्तिमसन्तानान् च मारयितुं मम साहाय्यं कुरु, लुकुसः च सर्वसेनायाः सह, अतीव महतीं सेनायाः सह, स्वभ्रातुः अङ्गेयसस्य साहाय्यार्थं ज़ेफो च चित्तिमसन्ततिभिः सह युद्धं कर्तुं आगतः।
15 ततः सफो चित्तिमसन्ततिः च एतत् श्रुत्वा बहु भीताः अभवन्, तेषां हृदयेषु महती भयं जातम्।
16 ततः सफो अपि एदोमदेशं प्रति एदोमराजस्य बेदादस्य पुत्राय हदादस्य एसावस्य सर्वेभ्यः सन्तानेभ्यः च पत्रं प्रेषितवान्।
17 मया श्रुतं यत् आफ्रिकादेशस्य अङ्गेयस् आफ्रिकाराजः अस्माकं विरुद्धं युद्धाय स्वभ्रात्रा सह अस्माकं समीपम् आगच्छति, अतः वयं तस्मात् बहु भीताः स्म; यतः तस्य सेना अतीव महती अस्ति, विशेषतः यतः सः भ्रात्रा सह स्वसेनायाः सह अपि अस्माकं विरुद्धं आगच्छति।
18 अतः यूयं अपि मया सह आगत्य मम साहाय्यं कुरु, वयं च अङ्गेयस् तस्य भ्रातुः लुकसस्य च विरुद्धं युद्धं करिष्याम; तेषां हस्तात् अस्मान् तारयिष्यथ, किन्तु यदि न तर्हि ज्ञातव्यं यत् वयं सर्वे म्रियमाणाः भविष्यामः।
19 एसावस्य वंशजाः कित्तीम-सन्ततिभ्यः तेषां राजानं च सफो-सन्ततिभ्यः पत्रं प्रेषितवन्तः यत्, “अङ्गेयस्-जनानाम् विरुद्धं वयं युद्धं कर्तुं न शक्नुम; यतः प्रथमराज्ञः बेला-महोदयस्य, मिस्र-राजस्य याकूबस्य पुत्रस्य योसेफस्य च दिवसात् आरभ्य, यया सह वयं यरदन-नद्याः परे स्वपितुः अन्त्येष्टौ युद्धं कृतवन्तः।
20 एसावसन्ततिभ्रातृणां वचनं श्रुत्वा सफो तान् निवर्तितवान्, ततः सफो अङ्गेयसात् बहु भीतः अभवत्।
21 अङ्गेयस् तस्य भ्राता लुकुसः च सर्वान् सैन्यदलानि प्रायः अष्टशतसहस्राणि चितिमसन्ततिविरुद्धं सङ्गृहीतवन्तौ।
22 चित्तिमस्य सर्वे सन्तानाः सफ़ोम् अवदन्, “अस्माकं कृते तव पूर्वजानां परमेश्वरं प्रार्थय, सः अस्मान् अङ्गेयस्य तस्य सेनायाः च हस्तात् मोचयतु, यतः वयं श्रुतवन्तः यत् सः महान् परमेश्वरः अस्ति, सः सर्वान् स्वविश्वासं कुर्वतां मोचयति।
23 सफ़ो तेषां वचनं श्रुत्वा ज़ेफो भगवन्तं अन्विष्य अवदत्।
24 0 मम पूर्वजानां अब्राहमस्य इसहाकस्य च परमेश्वरः अद्य अहं जानामि यत् त्वं सच्चिदानन्दः परमेश्वरः असि, राष्ट्राणां सर्वे देवाः व्यर्थाः निरर्थकाः च सन्ति।

25 अद्य अस्माकं पित्रा अब्राहमेन सह भवतः सन्धिं स्मर्यताम्, यत् अस्माकं पूर्वजाः अस्मान् प्रति कथितवन्त; अद्य अस्माकं पितृभ्यः अब्राहम-इसहाकयोः कृते मया सह कृपापूर्वकं कुरुत, मां च चित्तिम-सन्ततिं च आफ्रिका-राजस्य हस्तात् उद्धारय, यः अस्माकं विरुद्धं युद्धाय आगच्छति।
26 ततः परमेश् वरः सफोस् य वाणीं श्रुत्वा अब्राहम-इसहाकयोः कारणात् तस् य आदरं कृतवान्, ततःपरमेश् वरःसफों च कित्तीम-सन्ततिं च अङ्गेयस्-जनानाम् हस्तात् मोचितवान्।
27 तस्मिन् दिने ज़ेफो आफ्रिकादेशस्य राजा अङ्गेयस् तस्य सर्वेषां जनानां च विरुद्धं युद्धं कृतवान्, ततः परमेश् वरः सर्वान् अन्गेस् जनान् चित्तिमसन् तिमानां हस्ते दत्तवान्।
28 अङ्गेयसस्य उपरि युद्धं तीव्रं जातम्, ततः ज़ेफो अङ्गेयस्-भ्रातुः लुकुस् च सर्वान् पुरुषान् खड्गधारेण प्रहृत्य तस्य दिवसस्य सायं यावत् प्रायःचतुश्शतसहस्राणि जनाःपतिताः।
29 अङ्गीयसःस्वसर्वपुरुषाणां विनाशं दृष्ट्वा आफ्रिकादेशस्य सर्वेभ्यः निवासिनःकृते पत्रं प्रेषितवान् यत् ते तस्य समीपं आगन्तुं युद्धे तस्य साहाय्यार्थं तस्य समीपं आगन्तुं, तस्मिन् पत्रे लिखितवान् यत्, "आफ्रिकादेशे ये सर्वे दृश्यन्ते ते दशवर्षेभ्यः अधिकेभ्यः मम समीपं आगच्छन्तु। ते सर्वे मम समीपम् आगच्छन्तु, पश्यन्तु यदि सः न आगमिष्यति तर्हि सः म्रियते, तस्य यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं स्वगृहेण सह राजा गृह्णीयात्।
30 आफ्रिकादेशस्य शेषाःसर्वे जनाःअङ्गेयस्य वचनं श्रुत्वा भयभीताः अभवन्, ततःदशवर्षेभ्यःउपरि प्रायःत्रिशतसहस्राणि पुरुषाःबालकाः च नगरात् बहिःगत्वा अङ्गियादेशम् आगतवन्तः।
31 दशदिनान्तरे अङ्गेयसःसफो-चित्तिम-सन्ततिभिःसह युद्धं नूतनं कृतवान्, तयोःमध्ये युद्धं बहु महत्, बलवत् च अभवत्।
32 अन्गेयस्-लुकसयोः सेनाभ्यां ज़ेफो बहून् क्षतिग्रस्तान् स्वहस्ते प्रेषितवान्, प्रायःद्वौ सहस्राणि पुरुषा; तस्मिन् युद्धे अङ्गेयस्-सेनायाः सोसिफ्तारःपतितः।
33 सोसिफ्तारःपतितःसन् आफ्रिकासैनिकाःपलायनार्थं पृष्ठं कृत्वा पलायिता; अङ्गेयस् तस्य भ्राता लुकसःच तेषां सह आसन्।
34 ततः सफो चित्तिमसन्ततिः च तान् अनुसृत्य मार्गे अद्यापि प्रायः द्विशतं जनान् प्रहारं कृतवन्त; पित्रा सह पलायितस्य अङ्गेयस्य पुत्रस्य अज्द्रुबलं च अनुसृत्य मार्गे तस्य विंशतिं पुरुषान् मारितवन्त; अज्द्रुबलःच चित्तिमसन्ततिभ्यःपलायितवान्, ते च तं न मारितवन्तः।
35 अङ्गेयस् तस्य भ्राता लुकुसः च शेषैः पुरुषैः सह पलायितौ, पलायितौ च भयभीता विस्मयेन च आफ्रिकादेशम् आगतवन्तौ, अङ्गेयस् च सर्वदिनानि भयभीताः अभवत् यत् एलिफाजस्य पुत्रः ज़ेफो तस्य सह युद्धं न करिष्यति।

अध्याय 64

1 तदा बेओरस्य पुत्रः बिलामः अङ्गेयसः सह युद्धे आसीत्, ततः सः सिफो अङ्गेयस् इत्यस्य उपरि विजयं प्राप्तवान् इति दृष्ट्वा ततः पलायितःभूत्वा चित्तिमनगरम् आगतः।
2 ततःसफोःकित्तीमसन्ततिःच तं बहु गौरवपूर्वकं स्वीकृतवन्तौ, यतः सफो बिलामस्य बुद्धिं जानाति स्म, ततः सफो बिलामस्य बहुदानं दत्तवान्, सःच तस्य समीपे एव स्थितवान्।
3 सफ़ो युद्धात् प्रत्यागत्य सः चित्तिम-नगरस्य सर्वान् सन्तानान् गणयितुं आज्ञापयत् ये स्वेन सह युद्धं गतवन्त; तदा कश्चन अपि न गम्यते।
4 ततः सफ़ो तेन हर्षितः सन् स्वराज्यस्य नवीकरणं कृत्वा सर्वेभ्यः प्रजाभ्यःभोज्यम् अकरोत्।
5 किन्तु ज़ेफो भगवन्तं न स्मरति स्म, न च मन्यते स्म यत् भगवता युद्धे तस्य साहाय्यं कृतम्, सः तं स्वजनं च आफ्रिकाराजस्य हस्तात् मुक्तवान्, परन्तु तदपि चित्तिमसन्ततिनां एसावस्य दुष्टानां च मार्गेण गच्छति स्म, ये तस्य भ्रातरःएसावस्य सन्तानाःतस्मै उपदिष्टाः अन्यदेवतानां सेवां कर्तुं गच्छति स्म। अतः उच्यते, दुष्टात् दुष्टात् निर्गच्छति।
6 ततः ज़ेफो चितिम-नगरस्य सर्वेषां सन्तानानां उपरि सुरक्षितरूपेण राज्यं कृतवान्, किन्तु सः प्रभुं न जानाति स्म, यः तं सर्वान् जनान् च आफ्रिका-राजस्य हस्तात् मुक्तवान्। आफ्रिकादेशस्य सैनिकाःच यथासाधारणं लुण्ठनार्थं चित्तिमनगरं न आगतवन्त; यतः ते ज़ेफो इत्यस्य सामर्थ्यं ज्ञातवन्तः यः तान् सर्वान् खड्गधारेण प्रहृतवान्, अतः अङ्गेयस् एलिफाजपुत्रस्य ज़ेफोतः चित्तिमस्य च सन्तानात् सर्वं दिवसं भीतःआसीत्।
7 तस्मिन् काले यदा ज़ेफो युद्धात् प्रत्यागतवान्, यदा ज़ेफो आफ्रिकादेशस्य सर्वेभ्यः जनानां उपरि विजयं प्राप्य खड्गस्य धारेण युद्धे तान् प्रहारं कृतवान् इति दृष्टवान्, तदा ज़ेफो चित्तिमसन्ततिभिःसह मिस्रदेशं गत्वा याकूबस्य पुत्रैःसह मिस्रराजेन सह युद्धं कर्तुं च उपदेशं दत्तवान्।
8 यतः सिफो मिस्रदेशस्य पराक्रमिणः मृता; योसेफः तस्य भ्रातरः याकूबस्य पुत्राः च मृता; तेषां सर्वे सन्तानाः इस्राएलाः मिस्रदेशे अवशिष्टाःइति च श्रुतवान्।
9 ततः सफो तेषां सह सम्पूर्णमिस्रदेशस्य च विरुद्धं युद्धं कर्तुं गन्तुम् अचिन्तयत्, एसावस्य सन्तानानां भ्रातृणां प्रतिशोधं ग्रहीतुं, ये योसेफः स्वभ्रातृभिः सह सर्वमिस्रदेशे च कनानदेशे प्रहारं कृतवान्, यदा ते हेब्रोन्नगरे याकूबस्य अन्त्येष्टिं कर्तुं गतवन्तः।
10 ततःसफो एदोमराजस्य बेदादस्य पुत्रस्य हदादस्य समीपं तस्य सर्वेभ्यःभ्रातृभ्यःएसावसन्ततिभ्यःच दूतान् प्रेषितवान्।
11 किं भवता न उक्तं यत् भवन्तःआफ्रिकाराजस्य विरुद्धं युद्धं न करिष्यन्ति यतःसः भवतःसन्धिस्य सदस्यःअस्ति? पश्यन्तु अहं तेन सह युद्धं कृत्वा तं सर्वान् जनान् च प्रहृतवान्।
12 इदानीं मया मिस्रदेशेन याकूबस्य च सन्तानानां विरुद्धं युद्धं कर्तुं निश्चितं, तस्य प्रतिशोधं करिष्यामि यत् योसेफ; तस्य भ्रातरः पूर्वजाः च कनानदेशे अस्माकं पितरं हेब्रोन्नगरे अन्त्येष्टिं कर्तुं गतवन्तः।
13 अथ यदि यूयं मम समीपं आगन्तुं इच्छन्ति, तेषां मिस्रदेशस्य च विरुद्धं युद्धे मम साहाय्यार्थं, तर्हि वयं भ्रातृणां प्रतिकारं करिष्यामः।
14 एसावस्य सन्तानाःसफो इत्यस्य वचनं श्रुत्वा एसावस्य सन्तानाः अतीव महतीः जनः एकत्र समागत्य सफोः कित्तीमस्य च युद्धे साहाय्यार्थं गतवन्तः।
15 ततःसफो पूर्वदेशीयान् सर्वान् इश्माएलसन्तानान् च एतादृशानि वचनानि प्रेषितवान्, ते च समागत्य मिस्रदेशस्य युद्धे ज़ेफो-कितिम-वंशानां साहाय्यार्थं आगताः।
16 एते सर्वे राजान; एदोमस्य राजा, पूर्वस्य च सन्ताना; इश्माएलस्य सर्वे सन्ताना; चित्तिमराजः सफो च निर्गत्य हेब्रोन्नगरे स्वसैन्यानि सर्वाणि सङ्गृहीतवन्तः।
17 शिबिरं त्रिदिनयात्रायाः दूरं व्याप्तं, समुद्रतीरे वालुकायाः इव बहुसंख्याकाःजनाःअतीव गुरुःआसीत्, ये अगणनीयाःआसन्।
18 एते सर्वे राजानःतेषां सेनाःच अवतीर्य समस्तमिस्रदेशं प्रति युद्धे आगत्य पथ्रोस-द्रोण्यां एकत्र शिबिरं कृतवन्तः।

19 तेषां समाचारं श्रुत्वा मिस्रदेशःसर्वःमिस्रदेश; मिस्रदेशस्य सर्वेषु नगरेषु च प्रायःत्रिलक्षसहस्राणि जनाःएकत्र समागताः।
20 मिस्रदेशस्य जनाः तासां दिनेषु गोशेनदेशे ये इस्राएलस्य सन्तानाः आसन्, तेषां समीपं गत्वा एतैः राजैः सह युद्धं कर्तुं प्रेषितवन्तः।
21 इस्राएलस्य जनाः समागत्य प्रायः पञ्चाशत् पुरुषाः आसन्, ते मिस्रीयानां साहाय्यार्थं युद्धं गतवन्तः।
22 इस्राएलस्य मिस्रदेशस्य च पुरुषाः प्रायः त्रिशतसहस्राणि पञ्चाशत् पुरुषाःच निर्गता; ते एतेषां राजानां समीपं युद्धाय गतवन्त; गोशेनदेशात् बहिःपाथ्रोसस्य विपरीतभागे स्थितवन्तः।
23 मिस्रदेशीयाःइस्राएलस्य विश्वासं न कृतवन्तःयत् ते स्वशिबिरेषु एकत्र युद्धाय गन्तुं शक्नुवन्ति, यतःसर्वे मिस्रीयाःअवदन्, "कदाचित् इस्राएलस्य सन्तानाः अस्मान् एसाव-इश्माएलयोः हस्ते समर्पयिष्यन्ति, यतःते तेषां भ्रातरःसन्ति।
24 ततः सर्वे मिस्रदेशीयाः इस्राएलीयान् अवदन्, यूयं अत्र एकत्र तिष्ठन्तु, वयं गत्वा एसाव-इश्माएलयोः सन्तानयोः विरुद्धं युद्धं करिष्याम; यदि च एते राजानःअस्मासु विजयं प्राप्नुयु; तर्हि यूयं तान् प्रति आगत्य अस्मान् साहाय्यं कुर्वन्तु, इस्राएलस्य सन्तानाः अपि तथैव कृतवन्तः।
25 कित्तीमराजस्य एसावस्य पुत्रस्य एलीफाजस्य पुत्रः सफो, एदोमराजस्य बेदादस्य पुत्रः हदद; तेषां सर्वे शिबिराणि, पूर्वदिशि सर्वे बालका; इस्माइलस्य च सन्ताना; ये वालुकायाः सदृशाः जना; तचपञ्चेस् विरुद्धे पथ्रोस् उपत्यकायां एकत्र शिबिरं कृतवन्तः।
26 अरामीयस्य बिओरस्य पुत्रः बिलामः तत्र सीफोशिबिरे आसीत्, यतः सः कित्तीम-सन्ततिभिः सह युद्धाय आगत; बिलामः सफो-पुरुषाणां दृष्टौ बहुमानितःपुरुषःआसीत्।
27 ततः सफो बिलामम् अवदत्, "अस्माकं कृते भविष्यद्वाणीं प्रयतस्व यत् वयं ज्ञास्यामःयत् युद्धे कोऽपि विजयी भविष्यति, वयं वा मिस्रदेशीयाःवा।
28 ततः बिलामः उत्थाय भविष्यद्वाणीं परीक्षितवान्, तस्य ज्ञाने च निपुणः अभवत्, किन्तु सः भ्रमितः अभवत्, तस्य हस्ते कार्यं नष्टम् अभवत्।
29 ततःसःपुनःतस्य प्रयासं कृतवान् किन्तु तत् सफलं न अभवत्, बिलामःतस्मात् निराशःभूत्वा तत् त्यक्त्वा न सम्पन्नवान्, यतःएतत् भगवतःआसीत्, येन सफोःतस्य प्रजाःच इस्राएल-सन्ततिनां हस्ते पतिता; ये स्व-पूर्वजानां परमेश्वरे प्रभुना स्वयुद्धे विश्वासं कृतवन्तः।
30 ततः सफो हदादःच स्वसैन्यं युद्धं कृत्वा सर्वेऽपि मिस्रदेशीयाः प्रायःत्रिलक्षसहस्राणि जनाःएकान्ते तेषां विरुद्धं गतवन्तौ, तेषां सह इस्राएलदेशस्य एकःअपि पुरुषःनासीत्।
31 सर्वे मिस्रीयाः एतैः राजैः सह पथरोस्-तचपञ्चे-विमुखेषु युद्धं कृतवन्त; मिस्रीयानां विरुद्धं युद्धं तीव्रम् अभवत्।
32 तस्मिन् युद्धे राजानःमिस्रदेशीयानां अपेक्षया बलवन्तःआसन्, तस्मिन् दिने मिस्रदेशस्य प्रायः एकशतं अशीतिः पुरुषाः पतिता; राजानां सैन्यदलानां प्रायःत्रिंशत् पुरुषा; मिस्रदेशस्य सर्वे जनाःच राजानां पुरतः पलायिता; अतः एसावः इस्माइलस्य च सन्तानाः मिस्रदेशिनःअनुसृत्य, यत्र इस्राएलस्य शिबिरम् आसीत्, तत्रैव तान् प्रहारं कुर्वन्तः।
33 ततःसर्वे मिस्रदेशीयाःइस्राएलस्य सन्तानं प्रति आक्रोशितवन्त; "अस्माकं समीपं शीघ्रं गच्छ, अस्मान् साहाय्यं कुरुत, एसावस्य, इस्माइलस्य, कित्तीमस्य च हस्तात् अस्मान् उद्धारयतु।"
34 इस्राएलस्य शतपञ्चाशत् पुरुषाः स्वस्थानात् एतेषां राजानां शिबिराणि प्रति धावितवन्त; इस्राएलस्य सन्तानाः तान् उद्धारयितुं स्वपरमेश् वरं प्रार्थितवन्तः।
35 ततःपरमेश् वरःइस्राएलस्य वचनं श्रुत्वा सर्वान् राजपुरुषान् तेषां हस्ते दत्तवान्, इस्राएलस् य जनाः एतेषां राजानां विरुद्धं युद्धं कृतवन्त; इस्राएलस्य सन्तानाः च राजानां पुरुषाणां चतुर्सहस्राणि प्रहारं कृतवन्तः।
36 ततःपरमेश् वरःराजानां शिबिरे महतीं विस्मयम् अकरोत्, येन इस्राएलस् य सन् तानानां भयम् अभवत्।
37 ततः सर्वे राजसैनिकाः इस्राएलस्य पुरतः पलायिता; इस्राएलस्य सन्तानाः च तान् कुशदेशपर्यन्तं प्रहारं कुर्वन्तः तान् अनुसृत्य अनुसृत्य।
38 इस्राएलस्य सन्तानाः मार्गे द्विसहस्रं पुरुषान् मारितवन्त; इस्राएलजनानाम् एकःअपि न पतितः।
39 यदा मिस्रदेशीयाः दृष्टवन्तः यत् इस्राएलस्य सन्तानाः एतावता अल्पैः पुरुषैः सह राजाभिः सह युद्धं कृतवन्त; तेषां विरुद्धं युद्धं च अतीव तीव्रम् अस्ति।
40 सर्वे मिस्रीयाः प्रबलयुद्धस्य कारणात् स्वप्राणात् बहु भीताः अभवन्, ततः सर्वः मिस्रदेशः पलायित; प्रत्येकं जनः सज्जसैनिकेभ्यः निगूढःसन् मार्गे निगूढःअभवत्, ते इस्राएलीयान् युद्धाय त्यक्तवन्तः।
41 ततः इस्राएलाः राजपुरुषान् घोरं प्रहारं कृतवन्त; ते तान् कुशदेशसीमां प्रति प्रेषयित्वा तेभ्यःप्रत्यागतवन्तः।
42 मिस्रदेशस्य जनाः यत् किमपि कृतवन्तः तत् सर्वे इस्राएलाः ज्ञातवन्तःयत् ते युद्धे तेभ्यःपलायिता; एकान्ते युद्धाय त्यक्तवन्तः।
43 इस्राएलस्य सन्तानाः अपि धूर्ततां कृतवन्त; यदा इस्राएलाः युद्धात् प्रत्यागच्छन्ति स्म, तदा ते केचन मिस्रदेशीयाःमार्गे प्राप्य तत्र तान् मारितवन्तः।
44 तेषां वधं कुर्वन्तःतेभ्यःएतत् वचनं अवदन्।
45 किमर्थं यूयं अस्मात् गत्वा अस्मान् कतिपयान् जनान् त्यक्त्वा एतेषां राजानां विरुद्धं युद्धं कर्तुं गत; येषां अस्मान् प्रहारं कर्तुं महती जनःआसीत्, येन भवन्तःस्वप्राणान् मोचयितुं शक्नुवन्ति?
46 येषु इस्राएलीजनाः मार्गे मिलितवन्त; तेषां विषये ते इस्राएलाः परस्परं वदन्ति स्म, "प्रहारं कुरु, यतः सः इश्माएल; एदोमी वा, कित्तीमवंशजःवा अस्ति, ततःते तस्य उपरि स्थित्वा तं मारितवन्त; ते च ज्ञातवन्तःयत् सःमिस्रदेशीयःअस्ति।
47 इस्राएलस्य सन्तानाःमिस्रीयानां विरुद्धं धूर्ततया एतानि कार्याणि कृतवन्तःयतःते तान् युद्धे त्यक्त्वा तेभ्यःपलायितवन्तः।
48 इस्राएलस्य सन्तानाःमिस्रदेशस्य पुरुषान् प्रायःद्विशतं पुरुषान् एवम् एव मार्गे मारितवन्तः।
49 ततः सर्वे मिस्रदेशीयाः इस्राएलस्य सन्तानानां दुष्कृतं दृष्टवन्त; अतःसर्वःमिस्रदेशःइस्राएलसन्ततिभ्यःबहु भयभीतःअभवत्, यतःते स्वस्य महतीं सामर्थ्यं दृष्टवन्त; तेषु एकःअपि पुरुषःन पतितः।
50 ततः सर्वे इस्राएलजनाः गोशेनमार्गे हर्षेण प्रत्यागतवन्त; शेषाः मिस्रदेशाःच प्रत्येकं स्वस्थानं प्रत्यागतवन्तः।

अध्याय 65

1 तदनन्तरं मिस्रराजस्य फारोस्य सर्वे मन्त्रिणः मिस्रदेशस्य सर्वे प्राचीनाः च समागत्य राज्ञः पुरतः आगत्य भूमौ प्रणम्य तस्य पुरतः उपविष्टाः।
2 मिस्रदेशस्य सल्लाहकाराःप्राचीनाःच राजानं प्राहुः।

3 पश्य इस्राएलजनाः अस्मात् अपि महत्तराः पराक्रमिणः च सन्ति, युद्धात् प्रत्यागत्य मार्गे तेषां कृते यत् किमपि दुष्कृतं कृतं तत् त्वं जानासि।
4 त्वया अपि तेषां प्रबलशक्तिः दृष्टा, यतः एषा शक्तिः तेषां पितृभ्यः प्राप्ता, यतः कतिपये जनाः वालुकायाः इव असंख्यजनस्य विरुद्धं उत्थाय खड्गस्य धारेण तान् प्रहारं कृतवन्त; स्वतः एकः अपि न पतित; येन यदि ते बहुसंख्याकाः स्युः तर्हि ते तान् सर्वथा नाशयिष्यन्ति स्म।
5 अतः अस्माभिः तेषां किं कर्तव्यमिति ज्ञापयतु, यावत् वयं तान् क्रमेण अस्माकं मध्येन नाशयिष्याम; मा भूत् ते अस्माकं कृते अत्यधिकाःन भवेयुः।
6 यतः यदि इस्राएल-सन्ततिः देशे वर्धते तर्हि ते अस्माकं कृते बाधकाः भविष्यन्ति, यदि च कश्चन युद्धः सम्भवति तर्हि ते स्वस्य महता बलेन अस्माकं शत्रुणा सह मिलित्वा अस्मान् प्रति युद्धं करिष्यन्ति, अस्मान् भूमितःनाशयित्वा तस्मात् दूरं गमिष्यन्ति।
7 तदा राजा मिस्रदेशस्य प्राचीनान् प्रत्युवाच, "एषा योजना इस्राएलविरुद्धा यस्मात् वयं न गमिष्यामः।
8 पश्यतु तस्मिन् देशे पिथोम-रामसेस-नगराणि युद्धविरुद्धानि दुर्गाणि, तानि निर्मातुं दुर्गं च भवद्भिःअस्माभिःच कर्तव्यम्।
9 अतःयूयं अपि गत्वा तान् प्रति धूर्ततां कुरुत, मिस्रदेशे गोशेनदेशे च राज्ञःआज्ञानुसारं वाणीं प्रचारयन्तु।
10 यूयं सर्वे मिस्रदेशीया; गोशेन्, पथरोस्, तेषु सर्वे निवासिनः च! राजा अस्मान् पिथोम-रामसेसयोः निर्माणं युद्धाय दुर्गं च कर्तुं आज्ञापितवान्; ये युष्माकं समस्तमिस्रदेशस्य, इस्राएलस्य, सर्वेषु नगरनिवासिनः च अस्माभिः सह निर्माणं कर्तुम् इच्छन्ति, ते प्रत्येकं तस्य वेतनं नित्यं राज्ञः आज्ञानुसारं तस्मै दास्यन्ति। अतःप्रथमं गत्वा धूर्ततां कुरुत, सङ्गृह्य पिथोम-रामसेसयोःनिर्माणार्थं आगच्छन्तु।
11 भवद्भिःनिर्माणकाले प्रतिदिनं राज्ञःआज्ञानुसारं सम्पूर्णे मिस्रदेशे एतादृशं घोषणं कुरुत।
12 यदा केचन इस्राएलसन्तानाः भवद्भिः सह निर्माणं कर्तुं आगमिष्यन्ति तदा भवन्तः तान् प्रतिदिनं कतिपयान् दिनान् यावत् तेषां वेतनं दास्यन्ति।
13 तेषां नित्यभाडायाःकृते भवद्भिःसह निर्माणं कृत्वा नित्यं एकैकं गुप्तरूपेण तेभ्यः कर्षन्तु, ततः भवन्तः उत्थाय तेषां कार्यस्वामी, अधिकारिणः च भविष्यन्ति, पश्चात् तान् वेतनं विना निर्माणार्थं त्यक्ष्यथ, यदि ते न अङ्गीकुर्वन्ति तर्हि तेषां निर्माणार्थं सर्वशक्त्या बाध्यन्ते।
14 यदि यूयं एवं कुर्वन्ति तर्हि अस्माकं कृते इस्राएल-सन्ततिविरुद्धं अस्माकं भूमिं सुदृढीकरणं करणीयम्, यतःभवनस्य श्रमस्य च कारणात् इस्राएल-सन्ततिः न्यूनीभवति, यतः भवन्तः तान् दिने दिने तेषां भार्याणां कृते वंचिताःकरिष्यन्ति।
15 मिस्रदेशस्य सर्वे प्राचीनाः राज्ञः उपदेशं श्रुत्वा तेषां दृष्टौ फारोभृत्यानां दृष्टौ च समस्तमिस्रदेशस्य च दृष्टौ सत्युक्ताः सन् राज्ञः वचनं कृतवन्तः।
16 सर्वे दासाः राज्ञः समीपं गत्वा, ते सम्पूर्णे मिस्रदेशे, तचपञ्चे, गोशेनदेशे, मिस्रदेशे सर्वेषु नगरेषु च प्रचारं कृतवन्तः।
17 असौ इश्माएलयोः सन्तानाः अस्मान् प्रति युद्धं कर्तुं आगत्य अस्मान् नाशयितुम् इच्छन्ति स्म, तत् भवन्तःदृष्टवन्तः।
18 अतः राजा अस्मान् आज्ञापितवान् यत् यदि ते पुनः अस्माकं विरुद्धं आगच्छन्ति तर्हि भूमिं दुर्गं कर्तुं, पिथोम-रामसेस-नगरयोः निर्माणं कर्तुं, युद्धाय दुर्गं कर्तुं च।
19 युष्माकं मध्ये यः कश्चित् सम्पूर्णमिस्रदेशात् इस्राएलदेशात् च अस्माभिः सह निर्माणं कर्तुं आगमिष्यति, तस्य दैनिकं वेतनं राज्ञा दत्तं यथा तस्य आज्ञानुसारम्।
20 यदा मिस्रदेशः सर्वे इस्राएलजनाः च फारोदासानां वचनं सर्वं श्रुत्वा मिस्रदेशीयाः इस्राएलजनाः च फारोपितोमस्य रामसेसस्य च सेवकैः सह निर्माणं कर्तुं आगतवन्त; किन्तु लेवीजनानाम् कश्चन अपि भ्रातृभिःसह निर्माणं कर्तुं न आगतः।
21 ततःसर्वेऽपि फारो-सेवकाःतस्य राजपुत्राःच प्रथमं सर्वैःइस्राएलैः सह नित्य-भाडे-श्रमिकत्वेन निर्माणं कर्तुं वञ्चनापूर्वकम् आगतवन्त; ते च आरम्भे एव इस्राएल-देशाय स्व-नित्य-भाडे दत्तवन्तः।
22 फिरौनस्य सेवकाः सर्वैः इस्राएलैः सह निर्माणं कृत्वा एकमासपर्यन्तं इस्राएलेन सह तस्मिन् कार्ये नियोजिताः।
23 मासस्य अन्ते सर्वे फारो-सेवकाः नित्यं इस्राएल-जनात् गुप्तरूपेण निवृत्ताःअभवन् ।
24 तस्मिन् काले इस्राएलःकार्यं कुर्वन् आसीत्, किन्तु तेषां नित्यं भाडां प्राप्यते स्म, यतः तस्मिन् काले मिस्रदेशस्य केचन जनाः अद्यापि इस्राएलेन सह कार्यं कुर्वन्तः आसन्। अतःमिस्रदेशिनःतेषु दिनेषु इस्राएलदेशाय स्वभाडां दत्तवन्तः यत् ते मिस्रदेशिनः स्वसहकारिणःअपि स्वश्रमस्य वेतनं गृह्णीयुः।
25 एकवर्षचतुर्मासाभ्यन्तरे सर्वे मिस्रदेशीयाः इस्राएलसन्ततिभ्यः निवृत्ताः अभवन्, येन इस्राएलस्य सन्तानाःएकान्ते एव कार्ये निरताः अभवन्।
26 ततःपरं सर्वे मिस्रदेशीयाःइस्राएलसन्ततिभ्यःनिवृत्ताःभूत्वा तेषां उपरि अत्याचारिण; अधिकारिणःच अभवन्, तेषु केचन इस्राएलस्य उपरि कार्यस्वामीरूपेण स्थितवन्त; तेषां श्रमस्य वेतनार्थं यत् किमपि दत्तं तत् सर्वं तेभ्यःप्राप्तुं।
27 मिस्रदेशीयाःइस्राएलसन्ततिं प्रति दिने दिने स्वकर्मणि दुखं दातुं एवं कुर्वन्ति स्म।
28 ततःपरं सर्वे इस्राएलसन्तानाःएकान्ते एव श्रमं कुर्वन्ति स्म, ततः परं मिस्रदेशीयाः इस्राएलस्य सन्तानानां कृते किमपि वेतनं दातुं निवृत्ताःआसन्।
29 यदा केचन इस्राएलस्य जनाः तेभ्यः वेतनं न दत्तं इति कारणेन कार्यं कर्तुं न अस्वीकृतवन्त; तदा वसूलकर्तारःफारो दासाःच तान् पीड्य प्रहारैः प्रहारं कृत्वा भ्रातृभिः सह श्रमं कर्तुं बलात् प्रत्यागतवन्तः। एवं सर्वे मिस्रीयाःइस्राएल-सन्ततिं प्रति सर्वदिनानि कृतवन्तः।
30 अस्मिन् विषये सर्वे इस्राएलीजनाः मिस्रदेशीभ्यः बहु भीताः अभवन्, ततः सर्वे इस्राएलस्य सन्तानाः प्रत्यागत्य एकान्ते अवेतनं कार्यं कृतवन्तः।
31 इस्राएलस्य सन्तानाःपिथोम-रामसेस-नगरयोःनिर्माणं कृतवन्त; सर्वे इस्राएल-जनाः कार्यं कृतवन्त; केचन इष्टका-निर्माणं, केचन निर्माणं च कृतवन्त; इस्राएल-जनाः च सर्वान् मिस्र-देशं तस्याः प्राकारं च निर्माय दुर्गं कृतवन्त; इस्राएल-सन्ततिः च बहुवर्षपर्यन्तं कार्ये प्रवृत्ता; यावत् समयः आगतः यदा परमेश् वरः तान् स्मरन् मिस्र-देशात् बहिःआनयत्।
32 किन्तु लेवीवंशजाः आरम्भात् मिस्रदेशात् निर्गमनदिनपर्यन्तम् इस्राएलभ्रातृभिःसह कार्ये न नियोजिताः।
33 लेवीवंशजाः सर्वे जानन्ति स्म यत् मिस्रदेशीयाः इस्राएलीयान् प्रति एतानि सर्वाणि वचनानि वञ्चनापूर्वकं उक्तवन्त; अतः लेवीसन्ततिःस्वभ्रातृभिःसह कार्यस्य समीपं गन्तुं निवृत्ताः।

34 ततः परं मिस्रीयाः लेवीसन्ततिं कार्यं कर्तुं ध्यानं न आकर्षितवन्तः यतः ते आदौ भ्रातृभिः सह न आसन्, अतः मिस्रदेशीयाः तान् एकान्ते त्यक्तवन्तः।
35 मिस्रदेशस्य जनानां हस्ताः तस्मिन् कार्ये इस्राएलस्य सन्तानानां विरुद्धं निरन्तरं कठोरतापूर्वकं प्रवृत्ता; मिस्रदेशीयाः इस्राएलस्य सन्तानं कठोरतापूर्वकं कार्यं कृतवन्तः।
36 मिस्रदेशीयाः परिश्रमेण, उलूखल-इष्टकाभि; क्षेत्रे सर्वविधकार्यैः च इस्राएल-सन्ततिनां जीवनं कटुतां कृतवन्तः।
37 इस्राएलस्य सन्तानाः मिस्रराजं मेलोल् "मिस्रराजः मेरोर" इति आह्वयन्ति स्म, यतः तस्य काले मिस्रदेशिनः सर्वविधकार्यैः स्वजीवनं कटुतां कृतवन्तः।
38 मिस्रदेशीयाः येषु कार्येषु इस्राएलस्य सन्तानं श्रमं कुर्वन्ति स्म, तत् सर्वं ते इस्राएलस्य सन्तानं पीडयितुं कठोरतापूर्वकं श्रमं कुर्वन्ति स्म, किन्तु यथा यथा तान् पीडयन्ति स्म तथा तथा वर्धन्ते वर्धन्ते स्म, मिस्रदेशीयाः इस्राएलस्य सन्तानस्य कारणेन दुखिताः भवन्ति स्म।

अध्याय 66

1 तस्मिन् समये एदोमराजस्य बेदादस्य पुत्रः हदद; पूर्वदेशात् मेस्रेकानगरस्य सामला च तस्य स्थाने राज्यं कृतवान्।
2 मिस्रदेशस्य फारोराजस्य त्रयोदशे वर्षे, यत् इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनस्य पञ्चविंशतितमे वर्षे, सम्ला अष्टादशवर्षेभ्यः एदोमदेशे राज्यं कृतवान्।
3 यदा सः राज्यं कृतवान् तदा सः एलीफाजस्य पुत्रस्य ज़ेफो इत्यस्य कित्तीमस्य च सन्तानस्य विरुद्धं युद्धं कर्तुं स्वसैनिकाः आकृष्य आफ्रिकादेशस्य राजा अङ्गेयस् विरुद्धं युद्धं कृतवन्त; तस्य सर्वान् सेना च नाशितवन्तः।
4 किन्तु एसावस्य सन्तानाः तं निवारयन्ति स्म, "सः तेषां भ्राता अस्ति, अतः सम्ला एसावस्य वंशजानां वाणीं श्रुत्वा सर्वैः सैनिकैः सह एदोमदेशं प्रति प्रत्यागत्य एलिफाजपुत्रस्य सफोविरुद्धं युद्धं न कृतवान्।
5 मिस्रदेशस्य फारोराजः एतत् श्रुत्वा अवदत्, "एदोमराजः सम्ला कित्तीमसन्ततिभिः सह युद्धं कर्तुं निश्चितवान्, तदनन्तरं सः मिस्रदेशस्य विरुद्धं युद्धं कर्तुं आगमिष्यति।"
6 मिस्रदेशीयाः एतत् श्रुत्वा इस्राएलसन्ततिषु श्रमं वर्धितवन्त; मा भूत् हदादस्य काले एसावस्य वंशजैः सह युद्धे इस्राएलीजनाः तेषां प्रति यथा कृतवन्तः।
7 ततः मिस्रदेशीयाः इस्राएलस्य सन्तानान् अवदन्, "तत् शीघ्रं कार्यं कुरुत, कार्यं च समाप्य भूमिं सुदृढं कुरुत, मा भूत् भवतः भ्रातृणां एसावस्य सन्तानाः अस्माकं विरुद्धं युद्धं कर्तुं न आगमिष्यन्ति, यतः भवतः कारणात् ते अस्माकं विरुद्धं आगमिष्यन्ति।
8 इस्राएलस्य सन्तानाः मिस्रदेशस्य जनानां कार्याणि दिने दिने कुर्वन्ति स्म, मिस्रदेशीयाः च इस्राएलस्य सन्तानं देशे न्यूनीकर्तुं पीडयन्ति स्म।
9 यथा मिस्रदेशीयाः इस्राएलसन्ततिषु श्रमं वर्धयन्ति स्म, तथैव इस्राएलस्य सन्तानाः वर्धन्ते, प्रवृद्धाः च अभवन्, सर्वः मिस्रदेशः इस्राएलसन्ततिभिः पूरितः अभवत्।
10 इस्राएलस्य मिस्रदेशं गमनस्य पञ्चविंशतितमे वर्षे सर्वे मिस्रदेशीयाः दृष्टवन्तः यत् तेषां परामर्शः इस्राएलविरुद्धं न सफल; किन्तु ते वर्धमानाः वर्धन्ते च, मिस्रदेशः गोशेनदेशश्च इस्राएलसन्तानैः पूरितः।
11 ततः मिस्रदेशस्य सर्वे प्राचीनाः तस्य ज्ञानिनः च राज्ञः समक्षं आगत्य तं प्रणामं कृत्वा तस्य पुरतः उपविष्टाः।
12 मिस्रदेशस्य सर्वे प्राचीनाः तस्य ज्ञानिनः च राजानं अवदन्, "राजा अनन्तकालं जीवतु। त्वया अस्मान् इस्राएलसन्तानानां विरुद्धं परामर्शः कृत; वयं च तेषां कृते राज्ञः वचनं कृतवन्तः।
13 किन्तु श्रमवृद्ध्यानुपातेन ते देशे वर्धन्ते वर्धन्ते च, पश्यन्तु च सर्वः देशः ताभिः पूरितः अस्ति।
14 अतः अस्माकं प्रभुः राजा च सर्वस्य मिस्रदेशस्य दृष्टिः त्वां प्रति वर्तते यत् ते तव बुद्ध्या तेभ्यः उपदेशं दातुं शक्नुवन्ति, येन ते इस्राएलदेशं तान् नाशयितुं वा देशात् न्यूनीकर्तुं वा विजयं प्राप्नुयुः। राजा तान् प्रत्युवाच, "अस्मिन् विषये युष्मान् उपदेशं ददातु, येन वयं तान् किं कर्तव्यमिति ज्ञास्यामः।"
15 उजदेशे मेसोपोटामियादेशीयः अय्यूबनामकः राज्ञः सल्लाहकारः एकः अधिकारी राजानं प्रत्युवाच।
16 यदि राजा रोचते तर्हि स्वदासस्य उपदेशं शृणुत। राजा तम् अवदत् , "ब्रूहि।"
17 अय्यूबः राज्ञ; राजपुत्राणां, मिस्रदेशस्य सर्वेषां प्राचीनानां च समक्षं उक्तवान्।
18 पश्यतु, यः राजा पूर्वं इस्राएल-सन्तानानां परिश्रमस्य विषये उपदेशं दत्तवान्, सः अतीव उत्तमः अस्ति, येभ्यः परिश्रमं कुर्वन्ति, तेभ्यः भवन्तः सदा न दूरीकरोतु।
19 किन्तु एषः उपदेशः यत् यूयं तान् न्यूनीकर्तुं शक्नुथ, यदि राज्ञा तान् पीडयितुं हितकरं मन्यते।
20 पश्यत वयं चिरकालात् युद्धात् भयभीताः स्म; वयं च अवदम; यदा इस्राएलः देशे फलं प्राप्स्यति, तदा युद्धं भवति चेत् ते अस्मान् देशात् निष्कासयिष्यन्ति।
21 यदि राजा रोचते तर्हि राजनियमः निर्गच्छतु, मिस्रदेशस्य नियमेषु च लिखितः भवतु यत् इस्राएलीयजनानाम् प्रत्येकः पुरुषः बालकः तस्य रक्तं भूमौ प्रक्षिप्यते।
22 युष्माभिः एतत् कृत्वा यदा इस्राएलस्य सर्वे पुरुषाः मृताः भविष्यन्ति तदा तेषां युद्धानां दुष्टता निवृत्ता भविष्यति। राजा तथा कृत्वा सर्वान् हिब्रूधात्रीन् आहूय अस्मिन् विषये तान् निष्पादयितुं आदेशं ददातु; अतः तत् वस्तु राजानं राजपुत्राणां च प्रीतिम् अकरोत्, राजा च अय्यूबस्य वचनम् अकरोत्।
23 राजा इब्रानीधात्रीः आहूतुं प्रेषितवान्, येषु एकस्याः नाम शेफ्रा, अपरस्य नाम पुआह इति।
24 धात्रीः राज्ञः पुरतः आगत्य तस्य समक्षं स्थिताः।
25 राजा तान् अवदत् , "यदा यूयं हिब्रूस्त्रीणां कृते धात्रीपदं कृत्वा मलमूत्रेषु तान् पश्यन्ति तदा यदि पुत्रः अस्ति तर्हि तं हन्ति, किन्तु यदि कन्या अस्ति तर्हि सा जीविष्यति।
26 किन्तु यदि यूयं एतत् कार्यं न करिष्यन्ति तर्हि अहं त्वां भवतः सर्वाणि गृहाणि च अग्निना दहिष्यामि।
27 किन्तु धात्रीः ईश्वरं भयभीताः अभवन्, मिस्रराजस्य वचनं च न शृण्वन्ति स्म, यदा हिब्रूस्त्रीः धात्रीं प्रति पुत्रं पुत्रीं वा जनयन्ति स्म, तदा धात्री बालकस्य कृते यत्किमपि आवश्यकं तत् सर्वं कृत्वा तत् जीवितं कृतवती। एवं धात्रीः सर्वदिनानि कुर्वन्ति स्म।
28 राज्ञा कथिता तदा सः धात्रीं प्रेषयित्वा आहूय तान् अवदत्, यूयं किमर्थम् एतत् कृत्वा बालकान् जीवितान् उद्धारितवन्तः?
29 धात्रीः प्रत्युवाच राज्ञः पुरतः।
30 राजा इब्रानीस्त्रीः मिस्रदेशस्य स्त्रियः इव न मन्यताम्, यतः इस्राएलस्य सर्वे सन्तानाः स्वस्थाः सन्ति, धात्रीः तेषां समीपं आगमनात् पूर्वं प्रसवः भवति, अस्माकं तव दासीः च बहुदिनानि

यावत् कोऽपि इब्रानी महिला अस्माकं उपरि न प्रसवति, यतःसर्वाः इब्रानीस्त्रीःस्वधात्रीःसन्ति, यतःते शुभाःसन्ति।
31 फारो तेषां वचनं श्रुत्वा एतस्मिन् विषये तेषां विश्वासं कृतवान्, धात्रीःराज्ञःसमीपं गतवन्त; परमेश्वरःतान् प्रति सद्भावं कृतवान्, जनाः च बहुसंख्याका; अतिशयेन च वर्धिताः।

अध्याय 67

1 मिस्रदेशे लेवीवंशस्य एकः पुरुषः आसीत्, यस्य नाम अम्रामः आसीत्, यःकेहतस्य पुत्र; लेवीयाःपुत्र; इस्राएलस्य पुत्रः।
2 अयं पुरुषः गत्वा पितुः भगिन्याः लेवीयाः पुत्रीं योकेबेदं भार्याम् आदाय षड्विंशतिःवर्षीयःआसीत्, ततःसःतस्याःसमीपम् आगतः।
3 सा स्त्रियाः गर्भधारणं कृत्वा कन्या जनयति स्म, तस्याः नाम मिरियम इति कृतवती यतः तेषु दिनेषु मिस्रदेशीयाः इस्राएलस्य सन्तानानां जीवनं कटुतां कृतवन्तः।
4 सा पुनःगर्भधारणं कृत्वा पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम हारून इति कृतवती, यतः तस्याः गर्भधारणकाले फारो इस्राएलस्य पुरुषाणां रक्तं प्रक्षिपितुं प्रवृत्तः।
5 तेषु दिनेषु एलीफाजस्य पुत्रः सफो मृत; एसावस्य पुत्रः कित्तीमराज; तस्य स्थाने जनेयःराज्यं कृतवान्।
6 चित्तिम-सन्ततिषु ज़ेफोः पञ्चाशत् वर्षाणि यावत् राज्यं कृतवान्, ततःसःमृत; चित्तिम-देशे नबना-नगरे दफनःअभवत्।
7 चित्तिमवंशजानां महाबलानाम् एकः जनेयसः तस्य पश्चात् राज्यं कृतवान्, सःपञ्चाशत् वर्षाणि राज्यं कृतवान्।
8 कित्तीमराजस्य मृत्योः अनन्तरं बेओरपुत्रः बिलामः कित्तीमदेशात् पलायित; सः मिस्रदेशं गत्वा मिस्रदेशस्य राजा फारो इत्यस्य समीपम् आगतः।
9 फारो तं महता गौरवेण स्वीकृतवान् यतःसःतस्य प्रज्ञां श्रुत्वा तस्मै उपहारं दत्त्वा तं परामर्शदातृत्वेन कृत्वा वर्धितवान्।
10 बिलामः राज्ञः सर्वैः आर्यजनैः सह गौरवपूर्वकं मिस्रदेशे निवसति स्म, आर्यजनाःच तं उत्कर्षयन्ति स्म, यतःते सर्वे तस्य प्रज्ञां शिक्षितुं लोभयन्ति स्म।
11 इस्राएलस्य मिस्रदेशं गमनस्य शतत्रिंशत्वर्षे फारो स्वप्ने स्वप्नतः स्वराजसिंहासनस्य उपरि उपविष्टःसन् नेत्राणि उत्थाप्य तस्य पुरतः स्थितं वृद्धं दृष्टवान्, तस्य वृद्धस्य हस्तेषु तराजूः सन्ति, यथा व्यापारिभिःप्रयुक्ताः।
12 तदा वृद्धःतराजूम् आदाय फिरौनस्य पुरतःलम्बितवान्।
13 ततः सः वृद्धः मिस्रदेशस्य सर्वान् वृद्धान् तस्य सर्वान् आर्यान् महापुरुषान् च गृहीत्वा तान् एकत्र बद्ध्वा एकस्मिन् तराजूयां स्थापयति स्म।
14 सः एकं क्षीरबालकं गृहीत्वा परे तराजूयां स्थापयित्वा बालकः सर्वेभ्यःआधिपत्यं प्राप्तवान्।
15 तदा फारो एतत् घोरदर्शनं दृष्ट्वा विस्मितःअभवत् यत् किमर्थम् बालकः सर्वेभ्यः आधिपत्यं प्राप्नुयात्, तदा फारो जागरितः सन् स्वप्नः एव दृष्टवान्।
16 ततः प्रातः प्रातः प्रातः उत्थाय सर्वान् सेवकान् आहूय स्वप्नं कथयति स्म, तदा ते जनाःबहु भीताःअभवन्।
17 राजा सर्वान् ज्ञानिनः अवदत्, "स्वप्नं मया दृष्टं तस्य व्याख्यां कुरुत, अहं तत् ज्ञातुं शक्नोमि।"
18 बेओरपुत्रःबिलामःराजानं प्रत्युवाच, एतस्य अर्थःअन्यत् किमपि नास्ति, केवलं महत् दुष्टं यत् उत्तरदिनेषु मिस्रदेशे उत्पद्येत।
19 इस्राएलस्य पुत्रः जायते यः सम्पूर्णं मिस्रदेशं तस्य निवासिनश्च नाशयिष्यति, इस्राएलीयान् च महाहस्तेन मिस्रदेशात् बहिः आनयिष्यति।
20 अतः हे राजा, एतस्मिन् विषये परामर्शं कुरु यत् त्वं इस्राएल-सन्ततिनां आशां तेषां अपेक्षां च नाशयसि।
21 राजा बिलामम् अवदत्, "अस्माभिःइस्राएलस्य किं करिष्यामः?" अवश्यं वयं प्रथमं तेषां विरुद्धं परामर्शं कृतवन्त; तेषां उपरि विजयं प्राप्तुं न शक्तवन्तः।
22 अतः युष्मान् अपि तेषां विरुद्धं उपदेशं ददातु येन वयं तेषां उपरि विजयं प्राप्नुमः।
23 ततःबिलामःराजानं प्रत्युवाच, प्रेष्य तव परामर्शदातृद्वयं आहूय, तदा वयं पश्यामःयत् तेषां किं उपदेशःअस्ति, तदनन्तरं तव सेवकः वदेत्।
24 ततः राजा प्रेष्य स्वपरामर्शदातृद्वयं मिद्यानीयौ रौएलः उजीयः अय्यूबःच आहूय राज्ञःसमक्षं आगत्य उपविष्टाः।
25 राजा तान् अवदत् , पश्यत यूयं मया यत् स्वप्नं दृष्टं तस्य व्याख्यां च श्रुतम्। अतःइदानीं उपदेशं दत्त्वा ज्ञात्वा पश्यतु च यत् इस्राएलस्य सन्तानानां किं कर्तव्यं येन वयं तेषां उपरि विजयं प्राप्नुम; यतःतेषां दुष्टता अस्माकं विरुद्धं न उद्भवति।
26 ततः मिदियानी रेऊएलः राजानं प्रत्युवाच, राजा जीवतु, राजा सदा जीवतु।
27 यदि राजा हितकरं मन्यते तर्हि इब्रानीजनान् विहाय तान् त्यजतु, तेषां विरुद्धं हस्तं न प्रसारयेत्।
28 एते एव ये प्रभुः पुराकालेषु चिनोति स्म, पृथिव्याःसर्वेभ्यःराष्ट्रेभ्यः पृथिव्याः राजाभ्यः च स्वस्य उत्तराधिकारस्य भागं गृहीतवान्। कोऽस्ति यः तेषां विरुद्धं दण्डहीनतया हस्तं प्रसारितवान्, येषां प्रतिशोधं तेषां परमेश्वरःन अभवत्?
29 त्वं जानासि यत् यदा अब्राहमःमिस्रदेशं गतः तदा मिस्रदेशस्य पूर्वराजःफारो स्वपत्न्याःसारां दृष्ट्वा तां भार्यारूपेण गृहीतवान् यतः अब्राहमःअवदत्, सा मम भगिनी अस्ति, यतःसःभीतःआसीत् यत् मिस्रदेशस्य जनाःतस्य भार्यायाःकारणात् तं हन्तुं न शक्नुवन्ति।
30 यदा मिस्रदेशस्य राजा सारां गृहीतवान् तदा परमेश् वरःतं तस्य गृहजनं च महता व्याधिभिःप्रहारं कृतवान्, यावत् सःस्वपत्न्या सारा अब्राहमस्य कृते पुनःन प्राप्नोत्, तदा सःस्वस्थःअभवत्।
31 पलिष्टीनां राजा अबीमेलेकः अब्राहमस्य पत्नी सारा इत्यस्याः कारणात् मनुष्यात् पशुपर्यन्तं प्रत्येकं गर्भं निरुद्धं कृत्वा दण्डं दत्तवान्।
32 यदा तेषां परमेश्वरःरात्रौ स्वप्ने अबीमेलेकस्य समीपम् आगत्य तं भयभीतं कृतवान् यत् सः अब्राहमस्य कृते गृहीतां सारां पुनः स्थापयितुं शक्नोति, तदनन्तरं गेरारस्य सर्वे जनाः सारा इत्यस्याः कारणात् दण्डिताः अभवन्, तदा अब्राहमः तेषां कृते स्वेश्वरं प्रार्थितवान्, ततःसःतान् प्रार्थितवान्, सःतान् स्वस्थं कृतवान्।
33 अबीमेलेकः स्वजनस्य च उपरि यत् किमपि दुष्टं तत् सर्वं भयभीतः अभवत्, ततः सः स्वपत्न्या सारा अब्राहमस्य समीपं गत्वा तया सह अनेकानि दानानि दत्तवान्।
34 सःइसहाकं गेरारतःनिष्कास्य तस्य कृते अपि तथैव अकरोत्, परमेश् वरः तस्मै आश्चर्यं कृतवान् यत् गेरारस्य सर्वे जलप्रवाहाः शुष्काःअभवन्, तेषां फलवृक्षाःन जनयन्ति स्म।
35 यावत् गेरारनगरस्य अबीमेलेक; तस्य मित्रेषु अहुज्जात; तस्य सेनापतिःपिकोलःच तस्य समीपं गत्वा तस्य पुरतःभूमौ नत्वा प्रणामं कृतवन्तः।

36 तेन तेषां कृते याचना याचन्ते स्म, सः च तेषां कृते भगवन्तं प्रार्थितवान्, ततःपरमेश् वरःतेन प्रार्थितःसन् तान् चिकित्सितवान्।
37 याकूबः साधारणः पुरुषः अपि स्वभ्रातुः एसावस्य, तस्य प्राणान् याचमानस्य मातुः भ्रातुः अरामीयस्य लाबानस्य च हस्तात् स्वस्य अखण्डतायाःकारणेन मुक्तःअभवत्। तथैव कनानराजानाम् सर्वेषां हस्तात् ये तस्य सन्तानानां च विरुद्धं तेषां विनाशार्थं समागता; तेषां हस्तात् प्रभुःतान् मोचितवान्, ते तान् आक्रम्य तान् प्रहारं कृतवन्त; यतःकःकदापि तेषां विरुद्धं हस्तं प्रसारितवान्?
38 पूर्वं तव पितुः पिता फारो याकूबस्य पुत्रं योसेफं मिस्रदेशस्य सर्वेभ्यः राजपुत्रेभ्यः उपरि उत्थापितवान् यतः सः स्वबुद्ध्या सर्वान् देशवासिनां दुर्भिक्षात् उद्धारितवान्।
39 तदनन्तरं याकूबं स्वसन्ततिं च मिस्रदेशं अवतरितुं आज्ञापितवान् यत् तेषां सद्गुणेन मिस्रदेशःगोशेनदेशःच दुर्भिक्षात् मुक्ताःभवेयुः।
40 अतः यदि भवतः दृष्टौ हितकरं दृश्यते तर्हि इस्राएलस्य सन्तानानां विनाशं विरमतु, किन्तु यदि भवतःइच्छा नास्ति यत् ते मिस्रदेशे निवसन्ति तर्हि तान् इतः प्रेषयतु, येन ते कनानदेशं गच्छन्ति, यत्र तेषां पूर्वजाःनिवसन्ति स्म।
41 फारो यथोरस्य वचनं श्रुत्वा तस्य प्रति अतीव क्रुद्धः सन् राज्ञः सन्निधौ लज्जितः उत्थाय स्वदेशं मिद्याननगरं गत्वा योसेफस्य यष्टिं स्वेन सह नीतवान्।
42 राजा उजीदेशीयं अय्यूबम् अवदत्, "अय्यूबः किं वदसि, इब्रानीनां विषये भवतःकिं उपदेशः?
43 अय्यूबःराजानम् अवदत् , पश्य भूमिवासिनः सर्वे तव सामर्थ्ये सन्ति, राजा यथा हितकरं दृश्यते तथा कुरु।
44 राजा बिलामम् अब्रवीत्, "बिलम, त्वं किं वदसि, तव वचनं वद यत् वयं तत् शृणोमः।"
45 ततः बिलामः राजानं अवदत्, "राजा इब्रानीनां विरुद्धं यत् किमपि युक्तं तत् सर्वं ते मुक्ताः भविष्यन्ति, राजा च तेषां उपरि कस्यापि परामर्शेन विजयं प्राप्तुं न शक्नोति।
46 यदि त्वं तान् ज्वालाग्निना न्यूनीकर्तुं चिन्तयसि तर्हि तेषां उपरि विजयं प्राप्तुं न शक्नोषि, यतःतेषां परमेश् वरःतेषां पितरं अब्राहमं कल्दीयानां उरात् उद्धारितवान्। यदि त्वं तान् खड्गेन नाशयितुम् इच्छसि तर्हि तेषां पिता इसहाकःतस्मात् मुक्तःअभवत्, तस्य स्थाने मेषःस्थापितः।
47 यदि त्वं कठिनतया कठोरश्रमेण तान् न्यूनीकर्तुं चिन्तयसि तर्हि एतस्मिन् अपि न विजयी भविष्यसि, यतः तेषां पिता याकूबः सर्वविधपरिश्रमेण लाबनस्य सेवां कृतवान्, समृद्धःच अभवत्।
48 अतःहे राजन् मम वचनं शृणु, यतःएषःएव उपदेशःतेषां विरुद्धं युक्त; येन त्वं तेषां उपरि विजयं प्राप्स्यसि, यस्मात् त्वं न प्रस्थायसि।
49 यदि राजा रोचते तर्हि तेषां सर्वेषां बालकानां अद्यप्रभृति जले क्षिप्तुं आज्ञापयतु, यतःएतेन त्वं तेषां नाम मार्जयितुं शक्नोषि, यतः तेषु कश्चन अपि पितृणां वा एतादृशरीत्या न परीक्षितः।
50 राजा बिलामस्य वचनं श्रुत्वा राजानं राजपुत्रं च प्रसन्नं जातम्, राजा बिलामस्य वचनम् अकरोत्।
51 ततः राजा सम्पूर्णे मिस्रदेशे घोषणां कृत्वा नियमं निर्मातुं आज्ञापयत् यत्, "अद्यतः परं इब्रानीजनानाम् प्रत्येकं बालकं जले क्षिप्यते।"
52 ततः फारो सर्वान् सेवकान् आहूय अवदत्, "अधुना गत्वा गोशेनदेशं गच्छन्तु यत्र इस्राएलस्य सन्तानाः सन्ति, पश्यन्तु यत् इब्रानीजनाःसर्वे पुत्राःनदीयां क्षिप्ताःभविष्यन्ति, किन्तु प्रत्येकं कन्या जीवितुं शक्नुवन्ति।
53 यदा इस्राएलाः फारोना स्वपुरुषसन्ततिं नद्यां पातयितुम् आज्ञापितं तत् श्रुत्वा केचन जनाः स्वपत्न्याः विरक्ताः अन्ये च तेषु आलम्बन्ते स्म।
54 ततः परं यदा ताः इस्राएलस्य स्त्रियः स्वपत्नीभिः सह अवशिष्टाः आसन् तदा प्रसवकालःआगत; तदा ते तत्र प्रसवार्थं क्षेत्रं गत्वा क्षेत्रे प्रसवम् अकुर्वन्, स्वसन्ततिं क्षेत्रे त्यक्त्वा गृहं प्रत्यागतवन्तः।
55 ततः परमेश् वरः तेषां पूर्वजानां कृते शपथं कृतवान् स् वर्गे स्थितानां स्वसेवकदूतानाम् एकं प्रेषितवान् यत् सःप्रत्येकं बालकं जले प्रक्षालितुं, तस्य अभिषेकं कर्तुं, तस्य हस्ते स्निग्धशिलाद्वयं स्थापयतु, यस्मात् एकस्मात् दुग्धं दुग्धं च अन्यस्मात् मधु च चूषयति स्म, तस्य केशान् जानुपर्यन्तं वर्धयति स्म, येन सःआत्मानं आच्छादयितुं शक्नोति स्म। तस्य सान्त्वनाय, तस्मिन् लसितुं च, तस्य प्रति तस्य करुणाद्वारा।
56 यदा परमेश् वरःतान् दयां कृत्वा भूमिमुखे तान् प्रवर्धयितुम् इच् छन्, तदा सः स् व पृथिवीम् आज्ञापयत् यत् तेषां वृद्धावस्थायाः यावत् तस् य रक्षणं तस् त्र ग्रहीतुम्, तदनन्तरं पृथिवी मुखं उद्घाट्य तान् वमनं कृतवती, ते च नगरात् पृथिव्याः ओषधी इव, वने तृणानि च इव अङ्कुरितवन्त; ते च प्रत्येकं स्वकुटुम्बं प्रति प्रत्यागतवन्तःतस्य पितुःगृहे, ते च तेषां समीपे एव स्थितवन्तः।
57 इस्राएलस्य शिशवः तेषां प्रति परमेश् वरस् य अनुग्रहेण पृथिव्यां क्षेत्रौषधी इव पृथिव्यां अभवन्।
58 सर्वेऽपि मिस्रदेशीयाःएतत् दृष्ट्वा प्रत्येकं स्वक्षेत्रं गत्वा गोजयुग्मं हलं च गृहीत्वा बीजसमये यथा पृथिवीं कर्षति तथा तत् कर्षन्ति स्म।
59 यदा ते कर्षन्ति स्म तदा ते इस्राएलस्य शिशवानां क्षतिं कर्तुं असमर्थाःअभवन्, अतःजनाःवर्धिता; अतिशयेन वर्धिताःच अभवन्।
60 फिरौनः स्वाधिकारिणः प्रतिदिनं गोशेननगरं गत्वा इस्राएलस्य बालकान् अन्वेष्टुं आज्ञापयति स्म।
61 एकम् अन्विष्य लब्ध्वा तत् मातुः वक्षस्थलात् बलात् गृहीत्वा नदीयां क्षिप्तवन्त; किन्तु स्त्रीबालकं मातुः सह त्यक्तवन्तः। एवं मिस्रदेशीयाःइस्राएलीनां प्रति सर्वदिनानि कृतवन्तः।

अध्याय 68

1 तस्मिन् समये परमेश् वरस् य आत् मा हारूनस् य भगिनी अम्रामस् य पुत्री मरियमस् य उपरि आसीत्, सा बहिःगत्वा गृहस् य विषये भविष्यद्वाणीम् अकरोत्, "पश्यतु मम पितुःमातुःच पुत्रः अस् माकं जनः भविष्यति, सः इस्राएलं मिस्रदेशस्य हस्तात् उद्धारयिष्यति।
2 अम्रामः स्वपुत्र्याः वचनं श्रुत्वा गत्वा स्वपत्न्याः गृहं नीतवान्, यदा फारो याकूबस्य वंशस्य प्रत्येकं पुरुषं जले क्षिप्तुं आज्ञापितवान्।
3 अम्रामःस्वपत्नीं योकेबेदं निष्कासितवान् ततःवर्षत्रयानन्तरं तस्याः समीपम् आगत्य सा गर्भवती अभवत्।
4 गर्भधारणात् सप्तमासाभ्यन्तरे सा पुत्रं जनयति स्म, सर्वं गृहं सूर्यचन्द्रयोःप्रकाशस्य इव महता प्रकाशेन पूरितम् आसीत्।
5 सा स्त्रियाःबालकं हितकरं दर्शनीयं च दृष्ट्वा मासत्रयं यावत् अन्तः कक्षे निगूढवती।
6 तेषु दिनेषु मिस्रदेशीयाः तत्रत्यानां सर्वेषां इब्रानीनां नाशं कर्तुं षड्यन्त्रं कृतवन्तः।

7 मिस्रीयाः स्त्रियः गोशेन्नगरं गतवन्तः यत्र इस्राएलसन्तानाः आसन्, तेषां बालकान् स्कन्धेषु वहन्ति स्म, ये अद्यापि वक्तुं न शक्नुवन्ति स्म।
8 तेषु दिनेषु यदा इस्राएलस्य स्त्रियः प्रसवम् अकुर्वन्, तदा प्रत्येकं स्त्रियाः स्वपुत्रं मिस्रीयानां पुरतः निगूढम् आसीत्, येन मिस्रदेशीयाः तेषां प्रसवस्य विषये न ज्ञास्यन्ति, देशात् तान् न नाशयन्ति स्म।
9 मिस्रदेशीयाः स्त्रियः गोशेन्नगरम् आगता; तेषां बालकाः च तेषां स्कन्धेषु आगता; ये मिस्रदेशीयाः स्त्रियाः इब्रानीयाः गृहं प्रविष्टाः आसन्, तदा तस्याःशिशुःरोदितुम् आरब्धवान्।
10 यदा तत् क्रन्दितवान् तदा अन्तः कक्षे स्थितः बालकः तत् प्रतिवचनं दत्तवान्, अतः मिस्रदेशीयाः स्त्रियः गत्वा फारो-गृहे तत् कथयन्ति स्म।
11 ततःफारोःबालकान् गृहीत्वा वधं कर्तुं स्वाधिकारिणःप्रेषितवान्। एवं मिस्रदेशीयाःइब्रानीस्त्रीणां प्रति सर्वं दिवसं कृतवन्तः।
12 तस्मिन् समये योकेबेदस्य पुत्रस्य निगूढतायाः प्रायः मासत्रयस्य अनन्तरं फारो-गृहे तत् विषयं ज्ञातम्।
13 सा स्त्रियाः अधिकारिणां आगमनात् पूर्वं स्वपुत्रं हर्तुं त्वरितम् अभवत्, ततःसा तस्य कृते बल्लूनां सन्दूकं गृहीत्वा तस्मिन् स्लिम्-पिट्-इत्यनेन लेप्य बालकं तस्मिन् स्थापयित्वा नदीतीरे ध्वजेषु निधाय।
14 तस्य भगिनी मरियमः दूरं स्थितवती यत् तस्य किं भविष्यति, तस्याःवचनस्य किं भविष्यति इति ज्ञातुं शक्नोति।
15 तदा परमेश् वरःमिस्रदेशे घोरं तापं प्रेषितवान् , येन मनुष्याणां मांसानि सूर्यवत् दग्धानि, मिस्रदेशीयाःच महतीं पीडितानि।
16 ततः सर्वे मिस्रदेशीयाः तेषां मांसं दह्यमानस्य तापस्य कारणात् नदीयां स्नानार्थम् अवतरन्ति स्म।
17 ततःपरौनपुत्री बथिया अपि भक्षकतापकारणात् नदीयां स्नानार्थं गता, तस्याः कन्याश्च नदीपार्श्वे गच्छन्ति स्म, मिस्रदेशस्य सर्वाः महिलाःअपि।
18 बथिया नदीं प्रति दृष्टिम् उत्थाप्य जलस्य उपरि पोतं दृष्ट्वा स्वदासीं तत् आनेतुं प्रेषितवती।
19 ततःसा तत् उद्घाट्य बालकं दृष्ट्वा बालकःरोदिति, तस्य प्रति दयां कृत्वा अवदत्, "एषःइब्रानीबालानां मध्ये एकःअस्ति।"
20 ततः नदीपार्श्वे गच्छन्तीः सर्वाः मिस्रदेशस्य स्त्रियः तं स्तनपानं कर्तुम् इच्छन्ति स्म, किन्तु सः स्तनपानं कर्तुं न इच्छति स्म, यतः एतत् तस्य मातुःस्तने पुनःस्थापयितुं भगवतःएव आसीत्।
21 तस्मिन् काले तस्य भगिनी मरियमःनदीतीरे मिस्रदेशस्य स्त्रियाः मध्ये आसीत्, सा एतत् दृष्ट्वा फारो-पुत्रीम् अवदत्, "किं अहं गत्वा इब्रानी-स्त्रीणां पालिकाम् आनयिष्यामि, येन सा भवतःकृते बालकं स्तनपानं करोति?
22 फिरौनपुत्री तां अवदत्, "गच्छ, युवती गत्वा बालकस्य मातरं आहूतवती।"
23 फिरौनपुत्री योकेबेदम् अवदत्, "एतत् बालकं नीत्वा मम कृते स्तनपानं कुरु, अहं भवतःवेतनं प्रतिदिनं रजतखण्डद्वयं दास्यामि। सा च बालकं गृहीत्वा स्तनपानं कृतवती।
24 वर्षद्वयानन्तरं बालकःवृद्धःजातःतदा सा तं फारोपुत्र्याःसमीपम् आनयत्, सः पुत्रवत् तस्याः समीपं नीत्वा तस्य नाम मूसा इति कृतवती, यतःसा अवदत्, "यतो हि अहं तं जलाद् बहिःआकृष्य।"
25 अम्रामः पिता अम्रामः तस्य नाम चबरम् आहूतवान् यतः सः अवदत्, "तस्य कृते सः स्वपत्न्या सह सङ्गतिं कृतवान्, याम् सः विमुखीकृतवान्।"
26 तस्य माता योकेबेदः तस्य नाम यकुथिएल इति आह्वयत्, यतः सा अवदत्, "मया सर्वशक्तिमान् प्रति तस्य आशा कृता, परमेश्वरः तं मम समीपं पुनःदत्तवान्।"
27 तस्य भगिनी मरियमःतं जेरेद इति आह्वयति स्म, यतःसा तस्य अन्त्यःकिं भविष्यति इति ज्ञातुं नदीं प्रति अवतरति स्म।
28 तस्य भ्राता हारूनः तस्य नाम अबी ज़नुखम् आहूतवान्, "मम पिता मम मातरं त्यक्त्वा स्वकारणात् तस्याःसमीपं प्रत्यागतवान्।"
29 अम्रामस्य पिता केहथःतस्य नाम अबिग्दोर् इति कृतवान् यतः परमेश् वरः याकूबस् य वंशस् य भङ्गं मरम्मतं कृतवान् , येन ते स्वपुत्रान् जले पातुं न शक्नुवन्ति स्म।
30 तेषां पालिका तं अबी सोचो इति आहूय अवदत्, "हमस्य सन्तानानां कारणात् सः तस्य निवासस्थाने मासत्रयं यावत् निगूढः आसीत्।
31 सर्वे इस्राएलाः तस्य नाम नथनेलस्य पुत्रःशेमैया इति आह्वयन्ति स्म, यतः ते अवदन्, "तस्य काले परमेश् वरः तेषां आक्रोशं श्रुत्वा तेषां अत्याचारिभ्यःउद्धारितवान्।"
32 मूसा फिरौनगृहे आसीत्, फारोपुत्री बथियायाः पुत्रवत् आसीत्, मूसा च राज्ञःसन्तानेषु वर्धितः।

अध्याय 69

1 तेषु दिनेषु अष्टादशवर्षे एदोमराजः मृतः; एदोमदेशे स्वस्य राजनिवासरूपेण स्वस्य कृते निर्मितस्य मन्दिरे दफनःअभवत्।
2 एसावस्य सन्तानाः नदीतरे स्थितं पेथोरनगरं प्रेषितवन्तः; ततः ते शौलनामकं सुन्दरदृष्टिरूपं युवकं आनयन्तः सम्लास्थाने तं राजानं कृतवन्तः।
3 शौलःचत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् एदोमदेशे एसावसन्ततिषु सर्वेषु राज्यं कृतवान्।
4 मिस्रदेशस्य राजा फारो यदा दृष्टवान् यत् इस्राएलस्य सन्तानानां विषये बिलामेन यः उपदेशः दत्तः सः न सिद्धः; किन्तु ते अद्यापि सम्पूर्णे मिस्रदेशे प्रवृद्धाः; वर्धिताःच अभवन्।
5 तेषु दिनेषु फारो आज्ञां दत्तवान् यत् सम्पूर्णे मिस्रदेशे इस्राएलस्य सन्तानानां कृते एकं घोषणं भवितव्यं यत्, कश्चित् स्वस्य नित्यश्रमस्य किमपि न्यूनीकर्तुं न अर्हति।
6 यःपुरुषःनित्यं उलूखलेषु इष्टकासु वा परिश्रमेण न्यूनःभवति, तदा तस्य कनिष्ठःपुत्रःतेषां स्थाने स्थाप्यते।
7 तेषु दिनेषु इस्राएलसन्ततिषु मिस्रदेशस्य श्रमः प्रबलः अभवत्, पश्यन्तु च यदि कस्यचित् इष्टकायां कस्यचित् नित्यश्रमस्य अभावः भवति स्म, तर्हि मिस्रदेशीयाःतस्य कनिष्ठं बालकं तस्य मातुःकृते बलात् गृहीत्वा तस्य पित्रा यत् इष्टका अभावं त्यक्तवान् तस्य स्थाने भवने स्थापयन्ति स्म।
8 मिस्रदेशिनःसर्वान् इस्राएलसन्तानान् दिने दिने दीर्घकालं यावत् सर्वान् दिनान् एवम् कुर्वन्ति स्म।
9 किन्तु लेवीगोत्रः तदा आरम्भादेव भ्रातृभिःइस्राएलीभिःसह कार्यं न कृतवान् यतःलेवीसन्ततिःमिस्रदेशीयानां धूर्ततां ज्ञातवन्तःयत् ते प्रथमं इस्राएलीयानां प्रति प्रयुक्तवन्तः।

अध्याय 70

1 मूसाजन्मात् तृतीयवर्षे फारो भोजसमारोहे उपविष्टःआसीत्, तदा तस्य दक्षिणे अलपरनीथः राज्ञी, तस्य वामे बथिया च उपविष्टा आसीत्, बालकः मूसा तस्याः वक्षसि शयानःआसीत्, बेओरस्य पुत्रः

बिलामः पुत्रद्वयेन सह, राज्यस्य सर्वे राजपुत्राः च राज्ञः समक्षं मेजस्थाने उपविष्टाःआसन्।
2 बालकःराज्ञःशिरसि हस्तं प्रसारयित्वा राज्ञःशिरसि मुकुटं गृहीत्वा स्वशिरसि स्थापितवान्।
3 राजा राजपुत्राश्च बालकस्य कृतं कार्यं दृष्ट्वा राजा राजपुत्राः च भयभीताःअभवन्, एकःपुरुषःप्रतिवेशिनःप्रति विस्मयं प्रकटितवान्।
4 राजा मेजसमीपे स्थितान् राजपुत्रान् अवदत्, हे राजपुत्रा; अस्मिन् विषये यूयं किं वदथ, किं च एतस्य कार्यस्य कारणात् बालकस्य विरुद्धं न्यायःभवितव्य?
5 तदा बिओरस्य पुत्रःबिलामः राज्ञःराजपुत्राणां च समक्षं प्रत्युवाच, हे मम प्रभो राजन्, त्वया बहुदिनानि यावत् स्वप्नं दृष्टं, तव सेवना च यत् स्वप्नं त्वां व्याख्यातवान्, तत् स्मर्यताम्।
6 अथ इब्रानीसन्ततिषु एषः बालक; यस्मिन् परमेश्वरस्य आत्मा अस्ति, मम प्रभुःराजा मा कल्पयतु यत् एषःयुवकः अज्ञानेन एतत् कार्यं कृतवान्।
7 सः इब्रानीबालकः अस्ति, यद्यपि सः बालकः अस्ति तथापि बुद्धिः बुद्धिः च तस्य समीपे अस्ति, सः प्रज्ञापूर्वकं एतत् कृत्वा मिस्रराज्यं स्वस्य कृते चिनोति।
8 सर्व्व इब्रानीजनाः पृथिव्याः राजानः तेषां पुरुषाणां च कम्पयितुं राजानः तेषां आर्यजनानाञ्च वञ्चनं कुर्वन्ति, एतानि सर्वाणि धूर्ततापूर्वकं कुर्वन्ति।
9 त्वं जानासि यत् तेषां पिता अब्राहमः बाबेलराजस्य निमरोदस्य गेरारराजस्य अबीमेलेकस्य च सेनायाः वञ्चनं कृतवान्, सः हेतस्य वंशजानां भूमिं कनानराज्यं च स्वस्य स्वामित्वं कृतवान्।
10 सःमिस्रदेशम् अवतीर्य स्वपत्न्या सारा विषये अवदत्, सा मम भगिनी, मिस्रदेशं तस्याःराजानं च भ्रमितुं।
11 तस्य पुत्रःइसहाकःअपि गेरारं गत्वा तत्र निवसन् एवम् अकरोत्, तस्य बलं पलिष्टीनां राजा अबीमेलेकस्य सेनायाः उपरि प्रबलम् अभवत्।
12 तस्य पत्नी रेबेका तस्य भगिनी इति वदन् सःपलिष्टीनां राज्यं ठोकरं कर्तुं चिन्तितवान्।
13 याकूबः अपि भ्रातुः सह विश्वासघातं कृत्वा तस्य हस्तात् स्वस्य जन्माधिकारं आशीर्वादं च हृतवान्।
14 ततः सः पादान-अराम-नगरं स्वमातुः भ्रातुः लाबानस्य गृहं गत्वा तस्मात् धूर्ततया स्वपुत्रीं, पशव; तस्य सर्वाणि वस्तूनि च प्राप्य पलायितःभूत्वा स्वपितुःसमीपं कनानदेशं प्रत्यागतवान्।
15 तस्य पुत्राःस्वभ्रातरं योसेफं विक्रीतवान्, यःमिस्रदेशं गत्वा दासः भूत्वा द्वादशवर्षपर्यन्तं कारागारगृहे स्थापितः।
16 यावत् पूर्वः फारो स्वप्नानि स्वप्नानि दृष्ट्वा कारागारात् तं निष्कास्य मिस्रदेशस्य सर्वेभ्यः राजपुत्रेभ्यः अधिकं स्वप्नानां व्याख्यां कृत्वा तं वर्धितवान्।
17 यदा परमेश्वरः सम्पूर्णे देशे दुर्भिक्षं जनयति स्म तदा सः स्वपितरं सर्वान् भ्रातृन् पितुः गृहं च आहूय अमूल्यं, फलं वा विना तेषां पोषणं कृत्वा मिस्रदेशिनःदासत्वेन क्रीतवन्तः।
18 अतः मम प्रभुराजः पश्यतु, एषः बालकः तेषां स्थाने मिस्रदेशे उत्थित; तेषां कर्मानुरूपं कर्तुं, प्रत्येकं राजानं, राजपुत्रं, न्यायाधीशं च तुच्छं कर्तुं च।
19 यदि राजा रोचते तर्हि तस्य रक्तं भूमौ प्रक्षिपाम; मा भूत् सः वर्धयित्वा तव हस्तात् शासनं हरति, तस्य राज्यं कृत्वा मिस्रदेशस्य आशा नश्यति।
20 ततः बिलामः राजानं अवदत्, "अतिरिक्तं मिस्रदेशस्य सर्वान् न्यायाधीशान् तस्य ज्ञानिनः च आहूय ज्ञास्यामः यत् त्वया उक्तवत् अस्य बालकस्य मृत्युदण्डःअस्ति वा, ततःवयं तं मारयिष्यामः।
21 ततः फारो मिस्रदेशस्य सर्वान् ज्ञानीन् आहूय प्रेषितवान्, ते च राज्ञः समक्षं आगतवन्त; तेषां मध्ये भगवतः दूतः आगत; सः मिस्रदेशस्य एकःज्ञानी इव आसीत्।
22 तदा राजा ज्ञानिनः अवदत्, "अस्य गृहे स्थितस्य इब्रानीबालकस्य यत् कृतं तत् यूयं श्रुतवन्त; बिलामेन च एतस्मिन् विषये न्यायःकृतः।
23 इदानीं युष्माकं अपि न्यायं कुरुत, बालकस्य कृतस्य कार्यस्य किं कर्तव्यं इति पश्यतु।
24 ततः स स्वर्गदूतः मिस्रदेशस्य सर्वेषां ज्ञानिनां पुरतः राज्ञः राजपुत्राणां च समक्षं प्रत्युवाच।
25 यदि राजा प्रीतिमान् जनान् आहूय गोमेदशिलाम् अङ्गारं च आनयन् बालस्य पुरतः स्थापयित्वा यदि बालकः हस्तं प्रसार्य गोमेदशिलां गृह्णाति, तर्हि वयं ज्ञास्यामः यत् युवकेन यत् किमपि कृतं तत् सर्वं प्रज्ञापूर्वकं कृतम्, अतःअस्माभिःतं मारयितव्यम्।
26 किन्तु यदि सः अङ्गारस्य उपरि हस्तं प्रसारयति तर्हि वयं ज्ञास्यामःयत् सःएतत् कार्यं ज्ञात्वा न कृतवान्, ततःसःजीविष्यति।
27 राज्ञःराजपुत्राणां च दृष्टौ तत् वस्तु उत्तमम् इव भासते स्म, अतः राजा भगवतःदूतस्य वचनम् अकरोत्।
28 राजा गोमेदशिलाम् अङ्गारं च आनयित्वा मूसायाम् समक्षं स्थापयितुं आज्ञापितवान्।
29 बालकं पुरतःस्थापयित्वा बालकःगोमेदशिलायां हस्तं प्रसारयितुं प्रयत्नं कृतवान्, किन्तु भगवतः दूतः तस्य हस्तं गृहीत्वा अङ्गारस्य उपरि स्थापयित्वा तस्य हस्ते अङ्गारःनिष्प्रभःजात; सःतम् उत्थाप्य मुखे निक्षिप्य तस्य अधरस्य भागं जिह्वाभागं च दग्धवान्, ततः सः मुखे गुरुःअभवत् जिह्वा च ।
30 राजा राजपुत्राश्च तत् दृष्ट्वा ज्ञातवन्तः यत् मोशेन राज्ञः शिरसि मुकुटं उद्धृत्य बुद्धिपूर्वकं कार्यं न कृतम्।
31 तदा राजा राजपुत्राश्च बालकस्य वधं कर्तुं निवृत्ता; अतः मोशेः वर्धमानःफारोगृहे एव स्थितवान्, प्रभुःतस्य समीपे आसीत्।
32 यदा बालकःराज्ञःगृहे आसीत्, तदा सःबैंगनीवस्त्रं धारयति स्म, सःराज्ञःसन्तानेषु वर्धमानःआसीत्।
33 यदा मोशेः राज्ञः गृहे वर्धितः तदा फारोपुत्री बथिया तं पुत्रवत् मन्यते स्म, ततः सर्वे फारो गृहे तस्य आदरं कृतवन्त; मिस्रदेशस्य सर्वे जनाःतस्मात् भयभीताःअभवन्।
34 सः नित्यं गत्वा गोशेनदेशम् आगच्छति स्म यत्र तस्य भ्रातरः इस्राएलाःआसन्, मूसा च तान् प्रतिदिनं निश्वासेन कठिनपरिश्रमेण च दृष्टवान्।
35 तदा मूसा तान् पृष्टवान्, "किमर्थं युष्मान् दिने दिने एषःपरिश्रमः क्रियते?
36 तेन तेभ्यः यत् किमपि घटितं तत् सर्वं फारोजन्मना पूर्वं यत् आज्ञां दत्तवान् तत् सर्वं तस्मै अवदन्।
37 तेन तेभ्यः सर्वान् उपदेशान् अकथयत्, यत् तेन तस्य शिरसि राजमुकुटं हृत्वा तस्य वधार्थं तस्य विरुद्धं यत् कल्पितं तत् च।
38 मूसा एतानि श्रुत्वा बिलामस्य विरुद्धं तस्य क्रोधःप्रज्वलित; सःतं मारयितुम् इच्छति स्म, सः च दिने दिने तस्य कृते प्रहारं कुर्वन् आसीत्।
39 ततःबिलामःमूसाभयात् भयभीतःअभवत्, ततःसःपुत्रद्वयेन सह उत्थाय मिस्रदेशात् निर्गतवान्, ते पलायिताःभूत्वा स्वप्राणान् मुक्त्वा कुशदेशं कुशराजस्य किकियानुसस्य समीपं गतवन्तः।

40 तदा मूसा राजागृहे बहिः गच्छन् प्रविशन् च आसीत्, तदा परमेश् वरःफारोस् य सर्वेषां दासानाम्, सर्वेषां मिस्रदेशस्य जनानां च दृष्टौ तस्मै अनुग्रहं दत्तवान्, ते च मूसाम् अत्यन्तं प्रेम्णा कृतवन्तः।
41 यदा मोशेः स्वभ्रातृन् द्रष्टुं गोशेन्नगरं गतः तदा सः इस्राएलस्य सन्तानं तेषां भारं परिश्रमं च दृष्टवान्, तेषां कारणात् मोशेः दुखितः अभवत्।
42 मूसा मिस्रदेशं प्रत्यागत्य फारोगृहं गत्वा राज्ञःपुरतःआगत्य राज्ञः पुरतःप्रणामम् अकरोत्।
43 तदा मूसा फारों अवदत्, "प्रभो, अहं भवतः किञ्चित् याचनां याचयितुम् आगत; मम मुखं शून्यं मा निवर्तयतु। तदा फारो तम् अवदत्, "ब्रूहि।"
44 तदा मूसा फारोम् अवदत् , "गोशेन्-नगरे ये इस्राएल-सन्ततिः सन्ति, ते तव दासानाम् एकदिनं तेषां परिश्रमात् विश्रामं कर्तुं ददतु।"
45 तदा राजा मूसां प्रत्युवाच, पश्य मया तव याचना पूरयितुम् अस्मिन् विषये तव मुखं उत्थापितम्।
46 ततःपरौनःसम्पूर्णे मिस्रदेशे गोशेनदेशे च घोषणाम् आज्ञापयत्।
47 युष्मान् सर्वान् इस्राएलजना; युष्माकं प्रति राजा इदं वदति, षड्दिनानि यावत् भवन्तःस्वकार्यं श्रमं च करिष्यन्ति, किन्तु सप्तमे दिने विश्रामं करिष्यन्ति, किमपि कार्यं न पूर्वं करिष्यन्ति, एवं सर्वदिनानि करिष्यन्ति, यथा राजा बथियापुत्रः मूसा च आज्ञापितवन्तौ।
48 तदा मोशेन तस्य कृते यत् किमपि दत्तं तत् दृष्ट्वा आनन्दितः अभवत्, ततःसर्वे इस्राएलीजनाःमूसाया आज्ञानुसारं कृतवन्तः।
49 यतः एतत् प्रभोः इस्राएल-सन्ततिभ्यः आसीत्, यतः परमेश् वरः इस्राएल-सन्ततिं तेषां पितृणां कृते उद्धाराय स्मरणं कर्तुम् आरब्धवान् आसीत्।
50 परमेश् वरः मोशेन सह आसीत्, तस्य यशः सम्पूर्णे मिस्रदेशे प्रसृतः।
51 ततःमोशेःसर्वेषां मिस्रदेशीयानां सर्वेषां च इस्राएलजनानाम् दृष्टौ महान् अभवत्, सःस्वजनस्य इस्राएलस्य कृते हितं अन्विष्य राजानं प्रति तेषां विषये शान्तिवचनं वदति स्म।

अध्याय 71

1 यदा मोशेः अष्टादशवर्षीयः अभवत् तदा सः स्वपितरं मातरं च द्रष्टुम् इच्छति स्म, तदा सःगोशेननगरं गत्वा तेषां समीपं गत; यदा मोशेः गोशेनदेशं समीपं गत; तदा सः तत्स्थानं प्राप्तवान् यत्र इस्राएलस्य सन्तानाःकार्यरताःआसन्, तेषां भारं च अवलोकितवान्, तदा सः एकं मिस्रदेशीयं स्वस्य इब्रानीभ्रातृणां मध्ये एकं प्रहारं कुर्वन्तं दृष्टवान्।
2 यदा ताडितःपुरुषःमूसां दृष्ट्वा तस्य समीपं साहाय्यार्थं धावितवान्, यतःसःपुरुषःमोशेःफारोगृहे बहु आदरं प्राप्नोत्, तदा सःतम् अवदत्, "मम प्रभो मां पालयतु, अयं मिस्रदेशीयःरात्रौ मम गृहम् आगत्य मां बद्ध्वा मम सम्मुखे मम भार्यायाः समीपम् आगत; अधुना सः मम प्राणान् हर्तुं इच्छति।
3 यदा मूसा एतत् दुष्टं श्रुत्वा मिस्रदेशीयस्य विरुद्धं तस्य क्रोधः प्रज्वलित; सःइतःपरं च भ्रमितवान्, तत्र कोऽपि नास्ति इति दृष्ट्वा सःमिस्रदेशीयं प्रहृत्य वालुकायाम् निगूह्य, इब्रानीजनं तं प्रहारकर्तुः हस्तात् मोचितवान्।
4 इब्रानी स्वगृहं गत; मूसा स्वगृहं प्रत्यागत्य राजानः गृहं प्रति आगतः।
5 सःपुरुषःगृहं प्रत्यागत्य स्वपत्न्याःप्रत्याख्यानं कर्तुं चिन्तितवान् यतः याकूबस्य गृहे कश्चित् पुरुषः स्वपत्न्याः दूषितायाः अनन्तरं स्वपत्न्याः समीपं आगन्तुं न्याय्यं नासीत्।
6 ततःसा स्त्रिया गत्वा स्वभ्रातृभ्यःकथयति स्म, तस्याःभ्रातरःतं वधं कर्तुम् इच्छन्ति स्म, तदा सःस्वगृहं प्रति पलायितःसन् पलायितः।
7 द्वितीये दिने मूसा स्वभ्रातृणां समीपं गत्वा द्वे पुरुषे कलहं कुर्वन्तौ दृष्ट्वा दुष्टं प्राह, त्वं किमर्थं स्वपरिजनं प्रहरसि?
8 ततः सः तं प्रत्युवाच, "केन त्वां राजपुत्रत्वेन अस्माकम् न्यायाधीशत्वेन नियुक्तः? किं त्वं मां हन्तुं चिन्तयसि यथा मिस्रदेशस्य वधं कृतवान्? तदा मूसा भीतःसन् अवदत्, "ननु वस्तु ज्ञातम्?
9 तदा फारोःएतत् श्रुत्वा मूसां वधं कर्तुं आज्ञापितवान्, अतःपरमेश् वरः स् व दूतं प्रेषितवान्, सः च रक्षकसेनापतिसदृशः फारोस् य समक्षं प्रकटितः।
10 ततःपरमेश् वरस् य दूतःरक्षकसेनापतिस् य हस्तात् खड्गम् आदाय तया सह तस्य शिरःउद्धृतवान् यतः रक्षकसेनापतिस् य प्रतिरूपं मूसारूपं परिणतम्।
11 ततः परमेश् वरस् य दूतः मूसास् य दक्षिणहस्तं गृहीत्वा मिस्रदेशात् बहिःनीत्वा मिस्रदेशात् बहिःचत्वारिंशत् दिवसयात्रायाः दूरं स्थापयति स्म।
12 तस्य भ्राता हारूनः एकः एव मिस्रदेशे स्थितवान्, सः इस्राएलीयान् प्रति भविष्यद्वाणीम् अकरोत्।
13 युष्माकं पूर्वजानां परमेश् वरःयुष् माकं परमेश् वरःइत् यम् वदति, "प्रत् येकश् नःनेत्रयोःघृणितानि वस्तूनि क्षिपन्तु, मिस्रदेशस्य मूर्तिभिःस् वं मा दूषयन्तु।"
14 तस्मिन् समये इस्राएलस्य सन्तानाः विद्रोहं कृत्वा हारूनस्य वचनं न शृण्वन्ति स्म।
15 परमेश् वरःतान् नाशयितुम् अचिच् छन् , किं न परमेश् वरः अब्राहम- इसहाक-याकूब- च सह कृतं सन्धिं स्मरति स्म।
16 तेषु दिनेषु फारो-हस्तः इस्राएल-सन्ततिषु कठोरः आसीत्, सः तान् मर्दितवान्, पीडयति च, यावत् परमेश् वरः स् व वचनं प्रेषितवान्, तेषां संज्ञानं च कृतवान्।

अध्याय 72

1 तेषु दिनेषु कुशसन्तानानां पूर्वारामसन्तानानां च मध्ये महत् युद्धं जातम्, ते कुशराजस्य विरुद्धं विद्रोहं कृतवन्त; यस्य हस्ते ते आसन्।
2 ततःकुशराजःकिकियानुस् सर्वैःकुशसन्ततिभिः सह, वालुकायाः सदृशैः जनैः सह निर्गतवान्, सः अरामस्य पूर्वस्य च बालकानां वशीकरणाय युद्धं कर्तुं अगच्छत्।
3 किकियानुसःयदा बहिः गत; तदा सःबिलामं मायाविनःपुत्रद्वयेन सह नगरस्य रक्षणार्थं, देशस्य नीचतमानां जनानां च रक्षणार्थं त्यक्तवान्।
4 अतःकिकियानुस् अरामं पूर्वसन्ततिं च गत्वा तेषां विरुद्धं युद्धं कृत्वा तान् आहत्य सर्वे किकियानुसः तस्य जनानां च पुरतः क्षतिग्रस्ताःपतिताः।
5 सःतान् बहून् बन्धनीकृत्य प्रथमवत् वशीकृतवान्, तेषां भूमिं च यथासाधारणं करं ग्रहीतुं शिबिरं कृतवान्।
6 बेओरपुत्रः बिलामः यदा कुशराजः तं नगरस्य रक्षणाय नगरस्य दरिद्राणां च रक्षणाय त्यक्तवान् तदा सः उत्थाय देशजनैः सह

किकियानुसस्य राजानं प्रति विद्रोहं कर्तुं उपदेशं दत्तवान्, यदा सः गृहम् आगच्छेत् तदा नगरं न प्रविशतु।
7 ततःदेशी जनाःतस्य वचनं श्रुत्वा तं शपथं कृत्वा तं स्वपुत्रद्वयं च सेनापतित्वेन राजानं कृतवन्तः।
8 ततःते उत्थाय नगरस्य भित्तिं कोणद्वये उत्थाप्य अत्यन्तं दृढं भवनं निर्मितवन्तः।
9 तृतीयकोणे च कुशदेशं परितःस्थितायाःनगरस्य नदीयाःच मध्ये असंख्यानि खातानि खनितवन्त; तत्र नदीजलं विस्फोटयन्ति स्म।
10 चतुर्थकोणे ते सङ्गृहीताःअनेकाःसर्पाःसङ्गृहीता; ते नगरं दुर्गं कृत्वा तत्र निवसन्ति स्म, तेषां पुरतःकोऽपि बहिःन प्रविशति स्म।
11 किकियानुसः अरामस्य पूर्वस्य च बालकानां विरुद्धं युद्धं कृतवान् सःतान् पूर्ववत् वशीकृतवान्, ते च तस्मै स्वस्य सामान्यं करं दत्तवन्त; सःच गत्वा स्वदेशं प्रत्यागतवान्।
12 यदा कुशराजःकिकियानुसःस्वनगरं समीपं गतःतदा तेन सह सर्वे सेनापतिभिः सह नेत्राणि उत्थाप्य नगरस्य भित्तिः निर्मिता; अतीव उन्नताःच दृष्टवन्त; अतःते जनाःविस्मिताःअभवन्।
13 ते परस्परं अवदन्, "अस्माकं युद्धे विलम्बं दृष्ट्वा अस्मात् बहु भीताः इति दृष्ट्वा ते एतत् कृत्वा नगरप्राचीरं उत्थापयित्वा दुर्गं कृतवन्तःयथा कनानराजाःतेषां विरुद्धं युद्धं न आगच्छन्ति।
14 तदा राजा सैनिकाःच नगरद्वारस्य समीपं गत्वा उपरि दृष्ट्वा नगरस्य सर्वाणि द्वाराणि निमीलितानि दृष्टवन्त; ते च प्रहरणकर्तृभ्यः आह्वयन्ति स्म, "अस्माकं कृते उद्घाटयतु, येन वयं नगरं प्रविशामः।"
15 किन्तु प्रहरकाः तेषां राजा बिलामस्य जादूगरस्य आज्ञानुसारं तान् उद्घाटयितुं न अस्वीकृतवन्त; ते तान् स्वनगरं न प्रविष्टुं अददात्।
16 अतः ते नगरद्वारस्य विपरीतभागे तेषां सह युद्धं कृतवन्त; तस्मिन् दिने किकियानुस्-नगरे सेनायाःशतं त्रिंशत् जनाःपतिताः।
17 परदिने ते युद्धं कुर्वन्तःनदीतीरे युद्धं कृतवन्तः। ते गन्तुं प्रयतन्ते स्म किन्तु न शक्तवन्त; अतःकेचन गर्तेषु निमग्नाःभूत्वा मृताः।
18 तदा राजा तान् आज्ञापयत् यत् ते वृक्षान् छित्त्वा स्तम्भान् निर्मातुं, येषु ते तेषां समीपं गन्तुं शक्नुवन्ति।
19 यदा ते खातस्थानम् आगताःतदा जलं चक्कीभिःपरिभ्रमति स्म, दशपटलेषु द्विशतं जनाःमग्नाःअभवन्।
20 तृतीये दिने ते यत्र सर्पाः आसन् तत्र पार्श्वे युद्धं कर्तुं आगता; किन्तु तत्र समीपं गन्तुं न शक्तवन्त; यतः सर्पाः तेषां शतं सप्ततिं जनान् हत्वा कुशविरुद्धं युद्धं त्यक्तवन्त; नववर्षपर्यन्तं कुशं व्याप्तवन्त; कोऽपि निर्गत्य अन्तःवा न आगतः।
21 तस्मिन् काले यदा युद्धं घेरणं च कुशस्य विरुद्धं भवति स्म, तदा मूसा मिस्रदेशात् मिस्रदेशात् पलायितवान् यतःसःमिस्रदेशीयं हत्वा तं मारयितुम् इच्छति स्म।
22 मूसा अष्टादशवर्षीयः आसीत् यदा सः मिस्रदेशात् फारोनः समक्षतः पलायितवान्, तदा सः पलायितः किकियानुसस्य शिबिरं प्रति पलायितवान्, यत् तदा कुशं व्याप्तवान् आसीत्।
23 मूसा कुशराजस्य किकियानुसस्य शिबिरे नववर्षं यावत् आसीत्, तावत्कालं यावत् ते कुशं व्याप्तवन्त; तदा मूसा तेषां सह बहिःगत्वा अन्तःआगतः।
24 राजा राजपुत्राःसर्वे योद्धवःच मूसां प्रेम्णा पश्यन्ति स्म, यतःसः महान् योग्यःच आसीत्, तस्य कदम्बः आर्यसिंहः इव आसीत्, तस्य मुखं सूर्यवत्, तस्य बलं सिंहस्य इव आसीत्, सःराज्ञःपरामर्शदाता च आसीत्।
25 नववर्षस्य अन्ते किकियानुसःमर्त्यरोगेण आक्रान्तःतस्य व्याधिः प्रबलःअभवत्, सप्तमे दिने सःमृतः।
26 ततः तस्य सेवकाः तं मलमूत्रं कृत्वा नीत्वा मिस्रदेशस्य उत्तरदिशि नगरद्वारस्य सम्मुखे अन्त्येष्टवन्तः।
27 तस्य उपरि सुदृढं उच्चैःभवनं निर्मितवन्त; अधःच महतीःशिलाः स्थापितवन्तः।
28 राज्ञः शास्त्रज्ञाः तेषु शिलासु स्वराज्ञः किकियानुसस्य सर्वाणि पराक्रमं तस्य सर्वाणि युद्धानि च उत्कीर्णवन्त; अद्य ते तत्र लिखितानि।
29 कुशराजस्य किकियानुसस्य मृत्योः अनन्तरं युद्धस्य कारणेन तस्य पुरुषाःसैनिकाःच बहु दुखिताःअभवन्।
30 तदा ते परस्परं अवदन्, "अस्माकं गृहात् नववर्षदूरे प्रान्तरे निवसत; अस्मिन् समये वयं किं कर्तव्यमिति ज्ञापयतु।"
31 यदि वयं नगरं प्रति युद्धं करिष्यामःइति वदामःतर्हि अस्माकं बहवः क्षतिग्रस्ताः वा हताः वा पतन्ति, यदि वयं अत्र घेरणे तिष्ठामः तर्हि वयं अपि म्रियमाणाःभविष्यामः।
32 इदानीं सर्वे अरामराजाःपूर्वसन्ततिःच अस्माकं राजा मृतःइति श्रुत्वा अस्मान् सहसा वैरभावेन आक्रमणं करिष्यन्ति, अस्माकं विरुद्धं युद्धं करिष्यन्ति, अस्माकं शेषं न त्यक्ष्यन्ति।
33 अतःवयं गत्वा अस्माकं उपरि राजानं स्थापयाम; यावत् नगरं अस्माकं हस्ते न समर्प्यते तावत् वयं घेरणे एव तिष्ठामः।
34 ते तस्मिन् दिने किकियानुससेनायाः राजानः पुरुषं चिन्वितुं इच्छन्ति स्म, तेषां उपरि राज्यं कर्तुं मोशे इव स्वस्य पसन्दस्य किमपि वस्तु न प्राप्नुवन्।
35 ते त्वरितम् एकैकस्य वस्त्राणि उद्धृत्य भूमौ निक्षिप्य महतीं राशौ कृत्वा तस्मिन् मूसां स्थापयन्ति स्म।
36 ते उत्थाय तुरहीभिःवादयन्तःतस्य पुरतःआहूय अवदन्, "राजा जीवतु, राजा जीवतु!
37 सर्वे जनाः आर्यजनाः च तस्मै शपथं कृतवन्तः यत् सः किकियानुसस्य पत्नी कुशीयायाः अदोनियायाः राज्ञ्याः भार्यारूपेण दास्यति, तस्मिन् दिने ते मूसां तेषां राजानं कृतवन्तः।
38 तस्मिन् दिने सर्वे कुश-जनाःउद्घोषं कृतवन्तःयत्, "प्रत्येकेन मोशेन स्वस्य स्वामित्वे किमपि दातव्यम्।"
39 ते राशेःउपरि एकं पत्रं प्रसारितवन्त; प्रत्येकं जनःस्वस्य किमपि वस्तु तस्मिन् एकं सुवर्णकुण्डलं, अपरं मुद्रां च निक्षिपन्ति स्म।
40 गोमेदशिलाभि; ब्डेलियमै; मौक्तिकै; संगमरवरैःच कुशसन्तानैः मोशेन रजतसुवर्णं च बहुधा क्षिप्तवन्तः।
41 ततः सर्वैः कुशसन्तानैः दत्तानि सर्वाणि रजतसुवर्णानि, सर्वाणि पात्राणि, गोमेदशिलानि च गृहीत्वा स्वनिधिषु स्थापितानि।
42 तस्मिन् दिने मूसा कुशराजस्य किकियानुसस्य स्थाने कुशसन्ततिषु राज्यं कृतवान्।

अध्याय 73

1 मिस्रदेशस्य फारोराजस्य पञ्चाशत् वर्षे, अर्थात् इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनस्य सप्तपञ्चाशत्तमे वर्षे, मूसा कुशनगरे राज्यं कृतवान्।
2 मूसा सप्तविंशतिवर्षीयः आसीत् यदा सः कुशस्य राज्यं कर्तुं आरब्धवान्, सःचत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् राज्यं कृतवान्।
3 ततःपरमेश् वरःमूसास् य सर्वेषां कुशसन्ततिषु अनुग्रहं अनुग्रहं च दत्तवान्, कुशस् य सन्तानाः च तं बहु स् वन् त; अतः मूसा भगवता मनुष्यैःच अनुग्रहितः।
4 तस्य शासनस्य सप्तमे दिने सर्वे कुशसन्तानाः समागत्य मूसां पुरतःआगत्य तं भूमौ प्रणामं कृतवन्तः।

5 तदा सर्वे बालकाःराज्ञःसम्मुखे उक्तवन्त; "अस्माकं कृते उपदेशं ददातु यत् अस्य नगरस्य किं कर्तव्यं पश्यामः।"
6 अधुना नव वर्षाणि यावत् वयं नगरं परितः परिवेष्ट्य स्वसन्ततिं भार्याश्च न दृष्टवन्तः।
7 तदा राजा तान् अवदत् , "यदि यूयं मया भवद्भ्यः आज्ञापयिष्यमाणेषु सर्वेषु मम वाणीं श्रोष्यन्ति तर्हि प्रभुः अस्माकं हस्ते नगरं दास्यति, वयं च तत् वशं करिष्यामः।"
8 यदि वयं किकियानुसस्य मृत्योः पूर्वं पूर्वयुद्धे यथा तेषां सह युद्धं कुर्मःतर्हि अस्माकं बहवःपूर्ववत् क्षतिग्रस्ताःपतन्ति।
9 अतः अत्र युष्माकं कृते एतस्मिन् विषये उपदेशः अस्ति। यदि भवान् मम वाणीं श्रोष्यति तर्हि नगरं अस्माकं हस्ते समर्पितं भविष्यति।
10 सर्वे सेनाः राजानं प्रत्युवाच, अस्माकं प्रभुः यत् किमपि आज्ञापयिष्यति तत् सर्वं वयं करिष्यामः।
11 तदा मूसा तान् अवदत् , "तथा गत्वा समस्तशिबिरे सर्वेभ्यः प्रजानां समक्षं वाणीं घोषयतु।
12 राजा इत्युक्ते, वने गत्वा शर्कराशावकान् एकैकस्य हस्ते बालकान् आनयतु।
13 यःकश्चित् राज्ञःवचनं उल्लङ्घयन् स्वशिशुं न आनयति सःम्रियते, राजा च स्वस्य सर्वाणि सम्पत्तिं गृह्णीयात्।
14 यदा त्वं तान् आनयसि तदा ते तव पालने भविष्यन्ति, यावत् ते वर्धन्ते तावत् त्वं तान् पोषयिष्यसि, श्येनस्य बालकानां मार्गः इव बाणं कर्तुं शिक्षयसि।
15 कुशवंशजाः सर्वे मूसावचनं श्रुत्वा उत्थाय समस्तशिबिरे उद्घोषणाम् अकुर्वन्।
16 हे कुशसन्तानाःसर्वे युष्माकं कृते राज्ञः आदेशः अस्ति यत् यूयं सर्वे मिलित्वा वनं गत्वा तत्र हरेकस्य सन्तानं स्वहस्ते गृहीत्वा गृहं आनयन्तु।
17 राज्ञः आज्ञां उल्लङ्घयन् कोऽपि म्रियते, राजा च स्वस्य सर्वं गृह्णीयात्।
18 सर्वे जनाः तथा कृत्वा काष्ठं प्रति निर्गत्य फरवृक्षान् आरुह्य प्रत्येकं पुरुषं हस्ते एकं बालकं गृहीतवन्त; सर्वे सारसस्य बालका; तान् मरुभूमिं नीत्वा राज्ञः आज्ञानुसारं पालितवन्त; श्येनसदृशं च बाणं शिक्षयन्ति स्म।
19 सारसाःपालयित्वा राजा तान् त्रयःदिवसान् यावत् क्षुधार्ताःभवेयुः इति आज्ञापितवान्, सर्वे जनाःएवम् अकरोत्।
20 तृतीये दिने राजा तान् अवदत्, युष्माकं बलं कृत्वा वीराःभूत्वा प्रत्येकं मनुष्यस्य कवचं खड्गमेखला च धारयन्तु, प्रत्येकं जनः स्वस्य अश्वं आरुह्य प्रत्येकं स्वस्य सारसं हस्ते गृह्यताम्।
21 वयं उत्थाय यत्र सर्पाः सन्ति तत्र नगरेण सह युद्धं करिष्यामः। सर्वे जनाःयथा राजा आज्ञापितवान् तथा कृतवन्तः।
22 ते एकैकं स्वबालकं हस्ते गृहीत्वा गतवन्त; सर्पस्थानम् आगत्य राजा तान् अवदत्, "प्रत्येकं पुरुषं सर्पाणां उपरि स्वस्य सारसं प्रेषयतु।"
23 ते प्रत्येकं जनान् राज्ञःआज्ञानुसारं स्वस्य सारसं प्रेषितवन्त; सर्पाः च सर्पान् प्रति धावित्वा सर्वान् भक्षयित्वा तस्मात् स्थानात् तान् नाशयन्ति स्म।
24 राजा प्रजाःच तस्मिन् स्थाने सर्वे सर्पाःनष्टाःइति दृष्ट्वा सर्वे जनाः महतीं उद्घोषं कृतवन्तः।
25 ते समीपं गत्वा नगरं प्रति युद्धं कृत्वा तम् आदाय वशीकृत्य नगरं प्रविष्टवन्तः।
26 तस्मिन् दिने नगरनिवासिनःसर्वे सहस्रशतं पुरुषाःमृता; किन्तु व्याप्तजनानाम् एकःअपि न मृतः।
27 ततःकुशस्य सर्वे सन्तानाःप्रत्येकं स्वगृहं, स्वपत्न्या; बालकानां च समीपं, तस्य सर्वस्य च समीपं गतवन्तः।
28 बिलामः जादूगरः नगरं गृहीतं दृष्ट्वा द्वारं उद्घाटितवान्, ततः सः पुत्रद्वयं अष्टभ्रातृभिःसह पलायितःभूत्वा मिस्रदेशं प्रत्यागतवान्।
29 ते स्व विधायिका-मायाकृताः स्वध्य ग्रन्थे उल्लिख्ता; ये परमेश् वरः मिस्र-देशे विपत्तिं आनयत् तदा मूसा-विरुद्धं स्थितवन्तः।
30 अतः मूसा स्वबुद्ध्या नगरं गृहीतवान्, कुशस्य राजा किकियानुसस्य स्थाने कुशस्य सन्तानाःतं सिंहासने स्थापितवन्तः।
31 तस्य शिरसि राजमुकुटं स्थापयित्वा किकियानुसपत्नीं कुशीराज्ञी अदोनियां भार्यारूपेण दत्तवन्तः।
32 मूसा स्वपितृप्रभोः परमेश्वरात्भयम् अकरोत्, येन सः तस्याः समीपं न आगत; न च तस्याःसमीपं दृष्टिपातं कृतवान्।
33 यतः अब्राहमः स्वसेवकं एलीएजरं शपथं कृतवान् इति स्मरणं कृतवान् यत् त्वं मम पुत्रस्य इसहाकस्य कृते कनानकन्यानां मध्ये स्त्रियं न गृह्णासि।
34 याकूबः भ्रातुः पलायितः सन् इसहाकः यत् कृतवान्, यदा सः तं आज्ञापितवान् यत्, "कनान-कन्याभ्यः भार्याम् न गृह्णीयात्, न च हाम-सन्ततिभिःसह मित्रतां न कुरु।"
35 यतःप्रभुःअस्माकं परमेश्वरःनूहस्य पुत्रं हामं तस्य सन्तानं तस्य सर्व्वं वंशं च शेमस्य याफेतस्य च वंशस्य च दासत्वेन सदा दासत्वेन दत्तवान्।
36 अतःमूसा कुशस्य राज्यं यावत् दिनेषु किकियानुसस्य भार्यायाः समीपं हृदयं न दृष्टिम् अकरोत्।
37 मूसा आजीवनं स्वपरमेश् वरात् परमेश् वरःभयभीतःअभवत्, मूसा च सर्वात् मनःप्राणा च सत्येन भगवतःपुरतःगत; जीवनपर्यन्तं सःसत्मार्गात् न गतवान् सःयस्मात् मार्गे अब्राहम; इसहाक; याकूबः च गतवन्त; तस्मात् मार्गात् दक्षिणे वा वामे वा न निवृत्तः।
38 मूसा कुशवंशानां राज्ये बलवान् अभवत्, कुशसन्ततिं च स्वस्य सामान्यबुद्ध्या मार्गदर्शनं कृतवान्, मूसा च स्वराज्ये समृद्धः अभवत्।
39 तस्मिन् समये अरामःपूर्वजनाःच कुशराजस्य किकियानुसःमृतः इति श्रुत्वा अरामः पूर्वजनाः च तासु दिनेषु कुशविरुद्धं विद्रोहं कृतवन्तः।
40 ततः मूसा कुशस्य सर्वान् अतिबलान् जनान् प्रायः त्रिंशत् सहस्राणि जनान् सङ्गृह्य अराम-पूर्व-सन्ततिभिः सह युद्धं कर्तुं प्रस्थितवान्।
41 ते प्रथमं पूर्वदेशीयानां समीपं गतवन्त; पूर्वदेशीयाःतेषां समाचारं श्रुत्वा तान् मिलितुं गत्वा तेषां सह युद्धं कृतवन्तः।
42 पूर्वस्य सन्तानानां विरुद्धं युद्धं तीव्रम् अभवत्, अतःपरमेश् वरः सर्वान् पूर्वीयान् मोशेन हस्ते दत्तवान्, प्रायः त्रिशतं जनाः हताः पतिताः।
43 पूर्वस्य सर्वे जनाःपश्चात्तापं कृत्वा पश्चात्तापं कृतवन्त; अतःमूसा कुशसन्तानाःच तान् अनुसृत्य तान् वशीकृत्य तेषां प्रथावत् करं स्थापयन्ति।
44 ततःमोशेन सह सर्वे जनाःयुद्धाय अरामदेशं गतवन्तः।
45 अरामजनाःअपि तान् मिलितुं गत्वा तेषां विरुद्धं युद्धं कृतवन्त; परमेश् वरः तान् मूसाहस्ते समर्पितवान्, अरामजनाः बहवः क्षतिग्रस्ताःपतिताः।

46 अरामः अपि मोशेन कुशजनेन च वशीकृत; स्वस्य सामान्यकरं च दत्तवान्।
47 ततः मूसा अरामं पूर्वदेशीयान् च कुशसन्तानानां वशीकृतवान्, मूसा तस्य सह स्थिताःसर्वे जनाःच कुशदेशं प्रति गतवन्तः।
48 ततःपरं मूसा कुशवंशजानां राज्ये बलवान् अभवत्, परमेश् वरः तेन सह आसीत्, कुशस् य सन् तानस् य सर्वेऽपि तस्मात् भयभीताः अभवन्।

अध्याय 74

1 वर्षान्ते एदोमराजः शाऊलः मृत; तस्य स्थाने अक्बोरस्य पुत्रः बालकनान् राज्यं कृतवान्।
2 मूशेन कुशस्य शासनस्य षोडशवर्षे अकबोरस्य पुत्रःबालकनान् अष्टत्रिंशत् वर्षाणि यावत् एदोमदेशस्य सर्वेषु सन्तानेषु राज्यं कृतवान्।
3 तस्य काले मोआबःएदोमस्य सामर्थ्यस्य विरुद्धं विद्रोहं कृतवान्, यतः बेदादस्य पुत्रस्य हदादस्य युगात् आरभ्य अदोमस्य अधिकारस्य विरुद्धं विद्रोहं कृतवान्, यः तान् मिद्यानान् च आहत्य मोआबं एदोमस्य वशीकृतवान्।
4 अकबोरस्य पुत्रः बालकनानः एदोमदेशे राज्यं कृतवान् तदा मोआबदेशस्य सर्वे जनाःएदोमदेशात् स्वनिष्ठां त्यक्तवन्तः।
5 तेषु दिनेषु आफ्रिकादेशस्य राजा अङ्गेयस् मृत; तस्य स्थाने तस्य पुत्रःअज्द्रुबलःराज्यं कृतवान्।
6 तेषु दिनेषु चित्तिमवंशजानां राजा जनेयस् मृत; ते तं तस्य मन्दिरे दफनवन्तः यत् सः स्वस्य कृते कानोपिया-भूमौ निवासार्थं निर्मितवान्, तस्य स्थाने लाटिनस् राज्यं कृतवान्।
7 मोशेन कुशसन्ततिषु शासनस्य द्वाविंशतिवर्षे लटिनसः पञ्चचत्वारिंशत् वर्षाणि चित्तिमसन्ततिषु राज्यं कृतवान्।
8 सःस्वस्य कृते एकं महान् पराक्रमी च गोपुरं निर्मितवान्, तत्र च स्वस्य शासनस्य संचालनार्थं यथाप्रथा स्वनिवासार्थं भव्यं मन्दिरं निर्मितवान्।
9 तस्य शासनस्य तृतीये वर्षे सः सर्वेभ्यः कुशलपुरुषेभ्यः घोषणां कृतवान्, ये तस्य कृते बहूनि नावानि निर्मितवन्तः।
10 ततः लैटिनसः सर्वान् सैन्यदलान् संयोजयित्वा नावैः आगत्य आफ्रिकादेशस्य अङ्गेयस्पुत्रेण अज्द्रुबलेन सह युद्धं कर्तुं तत्र गतवन्त; ते च आफ्रिकादेशम् आगत्य अज्द्रुबलेन सह तस्य सेनाया सह युद्धं कृतवन्तः।
11 ततः लैटिनसः अज्द्रुबलस्य उपरि विजयं प्राप्नोत्, लाटिनस् च अज्द्रुबलात् तत् जलमार्गं गृहीतवान् यत् तस्य पिता चित्तिम-सन्ततिभ्यः आनयत्, यदा सः उजी-पुत्रीं जनियां भार्यारूपेण गृहीतवान्, अतःलाटिनस् जलमार्गस्य सेतुम् पातयित्वा अज्द्रुबलस्य समग्रसेनायाःघोरं प्रहारं कृतवान्।
12 अज्द्रुबलस्य अवशिष्टाः बलवन्तः जनाः आत्मनः बलं कृतवन्त; तेषां हृदयं ईर्ष्यापूर्णं च अभवत्, ते मृत्युं कृत्वा पुनःचित्तिमस्य राजा लैटिनुस इत्यनेन सह युद्धं कृतवन्तः।
13 आफ्रिकादेशस्य सर्वेषां पुरुषाणां विरुद्धं युद्धं तीव्रं जातम्, ते सर्वे लैटिनसस्य तस्य जनानां च पुरतः क्षतिग्रस्ताः पतिता; तस्मिन् युद्धे अज्द्रुबलःराजा अपि पतितः।
14 अज्द्रुबलस्य राज्ञः अतीव सुन्दरी कन्या आसीत्, यस्याः नाम उशपेजेना आसीत्, तस्याः महतीं सौन्दर्यं, सुन्दरं च रूपं च आफ्रिकादेशस्य सर्वे जनाःस्ववस्त्रेषु तस्याःउपमाम् कशीकृतवन्तः।
15 अज्द्रुबलस्य पुत्रीं उश्पेजेनाम् आलोक्य स्वराजं लटिनसं प्रति तां प्रशंसन्ति स्म।
16 ततः लातिनुस् तां स्वसमीपं आनेतुं आज्ञापितवान्, ततः उशपेजेनाम् आदाय चित्तिमनगरं प्रति प्रत्यागतवान्।
17 अङ्गेयस्पुत्रस्य अज्द्रुबलस्य मृत्योःअनन्तरं यदा लैटिनसःयुद्धात् स्वदेशं प्रत्यागतवान् तदा एव आफ्रिकादेशस्य सर्वे निवासिनः उत्थाय अज्द्रुबलस्य अनुजं अन्गेयस्पुत्रं अनिबलं गृहीत्वा तस्य स्थाने स्वभ्रातुःआफ्रिकादेशे समग्रभूमिं राजा कृतवन्तः।
18 यदा सः राज्यं कृतवान् तदा सः चित्तिमनगरं गत्वा स्वभ्रातुः अज्द्रुबलस्य, आफ्रिकादेशवासिनां च कार्यस्य प्रतिशोधं कर्तुं चित्तिमनगरं गन्तुं निश्चयं कृतवान्, सःएवम् अकरोत्।
19 सःअनेकानि पोतानि निर्मितवान्, सःसर्वसेनया सह तत्र आगत्य चित्तिमं गतवान्।
20 अनिबलः चित्तिमसन्ततिभिः सह युद्धं कृतवान्, चित्तिमस्य सन्तानाः अनिबलस्य तस्य सेनायाः च पुरतः क्षतिग्रस्ताः पतिता; अनिबलःभ्रातुःकार्यस्य प्रतिकारं कृतवान्।
21 अनिबलः अष्टादशवर्षपर्यन्तं चित्तिमसन्ततिभिः सह युद्धं कृतवान्, अनिबलःचित्तिमदेशे निवसन् चिरकालं यावत् तत्र शिबिरं कृतवान्।
22 अनिबलः चित्तिम-सन्ततिं भृशं प्रहृत्य तेषां महापुरुषान् राजपुत्रान् च हत्वा शेषजनानाम् अशीतिसहस्राणि जनान् मारितवान्।
23 दिनानां वर्षाणां च अन्ते अनिबलःस्वस्य आफ्रिकादेशं प्रत्यागत्य भ्रातुःअज्द्रुबलस्य स्थाने सुरक्षिततया राज्यं कृतवान्।

अध्याय 75

1 तस्मिन् काले इस्राएलीयानां मिस्रदेशं गमनस्य शताशीतिवर्षे मिस्रदेशात् त्रिंशत् सहस्राणि पदातिभिः शूरजनाः निर्गता; ये सर्वे योसेफगोत्रस्य, योसेफस्य पुत्रस्य एप्रैमस्य वंशजाःआसन्।
2 ते अवदन्, यः कालः परमेश् वरः इस्राएल-सन्ततिभ्यः अब्राहम-सन्ततिं प्रति उक्तवान्, सःकालःपूर्णःअभवत्।
3 एते जनाः कटिबन्धं कृत्वा प्रत्येकं खड्गं पार्श्वे, प्रत्येकं जनः स्वकवचं च स्थापयित्वा स्वबलं विश्वसित्वा महाहस्तेन मिस्रदेशात् एकत्र निर्गतवन्तः।
4 किन्तु ते मार्गे किमपि भोजनं न आनयन्ति स्म, केवलं रजतं सुवर्णं च, तस्य दिवसस्य रोटिकां अपि हस्तेषु न आनयन्ति स्म, यतः ते पलिष्टिभ्यःवेतनं प्राप्तुं चिन्तयन्ति स्म, यदि न तर्हि बलात् गृह्णन्ति स्म।
5 एते च पुरुषाः अतीव पराक्रमिणः वीराः च आसन्, एकः पुरुषः सहस्रं अनुसृत्य द्वौ दशसहस्राणि पराजयितुं शक्नुवन्ति स्म, अतःते स्वबलं विश्वसित्वा यथावत् एकत्र गच्छन्ति स्म।
6 ते गाथदेशं प्रति स्वमार्गं निर्दिश्य अधःगत्वा गाथस्य गोपालकान् गाथस्य वंशजानां पशून् पोषयन्तं दृष्टवन्तः।
7 ते गोपालकान् अवदन्, "अस्माकं भक्षणार्थं मेषाणां कानिचन मेषान् ददातु, यतः वयं क्षुधार्ताः स्म; यतः अद्य वयं रोटिकां न खादितवन्तः"
8 ततः गोपालकाः अवदन्, "किं ते अस्माकं मेषाः वा पशवः वा यत् वयं तान् वेतनार्थं भवद्भ्यःदास्यामः? अतःएप्रैम-सन्ततिःतान् बलात् ग्रहीतुं समीपं गतवन्तः।
9 गाथस्य गोपालकाःतेषां क्रन्दनं दूरतःश्रूयते इति उद्घोषयन्ति स्म, अतःगाथस्य सर्वे जनाःतेषां समीपं निर्गतवन्तः।

10 गाथ-जनाः एप्रैम-वंशानां दुष्कृतं दृष्ट्वा पुनः आगत्य गाथ-नगरस्य पुरुषान् समागत्य प्रत्येकं कवचं धारयित्वा एप्रैम-वंशानां समीपं युद्धाय निर्गतवन्तः।
11 ते ताभ्यां सह गाथ-द्रोणिकायां युद्धं तीव्रं जातम्, तस्मिन् दिने ते परस्परं बहुशःप्रहारं कृतवन्तः।
12 द्वितीये दिने गाथ-जनाःपलिष्टीनां सर्वान् नगरान् प्रेषितवन्तःयत् ते तेषां साहाय्यार्थं आगन्तुं शक्नुवन्ति।
13 अस्माकं समीपं गत्वा अस्मान् साहाय्यं कुरुत, येन वयं मिस्रदेशात् अस्माकं पशून् गृहीत्वा अकारणतया युद्धं कर्तुं निर्गताः एप्रैम-सन्ततिं प्रहारं कुर्मः।
14 एप्रैमवंशजानां प्राणाः क्षुधातृष्णाभ्यां क्षीणाः अभवन्, यतः ते त्रयः दिवसाः यावत् रोटिकां न खादितवन्तः। ततः चत्वारिंशत् सहस्राणि जनाःपलिष्टीनां नगरेभ्यःगाथ-नगरस्य जनानां साहाय्यार्थं निर्गताः।
15 एते जनाःएप्रैम-सन्ततिभिःसह युद्धं कुर्वन्ति स्म, ततःपरमेश् वरः एप्रैम-सन्ततिं पलिष्टीनां हस्ते समर्पितवान्।
16 ते एप्रैमवंशजान् सर्वान् मिस्रदेशात् निर्गतान् सर्वान् आहतवन्त; किन्तु दश पुरुषान् विहाय अन्ये कश्चित् न अवशिष्टाःये नियोगात् पलायिताःआसन्।
17 यतो हि प्रभोःएप्रैमवंशजानां विरुद्धं परमेश् वरस् य दुष् टम् आसीत्, यतःते मिस्रदेशात् निर्गत्य प्रभोःवचनं उल्लङ्घितवन्तः।
18 पलिष्टीनां मध्ये विंशतिःसहस्राणि जनाःअपि बहुशःपतिता; तेषां भ्रातरःतान् आदाय स्वनगरेषु अन्त्येष्टवन्तः।
19 एप्रैम-वंशजानां हताः गाथ-द्रोण्यां बहुदिनानि वर्षाणि च परित्यक्ताः आसन्, ते च दफनार्थं न आनीता; द्रोणी च मनुष्याणां अस्थिभिःपूरिता आसीत्।
20 युद्धात् पलायिताः जनाः मिस्रदेशम् आगत्य सर्वेभ्यः इस्राएल-सन्ततिभ्यःयत् किमपि घटितं तत् कथयन्ति स्म।
21 तेषां पिता एफ्राइमः तेषां विषये बहुदिनानि शोचति स्म, तस्य भ्रातरःतस्य सान्त्वनाय आगतवन्तः।
22 सः स्वपत्न्याः समीपम् आगत्य सा पुत्रं जनयति स्म, तस्य गृहे अभाग्यवती इति कारणतःसःतस्य नाम बेरिया इति आहूतवान्।

अध्याय 76

1 तेषु दिनेषु अम्रामपुत्रः मूसा कुशदेशे राजा आसीत्, सः स्वराज्ये समृद्धःअभवत्, सःकुशसन्ततिनां शासनं न्यायेन, धर्मेण, निष्ठया च चालयति स्म।
2 कुशस्य सर्वेऽपि सन्तानाःमूसां यावन्तःदिवसान् यावत् तेषां राज्यं कृतवान् तावत् यावत् प्रेम्णा पश्यन्ति स्म, कुशदेशनिवासिनः सर्वे तस्मात् भयभीताःअभवन्।
3 कुशस्य शासनस्य चत्वारिंशत् वर्षे मूसा राजसिंहासनस्य उपरि उपविष्टः आसीत् यदा अदोनिया राज्ञी तस्य पुरतः आसीत्, तस्य परितःसर्वे आर्यजनाःउपविष्टाःआसन्।
4 अदोनिया राज्ञी राज्ञः राजपुत्राणां च पुरतः अवदत्, यूयं कुशसन्ततिभिःएतावत्कालं यावत् किं कृतं?
5 यूयं जानन्ति यत् चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् अयं मनुष्यः कुशराज्यं कृतवान् सःमम समीपं न गत; न च कुशसन्ततिदेवतानां सेवां कृतवान्।
6 अतः हे कुशसन्तानाःशृणुत, अयं मनुष्यःयथा अस्माकं शरीरस्य नास्ति तथा युष्माकं उपरि न राज्यं करोतु।
7 पश्य मम पुत्रःमेनाक्रूसःप्रौढ; सः भवतःउपरि राज्यं करोतु, यतः भवतः कृते मिस्रराजस्य दासस्य परदेशीयस्य सेवायाः अपेक्षया भवतःप्रभुपुत्रस्य सेवा श्रेयस्करम्।
8 कुशवंशजाः सर्वे आर्यजनाः च तद्वचनं श्रुत्वा राज्ञ्या अदोनियायाः कर्णे उक्तम्।
9 सर्वे जनाः सायं यावत् सज्जाः आसन्, प्रातकाले च प्रातः उत्थाय किकियानुसस्य पुत्रं मेनाक्रूस् इत्यस्य राजानं कृतवन्तः।
10 कुशसन्ततिः सर्वे मूसाविरुद्धं हस्तं प्रसारयितुं भीताः यतः प्रभुः मोशेन सह आसीत्, कुशसन्तानाः च मूसां प्रति शपथं कृतं शपथं स्मरन्ति स्म, अतःते तस्य किमपि हानिं न कृतवन्तः।
11 किन्तु कुशसन्तानाः मोशेन बहु उपहारं दत्त्वा तेभ्यः महता गौरवेण प्रेषितवन्तः।
12 तदा मूसा कुशदेशात् निर्गत्य गृहं गत्वा कुशराज्यं त्यक्तवान्, मूसा कुशदेशात् निर्गत्य षट्षष्टिवर्षीयःआसीत्, यतःसःविषयःप्रभुतः आसीत्, यतःपूर्वकाले सःइस्राएलस्य हामसन्ततिदुखात् बहिःआनेतुं यःसमयःनिर्धारितवान् सःसमयःआगतः।
13 तदा मूसा मिद्यानदेशं गतःयतःसः फारोना मिस्रदेशं प्रत्यागन्तुं भीतः आसीत्, ततः सः मिद्यानदेशस्य जलकूपस्य समीपे उपविष्टवान्।
14 ततःमिद्यनीयस्य रेउलस्य सप्त कन्याःस्वपितुःमेषं पोषणं कर्तुं निर्गताः।
15 ते कूपं समीपं गत्वा स्वपितुःमेषं सिञ्चितुं जलं कर्षन्ति स्म।
16 ततःमिद्यानस्य गोपालकाः आगत्य तान् निष्कासितवन्त; मूसा उत्थाय तान् साहाय्यं कृत्वा मेषान् सिञ्चितवान्।
17 ततःते स्वपितुःरेउलस्य समीपं गृहम् आगत्य मूशेन तेषां कृते यत् कृतं तत् कथितवन्तः।
18 ते अवदन्, "एकः मिस्रदेशीयः अस्मान् गोपालकहस्तात् मुक्तवान्, सःअस्माकं कृते जलं उत्कृष्य मेषान् सिञ्चितवान्।
19 रेऊएलः स्वकन्याम् अपृच्छत्, "सः कुत्र अस्ति?" किमर्थं त्वं पुरुषं त्यक्तवान्?
20 ततः रेउएलः तं आहूय गृहं नीतवान्, सः च सह रोटिकां खादितवान्।
21 ततः मोशेन रयूएलाय कथितं यत् सःमिस्रदेशात् पलायित; सः चत्वारिंशत् वर्षाणि कुशदेशे राज्यं कृतवान्, तदनन्तरं ते तस्य शासनं हृत्वा तं गौरवेण उपहारेन च शान्तिपूर्वकं प्रेषितवन्तः।
22 रेऊएलः मूसावचनं श्रुत्वा र्युएलः मनसि अवदत्, "अहं पुरुषं कारागारगृहे स्थापयिष्यामि, येन अहं कुशसन्ततिं मेलनं करिष्यामि, यतःसःतेभ्यःपलायितः।
23 ततः ते तं कारागारगृहे निक्षिप्तवन्त; मूसा दशवर्षं कारागारे आसीत्, मोशेःकारागारे स्थित्वा रेउलस्य पुत्री सिप्पोरा तस्य उपरि दयां कृत्वा रोटिकाजलेन सर्वदा तं पोषयति स्म।
24 इस्राएलस्य सर्वे जनाः मिस्रदेशे सर्वविधपरिश्रमेण मिस्रदेशीयानां सेवां कुर्वन्तः आसन्, तेषु दिनेषु मिस्रदेशस्य हस्तः इस्राएलसन्ततिषु कठोरःआसीत्।
25 तस्मिन् समये परमेश् वरः मिस्र-राजं फारो-राजं प्रहृत्य तस्य पादतलात् शिरसि मुकुटपर्यन्तं कुष्ठरोगेण पीडितवान्। इस्राएलस्य क्रूरव्यवहारस्य कारणात् तस्मिन् काले प्रभुना मिस्रराजस्य फारो इत्यस्य उपरि एषा व्याधिःअभवत्।
26 यतः परमेश् वरःस् व प्रजाः इस्राएलस् य सन् तिस् य प्रार्थनां श्रुत्वा तेषां परिश्रमात् तस् य आक्रोशं तं प्राप् तवान्।
27 तथापि तस्य क्रोधः तेभ्यः न निवृत्त; फिरौनस्य हस्तः अद्यापि इस्राएल-सन्ततिषु प्रसारितः आसीत्, फारो भगवतः पुरतः कण्ठं

कठोरं कृत्वा इस्राएल-सन्ततिषु स्वस्य युगं वर्धयित्वा सर्वैः परिश्रमैः तेषां जीवनं कटुं कृतवान्।
28 ततः परमेश् वरः मिस्र-राजस्य फारो-राजस्य उपरि व्याधिं कृतवान्, तदा सः स्व-ज्ञानिन; जादूगर-जनाः च तं चिकित्सां कर्तुं प्रार्थितवान्।
29 तस्य ज्ञानिनःमायाविनःच तम् अवदन् यत् यदि बालकानां रक्तं व्रणेषु स्थापितं स्यात् तर्हि सःस्वस्थःभविष्यति।
30 ततः फारो तान् श्रुत्वा गोशेन्नगरं स्वसेवकान् इस्राएलस्य बालकान् आनेतुं प्रेषितवान्।
31 फारो-सेवकाः गत्वा इस्राएल-सन्तति-शिशुं मातृ-वक्षस्थलात् बलात् हृत्वा प्रतिदिनं बालकं फारो-समीपं आनयन्ति स्म, वैद्याः तान् हत्वा व्याधि-रोगे प्रयोजयन्ति स्म एवं ते सर्वे दिवसान् कृतवन्तः।
32 ये बालकाः फारो हतवान् तेषां संख्या त्रिशतपञ्चसप्ततिः आसीत्।
33 किन्तु परमेश् वरः मिस्र-राज्ञः वैद्यान् न श्रुतवान्, तदा व्याधिः प्रबलतया वर्धमानःअभवत्।
34 फारो दशवर्षेभ्यः तया व्याधिना पीडितः आसीत्, तथापि इस्राएल-सन्ततिषु फारो-हृदयम् अधिकं कठोरम् आसीत्।
35 दशवर्षेभ्यः अन्ते परमेश् वरः फारों विनाशकारीभिः व्याधिभिः पीडयति स्म।
36 ततः परमेश् वरः तस् य उदरे दुष् अर्बुदेन, व्याधिना च प्रहारं कृतवान्, सा च व्याधिःघोरःफोडःअभवत् ।
37 तस्मिन् समये फारो-सेवकद्वयं गोशेन-देशात् आगत्य यत्र सर्वे इस्राएल-सन्ततिः आसन्, ततः फारो-गृहं गत्वा तम् अवदन्, "अस्माभिःइस्राएल-सन्ततिःकार्ये शिथिल; श्रम-प्रमादःच दृष्टः।
38 यदा फारोः स्वसेवकानाम् वचनं श्रुत्वा तस्य क्रोधः इस्राएल-सन्ततिषु अतिशयेन प्रज्वलितः यतः सः स्वशरीर-दुःखेन बहु दुःखितः अभवत्।
39 तदा सः अवदत्, "यदा इस्राएलाः मम रोगी इति ज्ञात्वा अस्मान् व्यावृत्ताः उपहासयन्ति, अतः इदानीं मम रथं मम कृते प्रयोजयन्तु, अहं गोशेननगरं गमिष्यामि, येन ते मां उपहासयन्ति, तेषां उपहासं द्रक्ष्यामि। अतःतस्य सेवकाःतस्य कृते रथं युक्तवन्तः।
40 ते तं अश्वं आरुह्य आरुह्य कृतवन्त; यतः सः स्वयमेव आरुह्य न शक्तवान्;
41 ततः सः दश अश्ववाहनान् दश पदयात्रिकान् च गृहीत्वा इस्राएलस्य समीपं गोशेननगरं गतः।
42 यदा ते मिस्रदेशस्य सीमां प्राप्तवन्तःतदा राज्ञःअश्वःद्राक्षाक्षेत्रस्य खोटे भागे उच्छ्रितं संकीर्णं स्थानं गत; यत्र उभयतः वेष्टनं कृतम् आसीत्, परतःनीचःसमतलःदेशःआसीत्।
43 अश्वाःतस्मिन् स्थाने द्रुतं धावित्वा परस्परं निपीडयन्ति स्म, अन्ये अश्वाःच राज्ञःअश्वं निपीडयन्ति स्म।
44 राज्ञःअश्वःतस्मिन् आरुह्य नीचसमुदाये पतित; तदा सःरथःराज्ञः मुखं परिवर्त्य अश्वः राज्ञः उपरि शयितवान्, राजा च तस्य मांसं अतीव वेदनाम् अकरोत्।
45 तस्य राज्ञःमांसं विदीर्णं तस्य अस्थीःच भग्नाःअभवन्, सःआरुह्य गन्तुं न शक्तवान्, यतः एतत् तस्य कृते भगवतः एव आसीत्, यतः प्रभुःस्वजनस्य इस्राएलस्य आक्रोशं तेषां दुःखं च श्रुतवान्।
46 तस्य सेवकाः तं स्कन्धेषु किञ्चित् किञ्चित् कालम् आदाय तं मिस्रदेशं नीतवन्त; तस्य सह स्थिताः अश्ववाहकाः अपि मिस्रदेशं प्रत्यागतवन्तः।
47 ते तं शयने स्थापयित्वा राजा ज्ञात्वा तस्य मृत्योः अन्त्यः अभवत्, अतः तस्य पत्नी अपरनीथः राज्ञी आगत्य राज्ञः समक्षं क्रन्दितवती, राजा च तया सह महतीं रोदनं कृतवान्।
48 तस्मिन् दिने तस्य सर्वे आर्याः दासाः च आगत्य तस्मिन् दुःखे राजानं दृष्ट्वा तस्य सह महतीं रोदनं कृतवन्तः।
49 राज्ञःराजपुत्राःसर्वैःपरामर्शदातृभिःसह राजानं उपदेशं दत्तवन्तः यत् सःस्वपुत्रेषु यं कञ्चित् चिनोति, तस्य स्थाने एकं राज्यं करोतु।
50 राज्ञःउपपत्नीपुत्रान् विहाय राज्ञःत्रयःपुत्राःद्वौ कन्याःच आसन्, ये तस्य भार्यायाःअपरनीथःजातः।
51 तेषां नामानि प्रथमजातःओथ्रीःद्वितीयःआदिकमःतृतीयःमोरियन; भगिन्यःच अग्रजस्य बथियायाःअन्येषां च अकुजीनां नाम।
52 ओथ्री च राज्ञःप्रथमजातःमूर्ख; शीघ्रं वचनं त्वरितम् आसीत्।
53 किन्तु आदिकामःधूर्तःबुद्धिमान् च आसीत्, मिस्रदेशस्य सर्वाणि प्रज्ञां जानाति स्म, किन्तु अशोभनीय; स्थूलः मांस; अतीव ह्रस्वः च आसीत्। तस्य ऊर्ध्वता एकहस्तम् आसीत्।
54 राजा आदिकं पुत्रं सर्वेषु बुद्धिमान् बुद्धिमान् च दृष्ट्वा राजा मृत्योःअनन्तरं तस्य स्थाने राजा भवेत् इति निश्चयं कृतवान्।
55 ततःसः अबिलोतस्य पुत्रीं गेदुदां भार्याम् आदाय, सा दशवर्षीयः आसीत्, तस्याःचत्वारःपुत्राःअभवन्।
56 ततःस गत्वा त्रीणि भार्यानि गृहीत्वा अष्टौ पुत्रान् त्रीणि कन्याःच जनयति स्म।
57 राज्ञःउपरि विकारःमहतीं प्रबलःअभवत्, तस्य मांसं ग्रीष्मकाले सूर्यस्य तापसमये क्षेत्रे निक्षिप्तशवमांसवत् दुर्गन्धितम्।
58 राजा तस्य व्याधिःमहतीं बलवान् इति दृष्ट्वा स्वपुत्रं आदिकाम् आनेतुम् आज्ञापयत्, ते च तं स्वस्थाने भूमिराजं कृतवन्तः।
59 वर्षत्रयस्य अन्ते राजा लज्जया, अपमानेन, विरक्तेन च मृत; तस्य सेवकाःतं नीत्वा मिस्रदेशस्य राजानां समाधौ ज़ोआन-मिज्रैम्-नगरे अन्त्येष्टौ।
60 किन्तु ते तं नृपैःसह सामान्यतः मलमूत्रं न कृतवन्त; यतःतस्य मांसं जीर्णम् आसीत्, दुर्गन्धस्य कारणात् च तं मलमूत्रं कर्तुं समीपं गन्तुं न शक्तवन्त; अतःते तं त्वरया दफनम् अकरोत्।
61 यतो हि परमेश् वरात् तस् य दुष् टम् आसीत्, यतःपरमेश् वरः तस्य काले इस्राएलस् य प्रति यत् दुष् टं कृतवान् तस्य दुष् टं प्रतिकारितवान्।
62 सः भयभीतः लज्जया च मृत; तस्य स्थाने तस्य पुत्रः आदिकामः राज्यं कृतवान्।

अध्याय 77

1 अदिकामः यदा मिस्रदेशे राज्यं कृतवान् तदा विंशतिवर्षीयः आसीत्, सःचतुर्वर्षं राज्यं कृतवान्।
2 इस्राएलस्य मिस्रदेशं गमनस्य द्विशतषष्ठे वर्षे अदिकामःमिस्रदेशे राज्यं कृतवान्, किन्तु सः मिस्रदेशे तावत्कालं यावत् शासनं कृतवान् यथा तस्य पितरःशासनं कृतवन्तः।
3 तस्य पिता मेलोल् मिस्रदेशे चतुर्नवतिः वर्षाणि यावत् राज्यं कृतवान्, किन्तु सःदशवर्षेभ्यःरोगी मृत; यतःसःभगवतःसमक्षं दुष्टः आसीत्।
4 अदीकामस्य पितृणां नाम इव आदीकामस्य नाम फारो इति आह्वयन्ति स्म, यथा मिस्रदेशे तेषां प्रथा आसीत्।
5 फिरौनस्य सर्वे ज्ञानिनः आदिकामस्य नाम आहूज इति आहूतवन्त; यतःमिस्रभाषायां आहूज इति संक्षेपेण उच्यते।

6 अदिकामः अतिशयेन कुरूपः आसीत्, सः एकहस्तः विस्तारः च आसीत्, तस्य पादतलपर्यन्तं महतीं दाढ्यं च आसीत्।
7 ततः फारो मिस्रदेशे राज्यं कर्तुं स्वपितुः सिंहासने उपविश्य मिस्रदेशस्य शासनं स्वबुद्ध्या चालितवान्।
8 सः राज्यं कुर्वन् दुष्टतायां स्वपितरं पूर्वराजान् च अतिक्रान्तवान्, इस्राएलसन्ततिषु च स्वस्य युगं वर्धितवान्।
9 सः स्वसेवकैः सह गोशेन्नगरं इस्राएलस्य समीपं गत; तेषां उपरि श्रमं दृढं कृत्वा तान् अवदत्, "भवतः कार्यं, प्रत्येकं दिवसं कार्यं सम्पन्नं कुरुत, अद्य आरभ्य अस्माकं कार्यात् युष्माकं हस्ताः मा शिथिलाःभवेयुःयथा मम पितुःकाले कृतवन्तः।
10 सःइस्राएलस्य सन्तानानां मध्ये तेषां अधिकारिणःस्थापयति स्म, एतेषां अधिकारिणां उपरि सः स्वसेवकानां मध्ये कार्यकर्तृन् नियुक्तवान्।
11 तेषां उपरि दिने दिने तदनुसारं कार्यं कर्तुं इष्टकानां मापं स्थापयित्वा सःपश्चात् गत्वा मिस्रदेशं गतः।
12 तस्मिन् काले फारोनस् य कार्यकर्तृभिः इस्राएलीयानाम् आज्ञानुसारेण आज्ञां दत्तवन्तः।
13 फारो इत्ययं कथयति, "प्रत्येकं स्वकार्यं कुरुत, कार्यं च समाप्य नित्यं इष्टकानां मापं पालयत। न्यूनीकरोति न किमपि।
14 तथा च भविष्यति यत् यदि भवतःनित्यं इष्टकानां अभावःअस्ति तर्हि अहं भवतःबालकान् तेषां स्थाने स्थापयिष्यामि।
15 तेषु दिनेषु मिस्रदेशस्य कार्यस्वामी यथा फारोना आज्ञापितवान् तथा एवम् अकरोत्।
16 यदा यदा इस्राएल-सन्ततिषु नित्य-इष्टका-मापेषु किमपि अभावः दृश्यते स्म, तदा-समये फारो-वंशजाः इस्राएल-सन्तति-पत्यानां समीपं गत्वा इस्राएल-सन्ततिनां शिशवः इष्टकानां न्यूनतायाः संख्यां यावत् गृह्णन्ति स्म, ते तान् मातुः अङ्कात् बलात् गृहीत्वा इष्टकानां स्थाने भवने स्थापयन्ति स्म
17 यदा तेषां पितरौ मातरौ च भवनस्य भित्तिस्थशिशुनां रोदनं श्रुत्वा तेषां उपरि रोदनं कुर्वन्तौ रोदितौ च आसन्।
18 इस्राएलीयाः स्वसन्ततिं भवने स्थापयन्तु इति कार्यस्वामिनः इस्राएलस्य उपरि विजयं प्राप्तवन्त; येन कश्चन मनुष्यः स्वपुत्रं भित्तिस्थाने स्थापयित्वा तस्य उपरि उलुखलं स्थापयति स्म, तस्य नेत्राणि तस्य उपरि रोदन्ति स्म, तस्य अश्रुपातं च तस्य बालकस्य उपरि प्रवहति स्म।
19 मिस्रदेशस्य कार्यस्वामी बहुदिनानि यावत् इस्राएलस्य शिशुषु एवम् अकरोत्, इस्राएलस्य शिशुषु कोऽपि दयां न कृतवान्, न च दयां कृतवान्।
20 भवने हतानां सर्वेषां बालकानां संख्या द्विशतसप्ततिः आसीत्, केचन पितृभिःत्यक्तानाम् इष्टकानां स्थाने निर्मिता; केचन भवनात् मृतान् बहिःआकृष्य।
21 अदिकामस्य काले इस्राएल-सन्ततिषु यत् परिश्रमः कृतः तत् तस्य पितुः काले यत् परिश्रमं कृतम् आसीत्, तत् कष्टेन अतिक्रान्तम्।
22 इस्राएलस्य सन्तानाः प्रतिदिनं स्वस्य गुरुकार्यस्य कारणेन निश्वसन्ति स्म, यतःते मनसि उक्तवन्त; "पश्यन्तु यदा फारो म्रियते तदा तस्य पुत्रःउत्थाय अस्माकं कार्यं लघु करिष्यति!
23 किन्तु ते पूर्वापेक्षया उत्तरकार्यं अधिकं वर्धयन्ति स्म, इस्राएलस्य सन्तानाः एतत् श्रुत्वा निश्वसन्ति स्म, तेषां श्रमस्य कारणात् तेषां आह्वानं परमेश्वरस्य समीपं गतवन्तः।
24 तेषु दिनेषु परमेश् वरःइस्राएल-सन्तानानां वाणीं तेषां आक्रोशं च श्रुत्वा अब्राहम-इसहाक-याकूब-योःसह कृतं सन्धिं तान् स्मरति स्म।
25 ततःपरमेश् वरःइस्राएलस् य सन् तानस् य भारं , तेषु दिनेषु तेषां गुरुकार्यं च दृष्ट्वा तान् मोचयितुं निश्चितवान्।
26 अम्रामस्य पुत्रः मोशेः तेषु दिनेषु मिद्यानीयस्य रयूएलस्य गृहे निरुद्धःआसीत्, रयूएलस्य पुत्री सिप्पोरा च दिने दिने गुप्तरूपेण भोजनेन तं पोषयति स्म।
27 ततःमूसा दशवर्षपर्यन्तं रयूएलगृहे कारागारे निरुद्धःआसीत्।
28 पितुः स्थाने मिस्रदेशे फारोराज्यस्य प्रथमवर्षस्य दशवर्षस्य अन्ते।
29 सिप्पोरा स्वपितरं रेहुएलं अवदत्, "यम् इब्रानीपुरुषं त्वया दशवर्षेभ्यःकारागारे बद्ध; तं कोऽपि पृच्छति, अन्वेषयति वा।
30 अतःयदि भवतःदृष्टौ हितकरं दृश्यते तर्हि प्रेषयित्वा पश्यामःयत् सःजीवति वा मृतःवा, किन्तु तस्याः पिता न जानाति स्म यत् सा तस्य समर्थनं कृतवती।
31 तस्याःपिता रेउएलःतां प्रत्युवाच, "किं कदापि एतादृशं घटितं यत् कश्चन पुरुषःदशवर्षपर्यन्तं अन्नं कारागारे निरुद्धःभूत्वा जीवति?
32 ततः सिप्पोरा स्वपितरं प्रत्युवाच, त्वया अवश्यमेव श्रुतं यत् इब्रानीनां परमेश्वरःमहान् घोरःच अस्ति, तेषां कृते सर्वदा आश्चर्यं करोति।
33 स एव अब्राहमं कल्दीयानां उरत; इसहाकं पितुः खड्गात्, याकूबं च यब्बूक-नद्याः मल्लयुद्धं कुर्वतः परमेश् वरस् य दूतात् उद्धारितवान्।
34 अनेन सह सः बहुकार्यं कृतवान्, सः तं मिस्रदेशस्य नदीत; फारोस्य खड्गात्, कुशस्य च सन्तानात् मोचितवान्, तथैव सः तं दुर्भिक्षात् मोचयित्वा जीवितुं शक्नोति।
35 ततःपरं रयूएलस्य दृष्टौ तत् वस्तु हितकरं प्रतीयते स्म, तदा सः स्वपुत्र्याः वचनं कृत्वा मोशेन किं जातम् इति ज्ञातुं कालकोठरीं प्रेषितवान्।
36 ततःसःदृष्टवान्, मूसा तम् पुरुषं कालकोठरे निवसन् पादयोः स्थितःपूर्वजानां परमेश्वरस्य स्तुतिं प्रार्थयन् च आसीत्।
37 ततःरूएलःमूसां कारागारात् बहिःआनेतुं आज्ञां दत्तवान्, अतःते तं मुण्डनं कृतवन्त; सः कारागारस्य वस्त्रं परिवर्त्य रोटिकां खादितवान्।
38 तदनन्तरं मूसा गृहस्य पृष्ठतःस्थितं रयूएल-उद्यानं गत्वा तत्रैव स्वस्य परमेश्वरं प्रार्थितवान्, यःतस्य कृते पराक्रमं कृतवान्।
39 सःप्रार्थयन् तस्य विपरीतम् अवलोक्य उद्यानस्य मध्ये रोपितायां भूमौ नीलमणिःस्थापिता आसीत्।
40 सःयष्ट्याःसमीपं गत्वा पश्यन् तस्मिन् यष्टौ लिखितं विकसितं च सेनापतिप्रभुस्य नाम उत्कीर्णं दृष्टवान्।
41 सःतत् पठित्वा हस्तं प्रसारयित्वा वनवृक्षवत् वृक्षात् उद्धृत्य यष्टिःहस्ते आसीत्।
42 अस्माकं परमेश् वरस्य स् वर्गपृथिवी, तेषां सर्वान् गणान्, समुद्रान्, नद्यान्, तेषां सर्वान् मत्स्यान् च सृष्ट्वा, येन यष्ट्या अस्माकं परमेश् वरस् य सर्वाणि कार्याणि सम्पादितानि।
43 परमेश् वरःआदमम् अदन-उद्यानात् निष्कासितवान्, तदा सः यष्टिं हस्ते गृहीत्वा गत्वा यस्मात् भूमितः सः हृतः आसीत्, तत् कृष्टवान्।
44 ततःसा यष्टिःनूहस्य समीपम् अवतीर्य शेमस्य वंशजानां च कृते दत्ता, यावत् सा इब्राहीमस्य अब्राहमस्य हस्ते न गता।

45 अब्राहमः स्वपुत्राय इसहाकस्य समस्तं दत्त्वा एतां यष्टीं अपि तस्मै दत्तवान्।
46 याकूबः पादान-अराम-नगरं पलायितवान् तदा सः तत् स्वहस्ते गृहीतवान्, पितुःसमीपं प्रत्यागत्य च तत् पृष्ठतःन त्यक्तवान्।
47 यदा सःमिस्रदेशं गतःतदा सःतत् स्वहस्ते गृहीत्वा भ्रातृभ्यःएकं भागं योसेफं दत्तवान् यतः याकूबः तत् स्वभ्रातुः एसावस्य बलात् गृहीतवान्।
48 ततः परं योसेफस्य मृत्योः अनन्तरं मिस्रदेशस्य आर्यजनाः योसेफस्य गृहे आगता; यष्टिः मिद्यानीयाः रेऊएलस्य हस्ते आगता, यदा सः मिस्रदेशात् बहिः गतः तदा सः तां हस्ते गृहीत्वा स्वोद्याने रोपितवान्।
49 तस्य पुत्रीं सिप्पोरां प्राप्तुं प्रयत्नं कुर्वन्तःसर्वे किनीतानां महाबलाः तत् उद्धर्तुं प्रयत्नं कृतवन्त; परन्तु ते असफलाःअभवन्।
50 तदा सा यष्टिः रेउल-उद्याने रोपितः आसीत्, यावत् सः तस् य अधिकारिणःआगत्य तां न गृहीतवान्।
51 यदा रेऊएलःमूसाहस्ते यष्टिं दृष्ट्वा विस्मितःसन् स्वपुत्रीं सिप्पोरां भार्यारूपेण दत्तवान्।

अध्याय 78

1 तस्मिन् समये एदोमराजः अकबोरस्य पुत्रः बालचन्नान् मृत; सः एदोमदेशे स्वगृहे दफनःअभवत्।
2 तस्य मृत्योः अनन्तरं एसावस्य सन्तानाः एदोमदेशं प्रेषयित्वा ततः एदोमदेशीयं हदादं नामकं पुरुषं गृहीत्वा स्वराजा बालकन्नानस्य स्थाने तं तेषां राजानं कृतवन्तः।
3 हदादःअष्टचत्वारिंशत् वर्षाणि एदोमसन्ततिषु राज्यं कृतवान्।
4 यदा सःराज्यं कृतवान् तदा सःमोआब-सन्ततिभिःसह युद्धं कर्तुं निश्चयं कृतवान् यत् ते पूर्ववत् एसाव-सन्ततिनां अधिकारे आनेतुं शक्नुवन्ति, किन्तु सःन शक्तवान् यतःमोआब-सन्ततिः एतत् श्रुत्वा ते उत्थाय स्वभ्रातृणां मध्ये राजानं चिन्वितुं त्वरितवन्तः।
5 ततःपरं ते महाजनं सङ्गृह्य एदोमराजस्य हददस्य विरुद्धं युद्धं कर्तुं स्वभ्रातृन् अम्मोनस्य समीपं प्रेषितवन्तः।
6 हददःमोआबवंशजानां कृतं कार्यं श्रुत्वा तेभ्यःबहु भीतःसन् तेषां विरुद्धं युद्धं कर्तुं निवृत्तः।
7 तेषु दिनेषु अम्रामस्य पुत्रः मोशेः मिद्यानदेशीयः रयूएलस्य मिद्यानीयाःपुत्रीं सिप्पोरां भार्यारूपेण गृहीतवान्।
8 सिप्पोरा याकूबस्य कन्यानां मार्गेण चरति स्म, सा सारा, रिबेका, राहेल, लीया च धर्मात् न्यूनःनासीत्।
9 ततःसिप्पोरा गर्भं प्राप्य पुत्रं जनयति स्म, तस्य नाम गेर्शोम इति अकरोत्, यतःसःअवदत्, "अहं परदेशे परदेशीयःआसम्। किन्तु सः स्वश्वशुरस्य रूएलस्य आज्ञानुसारं स्वस्य अग्रचर्मस्य खतनां न कृतवान्।
10 सा पुनः गर्भधारणं कृत्वा पुत्रं जनयति स्म, किन्तु तस्य अग्रचर्मस्य खतनां कृत्वा तस्य नाम एलीएजर इति आह्वयत्, यतः मूसा अवदत्, "यतो हि मम पितृणां परमेश्वरःमम सहायकःआसीत्, फारोस्य खड्गात् मां मोचितवान्।"
11 मिस्रदेशस्य फारोराजः तेषु दिनेषु इस्राएलसन्तानानां श्रमं बहु वर्धयन् इस्राएलसन्ततिषु स्वयुगं अधिकं भारं कृतवान्।
12 ततःसःमिस्रदेशे एकं घोषणं कर्तुं आज्ञापितवान् यत्, "प्रजाभ्यः इष्टकानिर्माणार्थं पुनः तृणानि न ददातु, ते यथाशक्ति तृणानि सङ्गृह्य गच्छन्तु।
13 इष्टकाकथा च यानि इष्टकाः निर्मास्यन्ति, ते प्रतिदिनं ददातु, तेभ्यःकिमपि न न्यूनीकरोतु, यतःते कार्ये निष्क्रियाःसन्ति।
14 इस्राएलस्य सन्तानाःतत् श्रुत्वा शोचन् निश्वसन्ति स्म, स्वप्राणानां कटुतायाःकारणात् भगवन्तं आह्वयन्ति स्म।
15 ततः परमेश् वरः इस्राएलस् य आक्रोशं श्रुत्वा मिस्रीयाः येन पीडनाम् अकुर्वन्, तत् दृष्टवान्।
16 ततःपरमेश् वरःस्वजनानाम् उत्तराधिकारस्य च विषये ईर्ष्याम् अकरोत्, तेषां वाणीं श्रुत्वा तान् मिस्रदेशस्य क्लेशात् बहिः निष्कास्य कनानदेशं तेभ्यःस्वकीयरूपेण दातुं निश्चयं कृतवान्।

अध्याय 79

1 तेषु दिनेषु मूसा श्वशुरस्य मिद्यानीयाः रयूएलस्य मेषं पाषस्य प्रान्तरात् परं पोषयति स्म, तस्य श्वशुरात् यत् यष्टिः गृहीतवती तत् तस्य हस्ते आसीत्।
2 एकस्मिन् दिने एकः बकबकः मेषात् विमुखः अभवत्, तदा मूसा तम् अनुसृत्य होरेबनगरं परमेश् वरस् य पर्वतम् आगतः।
3 यदा सःहोरेबनगरम् आगत्य तत्र गुल्मे प्रभुःतस्मै प्रकटित; तदा सःगुल्मं अग्निना ज्वलन्तं दृष्टवान्, किन्तु अग्नेःगुल्मस्य उपरि तस्य भस्मीकरणस्य सामर्थ्यं नासीत्।
4 मूसा एतत् दृष्ट्वा बहु विस्मितःअभवत्, अतःसःगुल्मःन भक्षित; सः एतत् पराक्रमं द्रष्टुं समीपं गत; ततः परमेश् वरः मूसां अग्न्याद् आहूय मिस्रदेशं गन्तुम् आज्ञापितवान्, मिस्रराजस्य फारोः समीपं गत्वा इस्राएलस्य सन्तानं तस्य सेवातःप्रेषयितुं।
5 ततःपरमेश् वरःमूसाम् अवदत् , "गच्छ मिस्रदेशं प्रत्यागच्छ, यतः ये जनाः तव प्राणान् याच् छन् ति, ते सर्वे मृता; त्वम् फारों वदसि यत् सःइस्राएलस् य जनान् स् वदेशात् प्रेषयतु।
6 ततःपरमेश् वरः तं मिस्रदेशे फारोस् य प्रजानां च दृष्टौ चिह्नानि आश्चर्यचकितानि च कर्तुम् अदर्शयत्, येन ते विश्वासं कुर्वन्ति यत् परमेश् वरःतं प्रेषितवान् इति।
7 ततःपरमेश् वरःयत् किमपि आज्ञापितवान् तत् सर्वं श्रुत्वा मूसा स्वश्वशुरस् य समीपं प्रत्यागत्य तस् य वचनं कथितवान् , रेउएलः तम् अवदत् , "शान्तिपूर्वकं गच्छतु।"
8 तदा मूसा मिस्रदेशं गन्तुं उत्थाय स्वपत्न्या पुत्रान् च स्वेन सह गृहीत्वा मार्गे एकस्मिन् सराये आसीत्, तदा परमेश्वरस्य दूतः अवतीर्य तस्य विरुद्धं अवसरं याचितवान्।
9 सःप्रथमजातपुत्रस्य कारणात् तं मारयितुम् इच्छति स्म, यतःसःतं खतनां न कृतवान्, अब्राहमेन सह प्रभुना कृतस्य सन्धिं च उल्लङ्घितवान्।
10 यतःमूसा स्वश्वशुरस्य वचनं श्रुत्वा प्रथमजातस्य पुत्रस्य खतनां न करणीय; अतःसःतं खतनां न कृतवान्।
11 ततःसिप्पोरा भगवतःदूतं मूसाविरुद्धं अवसरं याचमानं दृष्टवती, सा च ज्ञातवती यत् तस्य पुत्रस्य गेर्शोमस्य खतना न कृता।
12 ततःसिप्पोरा त्वरया तत्र स्थितान् तीक्ष्णशिलाशिलान् गृहीत्वा स्वपुत्रस्य खतनां कृत्वा पतिं स्वपुत्रं च भगवतः दूतस्य हस्तात् मोचयत्।
13 तस्मिन् दिने अम्रामस्य पुत्रः हारूनः मिस्रदेशे नदीतीरे भ्रमन् आसीत्।
14 तस्मिन् स्थाने प्रभुः तस्मै प्रकटितः सन् तं अवदत्, "अधुना प्रान्तरे मोशेःसमीपं गच्छ, सःगत्वा परमेश्वरस्य पर्वते तं मिलित्वा तं चुम्बितवान्।

15 ततः हारूनः नेत्राणि उत्थाप्य मूसाया पत्नीं सिप्पोरां तस्याः बालकान् च दृष्ट्वा मूसाम् अवदत्, "एते भवतःकृते के?
16 तदा मूसा तम् अवदत् , "ते मम भार्या पुत्राःच सन्ति, ये परमेश् वरःमिद्याननगरे मम कृते दत्तवान्। तत् स्त्रियाःतस्याःबालकानां च कारणात् हारूनं दुखितं जातम्।
17 तदा हारूनः मूसाम् अवदत्, "तस्याः स्त्रियं तस्याः बालकाः च तस्याःपितुःगृहं गन्तुं प्रेषयतु, तदा मूसा हारूनस्य वचनं श्रुत्वा एवम् अकरोत्।
18 ततःसिप्पोरा स्वसन्ततिभिःसह प्रत्यागत्य ते रूएलस्य गृहं गत्वा यावत् समयः न आगतः तावत् यावत् तत्रैव स्थितवन्तः यदा प्रभुः स्वजनं द्रष्टुं मिस्रदेशात् फारोहस्तात् बहिःआनयत्।
19 मूसा हारूनश्च मिस्रदेशं इस्राएलसमुदायस्य समीपम् आगत्य तेभ्यः भगवतः सर्वाणि वचनं उक्तवन्तौ, ततः प्रजाः अतीव आनन्दं प्राप्नुवन्।
20 ततः परदिने मोशेः हारूनश्च प्रातः उत्थाय फारो-गृहं गत्वा परमेश् वरस् य यष्टिं स्वहस्ते गृहीतवन्तौ।
21 यदा ते राज्ञः द्वारं प्राप्तवन्तः तदा द्वौ सिंहौ लोहयन्त्रैः सह तत्र निरुद्धौ आस्ताम्, तेषां पुरतःकोऽपि बहिःन आगत; यावद् राजानः आगन्तुं आज्ञापितवान्, तावत् यावत् जादूगराः आगत्य तेषां मन्त्रेण सिंहान् निष्कासयन्ति स्म, अनेन च तान् राज्ञःसमीपं नीतवन्तः।
22 ततः मोशेः शीघ्रं सिंहानां उपरि यष्टिं उत्थाप्य तान् मुक्तवान्, तदा मूसा हारूनश्च राज्ञःगृहं प्रविष्टौ।
23 सिंहाः अपि तेषां सह हर्षेण आगता; ते तान् अनुसृत्य हर्षं कृतवन्तः यथा श्वः स्वामिनः क्षेत्रात् आगत्य तस्य विषये आनन्दं प्राप्नोति।
24 तत् दृष्ट्वा फारो विस्मितः अभवत्, तेषां स्वरूपं परमेश्वरसन्ततिसदृशम् आसीत्।
25 तदा फारो मूसाम् अवदत्, "भवता किं प्रार्थयति? ते तं प्रत्युवाच, "इब्रानीनां परमेश्वरः प्रभुः अस्मान् भवतः समीपं प्रेषितवान् यत्, मम जनान् प्रेषयतु, येन ते मम सेवां कुर्वन्ति।"
26 फारो तेषां वचनं श्रुत्वा तेषां पुरतः बहु भीतः सन् तान् अवदत्, "अद्य गत्वा श्वःमम समीपं आगच्छन्तु, ते च राज्ञःवचनं कृतवन्तः।
27 ते गत्वा फारो बिलामं जादूगरं तस्य पुत्रान् जनेस् याम्ब्रेस् च सर्वान् मायाविनः जादूगरान्, परामर्शदातॄन् च राज्ञः आहूय सर्वे आगत्य राज्ञःसमक्षं उपविष्टाः।
28 राजा तेभ्यः सर्व्वं वचनं कथयति स्म यत् मोशेन तस्य भ्रात्रा हारूनेन च उक्तं, तदा मायाविनः राजानं अवदन्, "किन्तु द्वारे निरुद्धानां सिंहानां कारणात् ते पुरुषाःकथं भवतःसमीपम् आगता?
29 तदा राजा अवदत्, "यतो हि ते सिंहान् प्रति दण्डं उत्थाप्य मुक्तं कृत्वा मम समीपम् आगतवन्त; सिंहाः अपि तान् आनन्दयन्ति स्म यथा श्वःस्वामिनःसाक्षात्कारं कृत्वा आनन्दं प्राप्नोति।
30 अथ बिओरस्य पुत्रः बिलामः मायाविनः राजानं प्रत्युवाच, "एते अस्माकं सदृशाःमायाविनःअन्यःकश्चित् नास्ति।"
31 अतःतान् आहूय आगच्छन्तु, वयं तान् परीक्षिष्याम; तदा राजा एवम् अकरोत्।
32 प्रातकाले फारोः मूसां हारूनं च राज्ञः समक्षं आगन्तुं आहूय ईश्वरस्य दण्डं गृहीत्वा राज्ञःसमीपं गत्वा तं उक्तवन्तः।
33 इब्रानीनां परमेश् वरःइब्रानीनां परमेश् वरःइत् यम् अवदत् , "मम जनान् प्रेषयतु येन ते मम सेवां कुर्वन्ति।"
34 राजा तान् अवदत् , "किन्तु यूयं परमेश् वरस् य दूताः सन्ति, तस् य आज्ञानुसारं मम समीपम् आगताः इति कः युष् माकं विश् वासं करिष्यति?"
35 अतःअस्मिन् विषये आश्चर्यं वा चिह्नं वा ददातु, ततःभवन्तःयत् वचनं वदन्ति तत् विश्वासःभविष्यति।
36 ततः हारूनः शीघ्रं दण्डं स्वहस्तात् बहिः निष्कास्य फारो-सेवकानां पुरतःक्षिप्तवान्, दण्डःसर्परूपेण परिणतः।
37 तत् दृष्ट्वा मायाविनःएकैकं दण्डं भूमौ निक्षिप्य सर्पाःअभवन्।
38 हारूनस्य दण्डस्य सर्पः शिरः उत्थाप्य मायाविनां दण्डान् निगलितुं मुखं उद्घाटितवान्।
39 तदा बिलामः मायाविनः अवदत्, "एतत् पुराकालात् एव अस्ति यत् सर्पःस्वजनं ग्रसति, जीवाःच परस्परं भक्षयन्ति।
40 अतःपूर्ववत् दण्डरूपेण स्थापयतु, वयं च पूर्ववत् दण्डान् पुनः स्थापयिष्याम; यदि तव दण्डः अस्माकं दण्डान् ग्रसति तर्हि वयं ज्ञास्यामः यत् ईश्वरस्य आत्मा त्वयि अस्ति, यदि न तर्हि त्वं केवलं अस्माकं सदृशःशिल्पकारःअसि।
41 ततःहारूनःशीघ्रं हस्तं प्रसारयित्वा सर्पपुच्छं गृहीत्वा तस्य हस्ते दण्डः अभवत्, जादूगराः च स्वदण्डैः तथैव कृतवन्त; ते च प्रत्येकं पुरुषःस्वसर्पस्य पुच्छं गृहीतवन्त; ते च प्रथमवत् दण्डाःअभवन्।
42 यदा ते दण्डेषु स्थापिताः आसन्, तदा हारूनस्य दण्डः तेषां दण्डान् निगलितवान्।
43 राजा एतत् दृष्ट्वा मिस्रदेशस्य राजानां विषये अभिलेखपुस्तकम् आनेतुं आज्ञापितवान्, ते च अभिलेखपुस्तकं मिस्रराजानाम् इतिहासं च आनयन्ति स्म, यस्मिन् मिस्रदेशस्य सर्वाणि मूर्तयः अभिलेखितानि आसन्, यतःते तस्मिन् परमेश् वरस्य नाम अन्वेष्टुं चिन्तयन्ति स्म, किन्तु ते तत् न प्राप्नुवन्।
44 तदा फारो मूसां हारूनं च अवदत्, "पश्यन्तु मया भवतः परमेश्वरस्य नाम अस्मिन् ग्रन्थे लिखितं न लब्धम्, तस्य नाम च अहं न जानामि।
45 ततः सल्लाहकाराः ज्ञानिनः च राजानम् अवदन्, "अस्माभिः श्रुतं यत् इब्रानीनां परमेश्वरःज्ञानिनां पुत्र; प्राचीनराजानाम् पुत्रःअस्ति।
46 तदा फारो मूसा-हारूनयोः समीपं गत्वा तान् अवदत् , "अहं प्रभुं न जानामि यस्य भवद्भिः उक्त; अहं च तस्य जनान् न प्रेषयिष्यामि।"
47 तदा ते राजानं प्रत्युवाच, "देवेश्वरेश्वरः तस्य नाम, सः अस्माकं पूर्वजानां कालात् अस्माकं उपरि स्वनाम प्रचारितवान्, अस्मान् प्रेषितवान् च, "फरोहस्य समीपं गत्वा तं वदतु, मम प्रजाः प्रेषयतु, येन ते मम सेवां कुर्वन्तु।"
48 अतःअस्मान् प्रेषयतु यत् वयं प्रान्तरे त्रयःदिवसान् यावत् यात्रां कुर्म; तत्र बलिदानं कुर्म; यतःअस्माकं मिस्रदेशं गमनात् आरभ्य सः अस्माकं हस्तात् होमबलिम्, बलिदानं वा बलिदानं वा न गृहीतवान्, यदि च त्वं अस्मान् न प्रेषयसि तर्हि तस्य क्रोधः भवतः विरुद्धं प्रज्वलितः भविष्यति, ततः सः मिस्रदेशं व्याधिना वा बलिदानेन वा प्रहरति खड्ग।
49 तदा फारो तान् अवदत् , "तस्य सामर्थ्यं तस्य पराक्रमं च कथयतु। ते च तम् अवदन् - स्वर्गं पृथिवीं च समुद्रान् सर्वान् मत्स्यान् च सृष्ट्वा ज्योतिः सृजति तमः सृजति पृथिव्यां वर्षणं कृत्वा सिञ्चति ओषधीः तृणानि च अङ्कुरितवन्त; मनुष्यः पशवः च वने पशव; वायुपक्षिणःसमुद्रमत्स्याःच सृष्टवन्त; तस्य मुखेन ते जीवन्ति म्रियन्ते च।
50 ननु सःत्वां मातुःगर्भे सृष्ट्वा जीवनस्य प्राणं त्वयि स्थापयति, त्वां पालयित्वा मिस्रदेशस्य राजसिंहासनस्य उपरि स्थापयति, तव निश्वासं प्राणं च त्वां हृत्वा त्वां भूमिं प्रति प्रत्यागमिष्यति।

51 तेषां वचनं श्रुत्वा राज्ञः क्रोधः प्रज्वलितः स तान् अवदत्, “किन्तु सर्वेषु राष्ट्रेषु देवेषु कः एतत् कर्तुं शक्नोति? मम नदी मम स्वकीया, मया स्वस्य कृते कृता।
52 ततः सः तान् स्वतः निष्कास्य इस्राएलस्य श्रमं श्वः पूर्वापेक्षया अधिकः भवितुम् आज्ञापितवान्।
53 तदा मूसा हारूनश्च राज्ञः समक्षात् निर्गत्य इस्राएलस्य सन्तानं दुष्टस्थितौ दृष्टवन्तौ यतः कार्यस्वामिनः स्वश्रमं अतिशयेन गुरुं कृतवन्तः।
54 तदा मूसा भगवतः समीपं प्रत्यागत्य अवदत्, त्वया किमर्थं स्वजनस्य दुर्व्यवहारः कृत? यतः अहं त्वया मां प्रेषितवान् इति फारों वक्तुं आगत; तदा सः इस्राएलस्य सन्तानं अतिशयेन दुर्व्यवहारं कृतवान्।
55 ततः परमेश् वरः मूसाम् अवदत् , पश्य पश्यसि यत् प्रसारितहस्तेन गुरुभिः व्याधिभिः च फारो इस्राएलस् य जनान् स्वदेशात् प्रेषयिष्यति।
56 मूसा हारूनश्च मिस्रदेशे स्वभ्रातृषु इस्राएलसन्ततिषु निवसतः।
57 इस्राएलस्य सन्तानानां विषये मिस्रदेशीयाः तेषां जीवनं कटुतां कृतवन्त; तेषां उपरि यत् महत् कार्यम् अकरोत्।

अध्याय ८०

1 वर्षद्वयस्य अन्ते परमेश् वरः पुनः मूसां फारोस् य समीपं प्रेषितवान् यत् सः इस्राएलस् य सन् तानान् बहिः आनयितुं मिस्रदेशात् बहिः प्रेषयितुं च।
2 ततः मूसा फारो-गृहं गत्वा तं प्रेषितस्य भगवतः वचनं कथितवान्, किन्तु फारो भगवतः वाणीं न शृणोति स्म, ततः परमेश् वरः मिस्रदेशे फारो-प्रजयोः उपरि स्वस्य पराक्रमं जागृतवान्, परमेश् वरः फारो-जनं च अतीव महतीभिः पीडैः च प्रहारं कृतवान्।
3 ततः परमेश् वरः हारूनस्य हस्तेन प्रेषयित्वा मिस्रदेशस्य सर्वान् जलान् सर्वान् प्रवाहान् नद्यान् च रक्तरूपेण परिणमयितवान् ।
4 यदा कश्चन मिस्रदेशीयः जलं पिबितुं आकर्षयितुं च आगत; तदा सः स्वकुम्भं दृष्ट्वा सर्वं जलं रक्तरूपेण परिणतं दृष्टवान्। यदा सः स्वचषकात् पिबितुं आगतः तदा चषके जलं रक्तं जातम्।
5 यदा कश्चन स्त्रियाः पिष्टं पिष्ट्वा भोजनं पचति स्म तदा तेषां रूपं रक्तरूपं जातम्।
6 ततः परमेश् वरः पुनः प्रेषयित्वा तेषां सर्वाणि जलानि मण्डूकान् जनयत्, सर्वे मण्डूकाः मिस्रीयानां गृहेषु आगताः।
7 यदा मिस्रदेशीयाः पिबन्ति स्म तदा तेषां उदरं मण्डूकैः पूरितं भवति स्म, ते नदीयां यथा नृत्यन्ति तथा तेषां उदरेषु नृत्यन्ति स्म।
8 तेषां सर्वं पेयजलं पाकजलं च मण्डूकरूपेण परिणतम्, तेषां शयने शयनसमये अपि तेषां स्वेदेन मण्डूकाः प्रजनिताः।
9 तदपि भगवतः क्रोधः तेभ्यः न निवर्तत, तस्य हस्तः सर्वेषां मिस्रदेशीयानां विरुद्धं प्रसृतः अभवत् यत् तेभ्यः सर्वैः व्याधिभिः प्रहारं कर्तुं शक्नोति।
10 ततः सः प्रेष्य तेषां रजः उकं कृत्वा मिस्रदेशे उकाः पृथिव्यां द्विहस्तं यावत् उच्छ्रिताः अभवन्।
11 मिस्रदेशवासिनां सर्वेषु मनुजपशुमांसेषु च उकं प्रेषितवान् राजा राज्ञी च उकाणां कारणात् मिस्रदेशः अतीव दुखितः आसीत्।
12 तथापि भगवतः क्रोधः न निवर्तत, तस्य हस्तः मिस्रदेशे अद्यापि प्रसारितः आसीत्।
13 ततः परमेश् वरः मिस्रदेशे सर्वान् पशून् प्रेषितवान्, ते आगत्य सर्व् मिस्रदेशं, मनुष्यान्, पशवान्, वृक्षान्, मिस्रदेशस्य सर्वाणि वस्तूनि च नाशितवन्तः।
14 ततः परमेश् वरः उग्रसर्पान् वृश्चिकान् मूषकान् वृषभान् कङ्कान् च अन्यैः सह रजस्सर्पितान् प्रेषितवान्।
15 मक्षिका; शृङ्गा; पिस्सू; कीटा; कृमि; प्रत्येकं स्वप्रकारस्य समूहः।
16 सरीसृपाः पक्षधारिणः च स्वजातीयान् मिस्रदेशम् आगत्य मिस्रदेशिनः अतीव दुखिताः अभवन्।
17 ततः पिस्सू मक्षिकाः मिस्रीयानां नेत्रेषु कर्णेषु च आगताः।
18 शृङ्गः तेषां उपरि आगत्य तान् निष्कासितवान्, ततः ते स्वकक्षेषु प्रविश्य तान् अनुसृत्य अनुसृत्य गतः।
19 यदा मिस्रदेशीयाः पशूनां समूहस्य कारणात् निगूढाः अभवन्, तदा ते स्वद्वाराणि कुण्डलं कृतवन्त; ततः परमेश् वरः समुद्रे स्थितं सुलानुथं उपरि आगत्य मिस्रदेशं गन्तुं आज्ञापितवान्।
20 तस्याः दीर्घबाहु; पुरुषहस्ततः दशहस्तदीर्घाः।
21 सा छतौ गत्वा स्तम्भं तलं च विमोच्य तानि छित्त्वा गृहे बाहुं प्रसार्य कुण्डलं पट्टिकां च अपसारयित्वा मिस्रदेशस्य गृहाणि उद्घाटितवती।
22 तदनन्तरं पशूनां समूहः मिस्रदेशस्य गृहेषु आगत; पशुसमूहः मिस्रदेशिनः नाशयति स्म, तेषां दुखं च जनयति स्म।
23 तथापि परमेश् वरस् य क्रोधः मिस्रीयान् न विमुखः अभवत्, तस् य हस्तः अपि तेषां विरुद्धं प्रसारितः आसीत्।
24 ततः परमेश् वरः महामारीम् अप्रेषत्, अश् वा गदयो; उष्ट्रयो; गोमेषसमूहेषु, मनुष्येषु च मिस्रदेशे व्याप्तः।
25 यदा मिस्रदेशीयाः प्रातकाले स्वपशवः चरागारं नेतुम् उत्थिताः तदा तेषां सर्वाणि पशवः मृतानि दृष्टवन्तः।
26 मिस्रीयानां पशूनां मध्ये दशसु एकः एव अवशिष्टः आसीत्, गोशेननगरे इस्राएलस्य पशुषु एकः अपि न मृतः।
27 ततः परमेश् वरः मिस्रीयानां मांसेषु प्रज्वलितः शोथं प्रेषितवान्, येन तेषां चर्म स्फुटितम्, सर्वेषु मिस्रीयेषु तेषां पादतलात् शिरसि मुकुटपर्यन्तं तीव्रः कण्डूः अभवत्।
28 तेषां मांसे बहवः फोडाः आसन्, येन तेषां मांसं यावत् सड़्गं जर्जरं च न भवति तावत् क्षीणं भवति स्म।
29 तथापि भगवतः क्रोधः न निवर्तत, तस्य हस्तः अपि सम्पूर्णे मिस्रदेशे प्रसारितः आसीत्।
30 ततः परमेश् वरः अतीव प्रचण्डं अश्मपातं प्रेषितवान्, येन तेषां लताः प्रहृता; तेषां फलवृक्षाः भग्ना; तेषां उपरि पतिताः यावत् शुष्काः अभवन् ।
31 हरितौषधिः अपि शुष्कः भूत्वा नश्यति स्म, यतः अश्ममध्ये मिश्रितः अग्निः अवतरति स्म, अतः अश्मवः अग्निः च सर्वं भक्षयति स्म।
32 विदेशेषु प्राप्ताः मनुष्याः पशवः च अग्निज्वालाभिः अश्मपातेन च नष्टाः अभवन्, सर्वे सिंहाः अपि क्षीणाः अभवन्।
33 ततः परमेश् वरः मिस्रदेशं प्रेषयित्वा चसेल्, सलोम, चरगोल्, चागोले च, एकैकं शलम्बं प्रेषितवान्, ये अश्मपातस्य अवशिष्टं सर्वं भक्षयन्ति स्म।
34 ततः मिस्रदेशीयाः क्षेत्रस्य उत्पादनानि भक्षयन्तः अपि शलभान् दृष्ट्वा हर्षिताः अभवन्, ते तान् प्रचुरं गृहीत्वा भोजनार्थं लवणं कृतवन्तः।
35 ततः परमेश् वरः समुद्रस्य प्रचण्डवायुः आवर्त्य सर्वान् शलभान् लवणयुक्तान् अपि अपहृत्य रक्तसमुद्रे क्षिप्तवान्। मिस्रदेशस्य सीमायां एकः अपि शलभः न अवशिष्टः।

36 ततः परमेश् वरः मिस्रदेशे अन्धकारं प्रेषितवान् यत् मिस्रदेशः पथ्रोस् च समस्तः देशः त्रिदिनानि यावत् अन्धकारमयः अभवत्, येन मनुष्यःस्वहस्तं मुखं प्रति उत्थापयन् न पश्यति स्म।
37 तस्मिन् समये इस्राएलस्य बहवःजनाःमृताःये प्रभुविरुद्धं विद्रोहं कृतवन्त; ये मूसा-हारूनयोःवचनं न शृण्वन्ति स्म, परमेश् वरःतान् प्रेषितवान् इति तेषु न विश् वासं कुर्वन्ति स्म।
38 ये च उक्तवान्, "मिस्रदेशात् वयं न गमिष्याम; मा भूत् वयं निर्जनप्रान्तरे क्षुधार्ताःभवेम, ये च मोशेःवाणीं न श्रोष्यन्ति।"
39 ततः परमेश् वरः अन्धकारत्रयदिनेषु तान् पीडयति स्म, तेषु दिनेषु इस्राएलीजनाः तान् दफनम् अकरोत्, मिस्रीयाः तान् न ज्ञातवन्त; तेषां विषये आनन्दं च न प्राप्नुवन्।
40 मिस्रदेशे त्रयःदिवसाःयावत् अन्धकारःअतीव महता आसीत्, यः कश्चित् अन्धकारस्य आगते सति स्थितःसःस्वस्थाने स्थितःआसीत्, उपविष्टःच उपविष्टःएव तिष्ठति स्म, यःशयितःआसीत् सःअपि तथैव शयानःअभवत्, यःगच्छन् सःअपि तस्मिन् एव स्थाने भूमौ उपविष्टः अभवत् एतत् सर्व्वमिस्रदेशीयानां यावत् अन्धकारःन गतः।
41 ततःअन्धकारस्य दिवसाःव्यतीता; ततःपरमेश् वरःमूसां हारूनं च इस्राएल-सन्ततिं प्रति प्रेषितवान् यत्, "भवतः उत्सवं आचरन्तु, निस्तार-पर्वं च कुरुत, यतः पश्यत अहं रात्रौ मध्ये सर्वेषां मिस्र-देशवासिनां मध्ये आगच्छामि, तेषां सर्वान् प्रथमजातान्, मनुष्य-प्रथम-जन्म-जन्तु-प्रथम-जन्म-जन्म-जन्म-जन्म-जन्म-जन्म-जन्म-जन्म-प्रथम-जात-पर्यन्तं प्रहारयिष्यामि, यदा अहं भवतः निस्तार-पर्वं पश्यामि, तदा अहं भवतःउपरि गमिष्यामि।
42 इस्राएलस्य सन्तानाः यथा परमेश् वरः मूसा-हारून-योः आज्ञां दत्तवन्त; तथैव तत् रात्रौ एवम् अकरोत् ।
43 मध्यरात्रौ परमेश् वरः मिस्रदेशस्य मध्ये निर्गत्य मिस्रीयानां प्रथमजातान्, मनुष्याणां प्रथमजातात् आरभ्य पशूनां प्रथमजातान् यावत् सर्वान् आहतवान्।
44 ततःपरं फारो रात्रौ सर्वैःसेवकैःसर्वैःमिस्रदेशैःसह उत्थित; तस्याः रात्रौ सम्पूर्णे मिस्रदेशे महती आक्रोशः अभवत्, यतः कश्चन गृहः नासीत् यस्मिन् शवःनासीत्।
45 मिस्रदेशस्य प्रथमजातानां उपमा; ये स्वगृहेषु भित्तिषु उत्कीर्णाः आसन्, ते नष्टाःभूमौ पतिताः।
46 अस्मात् पूर्वं मृतानां प्रथमजातानां अस्थीनि अपि तस्याः रात्रौ मिस्रदेशस्य श्वापदैः संगृहीता; मिस्रदेशीयानां पुरतः कर्षिता; तेषां पुरतःक्षिप्ताः।
47 ततःसर्वे मिस्रदेशीयाःसहसा आगतं दुष्टं दृष्ट्वा सर्वे मिस्रदेशीयाः उच्चैःस्वरेण क्रन्दन्ति स्म।
48 तस्याः रात्रौ मिस्रदेशस्य सर्वे कुलाः प्रथमजाताः पुत्रस्य कृते, पुत्रीयाःकृते च रोदितवन्त; तस्याःरात्रौ मिस्रदेशस्य कोलाहलःदूरतः श्रूयते स्म।
49 तस्याः रात्रौ फारो-कन्या बथिया राजान सह मूसा-हारून-योः गृहेषु अन्वेष्टुं प्रस्थिता, तदा ते तान् स्वगृहेषु सर्वैः इस्राएलैः सह खादन्तःपिबन्त; आनन्दं च कुर्वन्तःअवाप्तवन्तः।
50 बथिया मूसाम् अवदत्, "येन त्वां पालयित्वा त्वां प्रसारितवान्, त्वया मयि मम पितुः गृहे च एतत् दुष्टं नीतवान्, तस्य सत्कारस्य फलं किम् एतत्?
51 तदा मूसा ताम् अवदत्, "भगवान मिस्रदेशे दश व्याधिः आनयत्। किं तेषु कस्मात् अपि भवतःकिमपि दुष्टं जातम्? किं तेषु कश्चन त्वां प्रभावितवान्? सा च अवदत्, न।
52 तदा मूसा ताम् अवदत्, "यद्यपि त्वं तव मातुः प्रथमः जात; तथापि त्वं न म्रियसे, मिस्रदेशस्य मध्ये त्वां किमपि दुष्टं न प्राप्स्यति।
53 सा अवदत्, "यदा प्रथमजाताःमिस्रदेशस्य सर्वैःप्रथमजातैःसह विनश्यन्ति, तस्य राजानं, मम भ्रातरं, तस्य सर्व्वगृहं प्रजां च दृष्ट्वा मम किं लाभ?
54 तदा मूसा ताम् अवदत्, "ननु तव भ्राता तस्य गृहस्थःप्रजा च मिस्रदेशस्य कुटुम्बाःच भगवतःवचनं न श्रोतुं इच्छन्ति, अतःतेषां उपरि एतत् दुष्टं जातम्।
55 ततः मिस्रदेशस्य फारो राजा मोशेन हारूनं च केचन इस्राएलजनाःच समीपं गत्वा तान् प्रार्थितवान्।
56 उत्थाय स्वभ्रातरं, ये इस्राएल-सन्ततिःसर्वे देशे सन्ति, तेषां मेष-वृषभैः; तेषां सर्वैः च सह, ते किमपि अवशिष्टं न त्यजन्ति, केवलं भवतःपरमेश्वरं प्रभुं प्रार्थयन्तु।
57 तदा मूसा फारोम् अवदत् , "पश्य तव मातुःप्रथमजातोऽसि, तथापि मा भयम्, यतःत्वं न म्रियसे, यतः भगवता भवतः महतीं पराक्रमं दृढं प्रसारितं बाहुं च दर्शयितुं त्वं जीविष्यसि इति आज्ञापितवान्।
58 ततः फारो इस्राएलस्य सन्तानान् प्रेषयितुं आज्ञापितवान्, सर्वे मिस्रदेशीयाः तान् प्रेषयितुं बलवन्तःअभवन्, यतःते अवदन्, "वयं सर्वे विनश्यामः।"
59 सर्वे मिस्रीयाःइस्राएलीजनाः महतीं धनं मेषवृषभं बहुमूल्यं च द्रव्यं च प्रेषितवन्तः।
60 इस्राएलाःरात्रौ निर्गन्तुं विलम्बं कृतवन्त; मिस्रदेशीयाःतान् बहिः आनेतुं तेषां समीपं आगत्य तान् अवदन्, "किं वयं चोराः स्म; यत् वयं रात्रौ गच्छाम?
61 इस्राएलस्य सन्तानाःमिस्रदेशीयान् रजतपात्राणि, सुवर्णपात्राणि, वस्त्राणि च पृष्टवन्त; इस्राएलस्य सन्तानाः मिस्रदेशीयान् विच्छिन्नवन्तः।
62 ततःमोशेःशीघ्रं उत्थाय मिस्रनदीं गत्वा ततःयोसेफस्य चिताम् आनयत्, तत् च स्वेन सह नीतवान्।
63 इस्राएलस्य सन्तानाः अपि स्वपितुः चिताम्, प्रत्येकं जनः स्वगोत्रस्य चिताम् आनयत्।

अध्याय 81

1 इस्राएलस्य सन्तानाः रामसेसतः सुक्कोथं यावत् प्रायः षट् लक्षं पदातिभिःपुरुषैःसह अल्पाःतेषां भार्याश्च विहाय प्रस्थिताः।
2 तैः सह मिश्रसमूह; मेषा; पशवः च, पशवः च बहुभिः सह आगच्छन्ति स्म।
3 इस्राएल-सन्ततिःये मिस्र-देशे कठिन-श्रमेण निवसन्ति स्म, तेषां प्रवासःद्विशत-दश-वर्षःआसीत् ।
4 द्विशतदशवर्षान्ते परमेश् वरः इस्राएलस् य जनान् मिस्रदेशात् बलवन् हस्तेन बहिःआनयत्।
5 इस्राएलस्य सन्तानाःमिस्रदेशात् गोशेनदेशात् रामसेस्देशात् च गत्वा प्रथममासस्य पञ्चदशदिने सुक्कोतनगरे शिबिरं कृतवन्तः।
6 मिस्रदेशीयाःसर्वान् प्रथमजातान् अन्त्येष्टयन्ति स्म, सर्वे मिस्रीयाः तेषां हतान् त्रयःदिवसान् यावत् अन्त्येष्टवन्तः।
7 इस्राएलस्य सन्तानाः सुक्कोततः प्रस्थिताः प्रान्तरस्य अन्ते एथोमनगरे शिबिरं कृतवन्तः।
8 मिस्रदेशिनः प्रथमजातान् दफनानन्तरं तृतीये दिने बहवः जनाः मिस्रदेशात् उत्थाय इस्राएलदेशं प्रति प्रत्यागन्तुं इस्राएलस्य पश्चात्

गतवन्त; यतः ते पश्चात्तापं कृतवन्तः यत् ते इस्राएलीयान् दासत्वात् दूरं प्रेषितवन्तः।
9 ततःएकःपुरुषःस्वपरिजनं अवदत्, "नूनम् मूसा हारूनःच फारों उक्तवन्तौ, "वयं प्रान्तरे त्रिदिनानि यात्रां कृत्वा अस्माकं परमेश्वरस्य परमेश्वराय बलिदानं करिष्यामः।"
10 अतः वयं प्रातकाले उत्थाय तान् प्रत्यागच्छाम; यदि ते अस्माभिः सह मिस्रदेशं स्वस्वामिनः समीपं प्रत्यागच्छन्ति तर्हि वयं ज्ञास्यामः यत् तेषु विश्वासः अस्ति, किन्तु यदि ते न प्रत्यागमिष्यन्ति तर्हि तेषां सह युद्धं करिष्याम; महता सामर्थ्येन, दृढहस्तेन च पुनः आगमिष्यामः।
11 ततः परं सर्वेऽपि फारो-कुलीनाः प्रातकाले तेषां सह प्रायः सप्तशतसहस्राणि पुरुषाः उत्थाय तस्मिन् दिने मिस्रदेशात् निर्गत्य यत्र इस्राएल-सन्ततिःआसन् तत् स्थानं प्राप्तवन्तः।
12 ततः सर्वे मिस्रदेशीयाः मूसां हारूनं च सर्वे इस्राएलसन्तानं च पी-हहिरोतस्य पुरतः उपविश्य खादन्तः पिबन्तः च भगवतः पर्वं आचरन्तःदृष्टवन्तः।
13 ततः सर्वे मिस्रदेशीयाः इस्राएलस्य सन्तानान् अवदन्, यूयं अवश्यमेव उक्तवन्त; वयं प्रान्तरे त्रयः दिवसान् यावत् यात्रां कृत्वा अस्माकं परमेश्वराय बलिदानं कृत्वा पुनःआगमिष्यामः।
14 अतः अद्य भवतःगमनात् पञ्चदिनानि यावत् भवति, तर्हि भवतः स्वामिनःसमीपं किमर्थं न प्रत्यागच्छति?
15 मूसा हारून च तान् प्रत्युवाच, यतो हि अस्माकं परमेश्वरःप्रभुः अस्मासु साक्ष्यं दत्तवान् यत्, यूयं पुनःमिस्रदेशं न गमिष्यथ, किन्तु वयं दुग्धमधुप्रवाहितदेशं गमिष्याम; यथा अस्माकं परमेश्वरः अस्माकं पूर्वजानां कृते शपथं कृतवान् आसीत्।
16 यदा मिस्रदेशस्य आर्यजनाः दृष्टवन्तः यत् इस्राएलस्य सन्तानाः मिस्रदेशं प्रति प्रत्यागन्तुं तेषां वचनं न शृण्वन्ति, तदा ते इस्राएलेन सह युद्धं कर्तुं कटिबन्धं कृतवन्तः।
17 ततःपरमेश् वरःमिस्रीयानां विषये इस्राएल-सन्ततिनां हृदयं दृढं कृतवान्, येन तेभ्यः घोरं ताडनं कृतम्, मिस्र-देशस्य जनानां उपरि युद्धं तीव्रं जातम्, सर्वे मिस्रीयाःइस्राएल-सन्ततिभ्यःपुरतःपलायिता; यतःतेषु बहवःइस्राएल-हस्तेन नष्टाःअभवन्।
18 ततः फारो-कुलीनाः मिस्रदेशं गत्वा फारो-महोदयाय अवदन्, "इस्राएल-सन्तानाः पलायिता; पुनः मिस्रदेशं न प्रत्यागमिष्यन्ति, तथैव मूसा-हारून-योःअस्मान् उक्तवन्तौ।
19 ततःपरौनःएतत् श्रुत्वा तस्य हृदयं तस्य सर्वेषां प्रजानां हृदयं च इस्राएलविरुद्धं जातम्, ते च पश्चात्तापं कृतवन्तः यत् ते इस्राएलं प्रेषितवन्तः। ततःसर्वे मिस्रदेशीयाःफारों इस्राएलस्य सन्तानं स्वभारं प्रति आगन्तुं अनुसृत्य अनुसृत्य उपदेशं दत्तवन्तः।
20 ते एकैकं भ्रातरं प्राह, "अस्माभिः किं कृतं यत् वयं इस्राएलं दासत्वात् प्रेषितवन्त?
21 ततः परमेश् वरः सर्वेषां मिस्रीयानां हृदयं दृढं कृतवान् यत् ते इस्राएलीयान् अनुसृत्य भविष् यन् ति, यतः परमेश् वरः मिस्रीयान् लोहितसागरे पातयितुम् इच्छति स्म।
22 ततः फारो उत्थाय स्वरथं संयोजयित्वा सर्वान् मिस्रदेशीन् समागन्तुं आज्ञापितवान्, बालकान् स्त्रियःच विहाय एकःअपि पुरुषः न अवशिष्टः।
23 ततः सर्वे मिस्रदेशीयाः फारोना सह इस्राएलसन्ततिं अनुसृत्य निर्गतवन्त; मिस्रदेशस्य शिबिरं च अत्यन्तं विशालं गुरुं च शिबिरं आसीत्, प्रायःदशलक्षसहस्राणि जनाःआसन्।
24 ततः सर्वः अस्य शिबिरस्य जनः गत्वा इस्राएलस्य सन्तानं मिस्रदेशं प्रति आनेतुं अनुसृत्य रक्तसमुद्रस्य समीपे शिबिरं कृत्वा तान् प्राप्तवन्तः।
25 इस्राएलस्य सन्तानाःनेत्राणि उत्थाप्य सर्वान् मिस्रदेशीनान् तान् अनुसृत्य दृष्टवन्त; इस्राएलस्य सन्तानाः तान् दृष्ट्वा अतीव भयभीताः अभवन्, इस्राएलस्य सन्तानाःच भगवन्तं आह्वयन्ति स्म।
26 मिस्रीयानां कारणात् इस्राएलस्य सन्तानाःचतुर्धा विभक्ता; तेषां मतं च विभक्ता; यतःते मिस्रदेशीयाःभयभीताःआसन्, मूसा च तान् एकैकं वदति स्म।
27 प्रथमः विभागः रूबेन-शिमोन- इस्साकर-सन्ततिः आसीत्, ते मिस्र-देशिनःअतिशयेन भयभीताःआसन्, ते समुद्रे निक्षिप्तुं निश्चयं कृतवन्तः।
28 तदा मूसा तान् अवदत् , "मा भयं भवन्तु, निश्चलतया तिष्ठन्तु, भगवतः मोक्षं पश्यन्तु यत् सः अद्य युष्माकं कृते यत् उद्धारं करिष्यति।
29 द्वितीयः विभागः जबूलूनस्य, बिन्यामीनस्य, नप्ताली-वंशस्य च आसीत्, ते मिस्रदेशिनःसह मिस्रदेशं गन्तुं निश्चयं कृतवन्तः।
30 तदा मूसा तान् अवदत्, "मा भैष्यताम्, यतः अद्य यूयं मिस्रदेशिनःयथा दृष्टवन्त; तथैव तान् सदा न द्रक्ष्यथ।"
31 तृतीयः विभागः यहूदा-योसेफयोः सन्तानयोः आसीत्, ते मिस्रदेशीयाःसह युद्धं कर्तुं गन्तुं निश्चयं कृतवन्तः।
32 तदा मूसा तान् अवदत् , "भवतः स्थानेषु तिष्ठन्तु, यतः प्रभुः युष्माकं कृते युद्धं करिष्यति, यूयं च मौनम् अभविष्यथ।"
33 चतुर्थःविभागःलेवी-गाद-आशेर-सन्ततिः आसीत्, ते मिस्रीयानां मध्ये गत्वा तान् भ्रमितुं निश्चयं कृतवन्त; तदा मूसा तान् अवदत्, "भवतः स्थानेषु तिष्ठन्तु, मा भयम्, केवलं प्रभुं आह्वयन्तु यत् सः युष्मान् तेषां हस्तात् उद्धारयतु।"
34 तदनन्तरं मोशेःप्रजानां मध्ये उत्थाय प्रभुं प्रार्थयन् अवदत्।
35 हे सर्व्वपृथिव्याः परमेश्वर, त्वया मिस्रदेशात् निर्गताः तव प्रजाः त्राहि, मिस्रदेशिनःसामर्थ्यं पराक्रमं च तेषां एव इति गर्वं मा कुरुत।
36 ततःपरमेश् वरःमूसाम् अवदत् , "किमर्थं भवान् मां आह्वयति? इस्राएलस्य सन्तानं वद यत् ते प्रस्थास्यन्ति, त्वं च समुद्रे स्वदण्डं प्रसार्य विभजसि, ततःइस्राएलस्य सन्तानाःतया गमिष्यन्ति।
37 मूसा एवम् अकरोत्, सःसमुद्रे स्वदण्डं उत्थाप्य विभजितवान्।
38 समुद्रस्य जलं द्वादशधा विभक्तम्, इस्राएलस्य सन्तानाः पदातिभिः जूताभिः सह गच्छन्ति स्म, यथा मनुष्यः सज्जीकृतमार्गेण गच्छति।
39 ततःपरमेश् वरःइस्राएल-सन्ततिभ्यःमिस्र-देशे समुद्रे च मूसा-हारूनयोःहस्तेन स्वस्य आश्चर्यं प्रकटितवान्।
40 यदा इस्राएलाःसमुद्रं प्रविष्टवन्तः तदा मिस्रदेशीयाः तेषां पश्चात् आगत्य समुद्रस्य जलं पुनःआगत्य ते सर्वे जले निमग्नाःअभवन्, ततः परं फारों विहाय एकः अपि मनुष्यः अवशिष्टः नासीत्, यः भगवतः धन्यवादं दत्त्वा तस्मिन् विश्वासं कृतवान्, अतः परमेश् वरःतस्मिन् काले मिस्रीयैःसह तस्य नाशं न कृतवान्।
41 ततःपरमेश् वरःएकस् य स् वर्गदूतस् य आज्ञां दत्तवान् यत् सः मिस्रदेश् येषु तं नेतुम्, सः तं नीनवे देशे क्षिप्तवान्, सः चिरकालं यावत् राज् यम् अकरोत्।
42 तस्मिन् दिने परमेश् वरःइस्राएलं मिस्र-हस्तात् उद्धारितवान्, ततः सर्वे इस्राएल-सन्तानाः मिस्र-देशिनः समुद्रे च यत् कृतं तत् परमेश् वरस्य महत्-हस्तं दृष्टवन्तः।

43 तस्मिन् दिने यस्मिन् दिने परमेश् वरः मिस्रदेशीयाः तेषां पुरतः पतनं कृतवान्, तस्मिन् दिने मूसा इस्राएलस् य सन् तानस् य च एतत् गीतं प्रभुं गायन्ति स्म।
44 ततः सर्वे इस्राएलाः मिलित्वा गायन्ति स्म, "अहं प्रभुं गायिष्यामि यतः सः बहु उन्नतः अस्ति, अश्वं तस्य सवारं च समुद्रे क्षिप्तवान्। पश्यन्तु, परमेश् वरस् य नियमग्रन्थे लिखितम् अस्ति।
45 तदनन्तरं इस्राएलस्य सन्तानाः यात्रां कृत्वा मारानगरे शिबिरं कृतवन्तः; ततः परमेश् वरः इस्राएलसन्ततिभ्यः मारानगरे तस्मिन् स्थाने नियमाः न्यायाः च दत्तवान्, ततः परमेश् वरः इस्राएलस् य सन् तानस् य सर्वान् मार्गान् चरितुं तस्य सेवां कर्तुं च आज्ञां दत्तवान्।
46 ते मरातः गत्वा एलिमम् आगताः; एलिमे द्वादश जलस्रोताः सप्ततिः खजूरवृक्षाः च आसन्, बालकाः च तत्र जलसमीपे शिबिरं कृतवन्तः।
47 ते मिस्रदेशात् प्रस्थानानन्तरं द्वितीयमासस्य पञ्चदशदिने एलीमदेशात् प्रस्थिताः सिन्प्रान्तरं प्राप्तवन्तः।
48 तस्मिन् समये परमेश् वरः इस्राएल-सन्ततिभ्यः मन्ना-भोजनं दत्तवान्, परमेश् वरः इस्राएल-सन्ततिभ्यः दिने दिने स्वर्गात् अन्नं वर्षयति स्म।
49 इस्राएलस्य सन्तानाः यावत् प्रान्तरे स्थितवन्तः तावत् चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् मन्नां खादितवन्तः।
50 ते सिन्-प्रान्तरात् निर्गत्य आलूश-नगरे शिबिरं कृतवन्तः।
51 ते आलूशतः प्रस्थिताः रेफिदीमनगरे शिबिरं कृतवन्तः।
52 यदा इस्राएलस्य सन्तानाः रफीदीमनगरे आसन् तदा एलीफाजस्य पुत्रः अमालेक; यः एसावस्य पुत्र; यः सोफो-भ्राता, इस्राएलेन सह युद्धं कर्तुं आगतः।
53 सः अष्टशतं सहस्रं पुरुषान्, मायाविन; जादूगराः च स्वेन सह आनयत्, ततः सः रेफिदीम्-नगरे इस्राएल-देशेन सह युद्धाय सज्जः अभवत्।
54 ते इस्राएलविरुद्धं महत् घोरं युद्धं कृतवन्त; ततः परमेश् वरः अमालेक् तस् य प्रजां च मोशेस् य इस्राएलस् य च हस्ते, मूसास् य सेवकस्य नुन् पुत्रस्य यहोशूस्य च हस्ते समर्पितवान्।
55 इस्राएलस्य सन्तानाः अमालेक् तस्य जनान् च खड्गस्य धारेण प्रहृतवन्त; किन्तु इस्राएलस्य सन्तानानां कृते युद्धं अतीव तीव्रम् आसीत्।
56 ततः परमेश् वरः मूसाम् अवदत् , "एतत् तव स् वस् य स्मारकरूपेण पुस्तके लिखित्वा तव सेवकस्य नूनपुत्रस्य यहोशूयाः हस्ते निक्षिप्य इस्राएलस् य जनान् आज्ञापयसि यत् यदा कनानदेशम् आगमिष् यति तदा स् वर्गाधः अमालेकस्य स्मरणं सर्वथा विनाशयिष् यति।
57 तदा मूसा एवम् अकरोत्, ततः सः पुस्तकम् आदाय तस्मिन् वचनं लिखितवान्।
58 यदा त्वं मिस्रदेशात् निर्गत्य मार्गे अमालेक् त्वां किं कृतवान् तत् स्मर्यताम्।
59 स त्वां मार्गे मिलित्वा तव पृष्ठभागं प्रहारं कृतवान्, ये तव पृष्ठतः दुर्बलाः आसन्, यदा त्वं क्लान्त; श्रान्तः च आसीत्।
60 अतः यदा भवतः परमेश् वरः भवतः परमेश् वरः भवतः परमेश् वरः यस् य भूमिः भवतः उत्तराधिकाररूपेण ददाति, तस्मिन् देशे परितः सर्वेभ्यः शत्रूभ्यः विश्रामं दत्तवान् चेत्, स् वर्गाधः अमालेक्-जनानाम् स्मरणं अपास्यसि, तदा त्वं तत् न विस्मरिष्यसि।
61 यः राजा अमालेक् प्रति वा तस्य स्मृतिं वा तस्य वंशं वा दयां करिष्यति, सः पश्यतु अहं तस्मात् तत् प्रार्थयिष्यामि, तस्य प्रजानां मध्ये तं विच्छिन्दिष्यामि।
62 मूसा एतानि सर्वाणि पुस्तके लिखित्वा इस्राएलसन्ततिभ्यः एतानि सर्वाणि विषयाणि आज्ञापयत्।

अध्याय 82

1 इस्राएलस्य सन्तानाः रेफिदीमतः प्रस्थिता; मिस्रदेशात् निर्गत्य तृतीयमासे सिनाईप्रान्तरे शिबिरं कृतवन्तः।
2 तस्मिन् समये मूसास् य श्वशुरः मिद्यानी रुएलः स्वपुत्र्या सिप्पोराया सह तस्याः पुत्रद्वयेन सह आगत; यतः सः परमेश् वरस् य आश्चर्यस् य विषये श्रुतवान् यत् सः इस्राएलस् य कृते तान् मिस्रदेशात् मोचितवान्।
3 ततः रयूएलः मूसां समीपं प्रान्तरं गतः यत्र सः शिबिरं कृतवान् आसीत्, यत्र परमेश् वरस् य पर्वतः आसीत्।
4 ततः मोशेः स्वश्वशुरस्य सङ्गमे महता गौरवेण निर्गतवान्, सर्वः इस्राएलः तस्य समीपे आसीत्।
5 ततः परं रेवेलः तस्य सन्तानैः सह इस्राएलीयानां मध्ये बहुदिनानि यावत् स्थितवान्, ततः परं रयूएलः प्रभुं जानाति स्म।
6 इस्राएलस्य सन्तानानां मिस्रदेशात् प्रस्थानात् तृतीये मासे तस्य षष्ठे दिने परमेश् वरः सिनाईपर्वते इस्राएलाय दश आज्ञां दत्तवान्।
7 सर्वः इस्राएलः एताः सर्वाः आज्ञाः श्रुत्वा तस्मिन् दिने सर्वे इस्राएलः प्रभुना अतिशयेन आनन्दितवन्तः।
8 ततः परमेश् वरस् य महिमा सिनाईपर्वते आवृत्य सः मूसाम् आहूय मूसा मेघमध् यम् आगत्य पर्वतम् आरुहत्।
9 मूसा चत्वारिंशत् दिवसाः चत्वारिंशत् रात्रयः च पर्वतस्य उपरि आसीत्। सः रोटिकां न खादति स्म, जलं च न पिबति स्म, इस्राएल-सन्ततिं शिक्षितुं च भगवता तं नियमानाम्, न्यायानां च उपदेशं दत्तवान्।
10 ततः परमेश् वरः इस्राएल-सन्ततिभ्यः आज्ञापितानि दश-आज्ञानि पाषाण-पट्टिकाद्वये लिखितवान्, यत् सः इस्राएल-सन्ततिभ्यः आज्ञां दातुं मोशेन दत्तवान्।
11 चत्वारिंशद्दिनानि चत्वारिंशत्रात्रौ च यदा परमेश् वरः सिनाईपर्वते मोशेन सह वार्तालापं समाप्तवान् तदा परमेश् वरः परमेश् वरस् य अङ्गुलीना लिखितानि शिलापट्टिकाः मूसाम् अददात्।
12 इस्राएलाः यदा मोशेः पर्वतात् अवतरितुं विलम्बितवान् इति दृष्ट्वा हारूनं परितः समागत्य अवदन्, "अस्य मूसस्य विषये वयं न जानीमः यत् तस्य किं जातम्।"
13 अतः उत्तिष्ठ, अस्माकं कृते एकं देवं कुरु यः अस्माकं पुरतः गमिष्यति, येन त्वं न म्रियसे।
14 ततः हारूनः जनानां कृते बहु भीतः अभवत्, तस्मात् सः तान् सुवर्णम् आनयितुं आज्ञापितवान्, सः तत् जनानां कृते गलितवत्सं कृतवान्।
15 ततः परमेश् वरः मूसां पर्वतात् अवतरितुं पूर्वं अवदत् , "अवतरतु, यतः त्वया मिस्रदेशात् निर्गताः तव प्रजाः स् व भ्रष्टाः अभवन्।"
16 ते गलितं वत्सं कृत्वा प्रणमन्ति, अतः इदानीं मां त्यज, येन अहं तान् पृथिव्याः नाशं करोमि, यतः ते कठोरकण्ठाः जनाः सन्ति।
17 तदा मूसा भगवतः मुखं याचितवान्, तेषां निर्मितवत्सस्य कारणात् सः जनानां कृते भगवन्तं प्रार्थितवान्, ततः सः पर्वतात् अवतरत्, तस्य हस्ते च पाषाणपट्टिकाद्वयं आसीत्, यत् ईश्वरः तस्मै इस्राएलीयान् आज्ञां दातुं दत्तवान्।

18 यदा मूसा शिबिरस्य समीपं गत्वा जनानां निर्मितं वत्सं दृष्टवान् तदा मूसायाः क्रोधःप्रज्वलित; सःपर्वतस्य अधःस्थापितानि पटलानि भग्नवान्।
19 मूसा शिबिरं गत्वा वत्सं आदाय अग्निना दग्धा, यावत् सुधूलिःन भवति तावत् पिष्ट्वा जले प्रकीर्ण्य इस्राएलीभ्यःपिबितुं दत्तवान्।
20 वत्सनिर्माता त्रिसहस्राणि जनाःपरस्परं खड्गैःमृताः।
21 परेण दिने मूसा जनान् अवदत्, "अहं भगवतःसमीपं गमिष्यामि, कदाचित् युष्माकं पापं प्रायश्चित्तं करिष्यामि।"
22 मूसा पुनः भगवतः समीपं गत्वा चत्वारिंशत् दिनानि चत्वारिंशत् रात्रौ च भगवतःसमीपे स्थितवान्।
23 चत्वारिंशत् दिनेषु मूसा इस्राएलस्य कृते भगवन्तं प्रार्थितवान्, परमेश् वरः मूसायाः प्रार्थनां श्रुतवान्, इस्राएलस्य कृते प्रभुः तस्य प्रार्थितवान्।
24 ततः परमेश् वरः मूसाम् अब्रवीत् यत् सः द्वौ पाषाणपटलौ उत्कृष्य तेषु भगवतःसमीपं आनयतु, यःतेषु दश आज्ञां लिखति।
25 तदा मूसा एवम् अकरोत्, ततः सः अवतीर्य पटलद्वयं छित्त्वा सिनैपर्वतं भगवतःसमीपं गत; तेषु दश आज्ञाःप्रभुःलिखितवान्।
26 मूसा चत्वारिंशत् दिवसाः चत्वारिंशत् रात्रयः च भगवतः समीपे एव स्थितवान्, ततःपरमेश् वरःतस्मै इस्राएल-देशेभ्यःप्रदातुं नियमा; न्यायाःच उपदिष्टवान्।
27 ततःपरमेश् वरःइस्राएलस् य सन् तानस् य आज्ञां दत्तवान् यत् ते परमेश् वरस् य कृते अभयारण्यम् आज्ञापयत् यत् तस् य नाम तत्र विश्रामं करोतु, ततः परमेश् वरः तस्मै पवित्रस्थानस्य उपमाम् अस् ति, तस्य सर्वेषां पात्राणां च उपमाम् अदर्शयत्।
28 चत्वारिंशत् दिवसाभ्यन्तरे मूसा पर्वतात् अवतरत्, तस्य हस्ते पटलद्वयं च आसीत्।
29 तदा मूसा इस्राएल-सन्ततिनां समीपम् आगत्य तेभ्यः परमेश् वरस् य सर्वाणि वचनानि उक्तवान्, सःतान् नियमा; नियमा; न्यायाः च उपदिष्टवान्, ये परमेश् वरःतस्मै उपदिष्टाःआसन्।
30 ततः मोशेन इस्राएलसन्ततिभ्यः परमेश् वरस् य वचनं कथितं यत्, तस्य कृते इस्राएलस् य सन् तानस् य मध्ये निवासार्थं पवित्रस्थानं भवितव्यम्।
31 ततःप्रजाःमोशेन यत् किमपि भद्रं भगवता तेभ्यःउक्तं तत् दृष्ट्वा बहु आनन्दिताः अभवन्, ते च अवदन्, "प्रभोः त्वां यत् किमपि उक्तवान् तत् सर्वं करिष्यामः।"
32 ततःप्रजाःएकपुरुषवत् उत्थाय भगवतःपवित्रस्थानं प्रति उदारं बलिदानं कृतवन्त; प्रत्येकं जनः पवित्रस्थानस्य कार्याय तस्य सर्वसेवायाश्च भगवतःनैवेद्यं आनयत्।
33 सर्वेऽपि इस्राएलसन्तानाः प्रभोः पवित्रस्थानकार्यार्थं स्वकीयेषु सर्वेषु सर्वेषु सुवर्णं रजतं पीतलकं च पवित्रस्थानस्य सेवायोग्यं सर्वं च आनयन्ति स्म।
34 ये ज्ञानिनः सर्वेऽपि कार्यानुष्ठानं कुर्वन्तःआसन्, ते सर्वेऽपि प्रभोः आज्ञानुसारं प्रभोःपवित्रस्थानं कृतवन्तः। सर्वे मनसि बुद्धिमान् जनाः पवित्रस्थानं, तस्य सामानं, सर्वाणि पात्राणि च पवित्रसेवायाः कृते यथा भगवता मूसां आज्ञापितं तथा कृतवन्तः।
35 पञ्चमासानां अन्ते पवित्रस्थानस्य कार्यं सम्पन्नम् अभवत्, ततः परमेश् वरःमोशेन आज्ञां दत्तवान्, तत् सर्वं कृतवन्तः।
36 ते पवित्रस्थानं तस्य सर्वाणि वस्तूनि च मोशेन आनयन्। यथा प्रभोः मूसां प्रति यत् प्रतिनिधित्वं दर्शितवान् तथा इस्राएलस्य सन्तानाःअपि कृतवन्तः।
37 तदा मूसा तत् कार्यं दृष्ट्वा भगवता आज्ञानुसारं ते तत् कृतवन्त; अतःमूसा तान् आशीर्वादं दत्तवान्।

अध्याय 83

1 द्वादशमासे त्रयोविंशतितिदिने मोशेन हारूनं तस्य पुत्रान् च गृहीत्वा तेषां वस्त्राणि परिधाय अभिषिच्य यथा भगवता आज्ञापितं तथा कृतवान्, तस्मिन् दिने भगवता यत् आज्ञां दत्तं तत् सर्वं मोशेन आनयत्।
2 तदनन्तरं मूसा हारूनं तस्य पुत्रान् च गृहीत्वा तान् अवदत्, "यूयं सप्तदिनानि यावत् निवासस्थानस्य द्वारे तिष्ठथ, यतः मया एवं आज्ञापितः।"
3 हारूनःतस्य पुत्रैःसह मूसाद्वारा भगवता यत् आज्ञां दत्तं तत् सर्वं कृत्वा ते सप्तदिनानि यावत् निवासस्थानस्य द्वारे एव स्थितवन्तः।
4 अष्टमे दिने प्रथममासस्य प्रथमदिने इस्राएलीयानां मिस्रदेशात् प्रस्थानात् द्वितीयवर्षे मोशेन पवित्रस्थानं स्थापितं, मूसा निवासस्थानस्य सर्वाणि वस्तूनि पवित्रस्थानस्य सर्वाणि वस्तूनि च स्थापयित्वा भगवता यत् आज्ञां दत्तं तत् सर्वं कृतवान्।
5 मूसा हारूनं तस्य पुत्रान् च आहूय ते स्वस्य इस्राएलस्य च कृते होमबलिं पापबलिं च आनयन्ति स्म, यथा परमेश् वरः मूसां आज्ञापितवान्।
6 तस्मिन् दिने हारूनस्य पुत्रद्वयं नादबः अबीहू च विदेशीयवह्निम् आदाय भगवतः समक्षं नीत्वा यः तान् आज्ञापितवान्, तदा भगवतः पुरतः अग्निः निर्गत्य तान् भक्षयितवान्, ते च तस्मिन् दिने भगवतः पुरतःमृतौ।
7 ततः यस्मिन् दिने मूसा पवित्रस्थानस्य स्थापनां सम्पन्नवान्, तस्मिन् दिने इस्राएल-सन्तति-राजकुमाराः वेदी-समर्पणार्थं भगवतः समक्षं स्व-बलिदानं आनेतुं प्रवृत्ताः।
8 एकैकं राजपुत्रं एकदिनं, एकैकं राजपुत्रं द्वादशदिनानि यावत् स्वबलिदानानि आनयन्ति स्म।
9 तानि सर्वाणि बलिदानानि एकैकं स्वसमये एकैकं रजतपात्रं शतत्रिंशत् शेकेलभारं, पवित्रस्थानस्य शेकेलपर्यन्तं सप्ततिशेकेलरूपं एकं रजतकटोरा, उभौ अपि उत्तमपिष्टपूर्णौ, अन्नबलिदानार्थं तैलेन सह मिश्रितौ।
10 एकं चम्मचं दशशेकेलसुवर्णभारं धूपपूर्णं।
11 एकःवृषभ; एकःमेष; एकःमेषःप्रथमवर्षस्य होमबलिदानार्थं।
12 पापबलिदानार्थं बकस्य एकं बकं च।
13 शान्तिबलिदानार्थं च द्वौ वृषौ, पञ्च मेषौ, पञ्च बकौ, पञ्च वर्षीयौ मेषौ।
14 इस्राएलस्य द्वादश-प्रधानाः दिने दिने प्रत्येकं स्वसमये एवम् कुर्वन्ति स्म।
15 तदनन्तरं मासस्य त्रयोदशे दिने मोशेन इस्राएलस्य सन्तानं निस्तारपर्वं आचरितुं आज्ञापितवान्।
16 इस्राएलस्य सन्तानाः मासस्य चतुर्दशे दिने निस्तारपर्वं यथा परमेश् वरःमोशेन आज्ञापितवान् तथा इस्राएलस् य सन् तानस् य आज्ञां कृतवन्तः।
17 द्वितीयमासे प्रथमदिने प्रभुःमूसां प्रति उक्तवान्।
18 विंशतिवर्षेभ्यः अधिकेभ्यः इस्राएलस्य सर्वेषां पुरुषाणां शिरः गणय, त्वं च तव भ्राता हारून; इस्राएलस्य द्वादशराजकुमाराःच।
19 मूसा एवम् अकरोत्, तदा हारूनःइस्राएलस्य द्वादशराजकुमारैः सह आगत्य सिनाईप्रान्तरे इस्राएलस्य सन्तानानां गणनां कृतवन्तः।
20 विंशतिवर्षेभ्यः अधिकवयस्कानाम् पितृगृहानुसारं इस्राएलानाम् संख्या षट्शतत्रिसहस्राणि पञ्चशतानि पञ्चाशत् आसीत्।
21 लेवीवंशजाःस्वभ्रातृषु इस्राएलसन्ततिषु न गणिताः।

22 इस्राएल-वंशजानां एकमासात् अधिकानां सर्वेषां पुरुषाणां संख्या द्वाविंशतिसहस्राणि द्विशतत्रयसप्ततिःआसीत्।
23 लेवीवंशजानां संख्या एकमासात् अपि च द्वाविंशतिसहस्राणि आसन्।
24 मूसा याजकान् लेवीयान् च प्रत्येकं स्वसेवायाम् स्वभारस्य च कृते निवासस्थानस्य पवित्रस्थानस्य सेवां कर्तुं प्रभोः मोशेन आज्ञां दत्तवान्।
25 मासस्य विंशतिदिने साक्षिनिवासात् मेघः अपहृतः।
26 तस्मिन् समये इस्राएलस्य सन्तानाः सिनाई-प्रान्तरात् यात्रां कृतवन्त; ते त्रयः दिवसान् यावत् यात्रां कृतवन्त; मेघः पारन-प्रान्तरे स्थितवान् तत्र परमेश् वरस् य क्रोधःइस्राएलस् य विरुद्धं प्रज्वलितः यतःते भोक् तस् य भोजनार्थं प्रभोःक्रुद्धाःआसन्।
27 ततः परमेश् वरः तेषां वचनं श्रुत्वा एकमासपर्यन्तं भोजनं दत्तवान्।
28 ततः परं भगवतः क्रोधः तेषां विरुद्धं प्रज्वलित; सः तान् महता वधेन प्रहारं कृत्वा तत्रैव दफनम् अभवत्।
29 इस्राएलस्य सन्तानाःतत् स्थानं केब्रोथहट्टावःइति आह्वयन्ति स्म, यतःते तत्र मांसकामिणःजनान् दफनवन्तः।
30 ते केब्रोथहट्टावात् प्रस्थाय पारनप्रान्तरे स्थिते हजेरोथनगरे निक्षिप्तवन्तः।
31 इस्राएलस्य सन्तानाः हजेरोतनगरे आसन्, तदा मूसायाः कारणात् मरियमस्य विरुद्धं परमेश्वरस्य क्रोधः प्रज्वलित; सा हिमवत् श्वेता कुष्ठा अभवत्।
32 सा सप्तदिनानि यावत् शिबिरात् बहिः निरुद्धा आसीत्, यावत् सा कुष्ठरोगेण पुनःप्राप्ता अभवत्।
33 तदनन्तरं इस्राएलाः हजेरोततः प्रस्थिताः पराणप्रान्तरस्य अन्ते निक्षिप्तवन्तः।
34 तस्मिन् समये परमेश् वरः मूसां प्रति उक्तवान् यत् सः इस्राएलस् य सन् तितः द्वादश पुरुषान् एकगोत्रे प्रेषयतु, येन ते कनानदेशं अन्वेष्टुं गच्छेयुः।
35 ततः मोशेन द्वादशपुरुषान् प्रेषयित्वा ते कनानदेशं अन्वेष्टुं परीक्षितुं च आगता; ते च कामोथं गच्छन्तीं पापप्रान्तरात् रेचोबपर्यन्तं समग्रं भूमिं अन्वेषितवन्तः।
36 चत्वारिंशत् दिवसाभ्यन्तरे ते मूसा-हारूनयोः समीपम् आगत्य तेषां हृदयेषु यथा वर्तते तथा तस्मै वचनं आनयन्त; तेषां दश जनाः इस्राएल-सन्ततिभ्यः यत् भूमिं अन्वेषितवन्त; तस्य विषये दुष्कृतं समाचारं कृतवन्तः यत्, "अस्माकं कृते मिस्रदेशं प्रत्यागन्तुं श्रेयस्करम्, न तु अस्माकं कृते मिस्रदेशं प्रत्यागन्तुं श्रेयस्करम्, यत् भूमिं तस्य निवासिनःभक्षयति।
37 किन्तु नूनस्य पुत्रः यहोशूः यफुनेः पुत्रः कालेबः च भूमिं अन्वेषकाणां मध्ये अवदन्, "देशःअतीव उत्तमःअस्ति।"
38 यदि प्रभुः अस्मासु आनन्दं लभते तर्हि सः अस्मान् अस्मिन् देशे आनयति, अस्मान् च दास्यति, यतः एषा भूमिः क्षीर-मधु-प्रवाहिता अस्ति।
39 किन्तु इस्राएलस्य सन्तानाः तान् न शृण्वन्ति स्म, तेषां दशपुरुषाणां वचनं शृण्वन्ति स्म, ये देशस्य दुष्प्रचारं कृतवन्तः।
40 ततःपरमेश् वरःइस्राएलीयानां कुण्ठितान् श्रुत्वा क्रुद्धःसन् शपथं कृतवान् ।
41 यफूनस्य पुत्रं कालेबं नूनपुत्रं यहोशूं च विहाय विंशतिवर्षेभ्यः अधिकं भूमिं न पश्यति।
42 किन्तु अवश्यमेव एषा दुष्टा वंशजः अस्मिन् प्रान्तरे विनश्यति, तेषां बालकाः भूमिं आगमिष्यन्ति, ते च भूमिं धारयिष्यन्ति; अतः परमेश् वरस् य क्रोधः इस्राएलस् य विरुद्धं प्रज्वलित; सः तान् चत्वारिंशत् वर्षाणि यावत् प्रान्तरे भ्रमितवान्, यतः ते भगवतः अनुसरणं न कृतवन्तः।
43 ततः पराणप्रान्तरे चिरकालं यावत् जनाः निवसन्ति स्म, ततः परं ते रक्तसमुद्रमार्गेण प्रान्तरं गतवन्तः।

अध्याय 84

1 तस्मिन् समये लेवीपुत्रस्य केहतस्य पुत्रस्य जेत्जरस्य पुत्रः कोराहः इस्राएलस्य बहूनि पुरुषान् गृहीत्वा मूसा-हारून-समुदायेन सह कलहं कृतवन्तः।
2 ततः परमेश् वरः तेषां प्रति क्रुद्धः अभवत्, पृथिवी मुखं उद्घाट्य तान् निगलितवती ।
3 ततः परं परमेश्वरः जनान् सेइरपर्वतमार्गेण चिरकालं यावत् परिभ्रमितवान्।
4 तस्मिन् समये परमेश् वरः मूसाम् अवदत् , "एसावस् य सन् तानस् य विरुद्धं युद्धं मा प्रचोदय, यतः अहं भवद्भ्यः तेषां किमपि वस्तुं यावत् पादतलः पदाति भवति तावत् न दास्यामि, यतः मया एसावस्य उत्तराधिकाररूपेण सेइरपर्वतं दत्तम्।
5 अतः पूर्वकाले एसावस्य सन्तानाः सेइर-सन्ततिभिः सह युद्धं कृतवन्त; परमेश् वरः सेइर-सन्ततिं एसाव-सन्ततिनां हस्ते समर्प्य तेषां पुरतः नाशं कृतवान्, तेषां स्थाने अद्यपर्यन्तं एसाव-सन्तानाः निवसन्ति स्म।
6 अतः परमेश् वरः इस्राएलस् य जनान् अवदत् , "स् वभ्रातृणां एसावस् य सन् तानस् य विरुद्धं मा युद्धं कुरुत, यतः तेषां देशे किमपि युष् माकं नास्ति, किन्तु यूयं तेभ्यः अन्नं धनेन क्रीत्वा तत् खादितुम् शक्नुथ, तेभ्यःधनेन जलं क्रीत्वा पिबितुं च शक्नुवन्ति।
7 इस्राएलस्य सन्तानाःपरमेश् वरस् य वचनं कृतवन्तः।
8 इस्राएलाः चिरकालं यावत् सिनाईपर्वतमार्गेण प्रान्तरं परिभ्रमन्ति स्म, एसावस्य सन्तानं न स्पृशन्ति स्म, नवदशवर्षपर्यन्तं तस्मिन् मण्डले स्थितवन्तः।
9 तस्मिन् समये चित्तिम-वंशजानां राजा लैटिनसः पञ्चचत्वारिंशत् वर्षे मृत; यत् इस्राएल-जनानाम् मिस्र-देशात् प्रस्थानस्य चतुर्दशवर्षम् अस्ति।
10 तस् य स्थाने चित्तिमदेशे सः निर्मितवान्, अबिम्नास् अष्टत्रिंशत् वर्षाणि यावत् तस्य स्थाने राज्यं कृतवान्।
11 तेषु दिनेषु नवदशवर्षेषु इस्राएलाः एसावस्य सन्तानानां सीमां अतिक्रम्य आगत्य मोआबप्रान्तरस्य मार्गं अतिक्रान्तवन्तः।
12 ततःपरमेश् वरःमूसाम् अवदत् , "मोआब-देशं मा व्याप्तं कुरु, तेषां विरुद्धं मा युद्धं कुरु, यतःअहं भवद्भ्यःतेषां भूमितःकिमपि न दास्यामि।
13 इस्राएलस्य सन्तानाः नवदशवर्षपर्यन्तं मोआबप्रान्तरस्य मार्गं अतिक्रान्तवन्त; तेषां विरुद्धं युद्धं न कृतवन्तः।
14 इस्राएलस्य मिस्रदेशात् प्रस्थानस्य षट्त्रिंशत् वर्षे परमेश् वरः अमोरी-राजस्य सीहोनस्य हृदयं प्रहारं कृत्वा युद्धं कृत्वा मोआब-सन्ततिभिःसह युद्धं कर्तुं प्रस्थितवान्।
15 ततः सिहोनः मिस्रराजस्य परामर्शदाता बिलामस्य पुत्रस्य बिओरस्य तस्य पुत्रस्य बिलामस्य च समीपं प्रति दूतान् प्रेषितवान् यत् ते मोआबं शापं कुर्वन्तु येन सःसीहोनस्य हस्ते समर्प्यते।
16 दूताःगत्वा मेसोपोटामियादेशस्य पेथोरतःजनेसपुत्रं बेओरं तस्य पुत्रं बिलामं च आनयन्, अतः बेओरः तस्य पुत्रः बिलामः च

सीहोननगरं आगत्य अमोरीराजस्य सीहोनस्य सम्मुखे मोआबं तेषां राजानं च शापं दत्तवन्तौ।
17 ततःसीहोनःस्वसैन्येन सह निर्गतवान्, सःमोआबदेशं गत्वा तेषां विरुद्धं युद्धं कृतवान्, तान् वशीकृत्य, प्रभुः तान् स्वहस्ते समर्पितवान्, शिहोनःमोआबराजं मारितवान्।
18 शिहोनः युद्धे मोआबदेशस्य सर्वाणि नगराणि गृहीतवान्। तेभ्यः हेश्बोन् अपि हृतवान् यतः हेश्बोन् मोआबनगरस्य अन्यतमम् आसीत्, शिहोनः स्वराजकुमारान् स्वकुलीनान् च हेशबोन्नगरे स्थापयति स्म, तेषु दिनेषु हेश्बोन् सीहोनस्य आसीत्।
19 अतएव दृष्टान्तवक्तृभ्यां बिओर् तस्य पुत्रःबिलामश्च एतत् वचनं उक्तवन्तौ, हेशबोननगरं आगच्छतु, सिहोननगरं निर्माय स्थापितं भविष्यति।
20 धिक् ते मोआब! त्वं नष्टःअसि हे केमोशजना! पश्यन्तु, परमेश् वरस् य नियमग्रन्थे लिखितम् अस्ति।
21 शिहोनःमोआबं जित्वा मोआबदेशात् येषु नगरेषु हृतेषु नगरेषु रक्षकान् स्थापयति स्म, मोआबजनाः बहुसंख्याकाः सीहोनस्य हस्ते युद्धे पतिता; तेषां पुत्रकन्याश्च महतीं ग्रहणं कृत्वा तेषां राजानं मारितवान्। अतःसीहोनःस्वदेशं प्रति प्रत्यागतवान्।
22 ततःसीहोनःबेओर-पुत्राय बिलाम-इत्येतयोःकृते बहुविधं रजत-सुवर्ण-उपहारं दत्तवान्, ततः सः तान् विसर्जितवान्, ते मेसोपोटामिया-देशं स्वगृहं स्वदेशं च गतवन्तः।
23 तस्मिन् समये सर्वे इस्राएलीजनाः मोआबप्रान्तरमार्गात् प्रत्यागत्य एदोमप्रान्तरं परितःकृतवन्तः।
24 ततःमिस्रदेशात् प्रस्थानात् चत्वारिंशत्वर्षस्य प्रथममासे सर्वःसङ्घः सिन्-प्रान्तरे आगत; इस्राएल-सन्ततिः सिन्-प्रान्तरस्य कादेश-नगरे तत्र निवसति स्म, तत्रैव मरियमःमृता, सा च तत्रैव दफनःअभवत्।
25 तस्मिन् समये मूसा एदोमराजस्य हदादस्य समीपं दूतान् प्रेषितवान् यत्, "तव भ्राता इस्राएलः कथयति, अहं तव भूमिं गच्छामि, क्षेत्रं वा द्राक्षाक्षेत्रं वा न गमिष्याम; कूपजलं न पिबामः। वयं राज्ञःमार्गे गमिष्यामः।
26 एदोमः तम् अवदत् , "त्वं मम देशं न गमिष्यसि, एदोमः पराक्रमीजनेन सह इस्राएलस्य सन्तानं मिलितुं निर्गतवान्।
27 एसावस्य सन्तानाः इस्राएलस्य सन्तानं स्वदेशं गन्तुं न अस्वीकृतवन्त; अतःइस्राएलीजनाःतेभ्यःदूरं गत्वा तेषां विरुद्धं युद्धं न कृतवन्तः।
28 ततःपूर्वं परमेश् वरःइस्राएल-सन्ततिभ्यःआज्ञां दत्तवान् यत् यूयं एसाव-सन्ततिभिःसह युद्धं न कुर्वन्तु, अतः इस्राएलीजनाःतेभ्यः दूरं गत्वा तेषां विरुद्धं युद्धं न कृतवन्तः।
29 ततःइस्राएलाःकादेशतःप्रस्थिताःसर्वे जनाःहोरपर्वतम् आगताः।
30 तस्मिन् समये परमेश् वरः मूसाम् अवदत् , "भवतः भ्रातरं हारूनं कथय यत् सःतत्रैव म्रियते, यतःसःमया इस्राएल-सन्ततिभ्यः दत्तं भूमिं न आगमिष्यति।"
31 ततः हारूनः भगवतः आज्ञानुसारं चत्वारिंशत् वर्षे पञ्चमे मासे प्रथमदिने होरपर्वतम् आरुह्य गतः।
32 हारूनःत्रयोविंशतिवर्षीयःआसीत् यदा सःहोरपर्वते मृतः।

अध्याय ८५

1 दक्षिणदिशि निवसन् कनानी राजा अरादः इस्राएलीजनाः गुप्तचरमार्गेण आगताःइति श्रुत्वा इस्राएलीयानां विरुद्धं युद्धं कर्तुं स्वसैनिकानाम् व्यवस्थां कृतवान्।
2 इस्राएलस्य सन्तानाःतस्मात् बहु भीताःअभवन्, यतःतस्य महती गुरुः सेना आसीत्, अतः इस्राएलस्य सन्तानाः मिस्रदेशं प्रति प्रत्यागन्तुं निश्चयं कृतवन्तः।
3 इस्राएलस्य सन्तानाः अरादराजस्य कारणात् बहु भीताःआसन्, तस्मात् त्रयः दिवसाः यावत् यात्रां कृत्वा मसेराथ बेनी याकोन्नगरं प्रति गतवन्तः।
4 इस्राएलस्य सन्तानाः स्वस्थानं न गन्तुम् इच्छन्ति स्म, अतः ते त्रिंशत् दिवसान् यावत् बेनी-जाकोन्-नगरे स्थितवन्तः।
5 लेवीवंशजाः इस्राएलस्य सन्तानाः पश्चात्तापं न करिष्यन्ति इति दृष्ट्वा परमेश् वरस् य कृते ईर्ष्याम् अकुर्वन्, ते उत्थाय स् वभ्रातृन् इस्राएलीभिःसह युद्धं कृतवन्त; तेषां महत् शरीरं हत्वा तेषां स्थानं होर पर्वतं प्रति प्रत्यागन्तुं बाध्यं कृतवन्तः।
6 यदा ते प्रत्यागत्य राजा अरदः इस्राएलीयानां विरुद्धं युद्धाय स्वसैन्यस्य व्यवस्थां कुर्वन् आसीत्।
7 इस्राएलः प्रतिज्ञां कृतवान् यत् यदि त्वं एतत् प्रजा मम हस्ते समर्पयसि तर्हि अहं तेषां नगराणि सर्वथा नाशयिष्यामि।
8 परमेश् वरः इस्राएलस् य वचनं श्रुत्वा कनानीजनानाम् हस्ते समर्प्य तान् तेषां नगरान् च सर्वथा नाशितवान्, तस्य स्थानस्य नाम होर्मा इति आह्वयत्।
9 इस्राएलस्य सन्तानाःहोरपर्वतात् गत्वा ओबोत्-नगरे निक्षिप्तवन्त; ओबोत्-नगरात् प्रस्थिता; मोआब-सीमायाः इये-अबरीम्-नगरे निक्षिप्तवन्तः।
10 इस्राएलस्य सन्तानाःमोआबं प्रेषितवन्तःयत्, "अधुना भवतःभूमिं गत्वा स्वस्थाने गच्छाम; किन्तु मोआबजनाः इस्राएलस्य सन्तानं स्वदेशं गन्तुं न अनुमन्यन्ते स्म, यतः मोआबजनाः अतीव भीताः आसन् यत् इस्राएलस्य सन्तानाःतेषां प्रति यथा अमोरीराजःसीहोनः तेषां भूमिं गृहीत्वा तेषां बहूनां वधं कृतवान् तथा तेषां कृते न करिष्यति।
11 अतःमोआबदेशःइस्राएलीनां स्वदेशं गन्तुं न अनुमन्यते स्म, ततः परमेश् वरःइस्राएलीयान् आज्ञां दत्तवान् यत् ते मोआबविरुद्धं युद्धं न कुर्वन्तु, अतःइस्राएलीजनाःमोआबदेशात् प्रस्थिताः।
12 इस्राएलाःमोआबसीमातःप्रस्थिता; मोआब-अमोरी-देशयोःमध्ये मोआब-सीमायाः अर्नोन्-नगरस्य परं, अमोरी-राजस्य सीहोनस्य सीमायां केदेमोत-प्रान्तरे स्थितवन्तः।
13 इस्राएलसन्तानाः अमोरीराजस्य सीहोनस्य समीपं दूतान् प्रेषितवन्तः।
14 वयं तव भूमिं गच्छाम; क्षेत्रेषु द्राक्षाक्षेत्रेषु वा न गमिष्याम; यावत् तव सीमां न लङ्घयामः तावत् राज्ञः राजमार्गेण गमिष्याम; किन्तु सीहोनःइस्राएलीयान् गन्तुं न अनुमन्यते स्म।
15 ततःसीहोनःसर्वान् अमोरीजनान् सङ्गृह्य इस्राएलस्य सन्तानं मिलितुं प्रान्तरं गत्वा याहाजनगरे इस्राएलविरुद्धं युद्धं कृतवान्।
16 ततः परमेश् वरः अमोरीराजः शिहोन् इस्राएलस् य हस्ते समर्पितवान्, इस्राएलस् य सर्वान् सीहोन् जनान् खड्गधारेण प्रहृत्य मोआबस्य प्रतिशोधं कृतवान्।
17 इस्राएल-जनाः अराम-नगरात् याबुक-पर्यन्तं सीहोन-देशं अम्मोन-जनानाम् आधिपत्यं कृत्वा नगराणां सर्वं लूटं गृहीतवन्तः।
18 इस्राएलः एतानि सर्वाणि नगराणि गृहीतवान्, इस्राएलः अमोरीजनानाम् सर्वेषु नगरेषु निवसति स्म।
19 इस्राएलस्य सर्वे जनाःअम्मोनजनानाम् विरुद्धं युद्धं कर्तुं तेषां भूमिं अपि ग्रहीतुं निश्चयं कृतवन्तः।
20 अतःपरमेश् वरःइस्राएलस् य जनान् अवदत् , "अम्मोनस् य सन् तिस् यान् मा व्याप्तं कुरुत, तेषां विरुद्धं युद्धं मा कुरुत, यतः

अहं भवद्भ्यः तेषां भूमितः किमपि न दास्यामि, इस्राएलस् य सन् तानस् य वचनं श्रुत्वा अम्मोनस् य सन् तानस् य विरुद्धं युद्धं न कृतवन्तः।
21 इस्राएलस्य सन्तानाःबाशानमार्गेण बाशानराजस्य ओगस्य भूमिं प्रति गतवन्त; बाशानराजः ओगः इस्राएलीयान् युद्धे मिलितुं निर्गतवान्, तस्य सङ्गमे बहवः वीरजना; अमोरीजनानाम् अतीव बलवन्तःच सैनिकाःआसन्।
22 बाशानराजः ओगः अतिशक्तिशाली पुरुषः आसीत्, किन्तु तस्य पुत्रःनारोनःतस्मात् अपि बलवान् आसीत्।
23 तदा ओगः मनसि अवदत्, "पश्यतु इदानीं समग्रं इस्राएलस्य शिबिरं त्रीणि पारसाः स्थानं गृह्णाति, अधुना अहं तान् खड्गशूलान् विना सद्यःएव प्रहरिष्यामि।
24 ततः ओगः याहाजपर्वतम् आरुह्य ततः एकं विशालं शिलाखण्डं गृहीत्वा यस्य दीर्घः त्रिपर्सा आसीत्, तस्य शिरसि निधाय, तत् शिलायाम् सर्वान् इस्राएलीयान् प्रहारं कर्तुं इस्राएलस्य शिबिरे क्षिप्तुं संकल्पितवान्।
25 तदा भगवतः दूतः आगत्य ओगस्य शिरसि शिलाखण्डं विदारितवान्, ओगस्य कण्ठे शिला पतितःयत् ओगःकण्ठे शिलाया: भारात् पृथिव्यां पतितः।
26 तस्मिन् समये परमेश् वरः इस्राएलस् य जनान् अवदत् , "तस्मात् मा भयम् भव, यतःअहं तं सर्वान् जनान् तस्य सर्वान् भूमिं च युष् माकं हस्ते दत्तवान्, यूयं च सिहोन् इव तं कुरु।
27 ततः मोशेः अल्पसंख्याकाः इस्राएलसन्ततिभिः सह तस्य समीपं गत; तदा मूसा ओगस्य पादगुल्फयोः यष्ट्या प्रहारं कृत्वा तं मारितवान्।
28 ततः परं इस्राएलाः ओगस्य सर्व्वजनं च अनुसृत्य तान् ताडयन् नाशं च कृतवन्तःयावत् तेषां शेषःन अवशिष्टः।
29 ततः परं मोशेन इस्राएलस्य केचन जनान् याजेरस्य अन्वेषणार्थं प्रेषितवान् यतःयाजेर् अतीव प्रसिद्धं नगरम् आसीत्।
30 गुप्तचराः याजेरनगरं गत्वा तत् अन्वेषितवन्त; गुप्तचराः च भगवते विश्वासं कृत्वा याजेरस्य पुरुषाणां विरुद्धं युद्धं कृतवन्तः।
31 एते जनाःयाजेर् तस्य ग्रामान् च गृहीत्वा प्रभुःतान् हस्ते समर्प्य तत्र स्थितान् अमोरीजनान् निर्वासितवन्तः।
32 इस्राएल-सन्ततिः अमोरी-राजद्वयस्य भूमिं अर्नोन्-नद्याः परतः अर्नोन्-नद्याःहर्मन-पर्वतपर्यन्तं षष्टिःनगराणि गृहीतवन्तः।
33 इस्राएलस्य सन्तानाः प्रस्थिताः यरीहो-समीपे यरदन-नद्याः परे स्थितं मोआब-प्रदेशस्य समतलं प्रति आगतवन्तः।
34 मोआब-जनाःअमोरी-राजयोःसिहोन्-ओगयोःप्रति यत् किमपि दुष्कृतं कृतवन्तः तत् सर्वं मोआब-जनाः श्रुत्वा मोआब-देशस्य सर्वे जनाःइस्राएलीभ्यःबहु भीताःअभवन्।
35 तदा मोआबस्य प्राचीनाः अवदन्, "पश्यन्तु, अमोरीनां राजानः सीहोनः ओगः च, ये पृथिव्याः सर्वेभ्यः राजाभ्यः अधिकशक्तिशालिनः आसन्, ते इस्राएलस्य सन्तानस्य विरुद्धं स्थातुं न शक्तवन्त; तर्हि वयं तेषां पुरतःकथं स्थातुं शक्नुम?
36 ते अस्मान् पूर्वं मार्गे अस्माकं भूमिं गन्तुं सन्देशं प्रेषितवन्त; वयं तान् न अनुमन्यन्ते, इदानीं ते अस्मान् स्वगुरुभिः खड्गैः आक्रम्य अस्मान् नाशयिष्यन्ति। मोआबः इस्राएलस्य सन्तानस्य कारणेन दुखितःअभवत्, तेभ्यःबहु भीताःअभवन्, ते च मिलित्वा इस्राएलस्य सन्तानानां कृते किं कर्तव्यमिति कल्पितवन्तः।
37 मोआब-प्राचीनाःनिश्चयं कृत्वा तेषां एकं पुरुषं मोआबी-सीपोर-पुत्रं बालकं गृहीत्वा तस्मिन् काले तेषां राजानं कृतवन्त; बालकःच अतीव बुद्धिमान् आसीत्।
38 मोआबस्य प्राचीनाःउत्थाय मिद्यान-सन्ततिभिःसह शान्तिं कर्तुं प्रेषितवन्तःयतःतेषु दिनेषु मोआब-मिदियानयोःमध्ये महत् युद्धं वैरं च आसीत्, यतःएदोम-राजस्य बेदादस्य पुत्रस्य हदादस्य दिवसात् आरभ्य मोआब-क्षेत्रे मिद्यानस्य उपरि आक्रमणं कृतवान्।
39 ततः मोआब-जनाः मिद्यान-सन्ततिं प्रति प्रेषितवन्त; तेषां सह शान्तिं कृतवन्त; मिद्यान-जनाः मिद्यान-जनानाम् कृते शान्तिं कर्तुं मोआब-देशम् आगतवन्तः।
40 मोआबस्य प्राचीनाःमिद्यानस्य प्राचीनैःसह इस्राएलात् स्वप्राणान् रक्षितुं किं कर्तव्यमिति परामर्शं कृतवन्तः।
41 मोआब-जनाः सर्वे मिद्यान-प्राचीनान् अवदन्, "अतः इस्राएल-सन्ततिः अस्माकं परितः सर्वान् लेहयन्ति यथा वृषः क्षेत्रस्य तृणानि लेहयति, यतःते अस्मात् बलवन्तःअमोरी-राजद्वये एवं कृतवन्तः।
42 तदा मिद्यानस्य प्राचीनाः मोआबं प्रति अवदन्, "अस्माभिः श्रुतं यत् यदा अमोरीराजःसीहोनःयुष्माकं विरुद्धं युद्धं कृतवान्, यदा सः युष्माकं उपरि विजयं प्राप्य भवतः भूमिं गृहीतवान्, तदा सः जनेयस्पुत्रं बिओर्नगरं, तस्य पुत्रं बिलामं च मेसोपोटामियादेशात् प्रेषितवान्, ते च आगत्य भवन्तं शापं दत्तवन्तः। अतःसिहोनस्य हस्तः भवतःउपरि प्रबलःअभवत् यत् सःभवतःभूमिं गृहीतवान्।
43 अतःयुष्मान् अपि तस्य पुत्रस्य बिलामस्य समीपं प्रेषयतु, यतःसः अद्यापि स्वदेशे एव तिष्ठति, तस्य वेतनं च ददातु, येन सः आगत्य सर्वान् जनान् शापं ददातु, यस्मात् भवन्तः भयभीताः सन्ति। अतः मोआबस्य प्राचीनाः एतत् श्रुत्वा बेओरस्य पुत्रं बिलामस्य समीपं प्रेषयितुं प्रसन्नाःअभवन्।
44 अतः मोआबराजस्य सिप्पोरस्य पुत्रः बालकः बिलामस्य समीपं दूतान् प्रेषितवान्।
45 पश्यत, मिस्रदेशात् कश्चन जनःनिर्गत; पश्यतु, ते पृथिव्याःमुखं आच्छादयन्ति, मम समक्षं च तिष्ठन्ति।
46 अतःइदानीं आगत्य मम कृते एतान् जनान् शापय, यतःते मम कृते अतिबलवन्त; सम्भवतः अहं तेषां विरुद्धं युद्धं कर्तुं विजयं प्राप्स्यामि, तान् निष्कासयिष्यामि, यतः मया श्रुतं यत् त्वं यस्य आशीर्वादं ददासि सःधन्य; यस्य शापं करोषि सःशापितः।
47 अतःबालकस्य दूताःबिलामस्य समीपं गत्वा मोआबविरुद्धं युद्धं कर्तुं जनान् शापं दातुं बिलामम् आनयन्ति स्म।
48 ततःबिलामःइस्राएलं शापं कर्तुं बालकस्य समीपम् आगत; तदा परमेश्वरः बिलामम् अवदत्, "एतत् जनं मा शापं कुरु यतः एतत् धन्यम् अस्ति।"
49 बालामःइस्राएलं शापं दातुं बिलामं दिने दिने आग्रहं करोति स्म, किन्तु बिलामः परमेश्वरस्य वचनस्य कारणात् बिलामस्य वचनं न श्रुतवान्।
50 बिलामः स्वस्य इच्छां न स्वीकुर्यात् इति दृष्ट्वा बालकः उत्थाय गृहं गत; बिलाम अपि स्वदेशं प्रत्यागत्य ततःमिद्याननगरं गतः।
51 इस्राएलस्य सन्तानाः मोआबस्य मैदानात् प्रस्थिता; मोआबस्य मैदानस्य अन्ते बेथ-जेसिमोथतः हाबिल-शित्तिम्पर्यन्तं यरदन-नद्याः स्थलं कृतवन्तः।
52 इस्राएलस्य सन्तानाः शित्तीम-प्रदेशे स्थित्वा मोआब-कन्याभिः सह वेश्यावृत्तिं कर्तुं प्रवृत्ताः।
53 इस्राएलस्य सन्तानाः मोआबस्य समीपं गतवन्त; मोआबजनाः इस्राएलस्य शिबिरस्य विपरीतभागे स्वतम्बूं स्थापयन्ति स्म।
54 मोआब-सन्ततिः इस्राएल-सन्ततिभ्यः भीताः अभवन्, मोआब-सन्ततिःसर्वान् कन्या; तेषां भार्यान् च सुन्दर-रूप-सुन्दर-रूपेण च गृहीत्वा सुवर्ण-रजत-महत्त्वपूर्ण-वस्त्रैःपरिधाय।

55 मोआब-सन्ततिः ताः स्त्रियः स्व-तम्बूद्वारे उपविष्टवन्तः यत् इस्राएल-सन्ततिः तान् दृष्ट्वा तेषां समीपं गत्वा मोआब-विरुद्धं युद्धं न कुर्वन्तु।
56 सर्वे मोआब-सन्ततिः इस्राएल-सन्ततिभ्यः एतत् कार्यं कृतवन्त; प्रत्येकं पुरुषः स्व-पत्नी-पुत्रीं च स्वस्य तंबूद्वारे स्थापयित्वा, सर्वे इस्राएल-सन्ततिः मोआब-सन्ततिनां कृत्यं दृष्ट्वा, इस्राएल-सन्ततिः मोआब-कन्यानां समीपं गत्वा तान् लोभयन्, तेषां समीपं गतवन्तः।
57 यदा कश्चन इब्रानी मोआबस्य तंबूद्वारे आगत्य मोआबस्य कन्यायाः हृदये तां कामयति स्म, तंबूद्वारे तया सह यत् इच्छति तत् वदति स्म, तदा ते एकत्र वदन्ति स्म, तदा तंबूस्य पुरुषाः बहिः आगत्य इब्रानीभाषां प्रति एतानि वचनानि इव वदन्ति स्म।
58 भवन्तः अवश्यं जानन्ति यत् वयं भ्रातर; वयं सर्वे लूटस्य वंशजाः तस्य भ्रातुः अब्राहमस्य च वंशजाः स्म; तर्हि यूयं किमर्थं अस्माभिः सह न तिष्ठसि, अस्माकं रोटिकां बलिदानं च किमर्थं न खादिष्यसि?
59 यदा मोआब-जनाः तं वाक्यैः अभिभूतवन्त; तेषां चाटु-वचनैः च तं प्रलोभयन्तः तं तंबू-मध्ये उपविश्य तस्य कृते पचन् बलिदानं च कृतवन्त; सः तेषां बलिदानं तेषां रोटिकां च खादितवान्।
60 ततः ते तस्मै मद्यं दत्त्वा सः पिबन् मत्तः अभवत्, तस्य पुरतः एकां सुन्दरीं कन्यां स्थापयित्वा सः तया सह यथा इष्टं कृतवान्, यतः सः किं करोति इति न जानाति स्म, यतः सः बहु मद्यं पिबति स्म।
61 एवम् मोआब-जनाः तस्मिन् स्थाने शित्तीम-सदने इस्राएल-देशं कृतवन्त; अतः परमेश् वरस्य क्रोधः इस्राएल-विरुद्धं प्रज्वलित; तेषां मध्ये महामारी प्रेषितवान्, ततः चतुर्विंशति-सहस्राणि जनाः इस्राएल-जनाः मृताः।
62 शिमोनस्य वंशजानां मध्ये एकः पुरुषः आसीत् यस्य नाम सलूपुत्रः जिमरी आसीत्, यः सर्वेषां इस्राएलजनानाम् दृष्टौ मिद्यानराजस्य ज़ूरस्य पुत्री मिद्यानीयाः कोस्बीया सह सम्बद्धः अभवत्।
63 हारूनस्य याजकस्य पुत्रः एलाजेरस्य पुत्रः फिनियसः जिम्री इत्यनेन कृतं दुष्टं दृष्ट्वा शूलं गृहीत्वा उत्थाय तान् अनुसृत्य गत; ताभ्यां भेदयित्वा हतवान्, ततः इस्राएलस्य सन्तानानां मध्ये रोगः निवृत्तः अभवत्।

अध्याय 86

1 तस्मिन् समये परमेश् वरः मूसां हारूनपुरोहितस्य पुत्रं एलाजेरं च अवदत् ।
2 विंशतिवर्षेभ्यः अधिकेभ्यः सर्वेभ्यः इस्राएलसन्ततिसमुदायस्य प्रमुखान् गणयतु।
3 मूसा एलाजेर् च इस्राएलस्य वंशजानां वंशानां सङ्ख्यां कृतवन्तौ, सर्वेषां इस्राएलानाम् संख्या सप्तशतसहस्राणि सप्तशतत्रिंशत् आसीत्।
4 लेवी-वंशजानां संख्या एकमासात् अपि च त्रयोविंशतिसहस्राणि आसीत्, तेषु सिनाई-प्रान्तरे मूसा-हारूनयोः गणितानां मध्ये एकः अपि पुरुषः नासीत्।
5 यतः प्रभुना तान् प्रान्तरे म्रियन्ते इति उक्तवान्, अतः ते सर्वे मृता; यफूनस्य पुत्रं कालेबं नूनपुत्रं यहोशूं च विहाय एकमपि न अवशिष्टम्।
6 तदनन्तरं परमेश् वरः मूसाम् अवदत् , "इस्राएलस् य सन् तानस् य कथय , स् वभ्रातृ इस्राएलस् य सन् तिस् य प्रतिशोधं मिद्यानस् य प्रतिशोधं कर्तुम्।"
7 मूसा एवम् अकरोत्, इस्राएलसन्तानाः तेषु द्वादशसहस्राणि पुरुषान् चित्वा गोत्रे एकसहस्रं जनान् चित्वा ते मिद्याननगरं गतवन्तः।
8 इस्राएलस्य सन्तानाः मिद्यानविरुद्धं युद्धं कृतवन्त; ते प्रत्येकं पुरुषं, मिद्यानस्य पञ्चराजकुमारान्, बिओरपुत्रं बिलामं च खड्गेन मारितवन्तः।
9 इस्राएलस्य सन्तानाः मिद्यानस्य भार्याः स्वबालकानाम् पशूनां च सर्वान् च बन्धनीकृतवन्तः।
10 ते सर्वाणि लुण्ठनानि सर्वाणि शिकाराणि च गृहीत्वा मोशेन एलाजेरस्य च समीपं मोआबस्य मैदानं प्रति नीतवन्तः।
11 मूसा एलाजेर् च सर्वे सभाधिपाः च हर्षेण तान् मिलितुं निर्गताः।
12 ते मिद्यानस्य सर्वं लूटं विभज्य इस्राएलस्य सन्तानाः स्वभ्रातृ इस्राएलस्य कारणात् मिद्यानस्य प्रतिकारं कृतवन्तः।

अध्याय 87

1 तस्मिन् समये परमेश् वरः मूसाम् अवदत् , "पश्य तव दिवसाः समाप्ताः भवन्ति, तव दासः नूनस्य पुत्रं यहोशूम् आदाय तं निवासस्थाने स्थापयतु, अहं च तं आज्ञापयिष्यामि, मूसा एवम् अकरोत्।
2 ततः परमेघस्तम्भे मेघस्तम्भेन तम्बूमध्ये प्रकटित; मेघस्तम्भः च निवासस्य प्रवेशद्वारे स्थितः।
3 ततः परमेश् वरः नूनपुत्रं यहोशूम् आज्ञापयन् तम् अवदत् , "बलवान् साहसी च भव, यतः त्वम् इस्राएल-सन्ततिं तस्मिन् देशे आनयिष्यसि यस्मिन् देशे मया तेभ्यः दातुं शपथं कृतं, अहं त्वया सह भविष्यामि।
4 तदा मूसा यहोशूम् अवदत्, "बलवान् साहसी च भव, यतः त्वं इस्राएलस्य सन्तानं भूमिं उत्तराधिकारं करिष्यसि, प्रभुः त्वया सह भविष्यति, सः त्वां न त्यक्ष्यति न त्यक्ष्यति, मा भीतः न निराशः भविष्यति।
5 तदा मूसा सर्वान् इस्राएलसन्तानान् आहूय तान् अवदत् , "भवतः परमेश् वरः प्रान्तरे युष् माकं कृते यत् किमपि भद्रं कृतवान् तत् सर्वं यूयं दृष्टवन्तः।
6 अतः अधुना एतस्य नियमस्य सर्वाणि वचनानि पालयित्वा भवतः परमेश् वरस् य मार्गेण चरन्तु, यस्मात् मार्गात् परमेश् वरेण भवद्भ्यः आज्ञापित; तस्मात् मार्गात् दक्षिणं वा वामं वा मा गच्छतु।
7 मूसा इस्राएलस्य सन्तानान् यथा प्रभोः आज्ञां दत्तवान् तथा देशे नियमा; न्याया; नियमाः च उपदिष्टवान्।
8 सः तान् प्रभोः मार्गं तस्य नियमाः च उपदिशति स्म; पश्यन्तु, ते परमेश् वरस् य नियमग्रन्थे लिखिताः सन्ति, यत् सः मोशेन इस्राएलस् य सन् तिभ्यः दत्तवान्।
9 तदा मूसा इस्राएलस्य सन्तानान् आज्ञां दत्त्वा परमेश् वरः तम् अवदत् , "अबरीमपर्वतं गत्वा तत्रैव मृत; यथा तव भ्राता हारूनः समागत; तथैव तव प्रजानां समीपं समागतः।"
10 मूसा यथा परमेश् वरः आज्ञां दत्तवान् तथा गत; मिस्रदेशात् गच्छन्तीनां इस्राएलीयानां चत्वारिंशत् वर्षे परमेश् वरस् य आज्ञानुसारं मोआबदेशे तत्रैव मृतः।
11 इस्राएलस्य सन्तानाः त्रिंशत् दिवसान् यावत् मोआबस्य समतलक्षेत्रेषु मोशेन रोदितवन्त; मोशेन रोदनशोकदिनानि पूर्णानि अभवन्।

अध्याय 88

1 मूसामृत्युपश्चात् परमेश् वरःनूनपुत्रं यहोशूम् अवदत् ।
2 उत्थाय यरदननदीं गत्वा मया इस्राएल-सन्ततिभ्यःदत्तं भूमिं गत्वा इस्राएल-सन्ततिभ्यःभूमिं उत्तराधिकारं करिष्यसि।
3 लेबनानप्रान्तरात् पराथनदी महानदीपर्यन्तं यत्र युष्माकं पादतलं पदाति, तत् सर्वं भवतःसीमा भविष्यति।
4 तव जीवनपर्यन्तं कोऽपि भवतः विरुद्धं न उत्तिष्ठति; यथा अहं मोशेन सह आसम्, तथैव अहं त्वया सह भविष्यामि, केवलं बलवान् सत्साहसः च भविष्यामि यत् मोशेन त्वां यत् नियमं आज्ञापितं तत् सर्वं पालयितुम्, मार्गात् दक्षिणं वा वामं वा मा गच्छ, यथा त्वं यत् किमपि करोषि तस्मिन् सर्वेषु समृद्धिम् प्राप्स्यसि।
5 यहोशूः इस्राएलस्य अधिकारिभ्यः आज्ञां दत्तवान् यत्, "शिबिरं गत्वा जनान् आज्ञापयतु, "भवतःकृते भोजनं सज्जीकृत्य भवन्तु, यतः त्रयःदिवसाःपरं भवन्तःयरदन-नद्याःपारं कृत्वा भूमिं धारयिष्यन्ति।"
6 इस्राएलस्य अधिकारिणः एवम् अकरोत्, ते च जनान् आज्ञां दत्तवन्त; ते च यत् किमपि यहोशूना आज्ञां दत्तवान् तत् सर्वं कृतवन्तः।
7 यहोशूःयरीहोदेशं अन्वेष्टुं द्वौ पुरुषौ प्रेषितवान्, ते च यरीहोदेशं गत्वा गुप्तचर्याम् अकरोत्।
8 सप्तदिनान्तरे ते शिबिरे यहोशूसमीपम् आगत्य तम् अवदन्, "प्रभुःसमस्तं भूमिं अस्माकं हस्ते समर्पितवान्, तत्रवासिनःअस्माकं कारणात् भयेन द्रविताःसन्ति।
9 ततः परं यहोशूः प्रातकाले सर्वैः इस्राएलैः सह उत्थाय शित्तीमतः प्रस्थानम् अकरोत्, यहोशूः तस्य सह सर्वः इस्राएलः च यरदननदीं तरन्ति स्म। यहोशूः द्वाशीतिवर्षीयः आसीत् यदा सः इस्राएलैः सह यरदननद्याःपारं गतः।
10 प्रथममासस्य दशमे दिने जनाः यरदनदेशात् आरुह्य यरीहोदेशस्य पूर्वकोणे गिल्गालनगरे शिबिरं कृतवन्तः।
11 इस्राएलस्य सन्तानाःयरीहो-प्रदेशेषु गिल्गाल-नगरे चतुर्दशदिने फसह-उत्सवम् आचरन्ति स्म, यथा मूसा-नियमग्रन्थे लिखितम् अस्ति।
12 तस्मिन् समये निस्तारोत्सवस्य परदिने मन्नाःनिवृत्तःअभवत्, ततः इस्राएलस्य सन्तानानां कृते मन्ना न अभवत्, ते कनानदेशस्य उत्पादनानि खादितवन्तः।
13 यरीहो इस्राएलसन्तानानां विरुद्धं सर्वथा निरुद्धः आसीत्, कोऽपि बहिःन गत; न च प्रविष्टवान्।
14 द्वितीयमासे प्रथमदिने प्रभुः यहोशूम् अवदत्, "उत्तिष्ठ, पश्य, अहं यरीहोनगरं सर्वैः जनानां सह तव हस्ते दत्तवान्। तव योद्धवः सर्वे एकवारं प्रतिदिनं नगरं परितः गमिष्यन्ति, एवं त्वं षड्दिनानि यावत् करिष्यसि।
15 पुरोहिताःतुरङ्गं वादयिष्यन्ति, यदा यूयं तुरहीनादं श्रोष्यन्ति तदा सर्वे जनाःमहतीं उद्घोषं करिष्यन्ति यत् नगरस्य भित्तिःपतति। सर्वे जनाःप्रत्येकं मनुष्यःस्वविरोधिनां विरुद्धं गमिष्यन्ति।
16 यहोशूःयथाप्रभो यत् आज्ञां दत्तवान् तथा तथा अकरोत्।
17 सप्तमे दिने सप्तवारं नगरं परिवृत्य याजकाः तुरङ्गं वादयन्ति स्म।
18 सप्तमे चक्रे यहोशूः जनान् अवदत्, "उद्घोषं कुरुत, यतः प्रभुः सम्पूर्णं नगरं अस्माकं हस्ते समर्पितवान्।"
19 केवलं नगरं तस्मिन् यत् किमपि अस्ति तत् सर्वं भगवतःशापितं भविष्यति, शापितवस्तुतः च स्वं रक्षन्तु, मा भूत् यूयं इस्राएलस्य शिबिरं शापं कृत्वा तम् उपद्रवयन्ति।
20 किन्तु सर्वं रजतं सुवर्णं पीतं लोहं च भगवतः अभिषिक्तं भविष्यति, ते भगवतःकोषे आगमिष्यन्ति।
21 ततः प्रजाः तुरङ्गं वादयित्वा महतीं उद्घोषं कृतवन्त; यरीहोनगरस्य भित्तिः पतिता, सर्वे जनाः च प्रत्येकं जनः तस्य पुरतः ऋजुतया उपरि गतवन्त; ते च नगरं गृहीत्वा तस्मिन् यत् किमपि आसीत्, तत् सर्वं स्त्रीपुरुषं, युवां, वृद्धं, गोषं, मेषं, गदं च खड्गधारेण सर्वथा नष्टवन्तः।
22 तेन सर्व्वं नगरं अग्निना दग्धम्। केवलं रजतसुवर्णपात्राणि पीतले लोहपात्राणि च भगवतःकोषे निक्षिपन्ति स्म।
23 तस्मिन् समये यहोशूः शपथं कृतवान् यत्, "यरीहो-नगरस्य निर्माणं कुर्वन् शापितः भवतु; प्रथमजातेषु तस्य आधारं स्थापयिष्यति, कनिष्ठपुत्रे च तस्य द्वाराणि स्थापयिष्यति।
24 यहूदापुत्रस्य जेराहस्य पुत्रःकार्मीपुत्रःअकानःशापितवस्तुनि द्रोहं कृतवान्, शापं गृहीत्वा तंबूमध्ये निगूढवान्, ततः परमेश् वरस् य क्रोधःइस्राएलस् य विरुद्धं प्रज्वलितः।
25 तदनन्तरं यदा इस्राएल-सन्ततिः यरीहो-नगरस्य दहनात् प्रत्यागता; तदा यहोशूः ऐ-नगरस्य अपि गुप्तचर्यायै तस्य विरुद्धं युद्धाय च जनान् प्रेषितवान्।
26 ते जनाःगत्वा ऐं द्रष्ट्वा पुनःआगत्य अवदन्, सर्वे जनाःत्वया सह ऐनगरं न गच्छन्तु, केवलं प्रायः त्रयः सहस्राणि जनाः आरुह्य नगरं प्रहरन्तु, यतःतस्य पुरुषाःअल्पाःएव सन्ति।
27 यहोशूः एवम् अकरोत्, तेन सह इस्राएल-सन्ततिषु प्रायः त्रयः सहस्राणि पुरुषाःआरुह्य ऐ-जनानाम् विरुद्धं युद्धं कृतवन्तः।
28 इस्राएलविरुद्धं युद्धं तीव्रम् अभवत्, अय-जनाः षट्त्रिंशत् इस्राएल-पुरुषान् मारितवन्त; इस्राएल-सन्ततिः ऐ-पुरुषाणां पुरतः पलायिताः।
29 यहोशूः एतत् दृष्ट्वा स्ववस्त्राणि विदार्य सः इस्राएलस्य प्राचीनैः सह भगवतः पुरतः भूमौ मुखेन पतित; ते च स्वशिरसि रजः स्थापयन्ति।
30 यहोशूः अवदत्, हे प्रभो भवान् किमर्थम् एतान् जनान् यरदननद्यां पारं नीतवान्? इस्राएलीयानां शत्रुविरुद्धं पृष्ठं कृत्वा अहं किं वदामि?
31 अतः सर्वेऽपि कनानीजनाः एतत् श्रुत्वा अस्मान् परितः कृत्वा अस्माकं नाम च्छिन्दन्ति।
32 परमेश् वरः यहोशूम् अवदत् , "किमर्थं त्वं मुखेन पतसि ? उत्तिष्ठ, अवतरतु, यतःइस्राएलीजनाःपापं कृत्वा शापं गृहीतवन्त; न पुनःतेषां सह भविष्यामि यावत् ते तेषां मध्ये शापं न नाशयन्ति।
33 यहोशूः उत्थाय जनान् सङ्गृह्य भगवतः आज्ञानुसारं उरीमम् आनयत्, यहूदागोत्रं च गृहीतम्, कार्मीपुत्रःअकानःच गृहीतः।
34 यहोशूः आचान् अवदत् , "मम पुत्रं कथयतु, त्वया किं कृतम्, अकानः अवदत्, लूटस्य मध्ये मया शिनारस्य सुन्दरं वस्त्रं, द्विशतं शेकेल् रजतं च, पञ्चाशत् शेकेल् भारस्य सुवर्णस्य किलं च दृष्टम्। अहं तान् लोभयन् गृहीतवान्, पश्यत ते सर्वे तंबूमध्ये पृथिव्यां निगूढाःसन्ति।
35 यहोशूः जनान् प्रेषितवान् ये अकानस्य तंबूतः तान् आदाय येहोशूःसमीपं नीतवन्तः।
36 यहोशूः आचान् एतानि पात्राणि च तस्य पुत्रकन्याश्च सर्वाणि च गृहीत्वा अकोर-द्रोणिक्यां नीतवान्।
37 तत्र यहोशूः तान् अग्निना दग्धवान्, सर्वे इस्राएलीजनाः अचान् शिलाभिः शिलापातं कृतवन्त; तस्य उपरि शिलाराशिं च उत्थापितवन्त; अतःसःतत् स्थानं अकोर-द्रोणी इति आह्वयत्, अतः

परमेश् वरस्य क्रोधःशान्तःअभवत्, ततःपरं यहोशूःनगरम् आगत्य तस्य विरुद्धं युद्धं कृतवान् ।
38 ततःपरमेश् वरःयहोशूम् अवदत् , "मा भयं भव, मा विरक्त; पश्य अहं तव हस्ते ऐं तस्याःराजानं तस्याःप्रजां च दत्तवान्, त्वं च यरीहो तस्याःराजानं च यथा कृतवान् तथा तान् कुरु, केवलं तस्य लुण्ठनं तस्य पशवः च स्वस्य कृते ग्रहणं करिष्यथ। तस्य पृष्ठतः नगरस्य कृते प्रहारं स्थापयतु।
39 ततः यहोशूः भगवतः वचनं कृतवान्, युद्धपुत्राणां मध्ये त्रिंशत् सहस्राणि वीरपुरुषान् चिनोति स्म, तान् प्रेषयित्वा ते नगरस्य कृते प्रहारं कृतवन्तः।
40 सःतान् आज्ञापयत्, "यदा यूयं अस्मान् द्रक्ष्यथ, तदा वयं तेषां पुरतःधूर्ततया पलायिष्याम; ते च अस्मान् अनुसृत्य गमिष्यन्ति, तदा यूयं प्रहारात् उत्थाय नगरं गृह्णीयुः ते च तथैव कृतवन्तः।
41 यहोशूः युद्धं कृतवान्, ततः नगरस्य पुरुषाः इस्राएलदेशं प्रति निर्गतवन्त; यतःते नगरस्य पृष्ठतःतेषां कृते प्रहारं कृतवन्तः।
42 यहोशूःसर्वे इस्राएलीजनाःच स्वस्य पुरतःश्रान्ततां कृत्वा धूर्ततया प्रान्तरमार्गेण पलायितवन्तः।
43 अय-जनाः इस्राएलीनां अनुसरणं कर्तुं नगरे ये जनाः आसन्, तान् सर्वान् जनान् सङ्गृह्य, ते नगरात् दूरं गत्वा, एकः अपि न अवशिष्टः ते नगरं मुक्तं त्यक्त्वा इस्राएलीनां अनुसरणं कृतवन्तः।
44 ये जनाः स्वस्थानात् उत्थाय त्वरितम् आगत्य नगरं गृहीत्वा अग्निना प्रज्वलितवन्त; ऐनगरस्य जनाःपश्चात् गत्वा नगरस्य धूमः आकाशं प्रति आरुह्य गच्छन्ति स्म, तेषां एकं वा अन्यं वा निवृत्तिसाधनं नासीत्।
45 अय-जनाः सर्वे इस्राएलस्य मध्ये आसन्, केचन पार्श्वे, केचन अपरत; ते तान् प्रहारं कृतवन्तःयेन तेषु एकःअपि न अवशिष्टः।
46 इस्राएलस्य सन्तानाः ऐराजं मेलोशं जीवितं गृहीत्वा यहोशूस्य समीपं नीतवन्त; यहोशूःतं वृक्षे लम्बयित्वा मृतः।
47 इस्राएलाःनगरं दह्य नगरं प्रत्यागत्य तस्मिन् सर्वान् खड्गधारेण प्रहृतवन्तः।
48 ऐनगरस्य पुरुषाणां मध्ये ये पुरुषाःपुरुषाःच पतिता; तेषां संख्या द्वादशसहस्राणि आसन्। केवलं पशव; नगरस्य लुण्ठनं च स्वस्य कृते गृहीतवन्त; यथा परमेश् वरःयहोशूं प्रति यत् वचनम् अस् ति।
49 यरदनपारस्य सर्वे राजानः कनानराजाः च इस्राएलस्य सन्तानैः यरीहो-ऐयोःदुष्कृतं श्रुत्वा इस्राएलविरुद्धं युद्धं कर्तुं समागताः।
50 केवलं गिबोननिवासिनः इस्राएलीयानां विरुद्धं युद्धं कर्तुं बहु भीताःआसन् यत् तेषां विनाशःन भवेत्, अतःते धूर्ततां कृतवन्त; ते यहोशू इत्यस्य समीपं सर्वस्य इस्राएलस्य च समीपं गत्वा तान् अवदन्, "वयं दूरदेशात् आगता; अतः अधुना अस्माभिः सह सन्धिं कुरुत।"
51 गिबोननिवासिनः इस्राएलस्य सन्तानं अतिक्रान्तवन्त; इस्राएलस्य सन्तानाः तेषां सह सन्धिं कृतवन्त; तेषां सह शान्तिं कृतवन्त; सङ्घस्य प्रमुखाःच तेषां शपथं कृतवन्त; परन्तु तदनन्तरं इस्राएलाः ज्ञातवन्तः यत् ते तेषां प्रतिवेशिनः सन्ति, तेषां मध्ये निवसन्ति च।
52 किन्तु इस्राएलस्य सन्तानाः तान् न हन्ति स्म; यतःते भगवतः शपथं कृत्वा काष्ठकटनाःजलकर्षकाःच अभवन्।
53 यहोशूः तान् अवदत् , "किमर्थं यूयं मां वञ्चितवन्तः? ते तं प्रत्युवाच, यतो हि त्वया सर्व्व अमोरीराजानां प्रति यत् किमपि कृतं तत् तव दासेभ्यःकथितं, वयं च स्वप्राणात् बहु भीताःअभवम, अतः वयं एतत् कृतवन्तः।
54 तस्मिन् दिने यहोशूः तान् काष्ठच्छेदनार्थं जलकर्षणार्थं च नियुक्तवान्, ततः सः तान् इस्राएलस्य सर्वेभ्यः गोत्रेभ्यः दासत्वेन विभजति स्म।
55 यरुशलेमस्य राजा अदोनिसेदेकःयरीहो-ऐ-नगरयोःयत् किमपि इस्राएल-सन्ततिभिः कृतं तत् सर्वं श्रुत्वा हेब्रोनस्य राजा होहम-यार्मुथ-नगरस्य पिराम-राज्ञ; लाकीश-राजस्य याफिया-नगरस्य, एग्लोन-राजस्य देबेर्-इत्यस्य च समीपं प्रेषितवान्।
56 मम समीपं गत्वा मम साहाय्यं कुरुत, येन वयं इस्राएलस्य सन्तानं गिबोननिवासिनःच इस्राएलसन्ततिभिःसह शान्तिं कृतवन्तः।
57 ते समागत्य अमोरीराजाः पञ्च सर्वैः शिबिरैः सह समुद्रतीरवालुकासदृशाःपराक्रमिणःजनाःआरुह्य गतवन्तः।
58 एते सर्वे राजानः आगत्य गिबोन-नगरस्य पुरतः शिबिरं कृत्वा गिबोन-निवासिनां विरुद्धं युद्धं कर्तुं प्रवृत्ता; गिबोन-नगरस्य सर्वे जनाः च यहोशू-समीपं प्रेषितवन्त; "शीघ्रं अस्माकं समीपं गत्वा अस्मान् साहाय्यं कुर्वन्तु, यतः अमोरी-राजाः सर्वे अस्माकं विरुद्धं युद्धं कर्तुं समागताः।
59 यहोशूःसर्वे युद्धजनाश्च गिलगालतःप्रस्थिता; यहोशूःसहसा तेषां समीपम् आगत्य एतान् पञ्च राजान् महता वधेन प्रहृतवान्।
60 ततःपरमेश् वरःतान् इस्राएलस् य समक्षं भ्रमितवान् , ये तान् गिबोननगरे घोरवधेन प्रहारं कृतवन्त; बेत्-होरोन्-नगरात् मक्केदा-नगरं यावत् गच्छन्त्याः मार्गे तान् अनुसृत्य इस्राएल-सन्ततिभ्यःपलायिताः।
61 तेषां पलायनसमये परमेश्वरःस्वर्गात् अश्मपातं प्रेषितवान्, तेषु इस्राएलस्य वधात् अधिकाःअश्मपातेन मृताः।
62 इस्राएलस्य सन्तानाःतान् अनुसृत्य गच्छन्ति स्म, अद्यापि तान् मार्गे प्रहारं कुर्वन्ति स्म।
63 यदा ते प्रहारं कुर्वन्ति स्म तदा सायंकाले दिवसःक्षीणःभवति स्म, तदा सर्वेषां जनानां दृष्टौ यहोशूःअवदत्, "सूर्य, त्वं गिबियोन्-नगरे निश्चलः तिष्ठ, त्वं च अजालोन-द्रोणिके चन्द्र; यावत् राष्ट्रं स्वशत्रुभ्यःप्रतिशोधं न करिष्यति।
64 ततःपरमेश् वरःयहोशूयाःवाणीं श्रुत्वा सूर्यःस्वर्गमध्ये स्थित; सः षट्त्रिंशत् क्षणं यावत् निश्चलः अभवत्, चन्द्रः अपि निश्चलः भूत्वा पूर्णदिनं न गन्तुं त्वरितवान्।
65 ततः पूर्वं वा तदनन्तरं वा तादृशः दिवसः नासीत् यदा प्रभुः मनुष्यस्य वाणीं शृणोति स्म, यतः प्रभुः इस्राएलस्य कृते युद्धं कृतवान्।

अध्याय 89

1 तस्मिन् दिने यस्मिन् दिने परमेश् वरःअमोरीजनान् यहोशूस् य इस्राएलस् य च हस्ते दत्तवान्, तस्मिन् दिने यहोशूः एतत् गीतं उक्तवान्।
2 त्वया पराक्रमं कृतं भगवन्, महतीं कर्म कृतं; कःत्वत्सदृशः? मम अधरं तव नाम गास्यति।
3 मम सद्भावं मम दुर्गं च, मम उच्चगोपुरं, अहं त्वां नूतनं गीतं गायिष्यामि, धन्यवादेन त्वां गायिष्यामि, त्वं मम मोक्षस्य बलम् असि।
4 पृथिव्याःसर्वे राजानःत्वां स्तुवन्ति, जगतःराजकुमाराःत्वां गायन्ति, इस्राएलाःतव मोक्षे आनन्दं प्राप्नुयुः ते तव सामर्थ्यं गायन्ति, स्तुवन्ति च।
5 त्वां प्रभो वयं विवृतवन्तः। त्वं अस्माकं ईश्वरःइति अवदम; यतःत्वं अस्माकं शत्रुविरुद्धं अस्माकं आश्रय; दृढगोपुरःच आसीः।

6 वयं त्वां क्रन्दितवन्त; न लज्जिता; त्वयि विश्वासं कृत्वा मुक्ताः अभवम; यदा वयं त्वां क्रन्दितवन्तःतदा त्वं अस्माकं वाणीं श्रुतवान्, त्वं अस्माकं प्राणान् खड्गात् मोचितवान्, त्वं अस्मान् प्रति स्वप्रसादं दर्शितवान्, त्वं अस्मान् तव मोक्षं दत्तवान्, त्वं अस्माकं हृदयं स्वबलेन आनन्दितवान्।
7 त्वं अस्माकं मोक्षाय निर्गतवान्, स्वबाहुना त्वं स्वजनं मोचितवान्; त्वं तव पवित्रतायाः स्वर्गात् अस्मान् उत्तरं दत्तवान्, दशसहस्राणां जनानां कृते अस्मान् तारितवान्।
8 सूर्यचन्द्रौ स्वर्गे निश्चलौ स्थितौ, त्वं च अस्माकं पीडकानां विरुद्धं क्रोधेन स्थित्वा तेषां विषये स्वविचारान् आज्ञापयसि।
9 पृथिव्याः सर्वे राजपुत्राः उत्तिष्ठन्ति स्म, राष्ट्रराजाः समागता; ते तव समक्षं न चकिता; ते तव युद्धान् इच्छन्ति स्म।
10 त्वं तेषां विरुद्धं क्रुद्धः उत्थाय तेषां उपरि स्वकोपं अवतारितवान्। त्वं तान् क्रोधेन नाशयित्वा हृदये तान् छिनत्।
11 तव क्रोधेन राष्ट्राणि नष्टानि, तव क्रोधात् राज्यानि क्षीणानि, त्वया क्रोधदिने राजान् क्षतम्।
12 त्वं तेषु क्रोधं प्रक्षिप्तवान्, तव क्रोधः तान् गृहीतवान्; त्वया तेषां अधर्मं तेषां उपरि कृत्वा तेषां दुष्टतायां तेषां च्छेदनं कृतम्।
13 ते एकं जालं प्रसारितवन्त; ते तस्मिन् निगूढजाले पतिता; तेषां पादःगृहीतः।
14 तव हस्तः सर्वेषां शत्रुणां कृते सज्जः आसीत् ये अवदन्, "ते खड्गेन भूमिं धारयन्ति, स्वबाहुना नगरे निवसन्ति। त्वं तेषां मुखं लज्जया पूरितवान्, तेषां शृङ्गाणि भूमौ अवतारयसि, क्रोधेन तान् भयभीतान् कृत्वा, क्रोधेन तान् नाशितवान्।
15 तेषां उपरि तव तूफानस्य शब्देन पृथिवी कम्पिता कम्पिता च, त्वया तेषां प्राणान् मृत्युतः न निरुध्य, तेषां प्राणान् चितायां पातितवान्।
16 त्वं तान् व्याघ्रे अनुसृत्य, त्वं तान् भक्षयसि, त्वं तेषां वर्षां अश्मरूपेण परिणमयसि, ते गभीरेषु गर्तेषु पतितवन्तः येन ते उत्तिष्ठितुं न शक्नुवन्ति स्म।
17 तेषां शवःवीथिमध्ये निक्षिप्तःकचरा इव आसीत्।
18 ते तव क्रोधेन क्षीणाः नष्टाः च अभवन्, त्वया स्वशक्त्या स्वजनं तारितवान्।
19 अतः अस्माकं हृदयं त्वयि आनन्दं लभते, अस्माकं प्राणाः तव मोक्षे उच्छ्रिताःभवन्ति।
20 अस्माकं जिह्वाः तव पराक्रमं कथयिष्यन्ति, वयं तव आश्चर्यकर्मणां स्तुतिं गायिष्यामः।
21 त्वया अस्मान् शत्रुभ्यःत्राता, अस्माकं विरुद्धं उत्थितेभ्यःअस्मान् मोचयसि, अस्माकं पुरतः तान् नाशयित्वा अस्माकं पादयोः अधः निपीडयसि।
22 एवं ते सर्वे शत्रवःप्रभो नश्यन्ति, दुष्टाःच वायुना चालिताः तृणाः इव भविष्यन्ति, तव प्रियाःजलेन रोपिताःवृक्षाःइव भविष्यन्ति।
23 ततः यहोशूः सर्वैः इस्राएलैः सह सर्वान् राजान् प्रहृत्य गिल्गाल-नगरस्य शिबिरं प्रति प्रत्यागतवान्, येन तेषां शेषःअपि न अवशिष्टः।
24 ततः पञ्च राजानः युद्धात् पदातिभिः एकान्ते पलायिताः गुहायां निगूढाःअभवन्, यहोशूःयुद्धक्षेत्रे तान् अन्विष्य तान् न प्राप्नोत्।
25 तदनन्तरं यहोशूं कथितं यत्, "राजाः प्राप्यन्ते, ते गुहायां निगूढाः सन्ति।"
26 यहोशूः अवदत्, "गुहायाः मुखे पुरुषान् निरूपयन्तु, येन तेषां रक्षणं भवति, मा भूत् ते स्वं न हरन्ति। इस्राएलस्य सन्तानाः एवम् अकरोत्।
27 यहोशूः सर्वान् इस्राएलान् आहूय युद्धाधिकारिणः अवदत्, "एतेषां राजानां कण्ठेषु पादौ स्थापयन्तु, यहोशूः अवदत्, "प्रभुः भवतःसर्वेषां शत्रून् अपि तथैव करिष्यति।"
28 ततः परं यहोशूः आज्ञां दत्तवान् यत् ते राजान् हत्वा गुहायां क्षिपन्तु, गुहामुखे च महतीःशिलाःस्थापयन्तु।
29 तदनन्तरं यहोशूः तस्मिन् दिने स्वेन सह सर्वैः जनानां सह मक्केदानगरं गत्वा खड्गधारेण तं मारितवान्।
30 सःनगरस्य प्राणान् सर्वान् च सर्वथा नाशितवान्, यरीहोनगरस्य यथा कृतं तथैव राजानं तस्य जनान् च अकरोत्।
31 ततः सः लिबनानगरं गत्वा तया सह युद्धं कृतवान्, ततः परमेश् वरः तत् तस्य हस्ते समर्पितवान्, यहोशूः तम् खड्गधारेण तस्य सर्वान् प्राणान् च प्रहृत्य तस्य राजानं च यथा यरीहोनगरं कृतवान् तथा अकरोत्।
32 ततः सः लाकीशनगरं गत्वा तस्य विरुद्धं युद्धं कर्तुं गाजाराजः होरमः लाकीशस्य पुरुषाणां साहाय्यार्थं गत; यहोशूः तं स्वजनं च यावत् तस्य कृते कोऽपि अवशिष्टः नासीत् तावत् यावत् प्रहारं कृतवान्।
33 यहोशूःलाकीशं तस्य सर्वान् जनान् च गृहीत्वा लिबनानगरं यथा कृतवान् तथा कृतवान्।
34 ततःयहोशूःततःएग्लोननगरं गत्वा तत् अपि गृहीत्वा तस्य सर्वान् जनान् च खड्गधारेण प्रहृतवान्।
35 ततः सः हेब्रोननगरं गत्वा तस्य विरुद्धं युद्धं कृत्वा तं गृहीत्वा सर्वथा नाशितवान्, ततःसःसर्वैःइस्राएलैःसह देबीरं प्रत्यागत्य तस्य विरुद्धं युद्धं कृत्वा खड्गधारेण तं मारितवान्।
36 सः तस्मिन् सर्वान् प्राणान् नाशयति स्म, कश्चित् अवशिष्टं न त्यक्तवान्, तस्य राजानं च यथा यरीहों प्रति अकरोत् तथा अकरोत्।
37 यहोशूः कादेश-बर्नियातः आजापर्यन्तं सर्वान् अमोरी-राजान् आहत्य तेषां देशं सद्यः गृहीतवान् यतः परमेश् वरः इस्राएल-देशस्य कृते युद्धं कृतवान्।
38 यहोशूःसर्वैःइस्राएलैःसह गिल्गालनगरं शिबिरं प्रति आगतः।
39 तस्मिन् काले चसोरराजः याबिनःयहोशूना अमोरीराजानां प्रति यत् किमपि कृतं तत् सर्वं श्रुत्वा याबिनःमिद्यानराजानाम् योबतस्य, शिम्रोनराजस्य लाबनस्य च समीपं, अक्साफराजस्य याफालस्य, अमोरीराजानाम् सर्वेभ्यःच प्रेषितवान्।
40 शीघ्रं अस्माकं समीपम् आगत्य अस्मान् साहाय्यं कुर्वन्तु, येन वयं इस्राएल-सन्ततिं प्रहारं कुर्म; ते अस्मान् प्रति आगत्य अमोरी-राजानाम् अन्येषां कृते यथा कृतवन्तः।
41 एते सर्वे राजानः चासोरराजस्य जाबिनस्य वचनं श्रुत्वा सर्वैः शिबिरैःसह सप्तदशराजैःसह निर्गतवन्त; तेषां जनानां च समुद्रतीरे वालुकायाः इव असंख्याताभिः अश्वैः रथैः च सह निर्गता; ते आगत्य मेरोमस्य जले निक्षिप्ता; ते च इस्राएलविरुद्धं युद्धं कर्तुं मिलिताः।
42 ततःपरमेश् वरःयहोशूम् अवदत् , "मा तेभ्यःभयम् भव, यतःश्वः एतस्मिन् समये अहं तान् सर्वान् भवद्भिः समक्षे हतान् समर्पयिष् यामि, त्वं तेषां अश्वानाम् आक्षेपं कृत्वा तेषां रथान् अग्निना दग्धः भविष्यसि।
43 यहोशूः सर्वैः युद्धकर्तृभिः सह सहसा तेषां उपरि आगत्य तान् प्रहारं कृत्वा तेषां हस्ते पतिताः यतः परमेश् वरः तान् इस्राएल-सन्तानानां हस्ते समर्पितवान्।
44 ततःइस्राएलस्य सन्तानाःतान् सर्वान् राजान् स्वशिबिरैःअनुसृत्य यावत् तेषां कोऽपि अवशिष्टःन अभवत् तावत् तान् प्रहारं कृतवन्त; यहोशूःतान् प्रति यथा भगवता उक्तवान् तथा कृतवान्।

45 तस्मिन् समये यहोशूःचासोरनगरं प्रत्यागत्य तं खड्गेन प्रहृत्य तस्मिन् सर्वान् प्राणान् नाश्य अग्निना दग्धवान्, चसोरतः चसोरतः शिम्रोन्नगरं गत्वा तं प्रहृत्य तं सर्वथा नष्टवान्।
46 ततः सः अचशाफनगरं गत्वा शिम्रोननगरं यथा कृतवान् तथा अकरोत्।
47 ततः सः अदुलमनगरं गत्वा तस्मिन् सर्वान् जनान् आहत्य अदुलमस्य अपि अचशाफस्य शिम्रोनस्य च इव अदुलमस्य कृते अकरोत्।
48 ततःसःतेभ्यःराजानां सर्वेषु नगरेषु गत; येषां अवशिष्टान् जनान् आहृत्य तान् सर्वथा नाशितवान्।
49 इस्राएलीजनाः केवलं तेषां लुण्ठनानि पशवः च शिकाररूपेण गृहीतवन्त; किन्तु तेषां प्रहारं कुर्वन्तःप्रत्येकं मानवं जीवितुं न ददति स्म।
50 यथा परमेश् वरःमूसां आज्ञां दत्तवान् तथा यहोशूःसर्वैःइस्राएलैः च ते कश् चित् अपि विफलाःन अभवन् ।
51 ततः यहोशूः सर्वैः इस्राएलैः सह प्रभुना आज्ञानुसारं समग्रं कनानदेशं प्रहृत्य तेषां सर्वान् राजान् एकत्रिंशत् राजान् आहत्य इस्राएलस्य सन्तानाःस्वदेशं गृहीतवन्तः।
52 यरदनपारे स्थितानां सीहोन-ओग-राज्यानां अतिरिक्तं, येषु मोशेन अनेकानि नगराणि आहृतानि, तानि च मोशेन रूबेन-गदी-जनानाम्, मनश्शे-गोत्रस्य अर्धभागाय च दत्तानि।
53 यहोशूःपश्चिमदिशि यरदनतरे ये सर्वे राजानःआहत्य नवगोत्रेभ्यः इस्राएलस्य अर्धगोत्रेभ्यःच उत्तराधिकाररूपेण दत्तवान्।
54 पञ्चवर्षपर्यन्तं यहोशूःएतैःराजैःसह युद्धं कृतवान्, तेषां नगराणि इस्राएलीभ्यः दत्तवान्, अमोरी-कनानी-नगरेषु युद्धात् भूमिः शान्तः अभवत्।

अध्याय 90

1 तस्मिन् काले इस्राएलस्य सन्तानानां यरदनपारं गमनात् परं पञ्चमे वर्षे इस्राएलस्य सन्तानाःकनानीभिःसह युद्धात् विश्रामं कृत्वा तस्मिन् काले एदोमस्य कित्तीमस्य च मध्ये महतीं तीव्रं च युद्धं जातम्, चित्तिमस्य सन्तानाःएदोमस्य विरुद्धं युद्धं कृतवन्तः।
2 तस्मिन् वर्षे अर्थात् एकत्रिंशत् वर्षे कित्तीमस्य राजा अबियानुसः कित्तीमस्य वंशजानां पराक्रमीणां सह महतीं सैन्यं च निर्गतवान्, सः एसावस्य वंशजानां विरुद्धं युद्धं कर्तुं सेइरनगरं गतः।
3 ततः एदोमराजः हददः तस्य समाचारं श्रुत्वा प्रजाभिः बलवन्तैः च सह तं मिलितुं निर्गत्य एदोमक्षेत्रे तस्य सह युद्धं कृतवान्।
4 कित्तीमस्य हस्तः एसावस्य वंशजानां उपरि प्रबलः अभवत्, कित्तीमस्य वंशजाः एसावस्य वंशजानां मध्ये विंशतिसहस्रं जनान् मारितवन्त; एसावस्य सर्वे सन्तानाःतेषां पुरतःपलायिताः।
5 चित्तिमस्य सन्तानाः तान् अनुसृत्य एदोमराजं हददं प्राप्य तेषां पुरतःधावन् तं जीवितं गृहीत्वा कित्तीमराजस्य अबियानुसस्य समीपं नीतवन्तः।
6 अबियानुसः तं वधं कर्तुं आज्ञापितवान्, ततः अष्टचत्वारिंशत् वर्षे एदोमराजःहदादःमृतः।
7 चित्तिमसन्ततिःएदोमस्य अनुसरणं कुर्वन्त; ते तान् महता वधेन प्रहारं कृतवन्त; एदोमःच कित्तीमसन्ततिनां वशीकृतःअभवत्।
8 चित्तिमसन्तानाः एदोमदेशे शासनं कुर्वन्ति स्म, ततः एदोमः कित्तीमसन्ततिनां हस्ते अभवत्, ततःपरं एकराज्यं जातम्।
9 ततः परं ते शिरः उत्थापयितुं न शक्तवन्त; तेषां राज्यं चित्तिमसन्ततिभिःसह एकम् अभवत्।
10 अबियानसः एदोमदेशे अधिकारिणः स्थापयति स्म, एदोमस्य सर्वे सन्तानाः अबियानुसस्य वशीकृताः; करदातारः च अभवन्, अबियानुस् च स्वदेशं चित्तिमं प्रति प्रत्यागतवान्।
11 ततःसःप्रत्यागत्य स्वराज्यस्य नवीनीकरणं कृत्वा राजनिवासार्थं विशालं दुर्गयुक्तं प्रासादं निर्मितवान्, चित्तिमस्य एदोमस्य च सन्तानेषु सुरक्षिततरूपेण राज्यं कृतवान्।
12 तेषु दिनेषु इस्राएल-सन्ततिभिःसर्वान् कनान-अमोरी-जनानाम् अपसारणं कृत्वा यहोशूःवृद्ध; वृद्धःच अभवत् ।
13 ततःपरमेश् वरःयहोशूम् अवदत् , "त्वं वृद्ध; जीवने उन्नतःअसि, भूमिःच महत् भागःअधिग्रहीतुं अवशिष्टःअस्ति।
14 अतः इदानीं नवगोत्रेभ्यः मनश्शेः अर्धगोत्रेभ्यः च एतां भूमिं उत्तराधिकाररूपेण विभज्य यहोशूः उत्थाय यथा भगवता उक्तं तथा कृतवान्।
15 सः सर्व्वं भूमिं इस्राएलगोत्रेभ्यः तेषां विभागानुसारं उत्तराधिकाररूपेण विभजति स्म।
16 किन्तु लेवीगोत्राय सःउत्तराधिकारं न दत्तवान्, भगवतः अर्पणं तेषां उत्तराधिकारःयथा प्रभुःमूसाहस्तेन तेषां विषये उक्तवान्।
17 यहोशूः यफूनस्य पुत्राय कालेबस्य कृते हेब्रोनपर्वतं दत्तवान्, यथा प्रभुःमूसाद्वारा उक्तवान्।
18 अतः हेब्रोन् अद्यपर्यन्तं कालेबस्य तस्य सन्तानानां च उत्तराधिकारःअभवत्।
19 यहोशूः प्रभोः आज्ञानुसारं सर्व्वं इस्राएलानाम् उत्तराधिकारार्थं समस्तं भूमिं भाग्येन विभजति स्म।
20 इस्राएल-जनाः लेवी-जनानाम् उत्तराधिकारात् नगराणि, पशु-सम्पत्त्याः उपनगराणि च दत्तवन्त; यथा परमेश् वरः मोशेन आज्ञापितवान्, तथैव इस्राएल-सन्ततिः अपि च भूमिं बहु-लघु-भागं कृत्वा भागं दत्तवन्तः।
21 ते स्वसीमानुसारं भूमिं प्राप्तुं गतवन्त; इस्राएलस्य सन्तानाः नुनपुत्राय यहोशूं तेषु उत्तराधिकारं दत्तवन्तः।
22 परमेश् वरस् य वचनेन एप्रैमपर्वते तिम्नाथ्-सेराक् इति नगरं यत् सः अपेक्षते स्म, तत् नगरं दत्तवन्त; सः च नगरं निर्माय तत्र निवसति स्म।
23 एतानि एव उत्तराधिकाराः ये एलाजेर् याजकः नुनपुत्रः यहोशूः गोत्राणां पितृप्रमुखाः च शिलोनगरे भगवतः समक्षं तंबूद्वारे इस्राएलसन्ततिभ्यःचिट्टेन विभज्य भूमिविभाजनं त्यक्तवन्तः।
24 ततः परमेश् वरः इस्राएलीयान् भूमिं दत्तवान्, तेषां पूर्वजानां शपथं च यथा भगवता उक्तं तथा तेषां भूमिःआसीत्।
25 ततःपरमेश् वरःइस्राएलीयान् तेषां परितःसर्वेभ्यःशत्रुभ्यःविश्रामं दत्तवान्, तेषां विरुद्धं कोऽपि कश्चित् न उत्तिष्ठति स्म, तेषां सर्वान् शत्रून् तेषां हस्ते प्रभोःसमर्पयति स्म, प्रभुना इस्राएल-सन्ततिभ्यःयत् किमपि भद्रं उक्तं तत् सर्वं न विफलं जातम्, आम् प्रभुः सर्वं कृतवान्।
26 यहोशूःसर्वान् इस्राएलसन्तानान् आहूय तान् आशीर्वादं दत्त्वा भगवतः सेवां कर्तुं आज्ञापितवान्, ततः परं तान् प्रेषितवान्, ते च एकैकं स्वनगरं, एकैकं पुरुषं स्वस्य उत्तराधिकारं प्रति गतवन्तः।
27 इस्राएल-सन्ततिः यहोशू-दिनानि यावत् प्रभु-सेवाम् अकरोत्, तेषां परितःसर्वतःविश्रामं दत्त्वा ते स्वनगरेषु सुरक्षिततया निवसन्ति स्म।
28 तेषु दिनेषु चित्तिमराजः अबियानुस् तस्य शासनस्य अष्टत्रिंशत् वर्षे, अर्थात् तस्य एदोमराज्यस्य सप्तमे वर्षे मृत; तेन तस्य स्थाने स्वस्य कृते निर्मितस्य स्थाने दफनम् अकरोत्, तस्य स्थाने लैटिनसः पञ्चाशत् वर्षाणि राज्यं कृतवान्।

29 सः स्वराज्यकाले सेनाम् आनयत्, सः गत्वा ब्रिटानिया-कर्नानिया-देशवासिनां, यावनपुत्रस्य एलीशायाः सन्तानानां विरुद्धं युद्धं कृतवान्, तेषां उपरि विजयं प्राप्य तान् करं कृतवान्।
30 ततः सः श्रुतवान् यत् एदोमः चित्तिमहस्तात् विद्रोहं कृतवान्, ततः लाटिनसः तेषां समीपं गत्वा तान् प्रहृत्य वशीकृत्य चित्तिमसन्ततिनां हस्ते स्थापयित्वा एदोमः चित्तिमसन्ततिभिः सह सर्वदिनानि एकराज्यं जातम्।
31 बहुवर्षपर्यन्तं एदोमदेशे कोऽपि राजा नासीत्, तेषां शासनं कित्तीमसन्ततिभिः तेषां राजानाञ्च सह आसीत्।
32 इस्राएलस्य सन्तानानां यरदननद्याः गमनात् परं षड्विंशतिवर्षे यावत् इस्राएलस्य मिस्रदेशात् प्रस्थानस्य षट्षष्टमे वर्षे यहोशूः वृद्धः वृद्धः अभवत्, तेषु दिनेषु अष्टशतवर्षीयः अभवत्।
33 यहोशूः सर्वान् इस्राएलान्, तेषां वृद्धान्, तेषां न्यायाधीशान्, अधिकारिणः च आहूय, परमेश् वरः सर्वेभ्यः इस्राएलीभ्यः तेषां परितः सर्वेभ्यः शत्रुभ्यः विश्रामं दत्तवान्, ततः यहोशूः इस्राएलस्य प्राचीनान् तेषां न्यायाधीशान् च अवदत्, "पश्यन्तु, अहं वृद्धः वर्षाणि वर्धितः यूयं च दृष्टवन्तः यत् परमेश् वरः सर्वेषां राष्ट्राणां कृते यत् कृतवान्, येषु सः युष् माकं पुरतः प्रेषितवान्, यतः प्रभुः एव युद्धं कृतवान् तुभ्यं।
34 अतः इदानीं मूसानियमस्य सर्वाणि वचनानि पालयितुम्, पालनाय च आत्मनः बलं कुरुत, तस्मात् दक्षिणं वामं वा न व्यभिचरितुं, देशे ये राष्ट्राणि अवशिष्टाः सन्ति, तेषां मध्ये न आगन्तुं च। न च यूयं तेषां देवानाम् नाम्नः उल्लेखं करिष्यथ, किन्तु अद्यपर्यन्तं यथा कृतं तथैव स्वेश्वरे परमेश् वरस् य आलम्बनं कुरु।
35 यहोशूः इस्राएलस्य सन्तानान् सर्वदिनानि भगवतः सेवां कर्तुं बहु आग्रहं कृतवान्।
36 ततः सर्वे इस्राएलीजनाः अवदन्, "वयं अस्माकं सन्तानानां, अस्माकं सन्तानानां, अस्माकं वंशजानां च सर्वदिनानि यावत् अस्माकं परमेश्वरस्य सेवां करिष्यामः।
37 तस्मिन् दिने यहोशूः प्रजाभिः सह सन्धिं कृतवान्, ततः सः इस्राएलस्य सन्तानं प्रेषितवान्, ते च प्रत्येकं स्वस्य उत्तराधिकारं स्वनगरं च गतवन्तः।
38 तेषु दिनेषु यदा इस्राएलाः स्वनगरेषु सुरक्षितरूपेण निवसन्ति स्म, तदा ते मिस्रदेशात् आनितानां स्वपितृगोत्राणां चिताम् एकैकं स्वसन्ततिनां उत्तराधिकारे दफनयन्ति स्म, तदा याकूबस्य द्वादशपुत्राः इस्राएलस्य सन्तानानां प्रत्येकं स्वसन्ततिषु दफनम् अकरोत्।
39 येषु नगरेषु ते याकूबस्य द्वादश पुत्रान् अन्त्येष्टवन्तः ये इस्राएलस्य सन्तानाः मिस्रदेशात् नीताः आसन्।
40 ते रूबेन् गादं च यरदनपारे रोमियादेशे अन्त्येष्टवन्तः।
41 शिमोन-लेवी च शिमोन-सन्ततिभ्यः दत्तं मौदा-नगरे दफनम् अकरोत्, तस्य नगरस्य उपदेशः लेवी-सन्ततिभ्यः आसीत्।
42 ते यहूदां बेथलेहेमस्य सम्मुखे बिन्यामीननगरे दफनम् अकरोत्।
43 इस्साकर-जबुलूनयोः अस्थीः सिदोन्-नगरे स्वसन्ततिषु पतितेषु भागेषु दफनम् अकरोत्।
44 दानः एष्टेल्-नगरे स्वसन्तति-नगरे दफनः अभवत्, नफ्ताली-आशेर् च कादेश-नफ्ताली-नगरे दफनम् अकरोत्।
45 योसेफस्य अस्थीनि शेकेमनगरे यत् क्षेत्रं याकूबः हामोरतः क्रीतवान्, तत् क्षेत्रं योसेफस्य उत्तराधिकाररूपेण च अभवत्।
46 ते बिन्यामीन-वंशजानां कृते दत्तं यबूसी-सन्मुखे यरुशलेम-नगरे बिन्यामीन-नगरं दफनम् अकरोत्। इस्राएलस्य सन्तानाः स्वपितरं स्वसन्ततिनगरे दफनम् अकरोत्।
47 वर्षद्वयस्य अन्ते नुनपुत्रः यहोशूः एकशतदशवर्षीयः मृतः यहोशूः अष्टाविंशतिवर्षेभ्यः इस्राएलस्य न्यायं कृतवान्, इस्राएलः जीवनपर्यन्तं भगवतः सेवां कृतवान्।
48 यहोशूस्य अन्ये विषयाः तस्य युद्धानि, तस्य भर्त्सनानि च येषु सः इस्राएलं भर्त्सितवान्, तस्य सर्वस्य आज्ञां च, तस्य काले इस्राएलस्य सन्तानानां नगरानां नामानि च पश्यन्तु, येहोशूयाः इस्राएलस्य वचनग्रन्थे, भगवतः युद्धग्रन्थे च लिखिताः सन्ति, येषु मोशेः यहोशूः इस्राएलस्य च सन्तानाः लिखितवन्तः।
49 इस्राएलस्य सन्तानाः यहोशूं तस्य उत्तराधिकारसीमायां तिम्नाथ-सेराक्-नगरे दफनम् अकरोत्, यत् एप्रैम-पर्वते तस्मै दत्तम् आसीत्।
50 तेषु दिनेषु हारूनस्य पुत्रः एलाजेर् मृतः ते तं एप्रैमपर्वते दत्ते तस्य पुत्रस्य फिन्यासस्य पर्वतस्य अन्तः अन्त्येष्टवन्तः।

अध्याय 91

1 तस्मिन् काले यहोशूस्य मृत्योः अनन्तरं कनानीजनाः अद्यापि तस्मिन् देशे एव आसन्, इस्राएलीजनाः तान् निष्कासयितुं निश्चयं कृतवन्तः।
2 इस्राएलस्य सन्तानाः प्रभुं पृष्टवन्तः "कनानदेशीयानां समीपं कः प्रथमं तेषां विरुद्धं युद्धं कर्तुं गमिष्यति? परमेश् वरः अवदत् , "यहूदा गमिष् यति।"
3 यहूदाजनाः शिमोनम् अवदन्, "अस्माभिः सह अस्माकं भाग्ये गच्छ, वयं कनानदेशीयानां विरुद्धं युद्धं करिष्यामः तथैव भवद्भिः सह भवतः भाग्ये आरुह्य गमिष्यामः अतः शिमोनस्य सन्तानाः यहूदासन्ततिभिः सह गतवन्तः।
4 यहूदाजनाः आरुह्य कनानीभिः सह युद्धं कृतवन्तः अतः परमेश् वरः कनानीजनाः यहूदाजनानाम् हस्ते समर्प्य ते तान् बेजक्-नगरे दशसहस्राणि जनान् मारितवन्तः।
5 ते अदोनीबेसेकेन सह बेजेक् मध्ये युद्धं कृतवन्तः सः तेषां पुरतः पलायितवान्, ते तं अनुसृत्य गृहीतवन्तः ते तं गृहीत्वा तस्य अङ्गुष्ठानि, अङ्गुष्ठानि च छिनक्तवन्तः।
6 अदोनीबेजकः अवदत्, "अङ्गुष्ठाङ्गुष्ठाङ्गुलीः च छिन्नाः त्रयः दश राजानः मम मेजस्य अधः मांसं सङ्गृहीतवन्तः यथा मया कृतं, अतः परमेश्वरः मां प्रतिकारं दत्तवान्, ते तं यरुशलेमनगरं नीतवन्तः सः तत्रैव मृतः।
7 शिमोनवंशजाः यहूदाजनैः सह गत्वा कनानीजनाः खड्गधारेण प्रहारं कृतवन्तः।
8 परमेश् वरः यहूदा-सन्ततिभिः सह आसीत्, ते च पर्वतं धारयन्ति स्म, योसेफ-सन्ततिः बेथेल्-नगरं गतवन्तः स एव लुजः प्रभुः तेषां सह आसीत्।
9 ततः योसेफस्य सन्तानाः बेथेलं पश्यन्तः नगरात् निर्गच्छन्तं पुरुषं दृष्ट्वा तं गृहीत्वा अवदन्, नगरस्य प्रवेशद्वारं दर्शयतु, वयं त्वां प्रति अनुग्रहं करिष्यामः।
10 सः पुरुषः तान् नगरस्य प्रवेशद्वारं दर्शितवान्, ततः योसेफस्य सन्तानाः आगत्य खड्गधारेण नगरं प्रहृतवन्तः।
11 ततः सः पुरुषः स्वपरिवारेण सह प्रेषितवान्, सः हित्तीनां समीपं गत्वा नगरं निर्मितवान्, तस्य नाम लुज इति आह्वयति स्म, अतः सर्वे इस्राएलीजनाः स्वनगरेषु निवसन्ति स्म, इस्राएलस्य बालकाः स्वनगरेषु निवसन्ति स्म, इस्राएलस्य सन्तानाः च यहोशूदिनानि यावत् यहोशूयाः परं दीर्घकालं यावत् दीर्घं कृतवन्तः प्राचीनाः च

सर्वेषु दिनेषु भगवतः सेवां कृतवन्त; येहोशूयाः महतीं कार्यं च दृष्टवन्तःप्रभु, यत् सःइस्राएलस्य कृते कृतवान् आसीत्।
12 यहोशूस्य मृत्योःअनन्तरं प्राचीनाःसप्तदशवर्षपर्यन्तं इस्राएलस्य न्यायं कृतवन्तः।
13 सर्वे प्राचीनाःअपि इस्राएलस्य कनानीनां विरुद्धं युद्धं कृतवन्त; इस्राएलीयान् स्वदेशे स्थापयितुं च परमेश् वरः कनानीयान् इस्राएलस्य पुरतःनिष्कासितवान्।
14 ततः सः अब्राहम-इसहाक-याकूब-योः समक्षं यत् किमपि वचनं उक्तवान्, तत् सर्वं च यत् शपथं कृतवान् यत् तेभ्यःतेषां सन्तानेभ्यः च कनानी-देशाय दातुं शपथं कृतवान्।
15 ततः परमेश् वरः इस्राएल-सन्ततिभ्यः सर्वान् कनान-देशं यथा तेषां पूर्वजानां शपथं कृतवान् तथा दत्तवान्, तेषां परितः स्थितेभ्यः परमेश् वरः तेभ्यः विश्रामं दत्तवान्, इस्राएल-सन्ततिः च स्वनगरेषु सुरक्षिततया निवसन्ति स्म।
16 प्रभुःसदा धन्यःभवतु, आमेन्, आमेन् च।
17 स्वं दृढं कुरुत, प्रभुविश्वासिनः सर्वेषां हृदयं साहसं भवतु। अन्तम् ।